

חלק א' –

רבי, חסיד, השפעה, התוועדיות

החלק הזה עיקר - העניין דרבינו: קיום העם היהודי בעולם, החל מליה"ת וקיה"מ, וכל מעשי לשם שמים ובכל דרך דעהו - הוא ע"י משה, ואთפיסטותא דיל' בכל דרך ודרך.

תוקן המדרורים:

'רב': הרב נשי"ד ממנו נלמדו הדברים המובאים כאן. המדרור כולל עניינים שונים המסבירים וכוללים תפకido והנהגתו וכו' – ואי"ז אלא טעימה במקצת' בהזה [וגם עניינים פרטיים שנרשמו באג"ק וכו'].

'יו"ד שבט תש"י כ': הצעוז מזה והמשך הצורך בהתקשרות ובמי"ו הוראותיו וכו', לבוא אל הצה"ק וכו'.

פעילות הרבי (רמ"ש) קודם יו"ד שבט תש"י – המינויים, פעילותו ותפקידי והאחריות שהוא על הרבי (רמ"ש) והדרכות – בענין מחנן' ומלא"ח ועוד – קודם יו"ד שבט תש"י וכו'.

'חסיד': מהו"ע, כיצד ואיך לקבל הוראות וכו'.

'השפעה': הצורך להשפעה בין הת' ובתוך הקהילות וכו'.

'התוועדיות': תוכנם, צורכם והדריכים לפועל נכון בזה.

מדרורים ונוסאים

*'**רבי**'*

איש כללי והתמסרותו; * 'דומין לבוראמ' וא"א להగדרם; * גופא דיל'הון קדישא; * היהס לעניינים גשמיים; * 'משה' איש' ה'אלקים' – ואתפיסטותא דיל'; * אמתפיסטותא דמשה – גבי משיח; * רב"י; * נושא; * מלך; * קרוב יהדים; * מהרבי להסידים: דאגון, השפעתו והתמסרותו להמקושים וכו'; * חלקו בממצאים; * בתהווועדיות; * פ"ג; * ברכות; * ללימוד אג"ק בע"פ?; * רועה ישראל' והגיצוץ ממנו לכ"א; * י"א ניסן תשיל"ב – ע"א מוסדות; * נתירות כרמי חב"ד; * רבנשה"ק שפלו מועל ממשות וכו'; * הבחנה בין מאמרי ברחותינו ונשייאנו ה'ק'; * אדמורריי"צ על מאמר שלו שייל' מ'אדרכ' אלין לערנען; * כתיר"ק; * שלח לרבי...; * אדמוררersh"ב – שמוא; * הדרכות בנושאים האישיים של הרבי; * בענין הוריון, אח הרבי הריא"ל ע"ה (ועוד קרובי משפחה); * לחץ הזמן (עיכוב מענות; הגהה ומשלוות תוכן התוועדיות); * המנוסים להתקומם נגד נשיה"ק וכו'.

איש כללי והתמסרותו

איש כללי גם עניינו הפרטים שונים ומועליהם מעניינים פרטיים לאיש פרטי [דוגמאות רבות: סנהדרין ייח, ב, אימא כל דבריו, קמ"ל קרא דבר גדול ממש]. אגק הש'.

רבנו אדמוררי חב"ד – **היסודות הראשונות**: ביטול היש (מתחילה-בעצמו) באמצעות – היותו אדמו"ר ה"ז שליחותו **נפשית ועקרית**, לנחלם ולעוזדם בתומ"צ בכלל (מתחילה באמצעות הוי' שמירת השו"ע וכו') ולהראותם **דוגמא חי'** בזה (עד כדי מסנ"פ בפוצל) ופשיטה לאשלול כל פעולה שיווכלו לטעות לפרשאה להיפך. **לאחר זה** באים היו בתורה **פרטיו**, וגם בזה **יסודות שלא נגוע כלל** בתפקידו הכללי והעקרני. כתיר"ק – מענה והצהרת הרבי לע"ד וכו' בשנת תשמ"ה, שהביא לדין נצח! וראה עוד במדור ימי בפגורא, ה' בטבת.

תגנון רבי, נשמה בלבליות, על ידו כל ההשפעות, והקשר ע"י לימוד תורה! וכו' .. קבלתי .. בעונג, להודיע, בעקביפין עכ"פ, אשר שלום לו, וקובע עתים ללימוד שיעורים בד"א"ח. ובודאי .. יש שיעור במאמרי כ"ק מו"ח עד"ש, אף שאינו מזכיר ביחיד עד"ז. **מכבר כתבתי בארכאה** .. אשר ידוע שהנשמה כללית הנה על ידה צ'ל כל המশכות, ולא רק אלו שברוחניות בלבד, ואמר כ"ק אדן"ע: לעזרן מיניינע חסידות וועשטו ווערטן מיין חסיד, שזהו הוראה לכל דור ודור באופן ההתקשרות שצ'ל ע"י תורה, ובפרט אצל חסידי חב"ד – ואcum"ל. אגק ג' רלב (טו טבת תש"י). [וראה עוד במדור חסיד, התקשרות].

'דומין לבוראמ' וא"א להגדרם

[א'תלהח] **צדיקים**, ובפרט **נשיםאי הדור**, **דומין** – לבוראמ: **למאור** [מו"ל ס' ובו הספדי ל'ק מו"ח אדמו"ר]. מ"ש תוכן מאמרי אודות כ"ק מוחא"מ .. יישר חילו על הדיקוק וסבבו בשוק הסופדים, כי הצדיקים דומין לבוראמ, ובפרט **נשיםאי הדור**, אתפיסטותא דמשה שככל דרא, עליו נא' אנטכי עומד בין ה' וביניכם'. הנה, כמו שהקב"ה הרי' תכליית היזעה שלא נדע', וביחד ע"ז ש"ש שגור בפי כל' (תו"א וירא יד, ב: 'לכן אף' תינוקות יודעים שיש שם אל-ה מצוי וכו', וזהו דוקא **במאור**), מיעין זה גם בצדיקים ו**נשיםאי הדור**, שא"א להגיע עד

תכליהם, וביחד ע"ז אף תינוקות יודעים כו'. כבקשתו, הזכרתו עה"צ כו', ויזכה השית'ת כא"א מאתנו לבשר אך בש"ט תה"י. אגק ולב-ג.

אייהן להגדיר 'רביע'?! ובפרט (המשמעות) למקורי: רבים המהפשים ומבראים מעלוות וגדרות נשאי חב"ד בכלל, ונשי"ד, הוא כ"ק מו"ח אדמור"ר הכה"מ, בפרט בעניינים שונים: 'איש המש'ג', גאון, בעל מדות, צדיק, בעל רוחה'ק, מלומד בניסים ועוד ועוד'. וגדלו ביוטר שבחים אלו, ע"פ ההגדרה בתוה"ח, מהו מס'ג מהו גאון וכו'. ובכ"ז העיקר חסר כאן. וכן ע"ז, שהוא עיקר בעצם, חשוב הוא ביהود משומש נונגע ביותר, וביחוד לנו, קהל חסידיו ומקורשו, וזה - מה שהוא הנשיא', ונשיא חב"ד. כי - נשיא בכלל, נק' ראש¹ לפני ישראל, והוא בח' ראש ומוח לגביהם, וממנו היה יניקה וחיות שלם, וע"י הדביקה בו קשורים ומיוחדים הם בשרשם למא' מע'. והנה כמה סוגים בנשיאים²: אלו אשר השפעתם בבח' פנימי'; ואלו אשר השפעתם בבח' מكيف. ובזה גופא חילוקים: אם השפיעו בתוה"נ או הנסתר או בשניהם יהוזין, לימדו דרכי העבודה והחסידות, המשיכו השפעות גשמיות וכו' וכו'. וישנם כאלה, שהי' בהם כמה מבחי' הנ"ל, או גם כולם³. וזה היל' מאז וע"ע עניין הנגגת נשיאי חב"ד, מן כ"ק אדה'ז ועד כ"ק מו"ח אדמור"ר הכה"מ ועד בכלל, אשר כללו כל הסוגים והחילוקים: השפיעו בפנים' ובמكيف, בתורה עבודה וגמ"ח, ברו"ג. ובמילא היהת התקשרותם עם השיכים אליהם בכל תרי"ג אברני נפש וגוף המקורשים. ועל כא"א מאתנו כולנו לדעת, היינו להעמיק דעתו ולתקוע מחשבתו זהה, אשר הוא הנשיא' והראש', מהם וע"י הם כל השפעות בגו"ר, וע"י ההתקשרות אליו (וכבר הורה במכתבייך ובהם מתקרבים) קשורים, ומיוחדים בשורש, ושורש השורש, עד למעלה מעלה!⁴ [תניא פ"ב. 2. באריכות: תורא מקץ ד"ה ת"ר מצות נ"ה. סה"מ להצ"ז נ"ח פ"ג. ד"ה למן דעת תרש"ט. 5. ראה בתו"א שם ספ"ז במשיח יש ב' הבהיר, דרועים ונסיכים. ובס' (סוכה נב,ב) נחשב בנסיכים, י"ל מפני שהוא העיקר בו]. אגק ג' של-א-ב. (נכ' ג' ממשית!).

האמת – לא שייך לשאול קושיות על הרבי (שפנימיותו 'מנוע הנמנעות') – להיותו למע' מהגבילות דמעלה ומטה, ומצד' נמנע הנמנעות' לא שייך קושיות כלל. כידוע שעוני של הרבנים הוא הכנה לביאה"מ, כי, כתיב 'ונגלה כבוד ה' וראו כלبشر', היינו שיראו אלקות בעיןبشر הגשמי, וההכנה לזה נעשית עי"ז שדבר ה' מתגלה לכוא"א באמצעות גופ גשמי הנראה לעיניبشر פנים אל פנים, שכן, המענה של הרבי – ע"פ רוב בישארגן (וזומן לזמן ה' מערכות תיבה באנגלית או ברוסית, וכיו"ב). הוא באופן ש'רוח ה' דבר כי ומלתו על לשוני'. **זה נוגע במיחוד למצוות עתה:** כשם שב עבר הי' מונה אצל כא"א הכנס ליחידות, שהרביה הוא נשמה כללית (לא כלל של פרטם, אלא כלל בעצם, שלא מפרטם), ובהכנסו היל' מתittel לגמר[!] שהרי אם לאו, אי"ז כנisa ליחידות, או שהוא ע"ד העניין ש'גם בשעת החטא הייתה באמנה אותו ית"[], כך צ"ל מונה גם עתה, ללא קושיות. ולהעיר גם מה מבוי' בתניא בוגע ליראת המלך, ש'עיקר היראה היא פנימיותו וחיותו ולא מגופו', ובוגע לפנימיותו לא נשתנה דבר. אמונם, אף שהרביה הוא למע' מהגבילות וסדר, ואין שייך קושיות, מ"מ, מאמר נתנן לנו ללמדו ולהבין בשכל והשגה והבנה דока, ובמילא נדרש **שהיה באופן של סדר.** ש"פ שמיין המשית ס"ח.

אדחצ"ז (הרבי מביא מרישומות כ"ק אדמוררי"ז, ונדף בהיו"ש) בר"ה הא' לחוי אדחצ"ז (תק"ז) א' רביה'ז דרוש ד'משביעין אותו' והוא ג'פ' ראשונים לדתניה, שבע'א: מתחילה מרוץ'ל בתושבע'פ, מאמר משנה (ויאל תהי רשות בפני עצמן), גמ' (משביעים אותו כו'; צדיק וטוב לו כו', צדיקים יצ"ט שופטן לו לא שביק מרי חיל בבריה', ר'בש"ע בראת צדיקים כו', צדיק ורשות לא קאמר', הועבר על אישור קל של ד"ס מקרי רשות', יי' שיש בידו למות ולא מיתה נקי רשות', כל שאפל'ל לעסוק בתורה ואני עוסק כו', כל צדקה והצד שואה'ע ע' עושם', פסוקים מותשב'כ (חווש: כי דבר ה' בזה וגו' הכרת תורת וגו'), והן מנ"ך (ילבי חיל בקרבי, צדיק יסוד עולם', ונשימות אני עשית', ויחס לאומות הטעאות), מזוחר (כל שמעיטין עוננותיו וכו', יכול טיבו דעבדין האומות כו'), מרע'ם ('צדיק ורועל לו שהרע שבו כפוף לטוב וכו'), מדרש (ראה הקב"ה הצדיקים שהם מועטים כו'), וע"ח (ילכל איש ישראל יש ב' נשימות', נפשות אלה'ע הן משאר קליפות טמאות שאין בהם טוב כלל) – עניינים מכל חלקי התורה: פשט רמז' דרוש וסוד, וגם פסקי הלכות למעשה, וה' החלוקות מדבר גם אודות נפשות אזה'ע, בנוסף לנפש שמצד הקליפה בישראל, וה' החלוקה שכחתהיל שכוללים כל בנו'י מן הקצהה אה'ק. ובזה מודגשת השיעיות להצ'ץ שנתגלה כשתהחיל עבדתו בנשיאות, ולכן, כאשר חשבתי איך לכתוב (במכל הכללי דיא'נ'ש. ראה לעיל) ושים: צדיק, גאון, חוקר, מקובל, פוסק ומנגיג ישראלי סדר התוарים דהצ'ץ – איך האב זיך

געכאנט' שהתוואר הראשון שהעניק לו רבה"ז הוא: ('משבעין אותוதה' צדיק' – התוואר הראשון שקיבל מנשיא, שמילא את מקומו – תחת אבותיך יהוי בניך', עטרת זקנים בן"ב'; ואח"כ בא 'ובצין בוצין מקטפי' ידייע' – גאונותו, ולאחר מכן – כפי שמספר אדמורריי"צ (סהש תש"ד 131, תש"ז 99) שרביה"ז היה 'א של'ה איד', ואח"כ התחל למלמוד ענייני חסידות ופניהם"ת בכלל, ורק אח"כ היל עניין החקירה, ואח"כ הקבלה; ועד שהגיעו למעומ"צ דפוס – שכבר לא היל במקום רבו, או ע"י נתיב'ך מרבו (לאחר שנעשה מקובל), ועד – מנהיג בישראל, נשיא בדורו (ועי' עוד שם). התווודות מוצש'ק צו, אור לי"ג ניסן תשכ"ו ס"ט [שנת המאה להסתלקות הצע"צ, נתקבלו אז רישומות חדשות כו'].

גופא דיליהון קדישא

' גופא דיליהון קדישא' (זה"ג ע.ב) – ידו שיפור החסידים (לא שמעתי זה מכ"ק מו"ח אדמו"ר, אך מספרים חסידיים): אדמוררשר"ב בהיותו באסיפה גדולי הרבנים, הביע דעתו בתקופת בניגוד לדעת אחרים, וכשר' חיים (סולובייצ'יק) שאלו לטעם הדבר, השיב שכך מתකבל ('לייגט זיד') אצללו. וכשר' ח' שאל, האם סיבה זו לבקשת מספיקה לסfork ולהחלתן? הנה השיב בחיבור, והסביר, שעוז קודם הבב"מ, בהיותו בן י"ב שנה, פעל על גופו והרגילו להתנהג ע"פ ה'שוש'ע' עצמו ומאליו (ראה קוני הנזכר לנער 9 ואילך). סה"ת אדמורר"ש 14 ואילך, כך שכשר מתќבל אצללו באופן מסוים, ה"ה סfork ובטוח שכ"ה ע"פ ה'שוש'ע'! וביל' הגמ' (רויש' ברכות פ"ב סה"ד) 'אנה מחזק טיבו לרישוי, דכך הוא מטי למודים, הוא כרע מגמי'. הוספה לסיום הרמב"מ (ש"פ וארא) תשמ"ח ח' סי'ג.

אחו' להבייט בתמונות כ"ק אדמו"ר – הוספת כת לתומ"צ (ldr'a הכהן קאווען). בהערכתה התענינותו הרצינית, עזרתו הנוחה ותמייתו ב'מל"ח', בפרט בתקופה הקריטית לאחרונה, עונג גדול לי לשולח לו מתנה מה'מל"ח' – התמונה המצוירת של כ"ק מו"ח אד"ש, כביטוי להערכתנו העמוקה והכרת התודה לכל', היזיד החביב. ודאי ידו על מרז"ל (סוטה לו, ב) שצייר דמות אדם קדוש מול ענייני אדם, מוסיפה כה לכלכת בדרך התוהם"צ. הנני מאחל לו שדמות דיוקנו של כ"ק מו"ח אד"ש תוסיף לו כחות רעננים לעשות הרבה טובות בכלל, ובפרט בעבודה הרב-גוננית והמסועפת דה'מל"ח' בה כ"ק מו"ח אד"ש, אתם ואני מתענינים מכל הלב, וכולנו נזכה לרוב נחת מעבודה קדושה זו. בברכה לבביה ומיטב האיחולים לו ולכלוועים אליו. (חי'ק, יו"ר ועה"פ). אגק ג-פ-פ. מתרגם (ו אדר תש"ט).

היהס לעניינים גשמיים

בין רבי ל'עמד': אצל הרב, השתקפות עניינים גשיים דרך לימוד החסידות; אצלנו ע"י ראיית הגשמיota משתקף מה שלמעלה. סהש לו ב-382.

דבר ש'אפגעליגט' אצל רבי - למורת גדלותו וכו' - נוגע למיטה בפ"ו. ידו ששהנחת אדה"ז למיטה הייתה בדוגמא שלמע' (שלכן הי' מתרננום ונודם בע"ש לפני כניסה השבת, כיון שהוא זמן שנייה למא', ואצלו נעשה הדבר בדרך מלילא, בנגדו לר"ה מפאריטש, שבידעו שהוא זמן שנייה למא' – האט עיר זיך געליגט שלאפע', ואילו רבה"ז עיר אין אנשלאפע' געוואאן מעצמו), אלא שזוהי שלימיות בעבודה, ולאו כל מוחא סביל דא, ואילו זיך לנשומות דיב"ע שבדורותינו, אלא לנשומות דאצ'י, כמו נשמותו דרבה"ז. ולהעיר, שהנחתה זו מצינו גם אצל רבותינו נשיאינו שלאחווי, וככפי שישיפר כ"ק אדמוררשר"ב נ"ע, שעוז לפניו שנעשה ב'ם (שאו נעשה מציאות חדשהכו) פעל על אבריו גופו להתנהג ע"פ ה'שוש'ע' בדרך מלילא, ע"ד מרז"ל 'מנפשי' כרע'. ריש להוסיף, שענין זה המשיך גם לכליל ישראל: ידו שיפור אוזות אסיפת הרבנים שנערכה בפטרבורג, בה השתתפו כמה מגדולי ישראל – גדולים לאmittתו של דבר, ובענין מסוימים הייתה דעתם באופן שונה של כ"ק אדנו"ע, וא' כ"ק אדנו"ע שהוא סfork – עיר שטעלט אויף זיין אפליגט'. ולכאו', כשמדבר בענין הנוגע לעצמו, הנה כאשר הוא בבח"י מרכבה לאלקות, וה'הנחתה' שלו היא בהתאם לאmittית העניינים למא' – ביכילתו לסfork על זה; אבל כאשר מדבר אוזות ההנחתה הנדרשת מיהודי רוסיא, הרי, שאר הנאספים, להיוותם בדרגת שלמטה ממדריגתו של כ"ק אדנו"ע, קרובים הם יותר למעומ"צ של יהודי רוסיא, וא"כ, כיצד סמרק כ"ק אדנו"ע על ההנחתה' שלו?! **והביאור** – זה עניינו של רבבי שהוא נשיא, שמבירט וראה את כל ישראל לפיה מה שמונה אצלו מצד העניינים שלמע', כי, 'צדיקים דומין לבורא', ולכון, כשם שאצל הקב"ה מצינו שבידיעת עצמו יודע את הנבראים (רמב"ם יסוה"ת פ"ב ה"ט-י), שידיעתו את הנבראים היא מצד ידיעת עצמו, וכן גם אצל רבבי, שלפי

ה'הנחה' שלו מצד הענינים שלמע', רואה וידע את אנשי דורו. משיחק ש"פ ויקרא, ר"ה ניסן כ"ד סי"ג.

'משה' איש האלקים' – ואתפסותא דילוי'

אתפסותא דמשה – החסידי והחב"די. כשים אבי המאמר, אמר: 'אתפסותא דמשה בכל דרא': **ה'משה'** החסידי הכללי עם חמישים שעריו הבינה שנבראו בעולם, הוא הביעש"ט והוה"ה. משה החב"די שלנו עם חמישים שעריו הבינה, הוא רבבה"ז והוה"ה. 'כולם נמסרו למשה חסר אחד', אחד' זה צרייכים חסידיים להשלים עד ביאת המשיח, והוא ה'פוצץ מעין"ח'. משיחק ח"י אלול תש"ג.

מחציו ולמעלה, מחציו ולמטה (קאפ. צ' – אין דש.) (**תפילה למשה – איש האלום;** ובסיום המזמור: **'ויהי נועם ה"א עליינו .. כוננה עליינו .. ואח"כ עזה"פ ומעשה דיננו כוננה'**). **אחז"ל** שי' היה נועם גור' הוא הברכה ותפלת משה להשתראת השכינה במשכן ('ה'ר שתשרה שכינה במעשה ידים, ויהי נועם גור'), ובאופן ד'כוננה עליינו – בקביעות לדור דור [עד שבשלימות יה' ביהמ"ק הא', כדחו"ל (מדרא"ת עה"פ) 'מעשה ידינו כוננה מכוון לביהמ"ק הא', שאוי הקב"ה, לע"ל אמי אבנה אותו ומשרה שכינתי בתוכו ואני חרב לעולם]. **ויל:** כדי לפועל המשכת וגilioyi אלקות למטה באופן קבועות (ושכנתי בתוכם' באופן ד'כוננה עליינו) נדרשים שני קצונות וחיבורם יחד: (א) כח הנעללה מההנחה הרגילה והטבעית – משה שבו הכח להכנים בעולם (בහעלם והסתה) – גilioyi אלקות, ועד לשנות העולם, שייה' כלילו' אלקות. ובפרט באופן קבועות נצחים – ולכך נדרש כח מיוחד: היוות ומצד גדר העולם משתנים כל הנבראים בהמשך הזמן (עד שכ' הוה נסיך); (ב) הכח ציריך לרדרת ולהתלבש עד שייה' בערך לגדי העולם [הברר ציריך להתלבש לבבושים המתברר]. וודוקא אז בכחו לעשות מהמתברר – כלילו', מקום קבוע לקלב **בפנימיות** את הגilioyi (משא"כ כשגilioyi לא בערך למקביל, לא ישאר שם בקביעות, רק באופן מקייף וכיו"ב, עד שבמשך הזמן יכול להסתתק). **ויל, ב' הענינים היו בשלימות ובגלו' אצל משה רבינו** – הממצוע המחבר בין הקב"ה ובנ"י ('אני עודם בין ה' וביניכם') – שיש בו ב' הענינים שהוא מחבר: על 'איש האלקים' אחז"ל 'אם אלקים למאיש, ואם איש למא אלקים כי', מחציו ולמטה איש מחציו ולמע' האלקים' (מד"ת שם). בפרטיות – בח"י 'איש' (מחציו ולמטה) – כפי שהוא קשור עם עולם), מתחאך (רכ) עム' האלקים' אלקות שעבר רבראה, אבל לא עם הוי' גilioyi האלקות שלמע' מהעולם; לאידך, '**משה**' (לפנ' איש האלקים'), הוא ע"ש 'כי מין המים משיתיהו', שם הוי' (ונחנו מה'), למע' מאיש האלקים'), אלקות שלמע' מהבריאה. וידוע הפי' ששרש נשמתו מבחי' מים' (עלמא דאתכסא), ומשם ('מן המים') – '**משיתיהו**' ב글וי (בעלמא דאטגלא, עד בעזה' ז' הגשמי, באופן שדבוק ב글וי למקורו למע' (ע"ד דג' הים שתמיד קשורים ב글וי למקור חיותם – מי הים). וזה נוחן כח להמשך אלקות בערך לבני') נשמות בגופים בעולם, באופן שיכולים להעשות כלים (מצד עיניהם הם), ובאופן קבוע קבועות, לגilioyi אלקות שבערך הבריאה, עד ל'ושכנת' בתוכם' – גilioyi אלקות שלמע' מהבריאה. משיחק צו, שה'ג תנשא ס"ד-ו.

משה בבח"י זה, ראיית העצם. עוקר למפרע. מעשוו נצחיהם ולא שלטו שונאיו במעשה ידים.
כ"ה בכל נשיאי ישראל – דברי צדיקים קיימים לעד. אף שבפ' פינחס 'נתعلמה הלכה' ממשה (פרש"ז) – הנה באים לפ' מטות, שנוסף לכך שבתחלתה מפרש"י 'חlek כבוד לנשיאות למלמד תחילת כו', ממשיך ומאור המעל' המיזוחה דמשה – ש'נתננبا בלשון זה הדבר', הנעללה יותר מאשר הנבאים (ב'כח). ל' זה' נופל על דבר ש'מראן' אותו באצבע' (רש"י בא.יב.ב. בשלח טוב. בעולודר ח, ביטוי מעלה משה רבינו, בבח"י ראי' – רואה עצם הדבר (לגביו שמיעה). ולקשר זאת עם התרת נדרים (עוז' י'ה הדבר): חכם עוקר נדר מעיקרו (למפרע) (כתובות עד, רע"ב). ולכאו' שניי אפשר בהוה ועתיד וכייד זה לגביו העבר? אלא החכם, בח"י חכמה, הקשורה למוח הזכרון (תו"א תזו), עניין הראי', שכן לא שייך בזה שנייים כו' [ולהעיר, ידו' שחבל לא שייך עניין דשבריה, ימיתו ולא בחכמה] (איוב ז,כ.א. ל'קוח'ת ראה לא,ב)] – כי תמיד עומד לנגד עניין דבר ההוה, ולכנון החכם עוקר למפרע – כי אצלו זהו דבר ההוה. וזהו שמצוינו שאצל משה לא שלטו שונאיו במעשה ידיו, ו'מנבנה מקדש ראשון גגנו אזה' מ קרשיו קרסיו ובריחיו ועמודיו ואדניו .. תחת מחלות של היכל' (סוטה ט,א), כי מעשה ידי משה נצחיהם, והוא בהתאם להחכל', ראי', לא שייך בה שנייים, נצחיהם. וכ"ה בכל נשיאי ישראל, כמ"ש בעל הגואלה (אגק מוהררי"ץ ג תקעו. ד שלט. י. קמו. יא שפט) לגביו אבוי כ"ק אדנ"ע ש'דברי צדיקים קיימים לעד'. ומובן גם לגביו – כל עניינו והוראותיו כו' – נצחיהם וקיימים

לעד, כולל גם 'טוב עין הוא יבורך', המשכת כל הברכות עד לעניינים גשיים, בני חייו ומווני רוחחי כפשוטו, מידו המלאה הפتوחה הקדושה והרחבה. ש"פ פינחס כו ס"ג. **גיטן אמונה - בפועל - באתפותותא דמשה בכ"ג.** ויה"ר שימי הבהירון וימי האמונה בה' ובמשה עבדו יפועל בכוא"א מأتנו להיות חזקים באמונתנו לאתפותותא דמשה שבכל דרא שבדורנו זה הוא כ"ק מו"חכו.. ולא אמונה בדרך מكيف שאנו נוגע כלל לעניינים בפועל, אלא שבחנוגע לפועל להган על מוסדות ועניני כ"ק מו"ח אדמור"ר בתוקף הדרוש וההכרחי, שאז בודאי כdogג ימסו ובנ"י יוצאים ביד רמה. בבר' לח"פ כו"ש. אגק יא כת. (יב ניסן ט"ז).

יובא עמלק .. ברפידים. שראו ידיהם מד"ת. כשהיש רפיון בלה"ת (כולל - ע"מ לעשות ולקיים) נלחם עמלק בישראל (ר"ת יש ששים ריבוא אותן לתורה). **העזה:** בחור לנו אנשים, **אנשי משה,** ואתפותותא דבכל דרא ודרא, יצא הלחם, ל' יחיד, כי התורה נצחית, בכ"ז ובכ"מ בשווה. היוי' ג' אד"ש.

תכלית שלימוט המשכן הפרטיה להשיות - קודם נדרשו בנו"י לעשות המשכן בכל פרטיו, אך לא יכולו להעמידו ומשה העמידו (רש"י פ庫די לט, לב-ג עה"פ וייעשו בני הכל אשר ציווה. ה' את משה ... ויביאו את המשכן אל משה). מזה לומדים - שהוקם רק כשהביאו אל משה. כ"ה בעבודה: בתחילתו של האדם לעבוד כל יכול יכולות ולמצאות כל אפשרויותיו, אך עדין אי"ז מספיק להשתאת השכינה בבימ"ק הפרטיה, אלא עליו להביא מלאכתם עבודתו ולהתאפשר למשה' שבדור (אתפותותא בכל דרא), וזה מחבר בנו"י לאביהם שבשמים (אני עומד בין ה' וביניכם), ורק אז יוכל המשכן הפרטיה לקום ולהתקיים. לקוש יא 127.

אמירת מאמר ע"י הרבי (ר"ה; הקהיל). הנגагת כ"ק אدن"ע (כפי שישiper בנו, מ"מ, כ"ק מו"ח כו' נשיא דורנו) שבב' דר"ה סמור לשיקעה הי' אומר מאמר הסידות, וכול לו מחרמת של כל נשייא היחסות בהזכרת שמותיהם, והוא"ע מיוחד שיש בו לימוד וכו'. פתגם ר"ה מפאריטש: אמירת מאמר ע"ד האדמור"ר, היא 'כנתינה מסיני'. [להעיר מהשiccות ל'קהיל', שמיית ה' מפני המלך היא 'כiom שנינתה בסיני .. המלך שליח להשמי דבר הא-ל'. ואדרבה: אמירת מאמר הסידות נעה יותר: לא רק כקריאה ע"י המלך ('שליח' בלבד), אלא – כמרעיה' השכינה מדברת מתו רגוננו!]. בדר"ה מה.

למרות גודל העילוי שכ"א מישראל יכול להגיע ע"י עניין התשובה, זוקה הוא ל'מצווע' **דמשה ריבינו, וכ"ה בכל דו"ד:** לכאר' יכול היהודי לטעון שביכולתו לפועל את כל העניינים ללא צורך ב'מצווע'. וזה שאיןו יודע מהו הקב"ה, והיכן נמצא וכו' – אי"ז נוגע (זה) טענה להקב"ה שהוא צריך לעשות שידע וכו'). לפועל – טוען הוא – שביכולתו להתengaכ כפי שה' במת' שאז דיבר הקב"ה (ויזכר אלקיםacha"ד האלה אמר) לכ"א מישראל בפ"ע [לא כמו קודם מ"ת שא' למשה' כה אמר לבית יעקב ותגיד לבני']. וכדברי הרמב"ם (יסוה"ת רפ"ח) – בთורו יסוד כה"ת – שמעמד ה"ס hei' באופן ש'עינינו ראו ולא זר', וכפרש"י עה"פ (ותרו כיט) אתם ראייתם גגו" – יש הפרש בין מה שאדם רואה למה שאחרים משיחין לו, שמה שאחרים משיחין לו פעמים שלבו חילוק מלהאמין', ורק ע"י ראי' נעשה הדבר מונה אצלם לגמר (כפי שמאיריך ה'צ"ץ במצבו נוגע למעלת הראי' ס' החקירה – דרך אמונה סגב ואילך)). וע"ז טוען: כיוון שהוא עצמוני ראה הכל – ומה זוקה הוא למשה רבינו? רצונו להתengaכ כל ימי באותו אופן כמו שהי' במת' **אך העניין:** מ"ת hei' באופן חד-פעמי, וכ��הפטגם המובה בחסידות שמ"ת לא הי' עזה"פ [אלא שהוא באופן דעתן התורה ל' הה, כיוון שכ"י צריכים להתבונן זהה כו', אבל אי"ז באופן שרואים זאת בראשית כמו במת'], ובאופן שעומד במעמד ה"ס, וראה שימוש מהמחיצה לעצמו כו"], אבל לאחרי מ"ת נקבע סדר ההנאה **שכל העניינים צריכים לעבור ע"י משה** – ויאמר ה' אל משה, ומשה צריך לומר לבן". ולא עוד אלא שהקב"ה הבHIR מידי שמ"ת פועל ב' עניינים: (א) למן ישמע העם בדברי עמל', (ב) יוגם בך יאמין לעולם', והיינו, שמ"ת חזק אצל בנ"י את האמונה ש'משה אמת ותורתו אמת', כך, שלא זו בלבד שם'ת אינה בסתייה לכך שכ' כל העניינים צל ע"י משה רבינו, אלאADRVA, זהו חזוק ונתי"כ לדבר, שבכל הזמן שלאחרי משה, כמ"ש 'ובאת גו' אל השופט אשר יהיו בימים ההם' (שופטים ז,ט וברש"י), 'אפי' אינו כשאר שופטים שהוא לפניו, אתה צריך לשמעו לו', 'אפי' אומר לך על ימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין' (פרש"י שם, יא), דהיינו שנתמנה לשופט, צריך לצית

אליו, ועד ש'יפתח בדורו כשמיול בדורו' (ר"ה כה,ב). [ואעפ' שטוען שיפתח הוא פוחז ורייך, ובמילא شيءים אליו רק פוחזים ורייכים', אבל הוא, להיותו בן אברהם יצחק ויעקב, ה"ה למא' ממנה, ולמה יצטרך לצית ליפתח? – בשלמא אילו hei כמו שמואל, או לכ"ה פ' כמו חלמידי שמואל, איז hei צריך לצית אליו, אבל למה עליו לצית ליפתח? – הנה כל החשיבות אינם נוגעים; כיון שהקב"ה הושיבו בראש, צריך לצית אליו]. וזהי **כללות ההוראה שלמדים מהסדר דמ"ת** – שאעפ' שבמ"ת בעצםו שמעו כל בני מקב"ה עצמו, הנה לאח' זו נקבע הסדר שכל העניינים צ"ל ע"י משה רבינו, ואדרבה: ע"י מ"ת ניתוסף חזוק גם כל העניינים שא' משה בפרשיות שלפני מ"ת, ועד' זו בפ' שלאחר מ"ת, החל מפ' ואלה המשפטים', מה הראשונים מסיני אף אלו מסיני, עד לכל מה שתל' ותיק עתיד לחדר, שכ"ז ניתן למשה מסיני (נסמן בלקו"ש יט 252). וזהו גם מה שמיד לאחרי פ' יתרו מדובר אודות פעולתו של משה רבינו על בן"י: כי תקנה עבד עברי, כיצד תורה רבה"ז (חו"א) ש'כי תקנה' קאי על משה רבינו, שפועל שהדרגא דקנין', שקאי עלacci, תומשך לכ"א מישראל, גם מי שהוא בדרגת 'עבד עברי' ועד לאמה העברי', ואפי' מי שהוא בדרגת 'עבד כנעני' כו' (חו"מ יא 84. וש"ג). ועד שימושיך להם כל ההשפות באופן ד'ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגביה', נחלה בעלי מצרים', והינו, עי"ז שmbטל תחילת את כל הగבלות בעצמו, ולאח' זו גם בעולם כו'. [חסר הסיום]. משיחק ש"פ יתרו לג"ג סי"ב-ג.

משה רבינו - ונשייא הדור - ממוצא המחבר, וע"י יש: משנה תורה, תושבע"פ וכפ'. (ר"פ דברים) 'אלה הדברים אשר דבר משה' – דאף שעניינים אלו נלקחו מהספרים שלפנ"ז, וא"כ יכול מישחו לחשוב: לשם מה זוקק אני להוראותיו של משה, יכווני ליקח את הדברים מהיכן שימושו לקחים? – על כך או' לו: לא תוכל לבדך לגלות את הדברים, כ"א משה רבינו – 'אלה הדברים אשר דבר משה'. וענין זה גופא [שםשה לوكה את ה'סך הכל' בספרים שלפנ"ז] – ניתן למשה מסיני, והינו, שכשם שעניini התורה עצמן כפי שהם כלולים בעולם ניתנו למשה מסיני, כמו"כ גם הגילוי שנתגלה במשנה'ת' ניתן למשה מסיני. וכי שמחיחס ח"ו וא"ו על אותן אחת במשנה תורה' שלא ניתנה למשה מסיני – ה"ז כופר בתורה, כפסק הרמב"ם (תשובה פ"ג ה"ח). **ובנוגע לענינו:** ישנו הטועים וסבירים שא"צ בימוציע', אלא הוא והקב"ה... אך האמת איננו כן, אלא כמ"ש 'ויאמין בה' ובמשה עבדו', הינו, שע"י האמונה במשה עבדו נעשה 'ויאמין בה' באופן נעלם יותר. וכאשר חסרה האמונה במשה, חסר גם ב'ויאמין בה'. וכ"ה גם בנוגע למשה שככל דור ודור (ראה תקו"ז תס"ט), עד למשה שבדורנו, כ'ק מוחא"מ. ובמילא, יש לדעת שככל ההוראות שנתגלו ונמסרו ע"י משה עבדו, שהוא הימוציע המחבר', הם עניינים עיקריים, כיון שע"י משה עבדו נעשה 'ויאמין בה'. ומכיון שאתה שמדובר אודות עניינים שניתנו מסיני למשה דוקא, ודוקא ע"י ההוראות שמקבלים אנו ממשה שבדורנו, נעשה אצלנו 'ויאמין בה'. ואין להשוו שהוא בעצמו יכול לגלות ולפעול כו'. וענין זה אינו באופן של 'חוקה גזורת', שאין לזה מקום בשכל, אלא זהו"ע שרואים במוחש – שע"ז ש'אנכי עומד בין הו' וביניכם' ניתוסף ב'ליהג'יד לכם את דבר הו'". ודוקא בכך של משה לחתיל 'משנה'ת' עם חטא העגל, ולא להתפעל אלא לילך הלאה והלאה, עד להסיום – 'לענין כל ישראל', שזהו"ע הראי. משיחק ש"פ מטו"מ תשט"ז סי"ג-ד.

אתפשטו תא דמשה – גבי משיח

מרע"ה. חלק מעלוותיו; משיח ביחס למשה. משנולד 'נתמלא הבית אוריה' (עוד קודם 'עבדותיו' כבר פועל אויר לא רק לעצמו – גם בחילוק בעולם); 'שכינה מדברת מתוך גרוןו'; נק' 'איש האלקי' (מחציו ולמאתה איש, מחציו ולמאת האלקים (רב"ר פ"א,ד)). [עד שלגביו משיח (והזריו ביראת ה' .. ישפטו גו'), יש ב'دعות אם הוא נישא ממשה' (כוונת משה באמרו 'שלחה נא ביד תשלה' הייתה למשיח, ואז תה' גאות מצרים – נצחית), או שהוא רק קרוב למראע"ה]. שיחת ש"פ פרה כח הע' 68. [ראה עוד ח"י אלול לו – שיחה א].

רב"

אתקסו הראש מבטיח אשרו של החלק הרוחני והגשמי גם יחד (-לא רק مليוי א' מצרכיו הפרטיים), והרי כולם חלק מקומת דור זה. אך ד' קעב. ועיין במדור הגים: ר"ה.
וביינו מקלבים היהת ממננו בכל דרגות הפרצוף. מוסג"פ קונט' להג האולה יבג"ת הבעל, ובודאי יזכה בו כל סביבתו מלבי' הבעל סוג, מתחאים לדברי כ"ק מ"ח אדמור"ר הכהן' במק' אודות גוארה זו, אשר לא אותו בלבד גאל הקב"ה ביב"ת כ"א גם את כל מהבב

תוה"ק, שומרי מצוה, וגם את אשר בשם ישראל יכונה'. אשר בזה כללו כל סוגם בנו"ב ישראל: אלו שיש בהם תומ'צ, אלו שיש בהם מצוות, אלו שאין בהם לא תורה ולא מצוות ורק אשר בשם ישראל יכונה. וכך יוציאו אשר כינוי הוא דבר ושם המעלים ומכתה על עניינו של הנק' בכינוי זה, עד שאפשר שאנו שמו העצמי, גם לא קיצור שמו, גם לא כינויו מצ"ע אלא שנק' כך רק ע"ש משפחתו (ויק"ר פ"ל יב, ועוד מ"ט). ולא רק י'זיכה' בكونט' את הרבים, אלא ע"פ דרישת רוז'ל במקילתא ע"פ' התשימים לפניהם, גם יסביר לכאו"א שהעקר הוא להביא המדרש והלימוד למעשה וכח מרראש בכאו"א לפיעניינו: במוחין, במדות וכו'. אשר גם על זה מקבלים חיות וכח מרראש הדור, הוא נשיא הדור, הוא כ"ק מו"ח אדמור"ר הכה"מ, כמו"ש בהקדמת הקונ' שמה נשיא מקבלים יניקה וחיות לכל העניים שלנו מכל העניים והמעלות אשר מנו בו: מסג"פ (כתר), גאון (מוחין), בעל מדות (הג"ת נ"ה, עיקר המדות), צדיק (יסוד), רוחה"ק (מל'), מלומד בנסים ועוד (מחדו"מ). יכולות על כ"ז ניתנה לנו, חפץ בכ"ז יש לנו, וכשייר' הרצון – אין לך דבר העומד בפני הרצון. בבר' הה"ג ואיחול כ"ט. (הי"ק). *** (לרשותך). הפ"נ .. נת', ויקרא בל"נ עה"צ בחה"ג הבע"ל. מה טוב, אם יודיע מההתקדמות התל' בתה"ע, לעתים קבועים. בטח יודיע מהבטבת מצב בריאות זוג' תי'. אג' ג' שלג-7. [ג' תמה השית'ת].

הנשיא שככל דור, הוא הדואג עבור כאו"א והוא הוא המתפלל ופועל ע"י תפלותו – המשכת כל טוב. אי' בתקו"ז¹ 'אთפשותא דמשה בכל דרא ודרא', ואיז"ל² אין דור שאין בו ממשה' – ומובן שכמו שהי' משה רבינו מתפלל بعد כאו"א מבני', ודאג עבור כאו"א³ עד שהקב"ה בחרנו בזה בהיותו 'רועה את צאן גו'⁴ – כ"ה באתפשותא דמשה שככל דור⁵, שדואגים ומתפללים⁶ עבור כאו"א מבני' שבדורם. והנה, אף שבודאי ישנים כו"כ שיכולים להתפלל בעצמם תפילה שלימה⁷ וכו', ואדרבה כאו"א מ"ע מה"ת שיתפלל ע"ע⁸, מ"מ גם הם זוקקים לתפלה 'משה' שבדורם. **ונתעט:** ראשיא אלפי ישראל כו' הם בחיי ראש ומוח כי"⁹, ולכנן מובן שכמו שהוא בגשמיות, לכשיש חסרון וכאב' מאברי הגוף נרגש הוא בראש ומוח דזקא, כ"ה ברוחניות, שתתפללה עבור הקומה שלימה דבנ"י לכל האברים שלה הוא ע"י המוח והראש¹⁰ – משה שבדור. **ועוד זאת:** תפילה היחיד מתעלית ע"י המשה שבדור, להיווט ממצוע המחבר¹¹ בנ"י להקב"ה, וכמוש"נ¹² 'אנכי עומד בין ה' וביניכם'. ולמדים דבר זה מהאוףן ההנאה דמשה ריבינו: בנ"י נטו מדרך היירה עד שנגזרה עליהם הגזירה 'דאנו גו', ומכוון שהי' 'דור דיעת'¹³ – שייכים למורי מרע"ה¹⁴ – בודאי שהיו גדולים בעבודת ה' – כולל בעבודת התפלה, מ"מ רק משה רבינו ע"י תפלותו הוא שפועל שלא זו בלבד שלא מתו תיקף, אלא עוד שהיו כולם עד ס' שנה – הינו שכמה מהם היו עוד קרוב לארבעים שנה לאחר התא המרגלים [ולא חyi צער, כ"א חיים טובים בגבו"ר – שהרי במשמעותם הילו להם לחם מן השמים¹⁵, ומם מבארה של מרים¹⁶, וענני הכבוד שהלכו עמהם להרוג את הנחשים ועקרבים ולגאות בגדייהם¹⁷ – וגם ברוחניות היו במדורי נעלית ביתורה¹⁸]. עד"ז הוא בנווגע למשה שככל דור, שהוא הדוגג עבור כאו"א והוא הוא המתפלל ופועל ע"י תפלותו – המשכת כל טוב ב�性יות²⁰ וברוחניות. [1. תס"ט (קיד'א). וראה תניא פמ"ב. ועוד. 2. ב"ר פנ"ז. 3. וראה מנחות (סה'א): משה רבינו אהב ישראל ה'י. 4. ראה שמ"ר פ"ב'ב. וראה לקוש. 5. וראה פרש"י פנחס (כז,ט. יח) אודות יהושע: 'סובל כאו"א לפי דעתו', שיטול להלך נגד רוחו של כאו"א'. 6. להעיר מרוז'ל (ב"ב קמן,א): כל שיש לו חוליה בחור בינו יילך אצל חכם ויבקש עלייו רחמים. וראה תענית (ח'א): אם ראתה דור שהশמי מתחכין כנחש מלhorid טל ומטר כל יילך אצל חסיד שבדור וירבה עליו בתפילה וכו'. 7. להעיר מברכות (יד,סע"ב) עומ"ש שלימה. טור ושו"ע אדה"ז (מוד"ק) ס"ב (והשmitt תפילין). פע"ח וס"י הארץ"ל בטהולו. ועוד. 8. רמב"ם ריש הל' תפילה. וראה שו"ע אדה"ז סק"ו ס"ב. 9. תניא פ"ב. 10. ראה ש"תחת"ס האוח"ח סקס"ו. 11. ראה תוח"ש ע' 158. 12. ואתחנן ה. 13. ראה פ"ט'א. במדבר"ר פ"ט'ג. וש"ג. 14. ראה ע"ח שע' הכללים פ"י'א. שע' הפסוקים ר'פ' שמות. ובכ"מ. ובלוק"ה בהעלותך (לא,ד): שיש מאות אלף רגלי דור המדבר היו תלמידיו שהי' ג' מבחי' יסוד אבא שהוא ביטול והוא אשרAncyi בקרבו שםשה הוא בח' מה ואון. 15. בשלה ט'לה. 16. פרש"י חותכת כ.ב. 17. פרש"י בהעלותך י.ד. עקב חד. 18. ראה לקולו"ז (אל ע' שנה ואילך) בפי' מרוז'ל (ב"ב עג,סע"ב) 'اهוי לך מתי מדבר כו' ודמו מאן דמייבסמי'; וכיודע הפי' (עש'מ אמר חוק'ד ח"ב פ"ח) במרוז'ל (סנה קח,א) 'דור המדבר אין להם חלק לעוה'ב' – 'שאן לדם צורך לעוה'ב'. 19. להעיר מטורת הביעש"ט במרוז'ל (ברכות ז'ב. וש'ג') 'כל העולם ניזון בשבי חנינא בני' – כי שביל הוא צינור שפה צנור ושביל השפע (כש"ט ח"א סי' ה'. וראה או"ת נח (ה.ג). בחוקות מג' ואילך). 20. לקו"ת ד"ה בהעלותך עה"פ מאין ליبشر (לא,ד). משיחק ש"פ שלח ל"ב (לקوش ג' 49).

נשין

בין 'ראש' הדור ל'נשיה' הדור. (חוקת כא, כא) לגבי המלacciים שנשלחו עם 'דברי שלום' אל סיכון נא' 'וישלח יישראל מלacciים', אך במא' (דברים ב, כו) נא' ע' 'ימשה וואשלח מלacciים'. ומישב המדרש (חנומא הוקה פכ"ג) 'הכתובים צרייכים זל'ז' שמשה הוא יישראל וישראל הוא ממשה, ללמדך שרראש הדור הוא כל הדור. **ש:** אך רשות' (חוקת שם) כותב (במקום 'ראש הדור' הוא ממשה) 'שנשיה' הדור הוא ככל הדור', וצלה' ב. **ת:** דברי המדרש אפ"ל בב' אופנים: (א) התעסקותו של משה לצרכי כל ישראל, מכין שאינו בשבי' עצמו, במילא אפשר לכל כתוב 'משה' (העשה בפועל), או 'ישראל' (שבשלים נעשה), כי עשיית משה היא בשבי' הכלל ואין חילוק בינויהם. (ב) בהיותו איש ציבורו בעצם מהותו, הרי כל דבר שעשויה ה'ז' עשיית ישראל. ויל' שזהו החילוק בין 'ראש הדור' – 'ראש' כפשותו, המניח את הגוף – הנגנת הדור; **ו'נשיה הדור'** – ל' התנסחות ורוממות, תואר לאדם מרומם וממושך, ואין כאן רמז להנגנתו את הדור. ולכן במדרשו שנא' 'ראש הדור הוא כל הדור', הי' אפ"ל שזהו מטעם היותו מנהיג הדור, וע' הנגנת אחת ואחידה בהראש העשים כל אנשי הדור למציאות אחת, מציאות הראש. ולפ'ז ה'ז' רק בעניינים הציבוריים, אשר נשגים מהמן העם ואינו מאוחד עמהם בעניינים אלו; אבל בל' רשות' 'נשיה' הדור הוא ככל הדור כי הנשיה הוא הכל', ייל' שמודגש שנשיה' הדור, גם כמו שהוא מרומם וממושך בפ"ע, ה"ה ככל הדור. הינו שגם בעניינו הנעלים ביותר, ה"ה קשור ומאוחד עם צאן מרעיתו, וגם דרגותיו הנשגבות הן משפיעות ופעולות בעבודתו של כ"א מבן". מלקוש לג 135 ואילך.

נשיה בישראל: לכולם (כולל...) [כשם שהמארך (טו סיון טרפ"ז) לא הי' בכלל עסק פרטיו, או ליה'ת לעצמו (או עם משפחתו הפרטית), או הפצת יהדות וקיוה'ם بد"א שלו, אלא בכלל עבודתו כנשיה ישראל, נשמה כללית ברוחניות, ולכן נעשה – גם למטה – נשיה בישראל; מובן גם שהאגולה (יב"ה) אינה דאייש פרט, אלא דנשיה בישראל. וע"כ ההורה מזה: לכל לראש בתו"ח (ማמר חסידות) – לא לאייש פרט בעניין פרט, ואדרבה – העיקר בעניין כללי, ועד מה שקשרו להיותו נשיה ומנהיג כל ישראל]. **תכוונתו הראשונה – נשיאותו לא רק למובחרים ויחידי סגולה** (או אף יוחר מיחידיים, אך) בעלי מעלה נעלמת, בינוינו, וסחרונוthem אינם יותר מדרך המיצוע – אלא, הוא נשיא לכל בן"י, מכל לחלק. דהנה, **ההעדפה בליה"ת** מצינו שהאומר שמוועה זו נאה וזוז אינה נאה, מאבד הונה (כבודה) של תורה (סופה להשתכח ממנו), 'דכתיב רשות' ורואה זונות (נטיריקון זו נאה ואערעה, וਆסוק בה) יאביד הון'. דהינו, למרות שיזוע שהיא אמת וניתנה למשה מסיני, אלא שלדעתו חסר בה יופי – אזי 'יאבד הון', והתורה לא תתקיים בידו. הטעם: התורה אינה נמדחת ע"פ שכל האדם. אם יאמר למשל, שכבוד או"א הוא גם מנהג נאה ומדה נאה, ואילו דבר הקשור ל'חוקת התורה', אלא טעם שכלי, איןנו נאה בעניינו. הוא יודע על הכרה הקioms, כי זהה 'שמעועה' בתורה, אך ללא יופי – הבנה והסבירה – בעניינו, אלא 'גזרה גזרתי כו', ומקימה בע"כ – אזי 'יאבד הון', כב"ל, ולא יתקיים אצלו אפי' המצוות הנאות' בעניינו (ככבוד או"א). [כמובן, שמדובר בדורות האחוריים ראינו שהעם שהתקדם בתרבויות ושלוחות הבניה, וכל זה גם חכמת המוסר, הרי כיון שכ"ז מיסד על שכל, הביא המוסר' לגנבה ורכיחה וככל דבר שהיפק מישמעה נאה – לא רק מצד אמונה ה', אלא גם מצד 'מוסר' בפ"ע]. ע"כ נא' עשה"ד בディיר א': לא להפריד בין 'אנכי ה'א' ולא תרצה', כי ללא תרצה' לא יהיה' קיום אם לא יהיה' קשור ל'אנכי ה'א'. **וכ"ה שאין לחלק בין בנ"י:** כי יש שישים ריבוא אותיות לתורה, וכ"א הוא 'אות' בס"ת דהקב"ה; ואם מחלקים ואו' – יהודי זה נאה וזה איןנו [הינו שברצונו להיות 'מניג', אך מתאים לו להתעסק עם היושבים בכוטל מזורה, גברים, ויקבל מהם כסף להחזקת הביכ"נ וביב"מ והמוסדות, וכן – עם בעלי מוח, כדי שיבינו מה שילמד עליהם, בתושב"כ ובתושבע"פ, אבל יהודי שלא טעם ולא ריח... איןנו רואה בו לא הבוה"ש ולא מdotות טובות, לא ראש וגם לא رجالים – וטוען שאיןנו נאה! להיותו מנהיג יש להנ"ל שיקות אליו, ונמנה עם החברים, אבל – איןנו נאה] – יהודי כזה איןנו יכול להיות מנהיג עדה בישראל. **וזהו גם בהתחלת הנשיות** (בה כמה דרגות): לכל לראש יהי' נשיה ובעה"ב על – 'עיר קטנה זה הגוף'. כל רם"ח אמרינו ושם"ה גידיו, ולא שהגוף ישלוט עליו; שהרי יכול לחלק ולומר שידאג ויבטה שראשו יהי' מונח בא'יאידי'עלע זאכן', אבל בהזדמנות דאכו"ש – למה לא ימלא תאות נפשו?!. .. היה' והוא במאכו"ש הרי מותר האדם מן הבהמה אין' (כמרז"ל אי כבאה, אוכלין ושוחין כו') ואז איןנו במדריגת 'חכם'!... [כידוע הסיפור על אריסטו, כשהפשחו עושה דבר בלתי נאה, אמר: **עכשו איןני אריסטו...**]. ובכך: אם איןנו נעשה בעה"ב על אכו"ש – חסר בחכמתו [רמב"ם]:

כשם שהחכם ניכר בחכמתו .. כן צריך שיהי ניכר במאכלו ובמשקהו... ובהילוכו וכו'], כי בחכם אמיתי ניכרת חכמתו גם כשהולך לתלילים או יושב לאכול ולשחות; ואם אומר שלו מתאים להבטחה רק השכל שבראש ורגש שבלב, אבל בכח המעשה שבידים – ביכלתו לחת טיריה וכו', ובפיו – עלול לאכול ללא ברכה, ובמילא אכילתו – כזולל וסובא, למילוי תאונות גופו ונפשו, אזי – 'יאבד הון' – מתחטלת נשיותו גם בראש ולב. וכ"ה **ב' נשייא'**: המתעסק עם בעלי מוחין, שכל, רגש, ואילו השאר – מכון אל 'שמש' שלו, ה"ז סימן שאינו נשיא! הוא יהודי טוב, אדם טוב גדול ונעה, עם כל המעלות; אבל הסימן לנשמה כללית, מנהיג בישראל הוא **כמ"ש 'ומשה היל רועה'**, שדאג לכל סוג הצען, והיל מוציא הקטנים .. שירעו עשב הרק, ואח"כ הזקנים .. עשב הבינוונית, ואח"כ הבחורים .. עשב הקשה'. וזהי סלילת הדרך לכל רועה נאמן בישראל מידי דור ודור, עד לדורנו – בעל השמחה והגאולה. **בעניינו**: ידו שאמרו לבעהשמה "ג שאצל רביה"ז לאחר יט"כ התחל **בנשייאתו** ברמה. ובהתחם – ההורה הכללית הראשונה לאחר המאסר: **היהם לעוזרי** [ראה זהה במדור 'יומי דגרא', יבג"ת: 'ה' לי בעורי גו'] – שמסרו נפשם על תורה ויהודות. וביחד ע"ז מתיחסים גם לשונאי, שבגדර 'משנאך ה' אשנא' – כמודגש בהamar ש'עוזרי ו'שונאי' נזכרים באותו פסוק! ועי"ז פועל **ש'יתמו** הטעמים ולא חוטאים', כי הגישה אל 'חוטא' מלכתה – תנאי קודם למעשה- לפועל שיתבטל החטא, ולהעלותו בדרגת, עד לחשובה שלימה, **ש'אין צדיקין גמורין יכולין לעמוד בו**. **ובנשייאות**: כשה'יצא למלוך – ידע שיש לו קהיל בישראל, ובו – ע"פ רצון ה' – לא רק ראש או לב, אלא גוף שלם, וכולם צ"ל 'abhängig', בגוף א', ולזה מינוחו לנשיא ומנהיג – לעשות מכלום יחד גוף אחד, קדוש, גוי אחד בארץ' (אדח"ז: 'אם בענייני ארץ וכו') – עם אחד מיוחד ומובלט, לבדד ישכון וbegiom לא יתרחש'. והפעילות צ"ל באופן הכלול כולם – לא ידח ממנה נידח', והוא ע"י התחלת פעילותו – (כפי שא' מאמר) קודם לברוך הגומל להיבטים טובותכו". מתחעסק עם ב' הסוגים: 'עוזרי' ו'שונאי' (ד"ה הויל בעוזרי גו'), מתוך הדגשה ד'יתמו הטעמים ולא חוטאים', כב"ל. ואז יזכה **ל'גמלני טוב'** ביתר שאת ויתר עז – שליליות הנשיא כשבצאנן מרעיתו מגיעים לתכליות השלימות הנדרשת מהם – כבגמ' (ברכות לב,א) **שנא' למשה לך – מגדולתך,** ככלום נתתי לך גדולה אלא בשבייל ישראל', וכן, ירידתם נוגעת אליו, ומזה – כמשמעותם עם 'עוזרי' ועם 'שונאי', ומוס"נ להעמידם במצב ד'גוי א' בארץ', גוי קדוש' – נועשית עלי' בגדולתו, ועד שזהו הכהנה והקדמה קרובה לקיום הייעוד 'ודוד עברי נשיא להם לעולם'. **شيخ יב"ת כו ס"זיא.** שם ס"ב-ג: בפועל, רואים במיוחד אצל בעהשו"ג שגם לאחר מ' שנה יכולים למלוד' לעבדיך עז' הוראות' לא רק ללימודיו תורה, אלא גם ליהודי כמו ערבה' (לא טעם ולא ריח). כמו"כ הניג בכל ענייני תום צ' עליהם מס"ג, שיתפשטו ויופצו בכל המקומות, עד לפינה נידחת בקצוי תבל (עניין שהתחילה בהוראותו וציוויל), **הידוש מיוחד שלו** (לכל נשיא חיזשו המוחד בדרכי ח'ב"ד ונשייאות בישראל). (וטים כ"ק אד"ש): נמצאים כו"כ שנעשו במס"נ למרחקים – ברוח, וכן בנסיבות כפשוטו – למלא שם השליחות דהפקת היהדות, חומ' צ', ועוד – המיעינות, ועליהם הכוונה 'עוזרי' (התל' הקרים בנימ', ושלוחו .. כמותו) – יאמרו 'לחיים', מתוך יקוויהם דברי בעל השמחה והגאולה שלכל בני היל א/or ברוב"ג, 'במושבותם', שכ"מ בו יתיישב היהודי היל לו האור הרוחני והגשמי, שהיה מוארים בא/or היל, וiomשך בה'א/or כפשוטו, עובדה מוארת בהפצת המיעינות והיהדות בכלל, ע"י נשמה (גוף) מאירה, במצב רוח מאיר, פרנסה מוארת, והלוך ומוסיף וא/or, עד קיום הייעוד 'ילילה ביום יאיר' – את השכת ליל הgalot, ותבוא הגאולה האמונה"ש ע"י מ' צ' בק"מ.

ב' קמו"ח אדמו"ר נק' 'נשייא' [ኒצצו של יעקב אבינו; הנגנת נשיא והנגנת גدول סתום; **בנשייא-** מלך; **מעלת ה'שם'**; הורה, עאה ודרך שווה לכל – כיצד לחת עצם המלך]. (شيخ ומוחבר גם למדור: חסיד, התקשרות). כל עניין העולם בהשגה"פ, עאכו"כ עניין שנתקבל בכו"כ בישראל, ועאכו"כ עניין הקשור לתומ"ץ בכלל, וביתר – הקשור לא רק לפניה"ת (רוחניות העניות) אלא גם לנגללה דתורה, ועוד – להלכה בפי"מ, שאז ברור שכ"ה מצד כוונת ורצה"ע, ולכן נצחי וקיים, כי כך קבעה הורה את המציאות. ומובן מהגמר' (כ"ב קל,ב) אין למדין הלכה וכו' עד שייאמרו לו הלכה למעשה: **כשהען במחשבה ואפי' כשןמשך בדיבור, ועד למסקנת הדיבור** (הכרעה שלאחריו השקוט) – עדין אי"ז ראי' שלא יכול להיות זהו שניין; ורק **כשנפסקה הلقה למעשה** ה"ז הוכחה לנצחות – כך נקבע

בתורה לעד ולעולם עולמים, במלוא גמישך כך בפועל. **בנדו"ד:** קריית כ"ק מו"ח אדמו"ר בשם 'נשיא' אינה מליצה בעלמא, אלא כך נת' ע"י כ"כ מישראל, לא רק חסידיו בעלמא דין, ולא רק אלו שלע"ע אינם בדרגת מאיזו סיבה חייו בעל"ד- הסתלקותו, אלא אף אלו שלע"ע אינם בדרגת מאיזו סיבה שתהיה, גם הם קראוהו 'נשיא', הן בדברים שבע"פ והן ב麥תבים. תוקף דתורה לעניין שבמכתב ת"ח, וכך בشرطנות (שות' נוב"י מהדו"ת העה"ז סקי"ח), כשהוא ברור אופן כתיבת שם העיר וכיו"ב, יש לבדוק כיצד זה נכל' ע"י הרב או ת"ח שבעיר, ואז שם זה מקבל תוקף הלכתית בשטר. ונמצא, בנוספ' שכ"ה ברוחניות העניות, שכן קיבלו ע"ע הנגחות שנקבעו ע"י וכיו"ב, ה"ז גם נוגע לדין בפועל. ומcheinו גם אודות הליכה עה"צ, או בשעת הלוי, שיש חילוק בין דין נשיא לדין מי שאינו נשיא (רמב"ם הל' אבל פ"ג ה"י. פ"ט ה"ו. הט"ו). ועוד ציונים שם). ויזוע שהנהגה בעת הלוי. דכ"ק מו"ח אדמו"ר (עד"ז הנשיים שלפנינו, והוא ממ"מ) היהה ע"פ דין השו"ע נוגע להנהגה עם נשיא בישראל. **'נשיא' - ניצוץ של יעקב אבינו** (קה"י) (בעמה"ס מלאו הרועים – ה' מקובל און אנגונומען הן אצל חסידים והן אצל אינם חסידים) מערכת רב). **קשר הנשיות ליעקב דוקא:** (ב"ב נה"א): 'שורפי' דיעקב מעין שופרי' דאדה"ר. כמו שבאדה"ר נכללים כל הנשימות עד סכה"ד (ולכן כשה' אצלו היפך העלי', פעיל זה בכל הנשימות שלאחריו, והרי' מרובה מדה טוביה כו'), מובן, כשלמיشهו דוגמת אדה"ר יש עלי', ה"ז עלי' הפועלת בכל הנשימות עד סכה"ד. החילוק בין ג' האבות: אברהם – יצא ממנה ישםعال', ע"פ שה' בנו, וכתייב' לו ישםعال'יח' לפניך', מ"מ, היו לאברהם עניים שלא נמשכו ולא פעלوا על ישםعال', ש'יצא ממנה'; יצחק – יצחק – 'ב' יצחק יקרא לך זרע', ולא כל יצחק (נדרים לא, א), כיון ש'צא ממנה עשו', שהיו עניים שנפלו על אצל יצחק ולא הגינו ולא פעלوا על עשו' ש'יצא ממנה'; יעקב – 'מטתו שלימה', לא יצא ממנה' ביחס לכל אלו שהיתה לו שייכות עמם. [VIDOU MRZ'IL האומר ראובן התא אינו אלא טועה, אף של' אומר יש קס"ד כי הדברים הובאו בתורה. בפרט ע"פ חזה"ח שב'עלם' בו נמצא דואבן פעיל הדבר עניין דהסרו, לכן נק' בלבב משכבי אבינו, ע"פ שביעולים למטה הי' זה והען דכיבוד אם (שבת נה.ב. רש"י וישלח לה, כג) – מ"מ נא' בכור יעקב ראובן, שלא רק שראובן נמשכו והגינו כל עניין יעקב, אלא עוד – שהי באופן דבכור יעקב]. **החילוק בין הנגחת נשיא להנגחת גדול סוף:** **אפ"ל גדול** בישראל, לא מיתתו, ואפ"ל יהודים שמאיזו סיבה אין לו שייכות עמם, כי הוא לא עניין הנשיות; אבל 'נשיא' – 'מטתו שלימה': כשם שיעקב אבינו, ואדה"ר, כלולות בו כל הנשימות, וכל ענייני עליותיו פועליהם גם בכל הנשימות הכלולות בו, כ"ה גם ב'ניצוץ של יעקב אבינו', הנשיא' שבכל דור ודור, בו כלולות כל נשימות הדור, שבכל ענייני פעולותיו אינו יכול לסבול שלא תהי' הפעולה בכל הנשימות הכלולות בו, נשימות דורו שהוא נשיאם. זה הביאור שכ"ק מו"ח אדמו"ר הקדיש ריבוי זמן וריבוי עניים ועד באופן דמס"נ (מסירת הרצון) להתעסק עם יהודים שהנהגם היהת היפך רצונו, ובזה גופא – לא להתחילה בפעולות עלי' רוחנית, אלא עוז בגשמיות – כי, להיותו נשיא הדור – דרא דעקבתא דמשיחא, שתיכף צריך לבוא מלכא משיחא- הוצרך לפעול על כל ענייני דורו, עד למטה מטה ביתור, כי כל ענייני דורו שייכים אליו. הביאור בזה: **נשיא-מלך** – כדרחן' לעה"פ איש נשיא יחתא', איזהו נשיא זה מלך'.

והמלך – שמו מתפשט בכל המדינה, שייכים אליו. מזה מובן, שליליות הנשיא מתבטאת בפעולה על כל העניים שבדור. **ברשות:** במדינה מתרשת **'שמו'** דהמלך בלבד, כי בני המדינה אינם מבינים חכמתו, וגם לא מודתו (הרגש הלב), ואפ"י אינם שייכים למשיו, כי חסר להם הבירור והזיכוך להכיר ולהשיג מעשה המלך. לאידך – להיותו אזרח המדינה דמלך פלוני, הרי **שמו דהמלך נק' עליו**, ולא רק על מין המדובר, אלא גם על מין החי, ואפ"י הצומה ודוםם. וע"ד שמצו בצד ההפכי – 'תמהה את זכר עמלק': החיווי הוא גם במדרי' תחתונה ממין המדבר (פרש"י), כיון שישם עמלק יקרא עליו, הנה שם שיש למחות את עמלק, כך יש למחות העניים ששמו יקרא עליהם. ועאכו"כ בצד הקדושה – מרובה מדה טוביה כו' (מציאות הקליפה' כקו' בפני אדם' (זה"ב קמה, ב)): אלו ששמו דהמלך והנשיא נק' עלייהם, אי"ז רק על יהודים באופן דמדבר, ולא רק אלו שהם לכיה"פ באופן דחי, ולא רק באופן דצומה, אלא אף אלו שהם באופן דדוםם. ומהזה מובן גודל האחריות המוטלת על כל אלו שזו נמצאים בדורו – ההשגחה העליונה קבועה זאת, הן אם רצונו בכך ואם לאו. כי אי"ז עניין פרטני דדבר פרטי, או של איש פרטי שבדורו, אלא נוגע לשם המלך שיקרא עליו! **מעלתה** **ה'שם':** למרות היותו עניין חיצוני (אי"ז כחמתה ושכל האדם, פנימיותו, או הרגש בכל המורה על

מהותו, ואפי' מחדו"מ אף דנק' לבושי הנפש, הרי ע"י ניתן לבווא להכרת מהות האדם שחושב ומדובר ועשה כן (רmb"מ דעתך החכם ניכר .. במשמעותו .. וכדיברו ר' כ"ו); משא"כ בה"ש' יתכן שהמלך נק' בשם בו נק' כי"כ אנשים הינו ששמו אינו מורה כלל על מהותו), הרי מכו' בחסידות שכשועקים שם המלך איזי (כמו בכל קרייה) נפנה המלך לקוראו בכל עצמותו, שלמען מפרטיו כחותיו [אם חופפים בידו – אף"ל שירגישי ויפנה בידו בלבד, או בעוד חלק גופו, ואולי בכל גופו; וכשוגרים למלך תענוג במדות (אווחים' במדותין) – אף"ל שמהז נעשה רך נה"ר קטן, וזאת דעראנט ניט המלך בכל עצומו, שכן, אם אינו מרוצה בעניין אחר, דוחה הוא הנה"ר; ואם מישג ומקייף **חפתת המלך** – ע"ז מתחד עם שכלו, והוא רק א' מכחותיו]. لكن, כשאדם בהתעלפות חזקה, רח"ל, כך שככל התהיפות אין מועלות לעוררו, ואז **כשלוחשים** שמם באזנו יתעורר מעלפונו – כי, שמו מגיע בעומק יותר מהטהיפות (שבচחן לפועל רק בהכוונה שנטפסתו בוגף, החווית המלווה באברים, וכן אין מועלות בהתעלפות חזקה), ועל ידו נמשך מעצם הנשמה שלמען' מכחותיו הגלויים. ומהז – אף שהקישור ע"י השם בלבד, ה"ז נוגע עד לעצם הנפש – מובן עד כמה צ"ל זירות וזריזות בשמו נק' על כל אנשי המדינה וככל הדברים שבמדינתה. מזה **הוראה, עזה ודרך שווה לכל – כיצד לקחת את עצם המלך**: אילו הי' הצורך לקחת **שלט המלך** – איזי יש מי שמסיבה מסוימת (שורש נשמהו, או שנשבה בין אنسים גסים, וכיו"ב) אינו יכול להשיג עניין שכלי, ולא ישייג גם עניין פשט בששל המלך; עד"ז הקשר למחדו"מ דהמלך. דהמלך – יתכן שאינו מזוכך כ"כ, ולא שיך לוזה; ועוד"ז הקשר למחדו"מ דהמלך. אבל מה שם המלך נק' עלייו (טראגן אויף זיך שם המלך) ה"ז שיך לכלם, אפי' פחות שבפחוותים, ואפי' 'דומם' שבמדינה המלך, שיך למדינתו ושם המלך נק' עליו. וזה נותן כה וחיות' אנהאלטן זיך' בדרכיו ואורחותיו אשר הורנו, ושיה' באופן דנצה סלה ועוד (אגה"ק ס"ד), שרואים מיד שהזו אצלו תמידי נצחים – 'אין לו הפסק'. ו'פועל אדם ישולם לו', כמ"ש הרב במק' (אפק א קסד **צצ**) בנוגע לאביו – שע"י אהיזה בתורתו והנהגותיו וכל הוראותיו כו' מאורחותיו, תה' התעוררות ר"ר ע"י נשיה"ד, כ"ק מו"ח אדמו"ר, להמשיך ברכיה לכוא"א וכל ב"ב בהמצרך מנש ועדبشر. יוז"ד שבט כב ס"א-ו.

ונגידין הבטחת אדמו"ר – צדיק גוזר; המב' אליו – אני פותח...; (ב) מה שהמי כ"ק אדמו"ר כו'.. כ' בשעתו לזוגתו תה' בל' של הבטחה, והבטחה ברורה, ובמכתבו אין ביטוי נזהה. – הסיבה לכך פשטota מאד, כיון שהוא הי' נשיא ישראל צדיק יסוד עולם יש לו כחوت אחרים לגמרי, ולכן ע"פ מרז'ל צדיק גוזר, הוא יכול לכתוב בל' של הבטחה. (ג) מובן מآلיו, שאת הפטק של זוג' הרבנית תה' קראתי בעצמי, והכתבתית את נוסח המענה אליו מליה במליה, כי את כל המתכבים המתකבים עלשמי, הנני פותח אותם בעצמי, ואין כל יסוד להשד שכותב, שמאן דהו עשה זאת וכו'. (ד) ומכיון שבימיים אלו הגנו את יבוג'ת ימה"ג של חמץ כ"ק מוחא"מ כו'.. וגאולתנו ופדות נפשנו, יעוזר הש"ת שיקו"ימיו הברכות שנתן לזוג' הרבנית תה' במלוא המדה. ויחד אותו הי' לשניכם רוב נחת יהודי לארכיות יושנ"ט מכל יי"ח שי'. בברכה. **ג.ב.** מוסג' פ' חובי המשך המאסר של כ"ק מוחא"מ אשר בטח יזכה בתוכנו גם אה"ר זוכוה"ר תלוי בו. אפק א' רמח-ט.

נשייאי ישראל והפרטה קומי אורי (אלוי). סiffer כ"ק מו"ח רשמע מאביו כ"ק אדנו"ע בש"פ תבוא תרנו"ב, אודות (ז' התורות שא' הבעש"ט בג"ע – התורה זו): ע"פ קומי אורי כי בא אורך וכבוד הו' עלייך זהה. מא' זה ה' לנשייאי ישראל, ואמר להם: אתם נשייאי ישראל שמניחים התורה והעבודה שלכם בשבייל טובת הרבנים, מה הי' אתכם? הנה ע"ז נ' קומי אורי באור הפרטי להכלי כי בא אורך. [כך מסתימת התורה זו. אני יודע יותר מזה, או שכ"ק מו"ח כי לא ביאר יותר. הדברים צריכים להתרבר איזל מי שהו נוכחים בשעת מעשה. בכ"א, ע"כ ברשימה]. לכאו', מהyi השאלה בנוגע נשייאי ישראל מה הי' אתכם? – הרי הם מתעסקים בטובת הרבנים ע"פ הציווי הוכח תוכיח גו' .. ואהבת לרעך כמוך', ובפרט שעושים זאת מתווך מס"ג, מניחים תורהם ועובדותם לטובת הרבנים – הרי בודאי שיקבלו ע"ז שכר?! ע"כ צ"ל שאלו עוסקו בתרותם ועובדותם (ambil להניחם עבר טובת הרבנים), בפרט שהו עוסקים בזה מתווך מס"ג – היו מגיעים לעילוי גדול יותר. لكن יש מקום לשאלה מה yi' אתכם? כיון שנחסר אצלם בכלל התפקידות בטובת הרבנים. וע"ז המענה ש'עוז' נ' קומי אורי באור הפרטי להכלי כו': ע"י עבדותם לטובת הרבנים, הנה נוסף על השכר על קיום פרטי העניות שבמצוות הוכח תוכיח גו' ו'אהבת לרעך כמוך', עשה אצלם עניין כללי נעללה יותר (לא בנסיבות, אלא) באיכות, ועוד לעניין ד'オリ' שהוא אוור געללה יותר אפי' מאור החמה' כפי שהי' לעל' שבעתיים כאור ז' הימים' (ו' שבעיות באור של ז' הימים, הרי

מ"ט שביעיות, העולים לג' מאות ומ"ג). וע"ד שמצוינו בונגע ל'רכוש גדול' בו יצאו בני' ממצרים (ולא הספיקה היציאה עצמה, אלא הוצרכו לצאת 'ברכוש גדול'), באופן ד'נצלתם את מצרים', שבפנימיות – קאי על בירור ניצוצי הקדושה דשם, שנוסף על פרטיה הניצוצות המתבררין (בדוגמה שכר על כל פרט העניינים לכל מצוחה בפ"ע), ישנו כלות ענן הבועלות על הרכוש גדול' (בדוגמה כלות עבודה המס"ג דנשיין ישראל לטבות הרבים), שע"ז יוצאים מהгалות. ש"פ יצא לא ס"ה.

א'חטן נשיא – אספקלריא המאריה [פ' נדרים נא' לראשי המשפט] נדרים מתחילים בגין י"ב, מופלא הסמור לאיש (לכמה דינות – מדאוריתא). מוסר השבל: אחז"ל נדרים סיג (לפרישות – שלא יוכל בקיום תומ"ץ). והרי אחז"ל דיך במא שארתו תורה, א"כ, אפשר שנדרו בגין יהרא, וממילא חשש איסור ד'לא תגרע ולא תוסיף! הנה התורה מורה בפייריש להיפך: א"א להסתפק בקיים התומ"ץ לבם (וכמאי הרמב"ן ר"פ קדושים: אפשר שייהי נבל בראשות התורה, והכרחי לעשות משמרת למשמרת), ומורה תורה, שה敖ון בו מתחייב הבן י"ג למצות, ע"י הכהנה שבזהוספה גדר ופרישות על מה שאסורה תורה (נדרים – הקדמה לתומ"ץ, מופלא הסמור לאיש). אלא מובן שא"ז דבר השוה בכ"ג, ואני דומה מה מה' זוקק להפרש, ואצל الآخر אי"ז חשש (לדוגמא מרוז"ל ע"ה אסור לאכול בשר, משא"כ מי שהוא להיפך (מרוז"ל: במקום דעתך הירק יעול הבשר)). ולכן נא' פ' נדרים לרashi המצוות, שהפרת נדרים וקיים תלוין בנשיין המצוות, כיוון שאין דבר השוה לכ"ג, ורק ע"י הנשיא – אספקלריא המאריה – שיכול לומר זה הדבר! אג' ד שצ-ה (לר' אלקנה פמןץ). וראה לקוש ב.693.

מל

מלך – 'מחווה במחוג קמי מלכא – חייב קטלא' (בקנין) – בעלות האדון; המלך; המשכת ה'עצמ' בדבר חסר עילוי; 'תפילה לעני' שרוצה דוקא את המלך; מלך מהדר עצמות. לмерות שינוים בחינוי מן הקצה אה"ק) יש קניין הגוף, ובזה עצמו כמה דרגות: **עבד עברי** – מציאותו בפ"ע, במוחך בתו"מ החודרים העצם שלו – 'כי לי בנ"י עבדים' ולא עבדים לעבדים', ואדון אינו יכול ל'קנות' עצם דהע"ע; **עבד לנעני** – מציאותו מציאותה האדון, לא התהייבות כלפי אחרים. אך גם אצל יש גדרי התהייבות שהאדון אין בעה"ב עליהם, כגון המצוות שמחוויב בהן; אך יש בעלות ומרות עמויקה יותר – בדצ"ח, בהם אין שום פרט מלבד בעלות האדון, החודרת בעצם שלהם. **ב"ה במלך** [ראה לעיל: כ"ק מו"ח אדרמו"ר נקי' נשיא'] – ששמו נפנה לקוראו בכל עצמותו, אף שלכא"י אין נזכר בתהליכיota האדם שישיך למלך. הדבר מתבטא ב'מחווה במחוג קמי מלכא' (MRIHA) שלכן חייב קטלא (חגיגה ה,ב): 'MRIHA' אי"ז דוקא היפך השכל, היפך הרגש, המעשה, דיבור או מחשבת המלך (ועאכו"כ עניין דהיפך התורה), אלא אף' 'מחווה במחוג כו' – לא פגע במלך כלל, רק הראה שגם ללא המלך הוא 'מציאות' – ה"ז נחשב למרידת במלכות, וחיבק קטלא. וכיון שעונש הוא לפ"ע הפגם (תניא ספכ"ד), הרי חיוב ה'קטלא' מבahir שהפגם זמרידה אינו בענינים גלויים אלא בפנימיות החיים. ועפ"ז, שיקות המלך לענייני המדינה היא שחודרת כל העצם והמהות (לא רק בנסיבות הגלויים). הטעם – 'מלכותה דארעה' עניין מלכותא דركיעא': בהכרח שעונש הוא כי נוגע ב'מקום' השיך' למציאות מצואה הצעוי, אבל אי"ז תופס כלו, עאכו"כ שא"ז תופס את העצם. בד"א, בחילוקי גמים (ואו מוכחה ע"פ גודל העונש, עד היכן הגיעם), וכ"ז כשלא מדובר בהעברה על הדת; אבל כשרוצה להעבירו על הדת, לנתקו ממרות הקב"ה – אף' ב'ערקתה דמסאנא', ה"ז כמו שאפי' על 'אבייזיריהו דע'ז ישנו החיבור ד'יהרג ואל יעבור'. **ידעו כמה סיורים בעניין ערקתה דמסאנא'**, שהיהודים נהגו באופן דמס"ג ('הרג'), לא רק בונגע לגוף, אלא גם בונגע לנשמה, כיוון שהי' זה עניין דהעברה על הדת. הגע עצמן: ע"פ כמה מפ' אין ל'ערקתה דמסאנא' מקום בשכל התורה שלמע' משכל סתם, ואי"ז אלא סימן היכר אם שייך הוא לדתו דהקב"ה... הינו שא"ז עניין דעליו וגילוי, אלא רצועת געל, שמקומה למטה מטה מכל לבושי הגוף – לא הרגע עצמה, אלא על לבושה שלמטה הימנה, ובגעל גופא – רק רצועה המחברת שני צדי הנעל, עניין טפל. **敖פ"כ**, אם זה קשור להעברה על הדת, נמשך ומגיע בזו **העצם** דיהודוי. דוגמא לזה (שנמשך העצם בעניין שאין בו עליוי) בדקות יותר, מתוורת הבуш"ט עה"פ (תהלים קב,א) 'תפילה לעני גו' – שבקששת העני – להניח לו ליכנס לראות המלך בעצמו! ובהקדים, דרך המלך -וכ"ה מה' מ הקב"ה – שיושב בהיכלו בחדר לפני מחדך. וגם בחדריהם החיצוניים, בהיותם פלטרין של מלך, רואים דברים שאין כמותם בכפר, ואף' לא בעיר, ואף' לא אצל

שרים גדולים, כי הם רכוש המלך. לכן, אדם הנכנס לחדר החיצון בו רואה דברים יקרים ביותר – עלול לקרות שנפשו' ווועט אינגאצן אויסגינ' בצמאן כו' מוקר הדברים שרוואה, וכך לא גיע אל המלך, כי נסתיים ענינו בחדר החיצון. ואם ממשיך ללבת חדר פנים מהדר – רואה דברים יקרים עוד יותר כו', ויתכן שהם יגרמו שלא יבוא לראות המלך; ולכאר', מהי העולה שמצוותו מושקעת ומוטבעת (פארזונקען און ארטורונקען) עד שתנתבטל לגמרי כלוחה"נ בענינים הקשורים לממלך? אלא – **שאי"ז** תכלית העבודה: כ' הרמב"ם (סוף הל' תשובה) שאפי' העובד את ה' כדי שיזכה לה' עוה"ב' אי"ז עבדה הרואי; באופן כזה ה"ה עובד א"ע... וצ'ל עובד מהאהבה 'מן פנוי שהוא הרב הראי לשמשו', הינו, שכלה מה שעושה אי"ז אלא מפני שהזה רצון המלך, ושאר כל הענינים אינם שייכים אליו. העניין: 'חii עוה"ב' שחפץ להגיע אליהם, עד כמה שגדולה מעלה, ה"ה גילויים הכי נעלמים, אבל אי"ז עצומ"ה!... ובזה (ע"פ הבעש"ט) יש מעלה לעניין לפעמים: אין לו שייכות לדברים יקרים שבhicl המלך, ואפי' לא הנמצאים בהיכל השרים, ואפי' אצל אנשים פשוטים, להיווטו עני בתכלית – בקשתו היא... (כ"ק אד"ש הפסיק לרוגע, נשנק מהתרגשות, המ"ל) 'לפני הו' ישופך שיחו', שיתנו לו לראות את המלך **בעצמו!** ولو דוקא קל לעמוד בנסيون בגלל העדר ההבואה' שביוקר הענינים שבhicl המלך. עד המבוואר שמשה רבינו (רעה מהימנה) ה"י עני מאייד מכל האדם גו', בראותו את המס'נ' שבדור זה – שנקל יותר לפועל המס'נ' בדור פשוט בתכלית הנק' בשם 'עקב' בהשתלשלות הדורות. בהמשך: בן מלך אי"ז 'משיחה' (משיחת אבי נeschach אצלו), אא"כ היה מחלוקת נגדו, וכשניצח ונתחנה צרייך להימשה. אך אם כבר ישב על כסא מלכותו, אף אם יש Ach"c מחלוקת וכו' – אי"ז למשיח, והסביר: 'משיחה' חודרת אצל המלך בכל העצם, עי"ז בכל בני המדינה. לכן כשנעשה וישב על כסא מלכותו, גם אם יש Ach"c מחלוקת – הבלתי והספק נוגעים רק בקנין הקשו' לענינים חיצוניים, ולא בקנין הקשו' לעצם הנפש. **בעניינו:** אצל הרבי הנשיא היו קו"כ שניים במעוומ"צ, ועוד מן הקצתה אה"ק, ועוד שאמרו עליין 'עולם חדש ראה'. אך הנשיאות היה הדורה בעצם נפשו, ובכל אלו ששמו שמעו בעצם נפשם, הרי כל הבלתיים כו' שלא כרצוי, כמו התנדבות המלוכה אז, שהשפיעה Ach"c על בן"י שם – לא פגעו כלל בהמשיחה, משיחת העצם דהנשיא, ושל כל בני דורו – ויקרב עצם אל עצם (ע"פ חזקאל לו). עי"ז – ברכה והצלחה מממ"ה הקב"ה – כפסק התורה שמלאות אדרעה משתלשל מלמלכותה דركיע, עד שמשייכים מהמלכות לעילא, שבק"מ יתגלה, קא אתי מר – מלכא משיחא, והקייצו ורנו גו', והוא בתוכם, וויליכנו כו', ויקוים 'ונגלה כבוד הו' גו', 'והי ה' לממלך עכה"א .. ה' אחד ושמו אחד! יוד שבט כב ס"ז-יב.

מנהיג בישראל – צ'ל אצלו לכיה פ' קשור בדקות דקדות לעניני התקנון [החילוק בין שאל לדוד] (להרא"א אילעס). כ' אولي החילוק בין שאל לדוד, שלשאלול לא הי' התקשרות עם כל הסוגים דדורו – הנה מבואר במחוז"ל מפני מה לא נתקיימה מלוכות שאל, מפני שלא הי' בו שום דופי כו', ואין מעמידין פרנס על הציבור אא"כ קופפה של שרצים מאחוריו (ויאמ' כבב). להעיר מתניתא פ"ב: והפושעים כו' מאחוריים כו'. ואי"ז רק בנסיבות, אלא גם בפרטיות, כדי שיפור אדרמה' צ' שמענה לנכנסים ליחידות בענינים תיקונים צ"ל רק לאחר שימצא בעצמו דקדות בזיה. ובshall הפשט ע"פ דרז"ל עה"פ אל תאמר בו כי לא ישא לפשעכם, כי הוא מן הכת שאין חוטאין. יעוי ג"כ בס' הליקוטים להאריז"ל בעניין שאל ודוד. אגק ורנא.

בירוב יהודים. העלה

מדוע המשכנת השכינה דוקא ע"י אהרן (ביום השמייני)?=משה, תורה, מסר נפשו על'י – עניינו קבלת התורה (ומסירתה לבן"); אהרן, **לפעול** **בבנ"י** העלה (לקו"ת: זהו"ע 'בהעלות את הנרות', נש"י – 'בר ה' גו'), א'ואה את הבריות ומקרבן לTORAH. לכן, כשמדובר בתתgalות השכינה אצל CAO"א (וירא אליכם כבוד ה") זה ע"י אהרן. [וכ"ה תפקיד אהרן במת', ד'עלויים ירדו ותחחותים יעלוי – להעלות בנ"י מלמטה]. לכן רבבותינו נשיאינו התעסקו בקיורוב יהודים, אף שבאותו זמן יכולו להתעלות וללמוד וכו' (ונעד שהלומד תורה נק' משה רבינו, ובפרט לימוד שלהם), כיון שלקרב יהודי הינה עבודה נעלית יותר (אפי' ממרא"ה). **הוראה:** תפקיד צא"ה. שמיini לב סל"ז.

הנאהה ב'מקל נועם'. פעמים רבות הי' המצב ב'בית הרב' דחוק, בעולם לא ידעו מזה והנאהה החיצונית הייתה בתחרבות וה��שטות [הסיבה לה לא שמעתי ולא שאתלי]. ובהז גם הנטיות –לעתים קרובות לחו"ל- שע"פ רוב הי' בגלן בריאות הגוף, אך בפנימיות היו טעימים אחרים. פעם (כשהמצב הי' דחוק) נסע כ"ק אדן"ע עם הרכבתה לחו"ל (מאリンבאד או הומבורג). הרבי נ"ע נכנס הביתה עם מקל יפה ומהודר וראש של כסף. הרכבתה שאלת: מזה זה? והשיב: מתנה עבור הבן, כ"ק מו"ח אדמו"ר. שאלת: אם את הדבר, בן יחיד עם כל המעלות, אבל, במצב הדחוק ביותר עתה, כיצד מוציאים הפרוטה האחרונה (ואולי שווי יותר מהסכום שבדיו והוצרך לשלם אה"כ), וכשיבואו הביתה יצטרכו להציג גמ"ח?! והשיב: הגני חזר עתה מטיול, בדרך פגשתי א' גוטער איד' יחד עם בנו [על הגוטער איד' לא רצה לומר, אבל בונגע לבנו] כשראיתי את החלוק שבין בנו לבין נתעורתי לחת מתנה הנ"ל. [ספר זה שמעתי מכ"ק מו"ח אדמו"ר, וגם מזכنتי הרכבתה, שסיפרה זאת ברבים. כ"ק מו"ח לא הי' מספר כאלו סיפורים ברבים]. לכ"א, היתכן להוציא מס' ה'פרנקים' האחוריים – והוצרך להיות בע"ח מזה. למתנה עבור הבן? – השימוש במקל לא הי' בזה להנאהת המלוכה, והראוי: עד אז לא נצרכך לך. אלא זהו ע"ד אהבת בנו ייחדו, שמחת נישואי בנו ייחדו, או כשהנו ייחדו יוצאת מן השבי – ה"ז נוגע בעצם הנפש שלמע' מטו"ד, במילא לא שיק לשאול בזה ענייני השבונות. ועודין – בשעה שמצוב בנו ע"ד הרגיל, אי"ז נוגע לעצם הנפש, רק כשיתגלה העניין הבלתי רגיל – יתגלה הקשר העצמי כו', וא"כ מהי ההסברה בעניינו? אלא, כשפגש א' גוטן איד' שgem הוא ממוקם קדוש יהלך', ואעפ"כ ראה החלוק – ראו מה בין בני כו" – עורר זה את האהבה עצם הנפש, עד שאין מקום לכל ההgelות והחשבונות. **ביאור:** 'מקל יפה ומהודר עם ראש של כספ' (היות והמדובר בנשיין ישראלי): מקל – רדייה, נשיאות הרודה במקל. בלו"ז הרדי' בהכרה, ובקדושה הנשיות והמלוכה ברצון ('מלכוו ברצון עלייהם'), ע"ד מטה משה עמו פועל כל האותות ומופתיהם כו'. וי"ל שזהו"ע שעדן"ע נתן המקל לבנו. יש (א) מקל חובלים, (ב) מקל נועם. [ד"ה ומכלם בידכם: שהי' ביצ"מ כדי לרודות הרע, ממרז'יל' 'כשם שדרכו של לב ללקות במקל, כך כו', הינו כיוון שהי' הרע בתקפו (וכמובאר בתניא בענין כי ברוח העם), לכן הי' הצורך לרודות הרע. אמןם [-] המקל דלא"ל (במהמשך מא' הנ"ל) אינו כדי לרודות הרע, שהרי רוח התומאה עבריר גו", וענינו – מקל נועם. ניט ברענן, נאר אויפהובן אונן צוציעהן', ל Romanם ולקרב. ועפ"ז י"ל רמז ולימוד ב'ראש של כספ': שתה הי' נשיאותם בדרכי נועם ואהבה, 'כספ' ל' נכסוף נכספת'. כדיוע פtagמ כ"ק מו"ח כו' אוזות ב' רביהם (רשימות חוב' קפה ס"ע 9 ואילך): החלוק בינויהם ע"ד החלוק בין רצון ותענוג, ששניהם בתוכף, אלא שתוקף הרצון פועל 'שבירה' – רצון 'ברענט', ותוקף התענוג פועל המשכה וקיروب – הענוג 'ציהט צו' [כידוע מענה כ"ק אדן"ע לבנו כ"ק מו"ח כו' בילדותו, מודיעו נבראו ב' עינים וב' אוזניים: על עצמו יש להביט בעין שמאל, לבקר, להשתדל להיות כדבייע, ואילו על הזולת יש להביט בעין הימנית – לראות מעלהתו, וכן לשמעו אוזותיו באוזן הימנית – ה'שמעה טובה' שבדבר]. וכך ראיינו הנאהה נשיאות: לקרב כל ישראל, אויפהבן זי און צוציעהן זי, מבלי הבט על מצבו הרוחני כו', וזה גופא רוםם וקריב אותו כו'. זהה הוראה לכל תלמידיו ומקושרו וಹולכיהם באורחותיו: לילך בדרכי נועם, מתוך תוקף התענוג – הינו, לעמוד בתוקף ולא ליותר מואה, אבל, ניט ברענן יענעם', ואדרבה, לרוממו ולקרבו לתומ"ץ בכלל, ולתוה"ח בפרט. חומם כ 158 (שפ' פינחס, יד תמו ט).

הרבבי להסידים: דאגתו השפעתו וה坦סרותו להמקושרים וכו'

הקשר – עליית הנשמה דכ"א היא ג"פ בכ"י בתפילות, ובפרט נשמת הצדיקים דילכו מהיל א"ח. ודבר ודי שבעל עת ובכל מקום קדוש היהם ונושאים רינה ותפילה بعد המkosherim אליהם ולפקודתם ושומריהם פקודיהם, ובפרט תלמידיהם ותל' תלמידיהם להיוושם בגו"ר. הי"ו כת אייר.

אצל כ"ק אבותינו רובה"ק בלבד התערורות רחמים על המקושרים, הייתה עבודה דהזכרתם בינו לבני עצמו – ולהתעמק במחשבת בענין אהבתם והתקשרותם כמים הפנים, וזה מעורר כחוות הפנימיים דזה שעלייו חושבים, כפי שראוים במושש שכשمبادיטים בחזקה על אדם, הוא חייב להזכיר מבט, כי ההבטה הפנימית מעוררת את עצם הנפש, וכ"ה גם בכח המחשבה. הי"ו יד שבט.

יגיעה והשתדלות ודמיות דהרבאים... גם למי שלמד – אפילו כמה מילם- חסידות. ועתה בקבו דזובלו – ה"ה תלמיד ובו יגיעה והשתדלות ודמיות דהרבאים... ותפקידו לעשוות פירות כו': סהש לו 85 ואילך.

רצון רבינו הוא המצביע להסידור דרך עבודה נכונה. זה השער לה'. בambilא א"א לטעות ואצ"ל שום טענות. בימים אלו הנני להביע ברכותי לחתימה וגח"ט, לו ולכל אשר לו. מ"ש במקל' ע"ד פנימי' אבא פנימי' עתיק' – כשייעין במקומות בהמשך רס"ו המוסמנים בהערתי (קוני ליה"ח ע' 6) יראה אשר התכליות הוא להגיא לעצמיות התענג הפשט, שהוא למא' מפנימי' עתיק שהוא פנוי אבא. ולזה באים ע"י מעשה המצוה (או ע"י דידיין במילוי דחמתה). והנה, לדעת באיזה מצוה צ"ל זהיר טפי, שזו אינו בבחיה טו"ד מושג (אגה"ק ס"ז), ובambilא بكل אפשר לטעות ע"י פיתויו היצר, כי מבון משתדל בזה יצרו ביותר להטעתו. הנה אחת, והמובחרת, שבעצות היא – כאשר האדמו"ר שלו מורה לו באצבע דרכו ועובדתו. ואז אין עלי לבודא בטוט"מ ובקשות אולי ישנה הרבי החלטתו, ומכ"ש וכ"ו שאין לו להבית על ימין ועל שמאל אולי ימצא ענן אחר לעונת בו ולהתעסק בזה. **בזדוגמא:** כ"ק מו"ח א"ד"ש העמים עליו, כמדו מה לי, העבודה דמל"ח ומהנה בעירו (ואולי גם במדינתו). וא"כ הררי פשוט, שאין עליו לחפש ולהתעסק בחקריות מה הוא מקצוע העבודה של אחרים, וגם לא לרדו', בנוגע לעצמו, אהרי עניינים שאינו יודע אם שייכים אליו א"ל, עכ"פ עד שימלא במלואו את תפקודו המוטל עליו, ואשר הורו לו עליו באצבע לאמר: זהה הדרך שלק המובילו בית א-ל, ובזה תנצה. וככבר כמה שנים בזה הררי א"א להונות לא את אחרים ואפי' לא א"ע, כי המעשים יוכיחו את המצב באשר הוא: מספר פלוני של ילדים וילדים קרובתי להינוך הקשר, פלוני ופלוני התחליו להניח תפילין ע"י השתדלותי, במס' פ' של בתים התחליו ללמידה ולקראוי בספרים כשרים תמורה אינם כשרים, פב"פ ובכ"ב התחליו ללמידה תורה"ח, מספר עקו' של ספרות הכתשה, ובפרט של תורה הדא"ח הפסיכטי וכו'. והנה אם חסר בחשבונו הררי אף שבודאי יש טעמיים ע"ז, ובפרט טעם מורה בו"ד יהודי, שהוא בעל בחירה, וא"כ צדיק וזכאי הוא, אבל בכ"ז האור חסר. אבל אם אינו מתפעל ועובד את שלו והחשבו מתאים, הררי דרך שער זה עלולים כל התומ"ץ שלו, וכמבו' באגה"ק שם. באיווי כת"ס. (חי"ק, י"ר ועה"פ). אגק ב רמה-ו. (ז לעשיית תש"ח).

ופtex כשההצעה מהרבי וכן זמנה – ה"ז השגחה פ; **שינוי היו"ד בחתיי"ק** (לרא"ז). – הטעם לשינוי היו"ד בחתיי"ק – עיג"כ בשני המל' שבוקנו – לא שמעתי. מ"ש במכהבו, אשר לכשאפנה אשנה – הנה כל הבא ליודי בכללי, ולהחסיד המחזק בשיטת הבעש"ט ע"ד השגחה"פ בפרט, וכשבא מהרבי שלו בפרטיו פרטויות – ה"ז בטח מכון דוקא לזמן שבאה ההצעה וכלל המאורעות ذמן ההוא, וכמעהה הידוע דרי"ח לעפער בער"פ בוקר קודם התפלה. אגק ג קיב.

תקען התפקיד – נרות להאריך. מסר לי הרה"ח .. מהורמה"א שי' חדוקב אודות קושי מצבו ועד כמה שמרגישי את גודל אחריותו להשפיע לטובה על משפתחו שי' וסביבתו. והנה ידוע הוא אשר דרש כ"ק מו"ח כו' המכ' מכל אלו שזו להסתופר בצלו, ומכ"ש מאלו שזו להיות תלמידיו, אשר יהיו נרות להאריך דוקא, ולא הסתפק בדרישה, כ"א גם האציל מרוחו והשפיע בהם כה אשר בהשתדלות הרואי' יוכל למלאות דרישת זו. ובכ"א מأتנו תלוי להוציא כה זה מן הכלח אה"פ, אף שלפעמים דרוש להזה התחזקות יתרה ויגעה. כי אם כאשר .. ומשפטיו עם ישראל (עי' תנומה חקת יי"ד). בברכה וכ"ש ואיחול להתبشر טוב מאתנו. (חי"ק). אגק ג רנא-ב.

א'עהן רבוי וחסיד (הגיע הזמן שבסביבתו יהא ניכר שנמצא שם מהנייני כ"ק מו"ח כו) [לאחר יי"ד שבט]. הפ"ג נת' כו]. בנוגע למכתבו, אם בכלל ארוץ' לא שררה כו' אלא עבדות, שזהו בכלל המינויים בישראל .. עאכו"כ בעניין זה הקשור בנר"ן ח"י וגם בעצם הנפש (כידוע שגם ח"י הם שמות ולא העצם). בambilא שטעלט מען איין אין קא'ון הון הכותב והן מקבל המכתב כו'. יה"ר שכולנו יחד, כאו"א לפי מעומ'צ, נזכה לקיים שליחותו בעלמא דין, מtopic מנוחת הנפש, הגוף, הרחבה אמיתית. וכמבואר שמרחיב האמיית הוא המרחיב דתענוג והגילויים בהבנה והשגה שהיא קשורין במרחב העצמי. באה כבר העת שיהי' ניכר בסביבתו שנמצא שם מהנייני כ"ק מו"ח כו', והוא ניכרים המעינות חוצה. אתunnyין מהשתדלותו. כידוע פתגם כ"ק מו"ח כו' ברית כרوتה לתעולה שאינה חזורת ריקם. כוח"ט. אגק ד תנב-ג.

תקנון דרגות שר, פקיך, חיל שבח"א; האוצר ניתן לחיל מוסג'פ הקונ' לב' ניסן ה'בعل .. לזכותבו אה"ר, ובתחזקה אותם גם בקונ' פורמים הנשלחים מכבר, וזכה"ר תלוי בו. וע"ד המבו' במא' שבكون' פ"ט, אשר 'מספרת האוצר הוא ע"י' שרים ופקידים דוקא, אבל הכוונה פנימית הם אנשי החיל אשר בהם ועל ידם בא הנצוה בפועל'. ונוסף בעניינו, אשר מלבד זה שהשר מוסר האוצר לאיש החיל, הרי גם הוא בעצמו יכול וצריך להיות איש היל. כי הנה במשלם הם שני אנשים נפרדים, ועוד יותר מזה, שהם גם בסוגים שונים, שר (מצ"ע ג"כ מסוגל לה) ופקיך (נתעלה ע"י התמןנות) – או איש היל. אבל במשל – ועפמ"ש שם פ"כ- אפשר שאיש א' היל שר ופקיך וגם איש היל פשוט. ולא עוד אלא שמוכרה הדבר, אשר כ"א ואחת מבני הינה סוס' יגיעו לזה שייהו בהם ב' התוכנות גם יחד, הן דרך ופקיך (הבנה והתפשתו), הן דאייש היל (קב"ע ובטול), וכambil העין בכ"מ. ואיל' אמר אדם אין אפשרי הדבר וזהו ב' הפלים בנושא אחד. – כי שם שהborrowה הרי במקום גדולתו שם אתה מוצא ענותנותו, הנה גם בנסיבות הדין אשר במקום ההתנסאות היותר גודלה (מלך-) ולפי ערך ההתנסאות צ"ל תכלית הביטול. וכל' הרמב"ם (מלכים פ"ב ה"ו): בדרכ' שחילק לו היל הכבוד הגדול והייב הכל בכבודו, אך ציווה להיות לבו בקרבו שפל וחילכו'. וארז"ל (ברכות לד). הדיווט כורע תחילה וסוף, כה"ג תחלת כל ברכה, המלך כיון שכרע שוב אינו זוקף. ובמושג, גם לעיניبشر, נראה זאת בנסיבות החסידות, מן הבעש"ט ורבה"ז המייסדים תורה"ה הכללית ותו"ח חב"ד ומפיצים אותם, ומנהיגים עם ישראל, וביחד ע"ז משתדלים בגמ"ח במונם בגופם ובנפשם גם עם אנשים פשוטים – ועד נש"ד, הוא כ"ק מוא"ח אדמור' היל, המפיץ מעינות תורה"ה חוצה ביתר שאות וביתר עוז ומתעניין ומשתදל ומתעסק בטובת קטן וקטנה בישראל. ודוגמת מה שהם עושים, מצווים ודורשים מאת כאו"א/את מהשיכים אליהם לעשות: להיות שר ופקיך, – להתעסק בתורה"ה ולהפיצה, ולהשפיע על סביבתו בחזוק התורה והיהדות. – וביחד ע"ז להיות איש היל, איש המעשה בעניינים של קב"ע בפועל. וביום ב' ניסן, יההיל' של כ"ק אדמור' מההורש"ב ויום הכנסו בנשיאות של כ"ק מוא"ח אדמור' היל, הוא היל היום המסוגל לכaco"א/ת לקבל ע"ז עצמה לילכת בדרכיהם אשר הורו. בקבלת בר קיימה עכה* כולה, ובע"פ הבחתם, בכתב ובע"פ, ה"ז כדי לקבל ברכתם בגוב"ר. (חי"ק). *** (המל' נשלח לכוכ"ב. להלן קטע פרטיה להרש"ק) מכל' .. הגייני, ומלאתי בקשתו לקרוות רשותת תלמידיו, והסדר לשלוושים שקבוע, והפ"ג – בהיותי עה"צ. בבקשו נשאה רשותת התל' אצל. החותם באיחול הה"פ כשר לו ולכל חברתו תי. אק ג רנו-ה.

אהבת רביה להסידרים יותר מאשר אם לבנה (מידת חסידות ומידת האמת). התוועדות הייתה נותנת לאברך יסוד בחיים. ראו מהי – ידידות, אהבה וחיבתה, מה נק' אמת, עניין, וכייד להחמיר לזכני החסידים. למדו כל דבר הנשמע והפנימו בראש ובלב. פעם התוועדו בליובאוויישט ר"ה מאפריטש, ר"ז זעומער (-משיכיל נפלוא ועמוקן גדול, מדבר בקייזר ולוועמק). **אדה"ז:** מילה של ר"ז מותר ללמידה. אדנ"ע משמו (בא' המאמרים): גולל אור (שלפנ' הצלומים) מפני החושך (הצלומים) וחושך (הצלומים) מפני (שיטגלה) אור (העצמי)! הוא עשה את ר"ה מאפריטש לחסיד, ור"פ מאלאסטאוקער (עובד גדול, מידות תרומות) – באהבה וידידות נפלאה. הצליר אליהם ר"א מהומיל (בעל חושים וכשרונות נפלאים, בעל ציר בדיבור יפה ומסדור, פה מפיק מרגליות). ר"פ התלהב מאד, חיבק את ר"ז ונשקו בכל לבו והחל לבכות בבכי מר: זלמן, זלמייניק, אווי, אם הלב שלק היל' כל' אמיתית לראש שלו, הכל היל' באופן אחר לממרי. רחמנות גדולה עליך. ר"ה אמר שהוא התפעל ממידת חסידות דר"ז וממידת האמת דר"פ. כל השלשה (ר"ז, ר"ה ור"פ) התעייפו מאד והחלו להירדם, אולם ר"א שבא מאוחר התוועד עדין, וא': שלמה המלך היל' נעלה בחכמה, ה' נתן חכמה לשלהמה' – החק' נתונה לך. מה כבר יכול להיות נעלה מהחכמה, ועוד לעצם החכמה! בכ"ז, לא היל' לו רבבי. אם היל' נושא לרבי, הנה מלבד שחכמתו הייתה בא"א, היו לו גם חברים חסידים ואפשרות להיות בתוועדות חסידית, אז היל' ממשיל כל ההפלאות ד'אהוב ואהובי' על חסידים ורבבי. והמשיך: בהיותי אברך צער בפעם הא' בליאזנה, שכבתתי לשון בחדר המנין הקטן של הרב. התעוררתי באמצעות הלילה והנה זלמן המשרת הולך עם נר בידו והרב עצמו הולך. הימי מובלבל ולא היל' בי כוח להזין איבר. כך אהוב רביה את החסידים, יותר מאשר אם לבנה. סה"ה פה-צ. צא 61-258 בתගום. שיריך גם

למודורים: חסיד; התוועדות.

חלקו במבצעים

ההנאה למבצעים. אף שמצוים מכ"א להתעסק במבצעים (אהב"י, חינוך, תורה, תפילין, מזווה, צדקה, בית מ"ס – יבנה והכמ"י, והג' המיחדים לנשובנו"י – נש"ק, כשרות האכו"ש וטה"מ), הנה, ישנים שתואנה הם מבקשים, וטוענים שהווית וכ"ק מוחא"מ התובע שיתעסקו במבצעים, והוא"ע לא עמד שם אף פעם להנאה תפילין עם היהודי – וא"כ מדו"ע עליהם לעשות זאת? **וע"ז ההוראה מפרש"י** (עה"פ ויהי נ, ג' יישאו את בניו – שיעקב ציווה לבניו שלו לוי להבטיח שנכבדו יshawו הארון שבמשכן, ע"כ מצوها עקב שישמרו כבודו של לוי מעתה (וע"כ לא ישא את הארון), ועד"ז מובן בוגע לכ"ק מוחא"מ: היה ועליו להבטיח ש'ילדינו'ו' נכבדו יshawו הארון, ע"כ חל עליו ציווי מיוחד מישראל סבא וישראל זוטא שלא יעשה הדברים שכולם עושים. והפסיק בזה הוא שעי"ז שכולם עוסקים בהז בשליחותו, ש'שלוחו ש"א כמותו – עושים זאת הם במקומם. ודוקא עי"ז שאחרים עושים זאת בשליחותו ובמקומם, יוציא אה"כ את בניי מהగלות. כפי שהזה ה' אצל שבט לוי, שעי"ז שמנשה ואפרים היו 'חתתיהם', עשה אה"כ ששבט לוי לא ישתחבד למצרים, מכיוון ששעבוד האחים ה' במקומם – כולל גם זה שמשה ואהרן לא נשתחבדו, ודוקא עי"ז ה' ביכולתם להוציאו כל בניי מצרים, הינו שיהי' אחרי כו יצאו ברכוש גדול". מישיק ש"פ וארא תש"מ ס"ל י-3. 822-3. מתרגם.

בתהועדות

מתבן הרבי בתהועדותו – שבת מברכים וכיו"ב – מшиб על ענייני צד השווה בשאלות בכמה מכתבים שנתקבלו (קוצרizzo להסביר לכאו"א), וגם כת"ר בטח ימצא מענה על איזה משאלתו בהקדמותי להקונטרסים הי"ל, וכן בהר"ד מש"פ בראשית ופ' לך המוסג"פ. [נכ' ביא"ז כסלו יא!] אגף ד עד.

פ"ג

ראה עוד במדור חסיד: בקשות ברכה פ"נים ומענות,
ותשיטן מדו"ע קורא הרבי פ"ג דהוזלת עה"צ; הת' – גרות להoir ומה הוא עושה בזה? **יעשה הביעות לעצמו ועם אחרים** (מענה ל"יממי' מבוגר)... שי' במא שנותנים לי פדיונות להקרא ע"צ ק"ק מ"ח אדם"ר ה"כ"מ, -הנה (א) ישאל אצל הנותנים ולא עצמו; (ב) קרה זה, שמסרו ע"י פדיונות אליו גם בחו"ה כ"ק מ"ח בעלמא דין; (ג) קושיתו שהנני פוטרם מההורי תשובה ושפיקת דמעות – לא עלתה בעדעתו. לפעמים הנני מפרש זה בכיוור להנותן. ולפעמים הנני מקשר זה הקרייה עם הבתחת הנוטן לאיזה עניין דתומ"ץ מצידו. ות"ל שכבר ראייתי פירות בפועל מכוכ"כ שקיימו ומקיים הבהירם. ... בכל מכתביו שכותב, לא מזכיר במא מתעסק בהשפעה על אחרים לקרבם לתורת הדא"ח ולהתקשרות עם נשיאנו כ"ק מ"ח אדם"ר ה"כ"מ. משל למלה שטהיל על שכם א' מעבديו תפקיד מיוחד, והלו' מתעסק בתפקיד אחר, שמנפ"ז בטח ממעט מזמנו ומשימת לבו למילוי התפקיד שהטייל עליו המלה. כ"ק אדנ"ע א' שהה' הם גרות להoir. ז.א. שהתקקיד המירוח שהטייל עליהם רבם (וגם ע"פ גילה המלמד את בן חבירו תורה כי' כאלו ילדו, ובפרט בחסיד ורבי שא"ז כאלו בכל דמיון, אלא ילדו ממש, והרבי אמר שלילדיו צ"ל נר להoir). וב'פשותן לשונ': במקומות בו נמצא דארף עיר זהה אז עס זאל ווערן ליכטיק, כי זהו כל מהותו ותפקיד נשנתו, شبשבילו ירדת מאג"ר לבירא עמיקה... במקומו...
נמצאים אלף יהודים שאין יודעים אודות חסידות או אודות הרבי, ואף היודעים – וויסן ניט ווי מ'זרף וויסן. ויהודי מהה' המבוגרים היודע קו"כ סייפורים בקבלה וענינים בחסידות נמצא בד"א שלהם וחושב מה לי ולهم? אי, דער רבוי נ"ע האט געזאגט שייהי נר להoir, יניח זאת לזמן אחר... נמצאים עתה באול, וכשם שכח"ש האב אייך ניט ליב פרעגן קשיות, עאכו"כ אין ברצוני להאריך עתה. **אעפ"כ, הצעתי,** אחרי בקשת סליחהו, שיעשה בכ"י קביעות לעצמו בתורת כ"ק מ"ח אדם"ר ה"כ"מ, ובקביעות כמ"פ בשבוע ללמידה עם אחרים בהזה, ושיחפש דרכם בהשתדלות הרואי' לקליל יהודים לתוכם"ץ בכלל ולחותה"ח דכ"ק מ"ח כו' בפרט. ואם יתעסק בהזה, חושב אני שהרבי יעוזנו, שייהי'... ויצליה איסיפרין דעת רבי'ג'ס הוא כ"ק מ"ח אדם"ר ה"כ"מ רצון. ברכת כוח"ט. אגף ג תכא-ג.

ברכות

ברכה – צריכה לאיזה דבר להיאחז בו. כמו מטר – על שדה חקלאה וזרעה, או היורה ומלקוש – על תבואה השדה וכרם. אבל בשדה בור לא חקלאה ולא זרעה, אין המטר יורה ומלקוש מביאים תועלת. הויי ב אד"ב.

מחות חרישה וזריעת לפני קבלת ברכה – גשם (ביקשו להתפלל עליהם) – ידועה שיחת "ק' מוא"ח כו' שהברכה היא דוגמת הגוף, המצויה כשייש חרישה וזרעה, וכ'ה בברכה, שעל המקובל לעשות החרישה בעצמו, הינו לב נשבר ונדכה, ע"י התבוננות בגודלות הבורא ית', ובמילא מביא להכרה בשפלות האדם (ע"י"ש ציוני מקורות); וזרעה – ע"י נתינתן צדקה קודם התפילה והידור במצוות, ואז הברכה מביאה הצלחה, כמ"ש בברכות יצחק, אשר אף ארץ היא ובסנה היא, הנה מצא מאה שערם, וכפי התרגום ור' ז"ל – על חד מאה בדשערוה. לモתר להעירים בהכרה הגמור ללימוד פניה"ת, בפרט בדורותינו אלה שהודיענו עיר וקדש משמי נחית הוא האר"י הח' שמצויה בגלות זו הוכח, ובפרט לאברכים יושבי אוהל ועסקים בתורה, והשיית יציליהם. ברכה לת"ת ביר"ש. אגק ח ס-ט.

ברכה – צ"ל חרישה וזרעה כו' ; להסביר לטל ע"ד בעההיל' (לרוחה האיזומוב) מאשר קב' מכ' והפ' נ והרשימות, אקעהצחא"ק כו'. בודאי לモתר לעוזר את אנ"ש על ידם מוסרים הפ' נ שמצדם יעוררו את המוסרים על פ"י כ"ק מז"ח אדרמו"ר בעההיל' בהבטוי גשמי ברכה, שברכה היא כמו גשם שצ"ל חרישה וזרעה ואז ממשיך הגשם הצלחה מופלגה וכוכו', ובdae ימצאו האותיות המתאימות להסביר, והשי"ת יצלחם. ודאי הסבירו גם לטל' הת"ת ע"ד בעההיל', דבריימי חify ומקצת פעולותיו מתאים להשגתם, ואם גם לא עשו כזה ע"ע יש לעשות עכ' פ' בימים הסמוכים ל'זההיל' ויה"ר שיפעלו הדברים בהմדרבים ובהשומעים. ברכה"צ בעב"ק מתוך בריאות הנכוונה הן בגש' והן ברוחה. **אגק י' חצר-ט.**

הרבי בברכתו בנוסח כללי – כדי שלא לטעט בתוכנה [מתלונן שקיבל מהרבי ברכה כללית לא פירוט –] צ"ל בל' רבו, ובפרט ביום אלו (אלול תשרי) צריך לדחק ולהזהר בלשונו. ואם כפי השערת כת"ר שהיית מפרט במכתבי ענין פרטיו (אך כי אחד ומוחה) גוסף על הנוסח הכללי – הנה הי' בזה כלל ופרט בענין א' וקרובים זל"ז, ובהתאם לדroz'ל הרוי א' אז כלל ופרט שאין בכלל אלא מה שבספרט, או פרט וככל אשר י"א שיש לדורשו במיעוט וריבבה וממעט ענין, או כלל ופרט וככל או פרט וככל ופרט שאית אתה דן אלא בענין הפרט. כל הסוגים הנ"ל ממעטים בתוכן הברכה, האמורה בכללותם בלא כל פרטיות ומיעוט. וכן נ"ל, תמהתי על שחשدني بما שלכאו לא הי' צ"ל אצל מוקם להחשד זהה עלי. חותם בברכת חתימה וגח"ט, ויה"ר מהשי"ת שינצל השפעתו על תלמידיו וחוגים מאחבי"י להחדיר בהם יר"ש המבווארת בתוכה"ה. אק ז-ב.

בגთואו סיבת אופני כתיבת תאריך במכתבים (ר"י הוטר). בمعנה .. מעורר על התאריך במכתבי שהוא ימי הסלייחות ולא נתרטט היום, וכוונתי פשוטה כי תקנת הזמן במכתב וכיו"ב הוא: (א) לסימן מתי היהת הכתיבה וונגע לעניינים צדדיים, וכל" רז"ל משומם פירות וכו', ובזה מובן שיכל שהדיקוק יותר בתאריך מוסיף בתקנה זו עד שבירושלים הי' כוחבים שעוטות. (ב) או שנגע לתוכן המל', ועוד מרז"ל מגילין זכות ליום זכאי, ואז תלוי התאריך בהמשך זכות זו, אם הוא יומ' א' או תקופה יותר קצרה וארכוכה שאז יש להדגיש התקופה ולא היום, ועוד מ"ש והימים ימי בכורי ענבים, מים ל' רבים (ע"ש בת"). וכיון שבמכתבי ברכה עיקרו הענין השני ומהనכו שגם מקבל המל' יציג זה, לכן כתבת התאריך ימי הסלייחות כיוון שעי"ז בא הכהה". בכבוד וברכה. אק יב כה.

למי ההוראות כו'? – **ככובען**. מובן שאני רוצה לפרט השמות כו', אבל... כיוזע הסיפור בשם הצע' (אלא שלא שמעתיו מכ' קמ"ח אדמו'ר, במילא איני בטוח אם כן הוא). בכלל אופן, התוכן מתאים ונכון, והוא: שא' פעם בהתוועדות לאחרי דברי כבושים, שענינו זהה כמו העולה כובעים (קירשנער), במידות מסוימות, ואין כחוב למי שיד, אלא אה' כ' כסבא' ואמודד כובעים שונים, הנה אפשר שימצא הכווע במדה המתאמת לו, ואז ללבשו ונעשה שלון. וסימן: אונ עם מיין איד טאכע. וזה ה' בגנו' – אגב י' שמ.

ברכה של רבי להרה"ג המתלוננו היתכנו משאלות לב יהודי – شيء' בכוונות ורצונו (הרבי-בו"ד)? (הרבעש"ט שד"ר הזמין לב"מ דבנו שי' ובזה מתברך שבנו יהי' יר"ש חסיד ולמדן כפי כוונתי ורצוני) – תפילה – עבודה שבלב, וצ"ל בדיבור (חנита בא), במילא כדי שתועיל צ"ל פיו וליבו שווין. בנוסח התפילה: לא להסתפק בתפ"י כללית, אלא ככל שיפרט

תפלתו ה"ז משובча (לכן יש יכ האמצעיות, לא בקשה כוללת), ובברכות גופא – כמה פרטימ מפורטים בכ"א מהן. במילא כשאינו סומך ע"ש שיווכ לפרט כדבעי (מזהה סיבה שתאי) ולדעתו א' מידיזו הרוחש ומאהל לו כ"ט באמת ויש לו הבנה יותר מפורטה ועמוקה במובוקשו – ה"ה מנשה תפילהו ובקשתו כו' שתתמלא כפי כוונת ורצון פלוני. מוצאים עד"ז בהלכה בכוכב עניינים, מהם – היתר עיסקא שכותבים (ואפי' עם הארץ) כתיקון חז"ל, ומוועיל עפ"ת, כיון שמוכר דעתו לחוז". (ב) ועוד – מי יודע יציר לב האדם ותחבולות יצה"ר, אומן גדול הבא לכוא"א לפיה עניינו (שבת קה,ב), ומהפש כמה דרכיהם לבלבלו, בפרט בעת רצון שהושש שתתקבל תפילהו – אזי החשש גדול יותר שיבבלבו ויערב איזה פנוי בבקשתו והפילהו, וככל שתגדל בקשתו בהרחה מעניינים גשמיים (כהן"ל – יר"ש, ואין מסתפק בזה אלא שיהי' גם – חסיד (לפניהם משה"ד דיר"ש), וגם זה אינו מסתפק אלא מוסיף – למדן (שישמש בכח התורה להיות יר"ש וחסיד)) – והتورה היא – אמרת, שחסד א' אל יברא, מובן שהיצה"ר חפש כל שביזו לבבל התפילה, ואם א"א בדיור – עכ"פ בלב, ע"ד מ"ש הרמב"ם סוף הל' המורה, ירצה תורה לסוף דעתה האדם ומkeit יצרו הרע כו' ואע"פ שנדר והקדיש, אפשר שהזר בו ונחם כו'. העצה היחידה – למסור תפילה על דעת איש אחר שאינו נוגע בדבר ודורש טובתו, ואז הדיבור והכוונה יחד הילכו. גם לזה כמה דוגמאות בנגלה, וא' מהן משארז"ל (נדירים כה,א) א"ל הו יודעים שלא על דעתכם אני משביע אתכם אלא על דעתינו וע"ד המקום. (ב) **מבקשת** שלכאו' תפילה צ"ל בד"כ מעושי רצון הש"ה מבלי להזכיר הדריך שרצויה בה – במחכת"ר, איןנו כן. מכל נושא התפילה שתקנו אנקנה"ג יראה שמספריטים הבקשות והפילות ככל האפשר, וזה שלא פירטו יותר – שיהי' נושא א' לכל בב"י, אבל הנושא מפורט ביותר (עיין רמב"ם הל' תפילה פ"א ופ"ו). **אמת**, ספק לי אם לענות לשאלותיו, כיון שלדאבונו בכל הזמנים ובפרט בזמננו רבים כוונותם הקושיא (בפרט שלא הרגלו כב, וכששואלים א"ע מפני מה משתמשים, התודיען הקל יותר הוא שיש לו קושיות על חזון...). – ואז אין תועלת כ"כ בתירוץ, כיון שעשרי קושיות לא נגעלו. אבל כיון שאני מכירן, ומעמידו בחזקת כשרות, שכונתו רק לטובה – להסביר לו דרך שעניינו לא נזדמן לו במכתבי בן"א, אף שנמצא בדגמותו בכ"מ וכן". ברכת הגה"פ כשו"ש. **ג.ב.:** אם יש לו הערות בהג"ל, אתعنيין, ואשתדל גם לענות כפי יכולתי. **הערה:** ב' הדוגמאות דלעיל הינן בדיקוק: **שבועה** – עבדות האדם המתחילה מעת הב"מ, שנעשה מושבע ועומד מה"ס. והכוונה בזה היא – ריבית בהיתר עיסקא, כמו' בד"ה טעה כי טוב סחרה תש"ט מכ"ק מוא"ח אדמור"ר כו'. העתק המכ' כלל להגה"פ מוסג"פ, בטח יענין את כת"ר שי'. אגק ז ריג-ה.

חשב שגמר אי-נחתת, כי אין שבע רצון מנוסח המענה. [חוושש מדיחוי ח"ו. הרי האחריות והשליחות המוטלת علينا – מי ידמה לנו!] ח"ו, אין כאן אי נח"ר כלל וכלל, אבל הי' מעין נפילת רוח, כי כוונתי בمعנה הי' היפך מפирשו בו. כמ"ש בפי' אבל גדול כה הבתחת צדיקים כו', היינו שברור הי' אצלי שהבטחת הצדיקים ס"ס יתקיימו, במילא אין עליון אלא אפסק'ג'ען בי' זיך, בהחלטה הגמור, אשר (כל' הר"מ מפאלטאוע): אוזי אווי איין דער עניין. אך כיון שפי' הנושא שלי להיפך, הנני ג'כ' נבוק בזה, כי אני יודע מה לענות לו עוד. כדיוע פתגם כ"ק אדמור"ר שנ"ע שאחותיות גיט יהידה שבנפש; ופתגם כ"ק מוא"ח אדמור"ר, שלפעמים ענטפערט מען וואס ענטפערט זיך אלין; ופתגם החסדים, שהמענה המתකבל לאיש פלוני, פירושו תלוי במידה ידועה איך המתקבל מפרשו. ובפרט כשהמקבל בעל צורה ועומד על דעתו [ע"ד המשנה (ריש הוריות) זה הכלל התולה בעצמו כו']. בכל"א, מ"ש בקשת סליה אין מקום לזה הכלל וכלל. ופשיטה שאין מקום לדיחוי ח"ו וח"ו, ואם שללו דיחוי בכל הזמנים, הרי בפרט בימיינו, עקבתה דמשיחא, דמטי רגlinin, שהקירוב וההתאחדות, וכפתגם הcz"צ: בא חסדים איז מיט זיינר אחדות וועלן זיין גיין אנקעגן משיח. **נהנית להיוודע ע"י הרב"צ** ש"ט ע"ד לימודו של כת"ר ברבים, וגם הוא התאונן שרואה בכח"ר איזה נפילת רוח. נא ונא להתבונן בעצמו גודל הענן שנמסר לנו מנסיאינו זוקצלאה"ה כו', במילא מי יdmaה וממי ישוה לנו שהרי על שכמוני מוטלת שליחות כזו, זהה בדומה למא' רב"ב' י' אנה סימנא בעלמא', ומובואר בדא"ה, שכיוון שלא הי' מציאות בפ"ע, הרי יכול הי' לומר זאת, מפני שהוא לא הוא כ"א האדון, ראייתי בני עלי' והן מועטין וכו', ואף כי מי הוא זה אשר ערב לבו, אך מצד זה שבעל חסיד יש כחו של הרבי, במילא עכ"פ בהעלם הנהו כמו שצ"ל, ובחסיד הנהו העלם שיישנו במציאות, ולא עוד אלא שקרוב הוא אל

ה גילוי, בミלא לא יחסר די בריטקית, רק לבקש מהקב"ה אוסניצן דאס ווי מען דארף און אויף וואס מען דארף, ובפרט בליה"ת, כיווע הנפ"מ בין תורה לתפילה, שבתפילה, ובפרט דימי החול הוא מטולמ"ע ומן המיצר, וכתחורה ובפרט דא"ח, אילנא דחיי, הוא מלמעלמ"ט און מיט בריטקית. ברכה לבריאות נcona ובשו"ט תכה"י כו'. אגק ה קנד-ה.

דרישתי הנרצה – הכרה השעה; אינו מעורב עם הבריות – תל"י"ת צ"ל 'גרות להאריך'
ማאורעות פרטיטים. ל' שבמכתבי אליו הייתה דרישת נרצה להתחליל לפועל בכרכם חב"ד – הנה אין דרכי לכתוב עניינים נרצחים, ומה שנשתמשתי בהבטויים שבמל' שהם נרצחים וחרייפים, מפני שא"ז דרישתי של', אלא דרישת והכרה השעה, וכמו ששטעתי זה כמ"פ מכ"ק מו"ח אדמור"ר בחיים חיותו בע"ד, ובמל' אליו לא באתי אלא למסור תוכן דבריו ושיחותיו, אלא שבAMILIM וביטויים של', ואין אני רואה רשות לעצמי להעלים את זה ולקחת עלי את האחריות בהעדר הידיעה של פב"פ ע"ד עניין חיוני זהה. האריכות לדוכותי אך למותר. מ"ש **שאינו מעורב עם הבריות כי** – הנה אם גם ה' המצב כזה, הרי העבודה דאתה הפכה לא בשמים היא ולא ניתנה למלacci השרת, אלא דוקא לבנ"א קרווצי מהומר. והעיקר שככל ALSO שזו ללמידה בוחות, אשר מייסדי ישיבה זו הם כ"ק אדמור"ר ב' ובנו כ"ק מו"ח אדמור"ר (כו') הכתירו את התל' בשם 'גרות להאריך' דוקא, והרי דברי צדיקים נוקבים וחודרים, ובודאי פועלים פועלם ליתן היכולת זהה לכל ALSO שהכתירום בתואר זה, ואין הדבר תלוי אלא שפ"ב' ב' יוציאו מן הכלח אה"פ. אלא שכמבו' בתניא בוגגע לכמה עניינים, לפעמים מספיקה ע"ז התבוננות קלה ולשעה מועטה, ולפעמים צריך יגיעת נש ויגיעת בשור בתבוננות عمוקה בכך לובוא לאמת זו. מ"ש **ማאורעות פרטיטים** שפנה לארגון פלוני ולאנ"ש כו' ולא בא הדבר לפועל – מובן שבריחוק מקום א"א לחות דיעת זהה, ובפרט ע"פ שמוועה הבאה מצד א', אבל עפָהנ"ל, עצאו"א מדורנו זה קאי אמר כ"ק הツ' צ פועל אDIMMA אנן להאריך אור בעולם, ובודאי ניתנו לכ"א גם האפשרות זהה, ואם א"א בצוותא פב"פ, הרי בטח יש אפשרות בצוותא אחרת שכרכם חב"ד גופה, והאריכות למותר. במשלוה בפ"ע נשלחה הקוני שהו"ל בקשר ליווההי"ל, בטח למדוו, ידוע מא' דהקב"ה אסתכל באורייתא וברא עלא, הוא עולם הגدول, וכל אדם ע"י לה"ת בורא את עולמו, עולם קטן, ומקיים עולם הגadol (עי' זה ב' Kas). ברא"צ - מהכח לבשו"ט- בכחן"ל. אגק י' שיב-ג.

מכתבי גרם לו להלישות הדעת; עצבים מתוחים [מאשר קב' מכתבו עם הפ"ג כו', אקראמ בע"רעהצה"ק כו'] – מובן שלא לזה כוונתי, במילא לא הי' יכול מכתבי לגורום זה, וחלישות דעת זו היא ג"כ עצת היצר המבלבל האדם בכל הדרכיהם שמוצא, עד כי לפעמים מסוימים להתלבש באיצטלא דחסיד ויר"ש כו' (כמה בא בהו"י לכ"ג סיון). וכבר כ' כמ"פ, והנני כופל עזה"פ, שאליבא דאמת יכול הוא להיות שמה בחלקו גם לאחר הביאו בחשבון כל העניינים אודותם כותב, ובפרט שע"י השמחה בחלקו הנה בכמה פרטיטים יוטב מצב כמה מהעניינים, וכמבו' במקומות שצינתי בכל הקודמים ובמל' גופה. מ"ש שגם אם העצבים מתוחים גם זהו"ע שלא כדבעי – מובן שמסכים הנני זהה אותו. החילוק בינוינו רק – שדעתי ברווחה שהתרופה היותר מעולה זהה היא היסח הדעת, ואפי' שלא ליכנס בשקו"ט, משא"כ רגלותו הוא זהה שמתהיל להתבונן במצבו ולהוכחה בעצמו אופנו וענינו, והלוואי שעכ"פ מכאן ולהבא ישיח דעת מכל המיחושים בענייני הבריאות וכו', ואם קשה לפועל זה בעצמו – העצה היועצת הוא, ע"י לימוד בפנים בمكانם שלבו חפץ, וכשנטבעים בתורה, כד"מ נדחות מחשבות אשר לא כן, והمفושסמות והנראה במוחש אי"צ ביאור. ברכה לבריאות והצלחה במושפעו מתקוד בריאות. אגק י' שלח.

ראה עוד במדור חסיד: בקשות ברכה פ"נים ומענות; במדור אמונה ובטחון: ברכה - צ"ל קודם חרישת זורעה.

לلمוד אג"ק בע"פ?

חוורת אג"ק בע"פ (להרמ"ז גריינגלס) – אין לעשות כזה, כי אצל התל' ואפי' אנ"ש צ"ל הבדלה שחוזרים בע"פ תניא ומא' דא"ח. אין לגרוע ביחסם לזה, ע"י שימציאו להם גם לחזור מכל בע"פ. ברכה לבש"ט בכחן"ל ובקדם. **ג.ב.** מוסג"פ רשות המאסר

כו', בה גם הצעתי ללימוד מא' דא"ח ביום הנ"ל. מטובו לפרסם ככל האפשר. אגט קעב.

'רועה ישראל – מנהיג אמיתי'

רועה ישראל – מנהיג אמיתי. אחז"ל 'ג' פרנסים טובים עמדו לישראל .. ו' מתנות טובות .. בא ר' בזכות מרבים, עמוד ענן בזכות אהרן, מן בזכות משה. מטה מרומים נסתלק הבאר .. נסתלק אהרן ועמו ענני הכהן – חזרו שניהם בזכות משה (תענית ט.א). והנה המן, ענני הכהן והבאר הינט השפעות שונות של התורה לישראל: 'מן' – השפעה פנימית, מזון שמעכלו להיות דם ובשר מבשרו – בפנימיות האדם [ירד לכ"א כפי מדריגתו: צדיקים – ראוי לאכילה, ביןונים – 'עוגות' החריכות אפי', רשעים – 'טהנו בריחיים או דכו במדוכה'. כי בהשפעה פנימית לפנימיות האדם, כל אדם שונה]. **המן** רומז על הלימוד המשתנה האדם לאדם כפי כשרונותיו ומצבו (יש המחויב בלה"ת כה"י, ויש יצא י"ח ת"ה בק"ש שקורא). וכן בקיוחם"צ יש חילוקי מדריגות: יש הידורי מצוה מסוימים שהם חובה על אדם חשוב (וכשאינו מהדר ה"ז חילול ה'), ולאיך, אדם פשוט אסור לו לנאה בהידורי מצוה דמהזוי כיוירה (רמב"ם יסוחת פ"ה הי"א). **ענני הכהן** – הגינו علينا מבחן – הרגו הנחשים, השוו ההרים וגיהזו הלבושים (בדב"ר), שאינן פעולות פנימיות, ואיןם מתייחסים לפנימיות האדם, אלא שמרו על כל ישראל באופן שווה. עניינם הפנימי דהענים: ישראל היהם ב'דבר' – עזה"ז הנמשל למדבר, היהם ושם מגילוי אלקטו ית', אשר אין מים', וכו' כל מיני הזיקות והפרעות לעבותה ה' – נחש שוף ועקרב', וענני הכהן הם כה המס"נ שבכ"א מישראל המגין מכל הסכנות מבחן, ונונן כה לגבור על הנחשים וההרים ולעבדו ית'. כה הלוזה שווה בכל איש ישראל, וכך אשר מתעוררת פנימיות הנשמה בעת נסיוון של כפירה בה' רח"ל, או גدول שבגדלים וקטן שבישראל שווים מהה במס"ג, ללא חילוקי מדריגות וכוכנות! **מי הבהיר** – מים, איןם משבייעים, אלא מוביילים את המזון לכל חלקי הגוף. והם רומנים להבאת **המן** ו'ענני הכהן' שבתורה, ליד' ביטוי בחיה היהודי, שיווכל להשתמש בהן לעבותה ה'. שהרי האדם יושב בbatis' חומר, והتورה היא חכמתו ית' ואין לו ערך והשגה בה, אלא שהتورה נמשלה למים, ה'יורדים ממקום גבוה למקום נמוך, כך התורה ירידת מקום כבודה', חכמתו ית', ו'שם נסעה וירדה .. עד שנתלבשה בדברים גשמיים וענני עזה"ז, ונמצא, ש'מים' שבתורה הוא הכהה דכ"א מישראל להביא התורה לידי פועל בעבותה היהודי בجسمו. ועפ"ז תובן השיעיות בין 'פרנסים' ל'מתנות' בזכות ג' אל: **משה היל רועה**, עננו לzon ולפרנס צאנו בפרטיות כ"א לפי צרכיו, لكن בזכותו **המן**, ההשפעה הפנימית של התורה בכל איש ישראל כפי מדריגתו. **אהרן**, דרכו א'והב את הבריות ומקרבן לתורה', שלא היל מבית כ"א על נשמותו האלקנית ולא מעשיין, ואוהבו לא כל חילוק בין גדול לקטן, ע"כ בזכותו 'ענני הכהן' – כה המס"ג שבכל ישראל בשווה. מריפ', פועה – התמסרה לגידול הקטנים במצרים, רומז לאלו המצויים ברמה נמוכה, ושם מרפים 'ע"ש המרור' (יל"ש), לפי שהיתה בזמן קושי הגלות, שהמצב הרוחני הוא נמוך ונחות, ובזכותה ניתנה הבאר, הרומזות לירידת התורה למדריגות התחתונות ביתר. והנה, משה דוקא הוא **מנהל אמיתי**: הgem שעבודתו מצ"ע היא השפעה פנימית לצאן מריעתו, 'מן', מ"מ, לאחר שנסתלקו ענני הכהן, חזרו בזכותו, ומעטה משפייע הוא לכל ישראל גם עניינים אלו. **התעם**: הסימן האמתי דרועה ישראל – שאינו עוסק רק בעבודה השעית לוו, אלא כשית הכרה, מניח א"ע על הצד, ומוסר נפשו עבור בנו". ובשעה שצרכיהם לקרב ליבן גם דהפקות שבՓחותם, להקב"ה – מניח רועה ישראל עניינו על הצד, וממלדים א"ב (של תומ"ץ או א"ב כפשווט). מעשה שהוא יש ללמד לכל איש ישראל: כל יהודי יש בו ניצוץ ממשה רבינו, דהgam שלכ"א יש דרך עבודתו הפרטית השעית לנשנתו, מ"מ כאשר חסר ה'באר' וה'עננים', וקיימת הסכמה מנהשים רפואיים ועקרבים – דורשים מכ"א שהוא יזכור את הבאר והענים, מבליל לחשוב אם זהו עניינו עם לאו, ויתעסק בקרבו ישראל להקב"ה. ועיז'ז יקרב הש"ת אותן ואת ב"ב, ויתן להם כל המctrיך בגו"ר. לקוש ב 331 ואילך.

הדרגות הנעלות ביותר לדzik, גאון, חוקר, מקובל, פוסק ומנהיג ישראל – בכל הענינים [אדחצ"צ]. בימי הכהנה לכהה"פ ביום יג"נ השטא, يوم השנה המאה להסתלקות הילוא דכ"ק אדחצ"צ. דוגמא דשלמות, ע"פ האמור (התחלת המל', צוטט כאן במדור הגים, הגה"פ: ראשו, על כרעיו, על קרבו – כאחד), שאש המס"ג המקיפה כל יהודי, ראשו על כרעיו ועל קרבו' **בכל ימי השנה כולה** – אפשר לראות בו: אחד בקריבו הדרגות הנעלות ביותר

דצדיק, גאון, חוקר, מקובל, פוסק ומנהיג ישראלי. כשם שגאנזותו הקיפה כל פינות התורה, נגלה ונסתה – בפרדס. אך היתה הנגotta הציבור והנוגת היחיד שלו בכל העניינים, גו"ר, מן החשובים ביותר לככל יישראל ועוד ל'נחותים' ביותר של הפרט והיחיז, למען הפצת עבודה הקלאית בין יהודים והשגת ההנחות הדרשות מהשלטון, ועוד להשגת הלואה ליהודי בודד. וכ"ז עשה באש מס"ג, בכל כוחות נפשו ובכל אשר לו – אך לככל וכך לפרט. [ההמשך מתחאים למדור חסיד!] ואף שמיוחה המסוגל להידמות כו' – יש לצדיק אמת ומנהיג ישראלי הסוגלה להאריך ולהשפיע כחوت לכל מי שרוצה להלכת בדרכיו, כשם שהשמש הענקית משתתקפת, מאירה בטיפת מים קטנה, וגם הופכת אותה למאהה – אם רק טיפת המים היא זכה ונקי' וופנית כלפי השימוש. מל' כל' יג"גכו.

אג' כד קו.

لשאלת כל דבר אצל הרבי. יי'נום החשובים שאי"צ לשאול אצל הרב כי דבר. לטענתו, יש לו את ה'שו"ע, ויש לו גם מוח בקדקדו ("עד האט א גוטע קאָפּ, קיינעעה"ר זאל ניט שאטן...), ובמילא, יכול הוא בעצמו – ב"ה – לבקר (זרוכתאן) כל ענין לאשורו, ואני צרך לשאול אצל הרב. – על כן-לא אמר פעם כ"ק מוחא"ד מ הביטוי 'سام ספאזשניק' (הוא עצמו סנדLER): **ישנו סיפור אוDOTות גוי שנכנס יהודי לביתו וראה שם... תפילין, והחליט מיד לקנותם** ממן, **כשהשאל את הגוי - בהתרגשות - מנין מה לך?** השיב לו הגוי – שלא ידע אם כונתו של היהודי לקנותם, או שעיקר כוונתו לברר מניין גנים – **יא סאם ספאזשניק'**, ככלומר, אני בעצמי סנדLER, ותפרטים בעצמי!. מובן אליו – סיים כ"ק מוחא"ד – איך שידך גוי ואינו צריך לשאול אצל הרב. משיחק ש"פ שלח תש"א ס"ג.

אג'תען בער"ח זיו הזכרתי עה"צ של זיונית עולפֿ (לר"א יאלעס). מאשר .. קב' מכתבו .. וכוב' הזכרתי את כל אלו שכוי' אודותם בשילוי חדש זיו ובער"ח זיו (וכתוס' ד"ה בחודש ר"ה ב,ב) עהצה"ק של כ"ק מוח"ח כו'.. מזיותני עולם, וכפתגם הידעוע שלו אהותם באיחול צו א געזונטען פריליכען זומער ולבשו"ט בכל הכל' במחתו. בבר'. אג' יא מה.

אג'תען לגשמי ברכה צ"ל קודם חriseה זוריעה; צ"ל בית היהודי סיטיע הבעל לעקרת הבית; תפkidן במילויו אוד מוצל מאש – ובאה"ק. בכ' הזכרתי את .. עהצה"ק כ' .. וכיון שהי' שליח להובאת בקשתם, הרי בטח ימסור להם ג"כ הנ"ל, שנזכור עהצה"ק כ' .. ובוואדייסבירם ג"כ מה דמרגלא בבעפומא, בדיקוק לר' רז"ל הבוגע לברכה, גשמי ברכה, שצ"ל תחלה חriseה זוריעה ואז הנה האגם מביא ברכה בתוס' מרובה. ומובן, אשר באיש ואשה היישרלים בני משפחה – הו, לכל בראש, העמדת הבית שייח' דוגמא ולモופת בית איש היהודי – היינו 'מקדש מעט' הנוגאות. וכנראה במוחש, הרי תלוין זה עיקר בהנוגת האשה עקה"ב ושהבעל יסיע בידה כל' יכלתו. ומובן אשר א"א להנ"ל כ"א כאשר הבעל מתנגן בשבתו בביתו ובכלתו בذرיך ובשבבו ובគומו, באופן אשר כל רואיו יכירוhow כי מזרע אברהם יצחק וייעקב הוא. ואם הנ"ל מוכרח בכ"מ ובכל זמן, עאקו"כ בדורנו זה, שכ"א מאחנו הוא אוד מוצל מאש, אשר ברחמייו הגודלים, השאירו בורא עולם הש"ית לפלייטה כדי להחיות עם רב, ובארץ אשר עני ה"א בה מרשית שנה ועד אחרית שנה – שהאחריות והזכות ההנוגה כזו גודלים כ"פ ככה. ואין הקב"ה מבקש אלא לפי כחו של כ"א, ומרASH ניתנו הכהות והאפשרויות למלא את כהן"ל במילואו בזמן ומקום בו נמצאים. ואשמה אם יודיע את .. שי' כ"א מהם בפרט, עדכ"ז בפרטויות המתאימה. בבר' למילוי שליחות זו במילואה, ולבשו"ט בכ"ז. אג' יא עה-ה.

אג'תען ידווחו כדי לעשות כלים לגשמי ברכה; נסיעה למשך זמו – יתעסקו שם בהפצת המעי"ח. בمعנה .. (ולפלא על כמה מאג"ש שמעורר אני אותם רבות פעמים – שבפרט בענינים של בקשה וברכה, צריכים להודיעו להנוגע להצנור והכלים לקבלת ברכות הש"ית. ואם מאיזה טעם אין רצים להודיע בכתוב – אבל בהנוגע להפועל צריכים להוסיף בזה, וכיודע הדיקוק בהלשון גשמי ברכה שלפעולות הגוף ובפרט להצלחה צ"ל חriseה זוריעה קודם זה וכמה פעולות לאחרי הגוף, והאריכות בדבר הפשוט אך למותר, וגם הוא במחתו אינו מזכיר ע"ד כהן"ל ולא אודות פועלתו בהפצת המעינות וכו'). ולהודיעתו אשר בදעתם לנסוע למשך זמו על חוף ימים להבטת מצב הבריאות, נכון הדבר, ויה"ר שיצליחו בזה. וכדי שייהיו גם שלוחי מצוה הרי (בודאי) יתעסקו בהיותם שם בהחזקת

היהדות והפצתה, כי הרי א"א שלא יהי שם גם מבני', וחזקת תעומלה שאינה חוזרת ריקם. בבר' לבשו"ט בכהן"ל. אגק יא שז.

ג'תקשען לקביל ברכה - להגדיל הכלים הרוחניים, בمعنى .. כבר כתבתי לכמה מאנ"ש, ואמרתי לו ביהود כמ"פ אשר הגש' והרוח' יחד יהלכו בעולם בכלל, ובנגע לאיש ואשה הישראלים בפרט, וכשمبוקשים הצלחה בגש' וברכה זהה מוכרכה להגדיל הצנור והכלים הרוחניים להמשכת הענינים מלמע', והם הם עניני תום' צ' כמובן, ולמרות כל דברי התעוורנות ה"ה נשאים בדבר בע"פ וגם במקתו משתמט מלהזכיר אף מלה אחת בהנוגע לתוכלית בריאות האדם שהוא כהוראת המשנה סוף קידושין אני נבראי לשותך את קוני. ובטה גם בעינויו פשוט שלא בשבייל עניני מסחר או סרסות והדומה, ירדת הנשמה מאיגרא רמה לבירה עמייקתא, וכוננתה כפושטה ללמידה בכיו"י ממש שייעור בנגלה ושיעור בחסידות, נוסף על שלשת השיעורים בחומש תהילים וחניא הידועים, און מיט א שמייכעל און שווייגען טוט מען גארנית אויף... בבר' לבשו"ט בכהן"ל. אגק יא קלא.

יב"א ניסן תשל"ב – ע"א מוסדות

הרבי בן שבעים שנה לאיווש"ט – ע"א מוסדות; יש לו מנה רוצה מأتים' – להביא ה'חפי'
(פנימי) לפועל וגileyi (רצון); ע"א מוסדות; מען אוו דע' ייר' – המזאה משונה בארה"ב...
ענין שיש לקבוע בחוזק (לכן המתני שתהי התעוורנות ניכרת בגלוי (לפני השיחה ניגנו 'בר' ה' חסתי' גו" (קאפי' החודש) בתעוורנות גזולה)), ובಹקדים, שאלו אוחז: יש כבר 'ימין' שנותינו בהם ע' שנה' ומה מתכוונים לעשות אה"כ, דילא ז' הזמן להשוב על מנוחה וכו'? ומה ענין: לכל בראש אי"צ להסתכל על ה'פאספארט', אלא 'ווא' מ'פילת זיך'. ונוגע יותר: כמה מהשנים היו שנים קיימים – אי"ז 'קונץ' שם' השנים מצוין בפאספארט או בתעודה לידה קו', אלא צורך להבטיח שהו באופן ד'בא במיט', וכפ' הזהר – שככל הימים שלמים עד שלא חסר אפי' יומא חדא'.Auf"כ, מנהג ישראל (תורה הו) לצין ע' שנה כפשוטם (חוות יאיר, פר"מ וכו'). ובכן: המענה מפורש בהמשך הפ': 'אם בגבורות', הינו, דוקא עכשו צרייך לפועל **בהתגברות יתרה** (ביחס לחולשות שנים שלפנ"ז, כפי שידע איניש בנסי' כשבועה חשבון צדק). אלא, יש כאן שאלון שאין ענין לעסוק בעצם בידים ורגלים (קשרו למניעות שונות), ובמילא זוקים לאלו שישמשו הבקשה והפיצה והתחינה וכו', והם יפעלו זאת בפועל, ועד שעישו זאת לפני הוראת התורה ש'מי שיש לו מנה רוצה מأتים', מאתים רוצה ד"מ, הינו, אלו הסוברים שעשו כל מה שהיו צריכים לעשות, ובשלימות (כלות' מהנה – מאה', שלמות במס) – אי"ז שmagיע הזמן שצרכיים לנוח ולילך לטיל, כיוון שכבר פועל והגיעו לשליםותם, ואדרבה: מצב זה צרייך לעוררו לרצונות ב"פ כהה, ולא שאנן הי' 'מאטאים'. והל' (לא' חפי', אלא) רוצה: 'חפי' הוו' פנימיות הרצון (לכן לא או' קופין .. שיאמר חפי אני, כי א"א להכריה אדם שישתנה פנימיות רצונו); יכולם להכריה האדם רק 'שיאמר רוצה אני', כשאין לו ברירה – להקריב הקרבן, ועד ז' בכמה ענינים, ועד ל'זביני'. ובגנון אחר: רצון אפ"ל גם עברור דבר אחר (אפי' כאשרינו רוצה הדבר עצמו, כמו 'כופין אותו' – מזה שאינו רוצה לסבול הכספי, لكن או' רוצה אני' (מסכים) גם לגבי משחו שהוא היפך רצונו, ו'חפי' הוא כמובן). בעניןנו: **'רוצה מأتים'** – לא רק רצון **בפנימיות** (חפי'), שיכול להשאר לא גileyi ולא לבוא בפועל, אלא צרייך לבוא באופן דרצון בגileyi; ועד שנעשה הפת' ה'ברצון – 'מרוצה', שנפשו ונשנתו בתנוועה דריצה למלא העין שרוצה בו, ובנדו"ד – שייהי לו 'מאטאים'. כרגע – צרייך לקשר למספר מסוים (ראו כמ"פ, שימושיים לפועל, אמרים הם שכבר פועלו, וא"א לדעת מה וכמה פעלו וכו'), לכן גם חז"ל למדיקים מספר מסוים: 'רוצה מأتים'. ובנדו"ד: כיוון שעוברים משבעים ונכנסים לשמוניים מז' לעורר שבמשך ש.ז. יתוספו לכך' פ' ע"א מוסדות. – מסתמא יש' שיתיראו מז' ... אך מצד העייפות מהריקוד והשירה – לא ישימו לב להתחייבות שלוקחים ע' ע, ובפרט שא"ז **התהייבות**, אלא **זכות**, וכיוון שאלו מוסדות בהם תלוי' תועלת הרבים, זוכות הרבים תליי' בו, ולמעשה בפועל – זכות הרבים מסיעתו שיבוא בקלות. להעיר: אין הכוונה לסתם 'מוסד' שיתוסף עוד כיבוד ד'טשערמן', טרע-זשורער', האנערער-טשערמן' וכיו"ב, ושא"כ יופיע על ה'טטיישאנער', ולעורך 'העד לינס', כפי שזהו בכל העיתונים שפב"פ זוכה לכבוד זה, עד שנבחר כ'מען אוו דע' ייר'! – המזאה משונה דארה"ב: מעולם לא נשמע דבר כזה! – יש' אחחת בשנה', يوم הקדוש; אבל איש השנה' – מן' פ': אם הוא כדבוי – צ"ל גם לפני ולאחריו ש.ז.; ואם הוא

'אדם' בש.ז. בלבד – ה"ז סימן שגם בש.ז. אינו 'אדם'! ... [הקהל צחק, והפטיר כ"ק אד"ש]: הלואי הייתה זו 'צחות' בלבד, לדאכוננו אי"ז 'צחות' אבל אם רק יוכלים לנצל זאת לתומם"צ – לא איכפת לי שיתנו לו כבוד ויקראו לו איש השנה, או איש החדש'... ובלבך שיקימו מוסד חדש, מייסד עיסתאותם"צ, ובמילא ה"ז כולל גם ענינים שב"א לחבירו, שקיום תלוי בכך שהם מיסדים על אופן ההנאה דבר"א למקום [כמובן] משמו"ר (רפ"ז) בפי 'ואהבת לרעך כמוך' – ר'יעך ור'עיך אל תעוזב, זה הקב"ה], ועכ"פ לפועל – להשתדל לייסד ממשך שנת השבעים לכח"פ ע"א מוסדות חדשים. כבר נעשה בזה התחללה: בהקדים, בקדושה אין עניין דחנן' [רק 'במצרים – חיים', אבל כבר מזמן יiao מצרים, ובפרט שאנו בחודש ניסן]. אלא כל דבר צ"ל קשר להוצאות והשתדרות וכו'. ובכן: 'חבר אני לכל אשר יראך' (ישסקו בזה במסירה נתינה) – ויתנו בל"ג מהנדבות ל'קרן השבעים' לכח"פ מעשר מכל הוצאות הקשורות ליסוד ע"א מוסדות חדשים. ואין להתיירא מהקמת פ' מוסדות, או אף' ק' –ADRVA: תבוא עליהם ברכה, בודאי לא תהיה בזה מניעה تحت המעשר (או אפילו יותר), ובלבך שתה'י ההתחלה כ"א בענינו (אנשים בעניהם, והנשים בעניהם) ע"י 'אצבע קטנה', ויעסקו מתוך מסירה ונתינה, ע"פ שנראה [יתכן שכ"ה ע"פ תורה – מהదרש שהוא תורה אמרת שזו היא אבן גודלה]. ויכולים להתחילה מיד מה'מעשר': בד"כ שמקבלים המעשר מהgeber שלו לאחר שיש 90%, אבל בש.ז. אוציה (כ"ק אד"ש א' זאת בת חחוק) זאת מרשותו... ההתחלה בהמעשר, ואח"כ תהי' 'זרעה' ע"י כ"א – להשלים כל שאר ה-90% (או יותר מזה), ובלבך שייחלו הייסוד מיד, בשעתם"צ. ואז יראו, שמע"א המוסדות יראו בודאי ב'פ' ככה וד"פ ככה (כנ"ל), ועוד שיציפו העולם בענינו טוב וקדושה. ועי"ז ימשיכו ויפעלו הגולה האמיתית והשלימה, והיעמוד 'כלום ידעו אותו למקטנם ועד גודולם', והעולם כולו יהיה מושך בידע את ה", 'כמים לים מכסים', וכבר הרמב"ם (מורה הנבוכים מכל בדורנו) ב'משנ"ת', יד החזקה', סיום וחותם ה' מלכים – 'מאן מלכי רבנן', שכחה תורה, 'גדול .. המביא לידי מעשה', בפועל, מתקנים העולם שהי' רצון הקב"ה לעשות לו ית' דירה בתחוםים, ויקוים היעמוד 'ונגלה גו' וראו כלبشر כו' כי פי' הווי' דיבר' בק"מ. אין לב סל"א-ה.

נטרת קרמי חב"ד

תחן אני מתענג בעסקנות ציבורית, ופשיטא שאיני יכול לעורר כה התענווג דאחר לעסקנות (למרות כתבי הנ"ל – ראה הקדמה המכ' בארכוה במקומו) – זהו גם עתה כפי שהי' כשבגשנו יחד. אבל הלא **אצלנו נהפוך הוא!** והאומנם מסתפק בנטירת קרמי אחרים? וביטה גם הוא מודה שכרכינו אינו גרווע כלל וכל מכרם שליהם, ואדרבה ואדרבה... והרי מובטחים לנו שס"ס יהי' דיין נצח ויפיצו המיעינות הזהה, וכ"ז יעשה ע"י בנ"א דוקא ומדורותינו אלו זימה"מ דוקא. איזהויל' כת"ס ופ"ש כב"ב שי'. אג gag קנה (כ"ה תמוז תש"ט). ראה עוד בדור פעלויות הרבי (רמ"ש) קודם י"ד שבט, בית רבקה – נטירת הכרם דברת אבי: מדור פעילות והפצתה, הפצת לימוד דא"ח – קרמי שליל לא נתרתי. שם, ה"ל – ותירוגם – להפצה – לתרגם שיח"ק – קרמי שליל. המתאיםות לכביבה. מדור הו"ל, ס' ה"א – טה"ד דדצ"ג, מדור' רמי שליל לא נתרתי? שם, ס' ס' פיטורי הסדרים – רוצה להיל' ס' על פרשת הרדיות נגד היהודים במדינתנו לפנים. שם, מזנית היהת לתורה"ה, קבלת. מדור הכרה חינוך הכלש, גודל זכות המתעסקים ואחריותם – קיבל הצעות שונות וביניהן..

רבנשה"ק שפלו מול ממשלות וכו'

השראת הברכה. בא' מטולין הקין (מן א' מרס"ח) עם אבי (אדן"ע) במרינבד, מסרתי לו דז"ח מעבודת הכלל שהוטלה עלי' לבצע בפטרבורג, אודות הגזירות שתיכנן סטוליפין (י"ר המיניסטריים) לגורש משפחות היהודיות מ-212 עיירות וישובים. לאחר שסימתי אמרתי לאבי: כתעת אבקש ברכה, שיתון השיח'ת והכל יתבצע לטובה י"ב אלף הנפשות הנתונות בסכנת איבוד בחתיהם וקיים. ועננה: אחרי עבודה מאומצת כזו, שנעשתה ב"ה לטובתם ע"י בעלי השפעה הגדולה בחוגי המלוכה, זקנים לברכה, וברכה יוכלה לעוזר. ברכה – שורה במרקם שישייה עבודה בפועל. והויסיף: בתשל"ט כשהחלו ל"ע הסתוות הפוגרומים ברוסיה, נסע אבי, אדמורר"ש, כמ"פ לפטרבורג, ובחוגי מלוכה שונים הבטיחו להפסיק ההסתות. לאחר שפרץ הפוגרומים בקיוב-נייעזין (תר"מ), ואבי חזר מביקورو הקצר בחו"ל, נסע מיד לפטרבורג, ובאמצעות הפרופ' יוזף ברטנסון התקבל אצל שר הפנים. אבי ה'י מאד ממורמר מהרוח הפוגרומית ששררה, והעיר לשער על הבטחו שהממשלה תפסיק את ההסתות, והבהיר לשער שהנהגה כזו כלפי היהודים מעורר רعش גדול בחו"ל. **השר ענה,** שהוא יודע היטב כחם הרב של היהודים הקפיטליסטים בחו"ל, אבל ייחד עם כך הוא יודע יחסם הרחוק ליהודי רוסיא ואת חוסר הסימפת'י – או האיבה – כלפי הרבניים. **אבי** מהה נמרצות על דברי השער, וצין

שלפי הבנתו, אין השר מכיר הפסיכולוגיה היהודית ואהבת האחים שלהם. אל' – אמר אבי-מג'יעים מכת' רבים מאותם קפיטליסטים יהודים בעלי ההשפעה בחו"ל השואלים כיצד עליהם להתייחס לדיוקות העציבות המגניות מרטוי' מצח' היהודים שם, ומה עליהם לעשות כדי להבטיח חיותם ורכושם של יהודי רוסי'. השר (מרוגז מאד): ומה עניתם? אבי: נמנע אני עדין מלענות, עד שאשמע תשובה מהממשלה על השתדלותי בזו. השר: הרב מליבאואוטש! האם אתם מאיימים על ממשלה רוסי' בהיהודים הקפיטליסטים שבחו"ל? אבי: אין על השר לקבל הדברים כמובן, אלא להתחשב בכך כבעובדה רצינית ביותר, גם קפיטליטים רבים לא יהודים יתמכו בכך שכן האנושות הכללית מוכרכה להגיב בחורפות כלפי מעשים ברבריים כאלה. השר: האם הרב מליבאואוטש בשיתוף עם הקפיטליסטים מהו"ל יעוררו מהפכה ברוסי'? אבי: לכך תביא ממשן הזמן המלוכה הרוסית בהנאה הביווילטאית המזונחת. מאותו ערב ישב אבי כאסיר בבית המלון סרפינסקי שבשדרות זבולקנסקי, למשך יומיים. כשהחררתו ביום הג', ביקר אצל השר כדי לקבל תשובה על השתדלותו, וענו לו שבמשך שבועיים קיבל תשובה. כשהוזר אבי מפטרבורג, נולדת אתה – יב"ת. לסעודה בר'י"מ הי' אבי במצב רוח מרומם מאד ואמר חסידות, ספר סיפורים והרבה בניוגנים. בסוף הסעודה, התעמק אבי במחשבתו ושר הניגון 'דרבה' בן ד' הבבות, כל הנוכחים נחרדו מוקול הגעוגעים המריריו בו שר אבי את הניגון. בסימן לנגן, נשאר יושב שקוע במחשבתו, ופניו הקדושים נהי רצינות ביתר. עבר זמן מה, ואבי החל בספר: כשהתחלתי לעסוק בענייני הכלל שאבי אדכח'ץ עסק בהם, ביקשתי את ברכתו להצלחה בעבודתי. אבי ענה לי: ברכה היא כמו גשם. שדה הנחירות ונזרעת, הנה לאחר הגשם מתחיל לצמוח, כדי שהגם יפעל פועלתו הטובה צריכים בתחלת להחראש ולזרוע. כשאדם עושה מה שצריך לטובת הכלל, עוזרת הברכה שתה' הצלחה בעבודה. כל ישראל – א' אבי אדמור"ש - במדינתנו נמצא בעת צרה, וזוקקים אנו לרחמים, שירחם הש"ת עליינו וישלח לנו ישועתנו. בעזה'ית עשיתו כל הנition לעשות לטובת הכלל, הרצתי וזרעתי, כתת צריכים לגשם, לברכת הש"ת שייה' מצמיה ישועות. למעשה, הצלחה ב"ה השתדלוות של אבי או בענייני הכלל והבאה תועלת מרובה, שלתקופה מסוימת שקטו הרוחות למגרי. שה' הת"ש 31 ואילך (המתרגומ – 21 ואילך).

והיחתת אלקים (וישלח לה, מה). כ"ק אדמור' הצע"צ ספר: כשןקרatoi לאסיפת הרבניים בפטרבורג (תר"ג), הייתה על ציון אמי הרבנית הצדנית בליאזנה, היא ספרה לי שבגלל מס' נ' שללה לטובת החסידים והחסידות, זכתה להיות גם בהיכל הבעש"ט ולעorder רחמים עבורי. ביקשה שיתן לה סגולה עבורי שאוכל לעמוד נגד המתנגדים לתוכה"ה. א'ל הבعش"ט: הריהו בקי בה' חומשי תורה, תהילים, תניא – בע"פ באוטיותיהם. כתיב 'והיחתת אלקים גו', ר"ת חמוץ, תהילים, תניא, והבקי באוטיותיהם שובר את כל הعلامات והסתטרים. קיצווה"ע לתניא ע' כן.

'עד שטעלט אויף זיין אפליג' (הנחה). באסיפה הרבניים בפטרבורג השתתפו כמה מגודלי ישראל, ובענין מסוים הייתה דעתם שונה משל כ"ק אדמור'ה"ב נ"ע. ואמר כ"ק אדן"ע שהוא סומך על מה שהונח' אצלו. למעשה, בשלמא בונגע לרבי עצמו, הנה הוא בבח' 'מרכבה' לאלקת, ר'הנחתו' היא בהתאם לאמונות העניים למע', וביכלתו לסמו' ע"ז, אבל כשמדובר בהנאה הנדרשת מיהודי רוסיה, כיצד סמך כ"ק אדן"ע על ההנחה' שלו? הביאו: זהו"ע דנסיא בישראל, שמבית ורואה את כל ישראל לפיה מה שמנונה אצלו מצד העניים שלמע', כי צדיקים דומין לבוראים' (ב"ר פס"ז ח), ולכן, כמו שאצל הקב"ה מצינו שבידיעת עצמו יודע את הנבראים' (רמב"ם יסוה'ת), הינו, שם הידענה שיזודע את הנבראים' היא מצד דעתה עצמה, הנה כן הוא אצל נושא', שלפי ההנחה' שלו מצד העניים שלמע', רואה ויודע את אנשי דורו. תומ' לט 234 ואילך.

ההבחנה בין אמררי ורבותינו נשיאינו

ב"א מהם א' אמר זה ואופף אחר. רואים זאת גם במא' דאהש"פ: במא' אדיה"ז – מדובר שהענינים ד'מעלה' ו'מטה' הם אצילות ובו"ע, ולא למע' מזה (וכן אין בו מ"מ, השוואות לענינים אחרים בדרך 'בנין אב' וכדו'); במא' אדדהאמ"ץ – מבוארם הענינים ד'מעלה' ו'מטה' לפני הצמצום, וככלAIN מדבר במדריגות שלמטה מזה; במא' הצע"צ – מדובר בהרחבה, ומציין לכמה מא' בתו"א השיכים להענין, ומקיש בדרך 'בנין אב' מענין אחד לחברו; **אדמאר"ש** – מבואר הענין בסגנון אחר ועם כמה הוספות; במאמרי אדן"ע – מבו' הענינים ד'מעלה' ו'מטה' בכל המדיניות, מתחילה מענינים תחתוניים,

אה"כ – עניינים אלה כפי שהם בשרשם, ומשם עובר – 'ער פאַרְקֶּרְכֶּט' – לבאר עניינים אלו כפי שהם לפני הנסיבות, ועד ליכולת העצומות, ש'ביכלהו להAIR וביבילתו שלAIR להAIR'. ונוסף לזה – אינו מביא דעתות שונות כו', אלא מב' העניין מיד כפי הכהרעה שבדבר, בהתאם לפתגם כ"ק מו"ח אַדְמֹוֹר' בשם זקנין החסידים, שאַדְמֹוֹר' נ"ע הוא הרמב"ם דתוה"ח – הינו, שאינו מביא דעתות שונות, אלא מב' מיד את המסקנה שבכל עניין, בסגנון קל צח ומוסדר. **הטעם לחילוקי הסגנון**: דובר פעם בביור עניין ד'מלא מקום', שפירשוו כפשווטו – הוא מלא את כל המקום ('ער פאַרְנָעֵט דעם גאנצן פלאז'). ומכוון שככל רבונ"ש הם ממלאי מקום הנשיאים שלפניהם – הרי יש בהם כל העניינים שהיו בנשיאים שלפניהם, אלא שכ"א מהם ישנה הוספה לגבי הנשייא שלפנוי (שאל"כ – הרי הי' יכול להישאר הנשייא הקודם), מתאים לפי הדור. וזהו טעם החלוק בסגנון המאמרים – כי כ"א מרבותינו א' חסידות מתאים לעניינו, שהרי גילוי האור הוא לפי אופן המאור. והנה, **התקשרות לרובנו** "ש" היא ע"י לימוד תורתם. ואף שתורתם אינה אלא הארה בלבד מהמור, וכן, ככל שילמדו וישאבו' עוד ו עוד ('שען און שען') מתרותם, לעולם לא יוכל לישאוב' ('אייסשעפן') את המאור. וככפי שמצוינו שכשם שלא זה עיקר האלקות מה שהעולם ממן, כמו"כ לא זה עיקר האלקות מה שהאור נמשך ממנו, והינו שהעצמות הוא למע' גם מעןין המאור, וועפ"כ, הריסוכיס ע"י לימוד תורתם מתקשרים אליהם, ונעשה מיעודים עם המאור, וועד שמתקשרים גם עם העצם, וענין ההתקשרות נוגע ומסיע בכל העניינים. משיח קדושים תש"ד סי"ט-כב.

אדמוּרִי"צ עעל מאמר שלו שי"ל: מ'דארפ אלין לערנען

תכלו אַדְמֹוֹרִי"צ: מ'דארפ אלין לערנען המאמר: אַדְה"ז לאַגְבִּי לִימֹוד הַתְּנִינָא. (לר"א אקסלרויד). שבע רצון .. לבשוו שהוקנו ליט"כ שהדפים לז"נ אמו ע"ה נדפס, והביאו אתמול .. עזק' הראשונים עוד קודם הפאַרְבִּינְגִּן, ותיכף הכנסתי עזק' אחדים לכ"ק מו"ח א"ד"ש וננהנה במאד וא"ל 'מ'דארפ אלין לערנען דעם מאמר'. ונזכרתי (אף שאינו דומה למגרא) במאה ששמעתי ממן זה מכבר שפעם מצא א' מהחסידים את אַדְה"ז לומד בס' התניא וישאלחו איר לערנט איך תניא' ויענה אַדְה"ז איך געפין (זע?) דא מער ניעס ווי אין מעזריטש', וסימן ע"ז כ"ק אַדְנ"ע וואס איז דער ואונדער אויף א נשמה חדש'. מוסג"פ עזק' ומטובו להודיעו כמה לשלווח לו. מכתבי .. בטח הגיעו. בבר' חה"ג ופ"ש. (חי"ק). אגק ג'ח (יט"כ תש"ט).

כתי"ק

תשינו **כתי"ק – בו בכה האומן** (לרח"ש ברוק). במנא .. כבק' אקראמ ע"צ כ"ק מו"ח אַדְמֹוֹר' ה"כ"מ, וצדקה דאתਪטר, דאשכח בהאי עלא מא יתר מבהיה, יון ברcta לכאו"א/ת המוזכרים בהם לכל המctrך להם בגוב"ר, והשיות'ת ימלא ברכותיו על מלואן. ת"ח ת"ח על התשורה היקרה שלשה במל', הוא עללה גוף כתהי"ק כ"ק מו"ח כו.. ומבר' בכ"מ בדא"ח שיש כוח האומן בכל', ועפ"ז מובן שכמו"כ נמצא כוחה הכוחה בכחבו. ובפרט שבעה זה מזכיר בוגע לתוה"ח, אשר רבבי וחסידותם הם בההתעצמות. בודאי אך לモתר הוא לעוררו על התזהקות בקביעת עתים, ביחוד, בלימוד תורה כ"ק מו"ח כו.. נוסף על שאר השיעורים. ומה טוב אם יש ל'מוד כזה גם בחבורה, אשר איש את רעהו יחזק ויוער. החותם בבר' כוח"ט והצלחה בעבודתו בקודש להשဖיע על התל' תומ"ץ ביר"ש, וענינה דיוםא, בהתעוררויות תשובה אמיתית, וכא' בדברי הרב הוא כ"ק מו"ח כו.. הנדפסים בקובן לר"ה המוסג"פ מה שא' בער"ה דשנת הש"ית, ויה"ר שיוכל לבשר בשוו"ט בזוה לעתים תוכפות. מצורף ג"כ מל' כלל' * ומכל' לבני היישובות* – לאו דוקא ליישיבתנו, אלא לכל היישובות, ובטה יתפרנס באופן המתאים.

[*. תשמט, תשנ]. אגק ג תעוז.

הכתיבה - למרות הלחן- דרך להפצת המעי"ת. לאבי הי' 'קאַך' וחיות בליה"ת באופן דילא פשא לה', חידושים בתורה ובמיוחד בפניה"ת, ובօפן ד'יתפרנסון מיניה' מחסידות חב"ד, הקשור לרבותינו נשיאנו. בזה גופה איזוי געקאקט' שזה יגיע גם לאחרים, הפצת המעי"ת. וכמה אוכנים בזה: (א) האפשרות להפיץ רק בדיبور, אבל אז חסרון בזה שנשאר אצל השומע רק לזמן קצר שזוכר זאת שםצע, ובנוסף – כשמעביר זאת לאחרים יכול להיות בזה ספק באם והוא לשון הרב ואם זה בדיקות וכו'. לאח"ז (ב) להעביר החידושים לאחרים – ע"י כתוב, כפי שהי' אצל אבי, שאז יודעים

שזהו בדיק בלשונו, שהרי רואים זאת בכת"י, ובנוספ – זהו נותר לעולם (עם תקוה שלעתה גם ידפיסו זאת). וראה **ההמשך** שם: שאח"כ לאחר היותו במסר, נשלח לגולות, ואזין נצטraphה אליו אמי הרובנית חנה ע"ה, וסיעעה לו בהה ע"י יצירה 'טינט' שיכל לנצל זמנו ללימוד וכתיבה וכו'. משיחק ש"פ וילך, ר' תשרי מ"ז.

שלוח לרבי...

שלוח ס"ת דהאהים הכהן מדפסי סלאוויטא - לרבי (לרשות א' שפירא, בנש"ק כו) איש תודה ובשרה אנסי היوم להודיע שהרה"ח כו' הרב"ג הביא את הס"ת כיוומיים לפני ר'ה, ביום ר'ה עלייתו בה לתורה למפטיר היום, ותנווע דעת כ' כמו שהנינה את דעת. יה"ר מהשי"ת לזכות כ"א מאתנו לגורם נח"ר איש לרעהו, ולעשות זה מתוק בריאות הנכונה ומתוק שמחה. בתודה ובר' חתימה וגח"ט. אגק י"ב.

נת' הס"ת (להרש"מ). יודיע אם צריך לכתוב מכל' תודה. כמדומה שהזכיר עד"ז בא' מכל' הקודמים, בכ"ז כיוון שעתה נוגע לפועל – יודיע עזה"פ בפרטיות: מהות האיש או האנשים שיש לכתוב אליהם, הצעת תואר המתאים (אם הוא עסקן ציבורי או רכ' וכו'), וכן אם יש מקום מכל' ג"כ לד"ת, אם בפשטות או גם עניין הדורש הבנה יותר וכו'. אגק ט עד'.

שלוח לרבי מכל' מאדהאמ"ץ אודות הבית-עולם הדאיטש, מקום מנוחת כ"ק אדה"ז. ת"ח ת"ח על תשורתו הכי יקרה במאד מאד, באמת מכיר לו תודה ע"ז. אגק רב.

א' שלוח לרבי העתקות מכתבי כ"ק רבותינו נשיאנו: אם בכ"פ נא'AMILITA ALBISHIHO IKIRIA' (שבת יב ובעפרש": מעיל דמיו יקרם למי שריגל ללבשו, כלומר, לפי שאטה תלמידו של רב ורגיל בשמעוותיו, אתה מהדור אחריהם") – עאכו"כ בענינים כגון דא, וק"ל. ברכות. ובפרט באלוול, שבו מאיריים יגדה"ר שהם בל"ג. יתוספו בברכות הש"ית כו'. מכל' א' אלול יט. יודפס בע"ה באגק מילואים.

שלוח לרבי מזויה, קופסת בשמיים וטש של כסף, והס' תורה ר"פ מקוריין [להר' שמואלABA שפירא]نعم לי לקבל פ"ש ממנו ע"י הרה"ח כו' הרפ"א שי' – ת"ח ת"ח על התשורות המעוררים זכרונות ימי קדם ורגשות הבאות מקרוב הנפש פנימה. יה"ר מהשי"ת שהרגשים אלו יחי' סיבה וגורם לענינים דפועל בחיה הי"ג, וכמרז"ל לא המדרש עיקר אלא המעשה. א"ת (אסיר תודה) אה"י לכת"ר אם יכתוב בפרטיות אודות המזויה הקופסה והטס הנ"ל, אף שמסר לי הרה"ח הרפ"א שי' ר"פ בזה. ברכת חנוכה והצלחה בענינו. אגק ח סת.

על מצות צrisk לשלם [שלוח תמורה נורות שעה לחנוכה] ידוע (וח"ב קכחב) שמצווה צריכה לעלות כסף, מוסג"פ מהאה, ניצלה באופןן המתאים וביבירותו כו'. אגק הק.

שלוח לרבי תמונה (להר"ב דרוביטשער). מה שמאיריך בשקו"ט בוגע לתמונה אם נconaה היא, הנה נתפרסה כבר כמ"פ ויש בזה דעתות ופלוגות (יעין בס' דמיות גזולי החסיזות, לה"ר שצאנסקי – שם נדפסה החמונה ומוחורהפה). מה שבקשתי במכתב היל ע"ד המכתבי קודש שאמרו לי שנמצאים אצלנו ואמ' עכ"פ ישלח העתק מהם, ת"ח מרראש. מ"ש שיש לו עותק מכת"יק דהבעש"ט להתולדות, צ"ב אם זה המכ' הנדפס בהתחמים ח"א בראשיתו, שעצם גופ כת"יק זה נמצא באוסף כת"י דכ"ק מו"ח כו', וא"כ אצל רק העתק. ד"א ג', בספר דשאראאנצקי יש עוד תമונות. אגק ז צ-ח.

שלוח לרבי תמורה – מפה לכבוד פסתה. ת"ח ות"ח על תמורה לנו, שבודאי בכל עת וזמן ולכ"א יקר הוא, כאמור ר"ע ואהבת לרעך' הוא כלל גדול בתורה, עאכו"כ מי שבאים אליו בעניני עגם"ג ודואות וכו' ר"ל, שכל ענין דשמה ואהבי יקר עוד יותר וייתר... לקראת הגה"מ הממשמש ובא, יחוגו אותו בכשרות ובשמה, ונזוכה בק"מ לחירות גלו' ואמיתת, חפשם מדאגות גשמיים, וחירות מכל דבר המונע לקיים הציווי עבדו את ה' בשמחה. אגק ח ש-ח

רצו לקצור חטם, לשארם לברם ולתחנמ באה"ק במיווחד בשביל כ"ק אד"ש – כיוון שקשור בתרומות ומעשרות, עדין לא באתי למסקנא בענין מסובך זה. כיוון שנמרחו בארץ (צבי לזריך בש"ע י"ד [SSH"א סי"ב]). אף שלנצחאים בארץ יש הנגה ברורה ופשיטה בזה, הרי בודאי בדא-אפשר שאני, משא"כ לנמצאים בחו"ל וד"ל, בל"ג כשתה"י איזה החלטה בזה אודיע. הצלחה בגו"ר. אגק ט כה-ט.

שלוח שימושים לנ"ח – ת"ה. ומוסג"פ ע"פ זה בקכח, א ("בעי למקני לי' באגר שלים"). אגק י' קיג.

תש�א **כשהי' עם אדמו"ר במרחת בסוכות ת"ש.** ..מ"ש שהי' בסוכות ת"ש במרחת יחיד עם כ"ק מ"ח אדמו"ר הכהן. – מעניין אותו לדעת כל הפרטימ שゾכר בזה: מה שדיבר אז כ"ק מ"ח כו'... או עשה, או ציווה אחרים לעשותות, אז"ו. אגק ז לא. מתרגום.

א'השען **זכרונות מפ"ק מ"ח אדמו"ר** (לזר"ש דוארכון). קיב' מכל' ביצירוף רישימות זכרונות מהשנים הראשונות לנשיאות כ"ק מ"ח אדמו"ר, אף כי מרובים הסייעים שרשם באיכות, אבל מעתים הם בנסיבות. ובלי"ס .. רשותם בזכרון עוד הנהנה, כן אם יש בידו לזרז את אלו שיזען הם זוכרים ענינים וסיפורים מהשנים ההם, נא ונא לעשנות בזה, או להודיעני מי הם ואכתוב אני אליהם ישר. מצער .. מהעדר הידענות ממצב הרה"ח מוהרש"מ (קלמנסון) שי" ש"ב ומטובו להודיעני את היזוע לו, כיוון שנמצא הוא בסמכיות למחנום. מוסג"פ הקונ' לכ' חשון, ובודאי יזכה בו אה"ר. אגק ה מ-מא.

ג'השען **שלוח מכתבי אדמו"ר אליו:ביבליוגרפיה לט' חב"ד** (לר"מ ווילנסקי).نعم לי במאד לקבל פ"ש ממנו ע"י הרה"ח .. יוסף שי' גולדשטיין שו"ב, ובקשתיו למסור ד"ש מימי לבבדו ולכבוד זוג' שי' ביצירוף אחיהoli לכ"ט בכל. תודה חמה ועמוקה بعد תשורתו היקרה, מכתבי כ"ק מוחא"מ .. ותנווה דעתו כאשר הנניה את דעתו. ובקשר עם תוכן א' המל', בו מדובר ע"ד בביבליוגרפיא לספריו ומאמרי חב"ד, אתענין לדעת אם עסק בזה או עכ"פ התענין בזה, וא"כ הוא, הנשאר מה ברשימותיו ותוכנם. ובודאי ראה החביר' שער' חב"ד' למר הוכמן, תධיס מספר היובל לזלמן שוקן. בבר' לו ולזוג' שי' לקץ בראיא ושמחה ובכבוד. אגק יא קצא-ב.

ג'השען **שלוח כת"י דא"ח שאצלו; כתבי הגרא"י רבלין** (מהו- לרמם"ש שלונים). מאשר .. קב' מכל' .. עם המסוג"ב כ"ק אגה"ק של הרה"צ הרה"ח כו' הרה"ה מפאריטש ושל כ"ק אדמו"ר (莫הרש"ב) נ"ע, ות"ח על תשורתו זו, אשר אף שישנים כאן פוטוגרפיא אבל מובן שאינו בדומה כלל וכלל, ובודאי כיון שנתעורר בהנ"ל הנה אם ימצאת ת"י או ברשותו מביכלעך חסידות של אביו ז"ל או בכלל מבני המשפה או מאגה"ק וכnen"ל, לא ימנע הטוב מימי ותודתי מוקול"ע נתונה בזה מראש. בקשרתו זיכרו את כל אלה שכ"ו אוזותם בהפ"נ עזה"ק של כ"ק מוחא"מ כו', ובודאי יחזק ההתקשרות ע"י שמירת תקנותיו והליכה בדרכיו אשר הורנו, נוסף על שלשת השיעורים השווים לכ"ג בחומש תהלים ותניא הידועים וכל המוסף מוסיפין לו. בתודה כפולה ומכופפת על השילוח ובברכת כוח"ט, מהו'. **ג.ב.** רואה אני במל' אשר הוא גם מגזע הרה"ג מדראיבין ע"ה, ואתענין לדעת אם יו"ח מוצאים לאור הכת"י מעזבונו, ות"ח על הפרטיות בזה. בחביבה בפ"ע נשלח לו מהיו"ל כאן, ובטה יאשר קבלתה. אגק יא שפ-א.

וראה עוד הרבה במדור: 'הו"ל'; מדור הגים, חנוכה: נרות;

אדמו"ר ב – שמנו

שמנו של כ"ק אדמו"ר מוהרש"ב נ"ע – חיבור שמו לדובער' (דוב בער' – לה"ק ול' של חול, ובחיבורם רק ב' אחד), וכך היל' כותב וחותם שמו בכ"פ (לא כמו אצל המגיד או אדהאמ"ץ שלפעמים חיברו ולפעמים כתבו ב' השמות); ה'שלומ' שלפני 'דובער', ועוד. וענינם 'דוב' מלא בשר כו' (למרות שמאין לי בשר' כו'), וא"ז רק החיבור פשות אלא העלתה התחתון (ל' החול) לлемע' (לה"ק), וזה געשה ע"י הקדמת ה'שלומ' (ע"י היתורה שניתנה לעשوت שלום בעולם). משיק ש"פ ויקרא מב ס"ז. וההווארות מזה לפועל – שם סי"א-יג.

הדרכות בנושאים האישיים של הרב

פ' במענה לברכה ומז"ט לנישואי הרבוי והרבנית כו' (כ"ד כסלו תרפ"ט) (לש"ב מ"ה זעליך שלונים) מכל' – ברכה ומז"ט – הגייני. כן קיבלה הדרשה געישאנק' ה' ישמה משה ב"כ. ומרקם לב' אודה לו, ועל ברכותיו ואווי לבבו. וכמים הפנים לפנים, יתרברך גם הוא וככ"ב ייחיו, בשפע חיים ברכה ושלום, אשר יצlich בכל אשר יפנה, אך טוב וחסד ימצאוו בגו"ר, במנוחה אושר ועושר. כברכה ואו"נ ש"ב ד"ו"ש כה"י ומכבדו. חי"ק. רעתיה תחיה פ"ש ומוסרת תודה על ברכותיו. אגק ג (כח בטבת פט).

מהנצון כשוכתביםשמי, יכתבו מענדל מלא בעי"ג. אגק ז קי.

'מענדל' בע' (לרעז"ט) מכבר בקשי שיעוררו מהמצירות זאת (כמבו בספרי שמורות, ובעיקר) כי כן כו' כ"ק אדהצ'ץ' (בגימן מנחם מענדל), ובתחיתקו זה בגלגולנות הכלול. אגק י' קמא. **שם אאמו"ר הוא לוי יצחק** בן ברוך שניאור – ז"ל, והוא בן אחר בן מכ"ק אדהצ'ץ' (לרבנן רוזנבלום). אגק י' קנט.

עיר הולדי (לרاء"ח גליינשטיין) – ניקאלאייעו ולא יעקאט-ריינסלוב. אגק ט קמד. **כינוי משפחה דרביה**: ברכאוייטש; בנו אדהאם"ץ: שנייאורי; ה'צ"ץ': שנייאורסאהן. הו"ז ז' ניסן.

אפשר, אם היו רושמים לפני שנים אחדות פרט המבוקש לעתיד לבא – הבחינה בזה עתה הייתה מביאה להחלטה אז **דעך איבערשטער איז גאר ניט איזו שטריניג** (למחות הרה"ח וכ"ר רא"י חן) מאשר קיבלת מכל' שליה מ"ח, אותו הסלילה על עיכוב המענה, מפנוי רוב הטרדות, ובפרט הנוספות עם הגה"ג יט"כ וימי חנוכה, הדפסת התניא מחדש ובפעם הא' בחצי כדור התהtron (נסלח בחביבה בפ"ע לכדר"ג, אשר קיבלתו). בבקשתו – הפ"נ אוזעה"ץ כו', הש"ת יזכה לבשר ולהתבשר אך טוב זה בגו"ר כו', ובפרט שהא בהא תלייא... מוסג"פ העתק מכל' כליל להגה"ג יט"כ, תקוותי שיענין את כהדר"ג שי'. ברכחה לו ולזוז' הרבנית שי' לאוישו"ט, שככל זה הוא סיפוק נפשי מהרו"ג. ע"פ סיבת עברתי ז"ע עזה"פ על מכתביו כדראה"ג אליו משנות תש"י-יג, ורואה אני גם על עצמי ודכוותי, שאפשר שאם היו רושמים לפני שנים אחדות פרט המבוקש כנ"ל (בכותרת). בטח קיבל הביכלאד, אתענין אם יש בהם גם גכתיה"ק ושל מי וכו'. ת"ח מראש. אגק ח' צ-ח.

תודה על שהזיכרני ב ביקורו ב מקומות הָק; נהגתי שמחזיק בתקנת **כ"ק מו"ח אדמו"ר** (להרחש"י רובין, בש"ק כו) – מכל' נה' ער"ח א"ר קודם נסיעתי להציגו הָק' דכ"ק מו"ח כו', הזכרתיו וכל אלו שכוכ' אודותם כו', והש"ת יזכה כא"א מאתנו לבשר איש לרעהו טובות תהא"י ... [העיר מב"ב קטווב, ודלא כගירסת מגילת תענית פ"ה בנגוע לכ"ד טבת – דובר בזה בתהודות דכ"ד טבת י"ב, אם אשיג השיחה אצפה למכתבי זה]. ת"ח על שהזיכרני לטוב ב ביקורו במקה"ק, כא"א זוקק להתעוררויות ר"ר בזמננו, בפרט בחושך כפומ"כ ומניות וועלמות שונות ומשוניות, ויה"ר ג"כ שיקויים בקרוב מא' הזהר שumbed במל' באיה ספרא יפקון מגלוות ויקויים ג"כ סיום מא' זה (לפלא שלא העתיקו במכ') ברחמים. הנהגתי שמחזיק בתקנת **כ"ק מו"ח** – חומש עם פרש"י ותהלים. בטח ידוע ג"כ מתקנתו למלמוד בכ"י שיעור בתניא (ונק' עוד בהසכת רבני קראקה, תיכף להופעתו, בשם 'תניא קדישא'), וככ"ק מו"ח כו' חלקו בעצמו לימה"ש, כד שעכ"פ יסינו בسنة א', וכיון שבשבועות האחרונות נדפס בפעם הא' בארא"ב, יחד עם מור"ש לכ"ק מו"ח כו' הנה בקשתי מהרה"ח כו' יהודא שי' שמוותין שישלח לכת"ר שי' טופס א', בטח יאשר קבלתו. בכבוד וברכה"ץ בענינים כללים ובפרטם, שבאמת הא בהא תלייא, מחהה לבשו"ט. אגק ח-ר-רא.

אגטיזון פגישתו עם אדמו"ר באה"ק וגם עם אביו אדנ"ע – הורה מהה (לראי"ז דברץ). בمعנה ..نعم לי לקרות בו ע"ד פגישתו עם כ"ק מוחא"מ בזמנ שחוותו באה"ק ת"ו, וגם עם אביו כ"ק אדמו"ר ... והרי מפורסמת הוראת הבעש"ט אשר כל דבר שאיש היישראלי רואה או שומע יש בה איזה לימוד בהנוגע לתכילת בריאותו שהוא דבר משנה ואני נבראותי לשמש את קוני, ועאכו"כ בהזמנות פגישה עם נשאי ישראל מורי דרך לבני דורם ולדורות אחריםם ... בכבוד וברכה"ץ בענינים כללים ובפרטם, שבאמת הא בהא יא קלא-ב.

בענין הוריו, אח הרבי הריא"ל ע"ה

אלן משלוח חבילות להורי כ"ק אד"ש (לרח"י רוזנבלום) מזמן שומע הנני מהנעשה אותו ואת כב"ב שי ע"י כ"ק מו"ח אד"ש, אבל כנראה כמעט הוא בכתבה, והעיקר הוא – שאך טוב וחסיד ימצאו בו בכל הפרטים. זה כשנה שליחתי על שמו 150 שקל [הערה. ע"מ לשולח חבילות להורי כ"ק אד"ש ברוסי, בಗלוות, בעיר קזאקסאן]. (נכלל בשילוח ה-500 של כ"ק מו"ח אד"ש, כմבואר בשעתו בהטלגרם), ובקשרו בטעיג' ע"ד שליחות חבילות להורי שליט"א. וכן כhabתי לו אח"ז עזה"פ עד"ז בשאלת אولي הגיעו איזה ידיעות מהם שקבעו החבילות ובכלל מהנעשה אתם, אבל לא נתכבדי ממנה בمعנה לע"ע, אף שכנראה ממכתבו לחמותי הרבנית תי' שלח חבילות, ואכפוף בזה בקשתי כפול ומשולש, להודיעני – ولو יי' בקצרה – ע"ד החבילות, והעיקר אם יש איזה ידיעות מהנעשה אתם. ואצפה בכל

אופן למנה ממנו בהקדם. החותם ברוב ת"ח מראש, ובבר' לאל"ת לאל"ג. הפ"ש כב"ב שי'. אגק א רלב (ט שבט תש"ד).

וכפנ^ן ידיעות מתוקופת האחרונה דהדי אבינו (למר גרייפל) ז"ע נודעתו שקרוביו הנמצאים עתה בסמכות אליו, ושם משפחתם ווינריך, דרו בעיר שם גר אבי מורי הרה"ג והרה"ה ר' לוי"ץ ז"ל בשני חייו האחרוניות. ובאשר עד היום לא עלתה בידי לקבל ידיעות ע"ד תקופת חייו זו, פרטיה מחלתו, צוואתו, מיתתו, קבורתו וכו', ויום היא"צ הנה תודתי מקול"ע נתונה להם אם יואילו בטובם לכתוב לי ע"ז, ולמצאה תהשכ' להם. אני יודע כתובותם, ולכנן הנסי מטריחו בזה, ותקותי שימלאו בקשתינו נפשית זו. החותם באינוי חת"ט וגמה"ט. (חי"ק, י"ר ועה"פ). אגק ב קעה (בין כסא לעשור תש"ז).

בקען שלוח ניחומים ועוד עברו אמוני (לרש"ל אליעזרוב) מכתבם, מכל הניחום במוועדו קיבלתי, חכתי במענה אויל אויל לברר בדיוק יומם פטירת אמוני הכהן, אבל לע"ע לא עלתה בידי – הטילג' נשלחה ממש ביום יב אוגוסט שהוא כג מנ"א. ת"ח מקול"ע על הסדר בקביעות הלימוד והתפילה וכו' שקבעו לו ז"נ אמוני הכהן. וכן על התפילה לבריאות ושלוםامي מורתיה תהי לאיוש"ט. וגדולה גמ"ח יותר כו' (סוכה מט, ב) כי היא הפלגת הטוב (מו"נ ח'ג רפנן'ג, הובא בדרך אמונה להצ"צ, עה"פ וייש ד'א לאדם, ע"ש). ויל' בענין ניחום אבלים [ראה זאת במדור גדרי מצוות מסויימות, ניחומים]. (חי"ק). **ג.ב.** מטובם להודיעני ע"ד כל הוצאות הכרוכות בכחן"ל. אגק ב כב-ג (כ"ג בטבת תש"ה).

וישן בירור يوم פטירת אמוני (לרש"ז בוטמן). (ז) מטובו להודיעני עוה"פ يوم פטירת אמוני בדיוק. אם הוא כ' מנ"א (9 אוגוסט) לפני שקיימת החמה או לאח"כ. ואולי יש לברר אצל יעקב יוסף רסקין וכו' שהיל' אז שם. אגק ב ר' (כו תמוז תש"ז).

וישן ליום היא"צ דאמוני ר' ב"ע (לר"ח הכלו). (י) - כ' מנ"א אנא לחת על השבוני מקופתנו עשר שקל לתו"א, עשר שקל לכלול וחמש לחברת הלהלים העולמית. אגק ב ר' (או מנ"א תש"ז). [ויש עוד בזה].

וישן זכרונותיו מאבי הרלווי"צ; להעביר השופר שלו. (לר"י רסקין). בקשתי את בנו הו"ח .. מהור"ד שי' לרשותו את זכרונותיו ע"דABA מורי ז"ל. ובמשך דברי א"ל, אשר לפיה השערתו זוכר ויודע כב' הרבה יותר עדכ"ז, ולכנן בקשתי בזה בעית הפנאי להעלות את כהן"ל עה"כ בפרטיות האפריזות, כי הרבו בזה ישובח, ולשלוח לי ורוב ת"ח ע"ז מראש. כן נודע לי זה מכבר, אשר עלתה בידו להביא מדיניתו מלפנים את השופר של אמוני ר' ז"ל ובאשר הו"ח וכו' .. דובר שר' האסquitend נושא תחולת אלול הבעל"ל לכאן צלהה, אסיר תודה אהיל לו אם ימסור ע"י הנ"ל את השופר. ומובן אשר כל הוצאות הכרוכות בכחן"ל עלי לסלון ע"פ הוראתו נוסף על תודתי הרבה עכ"ז. בהזדמנות זו אביעי כאן רגשי הקורת-רוח והනתי מהנהגת בנו מהור"ד שי', ויה"ר אשר יקווימנו בו ובשאר ילדיו שי' ברכות כ"ק מו"ח אמוני ר' הכהן' מ אשר ברכם וمبرכם גם עתה על מילואן. בבר' ות"ח מראש עכחן"ל. אגק ג שפ-ג.

בענין הוריו – ראה גם במדור גדרי מצוות מסויימות, אבילות, ניחומים: ניחום אבלים (מ"ע). ועוד שם. **וישן רשיון כניסה - זמנית, לשבדי - לאמו הרבנית.** (להר"י זובער) מענה למכל וחייבת ס' נשלחו לו, בטח יאשר קבלתם במועדם. על של עתה באתי בבקשתה פרטית:امي מורתיה תי' נמצאת עתה ברוסיה. ואDIR הצענו שתבוא לכאן (או לא"י שם דרachi הי'). והעיקר שבהקדם היה אפשרי תoval לנסוע מרוסיה. קבלת רשיון כניסה לכאן או לא"י דורש זמן רבה ביותר. ואולי יש איזה אפשרויות לקבל בעדה רשיון כניסה למדייניהם, עד שיאגמרו כל ההשתדרויות כאן ובא"י. ובתח' ידוע לו שמפני הרוחה השורר שם, הנה כל עניין זה צ"ל נעשה באתגרותא שלהם, ולא מצדAMI תי' כלל, וד"ל. מובן מעצמו שכל הוצאות הכרוכות בזה על השבוניים. - לזכור בהזמן הנסי כו' כאן גם שמה, שנותי וכו'. כן אבקש לשלוח לה – על השבוני – חבילת מצות ומאכל' פסתה, וגודל ת"ח עכ"ז מראש. [שמעתי שמרחסן מתפלא על אשר לא עניתי על מכתבו אליו. אבל משך כל זמן הייתה פה לא הגעינו ממנה שום מיל']. למעןו אחכה ואסיים בבר' לאל"ת לאל"ג. אגק ב קיא (אדר תש"ז).

וישן ת"ח על החבילות לאמי תי' (לר"מ גוראר). קיבלהי מכתבו ות"ח מקול"ע על שלחו החבילות לאמי מורתיה תי'. אגק ב קיב (אדר תש"ז).

וגוון סרטיפיקט לאמי מורותי תח'ם (לרכ"ל אליעזרוב) ת"ח על שעשה ע"ע בדבר הסרטיפיקאט بعد אמי מורותי תי', ובטה ימשיך בזה להביא הדבר לידי גמר טוב, כי לפי הנשמע מה יש תקוה שייתנו רשותן היציאה ממשם, כיון שהוא בוגר לאשה ובת שבעים, לאויש"ט. והמתהיל במצבה, אומרים לו גמור, וזוכה ששנותיו יאריך לטוב ובנעימים, וכמרז"ל. ואודה מראש אם יודיעני מהנעשה בזה. אגק ב כקה-ו. (יא"נ תש"ו).

וגוון סרטיפיקט לאמי מרותי תח'י (רכ"ח הבלין). (א) אתחיל בנתינת ת"ח על הנ"ל. והנה, להשפיע כאן על ב"כ רוסיא אין לע"ע היכולת, אבל אמרו מה, שאפשר הדבר, שכיוון שדנים ע"ד אשא בת ע', יתנו לה רשותן היציאה. וככפי המצב שם כשבוקשים רשותן יציאה ויש רשותן כניסה למדינה אחרת, יש לענין זה סיכויים גדולים לטוב, משא"כ באופן אחר (מלבד וזה שאנו אין מביטים בעין לא טובה על מבקש הרשותן ד"ל). ולכן תקותי שבשים לב לזה שגם הרב הראשי הבתייח עוזרת בזה (ואולי יש מעלה גם בזה שכבר הי' לה סרטיפיקט), הרי בהשתדלותו הראווי יעלה בידם לקבל סרטיפיקט בשבייה. ואסימם בבר' לאלא"ת לאלא"ג (ח"י"ק). אגק ב קלא (ג איר תש"ו). [ראה עוד במדור הו"ל, סיפוריו חסדים, זכירות: מכתביו הר"א מקאליסק].

וגוון סרטיפיקט לאמי מורותי (לרכ"ח הבלין) בمعנה: (א) ת"ח רבה על טרחתו בסרטיפיקט של אמי מורותי שליט"א, ומסורתו תוכן המענה שלו לכ"ק מו"ח אד"ש, בניתוח נולד אצללי ספק בענין שנותי וכוכ' מפני השינויים וד"ל, והנני מזכה לבירור ואז אמשיך בזה ואודיעו, כמובן. אגק ב קצוז (כו שבת תש"ז).

וגוון עורה לאמי מורותי: ניצול הס'. (לוש"מ קלמננון). מכל' נכון נת', וזה על שלחו מכתבי לאמי מורותי שליט"א**, ולפלא גдол על אשר אינו מזכיר ע"ד שלומה ובריאותה, אם אכן"ש הנמצאים שמה עוזרים ביזה כפוי יוכלחם בכל הנץך לה (ופשיטה שעלי לסליק) וכוכ', ובוודאי ימלא המכ' הבא בפרטיות. בכ"ק נשלח על שמו כמה מהוצאותינו בחבילהה בפ"ע, ומטובו לאשר הקבלה, ועליו לסדר שישתמשו בהם רבים, אם ע"י שהיו מונחים במקום שרבים נמצאים שם (ביהכ"ג, חזור לקריאה וכיו"ב), או ע"י שאללה ע"מ להחזיר ולהחזיר ולהשאילם לאחר, וכל המזכה את הרבים זכות הרבים תלוי בו. שמעתי שבמבחן עתה יש ס' חב"ד, אשר הדפיסום באונגרוון טשכ'י וכוכ' במשך המלחמה וסמרק לה מלאחרי (אצל הר' רפאפארט?) ומטובו להודיע ולשלוח לכאנ עקז' א' מכל' ס' וס' ע"ש הל"ח או קה"ת. ומובן אשר נשלח ס' אחרים תמורה, כפוי הוראותו. הדפסנופה במחדרה החדשה עם איזה תיקונים והוספות, ע"פ הוראות כ"ק מו"ח אד"ש את הסידור תhalbת ד' (כמודמה שנותען בו אביו בהיותו בפ"ב), וג"ז נשלח על שמו וככפי הנ"ל, ומטובו לאשר קיבלת כל החבילות. אחכה מכתבו מבש"ט בנוגע לאמי מורותי שליט"א, בהקדם יעוזין בת"יעה פ' נפתחי אליה, ובמדרש הובא בס' צורר המור נפתחי איליה שלוחה על נפתחי נא' שהיא איש שלום ولو עשו אביו ואחיו שליח לבשר שלום, ויל' שיכות נפתחי, מהירות ובשו"ט ע"פ המבו' באוה"ת להצ"ץ שנפתחי הוא מל' תפלה וחיבור מלמע' עד למטה מטה, וכשהולך ב מהירות הוא אך טוב וחסד, וככונדע בענין שקדים דאהרן (לקות ס"פ קrho). באיווי כת"ס. (ח"י"ק, י"ר ועה"פ). [*] לאחר שניצל מروس', יחד עם כמה מאות משפ' מאנ"ש, נשאר בפראג, כדי לסייע לניצולים, בדרכם לארצות הרווחה. **(*) גם היא ניצלה בתקופה זו והיתה עדין על אם הדרך לפרייז ושם לארא"ב]. אגק ב קפח-ט (ג וויחי תש"ז).

ונגן סיועו להביא אמו הרבנית (לא.ד. קרעמער). בשמה אודיעו אשר, ת"ל, באה אמי מותרי שליט"א הנה שלום, ובהזדמנות זו, אביעז לו ודה חמה עוה"פ, בשם אמי שליט"א ובשמי אני, על השתתפותו בהשגת הוויא ועזרתו בזה. וביחוד על עשותו כ"ז בחפץ לב ובוריזות, ולפעמים גדול אופן העשי' עוד יותר מהמעשה עצמה, וככידיעו מרז"ל בזה. החותם בהבעת תודה מוקול"ע ואיווי כל טוב לו ולכל ב"ב שי'. אגק ב רוז (ז תמו תש"ז).

וגוון ביאת אמי (לרכ"ח הבלין). בمعנה – מכתבי התאחר מפני ביקורי באירופה. (א) ת"ח על ברכתו לבייאת אמי מורותי הרבנית שליט"א, וכל המברך יתברך בתוס' מרובה קו'. ת"ל הנסיעה עברה בטוב ושלום לה. אגק ב ריב (א מנ"א תש"ז).

וגוון פ"ש לACHI SHI' (לרכ"מ ג"א). ת"ח بعد הפ"ש לאחי שי' ובבקשה רבה באשר דואג אני לשלומו ושלום ב"ב שי', לראות ולמסור לו פ"ש ממני (...) ובתווחני שימלא בקשתית כמו בפעם הראשונה, ת"ח נתונה למפרע. אגק ג טו.

להר"י דובאו שהתעסק בטהרה ולוי' ב' [דרوش בעניין מבטلين ת"ת להזאת המת ולהכנת כליה שירך למדור: השכלה]-ת"ח על זה (וכמ"ש גם הרבץ"ט שי"ש"ד"ר), ויה"ר מהשי"ת אז מזאל נוצען אינע די אנדרען לדברים המשמשים. [ע"ד האחות בעניין מבטلين ת"ת כו': כידוע שתכלית חל' תשובה ומע"ט, ובקבאה"ת הייתה הקדמת נעשה לנשמע. זהו מבטلين ת"ת לענייני מצוות שככלותם 'hzat hamta', הינו עטיו של נחש הקדמוני שהביא מיתה לעולם, אף' בבחירה המין האנושי – הד' שלא הי' בהם חטא כלל; ולהכנת כליה – המשכת הקודשה, שתכליתה כליזון והתכללות במהו"ע ית'. ובזה ייל דיק, שאף שעמברין המת לפני הכליה, א"כ לכאר צ"ל שמבטלין ת"ת (קדום) להכנת כליה (ואה"כ) להזאת המת, ומදוע מקרים הזאת המת? אלא, שסדר העבודה הוא ס"מ ואח"כ וע"ט, משא"כ בהקדימה (מעמברין המת לפני הכליה), כשבאנו בב"א – עשה דוחה ל"ת]. אסימ' מעין הפתיחה: תודה מוקול"ע על השתדרותו, וגם של הרה"ג כו' הריע"ז הלוי סgal. יה"ר כו' שנזכה כולנו להיות דבקים באלקים חיים, ע"י תוו"ח, שמתכוונים כולנו לקבלתה בזמן מ"ת הבע"ל, וכנוסח ברכת כ"ק כו' – בשמה ובפנימיות. אג' ונה-ט.

הרבי: להודות מוקול"ע על הלויית אחיו ז"ל כדבעי (להנחלתAGO"ח), ויה"ר שמאן ולהבא שייהי נוצן איינער דעתם אנדרען לענינים ממשיים וטובים. ברכת קבה"ת בשוב"פ והצלחה בעבה"ק. אג' ופ-ה.

תנחים עbor הריא"ל (להרא"י חן) ת"ח על התנחים, מוסג"פ העתק ר"ד שאמרתי למנהמי ביום י"ט אייר. אמי שליט"א אינה יודעת עד"ז, כי חוששים אנו לבריאותה, בקשתי שלא לחייב לה בהנ"ל. אג' וקפ'.

ונודע לה מפרטת אחיו הריא"ל ז"ל (דותי הרבנית כו' רחל – אשת ר' שלום שלמה ש"ס דוד הרב) – ממהר הנני לענות, שכבוד אמי שליט"א אינה יודעת מזה מאומה, ומשתדים בכל עוז ותעצומות להעלים ממנה כל העניין מפני מצב בריאותה, והשי"ת יזכה כא"א מאתנו לבשר אך בשו"ט זא"ז בגו"ר. ברכה שתרווה רוב נחת ועונג מבתה וחתנה שי', מתוק בריאות הנכונה ובאויש"ט כו'. אג' ורלו.

הקמת המצבה להריא"ל (אחיו הרבי): גוזלה ואופו מיקומה (לרפ"ט אלטהויז) מאשר קב' מכ', לפלא שעיכב כתיבתו ונתעכבו ג"כ המכ' בהילוכם, אכפול תודתי על הקמת המצבה וגם על הודיעתו עד"ז. מ"ש שהוקמה לאורך הגוף לא לצד הראש – אם יש שם מצבות באופן כזה יש להניה כמו שהוא, אבל בא"ל הרי אין לשנות מהנהוג בבב"ח זה, ואם א"א אחרת, יש לעשות מצבה אחרת ולהקימה כמו שאර המצות, אבל מניה את דעתך שכותב שהרבה מצבות מונחות באופן כזה בצתפה.. ברכ"ח וגח"ט. אג' י.ג.

וראה עוד במדור גדרי מצוות מסויימים, אבילות, ניחומיים, קדיש.

ופסן מה הי' עם הגיס הרם' מהורנשטיין ובג'ן מבייטו אווטוצק (הנכ' מادر המיטלר-ברסקו). .. לפנוי זמן כתבתי לו, כיוון שאיני בטוח שהמכ' הגיע, הנני כותב שנית. את המכ' כתוב אליו גיסו של מענדל הורנשטיין. הנני פונה אליכם בbek' הבהא: הגיעו לךן מכ' מא' בשם לאה ציבורי-ארוז כתעת יאנא ציבולסקא, הכותבת שבאפריל שנת 42 .. ברחו בני משפ' הורנשטיין מגיטו אווטוצק ליער*. האם זהאמת? גיסתי מרת גורארוי סיפרה לי, שהוא הי' באוטוצק באותו זמן, لكن הנני משער שיודע מה קרה אתם אז. אקוועה שיעינה לי מיד והנני שלוחה לו את תודתי עמוק הלב מראש. (חי"ק). חמ'י שליט"א לא סיפרנו לו בינתיהם בונגאג לכ"ז. [*] סה"מ תש"א 106: 'כ"ה חשוון תש"ג .. להוביים לכבשונות]. אג' ב קצב-ג (כב שבט תש"ז).

שעישן פרטימ אודות הגיס והגיסה שנספו בשואה (לקהילה היהודית בוורשה). אכיר לכם תודה אם כתתבו לי המידע אודות גיסתי ומשפחתי: (א) יום השנה, (ב) היכן נספו, (ג) באלו תנאים. שם גיסתי: ש'ינא (סוני) הורנשטיין (שם הלידה – שניאורסאהן). בעלה: מענדל הורנשטיין. אם בעלה: מoiseia הורנשטיין. כתובותם האחרונה באטוואצק: Otwock, Cliniecka 4. בציפי' לתשובהכם המיידית, ובתודה מראש. (חי"ק). אג' ב שנה. מתרגם. (טו תמו תש"ח).

שעפ' מידע ממשפ' הורנשטיין (גב' ס. טוקר). מכל מה-15 התק' ומפליא אותו מודיע אינו עונה על שאלותי אודות يوم השנה של -1- סוני הורנשטיין, -2- של בעלה, -3- כיצד סיעה להם, -4- היכן הי'ו, ושאר השאלות. לכן הגיעו מכל' שהם כולם בכלל בראשו לפרטיזנים ביערות, והוא כולם יחד ולא לחוד. אקוועה שתעננה על כל השאלות. את חבילת המזון

בתחכמתו. ביום ו' נשלחו אליו הפנייצילין בדואר-אור. בצדיפי' למענה ממנה, בשם הר' שניירוסהן, הר' א. קוינט, מזוכיר. אגק ב-שג. מתרגומם. (כח תמו תש"ח).

ולא מידע ע"ד משפט הורנשטיין שנפלו בטרבלינקה (מ' אונראד). הימים קיבלה כי יחד עם מענדל הורנשטיין בטרבלינקה, ויש לו שליחות ממנו. מענדל הורנשטיין הי' גיסי, ואכیر תודה לו אם יכתוב לי מיד כל מה שידוע אודתו ואודות אשתו סוני, היכן הי' בזמן האחרון, מה ארע איתהם, יום המדויק דהיא"צ שלו ושלה, מה ארע לאמו של מענדל, וכיצד הגיעו לטרבלינקה. ככל שידיך וiperט בכתיבתו אליו, כן תגדל הכרת תודה. מצפה אני לתשובהו המדויקת והמהירה, ואם אפשר בדואר אויר, ואודה לו מראש. (חי"ק). אגק ג'קס. מתרגומם (במן"א תש"ט).

תקין ענייני הו"ל; היא"צ דגיטי וגיסי ואמו -הי"ד (לרח'ה הבלין). (א) מכתב מג' מנ"א בטח הגיעו ופלא שלא אישר קבלתו, ובכ"ז בטחוני שמילא בקשותי אשר בו ובפרט בנוגע לא"צ ויודעני עד"ז. (ב) אכפיל עזה"פ בהזריות עד' הגהות התניא .. וכל השירך לשד"ח כמ"ש בהג'ל, ות"ח מראש. (ג) אחרי חוק"ד קבלתי מכ' מווארשא מאיש החותם עצמו מרಡכי אונראד וכו' שהי' ביחיד עם גיטתי גיסי ואמו הי"ד בטרעבלינקע, והיא"צ שליהם הוא של אחות אדנ"ע י"ד אלול, בנה הוא גיסי כ"ה השוון, ואשתו גיסתו יומ שני דר'ה. אני יודע מצב הבריאות של משפחתי לניא [ה"ר פנהם ואשתו רחל, אחות הרם"מ הארנשטיין] ואל בינו אשען להחליט אם כדאי להודיעם עד"ז ואם יספר להם נא להודיעני עד"ז. (ד) גנני ממשיך בחוקו"ד עד' הנ"ל ולע"ע אם לא אכתוב לו אחרת, נא לסדר שינאגו כל סדרי היא"צ בימים הנ"ל אבל מבלי לפרסם אודות זה כיוון שבבית כ"ק מוח'ח אד"ש אינם יודעים עדכ"ז. (ה) אם יגלה את הנ"ל ל倫דא נא להוציאו זלמנסון. אמה-פרליה דבורה. פרליה דבורה זלמנסון: אבי-אדמו"ר ר' ישראלי נח ש"ס, ניעוזין. אמה-פרליה בת הרבנית בילא בת האדמו"ר האמציע. אדמו"ר ר' ישראלי נח מניעוזין: אבי-אדמו"ר ר' מ"מ ש"ס, בעל ה'צ"ץ בן דבורה לאה בת אדה"ז בעל ה'תניא ושו"ע. אמו-הרבנית חי' מושקא בת אדהאמ"ץ בנו של אדה"ז. אמו זקנתו פרליה דבורה הייתה האחות הרב ר' אברהם ש"ס שהי' אבי של חמוטי הרבנית נחמה דינה תי' אשת מוח'ח כ"ק אדמו"ר ה'כ"מ. אמו זקנתו הנ"ל דרה בליובאוויטש. ונסייעו לליובאוויטש בילדותו כנראה היה לבית הורי זקנוו הנ"ל, אשר שם משפחתם הי' זלמנסון ולא ש"ס. ומכהן"ל יוצא שהשתיכו לגזע ש"ס היא מצד אמו זקנתו פרליה דבורה. בטח שמע פרטיה הסתלקות כ"ק מוח'ח אדמו"ר ה'כ"מ. גדול כעת רגש האחריות של כל בני המשפחה יותר מאשר לפנים, באשר במידה ידועה כבידה כעת העבודה. ומובן מאליו אשר כאו"את מבני המשפחה, הון מצד הבנים והן מצד הבנות, צrisk להוציא עוז ומרץ כדי לעשות את חלוקו בהגשמת מטרת מיסדי המשפחה ונושא דגלת ושהיפתם ודרךם בחים בכדו"ד. באיווי כת"ס (חי"ק). אגק ג'רעה-ט.

הרמ"מ ש"ס ע"ה (אה אדמו"ר"ב נ"ע) (להרבא"ג) – בנוגע לדודי זקנין, אח'י אדמו"ר"ב, הרמ"מ ע"ה – זמן מוזיק דפרטתו אינני יודע, והי' זה בעיר באסטיא, עיר הראשה דהאי קארסיקא, ובזמן שהנציס ימ"ש שלטו בצרפת, ומונה בבית העלמיינ' דשם. שמו הרשמי הי' מענדל ש"ס, ובתחום יש משרדים כגון זו בפאריז, שע"פ ידיעות הנ"ל יכולים למצואו המקום המדויק. ברא"צ בעב"ק – המכחה לבשוו"ט. אגק י' ריד.

לחץ הזמן (עיכוב מענות; הגהה ומשלוח תוכן התווועדיות)

תנו מענות המתארכרים משומם הכהנה לדפוס לרבים במיוחד מול מענות 'פנימיים' ליהידים; נז' עהצה"ק (לר"ג נמנוב). קב' מכתבו .. בכלל, להו ידוע שאם מעני מתארכר לבוא, אי"ז אלא מהמת רוח הטרודות אשר סבוני, ואשר הולכות וმתרבות מיום ליום, ובפרט הכהנה לדפוס

של המאמרים והשיחות הדורשות מנוחת הנפש והתעמקות המחשבה, אשר אינם באים אלא ע"י יגיעה אף קעננון אפריריסן זיך מהעננים המטרידים שככיו". ולפעמים קשה להחליט מה קודם יותר, אם לענות לפב"פ על שאלתו הפרטית, אבל הנוגעת לו בפנימיות, או להשתמש בזמן להו"לamar וشيخה, שאף שהוא עניין נוגע לרבים אבל עם כ"ז הרישנים כמה מאמרים ושיחות שכבר י"ל ועודין לא למדום לתכליתם. וקשה להזכיר בשאלת זו. בחת"ג הוא יט"כ העבר, בהיותו עה"צ, קראתי את רשםות הנהלה, המורים והتل"ע"פ הרשימות ששלה לי כת"ר לערד ח' כסלו העבר. ובטה נתן נשיאנו הוא כ"ק מוחא"מ הכה"מ את ברכתו לכא"א בהמצרך לו, והשי"ת מלא ברכות צדיק בגבור. ת"ח על טרחתו בשילוח המל' להר"ץ שי' ותקותי שהי' בזה תועלת עניין הפצת המעי"ח. אגק ד קד.

זמן עבודתי בו [להרש"י זוין] ע"פ רוב אין תלוי בידי, ומה אוכל לעשות, لكمץ מהזמן א"א, כי בלאי"ה כולם בטענה על עיכוב המענה אליהם... על שאין מדפסים ומוציאים מאמרם ושיחות, למה אין כספי בקופה, מפני מה אין לי עוזרים וכו', ומובן הטענות הם אליו. ויה"ר מהשי"ת שיז"ה הכל טובקה והכחות והזמן ינצלו על עניינים של ערך. אגק ה קמה (ח"י טבת יב). אגק ח ק (להגנ): אותו רב הסליחה שהתחעכט המענה ... מרוב התרומות ההולכות וגדלות, ורובם כרכות גם בעגמ"ג, ונוסף עכ"ז גם התחעקות בהו"ל דהנתניה בפעם הא' בארץ"ב שלא שיערתתי מראש שיוודרש כ"כ זמן מני, ולא עוד אלא כיוון שלא طفلתי בהאגה היותר האחורה, נשארו כמה טעויות למרות השתדלותי להגע"ע"כ שאפשר. ונתקיים מרז"ל (פסחים קיב,א) – כפרש"י דטריד בගירס"י (ועי"ז) ולא וכו' [אבל לא ח"ו כפי הרשב"מ]. (ב) בטה קיבל כרך י' דshed"ח, וכן דרמ"ץ עם הוספות שהוא"ל כאן, וכן נשלח התנניה הנ"ל, וכן תהלים עם פ"י הצע"צ. יאשר קבלתן, ת"ח מראש. (ג) נת' בימים אלו ספרו מועדים בהלכה הוצאה ח"ד ות"ח, הש"ית יזכה להגדיל תורה ולהאדירה כו' לאויש"ט, בגו"ר ג"י. (ז) מוסג"פ מה שהוא"ל להגעה"ג יט"כ כו'. (ח) אם ימצא זמן פניו לכתוב לי בקשר להתוועדות דיט"כ בcpf ותוכן הנואמים, הרי א"ת (אסיר תודה) אהלי לכת"ר שי'. בכבוד וברכה לבריאות הנכונה מכף רגל ועד ראש.

עגמ"ג מעיבוב המענה. [מל' נת', אקרא עה"צ בע"ה כו'] ולא ב מהירות כו' – אין זה שום יסוד. ברצוני ג"כ לענות תיכף לכלום, אבל אי"ז אפשרי, מהתרומות וכל הענינים שתופסים הזמן, ובמיוחד יותר זמן מוגבל לענות, וזה גופא סדר קדימה ואחור, אך בנוגע לפ"נ ובקשوت ברכה עושה אני זאת בהזמנות הקרובות, אלא שהידיעה שמילאתי זאת, מתעכבה, במילא אי"צ בעגמ"ג ח"ו. במל' כ' שיש מאן"ש שי' שמצוות הגשמיינו בהרחבת, תקוותי שהשי"ת ירחיב גבולם בצרפת גשmitt והם ירחיבו גבולם בצרפת רוחנית, כמח"ל הכל בידי שמי חז"ר מיר"ש, וזה צrisk לפועל בעצמו. תקוותי שגם יוטב מצב הגשמי, ובפרט שכ' שיש לו כלី בהעסק בשותפות. אגק ה רמא-ד. מתרגומם.

מצטער שלא קיבל מענה, ומפרש פ"י וכוננות שאינם מתאים כלל – נצטערתי, כבר כתבתי כמ"פ לכמה מאן"ש שמנני רוב התרומות וכו', הנה בקבלה מכל' שאלה ובקשה, משתדל הנסי כדי יכולתי וכחיה למלאותה, אף שלא בכ"פ יש זמן פניו להודיע בכתב או בע"פ. וה"ה בעניינו: הfp"נ – הנסי קורא בעת רצון עה"צ וכו' ומזכיר למילוי משאלות לבבו לטוב, אף שהידיעה עד"ז בכתב אינה באה או מתחזרת, ופשיטה שאין זה כל כוונת ריווחוק ח"ו, כי ענייני אינו אלא לקרב, וענינים דקו היפך, אף במקום שצרכיים להם ח"ו, הרי אפשר שיתקיימו ע"י אחרים, והלוואי שיחי בידוי כח לקיים הענינים דקו הימין. כדי לפצח דעתו [אף שלא הי' כל יסוד לזה] (וג"ז בטה מעצת היצר המהפש לכא"א דרכים מתאימים להשפלו עבini עצמוני, ובכלל למונע מהתמדה ראוי בעבודת הש"ת) – מסג"פ ר"ד שאמרתי לתל" בשליחות המל"ח, באמת התוכן נוגע לכא"א, שהרי הנשמה מקומה תחת כסה"כ כו' ומשם ירצה עד עזה"ז החווה"ג, لكن אין רצונה לרדת, בע"כ אתה חי, ובכ"ז דוקא ע"י ירידת זו מאיגרא רמא אפשרית העלי' ביותר (כמובן בדא"ח), ואף שאי"ז מובן ע"פiscal, ובפרט בעבודה הפרטית לכל נשמה, הנה ע"ז נא' אך בגורל תחלק הארץ'. ברכה לעובדה בשמה ובהרחבת. אגק ו רמ-ג.

גהلتן לקרות שתולת אי קבלת מענה – מסיבות צדדיות (להרג"ג) אי"ז כוונתי כלל וככל, והסיבה רק – ריבוי טרומות, ובימים אלו הייתה טרוד נסוף על הרגילות, בהו"ל קונט' המוסג"פ וכן מאמריו שנת תש"ג שהמא' דפ' חי"ש (כה אמר גוי קרובה ישועתי גוי) הצעתי

לאנ"ש שי' ללמודו ב"ט, כ כסלו ונור ה' דחנוכה, וע"פ פסרז"ל לא המדרש עיקר אלא המעשה, להביא לפועלכו, ובפרט שבנדוד' הדוא בתוה"ח, וואס עס מאנט א בכנ'. ישתדל שיתועדו בש"ק וביום א' יט' כ וה' דחנוכה בפרט, ובמקצת גם ביום בינתיים, וכחצעתה, שפעם יהי ברוב כמות, בכמה מקומות, ופעם ברוב איזות – שיתקצטו מכל אן"ש, השיכים אליהם, וגם הנכensisם בגדר חוצה – שימים הנ"ל מסוגלים להפצת המעינות שם, כחפץ ורצון נשיינו כו' דיפוצו כו'. בברכת הגה"ג לו, לכל התל' וכלן אן"ש שי', הם ביתם בו"ב לכואו"א בפרט. אגק ז-ה.

מתלונן שלא קיבל מענותיו כי' – כתבתי לאנ"ש שמשתדל הנני למלאות בקשותיהם כפי יכולתי ולקרוא הפ"ג עה"צ, אבל בוגע להודעה אין כ"כ תלוי בי, מרוב הטרדה והעגמ"נ וריבוי המכ'. ויה"ר מהש"ת שיצליה בזמן ובעובודה למלאות כאו"א גם בזה, ולעגמ"נ שליהם אין יסוד שהרי אין החסرون בהם, אלא בזמן עצמוacial. אגק ועא-ב.

העדר המכ' מכאן – אין שום עניין דקפidea כו' (שאל במל' להמצירות. כבר כתבתי ננ"ל), ומפני רוב טרdotות המענות לאנשים, הנה עד שבא התור מכל' ומכל' נתארך זמן רב, וגם אה"כ יש קדימה לענות למכל' הקשורים ונוגעים למשה בפועל, ובפרט אלו שעדיין אינם בפנים ד"א דחסידי חב"ד, שהמענה להם ג"כ עניין למשכם ללימוד תורה ולהלכת במנהגי' והדרכותי', ובמיילא אין להתחשב עם העדר המכ' ממוני. וכיון שכאן נוגע לדעת על כל המתרחש בעולמנו ובפרטיות, הנה מכל' מהם צ"ל תמידים כסדרם, ויש בזה חוויה זו לעוניים שכותבים, ופעמים רבות גם לשאר העוניים, כי סו"ס הרי כל ענייני חב"ד ידוע לכל מהם שיכים וקשרים זב"ז, והצלחה גדולה דא' מהם עשו רושם זה מבפנים והן כלפי חוץ. ובזה מבואר ג"כ מכתבי.... שבתחנת' מכביר, שתמה אני על הסדר מכל' מהם וכוכו. המא' דיום ההילולא דاشתקד – בטח נת', יה"ר שחיי' לתועלת להאומר השומע וגם להלומדים אה"כ. אגק ח-ה.

פתרון לשאלות בתקופה של אי קבלת מענות (אלול מז): 'חכמים' המתהכמים' ב'המצאה'. [אלול, המכנה רבבה ד'ירח ימים' לעבודת עשיית', תשובה, ועפ"ז יש למעט באלו בכל העוניים, אף' בענייני חומ"ץ שאינם תלויים בזמן (באופן המותר ע"פ ש"ו"ע לשנות מזמן תורה ל'זמן תפילה', אף שכ"א מהזמןים לחוד (שבת י,א), עאכו"כ בענייני הרשות). כיוון שהנ"ל בוגע לאחררים, עאכו"כ שצරיך לנוהג כן בנוגע לעצמו. לכן הצורך (זהי א' הסיבות להתוועדות) להודיע מיד בתחום החודש, שככל אלו שלא יקבלו מענה כו' – לא לימדו פירושים ורמזים, ובודאי לא יפרשו זאת כ'אי-התהשבות' כו' (ח"ו לחשו בהנזה שאינו לפי כבודו והשואל או השואלה – בני אברהם יצחק ויעקב, ובנותו שרה רבקה רחל ולאה, שא'אפי' אם אתה עשו להם בסעודת שלמה בשעתו, לא יצאת י"ח עמהם), הסיבה – העדר הזמן, כי צריך להקדיש זמן מיוחד לענייני עבודה חודש אלול (אגק מורהש"ב ג ר"ע תרלו). **לפתור השאלה –** עניינים בהם הוראה בשו"ע – לכתבי' אין מקום לשאלת', יעין וימצא מענה, ואם איןנו יכול למצוא בעצמו – ישאל רב מורה הוראה; עניינים שיש מקום לספק – כבר ניתן מענה כלל' (מיוסד על הוראת התורה, 'תורת חיים' – הוראה בחיים, היינו בחיים גשמיים פשוטם), והוא: 'בעצת ידדים מבניין' (מיוסד עה"פ 'ותשועה ברוב יוזץ'); בענייני בריאות – 'בעצת רופא ידיד', או 'כדעה אחידה של ב' רופאים מומחים' (מיוסד על מרוז"ל 'מכאן שניתנה רשות (רשות' גם מל' יכולת) לרופא לרופאות'). וא"כ, כבר יש המענה ואי"צ להמתין, ועאכו"כ שא"צ לדאג ח"ו, ואדרבה, לנצל הזמן שנחטפה מהמתנה כו' להוסיף בכל ענייני עבודה חדש אלול. אמן יש '**חכמים' המתהכמים' להטהכט'** (לקבל מענה, כתוב והחותם, שהתבוננו בשאלתם כו') – ע"י 'המצאה': לאחר שאלתם מוסיפים שאם לא יתקבל מענה, ובקרוב ממש – יפרשו ויסיקו שהמסקנה באופן כך וכך, ובמיילא, כל האחריות היא על מקבל המתהכט... א'iom' כזה, ובפרט שכופלים ומשלשים הדברים כתנאי בני גד ובני רואבן' – חוותים הם – בודאי ייפעל פועלתו, כי לא תהי בירירה כ"א לעונת הקדם האפשרי. ובכן, 'א'iom' כזה (אפי' שנה' בדים מן הלב') יועיל רק כשקוראים המתהכט. אבל בנדו"ד, כנ"ל שבחודש אלול אין הזמן ג' (לא רק לענות, אלא) אף' לקרוא המתהכט, לא יועילו ה'א'iom'ים' במכל', כיון שככלו לא ייקרא עד בוא הזמן המתאים – אם אכן יבוא זמן מתאים לקריאת מכל' מסווג זה... **יסוד הנגאה זו:** כ"ק מו"חADMOR נש"ד א' בוגע לזמן מוחדים שהוא, שלא הי' קורא המכ'. ולכאו', אם זהה הנגאה השיכת ורקע נשיא ישראל – לשם מה סיפרו לנו הנגאה? ע"כ צ"ל שעצם העובדה שסיפור זאת, בידעו שלבסוף יתרפסם בשמו, מהו הוכחה (ע"פ תורהבעש"ט שכ"ד שהודי שומע –

שיך אליו) שמעין זה שיך אצל כא"א, דמכיון שהנשיא הוא הכל', יש אצל כא"א מבחינתו דהנשיא – בחיי היחידה". ובנדוד' 7, בחודש אולול אין הזם"ג כו', لكن אין למדוד פ"י ורמזים כו', אלא להתנגד כ"פ ההוראות הכלליות הב"ל. שיחק אדר"ח אולול מז סי"ט-כ.

аг'תען לא קיבל מענה. מ"ש שלא קיבל מענה על כמה מכתביו, הנה במחברים ההם לא היו עניינים למענה אלא בקשوت להזכיר את בני המשפחה להמצרך להם, וקיים תי הבקשה והזכרתיהם עתה"ק של כו' .. אג'יא רצ.

אג'תען קורא כל המכתבים ועונה (ומתי אינו בא עה"ח); על בקשנות נפשיות בא עה"ח. בمعנה .. עם מל' המוסג"ב, שנראה שלו ככדי להסביר סיבת התרגשות שלו בקבלתו מל' זה, וכנראה שהטעם הוא מפני שלא אני באתי עה"ח, ואפשר שלומד בזה איזה פירושים, ואיז' לעשות זה כי אין בזה כל כוונות צדדיות ח"ו, והטעם שלא באתי בעצמי עה"ח אף שכמוון קורא אני כל המכתבים המת侃לים עלשמי וגם אומר לשון המענה, ובהגע לחתיימה, הנה כתוכן המל' דורך את זה, הינו שיש בו עניינים של בקשנות נפשיות או תוכן מיוחד בתוה"ג ותוה"ח בא אני עה"ח, משא"כ במל' הנ"ל שעיקרו בא לאשר קבלת מכתבו הוא, ולהעיר שימת לבבו לחוכן מכתבו לצאגו"ח אשר עליו באתי עה"ח, וכיון שהסויום במחברי .. הוא שהוא שיד' לכוא"א מהנתנו ה"ז אילו - ואפשר גם בלא כ"פ הדמיון - נכתב גם מכתב אליו, ובחתיימתו. לרוב הפשיטות לא הי בראש בדעתו גם להבטיח (אוורענען) פ"י אחרים בהענין, אלא כיוון שרואה אני במכותו בהכחוב בו עוד יותר מבהיר מבין השיטים שיש בזה עניינים מבלבלים אותו, באתי בשורתו אלה, והשי"ת יוזר לכל' לחזק היהדות ולהפצתה בכ"מ שהוא נמצא, ולעשות את זה מתוך בריאות אג'יא רצ. הנcona והרחבת הדעת. בבר'.

אג'תען בימי תשרי משיב רק על שאלות דחויפות ביותר: אין דבר העומד בפני הרצונו כו'. ידועה מהסתדרותו. מל' עם הפ"ג המוסג"ב נת' בעתו, וימי חודש תשרי אין הזם"ג לעונת, מלבד על שאלות דחויפות ביותר ובויתר, ובודאי יודיע בהזמנות הקרובה איך הסתדר בשנה חדשה זו, וביחוד בסדר לימוד בקביעות בהתמדה ושקייה, ועכ"פ מכאן ולהבא יסתדר באופן זה. וכבר ידוע פסק תורתנו תוח"ח, אשר בטבע האדם ותולדתו המוח שליט על הלב, ואין לך דבר העומד בפני הרצון, וכשיחלית בתוכף שעליו להיות כמתאים לצורך מוצבתו, בודאי תושפע תוס' הצלחה ביגיעתו ובעלוי למעלה בליה"ת ובקיוה"מ זכות אבותיו מסיעתו. המכחה לבשו"ט בכ"ז בהקדם. אג'יב קיב.

הגאה ומשלות תוכו התועודיות

רוצה לקבל כו' שיחות כו' מכואן – צוק הוא בקשתו... אבל מה עלי' לעשות, עמוס אני בעודה עוד יותר ע"ז טرزותי הגוזלות זמני וכו' וכו', ואחכ"ז משתדל הנני כפי האפשרי, ומוסג"פ.... אג' הרפו.

משלות מאמרם ושיחות – תקנות [ת"ח بعد הסיפורים] (להרש"ח ש"ט). לモתר לכתוב עזה"פ ת"ח بعد הסיפורים שכו' מזכרנו מロביה"ק נשיאנו כו', בטח ימשיך גם להבא. מעורר ע"ד רשיונות המא' והשיחות דהתועודות כאן – כבר כתבתי כמ"פ שיותר מהם כו' רוצה להניך, אבל מה עשה, ואין עיתותי בידי כלל לרוב הטרדות וגם העגמ"נ אשר כל יומא ויומא עביד עבידתי, ובכ"ז תקוטי במקומה, שיתן הש"ת הצלחה בזמן שיחי' גם זמן מועט מחזיק את המרובה, ויהי מקום בראש גם להנ"ל. אג' וקס.

מציע להעתיק לה"ק השיחה בתועודותכאן (להרhot"ל דיטיש) – אין הזם"ג מפני ריבוי הטרדות וכו', ומובן שה"ו לא התייחסתי מזה, ודבר בעתו מה טוב. אג' י' רכו.

הגאה המאמרים והשיחות דהתועודיות (עיכוב בהמענות) (להר"י זובאו). גם אני מצטער שאין עולה בידיו .. מה עשה ואני עיתותי בידי וכו', במידה האפשרית הנני משתדל בזה, והוא להענה על מל' המת侃לים שמתעכבר זמן לפני טעם הנ"ל. אג' השיג.

שואל אודות מאמרם ושיחות שלוי (להר"י הונטר) לע"ע מלבד בודדים לא סדרתיים (מוסג"פ העתק מל' כליל להגאה"פ). אג' ז רטו. (יא"נ תש"ג).

אג'תען מוסג"פ ר"פ מהאמר שבדתי להזור (להרש"ז גו"א). כיוון שנגה מנגה טוב להשתתף יחד בתועודות דשבת מברכין, ועאכ"כ שבת מברכין חדש כסלו הוא החדש הגואלה ונצחון תורה"ח אילנא דחיי דלית תמן כו' רק טוב וחסיד, הנה מוסג"פ ר"פ מהאמר

אשר בל"ג בדעתו להזור בש"ק מברכין זה, ויה"ר אשר המקום לא יפסיק ויחולו כל הברכות עכ"או"א מאתנו בהמצטרך לו בתוך כלל ישראל. בבר' שבתא טבא. אגק יב צא.

המנטים להתקומם נגד נשיה"ק כו'

פס"ד ב"ד של מעלה: בכל עניין דתורה ויר"ש ומדות טובות – יד המקורדים והולכים בעקבותיו דרביה"ז והנשיאים שלאחריהם – על העלינה [בשם אדהאמ"צ, נדפס בס' קיזה"ע לתニア ס"ע קכב] -نعم לי לקבל מכתבו, בו רואה אני שלא פעל עליהם עלילות שוא וشكך]. זכינו בדורנו, דור דעקבתו דמשיחא, שוף שהוצפא יסגי, והעיקר הוצפא ללא תגא (cmbוא בדורשי ס' שערו אורה בסופו), הלא לאידך רואים הנגגת השית' באופן שלמע' מהטבע, שכל המנסים להתקומם נגד נשיה"ק אחריהם מרה ובגו"ר. הלואי שייעשו תשובה שלימה ואמיתית בק"מ, שאז אין לך דבר העומד בפניו התשובה, ואפי' להפוך מדין גמור לחסד ולרחמים. אגק ח שלט.

גהlatin עם"ש שכמה שנים מלפנים נמלטו מפיו מליימ הפוגעים בכ"ק מ"ח אדמו"ר כו' נשיא ישראל, מ"ש אודות התקון זה, מובן שบทה כוונתו לאחרי החרטה גמורה מכל וכל. לכל בראש, נוסף על שמירת התקנות הנ"ל והליך באורחותיו לעצמו, ישתדל להשפייע בסביבתו שיתחילו ללמידה תורה דכ"ק מ"ח כו' וללכת באורחותיו, ותקנותיו בשיעורי חת"ת בפרט, וכשישפייע לכך פ' על י' אנשים שלמדו תורה ויישמרו תקנותיו, הרי הנה"ר דשפותותיו דובבות בשני עולמים וכפסרץ"ל יכפר על עניין מבהיל הנ"ל. השית' יצילחו לבש"ט. אגק ח קסן.

י"ו"ד שבט תש"י כו'

מענות והוראות מיידיים ובהמשך השנה כו', לא עזוב כו'; * יתר מבחוחה; * דרך ההתקשרות עתה – ניט עלענטן!; * האbilitàות בזה; * התקופה דהשנה (ג' החדש, ט' החדש, יב' ח' וכו'); * סיום אמרית הקדריש; * אמרית קאפטיל עא, קבלת ברכותיו כו'; * קבלת הנשיאות?; * עחצה"ק; * חמונה בעת האבלות; * פני משה ונני יהושע; * יעקב אבינו לא מת, מה זרעו בחיים אף הוא בחיים; * לבוא להחלחות נכונות;

מענות והוראות מיידיים ובהמשך השנה כו', לא עזוב כו'

תקנון...כ"ק מ"ח אדמו"ר הכהן כותב בא' ממכתביו* אודות הסתלקות אבוי, שצדיקים מגינוי ארץ ואפיקלו אחר הסתלקות' הנה לא זה בלבד שלא יפרדו מעל צאן מרעיהם, הנה עוד זאת מתרפים לדודם כסא מרום להתייצב לפני הود אל רם ונשא להגן על עם ישורון. עד"ז נכוון גם בנווגע כ"ק מ"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע הכהן. אבל עליינו, מצדינו, להחזיק ולהזקק התקשרות שלנו והקשר עמו ביתר שאת ויתר עז, עי"ז שנלמד המאמרים שיחות ומכתבים ולהתעמק בההוראות הנמצאים בהם, כמו גם בהוראות פרטיות שנתקבלו, וכך נלך בדרך ישירה אשר הורנו מדריכיו ונילכה באורחותיו נצח סלה ועד'*... (ח"ק). אגק ג רלו (חי שבט, השית'). [זהי האיג' הראשונה אחר הסתלקות כ"ק אדמו"ר י"צ נ"ע (בתוך הקדמה ללק"ד שהול' עם תום השבעה). (*) נדפס בס' חכמי ישראל (ב: חרפ"ז) ע' לג. (*) אגה"ק סכ"ז].

תקנוט* אהב"י - מעמודיasisוד הדנחתה כ"ק מ"ח אדמו"ר הכהן. נוכחים אנו עדין מהסתלקות כ"ק מ"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע הכהן, וע"כ עדין קשה כתיבתה. אבל בההחשב ברצון והוראות הרבי, הכהן, שבודאי מוכרים גם לכם, כשהמדובר בלבשות טוביה לייהודי אין להתחשב בשום דבר, ע"כ הנסי כותב לכ' את השורות הבאות... כאמור, קשה לי להאריך. אלא שלפ"י מה שהתרשמה כאשר נפגשנו פנים אל פנים, בטוח הנסי שא"י' צ להאריך. בפרט, שמדובר בענין דאהב"י, שהי' א' מעמוניasisוד של הדנחתה כ"ק מ"ח אדמו"ר הכהן, וידוע גודל הקורת-רוח שגורמים לצדיין כאשר הולכים בדרכיו. בפ"ש וברכת כת"ס. (ח"ק, י"ר ועה"פ). אגק ג רלה-ט. מתרגום (כו שבט תש"ז).

תקנות פعلي דיממא; לא באנחות נושא מוסג"פ לזכות אה"ר שיחת יט' כ' השית' ת"ז ע' הו"ל. ומכו' פשר דבר ההדפסה בהקדמה שבראש החוברת. קשה במצב רוח הנוכחי, הכתיבה ומענה על מכתבים בכלל, והכתיבה ע"ד ההסתלקות בפרט, כי מי ינוחנו ובמה נתנהם. אבל מי אתנו יודע בהדי כבשי דرحمנה. והנגולות לנו – אשר כא"א מבני" פعلي דיממא נינго.

וע"פ פ"י ה'צ"צ (שיחת שמה"ה תרצ"ו) זיעיר ארבעת איז - 'מאכן ליכטיג'. **הבריהאה חלואה ב'עיש"ן**. ואם במצב הרגיל התרו רוז"ל ש'הפעולים עצלים', ולאי שהתראה מתאימה כשייש מקום לטעותה ח"ו שרך לפנים בשראי' פעל צדיק מנהיג הדור פועלתו לחיים לכל חי, היא נפש כל חי הקשורה בנפשו (אג"ק נז); ואם בשנה כסירה אחז"ל 'היום קצר' כי"ש בשנה חסרה, בסילוקן של צדיקים, שאין אלו מוצאים תמורהן (ירוש' רכות פ"ב ה"ח. וראה איכ"ר פ"א,לו); ואם כשבולם ממנהגו, המלאכה דתו"א מרובה, עאכו"כ כבוא המשם בצדדים, זו שימושו של צדיק (מו"ק כח,ב) וגדל החשך והעלם העולם ביותר, שרבה וגדרה מלאכת הפעולים ואחריותם כמ"פ כהה. והורנו כי"ק מו"ח כו' ה'כ"מ, שלא באנחות נושא, ולא היושח"ו העצבות והחלישות – הדרך המוציאה מן המיצר והצלה ומובילה למרחב וצזהר. דרכנו ומטרתנו הוא הבפועל במחדו"מ, ובבל' הרוב 'די הארץ זאל אוירוס-בריניגען צום קאף, עס זאל אראפאקעמען בפועל'. הנה דרך סלולה ותפקיד גליוי על שכם כאו"א מאן"ש, מהתמיימים המקושרים, או השיכים לכ"ק מו"ח כו' ה'כ"מ ש'רווחו עומדת בקרבונו ממש', להתבונן בהוראות שקיבלו ממן, או הנמצאות במאמריו ש'יחותיו ומכתביו, ולהודיעה התורה (זה"ג ע,ב) ש'צדיק א' דאתפאר טיפער, אמת'ער און נאך אמת'ער. וע"י שנלך בדרך ישירה אשר הורנו, לשתחכה בזו העולם המעשה יתר מבחויה'. והוא השיחת בדרכך ישרה אשר הורנו, ולהתקשר ולהתקרב אליו, נזכה להנחתם בככליהם, בקיום היעוד נחמו נהמי גו' כי מלאה צבאה גו' כל גיא נשא גו', כל שפל ונמוך ינסא בגאנך דיןין ישראל דיןינו שלפליים (זה"ג רפ,א), וכ'ק מו"ח אדמו"ר יבוא בראשונו להוליכנו קוממיות לארצנו, וכמ"ש ויתא ראש עם כי צדקה ה' עשה ומשפטיו עם ישראל. בברכה ופ"ש כל החבורה תי". אג' ג רלט-מא (ר'ח אדר תש"י).

תפ"א המענה והכתיבה קשים, ובפרט ע"ד ההסתלקות כי מי ינחמו ובמה נתנהם, אבל מי יודע בהדי כבשי דרhamna – והגגולות: כאו"א מבני" פועל דיממא בינטו [ל"ר א הליבזין] וע"פ פ"י ה'צ"צ: עבדתם – מאכט ליכטיג, ובפרט האחריות הגדולה לגזע אנ"ש, שהם נתבעים קודם לכל, ורב כה להם, במילוי שליחותם ותפקידם, כי זכות אבותם מסיעתם. מוסג"פ שיות יט"ב השית'ת, האחרונה שנא' ברבים לפני ההסתלקות. בברכה ובפ"ש. אג' ג רמ-ג (יום השלושים אחר הסטלוקות כ'ק מו"ח כו' ה'כ"מ).

תפ"א הכרת ההתקשרות – ע"י לימוד תורה דока ולהיכה בדרכיו. אג"ק סז"ד: לנחם בככליהם לחששי' הנדכים הנאנחים והנאנקים, שהצדיק 'שבק היי .. לכל הייא נפש כל חי הקשורה בנפשו .. בכaco"א כפי בח' התקשרתו באמת ואהבתו אהבת אמת הטהורה'. וביאר בס' עניין ההשתתחות: 'אף אתם שלא ידעו בו ולא הכירו בו בעודו בחיים חיטו' רק שלמדו בספרים ה'ק' שהנחת ברכה אחורי וננהם מאור זיו תורה ומתהזקים עי"ז בעבודת הווי' – בודאי מה תלמידיו .. כי הנה מאמנים בהצדיק ההוא ומקבלים ממנו אור תורה .. הענפים נמשכים לשרשן'. ופי' כ'ק מו"ח אדמו"ר כו' ה'כ"מ במל' ש'గודל התשוקה להתקשרות יכול להשביע רק כאשר למד מאמרי החסידות שאומר הרב וכותב, כי בראיית פנים בלבד לא סגי'. ובעוד מל' (אג' מהורייר"ץ א'ז): 'השואל במה ההתקשרות שלו אליו מאלי מאחר שאין אני מכירנו פנים .. ההתקשרות האמיתית היא ע"י ליה'ת, כשלומד המאמרי חסידות שלי, קורא השיחות ומתחבר עם ידידי אן"ש ותלי' הת' ייחיו בלימודם ובהתועדותם, ומקיים בקשתי באמירת תהילים ושミニת זמג' הלימודים, הנה בזו היא ההתקשרות'. וכשנלמד תורהנו ושיחותיו ונלך בדרך זו הישרה אשר הורנו, הנה 'כמה הפנים וכו' ורוח איתה רוח ואמשיך רוח ורוחו עומדת בקרבונו ממש .. שוגם בזו העולם המעשה היום לעשותם אשתחה יתר'. ומה עד כאן עומד ומשמש, אף להלן עומד ומשמש. (חי"ק). אג' ג רמא-ב (ר'ח אדר תש"י).

אצל הצדיק לאחר ההסתלקות הוסרה הגבלת הגוף ונשמרו בלבד הבהה"ב ובפרט בנשיא הדור [להרהור"ז באכע. מלחמת טרdotות תשרי נטאיה המענה, מקווה שקיבלה הברכה לשנה"ח]. אי"צ להנתנצל על כתיבה בפרטיות ובאיידיש, כיון שהשפה אינה מושנה תוכן הכתיבה, וככל שכותב עוד פרטים ה'ז יותר' לבבי', ומסיר עוד מהচיצה המבדלת בין הא' לשני', ומהחזקת האחדות בינויהם. שמחתי שזוכר הקשר הפנימי דכ'ק מו"ח כו', ואחז"ל שהצדיק לאחר ההסתלקותו נמצא גם בעוה"ז ומשפיע כאן יותר מבהיותו בגוף בעוה"ז. הסיבה – כיון שהגוף בהיותו אפי' במדריגתו הכי גבוהה, הרינו מוגבל בסביבה, אך אצל הצדיק לאחר שהוסרה הגבלת הגוף, ונשמרו בלבד היא הבהה"ב, ובפרט בנשיא הדור – יש לה להנשמה המתכוונת ויכולת לפעול בעולם יותר מעבר. בambilא, הרי כל

הברכות בגור' שיש למר ולמשפחו שיחיו מכ"ק מ"ח כו', הימ במתכונתם ותוקפם גם עתה, ואם לא ראה עוד פעולות מעשיות אף' בחילק מהברכות, הרי ודאי שבקרוב יראה זאת בעיניו הבשריות. אג ז נא-ב. מתרגומ.

ומלון צדקה דעתפה, אשכח יתר כו' ונוטן ברכותיו – זה השער דרכו עלים כל התורה והמצוה ודרכו נMSCים כל ההMSCות בגור' לחסדים ומוקרבים. אג ז פ-ג-ב. [ORAה האג' כולה במדור ישיבות ומוסדות חינוך ח'ד, מוסדות חדשים].

הרבי, אין עניינו 'לעוזב' ולהביא 'אנחות' נשיאותו נשחת, ויתירה – באופן ד' מבורתה ה'
ארצו', ללא האבלות, ובתקדם – פעם בתוצאות אמר פסוק זה בנווגע לעצמו... גם כום,
אף שעברו כמה שנים מההסתלקות, זהו בתיקות. בהקדים, יש המשמשים בל' עזב
אותנו لأنחות'... ביטוי זה 'וועל איך ניט זאגן', שכן, כ"ק מ"ח אדמו"ר... לא הי'
**גורם 'אנחות', ומה גם, זהו היפך דרך החסידות... בミלא לומר שאותנו עזב...
לאנחות' – ה"ז ודאי שקר... لأنחות' ודאי לא; ואפי' עזב'... – ה"ז רק אם תעזבני'...
אויז' אעזבך'... וכשהאין המצב דהעזבני', במילא איז' מצב ד'אעזבך', ואיז' עניין עזב'**
**כלל. ... כל המסתכל על המצב לאשورو, ללא שוחד מפניות וטענות – רואה, שמא...
ההסתלקות... ניתוסף... הצלחה... בכל העניינים שהרבי רצה שייעסקו בהם – שלא**
בערך! אלא 'ס'אי' א הארץ וויטאג' שלא הכננו' כלים' לקבלה ולקלות ההצלחה
בAMILואה, ובAMILא לא ניצלו אותה דברי. סדר הדברים מלמע' (כמסופר בתנ"ך) כשיש
מצב ש'אין עוד כלי' אויז' כו'... איני רוצה לומר המשך הל'... כיוון שיש לקות שהיות
ומבורכת ה' ארצ'... לא הי' מצב ד'ויעמוד השמן'... עד שנזקה שלא יסתפקו למא'
בנתינת הצלחה מופלגה... כפי שהוא אפי' בענייניبشر, אלא סוכ'ס – כשרואים עם
מי יש עסק – יתחילו ליתן מלמע' גם כל הכלים. – אבל, לכח' פ' יהליט כ"א באפשרות
גמרה שכשיתנו מלמע' האורות והכלים – יקלם לבבם, לא פוליטיקה', און
ווי ס'אי' געזינטער פאר זיך' – אפי' לא פניות. ואז תונצל ההצלחה בהתאם לכוונת
נשיה'ד, ובAMILא, תומשך ההצלחה גם בעניינים הפרטיים – ע"ד מ"ש הרמב"ם (הה'
תשובה והה' מלכים בסופו) בהיעודים הגשמיים, שהקב'ה נותנת לבני' כדי שיוכלו לקיים
רצונו. ואז יראו ש' מבורתה ה' ארצ' – יותר מקודם ההסתלקות: בהיות הצדיק חי
ע"פ האדמה בעיל"ד, יש הצלחות הגוף (אה"ק סז"ד ואריכות בביורה)... במילא, כ"ז
שנשנתו היהת מוגבלת בגוף, היו הצלחות וכו', אבל, אנטקומען בגיןה... ועד למצב
'הוא מהולל מפשענו'... כל העניינים שעברו עליו, ובAMILא, ה"ז הגביל, במידה גדולה,
את ההMSCות וההשפעות שהמשיכו מלמע'. ובמיוחד – האOPEN בו ניצלו אותו כאן
למטה; אבל לאחר ההסתלקות – אז אשכח בכו"ע (גם עזה'ז הגשמי בכלל, ולא רק בכלל
זה, אלא – יותר מבעולמות עליונים) יתר מבחןיה', כיוון שהרועה לא עזב את צאן מרעיתו'
– התחלת ההצלחה באופן אחר לגמרי, ללא הצלחות. אלא, שלא ניצלו אותה
AMILואה, במילא לא נראתהAMILואה; אבל במקומות שרצו לנצלה, ורצו באמת –
ראו הצלחה למא' מדה'ט, ועכ"כ שgam מי שנחשבו למנגדים, לא רק בטלת
התנגדותם, אלא נעשו למסיעים. – בפתרונות: עברו כל עניין שנונתים – נתן הרבי יד'
ידות יה' לכמ' בעניינים פרטיים רוחניים, ועל יד – גם בעניינים פרטיים גשיים. ...
יש לזכור ולידע שסוכ'ס' וועט דער רבינו אוספירן'; אלא שרצו לנו שלל העניינים יהו
בחסך וברחמים, ובתקדם הכי אפשרי. וגם בזה בודאי וועט ער אוספירן' – שכן
יה' הכל בחסך וברחמים, ובתקדם הכי אפשרי. בפתרונות – שיראו בגלוי קיום
ה'ליאוסף אמר מבורתה ה' ארצ'ו, בארץ הלווה הגשמית, למטה מי'ט, והעיקר – שינצלו
הברוה'ץ מכאן ולהבאAMILואה, ולכח' פ' ככה פ' לגבי מה שהי' ע"ז. ואם יתברר
שהעסוק עם אלו שיש להויסף אצלם בחכמה... – יעוררו ר' ר' שיתנו להם הכלים',
'הוא יכלכל' תומ טו 152 ואילך (יום שמח'ת טז).

מה שמאשיך הרבי ע"י תוכה' – גמיש וניתן לנו גם עתה ללא שינוי מציזו; גם אצלנו לא
נעשה שינוי שנהשוב שהרבי לא נמצא אתנו, ח'ג. – אלה שהכירו והמשך ל' שנות
נשיאותו יודעים, שהרבי לא יעזוב את החסידים שלו שיישארו בלבד בש' פ' זכור,
למשל, כשצרכיכם להלחם בעמלק...; השינוי היחידי שנעשה אצלנו: בעבר הי' יכול
מיישחו לחשוב שההכנסו לרבי יכול לספר הדברים שברצינו ולהעלים מה שברצינו
להעלים מהרבי, אבל עכשו, ברור לכל שהרבי יודע גם הדברים שאצלו בעולם,
שכן, בעבר הי' מלובש בגוף גשמי, משא' כעתה, בהיותו למא' מהגבלות הגוף הגשמי,
וכולו רוחניות. ולאידך, 'צדקה דעתפה אשכח בכוה' ע' יתר מבחןיה' (זה'ג עא,ב),

שגם בזו הולם המעשה אשכח יתר' (ד"ה וידעת תרנ"ז ע'ג))- ודאי שהרב מנהיג העולם כולו, ואנו ש' בפרט, ומעורר ר' ר' וכו', כמו שהי' ע'ע, ואדרבה, ביתר שאת ויתר עוז. וכשם שע' הי' אפגעליגט' אצל כאו"א מאתנו שהרב יוליכנו לקראת מ"צ – צ"ל מונח כן גם עתה. והמאורע שאירע – הוא רק לעניינו בשער שלנו, ואינו אלא נסיון בלבד (א' מהנסיונות דחbill משיח שצ"ל קודם בית גו"צ), שככל עניינו – שימושים ומסתיר על האמת, [ועדיין צ"ב והסביר מזה שע' פ' תורה צ"ל עתה קדיש וכו'] וכוכונת הנסיון: התגברות העמידה בו, שע"ז דוחים ומבטלים ההעה"ס ומtgtלה האמת (כמבי' בחסידות). לכן, ע"י חיזוק ההתקשרות בלימוד תורה וקיים הוראותיו (הן לרבים, והן שני' פנים א'פ' ביחידות) בפומ', נזכה תיכף (כי נמצאים בעקבות המשיחא) זעהן זיך מיטן רב'ין', בעניינו בשער, והרב יוליכנו ויגאלנו. ש' פ' תרומה, זkor, הש"ת ס"ה.

תיר מבחן

וראנו הברכה מכ"ק מו"ח אדמו"ר הכהן שמחתי מאד לשם שמצו שמתפרק בכל המובנים, ומהihil העסוק בשעתומו"צ, ואחותו מרתה... תי' נסעת אליו ותשאה אליו משך זמן. כשהנפרדנו בקשתי ממנה למסור לו פ'ש באופן אישי, אך רצוני להזכיר גם בכתב על מה שדיברנו עמו, בהיותו כאן. אי"צ כלל לדאג ולחיות חסר מנוחה, היהות וקיבלו ברכה והבטחה מכ"ק מו"ח אדמו"ר הכהן, ובטה ווכך גם את המילים שהרב אמר לו אישית בעת רצון ושמהה – שמה"ת. וכשצדיק אומר, בלי ספק לא יאמר דבר שאינו אמר, ח"ו. וכמ"ש בזוהר ש'צדיק אדמתpter אשכח בכלו מה עליון יתיר מבחןיה – אמת, ח"ו. צדיק לאחר פטירתו נמצא בכל העולמות יותר מאשר בחיו (הגופנים), מסביר רביה"ז שזו הכוונה, שהצדיק משפייע ופועל גם בעולמנו זה עוד יותר מאשר קודם. הנני מקווה לשמעו מمنו ואודתו, עוד הרבה דיעות טובות הן בגש' והן ברוח'. ואסיים בכבוד ובברכה ופ"ש אחותנו תי' וגם האחים שי' למרות שאינו מכירנו. אג' ג שיד-טו. מתרוגם.

ורבנן צדיקה דאיתפטר אשכח כו' – בפרט רבי לחסידיו וממושריו וב"ב. כבק' קראתי הפדיון אודות אחיננה הילד .. שי' בהיכל כ"ק מו"ח אדמו"ר הכהן. צדיקה דאיתפטר נמצא ופועל בעולמנו עוד יותר מבחןיה, ובפרט רבי לחסידיו וממושריו וב"ב, נשאר הוא קשור עמם, וממשיך להשפיע להם את ברוכותיו בהמצרך להם לכאו"א. הי' ברכוני לדעת איזה חינוך מקבל הילד בבית, ואיזה בית יש לו בנוגע לתו"מ, והשי"ת יזכנו להודיע רק בשו"ט תמיד. אג' ג שכא-ב. מתרוגם.

וחקצנו לאחר ההסתלקות – עלי': כחוות גודלים יותר לעמוד **בנסיון** שערתי אשר אפשר ידמה בעיניו שהנסיון גדול מדי הוא, שהרי ע"י מיילוי הצעתי ובקשה מי יודע מה 'יפסיד' עי"ז. ולכן בהיותי ע"צ כ"ק מו"ח אדמו"ר הכהן הזכרתי, ובבקשתה, אשר ימצא די כה בನפשו או שייתנו לו כחוות ע"ז שיוכל לעמוד במה שנדרה לו עתה לנסיון, ובחקdam יראה בועליל שלא הימש בנסיון זה, וכמבו' בדא"ח בענין הנסיונות, באשר אני מכירנו פא"פ, אני יודע באיזה אותיות טוב יותר לבאר השקפתו בענין זה כדי שתתකבל טובות וגם לא יחשدني במה שאיני מכירנו, ואנסה בפשטות ובטה כל דפשיט מעלי טפי. בכלל, כל אדם ובכל רגע ובכל פעללה עומד הוא על פרשת דרכיהם (בדרכו הפרטית עכ"פ) אם לימיין או לשמאלו. ובפרט בזמן של הזרעויות כלילית באיש שעליו תפקיד כללי ובעוללה כללית. **הסתלקות פירושה עלי'** ממצב א' למצב יותר רוחני, וגופא בתר רישא גרייר, כיוון שמקושרים הם יחד. ומוכרה כאו"א/ת מאתנו המקושרים לכ"ק מו"ח אדמו"ר הכהן ראש אלף ישראל, להתעלות גם הוא והוא למעומ"ץ יותר רוחני ובמילא לעשיית פעולות כאלו, שע"ע אולי לא הי' שיק' שיעשה אותן... אג' ג רפ-ג.

וישמעו בטחון הבשתת הרביה; סידור חדש לbetaה; ימי אלול מוביילים לכוח' ט' כו' ושמחה; צדקה **לקופת ר מבעה"ג.** בمعנה .. כתבה מצבה, וכתבה ע"ז לרבי כ"ק מו"ח אדמו"ר הכהן, והוא השיב לה.. עלי' לדעת שהרבבי תמיד קיים הבשתות, בפרט עתה בשנת ההסתלקות, שאזוי כמ"ש אדה"ז, יordanות הגבולות שונות שהיו מוקודם, ועליל' להיות בטחון ובתוקף באמונתה ובבתחונה, שהבשתת הרבבי תקיים, וזהי רק שאלה של זמן. מובן ... מ"ש אודות betaה .. שתחי', הנני זכר עוד מזמן היותי בפריז, כשהשבתה מסרה אז על ידי את בקשת האם .. שלחו לה אז סידור, והנני בטוח, בהיותה מתהנתכת בביב"ר, משתמש היא בסידור, כנראה לעיתים קרובות, והוא כבר כנראה קרווע. הורייתי כתעת לשולח לה סידור חדש. הש"ת יעוז, שמה שתתפלל בסידור הי' לרצון לפני אדון כל... בכלל עתה הם ימי אלול, ובקרוב מגיעים ימי הסליחות, ואח"כ ימים הנוראים וימי השמחה

דסוכות ושמע"צ. יש לדעת שכ"ה גם אצל כל יהודי, הן איש והן אשה: כ奢מבקשים מהקב"ה שיהי רחום וחנון ונוצר חסד, זה מעורר את הלב ונוקודת הידות שבעל היהודי, ואז ה' מכפר אם נהגו פעם שלא דברי, ונותן כוח"ט, ואז באים הזמנים המשחחים, ויש שנטו"מ בגוב"ר. ודאי מקפידה על המנהג לתחת צדקה בקופת ר מבעה"ג לפניו הדלק"נ שוויז"ט, שהוא סגולה לבריאות ופרנסה. כשהאי ע"צ כ"ק מו"ח כו... אזכור אותה, בעלה ובתיהם לכוח"ט, והנני מאהל לכם שהבטחתו של הרב תתקיים בהקדם, ותהי לכם כוח"ט לשנטו"מ. בבר' כוח"ט. אג' ג תנב-ג. מתרגומים.

ל' יום קודם ההסתלכות – כבר מתחילה [התקרבות הרבי לכל השיעיות אליו]. (בנוסף קיבלי) מתכו ביצירוף העתק ממילוי כ"ק מו"ח כו' אליו), א"כ ביום כתיבת המכתר הי' כבר בתוך ה' יום, היינו, התחלת עלייתו לעולמות עליוניים, ובמילא, זה מעלה יוקר וגודל ערך המלך. נהנית מהמוסר השכל מזה – התקרבות כ"ק מו"ח כו' אל כל תלמידיו והשיעיות אליו. ידוע המבוואר שבזה בחנו את משה לרעה ונשיא ישראל ע"י שימוש לבו ביחוד לגדי נידח. אג' ו שכו-ז.

השפעות מהרב. נא' (מהלים נה,כג) לא יtan לעולם מוט לצדיק, ונא' 'עמך כולם צדיקים'. וצלח"ב, הלא רואים שהרבבה מישראל דוחקים ממד בפרנסה... ולמה אינו נمشך השפעה לכך? – אך זה כי מידת הביטחון אינו דברי למשהו [כמו של סגירת ברז השפעה (פארדריען דעת קראן)], ואם הי' בוטח בהשיית .. הי' משתכר ביותר הרבה, והי' מתקיים בו הפסוק השילך כו' (סה"מ טרכו ע' קסח-ע). וכ"ה בוגנו להמשכת ההשפעות ע"י הרבי: אמרתי כבר שמה שורצים לראות – רואים: כ奢מפרשימים ההסתלכות כפשוטו, ורצוים לראות גודל העילוי של הרבי, שגעה"ת אינו די, וגם געה"ע אינו די, רקיע השבעי אמnam גعلاה ביותר, אבל מדינית הרבי היא גعلاית עוד יותר – הרוי כיוון שהקב"ה הוא עצם הטוב, וطبع הטוב להטיב, מלאה הקב"ה רצונו ומראה לו העילוי של הרבי, שהרב הוא למע' מරקייע השבעי, והוא – נמצא למטה...; אבל כאשר מפרשימים ההסתלכות כפי שהרב מבהיר בד"ה באתי לגני (השי"ת ע' 112 ובהערה), שהסתלכות הוא גילוי האור שבכח' רוממות, היינו, שעם היותו עניין דרוםמות, ה"ז נمشך למטה, וכמבואר באה"ק הא ד'اشתכח בollowו עלמין יתר מבחןיה' – אזי מראים לו מלמע' כיצד' אשתח' בעולם למטה, וראה בעניין בשער את ההשפעות הנמשכים ע"י הרבי. ובבל' כ"ק אדונ"ע לבנו כ"ק מו"ח אדמור' (קרו בשמו וא"ל): מיר וועלן גאנץ זיין נאר מיט אונזער עצם נאר אויך מיט אונזער התפשטו. היינו, שהשפעות של הרבי הם לא רק בהיותו נשמה בגוף, כשראווה בענייןبشر, אלא גם לאחר ההסתלכות, כשהלא רואים אותו בענייןبشر – ואדרבה, ההשפעה אז היא באופן גعلاה יותר, כיוון שבטלים ההגבילות שמצד הגוף – לא רק בחצי כדור העליון, אלא גם בחצי כדור התחתון (כידוע פתגם אדה"ז (נת' בארכואה ע"י כ"ק מו"ח כו') שהחצ'י כדור התחתון לא הי' מ"ת, ולא רק בrhoחניות, אלא גם בגשמיות). כמו"כ צ"ל הנגatta כ"א בעניינו הפרטימי – לעורר מדת הביטחון, שע"ז תהיא הנגתו בדרך ד'אותה להברה', הרחוב פיך', ואז – 'ואמלאהו'. **הענין:** בנ' משתמשים ומנצלים עניינים הגשימיים לקדושה, ועושים מהם כלי לאלקות. **רמב"ם:** החכם ניכר כו' במאכלו וכו', ומונה י' דברים כנגד י"ס, במילא גם כנגד י' כחות הנפש' שנשתלשלו מהן – מהם גם עניינים השיעיכים לפרשנה גשמי. וכיוון שלענינים רוחניים (הווצאה שווי"ט, ת"ת לבני) או הקב"ה 'לו עלי ואני פורע' – יכול היהודי להתנגד באופן כזה גם בפרנסתו הגשמי, כיוון שגם הם נעשים כלים לאלקות, שכלי היהודי יכול לעשות מכל דבר – עניין של 'שבת', ומכל"ש י"ט. וause' פ' יכול להיות שהרצון שלו בגשמיות לנצלם לעניינים רוחניים אינו באמית לאmittה, אלא גם בגשמי מץ"ע – אין זה נוגע, כפי שמצוינו ש'חסד אומר יברא', אף שאיה"ז באופן של אמת (לכן אמת או אל יברא'), מ"מ, חסד אמר יברא, כמבואר באגדת נפש השפלה (אג' אדה"ז א קנא ואילך) [שמעתי מא' החסדים, שבליובוואויטש אמרו שאגרת נפש השפלה היא מענה על מ"ש אדה"ז באגה"ק שבתנאי בו מוכיחה החסדים על המנהג... לשאול עצה גשמיities כדת מה לעשות בענייני העולם הגשמי כו', אעפ"כ המשיכו החסדים לשאול בעניינים גשמיים, וע"ז המענה באגדת נפש השפלה, שהתקשרות נפש השפלה היא ע"י גשמיות, ובמילא צ"ל ההשפעה גם בגשמיות]. שפ' עקב, כ' מנ"א י"ג סכ"ה-ז. חומ' ט 9-124.

וראה המשך – لكمן.

דרך ההתקשרות עתה – ניט עלענטן!

תשג' התקשרות (לאחר י"ד שבט). כיצד להתקשר לאחר ההסתלקות כאשר לא ראהו פא"פ? ליה"ת, שיחות, נהנים מזיו תורתו, היבור כו' لأن"ש עוד עי"ש: אגק ג'ה. [ראה המכ' במדור גדוולי ישראל, להר"מ אביחזירא].

וירחן לימוד תורה אדמו"ר, ופרק ע"א. מכל' נת', וע"פ בקשתו בהיותו עה"צ של כ"ק מו"ח אדמו"ר ה'כ"מ, הזכרתי אותו לפרשנה היכן שייה', הקב"ה יכול הרוי לתת לו פרנסה גם במונטריואל. כתל" תוו' בתה יש לו שיעורים בנגלה ובחסידות ולומד גם בזמנים קבועים את החסידות של הרבי כ"ק אדמו"ר כו'.., וכדי לומר כל יום בלבד נעד ר'ה הבע"ל את הפרק של הרבי בתהילים – ע"א, שזה הוא בתור כליל לקיום ברוכותיו שבירך אותו במילואן. בברכה. אגק ג' שנן. מתרגם.

תקפין חסידות – ניט עלענטן; רבבי – ממוצע המחבר. כ' כ"ק מו"ח אדמו"ר ה'כ"מ בא' מכל': חסידות האט אויגאנטן אז וואו מאיז איז מען ניט עלענטן, עכ'ל. ואם 'בהתה הצדיק חי ע"פ האדמה .. בח'י מקומ' גשמי' כך, עאכו'כ עתה דاشתכח יתר מבהיווה גם בזה העולם המעשה. ועאכו'כ בצדיק שהוא ממוצע המחבר בין הו'י וביניכם, הו'י שאין שיך לטעע ח'ו, והממוצע יש בו מב' העניים שהוא ממוצע בינויהם, וביחסו לחסידיו ומקושרוו העומדים גם עתה - כמהז- כיוון שההתקשרות דיחידה צ'ל למיע' מהזמן – ונתנוועה דההתקשרות ביתר עז, כי אומרים לנפשם וגופם: אי אפשר לנו אחרית כלל וכלל, אז אין הפסיק כלל ח'ו, ואדרבה רוח אמשיך רוח כו' ברוח' וגם בגשמיות ולכלל טוב, כי כמו שלמע' כך למיטה ברבי – 'טבע (שלמע' מטו"ד) הטוב להטיב'. (הי'ק). *** מה ששאלני להרמז הי'ד שהוא בכתב אשורי (ראה אגק תפט) – לא שמעתי זה. אגק ג' רבב.

וירחן מרגיש 'עלענטן'. צווי הנה"א. להזק ההתקשרות ויראה שאינו בודד. בטעיה יש לו קב"ע ללימוד בנגלה ודא'ה, וגם משתחף בלימוד ברבים, ולפלא שאינו מזכיר מאומה עד"ז. והרי אם ה'י ע"ז הנה ע"פ פתגמ' כ"ק מו"ח אדמו"ר ה'כ"מ בשם כ"ק אדדהאמ"ץ, ה'יו צוויי נה"א און איין נה"ב, שזה מובן גם בשכל, והוא משמשת זה ושאל דוקא בענינים המפורטים באגה"ק (בסכ"ב*) וככלפי לייא. ומה שכ'ו שהוא בודד וכ' הנה אדדה"ז מבאר בארכיות באר היטב הצדיקה אשתכח בזה העולם המעשה יתר מבהיווה, אלא שצורך ללכת בדרכיו אשר הורה וכוי' כדי להזק ההתקשרות, ובמילא לא י'יה בודד וגם תסור מרירות לבו שכותב, כי יה'י כל' לברכות כ"ק אדמו"ר כו'.. אשר ברכו אשר הש"ית יملא אותן במלואן. החותם בברכה. [*]. אי מצאתם בספריו הראשונים והאחרונים לשאול עזה גש망ת בעניני עה"ז הגשמי]. אגק ג' שנב.

תקס"ד באהבה רבבה נוציא לפועל רצונותיו כו' [להר"י מיזל]. ת"ח בשם כל המשפ' ובשם עבור מכתבו מי"ט שבט ודרכי הניחום וההתקבות. בטח יודע דברי כ"ק מו"ח כו' ה'כ"מ ש'איידישע גשמיות אייז רוחניות', וכ' ק אדה"ז כו' (ביואר אגה"ק צ) כי המשכת כל רוחניות אינה אלא ע"י אהבה רבה. נקוה איפא, שע"ז שנעמוד כולנו בהתקרבות ואהבה רבבה אמיתי, ונמשיך אלינו כח להוציא לפועל כל העניים אשר רצונו דכ' ק מו"ח כו' ה'כ"מ שיצאו לפועל טוב על ידינו. אסימ' בברכת עוד ינובון בשיבחה טובה, וכולנו יחד נזכה לגאותה אמו"ה"ש ע"י מ"צ ב'ב'א. אגק ג' רמד (שלשים להסתלקות כ"ק מו"ח כו' ה'כ"מ).

גודל ההתקשרות – 'ניט עלענטן'! למרות הנסיבות שההתקשרות והעלוי' למיע', צריכים לדעת שהתקשרות והדיבוקות שהיתה אצל אלה שזכו לראות את הרבי, הן פעמים רבות, והן פעמים אחדות או פעם אחת, ואפי' שזכו רק לקבל מכתב, או שמעו מהרבי ע"י לימוד מאמרי וشيخותיו – נשארת אצלם ההתקשרות בכל התוקף, ולא שיך בה חלישות.. (כ"ק אד"ש בכ'ה, ואח'כ המשיך): כ"ק מוחaad"מ אמר: תוה'ח פעללה ש'דער רב' אייז ניט עלענטן, און חסידים זייןען ניט עלענטן, ה'ינז, שהרב' משגיח ונוגע לו כל פרט ופרט שבחי החסידים, וגם עתה, כשמצא בדראגא געלית יותר, משגיח ה'וא ונוגע לו כל פרט ופרט שבחי ה'חידים, ובמילא, ישנה הנתי'כ' להמשיך בכל העניים שהרב' חביב ודורש מأتנו. ואדרבה: כיוון שכונת ה'העולם ה'יא בשביל ה'giloi', צריכים עתה להתעסק בכל העניים שהרב' חביב בתוס' כת. [ספר שבתקופת המלחמה נפגש עם אדמוהררי"ץ יהודי חזק גודל ושאל: אם אכן כוונת ה'בריה היא בשביל ישראל, היהכן שהקב"ה מניה לאותו רשות מ"ש להעלות על המוקד יהודים רבים, ומהמובהרים שביניהם דוקא? השיב לו הרב: כשרוצים

להכות אדם במקום כזה שכל הגוף ירגיש לא רק את הכאב אלא גם את הבזון, אזו סוטרים לו 'בפנים'... מספרים על הרבי עצמו במלדו 'בחדר' עם המלמד ר' שמعون, כאשר התנהג שלא לדברי, הי' המלמד קורא לרבי, ומאים עליו בעונש, ואמרו, שאר ששהו (הרבי) לא עשה מאומה, מ"מ, כשיראו שאר החל' ההנאה עמו, ה"ז יטיל אימה ופחד עליהם, ויטיב הנגתם – (וסיים כ"ק אד"ש): את הסטירה ב'פנים' צריכים אנו להרגיש בכל הגוף, וכתוצאה מזה, להוסיף כה ואומץ בכל העניינים שהרבי טובע. משיחק מוצאי פסח שני ה'שיית' ס"ה-.

תגפ"ן מצו"ב כו': יאמרו בשם... (ל"ש קאליש). לקראת ה"ה' פ' הבע"ל .. להביע איזהoli לכק"ש שי' ולבנו .. מוהר"ם שי' להה"פ כו"ש. בידיעו יהס כק"ש שי' לעבותה כ"ק מו"ח אדמו"ר ה"כ' מ לכל מקצועותי' בכלל ובמאמרי התורה ומאור שבתורה שכתב ושהשריר אחריו לברכה, בפרט, שולח אני לך"ש קונו' ה"ה' פ' שז"ע י"ל. החותם באיזוי ה"ה' פ' כשר וכט"ס. (חי"ק). הוא ענינה דאגורה באהיל' עולמים (ע"י אמרת שמומו בשמו, דPsiṭṭא דשיך בכל), הנה הבקשה וקפidea שיאמרו השמורה **בשם** ... אג' ג רעא- ערָב.

תגפ"ן ריחוק הזמן גורם לחיזוק ההתקשרות ביתר שאות. אג' ג רנה. [ראה במדור חדש ניסן, ב' ניסן].

תגפ"ן ספקותיו – ותחזק בהתקשרותו וישאל עהצה"ק והרבי נש"ד ימצא הדרך לענות לו מכל' קב'. מענה בקיצור על .. ימצא בהקדמותי להكونו שהו"ל אחרי ההסתלקות ומכתבי זה, מה שנלפען"ד בבל"ז. - מה שמק' הלא א"א עתה לשאול את כ"ק מו"ח אדמו"ר ה"כ' מ כישיש ספק בהנאה – אם עמוד חזק בהתקשרותו אליו, מבלי ישם לב לפתווי היוצר, וישלח השאלה ע"צ כ"ק מו"ח אדמו"ר ה"כ' מ – וועט דער רב' געפינן א וועג ווי' עם צו ענטפערן. אג' ג רסו.

תגפ"ן צריך לדריש טובת היחיד, גם מתבודד, וכשיקשרו לרבי, 'הלכהrabbi' - ייח' כל סביבתו. מוסג"פ הקונו' להה"פ הבע"ל, ובטה זיכה בו אה"ר וגם את היחיד. כוונתי זהה לא רק על עצמו, כי מלא דפשיותה הוא, אלא גם על יחיד חברו. כי הורו לנו נשיאינו בכלל ונש"ד, הוא כ"ק מו"ח אדמו"ר ה"כ' מ בפרט, אשר צריך להשתדל בטובה - גשמית וروحנית- גם של יחיד בכל תוקף ועוז. ומובנה הוראה זו, כי הרי אין אנחנו יודע איזה יכשר ואם כלם כאחד טובים. ומלבד זה שנפש א' מישראל עולם מלא היא מצ"ע, הנה נת' בשיחה הנדפסת בקונו' (הוועתק גם בהקד'), אשר יעדער יחיד איז א רבים, ער איז בכח צו מאכן ארבים אוון באלאען א רבים. ז.א., אשר גם אם נמצא בין המושפעים שלו איש אשר בטבעו מתבודד הוא, א פארזיך' דיגער, הרי אי"ז אלא מצד טבעו קודם העבודה בעצמו, מי יודע באיזה מעומ"ץ יהי' מהר ולآخر זמן. ובפרט שידוע מרוז"ל (ירוש' כתובות פ"א סה"ב) אשר פסק התורה ממשנה את הטבע. ואם יקשר את היחיד המתבודד שיהי' באתררי' דרבוי, הרי הלכה rabbi, יפעול ויהי' יחיד זה את כל סביבתו. והשתדלותו אשר השקיע בו תביא גיזולין וגידולין עד סוף העולם – ל' העלם. ויה"ר אשר ב"ב נזכה לקיום היעוד כימי צאך מאמר"ץ, מצרים וגבולים והעלמות, ארנו נפלאות. באיחול ה"ה' פ' כו"ש. (חי"ק). *** מוסג"פ כו'. ... מכל' קב'. ות"ח על הבשוו"ט משמרת הסדרים והקביעות ובל"ס יוסיפו אומץ על להבא. אג' ג רסז-ה.

תגא"ן חשיבות ההתקשרות עתה (לר"א איני בנידע). מכל' נת' והעברית הצ'יק כהוראתו, מצורפת קב'. מצו"ב ליקוט מיט"כ ה'שי"ת, השicha האחרונה ברבים מכ"ק מו"ח אדמו"ר ה"כ' מ. בכל הزادנות, ובפרט שוורי"ט, כשב"א רוחני יותר מימי השבע, מטאחדים כולם, אלו שזכו להיות תל' או מקושרים להארות ובחי' רוחו העצמיות מכ"ק מו"ח אדמו"ר ה"כ' מ, כמרומז באגה"ק דאדה"ז סכ"ז ובאיורו. כ"ק מו"ח כו', אשר הקדים גם עתה לטובה הכלל והפרט, ולטובת המקורשים אליו בפרטיו, בטח ממשיך יפה' כ' כעת הרי הנשמה אינה מוגבלת בהגבילות וצמצומי הגוף, ויש לה עלי' בעילוי אחר עליוי (שהו משמעות 'הסתלקות'), במילא ההשפעות – הן הגש' והן הרוח' - הן באופן יותר גבוהה ויותר נעלה. מילא מוכרכה שגם המקבל יתאים עצמו להשפעות הנעלות יותר, ע"י שירוםם א"ע. כ"ק מו"ח כו' לימד אותנו כל הינו כיצד לשגשג, ולא רק במחש' אלא גם בפועל, וגם עתה שפתיו דובבות גם בעזה"ז ע"י הנסיבות העצומות של תורות, מאמרים, שיחות ומכתבים. וע"י מילוי חפצו ורצונו בפועל, אנו יוצרים את הכלים לקבל את ההשפעות

הנעלות שברצונו להשפיע לנו. זמן יczy"מ, מצרים וגבולם, ספה"ע וקבה"ת בחגא"ש, שכ"א מתנו מוכחה לצאת מהגבלה, אף מצרים דקדשה שלו, וכ"ש מהגבלה של שכלו האנושי ונפשו הבהמית, ולהתכוון לקבה"ת, מוסgalim במיום אחד לשגשוג ברוחניות – צריך רק להזהר מرمאות ה'ערמוני'). בミלאם גם מוסgalim לקבל את ההשפעות העליונות בגו"ר. בברכת כ"ט (חי"ק). אגק ג רפא-ב. מתרגום.

ותקען קשר ברו"ג לא הגבלות הגוף: הכלים להתעלמות בשווי"ט – כדי להתאים עצמו מותו קשר והשפעות נשוי"ד – שאינו עתה מהגבלה הגוף; פסה ויצי"מ – יציאה מהגבלה רוחניות וגשמיות; סייע בתומ"ץ כה"ש. (لتל"ז ומורים באחיה ת' פיטסבורג). נדבמת למעות חתים נח' כו'. מצו"ב קון' חה"פ שז"ע י"ל, ואיל' יצקו בו אה"ר. בכל הזרמנות, ובפרט שווי"ט, כשה"א עללה ברוחניות מכל השבוע, מתאחדים כולנו – אלו שלהם הזכות להיות תל' או מקוררים. כ"ק מ"ח כו' שהקדיש היו לטובת הכלל והפרט, ולטובת המקוררים אליו בפרטיו פרטיות, ודאי ממשיך גם עתה בהשפעותינו. אבל ההשפעות עתה שונות, במידה זעקה, בעבר, היהות עתה הנשמה משוחררת מהגבלה ומצמי הגוף, ויש לה עליות בעלייה אחר עילוי (שהזו פ"י 'הסתלקות'), בミלאם השפעותינו – הן הגש' והן הרוח' – ג"כ באופן נעלת וגובה יותר. בדרך מילא ההכרה מזה, שם על המקביל להתאים עצמו להשפעות הגבותות ע"י התעלותו בעצמו. כ"ק מ"ח כו' לימד אותנו כל היו כיצד להתעלות, ולא רק במא' אלא בפועל, וגם עתה שפטיו מדובבות גם בעזה"ז ע"י התורות, מאמרם, שיחות, מכתבים העשירים, ועוד' מילוי הפתן ורצונו בפועל, יוצרים אנו הכלים לקבל ההשפעות הגבותות שברצונו להשפיע לנו. זמן פסה ויצי"מ, מצרים וגבולם, שעל כולנו לצאת מהגבלה, אף' מצרים דקדשה, וכ"ש מהגבלה דשללו האנושי וננה"ב, ובמיוחד מוסgalim להתעלות ברוחניות רק שיש להזהר מערכות הקלוגינקער) – ובמילא, גם הם מוסgalim לקבל השפעותינו העליונות בגו"ר, והדרך זהה היא לחת לא רק מעות חתים לנצרכים בעיר"פ – אלא לסייע לנצרכים ועניהם בתומ"ץ כל השנה. בבר' הג כו"ש והצלחה רבה בלימודם ובעבודתם בקודש. (חי"ק). אגק ג ער-רעא. מתרגום.

וחרמשן התקשרות: חת"ת. מכ' עם הפ"ג בעתו נת', ובבקשו קראתי ע"צ כ"ק מ"ח אדמו"ר ה'כ"מ, ובהיכלו שם ננסים ליחידות ולונינת פ"ג, וצדיק מברך והשי"ת ממלא ברכות צדיק, דASHתכה בהאי עלמא יתר מבחויה, על מליאון. תקוטי אשר אין נזק להערכה ולהארה אודות עניין התקשרות לנשיא הוא כ"ק מ"ח כו'..., אשר התקשרות הוא ע"י לימוד תורה והליכה בדרכיו אשר הורה. ובטה יש לו קביעות עתים ללימוד תורה כ"ק מ"ח כו'.. אשר במאמריו שיחותיו ומכתביו. ומה טוב אם הלימוד הוא בחבורה אשר איש את רעהו יחזקו ויעוררו. ומובן אשר אי"ז פוטר משאר השיעורים אשר כאו"א מחייב בהם, ובכללים שיעוריים השווים לכ"ג בחק יומי והם: חמוש עם פרש"י, תחלים כמו שנחalker לימי החודש, תניא כפי שנחalker לימי השנה ע"י כ"ק מ"ח כו'.. באיחול כ"ט (המענה על המברך שלו – ודאי הגיעו). אגק ג שםו.

וחרץן ועד משותף למל"ח מהנני וקה"ת (להרשח"ק) – כו' שהדבר עדין תלוי ועומד – הנה כבר ידוע שתכלית כל עבודות האדם לעשות מן הדברים שהם תלויים ועומדים – או בל"א הנק' דברי רשות – עניין של תומ"ץ. וכambil' בכ"מ בתורת הדא"ח והשיחות. ובפרט בנידון זה שהזו ג' כ' א' מדרכי ההתקשרות לנשיאינו הוא כ"ק מ"ח אדמו"ר ה'כ"מ. ובטה האריכות לדוכותי אך למותר. והצעתי שיזודיעו שמנות המתנדבים במס חדשי לשמותיהם ושמות אמם. בהוראת סכום המס, וויקראו ע"צ כ"ק מ"ח כו'.. אגק ג שצה.

בעל ההילולא – תלמידיו, בנייהם ובני בנים נמצאו בהם כהו [בשלהות], בミלאם להם אחריות כלפיו; אלו שרק ראו ה', יש בהם כהו, כה המלמד; ואיל' שלא ראהו, כהו בהם ע"י כה המשלה. בזה כמה דרגות: (א) השליה מבצע בראשות המשלה, רוצה למלאות השליחות, אך הינו מציאות לעצמו; (ב) נתינת כה מהמשלה, ופעולתו הינה כה המשלה; (ג) ביטול השליה למשלה, עד שנעשה הוא עצמו. כאו"א אחריותו בהתאם לא' מדרגות אלו. כ"ק מ"ח כו': צריך לדעת הנסיבות שישנם והשי"ת מסיע להביאם לפועל. אגק ד רל.

כ"ק מו"ח אדמו"ר דואג למשתתפים בעניינו – כמוז כו עתה. עכארו"א, הן באחתת"ו והן בחו"ל, לדעת האמת הברורה, כמו שבעת היותו בעלם דין, הי' כ"ק מו"ח כו' עומד ומשמש להשפיע למשתתפים הם וב"ב המctrיך להם בגו"ר, הרי גם עתה, כמו שהוא רועי ישראל הנאמנים, עומד ומשמש במרום להשפיע למשתתפים בעניינו להם וב"ב בגו"ר, ועוד יותר מבחיהו, כמו בא זהר וננה באגה"ק לרבה"ז סכ"ז וביאורו. השפעות אלו שמעורר – אין רק המשכורת بعد העבודה בראשם בצ"יק מהמוסד המתאים, אלא עיקרה – בני וחיי ובריאות הנוכנה, ושהמזוני יהיה בברכה וכו'. הארכיות למותר. ברכת הצלחה בבעקב"ק ובעניינו הפרטיים. אגק ט רלו-ז. שיק גם למדור: ישיבות ומוסדות חב"ד.

ורינא קורת רות יותר גדולה לכ"ק אדמו"ר שהיה כל פועלותיו חיות ... גדולות כו'. אגק ג שמט.

יר"ד שבט – חיזוק התקשרות [להצטרכו עם הרב בעליךיו, ע"י התמסרות בmse"ג להוראותיו (ש"פ וארא). מש"ק זה מתברך החדש שבט, בו כמה עניינים, והכי קרוב ונוגע אלינו הוא יום ההילולא כו', בי' לחודש. מובן, כיון שעליות יום ההילולא הן שלא בערך – לכן יש להשתדל שתהי' לנו יכולת ללבת ולהתעלות (קענו מיטגין) ביחד עם הרבי.] **הרבי סייף, שפעם כשישב החסיד ר' יעקב מרדכי מפאלטאווע עם כ"ק אדמו"ר נ"ע** (לאחר שכבר היו חברי במשך ל' שנה), פרץ ברכי, אמרו: במשך ל' שנה האחרונות אתם עליהם מעלה, ואנכי ירדתי למטה מטה!! ממשעות הספר, שכ"ק אדמו"ר נ"ע קיבל בnihota, השסכים לדברי הרוי"מ, כיון שזו היתה המציאות... והגע עצמן: הרוי"מ הי' בעל דרגא, בעל צורה, עוז, ועובדתו בכו המרירות (מצד מר"ש...), ועם כ"ז, הנה לגבי עליותיו دق"ק אדמו"ר נ"ע, לא זו בלבד שכ"ע ענייני הרוי"מ לא היו בגדר מעלה (ניסי געהיסן קיין מעלה), אלא אדרבה, הם היו עניין של מטה!... ומכל"ש בנווגע אלינו – לא זו בלבד שהעבודה שלנו אינה בערך לעליותיו של הרבי (לכן ה"ז עניין ד'אוכם), אלא גם למטה מזה...]. וכיוון שכן, צרייכים להשתדל שלא לפגר (נית אפזושטיין)... אלא להצטרכו ולהתלוות (מייטהאלטו) אל הרב בעליךיו – עי"ז שעבודתנו תהי' באופן ד'בכל מאודך', מאד שלך' עכ"פ, אונזער בל"ג (עם היותו בא"ע לעליות דהרב). ופשיטה – להזהר מחלישות ה"ז בעניין התקשרות, הינו, לא רק שלילת הפסק ההתקשרות ה"ז, אלא גם שלילת אייזו חלישות עכ"פ בקיום תקנותיו וכיו"ב. ולהעיר, גם חלישות בהתקשרות הו הפסיק, עד"מ מ"ש אדה"ז באגה"ת' מחייב עב שזר מתרי"ג חבלים דקים... וכשעובר ה"ז על אחת (גם עבירה שאנו בה כרת) – נפסק החבל הדק'. הינו: 'הפסק' חבל הדק, 'וחלישות' בכללות החבל. ולהוסיף, שהפסק גם כאשר עוברים על תקנת הרב פ"א בלבד – ע"ד מ"ש בתניא (בצד הקוזה) ש'יחוד זה למא' הוא נצחי להצטרכו ועד! עניין זה נוגע במילוי בימי ההכנה ליום ההילולא: הכה ויכולת להצטרכו ולהתלוות אל הרבי בעליךיו ביום ההילולא, אינו מכוחנו, אלא מצד ההתקשרות להרב. לפיכך, בעמדנו בערב יום ההילולא, נוגע ביותר עניין ההתקשרות, ופשיטה, התנווה דשלילת היפך ההתקשרות ה"ז, לא להיות אגעריסן ה"ז מהרב, כאמור שבבן אינו רוצה שאביו לא יהיה אביו ה"ז, וע"י ההתקשרות עם הרבי יכולם להצטרכו לעליות דיום ההילולא. תומך רעו. ש"פ וארא יב ס"ד-ה.

התקשרות – לאחר ההסתלקות ע"י ברכה"ג? אלא פסוקי השמות בסיום השמו"ע (להר"ן הכהן). כוונה בברכה"ג למי שנסתלק – לא נראה לי. משא"כ תhalbim, או פסוקים בסיום שמו"ע – תלוי באופן ההתקשרות. לשם מ"מ: מאור עניינים גו', מה טובו גו'. אודה אם יודיעני הכוונות בברכה"ג ש'לו כ"ק מו"ח כו'. ת"ח ות"ח שמכוין שמי בברכה"ג. ועל קיום מרוז' לנטנו מתנה להביו ציריך להודיעו, ברכות כו'. הבתחת ה' ואני אברכם' והתוספת המרובה על העיקר. אגק ה'.

גהניתי לשמווע מפיעולותיו ושישתדל גם מכאן ולהבא, למרות האבידה הגדולה שאבד עם ישראל – הוא קברניטו הוד כ"ק מו"ח כו'. יותר נכון, לא למרות האבידה, אלא אדרבה, לאחר האבידה גדלה האחריות שעיל כאו"א כמ"פ, להחזיק מעמד נגד כל העלמאות כו', ובפרט שקשה סילוקן של צדיקים יותר כו', וזה מהייב ומהזכה כאו"א המכיר בצריכי עם ישראל, בפרט בימי החושך שםים חושך לאור כו' – לעמוד חזק על משמרתו, וכל בעל השפעה על סביבתו, ובפרט רב וכו', להשתדל בחיזוק היהדות והפצת התורה. הובטחנו שכ' המוסף מוסיפים לו, ע"פ א' הפ', כמשמעות כה

בעבודתו בתחום"צ, מוסיפין לו כח לכלת מחל אל חיל, ובפרט ראשיכם לשבטיכם –
רבני קהילות, שזכות הרבים תלוי בהם. ברכות שיאיריך ימים כו'. אגק ג רפז.

תשא"ן מתלונן שלבנו אין כ"ב חזק נבי מ"ש שלבנו .. אונו חזק כ"ב בלמודו, יסביר לו
באותיות המתאימות לפניו, אז איצטער איז גאר אנדריש, וצריך הוא לדעת אשר כ"ק
מו"ח אדמו"ר ה"כ מ"ה הוא הנשיא והראש של כל חסידיו וממושרו, וכיוון שהראש
הרי, בפשיטות gamora, הוא בריא וחזק, הרי נמצאים בו כל הכוחות והחיות השיבים
לכאו"את מהמקושרים שלו בשילמות, ואין הדבר תלוי אלא בהם. ואם ח"ו אינם
מתאימים לפি רצון הראש, הרי אי"ז נוגע להקשר בלבד. וכאשר יתבונן זהה אפי'
לשעה קלה, בטח יראה גודל האחירות המוטלת עליו, ובמידה המתאמת למצוב
בריאותו, ימסור ויתן את עצמו, זיך איבערגעבן גאר אינגןץן, לרצונו של כ"ק מו"ח
כו' .. ולמילוי דבריו והוראותיו הנמצאים בשיחותיו מכתבי הכללים או הפרטיהם,
אשר בהם ימצא כאו"את מבני"י הוראות בדרכו בחימם. און מ"דאף ניט' נחפהול ווערן,
וואס האט א קליענער אינגל פאר א שייכות מיט אוז גורייסן רבין, מבו' הזרב בעכ"מ
בדא"ח וגם במא"ח"י אלול דש.ז. פ"ז ומוסג"פ הקונ'. בטח יש לו גם לחנתנו שי'
קביע"ת ביהود לתורת כ"ק מו"ח כו' .. ואו ג"כ הקאפ' ע"א דת haltlim. כב' אוצרי
הוא וככ"ב שי' ע"צ כ"ק מו"ח כו' .. לכוח"ט. בבר' כוח"ט לשנטו"מ. אגק ג תס-א-ב.

הabilities בזה

תשפ"ן אבילות מה"ת ואפילו אבלים בעצם ינחמו זא"ז (רבנו יונה פ"ג דברות) [לר"י פלייער]:
אשר קב' מל' .. וכן לרעייתי תי', ובשם ובשמי אביע ת"ה על דבריו והשתפותו בצער קוילן, שם כבוזו
בכלל].- בהשכמה ראשונה אי"מ بما ינחים אבל את האבל חברו, והוא בעצמו שורי
babiloth כמותו? אבל, ז"ע מראה שהאבל אינו בודך בצערו, ויש שני ושישי וכו'
הרצוים לנחמו, אלא שמדובר הכאב אינו מוצא במה לנחים – ז"ע נחמה היא. ידועים
דברי רבה"ז .. שרוחו של זה שנסתלק עומדת בקרבו ממש, ואדרבה אישתכח בהזה
העולם יתר מבחויה, ומקבלים זה ע"י התקשרות בדרכיו. הנקודה הפנימית בדרכיו
הלא הי' שכאו"א ישתחף בעבודתו הוא, מושלבים ומוחדים ע"י אהבת ה' .. התורה
.. ישראל. מובטחני שגם כ' ימשיך לлечת דרך זו, ואדרבה ביתר שאת ויתר עוז, כי זו
דרישת השעה. ואסימ .. שכ"ק מו"ח אדמו"ר מה עד כאן עמד ומשמש אף להלן
עומד ומשמש. (ח"ק). אגק ג רמח-ט.

תשפ"ג ניחום אבלים מה"ת; ינחמו זא"ז (מתוך שאנו לו במה ללחם): רוחו בקרבו יתר מבחויה (לר"ג
גו"א). קיב' מל' .. ומטעם המובן קשה hei עלי המענה על אף ניחום אבלים שבו. אי' ברבנו
יונה פ"ג דניחוח"א מה"ת ואבלים עצם ינחמו זא"ז. והנה בהשכמה ראשונה אי"מ,
דברה ינחים אבל את חברו האבל, והוא בעצמו שורי באבילות כמותו? אבל ז"ע
שמראה להאבל שאינו בודך בצערו, ואשר יש שני ושישי וכו' הרוצה לנחמו, אלא
شمוגול הכאב אינו מוצא במה לנחים, זה גופא נחמה היא. ידועים דברי רבה"ז בא'

תנוומים שלו, אשר רוחו של זה שנסתלק עומדת בקרבו ממש, ואדרבה, אישתכח
בזה העולם יתר מבחויה, ומקבלים זה ע"י התקשרות בדרכיו. ונקדו' הפנימית בדרכיו
הלא הי' שכל אחד ואחת ישתחף בעבודתו הוא, מושלבים ומוחדים ע"י אהבת ה'
אהבה"ת ואהבה"י. ומובטחני אשר גם כ' ימשיך לлечת בדרך זו ביתר שאת ויתר עז,
כי זהה דרישת השעה. מוסג"פ קונו' מה"פ שז"ע ייל. ואסימ באיווי' מה"פ כשר
וכט"ס. (ח"ק). אגק ג רסט.

התקופה דהשנה (ג' חדשם, ט' חדשם, יב' ח וכו')

תשפ"ה: תרדו' ההבדל בין ההשפעה קודם ההסתללות, ביום ההסתללות, לאחר ט
חדשם: אגק ג רפט. אגק ג שיח.

תשפ"ג' חדשם מההסתללות – כמו בלילה מה שנפעל בג' חדשם (צ' יומ מיו"ד שבט). מוסג"פ
.. שהו"ל ז"ע ונא לזכות בה אה"ר באופן המתאים. ידוע שהשפעה הבאה מן המשפע
למקבל שתכליתה הולדה, צריכה ליריד ממדר'י למדר'י ולהשתנות עד שייתהווה ממנה
הולדת – גידולין שבכוחם לעשות אה"כ גידולי גידולין וכו'. וצריך שיעבור דרך כל
הט' כחות הנפש כמו שבגש' צרייך ע"ז שיהי תשע מדר'י - בזוה"ז ט' חדשם, ולע"ל
שתלד בכ"י - ט' שעות - כך כ' רבה"ז. הועתק ונת' בפי המlot להצ' בסוף יהיו כבוז. וו"ל
הצ' שם: ולע"ד אף' לי השריך עיכוב ט' ח' מפני שב"ע הם ייש ואני ערוך לאצ'י', ע"כ כדי
שיותם בבריאת צרייך להתעכוב תקופה בט' דצ'י' כו', שאל"כ ב' פול בירידתו למטה כו' מהמת שיש

שם קליפות, ודוגמת שבת'כ, רק ע"י שנותעכ במת' מוקור דבר"ע יתקיים כי אבל לע"ל שיזכרו העולות ויהי' השם נק' כמו שנכתב אי"צ עיבור כ"ב .. ויהי' די בט' שעות כו'. עכ'ל בהנוגע לעניינו. אבל אף שהלילה בפועל ובגלו' היא לאחר ט"ה, הנה ארץ'ל שהעובד ניכר לשלייש ימי' (עי"ש ציוני מקורות). ונפסק הדין שעכ'פ לא יואר מתשעים יום (שו"ע אה"ע סי"ג ס"א), שהם ימי הבדיקה. בעוד יומיים נגמרים ימי הבדיקה מיום הסתלקות כ"ק מו"ח אדמו"ר ה"כ. אני יודע אם צריך לעשות התוצאות לתכנית זו, וביטה אין כל המkommenות שווים בזה, אבל הצד השווה שככל המקומות ושבכואו'א, שצורך לעשות השبون צדק בנפשו להתבונן, אשר חyi רוחו אשר שבק לנו, וצ'ל גדול והולד גידולי גידוליין. הנה אפשר אשר ניתן באופן זה שא"צ שהי' זמן כ"כ אף להלידה בפועל, ועאכ'כ להבנה, אבל, בכל אופן מספיק צדי'ק יום, להבנה עכ'פ. ולידי'ע איש בנפשי הסך הכל מחשbonן צדק זה. ומרובה מדה טובה, וע"פ מה שא' כ"ק מו"ח אדמו"ר ה"כ ברמז עניין פסח שני (הוותק בהיו"י): פ"ש עניינו איז' עס או'ו ניטה קיין 'פארפאלאען', מען קען אלעמאָל פאריכטען, אפי' מי שהי' טמא, מי שהי' בדרכ' הרוקה, אוון אפי' ליכם, אז דאס איז געווען ברצונו, פונדעסטוועגן קען מען מתקן זיין. המאהל כ"ט. (חי"ק). **[שהה"ג]**: פשוט, שיש שניין בין אופן השפעת הנשיה קודם כו' ואח'כ. ואופן ההשפעות שקדום כו' – תכנית מעלה הוא ביום הסתלקות. וא"כ בודאי יש בה גם ההשפעה שתפעול במקבל הולדת'ה חדשה, שבזה יתגלה גם כה הא"ס שבנבראים כו', ולכן צריך עז' ט' שייך הבדיקה וכו' - בפנים' העניינים- זומניים וימיים הגשים הם משתלשים, ובמילא מעוררים על עניינים הרוחניים]. אג'ק ג' רפה-ט.

בענין'וט' ביאור בעניין ג' החדש והסתלקות וסדר חדש בהשפעותינו: מה שהעיר ב麥תבי מיר'ד אייר בביואר הצע'צ בענין אצ'י וב'יע, שהעיקוב הוא במל' דאצ'י, ומ'ק דא"כ הר' ההשתנות נעשית באצ'י גופא, דהינו בהמשפיע טרם שבאה להמקבל, הנה הצע'צ ממשיל ע"ז עניין העיבור כפשוטו בזונ'ג, וא"כ מל' דאצ'י במקום זה מדובר בה כמו שהיא שורש לנבראים, התחלת בי"ע, הינו מקובל, וכל' הצע'צ ב'מי' מקור דבר'ע', וראה בחר'ו"א ס'פ תרומה, שמלי' הוא מקור בי"ע שבאצ'י וכו'. **כן שוי' מהו השיקות של כל עניין זה לעניין ההסתלקות** – הנה השיקות מבו' דבר'ו"ד אייר נשלים ג' החדש מיום ההסתלקות, אשר עד יום ההסתל' היל' כ"ק מו"ח אדמו"ר ה"כ'ם משפייע גלו', ומיום ההסתל' ואילך משפייע באופן נעל'ה ביותר, הינו שמתחל' סדר חדש בהשפעותיו, דהיינו שגדולים צדיקים כו' יותר כו', הר' גם השפעתם נעשית גדולה יותר. ולברר התוצאות שהיו מהסדר שהי' עד يوم ההסתל' הנה כמו שבגש' במשך ג' החדש צ'ל ניכר הולד', הר' לא יואר מיר'ד אייר לערד צ'ל הכרה, אף שא"ז עדין לידה של התוצאות מהשפעות כ"ק מו"ח אדמו"ר ה"כ'ם והסדר בהיותו בחיים היו ע"ז. וכוכ' הנני' לא יואר', כי ג' החדש הינו לאו דוקא ג' החדש שלמים, ועוד זאת שלפעמים נתון המשפייע באופן זה שאינו צריך ט' החדש שלמים במקבל (ובמילא אי"צ ג' החדש להכרת הולד'), כי חלק מההשתנות ההשפעה להיות בערך המקביל כבר עשו המשפייע בעצמו. כמו שאין הכרה שככל דבר ודבר שהמשפייע נותן למქבל צ'ל בזה עומק גדול ביותר, עד שוק לאחר ארבעים שנה קאים התל' על דעת'י דבר'י. לפעמים רבות כ"ה, אבל אינו מוכרא שככל מלה ולימוד שאו' הרב לתל' ייכה עז' ארבעים שנה. וכמו'כ הוא בנדו"ד. אג'ק ג' רצב-ג.

בענין' ה'ולדת'ה שלאחר ההסתלקות. מ"ש שא"מ ע"ד הבדיקה – אין לי מבין מה הוקשה לו בזה – פשוט, שיש שניין בין אופן השפעות הנשיה קודם כו' ואח'כ, ואופן ההשפעות שקדום כו' תכנית מעלה הוא ביום הסתלקות. וא"כ בודאי, יש בזה גם השעה שתפעול במקבל הולדת'ה חדשה שבחזה יתגלה גם כה א"ס שבנבראים כו', ולכן צריך עז' החדש, שייך הבדיקה וכו' – עניינים וימיים הגשים הם משתלשים, ובמילא מעוררים על עניינים הרוחניים. *** (לרשח'ק). בונגע לו העיקר .. שיניה ג' כו' בין כל המושפעים מאתו, הקטנים עם הגדולים אשר עלי'ם כולנה. אג'ק ג' שייז-ה.

ונשליחן השיקות דבר'ח – לעשותeli לקל' לקבל ההשפעות בגוב'ר; קביעות בתורת כ"ק, אוף' שא, צדקה להמוסדות בכ"ג. מכל' .. קב' .. וכבק' אקרא ה'פ'ן שלו ע"צ כ"ק מו"ח אדמו"ר ה"כ'ם וצדקה דאתפתער דאתשתכח בהאי עולםא יתר מבחןיה בודאי יתנן ברכתו והשי'ת יملא ברכותיו בגוב'ר. בטח מתפרקת זוג' תה' מזמן לזמן ע"י רופא מומחה ואין להחפعل מה שע"ע נ麝' הדבר. ובפרט בשנת ההסתלקות, אשר מחד גיסא סרו כל ההגבילות, מבאו' באגה'ק סכ'ז' וביאורה, ומאיתך גיסא גם ע"פ תורה'ן כל'יב'ח' ישנה שיקות מיוחדת לזה שנסתלק עם עלמא דין, צריך לעשותeli כל' בטבע, ואז יהו

השפעות בהמצטרך בגוב"ר בהצלחה למא' מדה"ט, ובלבך שהי' צינור ההתקשרות בתוקף גדול – פתו, אשר דרכו ההתקשרות כבר נת' בהקדמות לكونטראסים שהוא"ל במשך החדשאים האחוריים. מוסג"פ הקונ' ח"י אליל עם מכ' המצורף אליו. בטח למוטר לעוררו לקביעות עתים ביחוד ל תורה כ"ק מוא"ח כו'... ואמרית קא' ע"א בתהלים וגניתה לאזכקה באופן שלא יכבד עליו כי בזה נוגע לא הכמות אלא הענין, בל"נ בכ"י, כמובן מלבד שבתוות וו"ט, להמוסדות שיסד כ"ק מוא"ח כו'... אשר זהה לעצמו והן בוגע לזוג' עבודה וגמ"ח. תקומי חזקה שיוכל לבשרני בשו"ט בין בוגע לעצמו והן בוגע לזוג' תחי' והן בוגע לבנותיו ובנווי ש". החותם בבר' כוח"ט, ומהכח לבשו"ט. אג' ג' מה.

אתה התקשרות. כל הייב"ח דשנת ההסתלקות מוכשרים ביותר לחיזוק ההתקשרות (ולהעיר שם אה"כ: א) בעובדה ניתן לגאי עת כסה"כ (ולמע' מזה); ב) רועי ישראל לא עוזבים, וכשהנשמה רוצה, היא יורדת, אך זה קשה יותר). השתתפות בחילוקת הש"ס-כ"ק מוחא"ד מ"ה השתדל בחיזוקה והפצתה, הנה, נוסף על שאר הענינים זהה, Tosif' אומץ גם היא בהתקשרותנו הנ"ל, ללכת בדרכיו אשר הורנו ונלכה באrhoחותינו נס"ו. אג' ד' קכח-ו.

סיום אמרית הקדיש

אתה כמה דעתך בסיום אמרית הקדיש: חיזוק ההתקשרות. קוב' זה בא בקשר עם סיום אמרית קדיש¹ בהסתלקות כ"ק מוא"ח אדמור"ר כו' הכהן...** כמה דעתך במשך זמן אמרית הקדיש²: כל ימי חייו, יב"ח וו"א יום, שניה שלימה וגם חדש העbor בכלל, יב"ח, יב"ח פחות שבוע, יא"ח, יא"ח פחות יום אחד. ואנו אין לנו אלא מנגנון נשיאנו, וע"פ הרשות בקטע מצואות כ"ק אדמור"ר (מהירוש"ב) נ"ע: בענין היא"ח – להפסיק חדש ויום א' קודם. עד"מ אם היא"צ הוא בי שבט³ יאמר קדיש עד ט' טבת ועד כלל⁴. וכ"ה דעת רוב המכרים של אחרים הפוסקים. ** א' בכתהאריז"ל⁵ – והובא בפוסקים – כי אמרית הקדיש שירק ג' כ לעליית הנשמה ממדריגתה בג"ע עצמוני. מובן מזה, אשר בסיום אמרית הקדיש דיא"ח מסתיים סדר עלויות זה ומתחילה סדר חדש בעליות הנשמה, כי הרי ארז"ל אשר ת"ח אין להם מנוחה בעווה"ב כי ילכו מחייב א"ח. מוכראה עפ"ז, אשר כ"א מהמקושרים אל כ"ק מוחא"ד מ הכהן מעליו להוסיף עתה אומץ בחיזוק ההתקשרות שלו, לעשות חשבון בנפשו, ואLIB'י דנפשי, מה עשה בזה במשך י"א חדשאים אלו, למלאות את החסר, וע"י האופנים שהורה נשיאנו, הוא כ"ק מוחא"ד מ הכהן – להתקשר ביתר שאת וביתר עז עמו כלומר אליו, למען אשר גם הוא יתעלה בעלייתו. והמקדש עצמו מעט למטה – מקדשין אותו הרבה מלמע'. (ח"ק). ערשות' ק' ווגש אליו ויאמר כי אדונינו, התשי"א. ברוקלין ג.ג. [1]. אמרית קדיש וחתן על חמיו והוא רבו, ראה בס' שנזכיר בשד"ח אובלות אותן קנו Kant. 2. ראה על הסדר שבפניהם פלא ויעז הובא בשד"ח אס"ד אובלות אותן קסב. שו"ת מהרי"ק הובא בד"מ שע"ז סק"ט. שו"ת בית יצחק הו"ד סק"ז בשם הר"ש קלוגע. כלבו הובא ברמ"א יז"ד שע"ז ס"ד. שירוי ברכה שם כנה"ג. רמ"א שם סוס"ד. שד"ח שם אותן קסב. 3. הוא היא"צ של אלמו הצדיקית מרת רבקה נ"ע. וראה קצשו"ע סכ"ז סי"ז. 4. ראה ג'כ' היוו"י ט' שבט תש"ג. 5. שער הכוונות ענין הקדיש. פע"ח ש"ז ספ"א בהגה"ה. סל' האריז'ן' קדום לנוינו. וועד. 6. פירוש שבו יומשך השפע מוסף הצדיק (טו"א ר"פ וויש). אג' ד' קכח-ו.

אתה הדיעות באמירת קדיש: חיזוק ההתקשרות; הוספת משניות תהלים וצדקה. [ט' טבת¹, התשי"א] מוסג"פ הקונ' לחשעה בטבת – סיום אחד عشر חדש מיום ההסתלקות כ"ק מוחא"ד מ כו' הכהן – וכמו קונגטרסים הקודמים, הוא לזכות בו אה"ר ואת סביבתו בפרט, זכות מל' זיכוך ובירור, וע"י זיכוי נספה למטה ממשיכים תוס' או רות מלמע' ומקבלים אותם טוב, וכמבו' בהקדמת הקונ', שיש לומר אשר לאחר יא"ח מתחילה סדר חדש בעליות הנשמה בג"ע גופא (כמו שבאלו השיעיכים להזה עליים או מגהינום לג"ע). וא"כ על כל המקושרים החובה והזכות להתעלות גם הם ממצבם ומעמדם ע"ע למען לא תהיל' חלישות ח"ו בהתקשרות, ואדרבה. ואופני ההתקשרות כבר ביאר² כ"ק מוחא"ד מ הכהן בכ"מ. כן באתי להצע' עלי' הב"ל³, כי הרי אז מתעוררים הענינים דיום⁴ ההסתלקות, ישתדל כ"א בהוספה בליל נדר בשלשת הקונית דתורה עבודה וגמ"ח. והוא: (א) יגמר עד היא"צ חמישה פרקים משניות (משנה אותן נקראו לה) בע"פ או בפניהם. ומה טוב שייחלו בօפן כזה את כל הש"ס משנה. ויכולו לצרף יחד איזה ביהכ"נ או קבוצי אנ"ש. (ב) אמרית תהלים⁵ בכ"י ביחוד לענין זה, באופן שיגמור עד היא"צ כל התהלים פ"א. (ג) יתן בכ"י עד היא"צ (כמובן מלבד שבתוות) צדקה' קדום התפללה או לאחרי'

בפרוטות הינו במתבעות קטנות שאה"ז קוראם 'קשהים' ולשנות המס' מפעם לפעם כדי שלא יעשה לחיזוב נדר, ולחלקם אה"כ לצדקות שונות⁶. ונוסף עכ"ז – שעד היא"צ לימוד בע"פ ויחוקוק בזוכרנו⁷ ממאמרי תורה כ"ק מוחא"מ הכהן מ, ובפרט המאמר דיום ההסתלקות (ד"ה באתי לנני, קונו עד) قولו או חלק ממנו – אשר עי"ז – תורה שוכנת בקרבו גם כשבועס בימי דעלמא. ומובן אשר כל המוסיף בכהן"ל מושפעין לו. המצפה להתبشر מחותצות הטבות בכהן"ל. (ח"ק). [1]. בסיסו אמרית הקדיש דיא"ח יש אומרים דמוני מיום הקבורה (לבוש מובא בא"ר סקל"ב. نوعם מגדים לבעהם"ס פרמ"ג. קשו"ע סכ"ז. נהרי אפרמסמן חיו"ד סצ"ז). וי"א שמנונים מיום המיתה (סידור יעבן דיני קדיש אותן לט. מטה אפרים שער ד ס"א. שומר צוון הנאן דף שג שכן נהגו כל תפוצותינו. וראה ליקוט דת ודין ע' קיט). והנה רביה"ז פסק (שו"ע או"ח רסע"א) Dao מרים קדיש מיום המיתה גם קודם הקבורה. כ"ק מוחא"מ הכהן הרה שניגו היא"צ מיום המיתה אף בשנה הראשונה. ולכמה דעתות בדין אלוי תלוי ג"כ דין סיום היא"ח שהי"ה מיום המיתה. – ידו ע"כ ק"א דמו"ר (מהירוש"ב) נ"ע נצטער על שהוסיף יום א' באמירת קדיש דיא"ח. – כמדומני קרוב לוודאי שכ"ק מוחא"מ הכהן הפסיק אמרית קדיש אחריו אמו ב"ע (נפטרה יג שבט ונבראה ט"ו שבט) בש"ק אחר עשר בטבת. – י"א דכתש אמר אלוי יום אחד ב"ב בחודש – למנגןו שאנו אלו א"א הוודש – הוא בזין הנפטר דמחזיקו כרשע, ח"ו. – ולכן נ"ל, דאפי' בן דחויבו אלים ימנה מיום המיתה, ובפרט חתנו ותלמידו. ולכאילו טוב שיריד לפני התיבה, אכן בה זילوتא כיון שרואים שאנו אומרים קדיש, ויצא גם גם לדעה הא עפש"כ ברמ"א סור"ס שעוז: יתפלל ויתור מועל מקדש וכו'. – עצ"ק שלא נמצא באחרונים פשרה זו. ויל' הטעם דהרי עד שייעז למקום אמרית הקדיש מתובה על ידו בעני ההמון הנפטר, וכ"ל. ואCMD"ל. 2. ראה ההק' לקון פורים הש"ת. 3. לכאילו בשנה מעוברת יש עוד עלי' ביןתיים בגמר יב"ח ע"פ מרץ' ל' (שבת קנב, סע"ב). 4. ראה אגה"ק סכ"ז וביאורה, סידור סוף שער הל"ג בעומר. 5. ראה ברכות ג.ב. ד"ה לפיכך נק' שם סופרים תרצ"ט. 6. הוראת כ"ק מוחא"מ הכהן לאבל על כל יב"ח. 7. ראה קונו יט' כ"ה התשי"א ע' קמṭת]. אגק ד קז-ח.

אמירת קאפיטל עא, קבלת ברכותיו כו'

迨SECTION ברכת אדמו"ר; קאפ' ע"א. בעתו קב' הטלג' שלו וכבק' קראתי הפדיון היכל כ"ק מוחא"ח אדמו"ר הכהן שנכנסין שם ליחידות ולמסירות פדיונות. וצדיק – והוא נשיאנו כ"ק מוחא"ח כו'.. – מברך, והקב"ה המלא ברכותיו בגישוב"ר על מילואן. מהనוכן שיאמר בכ"י בל"ג, ולכח"פ עד ר"ה הבע"ל, תהלים קאפ' ע"א. בברכה, המהכה לבשו"ט. אגק ג ששה.

迨SECTION כישיש 'דילעמא' (בענין נסיעה והסתדרות) יושיב ג' ידידיים, לפרט להם המצב, ויחליטו לטובתו בגו"ר, ולצורך ישוב הדעת – יקדים בקאפיטל תהילים וחלק מהמאמר דיו"ד שבט. ביום השלישי הזכרתיו לטובה עהצה"ק כו'. אגק ג רמה. מתרגום (יום השלושים אחר ההסתלקות דכ"ק מוחא"ח כו' הכהן).

迨SECTION אמירת הקאפיטל אחר ההסתלקות. בל"ג אזכיר את שמותיהם - בהיכל ועה"צ- וכן את לדותם תי' לכל המctrיך, וכבק' במק'. ובטה או', בל"ג, בכלי יו"י"י דעתם רבינס קאפ' תהלים (ע"א, עכ"פ עד יו"ד שבט התשי"א. וראה השיחה בקוני יב"ת הש"ת אותן יא. באיחול כ"ט ובר' מז"ט להכנס בנם שי בבריתו של א"א ולגדלו עם שאר ילדיהם שי' לתוחומע"ט. אגק ג שמו"ח.

迨SECTION הינה כלי לקבלת ברכותיו: אגק ג שנו. הנ"ל נמצא בעוד הרבה מכך.

קבלת הנשיות?

迨SECTION קבלת הנשיות? (לרי' הלווי הורוויז). בטה הגיעו הקונו' לפורים והמצויף לו. כן הגיעני מש"כ על הביל ומתחבו .. וגבלהתי בקראי אותו – לדריש ממני עניינים שלא נתנו לי ואינם בי לא מהם ולא מינם. ואין טענתי על כת"ר באשר אינו מכיר פא"פ, אבל חקירה ודרישה הוו"ל לעשות מוקדם, כי ד"ג (דני נפשות) בזה. וה' יזכנו כולם לתקשר באילנא דחיי באמת. אגק ג רס.

迨SECTION כנ"ל. קבלת הנשיות? (לרי' אפריז. שד"ר). מכל.. נת. ומאד נהנית מה שכו', בהכירו את כ"ק מוחא"ח אדמו"ר הכהן, זאל געזונד זיין. והוא מובן עפמ"ש באגה"ק סכ"ז שהחיי הצדיק הם רוחניים אמונה ואהוי"ר. וידוע שהצדיק הולך מחייב א"ח תמי"ד. – ומ"ש אודותי, הנה מה מועילה הכתיבה, אז איך האב דאס ניט, פארט. איך אף זיך – דארף דאך ניט זוכען קיין רמזים ופירושים. וmpsikaה בשbilli התבוננות קלה בנדוו"ז במעמיד ומצבי, כדי צו וויסען בא וואס מען האלט, אין וואס קען דא משנה זיין אנאנדרער מיט ראיות ושכל? אלא, וואס ווועט זיין? – איז וואס וויס איך, וואס דער רב טראקט, עס איז זינגע אהריות, ווועט ער עס זיכער פארזארגען. ווי איזוי –

ווויס איך ניט. דא נאך זאכן וואס איך וויס ניט. ואחטום בבר' הаг לו ולכ"ב שי' –
(השומות שכ' זיכרים עה"צ) – וכ"ט והצלהה בעבודתו. אגק ג ש-ז.

(לי"ג בלינצק). הוספה לאק ג שה-ז [חריד]. ער"ה סיון תש"י). מכל' קיבלה, וננהתי במאד
מאד מ"ש אפען. אף שנתבהלתி לשנים: (א) די בריטקייט פון שריבן אונז פעלט
קיין חסידות אונז פעלט קיין הדרכה [לנו לא חסר חסידות .. לא חסר הורכה], ומקדים לזה
כי' התרבות לה' יש לי לב מרגיש'. (ב) מה שלוקה ע"ע לפ███ דינו של... פך השמן של
הבעש"ט' וחותך הדין בפשיותו, אשר 'ויעמוד השמן!' – ועודין לא עברו, כשכתב
זאת, ג"ח מיום י"ד שבט! ובמ"ש בונגע אליו .. קמה טהינה טהינה [קב' הנשיאות, ע"פ
סנה צוב], אני יודע מה ספרו לו, ואני אחראי בעד זה. אבל יודע ברור, אז מיר פעלט
חסידות און מיר פעלט הדרכה און נאך און נאך. ואני מעלים זה מזולתי (ידעו פטgam
ההרשנ"ע: נארען קען מען אפנארען נאר זיך). אמרתי זה מאז, ואומר אני זה גם עתה. און איך
דארכ' ניט קיין עבודה אך זאגן דאס – איך שביב ניט אוס פעלט מיר רבי, ואורום איך וויל זיין
ויכער, או דער רבי ווועט מיר וויטער פירען, ואורום אויב ח"ו כי, איז וויל קען מען זיין אווי) – אלא, ווי
וועט זיין מיט חסידים – דארך דאס דער רבי באזרגן, דאס איז זיינע אחריות. נדפס
בקובץ התקשרות, עש"ק בא תש"פ.

תשס"ה לאמבקש שיקבל הנשיאות – ומ"ש אנא הוiso על לנו און זיט כו" – הררי לזה צ"ל
היכולת, כחות העצמיים, כחות הגלויים, כחות הגלוים, ושלימות לבושי מהדו"מ
וכו' וכו'. [* הר"י גאנזבורג]. אגק ג תפה.

ר' אברהם, מ' דארך אראפריגינגען דעם רבין איז צו שוער – סי פאר מיר, סי
פאר איך. און ווער האט הנאה דערפונ? אגק ד קנב (ט שבט)

אתהן טרדות ההכנה לדפוס: קבלת הנשיאות; לפועל על מנין (לר"ש פזינר). כל מכתביו עם הפ"ג ..
בעהム קבלתי .. ואתו הסליה על איזור המעה של', כי טרוד אני ביתר, ובפרט בזמניהם
אלו, מפני ההכנה לדפוס של קונו' לכ' השון (אדמו"ר מוורשה"ב נ"ע), לכ' החשון המוסג"פ
והקונו' ליט"כ הבעל". וכן בהגחת הר"ד דש"פ בראשית אשר בטח קיבל במוועדו, ושל ש"פ
לך המוסג"פ, ופשיטה שאין לו לתלות כלל וכלל באיזה עניין של קפידה ח"ו וויל"ב. בעניין
מ"ש בהנגע לסדר כמו שהי' אצל כ"ק מו"ח האדמו"ר הכהן כו' – הנה כבר כתבתי
לא', שהרי לזה נצרך שייהו אצל כחوت עצמים המתאים לזה, וכן בונגע לכחות
הגלוים, וכן בונגע לג' הלבושים דבוזדו"מ וכו'. ...גהניתי במאד בראשותי במל' רשות
שמות המניין אשר פעל עליהם. ובל"ג אקראמ עצה"ק ביום ר"ה הלא"ח הלא"ח הוא יט"כ
הבע"ל, והשיית' יזכנו, כ"א Matauno, להמשיך ולקיים ברכות כ"ק מו"ח .. ליט"כ, כמו
שנדפסו במחתו בקונו' ליט"כ התחשי', אשר חוזר ונשנה עווה"פ בקונו' ליט"כ הבעל".
בר' הצלחה בעובוק'ך וווער נחת מל' יו"ח שי' – הפו"ש כל החבורה תהי' ברכות הагן.
על כמה מדבריו במחתו אלי – ימצא מענה בהר"ד דש"פ בראשית ולך. ועל השאר
אונה, בל"ג, במשך הזמן. בטה יודיע איך חגגו את הג היט"כ... אגק ד ע-עה.

עהצה"ק

תרידן Uhazha"K – המשכotta געלוט ביזטור. אחריו הפסיקה כה ארכאה שמחתוי להפגש אותו,
ומפני כמה סיבות ערבה לי הפייסה, הא' מה שפגשתיו בתוך קהל חסידים, הב' ביזה"ל
כ"ק מו"ח אדמו"ר הכהן וווער גואלתו הווא הוה"ג לכוון, יותר ע"כ שפגשתיו ע"צ
כ"ק מו"ח כו'.. אשר שם שורה המשכotta געלוט ביזטור. גם ה' לי קורת רוח מזה
שניהם כהנים חסידים אל הציון, אשר ע"י שזיכה את האחים ודאי שגדול זכותו,
והתקרחותו לכ"ק מו"ח כו'... הוא חצינור שעילו ברכה והצלחה. הנסי
מקווה כי לא יעbor يوم שאינו קובלע זמן ללימוד בתוה"נ ותוה"ח. ולפי דעתך ציריך ה'י
לקבל עליון, בל"ג, לכ"ה פעד היא"צ הראשון, יו"ד שבט התחשי"א, לומר בכ"י קאפי
ע"א בתהלים, ונוסף ע"ז למדוד בכל שבת וווע"ט איזה עניין בתורת כ"ק מו"ח כו'..
במאמרים, קונו' או שיחות שלו. וכמימ הפניים אה"פ, כן התקשרותו כדבעי לכ"ק מו"ח
כו'.. תשפייע עליון שפע ברכות להצלחה בגוב"ר. יוואיל נא למסור פ"ש ממני לאחוי
שי', בהזדמנות הרואי. באיחול כ"ט. מוסג"פ הקונו' שהופיע ליווה"ל כ"ק מו"ח
אדמו"ר הכהן. ובחבילה מיוחדת שלוחים אליו סה"ש וסה"מ. אגק ג שם.

תשס"ה ברכתו בגוב"ר ע"י הקריאה Uhazha"K, ובהיכל כ"ק כו' הפי"ג געלוט נת', ואקראהו בל"ג
ע"צ כ"ק מו"ח אדמו"ר הכהן. וצדיקא דאתפטר, דاشתכח בהאי עלמא יתיר מבחייה,
בטה יתונ ברכתו והשיית' ימלא ברכות בגוב"ר. בבר' הוגמה"ט. (הי"ק). בין כסא לעשור

תש"א. קראתי הפ"ג בעיר הע"צ, ואח"כ בהיכל כ"ק מ"ח כו'. שלשם נסכים לנטינה פדינות וליחידות. והנותן כו' צריך להודיעו. בטה ראה מכתבי הכללי, ובבק' להודיע מה נעשה בזוה במשך חדש הכללי הוא חדש תשרי. ות"ח מראש. אג' ג חפה. ונשאלו אין לו הבנה באזכיר עה"צ - כשאוכל, שותה ויישן גם אינו מtabונן קודם זה פועל בגוף ונפש. מה שביקש להזכיר ע"צ כ"ק מ"ח אדם"ר ה"כ"מ – אעשה כבך. ומ"ש שאין לו הבנה בזוה, הנה גם כשאוכל ושותה ויישן בטח אינו מtabונן קודם זה פועל על הגוף והנשמה שלו, ועובד כ"ז גם אם אינו מבין באיזה אופן נעשית הפעולה. וגם בעניין זה כ"ה. אג' ג תנח.

ווחשיבות ההתקשרות. מ"ש שנראה כمدברים למתים ח"ו ומכוונים מהשבה לזולת ח"ו, הנה בודאי מבין בעצמו שאין הדבר כן, כיון שמוסכם שכלב בן יפונה וכמה תנאים ואמוראים וצדיקים בכל הדורות עשו כן. ובקצתה לבאר קושיתו, - הנה גם כשהיו באים להרביב לבקש ברכה, לא היו באים אליו מפני מעלה הגוף שלו אלא מפני מעלה נשמותו. כל עניין המיתה אינו שייך כי אם בגוף, כי הנשמה היא נצחית, ובפרט נשמת צדיק שאינה שיכחה כלל וכלל לגיהינום, אף הקלע וכו', הרי עניין המיתה בה היינו הסתלקות, פירושה עלי' למדרגה נעלית יותר ואינו קרי ח"ו מטה. וכמ"ש בזוהר (ח"ג עא). ומ"ש שמכוין מהשбыתו לזולתו, הנה, בקצתה, אין הדבר כן, כי (א) הבקשה היא שהצדיק ברוב צדクトו ימליץ טוב על המבקש לפניו מה"מ הקב"ה, (ב) כוונה שנייה בזוה, אשר כל חסיד ומוקשר הנה נשמותו היא פרט מנשמת הצדיק שהיא כלל גדול, ונמשלת לראש ביחס לנשמות פרטיות שלה, כמו' בתניא פ"ב. וכן שככל אבר ואבר אף שהוא מקבל חיותו מהנשמה, הנה תחילת הנשמה מתלבשת בראש ומוח, ומהראש ומהמוח מתחלך אה"כ החיות לכל אבר ואבר לפי עניינו, כ"ה ג"כ בחסיד ורבי, אשר הראש כיון שהוא בריא וחזק יש בו כל החיות השונות של כל אבר ואבר, וכי שיהי ג"כ האבר בריא, צריך שתהיה ההתקשרות שלו עם הראש שלימה, היינו הגידים והנערונו המקשרים הראש עם האברים יהיו פתוחים, אשר אז יומשך אל האבר החיות השיך אליו. וזה בכלל עניין ההתקשרות של חסיד לרבי, אשר עי"ז מקבל החסיד כל המctrך לו הן בגש' והן ברוח'. אין הזמן ג' להאריך יותר, אבל תקוטה אשר גם זה מספיק, ואם יהי אצלו איזה שאלות בהכתבם למא', בטח יודיעני ובזמן הפניו אשתדר לענותם גם עליהם. מסגר הנני בזוה הקונ' לח"י אלול, וחותם, בבר' כוח"ט לשנתנו"מ. אג' ג תנח-ט.

אוהל דעתיק הדור (לשילוח דרכו פתקאות) - איני יודע אופי אותם שהשפייע עליהם בעירו. בכלל צריך לבאר להם העניין דואה'ל דעתיק, ומרומו בגמ' במרז"ל דכלב נשחתה על קברי אבות, ממש מובן שעי"ז ניצול מעצת כו', ואדרבה, עוד ירש חלום. لكن גם עליהם ליפות את כחו ולהת לו פתקאות וכיו"ב, כיון שאין ביכולתם לבקר בעצם עה"צ. בטח ימצא Antworten להסבירם, ויעוין ג"כ אה"ק סכ"ח וביאורו. אג' ז شب.

נשראי חב"ד מנותמת כבוד בחו"ל – 'הילדים רכיב' (וישלח לאג. יג). יעקב כבר הי' מוכן לקיום היעוד ועליו מושיעים גו", אבל 'הילדים', בנ"י, אינם מוכנים עדין. מעין זה בכל נשיא (ר"ת: ניצוצו של יעקב אבינו) ישראל, שאף שהוא עצמו כבר מוכן לגאולה, מתעכב הוא עם צאן מרעיתו השקוועים עדין בגלות. זהו הטעם שמנו"כ של נשראי חב"ד הוא בחו"ל – לעוזר לצאן מרעיהם, ע"י שהולכים על ה'ציוון' ומקשים להמצטרך. תום יא 29.

ענין השתחחות (לרחש"ז רובין, בנש"ק כו'). ת"ח שהזכירני על מקומות הק', לדכוותי, למותר להעיר מ"ש זה במאמרי אדהאמ"ץ בנו דרבה"ז ד"ה להבין עניין ההשתחחות, ותוס' ב"י בזוה להר"ח הר"ה מפאריטש. בבקשתו אזכהע"צ כו'. אהרון חביב – ליזת בתו למז"ט – סימא לאה- יה"ר שגדלה לתוחומע"ט והוא זוג' ש' ירו ממנה ומכל יו"ח רוב נחת חסידותי לאוישע"ט. קבהת בשוב"פ. אג' ט ז.

אג'תיהם כהנים בקברי צדיקים (לרע"י הכהן פרידמן). .. מ"ש בעניין הליכת כהנים על קברי צדיקים, הרי ידוע מכל' מורה ר"ל מיאנאויטש, אחים של רבבה"ז בעניין הגדר סביבות הציון בהאדיטש אשר נדפס בהתרמים, אשר מזה מובנת גם ההוראה בהנ"ל. ומ"ש בעניין מערה פרטית ומהשモעה עד"ז שהיא בקבלה, מובן שהוא צריך בירור על אחר

ומאנים נאמנים, ובכ"א פשוט שחלוקת ייש בין העני שטמא לנשיה ולצדיק בזמן הקבורה לבין הילכה ע"ח לאחר זמן, וכבר דשו בזה רבים. בודאי ל Koh Chalik פועל בעוני צאגו"ח באה"ק ת"ו, ולפלא שאיןנו כו' עד"ז בפרטיות. בבר'. אג' א. רכ.

וחלון אק' עהצה"ק בית"כ; אשכח יתר מבחןוי (כללי-פרט). הפ"נ שלו נת', ואקרהו בל"נ ע"צ כ"ק מוחא"מ ה"כ"מ, ביום יט"כ ה"ב"ל. וצדיק אטאכטר, דاشכח האי עלמא יתר מבחןוי, בטח יתנו ברכתו והשי"ת ימלא ברכתו בגוב"ר. בבר' הג גאולתנו ופלות נפשנו ופ"ש כל החבורה תי". (ח"ק). אג' ד. פ.

אג' תפ"ן שםו ושם אמו (ל"ש עובדי). כבק' זכירו את אמו תי' עהצה"ק של כ"ק מ"ח כו' .. נשי"א ישראל להבטה בריאותה, אלא שע"פ המבוואר בזה"ק (ח"א פ, א) ובכ"מ נזכרים בכוגן דא בשם ובסם האם, ובטה יודיע את זה במכתבו הבא. בבר' לבשו"ט בכהן"ל. אג' יא מב.

הליכה ל'ואהל' [השתתחות על קברי צדיקים: משה ה' מוכן אך נשאר בחו"ל – עם (ובגלל) צאן מרעיתו; וכ"ה ביעקב – שנשאר בגלל של הילדים רכים והצאן גו'; נשי"ח מנו"כ בחו"ל – כדי לסייע לצאן מרעיתם, ולעלות יחד עם]; ע"כ חשיבות ההשתתחות; קבריהם עם מחלות פתוחות לא"ז; עילוי לגבי א"י דזה"ג; עילוי גדול בהשתתחות - בתפילה]. נזכר כמ"פ בש"ס (סוטה לד. ב. ברכות י"ב. תענית טז, א). [להעיר מארכות השקוט להיתר לכוהנים לילך על קברי צדיקים, מזה מוכן שהוזע"ע שגדלה מעלה גם ע"פ נגלה (לכן משתמשים למצוא היתר לכוהנים)], וייל' בזה עניין נעה ביותר (בנוסף לשמש"ת בקונט' ההשתתחות לאדה"מ, ובדורשי ה"צ' וכ"ק מ"ח אדמו"ר – גם ע"פ נגלה). בהקדים: בנווגע לקרים צדיקים דنسיאי חב"ד – מנו"כ (לא בא", אלא במקומות שונים בחו"ל דוקא). ועד"ז במשה (נסיא ומנהיג הראשון – ומשה ה' רועה, צאן ישראל) – שנשאר במדבר עד היום זהה (יו"ר מג' אלפי שנה). ואיל' בתנוחמא: אמר הקב"ה משה, באייזה פנים אתה מבקש לבוא לארץ, مثل .. לרוועה צאנו של מלך ונשבית הצען, בקש הרועה ליכנס לפלטרין ש"מ, א"ל המלך יאמרו שאתה השבית הצען, אף כאן .. שבחך שהוזאת ס' ריבוא וקורתם במדבר, אתה מכניס דור אחר, עכשו יאמרו כו', .. תהא בצדין ותבוא עם, שנ' ריתה ראשית עם (צדקה ה' עשה) וגוו'. מצ"ע יכול ה' לפעול' שיכנס לארץ, אבל, מה ה' עם דור המדבר?! ... ישאלוהו: אתה בעצמך נכנסת לא"י ומה עשית עם... 'ש' מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבו' שנשארו במדבר?! ... וזה' 'צדקה ה' עשה ומשפטיו עם ישראל': משה נשאר עם בני' במדבר הגדל והנורא נחש שرف ועקרב וצמאן אשר אין מים, כדי שיוכל דערווערטן זיך ליקח עמו צאן מרעיתו וליכנס עמהם לא"י, בגאולה העתידה. מצינו עד"ז ביעקב אבינו, בחיר שבאותו: כשהעשינו או' ליעקב נסעה ונלכה ואלכה לנגדך', השיב לו: הילדים רכים והצען והברק עלות עלי' ודפקום גו' ומתו כל הצען, لكن, אני אתנהלה לאיי לרجل המלאכה גו' עד אשר אבוא אל אדוני שעירה' (בימי המשיח, שנא' וועל' מושיעים בהר ציון לשפט את ה' עשו'). כלומר: ליעקב כשלעצמיו ה' אפ"ל כבר מעומ'צ' דביהה"מ, אלא טענתו: שהילדים אינם מוכנים עדין לקיבול אורו דמשיח, להיותם 'רכים', בבחוי' צאן וברק' (נשותיהם מבחי' זרע בהמה', חסרי דעת (הכרה והרגשה) באלוות, ואם ימחרו אותו (ודפקום) אזי' ומתו כל הצען' – כלות הנפש לאלקות (שאינם יכולים לקבל ב'כלים'), או מיתה פשוטה (שביה"כ) – כי אינם יכולים לקבל או ר המשיח). ובגאל זה נשאר הצדיק בגאות למשך כמה שנים – שיוכל ליקח עמו צאן מרעיתו' ולהביאם לימו"מ. כ"ה בכל מנהיג ונשי"א ישראל בדורו: מבלי הבט על מעמדו ומצוותו מצ"ע, מניח הוא... הכל על הצד, וambil' על צאן מרעיתו, וכשהצען בгалות' בליבנט ער ליגן' ... בгалות, כדי... שוכן להמשיך ולשמש... 'צינו'ר' ו'מומצע' המחבר' שעיל ידו יכול יהודי... לקשר עצם הנשמה... עם עזזם"ה א"ס ב"ה. זהו הביאור שמנו"כ דנסיאי חב"ד בחו"ל – נוסף לזה שמתיינים ליכנס לארץ בגאולה העתidea ייחז עם צאן מרעיתם (עד' גוף זאל מיטיגין מיט אט דעת גוף) – בהיותם נשומות כלליות, שרשים לכל הנשמות הפרטיות בדורם (שכ' א מהם ה' פרט' שלהם) – בכחם לעזר ולסייע לצאן בכל המctrיך, שלא בערך מסויע של מי שנש망תו אינה נשמה כללית. ובפרטיות: עוז זה געשה ע"י וואס מ'קומט אויפן ציון אוון מ'בעט כל המctrיך, ועוד ועיקר – בעת ההשתתחות מתקשורת ה'יחידה' עם ה'יחיד'... וזה נתי"כ לכללות העובודה, עי"ז شمישיכם ההתעוררות מהשתתחות לכל הימים שלאה"ז, שתפעל במחדו"מ שיהי' כדבאי – תכלית כל האדם, ועוז"ג כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבך לעשותו. להוסיפ, קירוב מקום מנו"כ מהווע עוז וסיווע בעבודת כו"י: עה"ז העוז וסיווע בתוקף יותר; אבל, גם כשןמצאים בקיורוב מקום, העוז וסיווע מצד

היכולה לילך עה"צ בקרוב מקום, ע"ד מעלה פתו בסלו', שאז אין מתואוה כמו שאין לו' (סיווע בהחלשת התאה) – כ"ה בנדו"ד, שידיעת 'דרך העבודה' דהילכה והשתתחות עה"צ כו' מהלישה תוקף התנגדות, העהולה"ס דהלווע"ז, גם הלעו"ז יודע אז טאמער וועט ער שטארק אנקוועטשען – יתרזקן לעמוד נגדו גם ע"י השתתחות עה"צ – מה שבittel מציאותו לגמרי!... וועוד (זה שמנוי' כבسمיכות לצאן מרעיתו) שפועל אצל הקישור והחיבור לארץ ישראל. בהקדים, מצינו שתפילה (בקשת צרכין) צ"ל קשורה למקום שווינו עיני ולבי שם כה"י (מ"א ט,ג), לכן 'בחויל' – ייחזיר פניו נגד א"י, שנא' (שם חמ) והתפללו אליך דרך ארצם, ויכוין גם נגדIRO שלים .. המקדש .. בית ק"ק. ההסבר (אגה"ק סכ"ה): בחויל נמשכים כל המשכחות ע"י התלבשות בע' שרים (מהו נשתלשל ענון הע"ז, אף שהם כגון ביד החוצב), משא"כ בא"י 'תמיד עיני ה"א בה גו', נמשכים כל ההשפעות כו' מהקב"ה בעצמו (לא התלבשות בע' שרים), לכן התפילה דרך א"י זוקא. ומעלת א"י קימת בחויל (נוסף על 'ישיחיר פניו נגד א"י') – במקום מנו"כ **דנשיא הדור**: לגביה תחה"מ או' הגם' (כתבות קיא, בריש"י) 'ולר"א' (אמר 'מתים שבחויל אינם חיים') צדיקים שבחויל אינם חיים? .. מחלות נעשו להם בקרקע' (ועומדים על רגליים והולכים במחלות עד א"י ושם מבצצין ויזאצם), היינו שפתח המחלות בא"י. וע"כ מחלות אלו דינם כא"י, ע"פ (פסחים פו,א. וש"ג) – 'לשכות (וכן מחלות (רש"י: לשכות בניוות מחלות) הבניות בחול ופתוחות לקודש, תוכן קודש', בתר פתיחתן אולינן'. היינו גם קברי הצדיקים בחויל הפתוחים למחלות כו' – דינם כא"י. ואף שהמחלות תפתחנה רק לע"ל, ואילו עתה הקבר סתום כו' – הרוי: שניו באלהות (פ"ו מג, ובפי הרע"ב) 'המת בבית ובבו פתחין הרבה כולן (כל הכלים המונחים תחת המשקוּר דפתח בחול הפתחים מבחויז) טמאין .. חשב להוציאו בא' מהן (ע"פ שלא נפתח) .. הציל כל הפתחים, ורק הנמצא תחת המשקוּר דפתח זה (עשכשו סתום, ורק לאחר זמן יפתחו) טמא. ואם המחשבה וידיעה מפתחת הפתחה לאחר זמן מהני לענן טומאה, עאכו"כ – מרובה מידה טובה – לעניין טהרה וקדושה, כבנד"ד: הידיעה שלע"ל הי'فتح הקבר (המחלות) לא"י, מהני שוגם עתה יחשבו המחלות 'פתוחות לקודש', תוכן קודש', ובמילא דינו דהקר – בפנימיותו – כא"י. ונמצא שהתפילה בחויל במקום מנו"כ'Dצדיק ונשיא הדור שפותח לא"י – יש בה המעלה דתפילה בא"י. **ולהו סוף**, זה עילוי לגביה א"י עצמה (כפי שהיא בזה"ג). בהקדים הבדל בהמשכת החיים לבני"י בין זמן הבית לזה"ג (אגה"ת פ"ו – 'עoon כרת (ה"ו) – המשכה ממשפיע א"ס ב"ה ע"י שם הו"י ב"ה), שבזה"ב לא היו מקבלים חיים לבזה"ג כו'. א"כ נה"א .. מפנימי השפע ממשפיע א"ס ב"ה ע"י שם הו"י ב"ה, משא"כ בזה"ג כו'. א"כ מעלה דא"י לגביה חוויל בהמשכת החיים שלא ע"י התלבשות בע' שרים כו' (כנ"ל) היא בזה"ב, משא"כ בזה"ג כו'. ויתירה מזה: ע"פ משל נפילת החומה, שהאבן שבראש החומה נופלת רחיק יותר, עצמת נפילתה והמכה גדולה יותר, מוכן, שחרובן ביהמ"ק פועל שניוי וירידה בא"י יותר מבחויל. ורואים גם **בגשמיות השינוי והירידה מהחרבן ביהמ"ק** – בזה"ב היל ריבוי טוב גשמי ביותר (זבת הלב ודבש), משא"כ בזה"ג כו' (תנוחמא תזווע ג. קדושים ג). ולא רק שבזה"ז הטוב גשמי בה אינה בשופי יותר מבחויל, ואדרבה, בא"י צורך בהשתדרות וירידה כו' יותר מבחויל. ובלי הרמב"ן (באגרתו לבנו 'בעניין הארץ') – 'רבה העוזבה וגדל השמןון, וככלו של דבר, כל המקודש מהברור הרב יותר מחבירו, וירושלים יותר חרבה מן הכל כו'. עד"ז בענינים רוחניים: שבאי"י קשה להתנהג ע"פ תומ"ץ כדבי יוחר מבחויל, כי, בנוספ' להמצוות התלויות בארץ (שאינו בחויל), יש צורך בזיהירות יתרה בנסיבות ההנאה (גם בענינים שאינם תלויים בארץ) מצד גודל מעלהה כו'. דוגמא (כל הענינים משתקפים) בדיני התורה: 'כל ת"ח שנמצא רבב על בגדי חיב מיתה, שנא' כל משנאי האבו מות, א"ת משנאי אלא משנאי'. עד"ז בנדו"ד, מצד גודל מעלהה דא"י, שאוירה טהור ומהיכים וכו', הרי גם עניין קל כמו 'רבב' פוגם בחבל ההתקשרות כו'. אמן, כהנ"ל (ירידה זהה) הוא רק בענינים הקשורים ושיכים לסדר השתדרות, שם נוגע (יריט אן) ה'פגם' ד'עונותיכם מבדיים גו', ומצד זה החרובן והగלות, כולל גם 'שכינתא בגלותא', ובמילא, כל הענינים הדורשים לבני"י (הן הגש והן הרוח) באים בקושי שלא בערך זהה"ב. אבל, מצד מען מסדר השתדרש', מצד עצמות א"ס ב"ה, ואצל בנ"י מצד עצם הנפש – לא שיך ה'עונותיכם מבדיים גו', ואין דבר שי יכול להבדיל, ח"ו, בין נקודת היהדות לעצמות אסב"ה, ובודאי שבזה לא שיך העהו"ס ועאכו"כ חרובן ח"ו. ועד"ז בוגע לא"י: בוגע לעצם דהארץ הקשור לעצם דאלקות, לא שיך החרובן ח"ו. אלא שיש צורך בהשתדרות וירידה להמשיך העצם

בגilioי ממש ובפומ' מ בחיי הירוי |. וע"ז הוא העוזר וסיווע **דצדיק נשיה**"ד: ידוע (בשם אדה"ז – פלח הרימון ע' ז) **ש'לפנין** נשומות הגבוחות .. לא נחרב הבית כל' כו', שהמעו"מ שמאצ' העצם (לא שיך חורכו) נמשך ומאריך אצל גם בדרגת הגilioים, בכל כחות הנפש, ובכל רמ"ח אברים ושם"ה גידים. וע"כ ניכרת אצל הצדיק אפי' בגilioי גם מעלה העצמית דא"י, הינו, במקום שמננו"כ – גם בהיותו בחו"ל- דינו כא"י מצד 'המחלות' שפתחן פתוח לקודש (כנ"ל), והמעלה שאצלו לאחר החורבן ניכר בגilioי מעלה א"י כפי שהיא מצד העצם, למע' מההורבן. ועפ"ז **עליזי גдол ביותר בהשתתחות** – **בתפילה**: בזה"ז כשהיהודים רוצח להתפלל לקב"ה בדוגמת התפילה בא"י בזה"ב (למע' שליטת הע' שרים וכו'), באופן שעצם הנפש מתקשר עם העצם דהקב"ה שלא מוציאים ('לך לבדוק ואין לזרום איתך') – המוקם לזה הוא **עה"צ דצדיק נשיה**"ז, שכן, לא זו בלבד שדינו כא"י, אלא בו המעליה דא"י כפי שהיא בזה"ב. ובזה סגולת נספה – **שיתקינו** כל הבקשות בתפילה, בכל המctrך לו, כולל ובמיוחד – המשכת העצם בגilioים, שמהביי הוכח בה מתלבש אווא"ס ב"ה, יומשך ויתפשט בכל כחות הנפש ואבריו הגור, בחיה הירוי, במחוד"מ בפועל, ובפרט ברגען לקיים השילוחות שנשה"ד מסר לכוא"א מאיתנו – שiomשך כ"ז לא העולה"ס, בהצלחה מופלגה, בגו"ר גם יחד. משיחק י"ד שבת תשיד ס"א-יב.

ונפקן קודם הליכה על ציון ואוהל – שמעתי מכ"ק מ"ח אדמו"ר ה"כ"מ – נוהGIN שאין אוכלים אבל שותים (ראה זה"ג עא). אחרונים בשו"ע או"ח ס"ס תקפא. לקוטי צבי. ילוקוט אברהם לשו"ע או"ח סתקפ"א. אלף המן שם). אגק ג רעת.

חתונה בעת האבילות

ונפקן חתונה בעת האבילות (להרנו"נ) [הראות פרטיות לאנשים פרטיים במאמר, גם בנד"ז] – **לפען"ד** יש מה החו"כ בניגוני חב"ד וכיו"ב. כל המשמח כו זוכה כו' – נזכה ב"ב לזמן דקול' חוו"כ משמה חתן עם הכללה. יזוע שאצל הנשייאים, ובפרט – **שמעתי** – שאצל אדמו"ה"ש נ"ע, הי' או'AMILות בזודדות השיעיות רק לפרטים מן השומעים בעת אמרת המאמר, וכאו"א הי' שומע רק השיעיר אליו. אלא שכ"ק אדנו"ע ביקש את אביו שהוא ישמע גם את כל המילות הנ"ל ניתן לו – כך שמעתי מכ"ק מ"ח כו' ה"כ"מ. והנה, גם במאמר דיום ההסתלקות יש כו"כ בע"ש'סקע וווערטער, ופתרון שאלתו לפען"ד שם רפ"ה, בטח ישמע – דערהערן- מש"כ ויישמע להחו"כ ולכל המסובין. אחותם בברכת מז"ט מז"ט לחו"כ, שייעלה הזוג ליפה, ויבנו כו' בדור ישרים יבורך, בגilioי בנין ע"ד. ברכת מז"ט. חי"ק. אגק ג רמב-ג (ה' אדר).

פני משה ופני יהושע

פני משה כחמה, פני יהושע לבנה. גם לאחר שניטלה רשות משה ונינתה ליהושע (פינחס כו, ייח-כא), עדין יהושע התלמיד שמקבל כל עניינו ממש רבו. [רש"י ס"פ וילד:] כל ימי חייו דיהושע נראה לו כאילו משה חיו. כמו בחמה ולבנה, גם לאחר שקיעת החמה, מקבלת הלבנה אורה מהחמה. ולהוסיף בזה מאדמו"ה"ש בעניין תפילת העני: בתפילה או' וענינו מאירות כשמש וכירח, והקשה המגיד, אם מאירות כשמש מה הצורך בירח, שאورو בטל לגבי השם? ותירץ הה"מ, יש מעלה בירח שאין בשמש – אור חדש, ולכון התענוג יותר. דוגמא מעני ועשיר, כשהענין משתכר מההובים מתענג מהזה יותר מהמלך עם סגולות מלכים, כיוון שהוא אצלם דבר חדש שלא הי' קודם, משא"כ אצל העשיר, שיש לו הרבה מהזה, והתענוג תמיד איינו תענוג. זהה א"כ בקשנותנו שענינו יairo' 'כשמש וכירח', בהיות הירח 'לית לה מגראם כלום', וכשמקבלת אורה מהשמש, מלבוש בזה תענוג גדול, ובקשנותנו לב' המעלוות: כשמש – אור רב בעצם ללא שינויים, וכיירח – אור חדש עם תענוג שbezeh. [הרבי:] מהזה מובן לאידך, צער מאיבוד דבר, הנה העני רגיל' להזה ואין צערו כ"כ גדול כמו עשיר שאיביך כו'. אעפ"כ, לא רק אצל מרעה"ה (עשרה), אלא כא"י מישראל (בכח' ירה, עני) צ"ל נוגע לעצם מהותו אף' חסרון א' מדברי תורה כו'. ש"פ וילך, ר' תשרי כו.

יעקב אבינו לא מות, מה זרעו בחיים אף הוא בחיים

ופ' יעקב אבינו לא מות (ככ' בשנת תש"ב- להרמ"פ הכהן צי). חדא"ג: לא מות הינו בנפש, משא"כ בגוף. **לכוא'** ל"מ כן בתוס'. ויל' דהחות' לפני הקס"ד, ולא אחריו הקושיא 'כוי ב כדי ספדו ספדייא כו". עי' רמב"ן ס"פ בראשית: 'יעקב אבינו לא מות כו' ויראו אחיו יוסף כי מות אביהם, כי להם מות הוא' (אף שפי' שם גם בא"ז). וזה"א רמה: 'יעקב לא מית

כו' שימושא לא מית אלא **אתכנייש מעולם** ואזל לגבי סיהרא' (עיג'כ ביאוה'ז ויחי סד'ה ת"ח מצראי). באלשיך (בראשית מז,ט): יעקב דוקא לא מית, אבל היתה מיתה בישראל. ויוםתך עי"ז שינוי השמות בפסקוק 'אל תראי תולעת יעקב מתי ישראל', ע"פ דרזיל'ל בבר פ"ק, וכפפי מהרزو' מתי ל' מיתה. אבל צ"ע מדוז'ל (זה"ב נג. ע.א. רשי' חעניט מ.ב. ד"ה אף) וירא ישראל סבא'. ובבר פצ'ו' ואן אתה מות שנא' ויקרבו ימי ישראל כו'. והנה לכאו' פשות דרכ יעקב לא מית (ראה חולו"צ למ"ט תענית שם ע' ו' ואילך), שזהו מצד שמדת יעקב הוא תא"ת – תנתן אתם לע יעקב (שם ס"ע ז' אמרת ליעקב' והוא תיבות יעקב' בל"א מ"ת). ע"ש בארכיות ובשיחת לי"מ"א לא"א) – משא"כ אברהם וכוכו שנא' בהם מיתה, וכן משמעו בתו"א ד"ה להבין בי ענין האבות ה"ה המרכבה, ולquo'ת ד"ה ושמשתי כדכד הב' סס"ג; וברםב'ן (שם) של' וענין המדרש הזה כו', משמע דס"ל בכל הצדיקים יש עניין זה, וכןו שמשים שם. ויבורן הענין זה במס' שבת וכותבות – ראה כוונתו לשבת (קנ.ב. חמובות ג.א), ועיג'כ ב"ב (נה.א). ואולי החילוק: בכל הצדיקים הוא רק לעתים מזומנים, כל' הרמב'ן, אבל ביעקב תחופף עליו כל היום – ובאלשיך חילק דבר יעקב גם רוח ונשמה לא נסתלקו ובשארצדיקים רק נשמה. ועי' TOD"ה ונשנתו (שבת קנ.א) דמשמע דא"א להיות כל היום אם נשנתו גנוזה תחת כסה"כ. וזה מעלה באמ רק לפරקים יordan. ויל' להיינו דוקא במ"ש ה"ה בהם מיתה ונפסק קשר הנשמה והגוף, משא"כ יעקב אבינו שלא מית, אך דודרבה העילוי הוא נשמה בגוף דוקא. ועדין צ"ע. אך לא לו (כג אייר).

מיידינו היא געזונד ביתור! .. (לרשות' ז' דוכמן) בטח י Mishik ברישימת זכרונותינו – ומה שמאחד לומר זאל געזונד זיין [...] נהגו כן, אבל מהו הפחד [...]. ומבר' באגה'ק סכ'ח' שחחי הצדיק הם אמונה ואהוי'ר. וא"כ [...] הוא געזונד ביתור. וד'ל. אך ג.ז.

זרעו בחיים: כמו עצם הנשמה מלמע' הקשורה לאותו גופו כ"ה נשייא ישראל הקשור לזרעו; כשהם 'בחיים' – עומד ומשמש כו'; המשכת ההשפעה כתל' דלא מייעצר; אהב' – לפעול 'זרעו' בזולות – כל' לואהבת את ה"א; ע"י 'מופתים' פועלים גם הנה"ב להסיר ההעהלה"ס; ברכות לזהו"ק (שיקראו על שם הרבי), ולפרנסת בהרחבה וعود; המנגדים יבואו להחסידים (כאבגדו) ויבקשו משקה... (יתמו' חטאיהם'). הנשמה, חילקה התחתון בלבד מתלבש בגוף; העצם (ועוד) הינם מלמע', אך קשורים רק לאותו גופו (אינו מתלבש בפי גופים), لكن לפעמים יש לגוף התעוורות מלמע' (לא מצד עבודתו), ותפקידו רק לקלות הנשמד מהעצמם. וא"כ, נשיא ישראל, נשמה כללית, בהיותו העצם לכל השיכים אליו – הקשר עם גופם בעזה' הזגשמי. זה תרנו דע"י שזרעו בחיים אף הוא בחיים, בהיותו העצם דזרעו. אילו זכינו, יוכלונו לראותו בעיניبشر, וכיון שלא זכינו צריך להשתדל דזרעו יהי בחיים (ציטוט מהמענה לשון השצדיקים כבר מתו בהאי עולם בפולחנה דמאיהון, והשתא איננו חיים (בעזה'ז – ע"י זרעו בחיים)), ומה להלן כו' אף כאן עומד ומשמש כו', יתר מבחןיה, ומשפיע השפעות בעזה'ז כו', גם בגשמיות, לפרטים ולמוסדות. **השפע** פרנסת (כמו ה'מן) נשמת לcoldם, כמו אצל משה כך באתפסותא דילוי' שמשמיד השפעות, אלא שצ'ל 'זרעו'. אופן ההשפעה, דבר يوم ביוםו (והסיבה שכ"י: חזוק הבטחון וההתកשרות, גם מצד הגוף, שכ"י היה או כל חם...). וזה ע המשכת הטל, לא מייעצר, שמובה שזה בא בזכות גדול ישראל. כדי להיות זרעו, צ'ל תורותיו וכו', שאhab' כי לואהבת את ה"א, טובה ליהודי בגור', ולפעול בזולות עניין דזרעו. **אדמוהררי'ץ**, פעם כשייצא מיחידות אצל אבינו בכיה, וכשהלאהו השיב: מה לעשות שיש לאבי בן יהוד, והוא כמוני...! גמ' (ב'ק) כשהרועה רוגז על הצאן – מנקר עניין העז המוליכה העדר (רש"י: והיא נופלת בבורות כו'), אך הצאן אינם אשימים בהזה, וגם מנהיג הצאן... משמייא ממנו ל', ונונתנים לו כל הכהות לפועל... כולל עניין המופתים [בליוואויטש ננט געהאלטן מופתים (רבות מופתים בארכ'ץ); בעל הילולא: המצריים היו משליכים ונזקקו למופתים, בגין' אין זקנים למופתים, אך כשיה' צורך במופתים – היו]. עתה, חושך כפוף ומכופף, אילת השחר (התגברות החושך לפני עלות השחר), הנה דורכברעכען ההעלמות והסתתרים יש צורך במופתים (למרות שישיך לאדם'רי פולין), ובזה פועלם הנה"ב, אבי דער עניין זאל זיך אויפטאן. הנה ע"י הנטנית כה ל'גדא' – (רבבי) מכריז: כל אלו הזקוקים להפקד בבניים – הנה בשנה זו יפקדו בבניים, ויהיו חסידים [אדהאמ'ץ היל' שולח בקשות אלו לאחיו הרח"א, שהי חובש השטרויימל וمبرכם בתנאי שיה' בן זכר וחסיד] ויקראו ע"ש הרב (ובאים א"א – הנה ע"ש הצע"ץ – מ"מ!), וכל אלו שזקנים לפרשנה – פרנסת בהרחבה, ואלו שיש להם מריה שחו'... יפטרו מזה. שתה' הפשטה מעניינות תורה' בחצלהה, מוסדות הרביה בהצלהה, והמנגדים למוסדותיו – הנגתו בחסד וברחמים, יקיים בהם הטעמים ולא חוטאים, והוא סופם כאביגדור, שבא

להסידים לבקש משקה... ויבטלו כל המניעות להדפסת חסידות – הפטת המעינות חוצה, והכל בהצלחה! ש"פ בשליח.

ודען בחיים | גבול גשמי איינו מפסיק; עד"ז בהמשך ד'בע"כ אתה חי'; משמעות 'ודען בחיים' – חי' הצדיים גם בגוף האהבת ה', יראתו, ואמונה בה'; גופו הגשמי הוא רק 'כלוי' זהה; ראיית 'חיים' ב'זורע' – מהתמסורות אליהם;]. (ראה תחילת השיחה במדור פרקי אבות: פ"ג מט"ז – נפרעין כו) **כשכך'ק מוא"ח אדמו"ר נסע מרוסי** (בעל כרחו – אגק שלו ח"ב ה), אמר – בעברו הגובל – שאע"פ שיש גבול (הפסק) גשמי, מ"מ, אין להתפעל, וימשיך הקישור כמקודם (בכל פרטיהם הדברים הן שככוב, ויתירה – בדברים שבע"פ). וכך ה' – לא רק בענייני רוחניות, אלא גם (כידוע בספרות מכמה אנשים) עניינים שנעשה ע"י מעבר לגבול, אע"פ שלכאו' ה' עליהם להיעשות בהשתדלות הנמצא על אחר במקום גשמי. הינו: גם כנסנתמו מלובשת ומוגבלת בגוף גשמי (גם גופו הצדי תופס מקום גשמי) – בכךו לפ██וק שהגבול הגשמי לא יפסיק, וימשיך בקשר עם זינגען איזין הקשורים אליו קודם עברו הגובל. והקשר גם מהם אליו – אף שאינם בדרגתנו, ואצלם המקום מפסיק ומרחיק. והקשר כמקודם, ואדרבה, ביתר שאת וביתר עוז. **שם שנסייעו מרוסי ה' בע"כ, כ"ה** גם 'בע"כ' **שבהמשך ל'בע"כ אתה חי'**: המסתכל רק בענייני בשר, לא רק גשמי אלא גם חומריא – יכול לומר שנעשה ח"ו הפסק וכו', אבל האמת – מה להלן עומד ומשמש אף כאן כו". הינו, שם שה'בע"כ' דהשילוח ממש לא השפיע בקשר דא' לשנהו, כך לא יכול ה'בע"כ' להשפיע בעניין הפסק כו'. בשעה שפסק על עצמו לגבי הגבול שלא יפסיקו מלפעול על אותם שחינך והעמיד, וימשיכו לילכת בדרכיו. **לכאו' קושיא** מיידית: הרי ישנו המאורע כו' (יו"ד שבט), והינו נוכחים, ונעשה עניינים (לא רק מרצין הנה"ב, אלא) ע"פ שוו"ע הקשורים לה'הפסק' כו?!. – ובכן, כל העניינים ישנים גם בנגלה: גם' (חנита ה'ב) יעקב אבינו לא מת', ופריך 'וכי ב כדי ספדו ספדי ניא וחנטו חנטיא' כו" (–עשה אמתה הנא' בתורה!) ונעשה מהה כמה עניינים בהלכה בשו"ע)? הנה גם לאחר הקושיא אין הגם' מתחרטת אלא מצדיקה ה'יעקב לא מת' ע"פ ביאור שם' זרעו בחיים אף הוא בחיים': אמר רק יישנו ה'ז'רעו בחיים'... הרי למרות ה'ספדו .. וחנטו כו" (עשה במציאות) – אז' אף הוא בחיים'. לא כהרו צים לדיל (פארואסערן) ולפרש שע"ז ש'זרעו בחיים' ה'ז' **כאליו** 'הוא בחיים', כי: (א) עפ"ז לכאו' הגם' מתחרטת מהנאמר שלא מת' – שאכן מת, אלא כיוון ש'זרעו בחיים', לכן יש לו הנהה כו' כאילו hei בחיים, (ב) פי' זה הוא בהיפך מל' והgam', שאינה אומרת 'כאליו זרעו בחיים', אלא משווה שני העניינים, באמרה, 'מה זרעו בחיים' – הנה באותו אופן 'אף הוא בחיים', וזהו מענה מול העבודה ש'ספדו כו' וחנטו כו"! **הביאור בכ"ז – ע"פ מענה אדה'ז** (אגה'ק ביאור לסז"ך – בקשר להסתלקות הרמ"ם מהארדאך, לאחר הקדמת ל'ז'יל' שבק חיים לכל חי', ממשיך) 'חיי הצדיק אינם חיים בשריים, כ"א .. רוחניים .. **אמונה ויראה ואהבה**' (ומצטט לה פסוקים). הינו, אצל הצדיק ג' אלו הם עיקר החיים הגשיים כפי שנמשכו בגוף (ח'י הגוף). בהקדים: **רבנו נשיאינו מסביר** (בכ"מ) **כשם שמצוות הפלין** (לדוגמא) הינה גשמית לכל הדעות (קלף גשמי, כתיבה בדיו גשמי, ליתנים בבית' גשמי, להניחם על היד והראש הגשיים) – כ"ה במצוות אהבת ה' יראת ה' ואמונה בה' – עם היותם רוחניים – צ"ל נמשכים בנסיבות הגוף, ככל ענייני תומ"ץ, שתכלית קיום כנסנשכים וניכרים בדבר גשמי. וועל'כ', יש בין הגשמי לרוחני שבדבר הילוק מהו העיקר ומהו הטעף? לדוגמא בהפלין, יתכן שייהי רק **מעשה** המצוה הגשמי, ללא כוונה (אפי' שצ"ל שעבוד הלב והמוח (שו"ע), ועאו"כ הכוונות שנות' בחסידות וקובלה); ויש אופן נעליה יותר, שמלבד הצד הגשמי ישנן הכוונות בתכלית השלימות, ומשעבד לבו ומוחחו בפועל, כח ההרגש והמחשבה, או המהין חב"ד (תניא רפמ"א – בוגע לתפלין). אך באגה'ק הנ"ל מבואר שאפי' כשהצדיק בחיים חיותו בע"ד, הנה גם גשמיותו הו"ע רוחני: כשמברך בשם מלכות על אכילהו, הרי כדי ששח"ו, לא יהיה ברכה לבטלה, בהכרח שאכלתו תה'י גשמיית (על אכילה רוחנית אין מברכים המוציא כו'...). **כשלומד תורה, למרות שהתורה נק' ללחם'** (לכו לחמו בלחמי' (משל ט.ה. ברכות נ.א. חגיגא י"א)), מ"מ, אסור לו לברך ע"ז המוציא לחם מן הארץ', אף שליה"ת העשה 'דם ובשר כבשרו' (תניא ספ"ה). ברכת ליה"ת היא: 'לעסוק بد"ת', או 'אשר בחר בנו .. ונתן לנו את תורתנו'. **המושcia' מברכים על لهم גשמי**. אמנם, באכילתו לחם גשמי, ה'ז' **אצלו עניין רוחני**. בדוגמה הספר מהצ"צ שאינו רואה את הקורה' (אף שהפסה מקום גשמי, העמידה התקורה, או הבית כו'), אלא את כח הפועל בפעעל (ולא' כח הפעעל' כפי שהוא בפ"ע). עד"ז מ"ש 'חיי הצדיק .. כ"א .. רוחניים', הנה למרות שאוכל לחם ובשר

גשימים (הראי – אמרית הברכה), הרי בשעת מעשה הוא מרגיש הרוחניות שבדבר, ומזה נהנה ומקבל חיות. נמצא, גם כشنשתו בגוף הגשמי, הזוקק לאקו"ש גשיים – הנה הגשמיות طفل ולבוש חיצוני בלבד. ויתירה – גופו הגשמי אינו אף' בדרך طفل, ואין לו מזיאות בפ"ע כלל, כי הינו רק 'כלי' שע"י יכול למלא רצון הנשמה לפעול בעולם (ולזה הצורך ביד ורגל ורמ"ח אברים גשיים). וזהו מענה הגם' בונגע ל"ספדו .. והנתו: פועלות אלו הן עם גשמיות הגוף, אצל אדם אחר, אף' יהודי, בהיותו בעוה"ז – הגשמיות עיקר עניינו, ורק שעושה בזה 'לש"ש', או אף' למעלה מזה – 'בכל דרךך דעהו', אבל 'לוקה' הגשמיות שבדבר, וכיון שהחייו קשורים לגשמיות הגוף, וגשמיות עניינו שבעולם, הנה כשנותלים ממנואת הגשמיota ה"ז עניין ד'מיתה'; אך בצדיק, שהחייו אינם בשרים אלא רחניים, אמונה ויראה ואהבה [אף שתנאי מצות אלו צ"ל בשמיota הגוף, הרי גם בזה הגשמיות طفل לגבי העicker, ועכו"כ כשמיota הגוף וענין העולם הם רך طفل] – מובן, שכאשר ניטלו ממנוא היו הגשמיים – דבר הטפל– א"א לקרא לנצח הזה' מיתה' – 'לא מת'! כי חיותו הרוחנית, העicker – נשאר אצלו – א"ל צדיק (לא בדרכו אגה"ק הנ"ל) שככל ימי לומד תורה ומקיים מצות, אבל לא שעוסק באיברמאן' (להפור) גשמיota לrhoחניות. כשלומד תורה – לומד תורה; וכשוכל מאכל גשמי, בברכה ראשונה ואחרונה, אם בשעת מעשה הוא מרגיש (לא טעם הניצוץ האלקוי בה, אלא) הטעם הגשמי, והרגש טעם זה תופס אצל מוקם, עכ"כ שעולול לבלבלו שאם אינו ערבות לחיכו נעשה אצלו 'טומעלנייש' בונגע לברכה (או"ח ס"ב ואילך)! הינו, יש לו אמן חיים רוחניים, אבל גם חייםبشرיים המבלבלים לנשמה – הנה כשניטלו חיו הבשריים, א"א לומר שא"ז תופס מקום אצלו, ובמילא אי"ז נחשב ל'מיתה'; אם אי"ז בבחיה' 'קטלא כלוא', הרי עכ"פ ה"ז בבחיה' 'קטלא פלאגא'; וכדי שיהי' מעומ"ץ שללא מת', והוא בבחים, באותו אופן ש'זרעו בחים' (גם לא בבחיה' 'קטלא פלאגא'), ה"ז דוקא כשהחאים היו בע"ד הגשמיות אינן תופס מקום אצלו כלל, גם לא בבחיה' 'פלגא', כי גופו גשמי בבחיה' לבוש חיצוני, וכשפושטים לבוש א' ולובשים לבוש אחר, לא נחסר בעניין החיים. מהי ההוכחה שב'חיהם' הרוחניות העicker, א"א להיות ש'זרעו בבחיה': בהקדים (תניא רפל"ב) – 'הועשים גופם עicker ונפשם طفل, א"א להיות אהבה ואחותה אמיתית בינהם וכו'. הינו, קיים' אהבת לרעך כמוך' א"ל רק כשהנשמה עicker והגוף طفل. שואי' נוטן' גם לזולת' אבל נשאר גם אצלו; אך כשותמסר לגמר (גיט זיך אינגןץן אף') להזולת, ועד שמחדר ומיישם ('ער עצט ארין') את ה'חיהם' שלו ב'זרעו' – להחיותם בתום'ץ, וזה כנ"ל, כשהגוף אינו אף' 'טפל', ואינו מזיאות בפ"ע כלל (אלא 'כל' בלבד. הוזעך). מהו"ע 'זרעו בחים' – כשרואים שהעבדה דפלוני' בחים', ח' בתום'ץ, אינה אלא מהו' זרעו: יהודי הח' ומתהלך בין גוים, לו כל הענינים מצד נה"ב, יצ'ר' והעולם כו' – כיצד ניתן להחיותו?! [ב"ר פל"ט יד:] 'אם מתכונסין כל בא עולם לברוא אף' יתושים א' (או להלbinן כנף אחד!) איןין יכולין, וכן – העובה שפלוני' בחים' היא בغال היותו זרעו, שזהו מקור חיותו, כיצד?! ובכן: הכל' כל בא עולם אין יכולין לברוא' ה"ז בהיותם במעו'ם ד'גברא'; אבל כשנעשהין'Dומין לברואם' (ב"ר פס"ז, ח. רות רבה פ"ד, ג. ועוד), שאינו מזיאות בפ"ע, והוא רק שליח דברוא עולם – הנה בORA העולם פועל על ידו ענן הבריאה. ויתירה – אף' השכל ביד' ש'חוץ מיר'ש' (שלכא' אף הקב"ה כביבלו לא פועל זאת, וכיitz ביכלתו לפועל ש'חייו' בחים') – הנה, זה דוקא בכחו של היהודי, מצד הציווי' ואהבת לרעך כמוך'. ומכ"ש וק"ו: אם צריכים ליתן להחיות הזולת, אף' שעפ"ד' חיך' קודמין', אינו נכנס לשקו'ט, ומוס'נ' להחיות יהודי. וזה ההוראה דנשיות (החל מאה"ז ועד לבעל ההילולא): חיוב עשית טוביה לזולת ה"ז הלכה בשו"ע וא"ז חידוש דתוה"ח; ההידוש דתוה"ח (קונט' עניה דתוה"ח – מהתועדות יט' כ"ז) בפי התואר 'חסיד', שצריך לוותר על טובת עצמו ולהעמיד א"ע בסכנה לטובות הזולת. כפי שמצונו אצל בעל הילולא גבי נסייתו לפרטבורג בזמן ה'צאר', שהיתה כרוכה במס' נ' בפועל, וכ"ז – על הספק, אולי יתאפשר לבטל גירה על בני'. עכו"כ, ובמידה גדולה יותר בשנות נשיאותו במדינה ההיא, שהיו שנים שככויי מתחילה היום ועד סוף, הייתה עבודתו קשורה במס' נ' וסקנת נפשות בפועל, וכ"ז – לא עבר עצמו; היל' יכול לישב בחזרתו וללמוד תורה, ולשם קיום המצוות בהידור – אף' א' לא היל'

מפרייך לו כו'; כל עניין המס'ן שלו ה' – להעמיד דור שיחי' ה'י, ואכן הצלחה ופעול זרעו בחיים'. זהה הנגנת מי שבחיותו נשמה בגוף ועלמא דין היו חיו הברים לא רק לא עיקר, ולא טפל – כ"א שאינם מציאות כלל, כיון שאינם אלא 'כל', כגרזן ביד החוצב בו, ועל ידם יכול למלאות שליחותו לפועל בעולם. א"כ, העובדה ש'זרעו בחיים' מהויה הוכחה שאף הוא בחיים', כי, הנחסר אצלינו אלא לבוש גשמי, ותמורה זה נותנים לו לבוש אחרכו. זהו גם **ה��αιור גבי יעקב אבינו** של'א מ... וכ"י בקדמי ספדו .. וחנטו .. מה זרעו בחיים': כשראים **שייעקב העמיד זרעו** בארכמ"ץ (ולאח"ז בשאר הגלויות), והם 'חיים' בגלל שהם 'זרעו' – ה"ז הוכחה שמשך כל שנותיו היו אצלו **חיים רוחניים**, ואילו הגשימות היהת לא רק טפל אלא לבוש בלבד, במילא, אף שהחליפו הלבוש, נשאר אצלו החיים **בתקפו**, והשינוי הוא רק מלبسו ללבוש. **וכ"ה ביום הילולא זה**: לאחר כמה שנים מתאספים יחדיו אף שיזעדים ש'ספדו .. וחנטו – מבאר אדה"ז **כשםדובר בצדיק שבחים חיתו נשמה בגוף** כאן למטה מי טפחים היו חיו (לאبشرים, אלא) רוחניים, ואזו לא שייך בזה היפך החיים [א"ז סתירה ל'ספדו כו'] ככל הפרטים (בנוגע לבושו הגשמי) שצ"ל עפ"ד, והלבוש הוחלף בלבוש אחר, טוב יותר] – ואדרבה – (ע"פ אגה"ק הנ"ל) בטלים כל הగבלות שמצד הגוף (כגון כשארים צריכים ליכנס לחדרו וכו', שעתה בטלו הגבלות אלו). וההוכחה – מתאספים יחדיו ואינם יהודים **שהסבירה שהם** חיים' ברוחניות (ולכן גם חיים' בגשימות, כי אצל בני ה'ז עניין אחד) היא בגלל היותם זרעו, ורואים זרעו בחיים' כאן, ובמדינה אחרת, ובכל קצוי תבל, ועוד גם במדינה היזועה, ובאופן דמס'ן – איז יודעים **שהוא בחיים!** איז ב'פ' הדמיון, או 'חיים' בפירושים שונים ('מית פשת'לאך'), אלא באותו אופן ש'זרעו בחיים' (יהודים חיים' שיכולים לפעול וללבוש העולם) – כך אף הוא בחיים' גם עתה. משיק יוד שבט כו ס"ד-ט.

מה זרעו בחיים אף הוא בחיים (תענית ה.ב). **בדורנו!** [תנש"א] (תינוקות שנשבו ועומדים בנאננות; הפחדות ואיומים – היפך האמת, היפך כבודו דהקב"ה והיפך כבודן דישראל; אל תפחה פה; השואה, אינה עונש אלא גזירה היא מלפני). **יעקב אבינו לא מת** (בפ' ויחי לא נא' שייעקב מת), משא"כ באברהם, היה ויצא ממנו ישמעאל, וביצחק, היה ויצא ממו'עו, הרי יעקב – מעתו שלימחת]. הגם' שם שואלת: וכי בקדמי ספדו כו"? ומהרצת: 'מקרה אניدورש .. אל תירא עבד יעקב .. ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק גו' .. מה זרעו בחיים' אף הוא בחיים'. וכיון שהוא ב'מקרה' – **כ"ה האמת**, והחנטו חנטיא כו" – זה בgalל ש'נדמה להם שמאת אבל חיו ה'א (רש"י שם). הרי כיוון ש滿פורש בקרא ש'זרעו בחיים' (זה ברור ואין דרש), וזהו לכל הדורות עד לדור האחרון בו תקוים ההבטחה 'כי הנני מושיעם גו', וזהו רק כיוון ש'זרעו בחיים'. אך אם יש טעונים שכמה מבני' אינם נועגים ע"פ חום"ץ בחיה ה'ו', וע"כ זה פגעה ב'זרעו בחיים' – הנה, זה עצמו באופן ד'נדמה להם' (אבל ברור שאיז כך, כדלהן). ועוד: טענה זו (חלישות חסרון ב'זרעו בחיים') פוגעת ר"ל ב'הא בחיים', בחיים דיעקב! והנה, ההסברה בזה (שבכל מעומ'ץ' זרעו בחיים' ועי"ז' הוא בחיים') – ע"פ מרז"ל' ע"פ שחתא ישראל הוא', כפס"ד הרמב"ם 'מי שתקפו יצרו הרע .. הוא רוצה להיות מישראל', עם ש"יכות לכה"ת כולה, כמו' ש'תורה .. מורה' יוסף' (תהלים פ,ב וברש"י)) נשארו ממשך כל תקופת שהותם – 'בארון במצרים' ('מצרים לישראל' – ההל והכל המזכיר דתקפו יצה"ר), בו נמצא העצם דבנ' בשלימונות, 'בארון', באופן מוגן. ועוד: בזה קשור לארון הברית' (סוטה יג,א): 'במדבר .. מהלclin' זה עם זה', והרמז בזה – הארון המגין על עצם דבנ' הוא ארון הברית, בו נמצאים הס"ת והלוחות, אותיות החקיקה, שהקשר של יהודים עם התורה מתאחדת למציאות א', מבלתי הבט על מעמדו ומצבו בגלי (וגם כמשמעותו לארון הברית היא בעולם) – לא שייך להפריד ח'ו בין יהודי לتورה – 'ישראל אוריתא וקוב'ה כולה חד'. וזהו החיזוק דבנ' ('חזק' (ס"פ ויחי) במצרים, בזה"ג, 'כל המלכיות .. ע"ש מצרים', ובפרט בגלות האחרון, שהkowski והאריכות שלא בערך, ויש צורך בחיזוק גדול יותר: בהdagשת מעלהו האמיתית דכאו"א (זרעו דיעקב), **שמצייתו** – 'ישראל הו', ועי"ז מחזקים ומעודדים את רוחו להיות זרעו בחיים' גם בפועל ובגלי. ולאידך, כשמבליטים החסרון של אלה שלע"ע אינם מקיים תומ'ץ, ולא עוד אלא שמוסיפים הפתחות וアイומות בעונשים קשים, ר"ל היל"ת, הנה אדרבה, עי"ז מחלישים את רוחם, ומרחיקים אותם מתחווה, תומ'ץ, כנראה במוחש (ובפרט בדורנו) שהזרך היחידה לקרבם לאבש"ב היא בדרכי נועם ודרכי שלום, מותוק אהב"י – 'יוכיחן משה

שאوهבן' [קדושת לוי, בראשית: 'חפץ יותר במעשייהם של צדיקים שיקרבו כו' ע"י דבר נועם .. ע"ז טוב'. ובפ' חותק: 'ב' בחיה' במוכיה .. בדברים טובים .. לכל איש ישראל, גדול מעלו ומקום מקור מהצבר נשמו .. וגודל הנה"ר להבראה תי' מצוות כל איש ישראל .. ויש כו']. ובפרט בדורנו, אלו של'ע אין מקיימים תומ"ץ הם כפסק הרמב"ם (ממרם פ"ג ה"ג): 'בני התועים .. שהודיעו אותם .. וגדלו אותם על דעתם .. כתינוק שנשבה .. **כאןוס**, ואע"פ ששמעו אח"כ (שהוא יהודי, וראה היהודים ודעתם עדין הוא **כאןוס**, שהרי גדרו על טעםם) .. **לפייך ראוי להחזרם בתשובה ולמשכם בדברי שלום עד שיחזרו לאיתן התורה!**' **שלילת הפחדות** **ואיוומיים** ('אל תפחה פה') הוא ענין עיקרי (בנוסף לזה היפך התועלות -) והוא היפך האמת (ע"פ תורה אמרת), היפך כבודו דהקב"ה, והיפך כבודן של ישראל: **היפך האמת – פס"ד מפורש** (רמב"ם תשובה פ"ג ה"ב) שהשבעון העוננות והזכיות איננו לפי מנין, אלא לפי גודלם (יש זכות שהוא נגד כמה עוננות וכוי) **ואין שוקלין אלא בעדתו של אל' דעתו.** בענינו: כיוון שהם 'תינוק שנשבה .. **כאןוס** ו'אונס רחמנא פטרוי'; ולאידך, כשהואותם תינוקות שנשבו כן מקיימים אף' מצוה א' (וاعכו' ככמה מצוות, והיעדו חז"ל שאין לך אדם מישראל שלא קיים כו'כ מצוות), ה"ז חשוב ויקר ביותר אצל הקב"ה! ועוד ועicker: דוקא בדורנו גדולה ביותר ההתעוררות ל'תינוקות שנשבו לשוב לתומ"ץ, עצ"כ, שעשרות אלפי יהודים התקרכו ונעשה שומרת תומ"ץ בפו'ם, ומוסיף והולך ביתר שאת וועוז.ומי הוא זה שימלאו לבו לשוקל **בעדתו** (דעת בו"ד) השבעון העוננות, ולהעלות על דל שפטיו שבגלל שבדורנו יש כו'כ שלע"ע אינים מקיימים תומ"ץ لكن יבואו עונשים וכי מבהילים, ר"ל היל"ת – היפך' דעתו של אל' דעתו! **היפך כבודו דהקב"ה:** להאר את הקב"ה כמו שישב ומהשבעון וממתין (ר"ל ור"ל) עד שתתמלא הסאה, ואינו זו עד שאובה עברו כל העוננות, וחזר ומחיל השבעון חדש של עוננות וממתין ר"ל ור"ל עד שתתמלא הסאה כו – זה היפך הבודד כלפי מעלה, והוא כמשל למילך אצורי שמחכה ורוצה להפרע... בה בשעה שהמציאות להיפך ממש: הקב"ה – '**אב הרחמים'** (כמפל' בירבוי פוסקים ומהז"ל, החל מגמידה ר' ה' ה' (מידת הרחמים ב'פ' דוקא – לפני ולאחריו שחתא (פרש"י עה'פ' מר"ה זי,ב), אל-ג' כ' מדה'ר) ר' רחמן וחנן ארך אפים ורב חסד וגורי נושא עון ופשע והטאה). עיקר התפקיד הקב"ה היא ולהרבות **شمחות בישראל** – כמרז'ל (בר' פס"ח,ד) 'מה הוא עושה מאותה שעה' (לאחרימי בראשית) ועד עכשו.. יושב ומזוג זיווגים' – תכלית ד'פרו ורבו', הקשורה לשמחת הגולה (שהיא היו נישואי הקב"ה וכנס"י 'שמו'ר'), ובברכת הנישואין: 'מהרה כו' ישמע בערבי יהודה ובוחזות ירושלים כו'. ועוד: גם בשעה שמענייש על חטאיהם (לאחר שמאידך אף ובגה דיל"י) – אין העונש כנקמה ח'ו, אלא לטובה האדם, לנוקתו ולטהרו מלכלוך החטא. ובבל' אדה'ז: 'כמו אב רחמן חכם וצדיק המכבה בנו .. מלך גדול ונורא הרוחץ בכבודו ובעצמיו צואת בנו יחידו מרוב אהבות'.

ויתירה מזה: **ע"פ** שהעונש לטובת האדם (מרוב אהבתו לבנו ייחדו נ"ל) הרי, כיוון שהרחיצה מהלכלוך (חתא) גורם צער לבנו יחידו, מצער הקב"ה וצורך 'אויל לי כו' (ירמי' י,יט); **'בזמן** שאדם מצער שכינה או .. **קלני מראשתי קלני מזרועי** (חגיגה טו,ב. ושם: 'בר' הקב"ה מצער' גם) על דמן של רשותם שנשפק); 'עמו אנכי בצרה'; 'בכל צרתם לו צר'. **היפך כבודן של ישראל** – הרי הם 'בנים אתם לה' א', ויתירה מזה – 'בני בכורי ישראל', והקב"ה אוהבם, 'אהבתו את הקב"ה לכאו' א' מישראל גדולה מהאהבת הרים זקנים לבנים ייחדים שנולד לעת זקנתם – אינו סובל דייבורים שהם היפך שבח בנו; **ובנוסף** – זה פוגע בו (בהקב"ה כביבול, **כמ"ש** (מפורש) 'הנוגע בהם נוגע בלבבות עיניו' (זכר' ב,יב). **ועכל'כ' שמצינו אף' בנביאים** ('רוח ה' דברם ומלהו על לשונם') – '**אין הקב"ה רוצה במי שאומר דילטורא על ישראל**', ונענשו על שאמרו דילטורוי' (ישע'י) (גדול שבנביאים, 'בן כרך שראה את המלך') – **כאשר בתוכך עם טמא שפתים אני כי יושב'**, 'אל' הקב"ה, ה'ישע'י, בנסח' אתה רשאי לומר כי איש טמא שפתים אני ניחאה .. בתוכך עם טמא שפתים .. אתהaea, תא חמיה מה כתיב תמן, 'יעוף אליו א' מן השופטים ובידיו מצפה .. רוץ פה, רצוץ פה למי שאמר דילטוריא על בני' (שהש"ר פ"א). וכיו"ב בשאר נביי ישראל). **ואם כך נענשו עמודי עולם .. כ"ש קל מקל עולם** יתריך לשונו על קהילות ישראל .. **לקראו אותם פושעים ורשעים** (רמב"ם אי' השמד), 'האדם, אין ראוי לו לדבר ולדרוש באזני העם עד שיחזור .. פעם ושתיים ושלוש וארבע, ושנה היטיב, ואח"כ ידבר .. מה שיחוק האדם ביזו ויכתבו על הספר, ראוי שיחזירנו אלף פעמים אילו יתכן זה, וזה האיש .. כתוב הענינים הנכבדים בטופס .. ומסרו ביד איש שישוט בם בכל עיר ובכל מדינה, והאפיל בם לבות בן"א, שלח

ולעולם אל יפתח .. פיו לשטן .. מיי קראה, שנא' כמעט כסדרם היינו, מיי אהדר להו נביא, שמעו דבר ה' קציני סדום', ש'דיבור גם בדרך הדמיון מעורר מדה"ד עד שהשtan מקטרג .. שראוויל לכך (זהו 'כמעט כסדרם היינו גו' – שא' בדרך הדמיון לעניין העונש), ומדה"ד אהדר לוי" דראוי לך קו" (חדא"ג כתובות ח.ב). וכיון ש'מרובה מדה טובה' מובן במק"ש ווק"ו, עד כמה יש להשתדל בלימוד זכות על בן"י: אם בדברים בלתי רצויים 'דיבור בדרך הדמיון' מעורר מדה"ד עד שהשtan מקטרג כו' (ובודאי אין הקב"ה שומע את דברי השtan, כמו"ש יגער ה' בר השtan) – **בדברים טובים, לימוד זכות על בן"י** (רצונו והחפצו דהקב"ה בודאי ובודאי שזה פועל שהקב"ה מקבל הלימ"ז [שבת סג: א' אף' הקב"ה גוזר גזירה הוא מבטלה], מדבריו של הצדיק המלמד זכות]. וכיון שמצוין בגדיען (נהנמא שופטים ד): 'ישראל הי' בצרה והקב"ה מבקש אדם שלימד מדה .. כיוון שנמצא זכות .. בגדעון שלמד עליהם [באמר]: ה' עמנו, מה מצאתנו כ"ז, אי' כל נפלאותיו .. הלא מצרים העלנו ה' ועתה נתשנו ויתנו בכספי מדין?!' (שפיטים ו.ז). אם צדיקים היו אבותינו .. בזכותם, ואם רשעים היו, כשם שעשה להם חינם כן יעשה לנו, ואי' כל נפלאותיו? [פריש"ג] – מיד נגלה עליו המלאך .. ויאמר לו לך בכח זה, בכח זכות שלמדת על בני', א' הקב"ה, יש לך כח ללמד סניגורייה .. בזכותך הם נגאים'. ובכל הדורות מצינו שגדולי ישראל השתדלوا והרבבו בלילה"ז על בנ"י (גם במצב של פל כו', עד שהי' צורך בדיבור .. דמיון כדי למצוא עליהם לימ"ז), ועאכו"כ בנדוד' – שאי"צ להחפש לימי"ז, ובודאי שאי"צ בדרך דמיון, כיוון שהמציאות בפועל שהחסרו בקיום תומ"ץ הוא רק מפני אונס דתינוק שנשבה. ולאיך, איזי המעללה והחшибות דכל מצוה, אף' מעשה א', דבר א', מהשבה א', ועאכו"כ החטערות גדולהandalפים ואלפיים מבני" שנטקרו ליהדות, ומוסיף והולך. הליימ"ז לכל בראש הינו – לkipuro וזרירוז האולה (כלו כל הקיצין) – כבר בזמן הגמ' (סנה צב, ועאכו"כ-) לאחר אריכות וקושי הగגולות במשך יותר מ-1900 שנה ועדין לא בא .. ובנגע ל"תשובה" (אנו הדבר תלוי אלא בתשובה) – כבר עשו, שהרי אין לך אדם מישראל שלא הרהר תשובה כמ"פ במשך ימי הינו, עי"ז נעשה 'בשבטה חדא וכבר געא חדא' מרשות גמור לצדיק גמור (כפס"ד – המקדש ע"מ אני צדיק – גמור, אף' רשות גמור מקודשת, שמא הרהר תשובה). הרי בודאי ובודאי שמשיח צדקנו צרייך לבוא תומ"י ממש. וכך ימ"ז זה לגואל את ישראל. בפרט שנוסף להלי"ז גם פס"ד דכו"כ רבנים ומורי הוראה, וכיון שההתורה לא בשם היא', הרי הפס"ד בבי"ד שם"ט מהחיב כביבול ומהזה גם הביב"ד שם"ע, וכן יקום! **להוסיפ – אוד מוצל מאש**: בדורנו מודגשת ביטול הפתוחן פה דהשtan' והליימ"ז: בנסיבות זכר' נא' יגער ה' בר השtan .. הבוחר בירושלים, הלא זה אוד מוצל מאש – הكب"ה בעצמו גוער בשטן שרצו לקטרג על בן"י, להיותו 'הbower בירושלים', שלימות היראה (ע"ש ר' ראה וע"ש שלם), שזה מיציאות האמיתית דכאו"א מישראל, שהקב"ה בחר בם ('אתה בחורתנו מכח'ע'), והקב"ה מוסיף בගערתו לשטן – 'הלא זה אוד מוצל מאש', 'כלומר (פי מהר"י) לא נשתייר מישראל כ"א מעט, כאוד שניצל משפירפה, ואתה בא לקטרג עליהם עקה'! .. דורנו זה, שארית הפליטה מהשואה, בה נהרגו עקה"ש ו' מיליון יהודים, היל' הוא בבחוי' אוד מוצל מאש, משפירפה. וחילילה וחס לקטרג עליהם, ועאכו"כ בקטרוג חמור, שהנוגדים עלולה להביא שואה נספת, ר"ל היל'ת,ילא תקום פעמים צרה' (נחום א.ט). וחמור שבעתים כשהקטרוג הוא תוך כדי חילול כבוד הקדושים שנהרגו עקה"ש, עי' הצדקת השואה כי נתמלאה הסאה דהעונות. ובಹקדמה: ישנם דברים בלתי רצויים כהקטרוג הואריך גוזר הקב"ה, לללא טעם כלל בשכל וחכמת התורה. וביל' חז"ל ((מנחות כתב, ב) אודות ר"ע שפרק בשרו במסrokeות של ברזל, ועוד' ז' כל עשרה הרוגי מלכות) 'שתיוק, כד עליה במחשבה לפני', גזירה היא מלפני (ולא נא' ע"ז מי חשים קב"ה העביד דין בא דין' (ברכות ה.ב)). ובזה 'אבוחון דכוכלה' – גזירת בין הבתרים ('יזוע תדע כי ה' זורע .. ועובדות עוננו אותם ד' מאות שנה') שאי"ז בגל עוננות, אלא כד גוזר הקב"ה [שמו"ר פ"ה, כג: יושב משה .. לאה הרעהה לעם הזה .. נטלי' ס' בראשית .. דור המבול .. מידת הדין היתה .. דור הפלגה .. מידת הדין היתה, העם הזה מה עשו שנחתעבדו מכל הדורות שעברו]. ובנדוד' ד: השמדת ששה מיליון יהודים באכזריות הכי גדולה ונוראה – שואה אומה שלא היה (ולא תהי ר'ל) דוגמתה – לא יכול היה להיות עונש על עוננות, שכן, אף' השtan עצמו לא יוכל למצוא חשבון עוננות באותו הדור להצדיק ח"ו עונש חמור כזה! ע"פ חכל התורה אין שום ביאור כלל וכלל לשואה, כ"א רק ריק דעת העובדה ש'כך עליה במחשבה לפני', וגזירה היא מלפני [אף שבוחאי לא החפוץ (פנימי הרצון) ח"ו,

כאמור 'שכינה מה אומרת קלני מדרשי כו', כ"א, שברגע קטן עזבתיך']. [אדהאם"צ (שער התשובה ה,א): 'האריז' ל .. א' בפי' שבעמנו בטלו השמדות שהי' .. ת"ק שנה (מגירתת תנגו) עד גירוש פורטגאל, רנ"ב], וכל אותן שקידשו ה' אלףים ורבות בכל דור .. הכל ה' מונשות שהיו בזמנם ב"ר, שהיו אנשים גדולים .. נשות גבירות, והיו עובדים את ה' .. רק בענין פלילי דעת' ז' דבקו בו, ולא ה' לכל הדורות הללו .. עלי' ותיקון עד בזמן הפליטים שבזמן רשות' והרמב"ם עד הארץ' ל". לפ' שהיו מוסיפים יניקה לעז' .. ע"כ התיקון ה' במס' נ עקה"ש באמונה פשוטה .. נגד סברת השכל האנושי .. אך בזמנם האריז'ל שהי' מבחי' התקון ונגלה אליו ח' הקבלה האמיתית, בטלו השמדות ולא ה' עוד! זוהי הוכחה נוספת (אם יש צורך) שהশמדות דהשואה הוו' בעפ"ע, שאינו בגדיר עונש ותיקון]. ואדרבה: כל הרוגי השואה הם קדושים (כך נק' בפי כל ישראל) שנרגו עקה"ש (בגלל היהומ' יהודים), והשם **יקום דםם** (כך מוסיף כל היהודי שמצוירים). ובנוסח ד'אב הרחמים': 'קיהילות הקודש שםס' נ עקה"ש .. וינוקום נקמתם דם עבדיו השוףך, כתוב בתורת משה .. כי דם עבדיו יקום .. וככתה'ק נא' .. יוזע בגוים לעניינו נקמתם דם עבדך השופך'. הינו, הקב"ה מעיד עליהם שם' עבדיו' (עבד מציאות האדון), ובמבטיה ש'ינוקום נקמתם דם עבדיו השופך', כיוון ששפיכת דם הוא היפך חפצ'ו... ומצד קודה"ש גדרה מעלהם עכד"כ (אפ' לול' בעודתם בתומ'צ', וואכו'כ בהוספה על גודל מעלהם בקיים תומ'צ', שהרי (בעיקר) מסללה ומשמנה דיהדות התורה נספו בשואה] – ע"ד מרוז'ל (פסחים ג,א) 'אין כל ברוי' יכול לעמוד במחיצתו'. ע"כ מושלל להשתמש בשואה כהפחזה לעונש, ובפרט בדורנו זה, 'אוד מוצל מאש', שאրית הפליטה מהשואה הנוראה, ובנהגתו בחיה' ע"פ הוראת תורה חיים ממשיך בדרך החיים של דור הקדושים לאויש'ט, בבח' זרעו בחיה'ם אף הוא בחיה'ם. ודבריו שטנה לא יעשו שום רושם כלל וכלל, ויקוים המשך ה'ל' (זכרי ג-ה. ז, ואילך) 'ראה העברתי מעליך עונך והלבש אותך מחלצות .. הצניף הטהור על ראשו', ובהמשך 'וישב המלאך .. ויעירני .. מה אתה רואה ואומר ראיini והנה מנורת זהב בולה וגנו' – שוראים בפועל ובגדי שליליות מעלהם כולה של בני' כולם שמאירים ב'נ'ר מצוה ותורה אור'. ש"פ וייחי תנשא ס"א-ז.

לבוא להחלטת נכונות

ושיטו החלטת הנכונה תה' ע"י שלמדו תורה אדמו"ר ואח"כ יתיעצנו (LERİ"ן בליניצקי; ר"פ מוצקין; ר"ז נמנוב). בمعנה .. ושאליהם הוו' ד. - הנה לפ' דעתך, יתועדו כולם יחד בא' הימים בתחום שבוע זה או שבוע הבא, אחרי שלמדו מוקודם – אם כ"א בעפ"ע, או כולם ביחד – בתורת הדיא"ח של כ"ק מוח'ר הכהן' ואמירת הקאף' שלו, ואז יתיעצנו יחד בעניני .. שי', ובטה כ"ק מוח'ח כו'. ראה שיכוננו להחלטת הנכונה, וכידוע העשה מאדמו"ר הצע'צ עם ר' אהרן בעלינו'ץ. בבר' כוח'ט. (חי'ק). מכל' זה נשלה ע"פ הכתובת שהיתה על המעתפה. אג' גTCP-A.

פעילות הרב (רמ"ש) קודם יו"ד שבת תש"י

ה策ת כ"ק אדמו'ר היי"צ מווארשא; * מצב בריאותו; * ה/orות אדמו'ר היי"צ לפעלות בארא'ב וקנדזה; * בקשנות ברכה עבורי הסידים; * התוכן דמגן'י ומלה'ח; * מל'ח ומלה'ג – יצטרפו לפעלות; * תומכי המל'ח ומלה'ג; * הס'ת; * חברת תלמידים ומשנויות בעפ"פ; * קרע' המתו'ת; * בית רבקה'; * מיטו'ור שעה'; * הו'ל; * גודל עניין ההדפסה (לדורות) והחפזה דתיה'ה; * לתומכי ההו'ל – גודל זכותם וגודל העניין; * השכר בזה מא"ס ב"ה – בלתי מוגבל; * לעורר אחרים לתורם; * 'הקדשה'; * ניצול ההו'ל להפצה ופירסום; * ספרים (ועוד) – נשלחים לו; * תלמידים עבר ספרים שמתקבלים להפיז'ן; * צ"ל ידע מתאים בתה'ה כדי להבין השיחות ומוא'שבדס'ו; * לשולח לבאן ספרים ש"ל; * שימושו; * הו'ל – עוז – בשגגה'אי; * הדפסה באירופה (אשכנז); * להמשתרעים בחו'א; * קיהילות אנ'ש – אה'ק; * קיהילות אנ'ש – מונטיריאל; * קיהילות אנ'ש – שיקAGO; * קיהילות אנ'ש – פאריז; * ביקור שלוחים באירופה; * למבקשי סיוע – ויזות ועוד; * לבקר פליטים שהגיעו לארא'ב; * ניהול המל'ח ומלה'ג;

ה策ת כ"ק אדמו'ר היי"צ מווארשא

[באודה שעה ה'י אדמו'ר היי"צ במצור בווארשה. מזכירו הרח'ל ברגיא. כ"ק אד"ש בפריז. הר"י דז'יקאבסאן בארא'ב – ממש התעסק בה策ת בית הינו, ע"פ הידיעות שקיבל מרינה ומפריז. ד'

האגרות דלקמן - נכתבו בצרפתית (ובהסואה, כי מלחמת המלחמה א"א ה' לכתוב בלה"ק- דנות בידיעות שנת' מבית חינו בווארשה והשתדלות ההצלח].

שוחטאריני לדה ובן. הנני להודות על מל'. אין לנו כל חדשות מהורינו (-כ"ק אדמזה"ץ). מל' דמר ליברמן נודע שלא ניתן לעזוב את ורשא, ואנו מאד דואגיים לשלומם. ברצון היתי נתן לכל תאריכי ומועדות הלידה דמשפחתיינו כבקשתכם, בכדי להקל קבלת הרשיונות האמריקניים. לדאובני איני יודע אותם כולם חוות מ: מענדל הארנסטיין נולד 1905 באנושפאל; שיננא הארנסטיין - 1904 בלובאוואץ; חי' מוס' שנייאורסאהן - 13 באוגוסט 1901 בסמאלענסק מישוף ודינה; מ"ש - 1 במרץ 1895 מלוק וCHANNA ינובסקי, בניקוליב; כתבתית למר ליברמן בבקשתה למסור לכל' את הידיעות הנצרכות, אבל חשבני שייה' מאד לתועלת, שגם אתם מצידכם, תבקשו באופן ישיר ובלי איזור ממנו או מר דובין, שהם יתנו לכם התאריכים בדיקוק. יש לי גם טובה אישית לבקש אודות יידי יקר מהמשפחה שלנו, מר אלכסנדר ריינין, גר בפריז, וمبקש לסדר עבورو אפיקייביט. הוא ואשתו סילבי. יש להם מספיק עשור כך שלא יהיו נצרכים לעזרה כספית. רגשי תודה חמימם למר חסקין עבר מכתבו. אשמה מאד לשמעו בקרוב, ונא לקביל, כבוד הרב, את רגשותי הלבבים. אג' לא. תרגום מצרפתית (11.10.1939).

ז'ן לזרז קבלת הוויזות. הנני לאשר פ"ש הלביבי מ-8 לחודש. בטח הוודיע לכם מר ליברמן שאתמול קיבל - אני יודע עוד הפרטים. מאבינו והמשפחה ידיעה שהם בבריאות טובות. הנני בטוח, לモוחר לבקש לזרז ההשתדלות לקבלת הוויזות האמריקניתם עבור אבינו והמשפ', ושאתם עושים זהה כל מה שאפשר לכם. המשכורת הקצובה לאבינו תהיה בטח מספקה, כך שזה לא יכול למנוע קבלת רשיונו בהקדם האפשרי. תקווה שקיבלתם מכל' האחرون, ואבל' מאתכם להודיע לי כל הפעולות הנעשים בקשר זה. ונא לקביל, כבוד הרב, את תודתי ורגשותי היותר חמימים. אג' לא. תרגום מצרפתית (19.10.39).

ז'ן ישתדלו לשלוות לנו ידיעות. ז"ע קיבلتם מאיתכם פ"ש לבבי מיום ה-30 האחרון. הנני להודות לכם בלבביו עברו מכל' המפורט, היוות שאנו נמצאים ביל' ידיעות מכל' המשפחה כבר מה-19 באוקטובר, ומאד דואגיים לשלומם. הנני מבקש, רב יקר, להודיע לי כשהתקבלו איזה ידיעות אודות אבינו והמשפ'. אנו משתדלים בעקבותיהם ומקוימים לקבל ידיעות מאתכם בקרוב. קבלו נא, כבוד הרב, רגשות הוקרטה. אג' לא. תרגום מצרפתית (9/11/39).

ז'ן שריפה בבית שכנו בורשה. קיב' היום מכל' מר ליברמן, ונחפו למסור תוכנו לכבודו. הבית של שמוטקין בורשה, בו גרו אבי עם המשפ', נהרס לגמרי בשירהפה גדולה. ב"ה, שם כולם בריאים ושלמים. כל החפצים נאבדו, כך, שכנהה אין להם עתה כסות בקריה (ה'יהם אומץ-הלב להציג את הכתבים. הספרי נשארה באטוואץ). מאז הם גרים אצל מר הירש גורארי. הנני בטוח, רב יקר, שהנכם עושים כל מה שבאפשרותכם לבוא לעוזרתם, ובעקיר להוציאם בהקדם האפשרי, לאור מצבם. קבלו נא, רב יקר, רחשי ידיעות הכח השובים. אג' לא. תרגום מצרפתית (17/11/39).

מצב רפואי

ג'ט'ת"ל להטבת בריאות כ"ק מ"ח אד"ש: השמיini - רפואיה בשמיינית. נר השמיini (לרי"ל אליעזרוב) מכל' הגעני, ות"ל שמצוב בריאות כ"ק מ"ח אד"ש הולך וטוב, עתה הרשו הרופאים ששבועות אחותות ביום יחוור לעובוב"ק, אבל' איסור קבלת אנשיים ל"יחידות' עדין במקומו עומד, ובכלל - הזהירות בריחוק כל עניין של עגמ"נ והתרגשות וכיו"ב, ומקוימים הם שמיימים ליום יוטב המצב. ממשיכים אנו פה באמריתת תחלים (אייזה קאף' אחר שחרית, נוסף לשיעור קבוע כפי שנחalker לימי החודש), ובודאי גם מעתירת ותפלית כל אן"ש, האלה, וישלח השי"ת לכ"ק מ"ח אד"ש רפואי"ש בק"מ כתערית ותפלית דקאי על אכי"ר. להעיר ממרז"ל (מגילה ז'ב. נט' בתהלים להצ"ץ וא) רפואיה בשמיינית, דקאי על ברכת רפאנו כו' והעללה ארכואה ורפוא"ש כו', נר השמיini (בדורות נשיאי תוה"ח: הבעש"ט, ה"מ וכיו'), מדרייגת יוסף (מלך השמיini הדר- הוספות לתו"א יוח- צדק יסוא", מילה בשמיינית. שמיini עצרת בח' יוסף - זה"א בח'ב. לקו"ת למורה"ש נ"ע ע"א ע"ד) - צחחק (ח"פ הרוי- אווה"ת להצ"ץ דש'א). ובריפוי הכללית שייה' לע"ל (יעזין ד"ה סמכוני- בדרכך אמונה להצ"ץ בימה"מ, שיבוא ב"ב, ימים דכנור של ח' נימין ואז אמרו ליצחק דוקא כי אתה אבינו, ועי' (סנה' צ, א).

ביקש הקב"ה לעשות חזקי' משיח כו', עד מהי כו' עד דאתי בזוזי ובזוזי דבזוזי (שנתקיים כבר בימינו) כו' חזקי' שיש לו ח' שמות כו'. בבר' לאל"ת לאל"ג. (חי"ק, י"ר ועה"פ). אגק ב כ-ה (כ"ו טבה תש"ה).

שאנו אדמו"ר א' הפסוקים לפניהם תק"ש (לר"א קלובגןט). כ"ק מו"ח א"ש אמר את הפסוקים והברכות שקדם תק"ש, ובכלל מרגיש עצמו בכ"ט טוב לפ"ע. מוסג"פ מא' שהו"ל לא כבר. אסיים באיווי הג שמה לו ולכב"ב שי' ופ"ש וברכת החג לגיסו מהרשב"ץ (אלטהויז) וככ"ב יחו". (חי"ק, י"ר ועה"פ). אגק ב רנא-ב (עה"ס תש"ח).

ראה עוד בזה – בתמיכת בהו"ל וניצול להפצה ופריטום (טבת תש"ה ואילך).

הוראות מאמנהורי"ץ לפעלות באלה"ב וקנדא

פ"ג משלוחות בע"פ וחברות תהילים. מיד בהגיעו לאמריקה, לפני כשנתים וחצי, התחליל כ"ק מו"ח א"ש עבדה יסודית לעזרה יהודית אמריקאית לתשובה, תורה ומע"ט, כדי להבהיר, שהגוזירות הקשות על בני"ה ה"ה הבלתי משיח, וישנה תשועה א', שהיא – לאלאחר לתשובה, ועי"ז יהי לאלאחר לגאולה שלימה ע"י מ"צ בחסד וברחמים'. דברי כ"ק מו"ח א"ש פועלן. בחוגים רחבים דהאוכלוסי היהודית החלה תנועת השובה, ואירגוני יהודים שונים העמידו תעמולת-תשובה בסדר יומם. כדי לאפשר לכ"א היכרות עם הפתגם ומכתב דכ"ק מו"ח א"ש אודות לאלאחר לתשובה' ולאלאחר לגאולה', הדפסנו לקט מהקל המכתבים בתקופה האחרונה. אנו מעוררים ומקווים, שהרבנים ובני תורה שי', ובכלל כ"א שהוא בעל השפעה יתרה לתחביבה על בני", א"ש, לנצל ימי הסליחות ועשיה"ת ל: (א) להבהיר, שהגוזירות הקשות עתה על בני", ה"ה הבלתי משיח; (ב) לעורר כ"א לתשובה אמיתית וחיזוק בקיום התוהם"צ; (ג) להזכיר עניין טהרתו האoir ע"י חזרת אותיות התורה, ובפרט משלונות, בכ"מ שהדבר אפשרי עפ"ד; (ד) לראות שכולם יירשו להברות תהילים, שכולם קשורות עם חברה תהילים העולמית בירושלים תובב"א, ובכך ישתתפו בהתפילה بعد כל ישראל. בברכת כוח"ט, לאלאחר לתשובה – לאלאחר לגאולה. (חי"ק - י"ר ועה"פ) אגק א-מא (שלחו תש"ב). מתרגום.

פ"ג חברות תהילים – מעלהת. שמחנו לשמעו מידיינו כו' הר"פ כץ שכמ"ע הווא בראש מיסדי חברת תהילים בבייה"כ נא האבת אחיהם בני יעקב. אשרי הזוכה לדבר גדול זהה, ولو חלק בזכות כל האור תהילים ברבים בחברה זו. בטח הולך מהיל א"ח ומשתדל יחד עם כל המסייעים להשפייע על כל המתפללים בהיביה"כ נ להרשות לחברת תהילים זו. בטח יודע מה שא' הצע"צ: 'אילו ידעתם כוחם של פסוקי תהילים ופעולתם בשמי רום היitem או' אותן בכל עת .. שוברים כל המהיצות וועלם בעילוי אחר עילוי בלי שום הפרעה ומשתתחים לפניו אדון עולמים ופועלים פעולתיהם בחסד וברחמים'. מצרפים בזה מכל כ"ק א"ש ע"ד אמרת תהילים ומכל' מהנהה ישראל' ע"ד חברת תהילים עולמית. ומקוים שגם ח' תהילים המתנהלת ע"י כמ"ע תואיל להרשות בחב' תהילים העולמיות. וזכות אמירת תהילים תעמוד לו ולכל חברי בחב' תהילים בבייה"כ נא האבת אחיהם בני יעקב להנצל מחבל' משיח ולזכות לקבל פנוי מ"צ בקרוב בק"מ. בבר' לאל"ת לאל"ג. אגק אנה (כ"ה מ"ח תשג"ה).

פ"ג הנגגת 'יוסף' בג' המטמוניות בגלות האחוריין (רו"י זבער). ארץ"ל (פסחים קיט"א) ג' מטמוניות הטמן יוסף - נק' כן ע"ש יוסף לי ד' בן אחר, שמשתדל להפוך גם האחර לבן (ואה"ת ד"ה בו פורת בארכואה) – וכוננותו שיתגלה המטמון ויפעל פועלתו. והוא בג' אופנים: (א) שمبرך, הברכה ב'כסף', באהבה. כידוע מברכת כהנים, והובא להלכה בשו"ע – בהשפעות גשמיות עושר וכבוד, שזהו"ע (שם בגמ') מה **שנתגלה** לקרחה (ואה"ת ס"פ ויגש); (ב) אותן שאינן מקימי תום"ץ, עושה אותן לבעל"ת, בירור גם מגקה"ט, גרים, שזהו"ע נתגלה לאנטונינוס; (ג) במקימי תום"ץ פועל גiley באופן עבודה ד' שלהם, שזהו"ע המטמון שמתגלה **לצדיקים**. מובן שב' אופנים הראשונים שייכים ביותר עתה, בעזה"ז שבעזה"ז, ואופן ה' הוא בעזה"ב שבעזה"ז, ובפרט עניין לאחטא צדיקיא באתיובתא, וזהו שמותים שם בש"ס – שיתגלה לע"ל. ופשיטתא שעיל' כ' א מהמקשרים ושיעיכים ל יוסף הצדיק, להעשות צינור, ועכ"פ לסייע ולהכשיר את הסביבה שלו, שתהיה' kali מוכן לקבל הוראות והשפעות יוסף, עד הגואל"ש ב"ב, שתהיה' ע"י הקב"ה בעצם בבחוי' שנק' יוסף, כמ"ש בש"ד הובא באואה"ת ד"ה ויתן את קולו. אגק ב פה.

בקשות ברכה עבור החסידים

שיפן בה' ברכה עבור כמה מהחסידים; ועוד (לרב' צ'ש"ט). מכל' נח' ב' בחה"ג יב"ת, בו ביום העלה לזכרו לפניו כ"ק מ"ו"ח אד"ש את האסורים בכ"מ שהם את גאלדין וסרבריאנסקי וכל' הת' ואן"ש שבמדינתנו. ע"פ מוז"ל 'חמרה לمرا טיבותא לשקיא' (ע' דרמ"צ מצות מילה פ"ג) הזכרתי שזהו ע"י התעוררות מהרב"ץ. הטلغ' של כ"ק מ"ו"ח אד"ש לחה"ג בטח ראה. מענה ביחס על הזכרתי אמר כ"ק שאין צריך. נשלח לו ס' התולדות 'מהר"ש' שי"ל' לחגה"ג, ובטהIASHER קבלתו. תמי' שאינו מזמין במק' שכבר הביא את ב"ב שי' לפריז, ומה נעשה עם נירוטיו והויזא שלו לכאנ. מטובו לפ"ש כל הדו"ש. החותם באינוי כת"ס. (חי"ק). לאמי מורתי הרבנית שליט"א ת"ל שלום. אגק ב רח-ט (כו תמו תש"ז).

ורישן עזרתו; להזכיר לברכה; ס' שנשלחו (לרש"ז בוטמן). ב' מכל', עם המצורף (מגלויסון) - לו אחוחוב ביהוח), בת"ח קב'. אותו הסיליחה על האיחור, והוא מפני רוב העבודה שנתקבצה בעת אי-היוחי פה, ואשר גם עתה עדין לא נעשתה כולה. (א) חקרתי ודרשתי זה כמ"פ למכתבו שאללה שכותב לכ"ק מ"ו"ח אד"ש ומפני סיבת נאבד המכל' ורק אתמול נמצא. (ב) כפי הבהיר הזה זכרתי לפני כ"ק מ"ו"ח אד"ש את ישראל בן בילע הכהן מנעוועל, וגם בעת רצון הוא ה'ה'ג יב"ת, כמוון, אמרתי שזהו בתעוררות ממנה, וכונתני היהת כדי שאמ שמו יעלה לזכרו (ראה מל' כ"ק מ"ו"ח אד"ש בהתחמים בעג, או בקובץ מל' הא' ע' 20). (ג) ת"ח על הבשו"ט מביאת גיסו עם ב"ב שי' שלום ומהגדלת ה'ב'יר', ובטהIASHER ישתדלו שתלך הלוך וגדור וככפי רצון כ"ק מ"ו"ח אד"ש. (ד) ע"פ הצעתו שיעזר בענינים הנני לבקשו שיקח את כל הabilia ה'ס' שנשלחו לי לפריז על האדרעס של 10 ריע' דיע, ויודיעני מה נמצא בהם, ואז אחוחוב לו מה לעשות בהש'. ותוודה מראש. (ה) להה"ג הו"ל ס' תולדות מהר"ש וצוויתו לשלח לו עקו". (ו) מטובו למסור לר"מ שי' איטקין שמסרתתי תומ"י כל הכלים והפרכת לכ"ק מ"ו"ח אד"ש. ומהనכוון שהר"מ שי' יכתוב כל סדר ההשתל' של הכלים והידיעות שיש לו אודותם על שמי או ישר להזכירות כ"ק מ"ו"ח אד"ש. (ז) בירור יום פטירת אמו"ר – במדור רבוי, בעניין הוריו]. מטובו לפ"ש ידידינו הוו"ח אי"א וכוכ' מהרשכ"ז שי', בקבשתו הזכרתיו בחה"ג לפני כ"ק מ"ו"ח אד"ש לבק' ברכה בעסקי. בחה"ג ש.ז. ה'י כ"ק מ"ו"ח אד"ש נוכח בתהועדות משך איזה שעות, ובטהIASHER הגיעם הטلغ' שלו לחה"ג בזמנה. אפ"ש כב' ב' ייחיו וככל הדו"ש ואחל כת"ס. (חי"ק). לאמי מורתי שליט"א, ת"ל, שלום ופו"ש כב' ב' ייחיו. מוסג"פ מכ' להר"מ שי' ליפסקר. מוסג"פ שטרת ת"ק. אגק ב רט-י (כו תמו תש"ז).

התוכן דמחנ"י ומלא"

ונהן מחנ"י. ד' הפעולות הטובות (לرم"פ כז) [כהצעתו נשלחו מכל' תודה והתעוררות להרב ק' ולמר שמי"פ, חד"פ, מ', פ' – שי']. בזוהא ישתדל עתה בהזמנות הראי' ובאופן המתאים, שיהי' מזה תועלת למשה בפועל, שהוים לעשותם]. כ' שייעורו את חברי ה'מחנה' לא להסתפק בדבר הקל, אלא יעסקו כ"א בעניינים לפי ערכו ובממד, אף' על ההנהלה, לבקר בדיוק פעולות החברים אם עוסקו ופעלו כפי כל' יכולתם ותנאי הסביבה, או הסתפקו במועט, כדי לצאת י'ח בלבד. ולכנן ההנהלה. (ג) סומכת על חזקה, שבודאי מי שנכנס למחנה של עובדים בשבייל גודל עניין העבודה בחיזוק התומ"ץ, ובפרט בזמן עקבתא דמשיחא וחבלי משיח ר"ל, בלבד בלי עירוב פניות עצמו, הרי בטח משתדלים שתהיה' עובודתם כדבעי. (ד) ובפרט שידוע מרז"ל (כתובות סוב' ושם) دائ' לא עביד כדבעי לי' למייעבד, נק' אין עושה רצונו ש"מ וגודל עונש ע"ז. ועי' ג'כ' (ע"ז, ב') דומה כי מי שאינו לו אלוקה כו' כדבעי לי' לא עבד, ונחתב בשס"ב פ"ל: וכל' שלא הגיע כו' ומה לי' בה' סו"מ ומה לי' בחוי וע"ט כו', אבל' באמת כו'. דברים נוראים! ואין על ההנהלה אלא – (ה) לזרז זמן לזמן – ע"פ מרז"ל (ספרי פ' נשא ובמ"ר פ"ז) אין מזרזין אלא למזרזים – עד התחריבותם, בל"ג, לכיה"פ בד' פעולות טובות מיד' חדש בחדרשו (ועי' אגה'ק סי' ד' ובפרט כי רק גבוהין יותר שמה המשמע שם העבודה צ'יל מוספת והולכת בעילוי אחר עילוי. ומ"ש בתו"א ד"ה מי כד' אלקינו ובוי' שנוסח הchapelle בכ"י אחד הוא כו' יש לישב. ואכ"מ). בברכת לאלא"ת לאלא"ג (חי"ק, יי"ר ועה"פ). אגק א נז-ח (ב' כסלו תשג"ה).

ולפנ' לבעלי מחנ"י מזכירים בכל' חדש ע"ד ד' פעולות טובות; האם ל'הצניע לכת'; - ממעט ב'לשמה': (א) התחריבותם בעשיית ד' פעולות – מפני הגדל דהזרזון. (עמי ספרי נשא,

מד"ר פ"ד – אין מזרזין אלא למזרזין. ובתו"כ ר"פ צו – הובא בפרש"י עה"פ – צו את אהרן, אין צו אלא ל' זירוז, וכוהנים זריזים הם (שבת כ,א). (ב) ע"ד **'חצגע לכת'** – פשיטה שא"צ להודיע ע"ד כל הפעולות וד' פעולות מספיק – וג"ז נודע אך ורק להנחת' מהן"י – ובטה הנשאר נעלים מרובה על הגלי. כי ד' פעולות ממשח חדש ימים הוא דבר מועט ביותר – ורק מפני שרצו לקבוע תרומות חבר שווה לכל נפש, הסתפקו בד' פעולות, – וקרוב לוראי שאלן שאין אצלם כ"א ד' פעולות ממשח חדש שלם, הרי לولي ההזכרה וההודעה להנחתה, ג"ז לא היו עושים. אלא שנכנסים בכלל לעולם יעסוק כ"ו שמתוך כ"ו (פסחים ג,ב. ובתודה העשוה (ברכות ז,א) פי' שהוא ע"מ שיכבדו. – ובה"ל ת"ת לאדה ז' ג' פ' במדרי יותר נוכחות. ועיג"כ ס"ב ספל"ט). (ג) **מעט ב'לשמה'** – הנה בד' פעולות ממשח חדש אין بما הפתפר. כשיביא בחשבון המבוואר בד"ח ש'מים יוצרו ולא אחד בהם, שכמה ימים – זמן הוא אבידה שאינה חוזרת – לא המשיך בח' אחד (ע"י ליקת ס"פ שלח). בה בשעה שהימים נוצרו וניתנו לאדם כדי שכך יימלא שליחותו למטה, יהיה 'ולו' – בואו – אחד בהם, כמו"ש בכ"מ, ומהם בד"ה טוב לי תורה פיך תשג'ה (וכאן מל' ע"פ הকרי, ובלקות היל' ע"פ הכתיב. וע"י גם בפרש"י ש מביא ב' פ'. ועיג"כ סוטה לא,א). בודאי שמע מה שדבר כ"ק מו"ח א"ד"ש בסעודת שמע"ץ זה אי שתה ש'אי איד איז אחד וסימ' דער אחד דארף זיך הערנן נאר בא זיך נאר פועלן אויך אויך אנדרע'. ובפרט כששים אל לבו, שכלי ויום ויום מרובה קללהו مثل חבריו (סוטה מט,א), וא"כ פשיטה שבמדה טובה צ"ל אצלוADRבה תוספת עילוי בכ"י לגבי חבריו, שילך מהיל א"ח בעזה". – וויל' שזו שבסוטה מסיים ועלמא אמראי קאי מקים אקודש ה' ות"ת (ע"ש ברש"י), שמתאים לעניין ביהכ"נ וביהמ"ד, שזו ההליכה דחיל א"ח (סוף ברכות). אלא בஸוטה קאי בכללות העולם – **עלמא** אמראי קאי מקיים. ולכן צ"ל עניין **שכל** ישראל שיכים בו קדושא כ"ו, משא"כ בברכות דקאי ביהיד. – הש"ת יזכנו לימים שלמים שאז היה 'את מס' מיר' אמלא' (ע"י תוו"א ס"פ משפטים), **שיל'** שזו כעין עניין תשובה שלימה שע"י באה הגולה שלמה. בבלאל"ת לאלא"ג. אגק א גנד (כ"א החון תש"ג).

גמו אבקש להצטרכות לעבודת מהן"י ומיל"ח: **'לפום גמלא שיתנא'** – והרי 'אחד המרבה ואחד הממעיט כו'; **'אין מזרזין כו'**? (כהנות ס,א) (להרמ"פ כץ) – המדובר דהמעיט הממעיט בכלל לא מפני מיעוט כוונת לבו לשמיים, וכמו דמסים – ובלבד שיכוין כ"ו, אלא דקמ"ל – שכרם 'שה. ע"כ – או **שלא** ה' ביכלתו להרכות (ע"י ברכות ה,ב, שהובא מרז' זה ר"א דבכה על שלא למד בראצונו – לפי הקס' ד' – וגם א' על ר"א (ערובין נ,ב) 'באבתה תשגה תמיד'. וברכות ז,א ברש"י ד"ה ושם: לא הי לו לב פתוח כו'), או **שאין** הריבוי בדבר זה עניין (זה קוש' תוד"ה למזרך (שבות ט,א) דאין שיך שם עניין דא' המרבה כ"ו, כיון שב' תנאים הב' אינם, דהרבי שם מצוה וגם ה' ביכלתם להרכות. ומשני דא' המרבה כ"ו ידעינו דין לההתפאר כו'). משא"כ **כשהמצוה** בראבוי ויש ביכלתו – אז **לפום** גמלא **שיהנה** וכ"ו, ופשות. (ב) העיר דמרז' **ל' אין מזרזין כו** הובא גם במכות (כג,א) – איברא, גם באוצר הפתגמים (להר היימן) ציין רק למכות ובמ"ר, והשמית דעתית בספרי נשא. **ואיפכא מסתברא**, דעיך מקור המא' הוא בספרי, אלא להיות שאין ס' בספרי מצוי כ"כ נסמן גם לbam"ר. (ויל"ע בספר הכללים בחלוקת דטרפי ומדרש רבה, לעניין אין למזרן מן האגדות – ירוש' פאה ב' – ועיג"כ ליקות ב' ולא תשבית ס"ה. גם הספרי הוא לתנאים משא"כ המ"ר). ובמכות הובא מא' זה (א) לשינוי. וידוע שלפעמים אורחא דש"ס לשינוי גם בכל דהוא (ע"י בס' כללי הש"ס). (ב) בעניין דשב ואל תעשה, (ג) דלא כרבא – דהוא בתרא – ובפולוגתא דר"י ורבנן. משא"כ בספרי ד"י מ' דלא פלאגי – ע"י במפרשי רש"י ר"פ צו, בפי המלביבי מ' פ' נשא ועוד – וכיון דקאי בעניינא צrisk להזודע: (א) האפשרות **שייהי** השכר 'שה' אף שזה מרבה כ"ו, יש להעיר מהמבוי בעניין דר"א בן דורדייא (ל"ת להאריז' תללים ס,לב. ויל"ע בלקות"ת ד"ה כי ביהז הא' ס"ד ותקשו הא' ס"ב) וממ"ש בתו"א ד"ה חיב אינש. (ב) לכואו ייל' דבקרבנות צ"ל המובהר שבמין שרצו להביא (מנחות פ,ב) אבל אין חיוב ברובי מס' הקרבנות – אף שמקבל שכר על הריבוי. – ורק ראי' וחגיגה שני' בהם כמתנת ידו צ"ל כפי עשרו (הגיה ח,ב) – וכן יכול להביא עוף, אף שעשיר הוא (ע"י לה' מעה"ק פט"ז ה"ג) – וזהו הדיקוק יתור ל' הש"ס (מנחות קד,ב) מי' דרכו כו' הינו שכ"ה הדרך, אבל אף להיות שעשיר ג' כ' יביא מנוחה – ובזה יש לפ' (1) כוונת פרש"י במנחות (ק,א) ד"ה אחד המרבה שהויסיף תיבות' להביא קרבנות', הינו שמרבה במס', ולא כבסוגיא דשבועות דאי ברובי באיכות. (2) יתר ל' רש"י בברכות (ה,ב. ז,א) של דא' המרבה כ"ו בקרבות נא', והינו כי ל' אחד הממעיט משמע לרש"י דפי' דבידי להרכות ובכ"ז ממעיט. וכיוון דברכות קאי בת"ת, لكن מdegish רש"י דבקרבנות –

דוקא שניי. והטעם כנ"ל שאין חובכו, משאכ'ת. והא דהש"ס בברכות מביא ראי' מזה, הינו מהא לאם אין המעוות בכוונת לבו לשמים (ובת' את א' פשריו הוא רק אם אין ביכלו, כਮוכן. לאם לאו, הרי עליון נא' כי דבר ה' בזוה – סנה' צט.א), הרי א' המרבה כו' ובמילא בת' היכא דהמעית מפני שלא היל' ביכלו, הרי שכרו כזה המרבה. וק"ל. בבר' לאל"ת לאל"ג (ח"ק י"ר ועה"פ). אגק א ס-ט (ער"ח טבת תש"ג).

פעוד' פעולות כו'. בל' ספק גם הוא ימצא ד' פעולות טובות... ובהשתדלות מועטה. נפילת הרוח אף למותר. וכמ"פ שמעתי מכ"ק מו"ח אד"ש, כמו שא"י'צ' לטעות בחסרונות עצמו, כן צריך כ"א לדעת מעלה עצמו. ונסיון הורה, שלפעמים המיעוט בערך עצמו הוא מתחבויות היצר להחליש או לבבל מעשית איזה דבר בפו"מ. וזאת איןש בנפשי'... בטח ידו לו שכ' למך... ע"ד הו"ל קונו' מאמרי ושיחות שיקאגא לתקופת השנה, והעיכוב שימציאו הם הוצאות הדפסה. ואין מענה לע"ע. היודע הוא המצב בזוה, היכולים הם להשפיע עליהם? כתבתי זה מכבר לידידינו הרה"ח כו' הרמ"ל שי' עד"ז. בבר' לאל"ת לאל"ג. **השיטה**: עי' מ"ש ד"ה משכני הראשון תש"א ס.ג. ויישטמש בדרך זו רക לשעה. אגק א עג (י"ב טבת תש"ה).

גנשן' מהנ"י – מענה לשאלות ביהדות; אחדות דהנשמה בה' א' ובתורה א'; הוראה מצוות תפילהן (לר"צ פאלמער) אהינו, המאך מכובד, מר שלמה פאלמער, סיפור לי' אורוזו, ועל בסיס זה כותב אני המכתב. בהקדם כמה שורות על מטרת חורת' מהנ"י: חמ"י, אד"ש מלויובאויטש ייסד בתכלית זו – יחד עם עוד מטרות, כדי להזכיר ולפרנס ליהודים מhogים שונים המשמעות הנכונה וגודל החשיבות דיהדות, ולהביא מענה לשאלות אפשריות, המסוגלות לעורר בנווגע ליהדות ותומ"ץ. מה שאחיו שי' הביע לפנינו, שיש לכל' אינטערס בשאלות, וזהי הסיבה לכתיבתי אליו, לומר שאנו מוכנים לעמוד בקשר, וע"פ ידיעתנו, בעונג, להציג פרטיהם שונים, הקשורים להנ"ל. *** א' הרעיוןנות הנעלים דיהדות היא אחדות, לא רק אמונה בה' אחד ותורה א', אלא גם אחדות אצל כ"א בחיו הפנימיים. מול שיטות האומרת שצורך לענות ולהציג בקביעות לגוף, כדי שהנשמה תהי' כה"ז מוגברת וקושרה ע"י הגוף – אומרת שיטת התורה, שבחרירת הנשמה צריכה ומוכרחת להנהייג עם האדם, אבל תפקידה אינה – לענות את הגוף, אלא לראות שהגוף, יתנגד בבריאותו, כפי שהתורה, הנק' תורה חיים – מורה. אחדות בחיי הנשמה בפרט – יש ג' אפשרויות לדרכ' הנכונה וחוי' האדם: (א) שיטה א' – יש להתרשם ע"פ שכל הקר דהאדם, לאגיק; (ב) שיטה ב' – יש להתחשב רק בלב והרגש החם; (ג) שיטה ג' – מה שהוחשכים או מרגישים בלב, אי"ז נוגע כ"כ, הדבר העיקרי הוא מעשה – הנגנה כפי צ"ל. אומרת התורה ופסקת שעל האדם להיות שלם, עליו לשאוף להיות 'שלם' (פרקט). ואדם השלם אפ"ל כמשמעותלים שהראש, הלב והידיים (סמל הגוף) יהיו באחדות ובהרמוני בנהוגתם, ע"פ הוראות הקב"ה. כ"כ חשוב הדבר הדריך הנכונה, שרז"ל מורים לנו שזו א' מתוון למצות תפילין: כשהיהודים יניחו תפילין יזכיר שהיד (תפלה של יד) הלב (נדגו – הנחת תש") והראש (תש"ר) – עליהם להתחדד ביניהם לחיות חיים יהודים. **בעומק יותר**: קיומ' מצוות תפילין, המעשה עצמו, ייחוץ את היהודי ויגדייל כחות הנשמה לבצע בחיו את החיבור של ידו, לבו וראשו בדרך התורה. אף שאיננו מבנים כיצד מסוגל המעשה דהנחת תפילין לפועל על כחות הנשמה, כשם שילד אינו יכול השיכוך שבין הלם שהוא אוכל, שע"ז הנשמה מה' את הגוף. **עד כמה חשובה מצווה תפילין**, ניתן להבין מיספורים ומהז"ל, אבל רק כמה: (א) (קידושין לה, א) 'הוקשה כה'ת כולה לתפילין' – פרטיהם שונים ניתן ללמידה מצוות תפילין. (ב) הגם שנינתן לקיים המצווה ע"י הנחתם פ"א ביום, ורק בביבה"כ או בביתו, הנה בעבר נהגו, כשבן"א היו נקיים יותר וקרובים יותר לעניים רוחניים, היו נושאים התפילין כה"י, הן בbihac'ג, הן בבית והן ברחוב. ועד כמה שמרו כולם המצווה – יש לראות בדברי הגמ' (שבת קל, א), המספרת על הקשר בזמן המתאים לתפילין. היהת אז גזירה, שהנוסא תפילין – יהרגו. ניתן לחשוב שאולי הפסיקו להנחת תפילין? – לא, על זה אין לגמ' מה להתלונן – הם המשיכו להנחת תפילין; ניתן לחשוב שהסתדרו עם ההכרח דהמצווה בלבד, והניחו פ"א ביום, ועי"ז יצאו י"ח המצווה? לא, גם זה אין הגמ' מספרת, הם נשאו התפילין בהלכם ברחוב, מבלתי להתחשב בסכנות החיים, כ"כ חשוב ויקר ה' מצוות תפילין אז אצל היהודים. אך היה ויהודים אחדים עשו זאת בדוגמה אלישע בעל כנפיים, מחשבת זאת הגמ' כמס' נ' שאינה מספקת כפי שהמצווה צ"ל. דעתה

התוס' יתרה, שע"ז גם לא ה' מה להتلונן, ובמה כן התבטה מה שהמצויה לא הייתה כ"כ חזקה כפי שצ"ל, ועל מה מתלוננת הגם' ומהפעלת מזה. - מביאה הגם' דוגמא: בזמן הגזירה, כשההלך אלישע ברוחוב, כМОובן עם תפילין, ראה אותו ממנעה ותפש אותו ושאלו מה הוא נושא? השיב לו אליו: **כגפי יונה**. וזה שלא ה' לו התוקף לומר שזו תפילין (הgam שברור שה' גורם לו למות), מורה שהקשר לו להתפילין לא ה' כ"כ חם, כפי שזכות המצואה צ"ל. *** ביכולתנו ללמד הרבה מכל המצוות, וכל המצוות מחזקות האדם וכחות נשמו (הgam שלא בכ"פ יכולתו להבין, ננ"ל). ובפרט המצוות שנצטוינו שעליינו לקיימים בכ"י, כגון תפילין (שהווים בכ"י חזק משבת יו"ט), והם הנק' אות' – סימן שהקב"ה ובני' באחדות. *** אשמה לשמווע ממנה ואבקש שלא יתביש ויפנה אלינו באם חושב شبיכולתנו לסייע בכל דרך שהוא, כהנזכר בהחילה המכ'. בברכות הטובות, לאלא'ת לאלא'ג. (ח"ק, י"ר ועה"פ). אגק א' חצר-שא. מתרגום. (א תמו תש"ג).

ו^הן הוראה מ'ג' מטמוניות' דיוופ' לגלות האחרון. ידווע שכ' הגלויות שרשן בגלות מצרים, וא"כ דוגמתו נמצא בכולם, ובפרט בגלות לאחרון (שתכליתו שיוי' יינצלו גו' שעשאה כי' בכלויות חו"ל, מה שנעשה אז רק באמ"ץ). והנה קושי הgalות נמתק ע"י הכנות ופועלות יוסף הצדיק, שבאמת הוא רך הוא המשביר לכל הארץ', ופועלתו הכללית היא י'ילקט יוסף את כל הכסף גו' ו'הטמין אותו' (פסחים קיט'א). ופשיתא שאין כוונתו שישאר טמון כאילו אינו, אלא שהכל הולך למטרה אחת, והוא שליחותו של יוסף, שנק' יוסף כי' יוסף לי' בן אחר', היינו שגם יהפוך לבן (ואה"ת ד"ה בן פורת בארכיות), והפעולה היא ע"י ג' מטמוניות (פסחים שם), ג' אופנים: (א) שמברך – והברכה בסוף, באבהה, כי'זוע מברכה"ג, והובא להלכה בשו"ע – בהשפעות גשמיות עושר וכבוד, שהוזהו ע' (שם בגמ') מה שנטגלה לקרה (ואה"ת ס"פ ויגש), (ב) אותם שאינם ממיקימי התומ"ץ, עושה אותם לבע"ת, בירור גם מגקה"ט, גרים, שהוזהו ע' נתגלה לאנטונינוס, (ג) במיקימי תומ"ץ פועל עילוי באופן עבודה ד' שלם, שהוזהו ע' המתמן שמתגלה לצדיקים, - מובן שב' אופנים הראשונים שייכים ביותר עתה, בעזה"ז שבזה"ז, ואופן ה'ג' בעזה"ב – שבזה"ז, ובפרט עניין לאחבה צדיקיא בתיבותה', וזהו שמיים שם בש"ס – שיתגלה לע"ל. ופשיתא שע"י כ"א מהמקושרים, ושיכים ל'וספי הצדיק, להעשות צינור, ועכ"פ לסייע ולהכשיר את הסביבה שלו, שתה'י כלי מוכן לקבל הוראות והשפעות יוסף, עד הגאולה שלימה ב"ב, שתה'י ע"י הקב"ה בעצמו בבחיה' שנק' יוסף, כמו"ש בש"ד הובא באוה"ת ד"ה ויתן את קולו. אגק א' מ"ה (ה שבט תש"ו).

מל"ח ומחנ"י – יצטרפו לפעלויות

גיוס לעבודת המל"ח ומחנ"י. (לר"א אקסלוד) בمعنى לברכתו לשנה הבע"ל – כל המברך מתברך בתוס' מרובה על העיקר בחומר וורת, כה"ר וככ"ב שי". כל המברך עד כמה שתלו依 בו שתקיים ברכתו וגם הברכה למיל"ח ומחנ"י בכלל. בטח גם כת"ר עושה ככל יכולתו בהבאת מטרת 'מל"ח ו'מחנ"י' – כפי שהתווה כ"ק אד"ש – מן הכה אה"פ, היינו ע"י עבודה ברוח התכנים שלהם. אגק א' מ"ה (עהגה"ס תש"ג).

ו^הן תפקיד הת' בעבודת מחנ"י ומיל"ח (לר"מ דולצין; וכן לר"פ שליף, ברזיל) [בשו"ג]: אויל יודע כ' ע"ד את ר"ש זיאנס, יליד פאדאנאו פולין, למד בתו"ת ואראשא. לפי השמווע נמצא כתה בס. פאול או בריע ד.זש., מעוניינים לדעת הכתובות]. בתור תמים המתעניין ולוקח חלק בפעולות כ"ק מוא"ח אד"ש, בטח יתענין מעכ"כ לשמווע ע"ד פעולות ב' המוס' החשובים, 'מחנ"י' ו'מל"ח' שתחת נשיאותכו. כבר נכ' בהקווה"ק (ירחון היובל ע"י אגו"ה) וגם בעתון 'מארגען זשורנאלא' – ע"ד בעבודת מחנ"י, שתיל' נתרחבו הפעולות ונתרבו חברי מכל חוגי שומרת תומ"ץ, בלי הבדל מפלגה, ביסוד חברות תהילים, משניות בע"פ, וכו'. עבודה מלחנ"י מוקדשה בעיקר לגודלים, ומיל"ח מוקדש בעיקר לבובנ"י, לחזק חינוכם שייהי עטה"ק. מרובים סניפי העבודה דמל"ח, ביסודות חברות' מסיבות שבת' (שלחנו לו הוב' עם דוח ע"ד העבודה), ביסודות לתילדות, שעורי ערבי למורים ומחנכים חרדים, בהו"ל ס' קריאה بعد ילדי ונערין ישראל, ובפרט החוב' החדשית 'שמועון מיט קינדער און יונגנד' (באידיש ואנגלית), שז"ע השלמננו בע"ה שנה הא' בהופעת 24 הו' כאלון, וקנו לבות הצעירים, מורים והורים. לモותר להגיד כי עכובה זו ת"ל הצלחה לעשות פירות בהחזקת התורה והיהדות, ובಹקמת דור חדש, דור ישראלים, לכבוד וلتפארת ישראל סבא. וידוע המא' מה' מצעדyi גבר כוננו, שכל הת' שי' באשר הם שם, תפקיד מיוחד מוטל עליהם, להכניס אוור במושבותיהם דארט, ולפעול בכל האפשר

ובמס'ג, בענין לכשיפוץ מעינותיך חוצה. ובפרט ביוםים אלה דעקבתא דמשיחא, שהוחבה כפולה ומכופלת מוטלת על'א מה'ן ואנ'ש לקיים מצות ואהבת לרעך כמור, להיות ממזci הרבים. ביטה אני שמע'כ שי' יתאמץ להיות פועל וועשה בכל העניים הנ'ל ולהשתתף בעבודתנו הק' המאהדת את כל הת' כל ד' פינות העולם. ונשמה לשמעו ממנו בחוזר, מהנעשה ונפעל בהזה ע'י מע'כ שי', ומכאן מוכנים אנו להיות לעזר וסיווע בהספקת החומר השונה, אף מע'כ שי' יתאמץ בכל מיני מאיצים לעשות כל האפשר. הנני ידידו דו'ש וمبرכו, בבר' לאלא'ת לאלא'ג. (חי'ק, יוז'ר ועה'פ דמן'י ומלה'ח). אגא א נו-ז (כ'ה החבון תש'ג).

اضף יצטרף לעבודה דמחנ'י; ג' פ' עברני זל'ז. בטח קיבל חברות בח' משניות בע'פ. אי' בגם' (שבועות לט'א) כל' ישראאל ערביין זה בזה', וב'י בזה הרביה שליט'א- ג' פ' ב' עבר': מתוק, מעורב, ערבי. היהודי א' לשני הוא מתוק, מעורב עם השני, ויש עריבות בין יהודים, עכ'ל. ע'י תורה א' נעשים היהודים גוי אחד, המאחד עם 'ה'א ה' אחד'. התקווה שלא' יסתפק ב'עינו' טוביה בשלו', ויה'י ממזci הרבים, ויקח חלק בכל אפשרויות בעבודה הרחבה דמחנ'י. כפי שהבהיר כ'ק אד'ש כמ'פ, נמצאים אנו עתה בזמן האחרון דהgalות, ותורה ותשובה הן החלק היחידי שיקל על חבל' משיח. האהבה שעל כל יהודי להרגיש לזרלטו, מעורר לבלו רחמנות הци' גדולה למ'יאו עושא תשובה בזמננו. בחלק העיתון המוצג, תראו באיזה תחום, לפ' המצב, נקל יותר להתחיל בעבודה. טרם שמתהילים העובודה נדמה שאולי זה קשה, אך כשנכנסים להעובודה רואים, שפועלים בעוזרת הקב'ה. המצפה לבשו'ט, בבר' לאלא'ת לאלא'ג. (חי'ק. יוז'ר ועה'פ) **גב.** הרב שלייט'א הו'ל המכ' המצו'ב. מצוה גדולה לפרסמו ככל האפשר, ולהדבוקו בביב'ן וכוכ'. אגא א סו (ד' דחונכה תש'ג). מתרגם.

פין התמסרות לעבודת מחנ'י- הטוב שהגינו ע'ד התמסרותו לכ'ד הנוגע לחינוך היהדות, העירנו לבוא לפני ב麥תבינו זו. בטח שמע כמ'ע עד' ד' מלחנ'י' שנוסדה ע'י כ'ק מוח'ח אד'ש, ושבע'ה כבר פעל הרבה לטובות חיזוק היהדות, כגן שמירת שבת, ליה'ת, טה'ם, הנחת תפילין וככדו. הרבה פועלת לטובות המצב הרוחני דהחיל'ים היהודים. ע'י 'מלחנ'י' נוסדה גם ח' משניות בע'פ, ומחלקה לחבר'י ע'פ גורל הלקים מהמשניות (...פרקם בשנה), למדם בע'פ ולחוור בכל עת מצוא, בלכתחם בחוז, בעמדם בחנות, בנסעם ברכבת וכו'. שלוחים אנו לכמ'ע (במעטפה מיוחדת) מא' המבאים מטרת ופעולות 'מלחנ'י', בודאי גם במקומו יש כר' נרחב ועובדת בכל מקצועות עבדות 'מלחנ'י', ונשמה לקרה מכתבי מבש'ט בפועלותיו בכהן'ל. [סיום הוראה מהצה'ש ופורים]. בבר' פורים שמה, ולאלא'ת לאלא'ג. אגא קיב'ג (יב' אד'ש תש'ג).

שון ישתף כת' ר בעבודת מחנ'י ומל'ח (ש'ס משניות בע'פ; פיין ענייני הדפס) (לר'י בנימינסון) על'יסוד מה ששמעתי ע'ד כת' ר ומהותו, הנני כו' בלי הקדמות. - וודאי ידוע לך'ר בפרטיות ע'ד עבדות 'מלחנ'י' ומל'ח' שנוסדו ע'י כ'ק מוח'ח אד'ש זה מכבר, וכמה מפרטיע עבדותם וסניפי נתב' ב'הקו'ה'ק, בשיחות כ'ק אד'ש, בקובץ 'היום יומ' וועוד. - מובן שאין כוונת המייסד שישתפקו מלחנ'י' ומל'ח בעבודה בארא'ב וקנדה בלבד, כ'א שימצאו אנשים מתאימים לרוח הפרויקטים הנ'ל במקומות שונים, ושיקחו על שכם העבודה במקום דירתם, בעצמם ובהתערורת מכיריהם שיסייעו בידם. - והנה, איזה פעמים כת' ר ע'ד עבדה במקצועות הנ'ל, ולא נתקבdeno במענה. ובאשר עתה הזומ'ג, באתי בזה עווה'פ והוא: (א) סיום ש'ס משנה בע'פ נקבע ליום א' טו'ב סיון, אז ייעשו גם הגרלה לשנה הבע'ל המשטיימת א'ה השבעות תד'ש. - מטרת חבמ'ש בע'פ נת' היטב בקובץ מכל' כ'ק מוח'ח אד'ש השני, שבטה הגיע לדדו זה מכבר. ומפני ריחוק המקום שא' לאודר כא' מאן, הננו להציג לפניו, שיקח ע'ע ריכוש חברים להברה זו, ויחלקו ביניהם ש'ס משניות בע'פ, אם בהשתתפות עם ידיננו אנ'ש במאנצ'סטר שעשו כנ'ל עוד בשנה העברה, או בחבורה בפ'ע, ובאופן שיקבעו הסים ליום א' הואacha'ש תד'ש, ות'ח אם ידיענו מפעולותיו הטובות בכ'ז. (ב) במשך הזמן הו'ל פה כמה מענייני דפוס, גם בזה הכוונה **שיתפשו בין השדרות היוטר רחבים**. וידוע הדיווק בל' יפוץו מעינותיך חוצה - חוצה דוקא (ע'י שיחת מה'ת תר'ז'אות לב). הצעתנו לך'ר לקחת על' שצמו הטרחא, למצויא איש המתאים שיתעסך בהפצתם ומיכרתם (שלא יה' אסיא דמג' מג' שי'א), למען אשר באופן כזה יגיעו לאנשים רחוקים ג'כ, וכדי שלא לעכב הדבר, נשלח לע'ע- ע'ש כת' ר- י' מכל מין, מטבו להודיע

קיבלו. ות"ח מרא"ש אם יענה בהקדם עכבהן"ל. [המשך- בענין ה策 - ראה במדור ענייני השכלה]. בבר' קבה"ת בשוב"פ, לאל"ת לאל"ג. אגק א קכו-ז (ה' סיון תש"ה).

五四 ישחתף הוא ובניו בעבודת מהן"י ומיל"ח: מהוי' מצundi גבר כונן (ldr"ז הלוי) מוסג"פ קבלה לנבדתו \$2 ל'מחנ"י. הנדבה לישיבה וכולל חב"ד נמסר להם, בטח ישלחו הקבלה. קרטיסי חבר לחבר' משניות בע"פ נשלח מכבר לבניו שי', בודאי הגיעם במועדם. הצעתי לכת"ר להשתתף גם בשאר ענני' מהן"י והמל"ח. ואדמות אני שבקל ביכולת כת"ר לפועל בהן"ל בפרט הוא בשתיים: (א) הפצת הקונט' והشيخות שנდפסו – בין כל אלו שיש לו השפעה עליהם, ע"י הסברת גודל ערכם בהთערות לתשובה ויר"ש, ובפרט זה"ז עקדמ"ש, ומבוואר עניין לאל"ת לאל"ג במל' כ"ק מו"ח אד"ש הנדף בקובץ מכתביו השני. (ב) לראות שם בניו שי'IFIIZ שיחות הנ"ל והשMOVEDן - באידיש ובאנגלית- הנdfsim עברו ילדי וילדים בני', ותוכנם עניינים המקרים אותם לתורה ויהדות. מהיר הוקנו' שיחות ומשמעות מctr, המתענין בהם בודאי ירצה לknותם. הכל תלוי שימצא איש שירצה וידע איך להסביר תוכן השיחה או הוקנו' לאלו שאין יודעים עדין מהאור כי טוב הוא. בודאי ידעיך כת"ר תורה אד"ה ז ע"פ 'מה' מצundi גבר כוננו', זוז"ל: 'א איד קומט אין ארט, איז עס צוליב א כוונה טאן אמאזההן .. שב"א למוקום, והן .. שב"א להבירו, א איד אין א שליח של מע', א שליח ווואו ער איג, איז ער דער כה המשלה'. וכ"ק מו"ח אד"ש כו' בא' מל': מצינו דעיקר חיבתו דהקב"ה לאאע"ה הי' לענן אשר יצווה - כפירושו- יחבר – את בניו ואת ביתו, היינו דכל גודל עבודתו בהנסינות איינו בערך לגבי הא דיצווה ויחבר אחרים, מה שיזכה אחרים. בבר' לאל"ת לאל"ג (חי"ק, י"ר ועה"פ). אגק א קלט-ט (טז תמו תש"ג).

יקח ע"ע בעבודת המל"ח ומיל"ח ולהפיין חינוך עטה"ק. (להר"י שפירא) בטח שמע כת"ר מפעולות 'מחנ"י' ו'מל"ח', שנתייסדו ע"י כ"ק מו"ח אד"ש, ור"פ ע"ד מטרותיהם מובן מהගליונות המוסג"פ, ושולחים אנו לכתח"ר בחבילה מיוחדת דוגמאות מהחוב' החדשנות לבני הנערים היובל ע"י המרכז. כפי ששמענו ע"ד כת"ר, בטח יכול בע"ה לפעול הרבה בעבודת 'מחנ"י' והמל"ח' בעירו בכלל, ובתווך הקרובים ביותר להשפעתו בפרט, ולהיות זהה מן הזוכים ומזכים את הרבים. מהראוי לתשומת לב ביותר ההוא הפצת ס' חינוך שהם עטה"ק בין חוגי הנוער היותר החביבים, אף שהם רחוקים, לע"ע, מהחינוך כשר. נשמה אם יעדנו בחילופות מל', ומובן מאליו כי מוכנים אנו לעזר לו בע"ה בעבודתו הנ"ל במדת האפשרות. [ראה המשך במדור הנושא: הוראה מהנוכה לטעמלה בעבודה] בבר' לאל"ת לאל"ג. (חי"ק, י"ר ועה"פ). אגק א ריד-טו (כט בטבת תש"ד).

五四 קשר למל"ח. (א) המורה דחת"תcadai לזרזו שיבקר את המל"ח, כי עדין לא הי' כאן. גם – להודיענו כתובות הת"ת והמורה. (ב) מאמרים ורעיון קצרים בענינים הרצויים להם יוכלו למצוא בקובץ 'היובל', בשיחת הח"פ התש"ג וכו'. ברכל' לאל"ת לאל"ג (חי"ק, י"ר ועה"פ). אגק א רכח-ט (כט בטבת תש"ד).

algo יפיין החוב' לחינוך עטה"ק; בידו מסר בעל הכרם כרמו (ldr' קעלמאן) בטח שמע כת"ר מפעולותיהם דמחנ"י והמל"ח, אשר נתiyaSIDO ע"י כ"ק מו"ח אד"ש, ואשר ר"פ ע"ד מטרותיהם מובן מהגליונות המוסג"פ. שלוחים אנו לכתח"ר בחבילה מיוחדת דוגמאות מהחויבות החדשנות לבני הנערים היובל ע"י המרכז. כפי ששמענו ע"ד כת"ר בטח יכול בע"ה לפעול הרבה בעבודת 'מחנ"י' והמל"ח' בעירו בכלל, ובתווך הקרובים ביותר להשפעתו בפרט, ולהיות זהה מן הזוכים ומזכים את הרבים. מהראוי לתשומת לב ביותר ההוא הפצת ספרי חינוך שהם עטה"ק בין חוגי הנוער היותר החביבים, אף שהם רחוקים, לע"ע, מהחינוך כשר. נשמה אם יעדנו בחילופת מל', ומובן מאליו, כי מוכנים אנו לעזר לו בע"ה בעבודתו הנ"ל במדת האפשרות. א' הכל' כי האדם עז' השדה', כרם ד' צבאות - בית ישראל, והפירות הם הילדים כבניו, ומה גודלה אחריות המנהיג והגנן, שבידו מסר בעל הכרם כרמו, שלכן ארץ"ל שלימוד הילדים נק' מלאכת ד', ומה גדול זכותו שמנהו ד' לנוטר כרמו, ורואים אנו שכל הטבה ואפי' קטנה, בגרעין, גורמת יפו ושבה רב באילן הצומה ממנו. ברכל' לאל"ת לאל"ג (חי"ק, י"ר ועה"פ). אגק א רמד-ה (ר"ה לאלנות תש"ד).

五四 İşyük בחינוך ויעזר למל"ח (למר בזורדקא) מוסג"פ, ימצא קבלה על נבדתו להחזקת ביתה"ס ש'תחת הנהלת המל"ח, ותודה רבה, בשם המל"ח נתונה לו בזה על השתתפותו במפעל החינוך בובנ"י עטה"ק. תקוותינו חזקה שגם להבא יקח חלק

בעבודה זו וישתדל להשפיע גם על מכיריו ומידועיו להתענין בזה ולעזר לה'מל"ח', כ"א לפ"י אפשרתו, וכל המביא את חברו לידי פעללה טוביה, זכות חברו תלוי בו [ראה המשך במדור יומי דגרא, ט'ו בעט: הוראות מר"ה לאילנות ותכונות אילן צומח]. ברכ' לאלא"ת לאלא"ג (חי"ק, י"ר ועה"פ). אג' א רמז (כא שבט תש"ד).

ולו ביקורו יביא לסייע החינוך ביהדות (מר. ח. ליברמן – עיתונאי). ברצוני להביע תודה על ביקורו ב'מל"ח'. הנהתי להכירו וללמודו ולשוחח עמו על בעיות אקטואליות מהחינוך היהודי באמריקה. בטוחני שהשיחתה בביקורו אצל חותני (שויגער-פאטר) כ"ק אד"ש, יהי' אצל יסוד לפועלות מעשיות בחינוך היהדות. במדרשה דהסדרה מובא לא הי' העולם ראוי להשתמש בזאת, ולמה נברא – בשבי המשכן ובשביל ביתם"ק. המוסר השכל אצל כ"א הוא, שהכישرون שננתן לו מأت הקב"ה נברא בשבי המשכן ובשביל ביתם"ק שבלב כ"א, ורק בזכות זה ראוי להשתמש בו בעולם ג"כ. תקוותי לעמוד עמו בקשר בענייני עבודה בפועל. בבר' לאלא"ת לאלא"ג. (חי"ק, י"ר ועה"פ). אג' א רנ-א, מתרגם (ז"ד שבט תש"ד).

אנחן להו"ל שבועון. (למר. ח. ליברמן - עיתונאי). ביחס להצעה לשבועון, אבקשו להקציב באמ אפשרי, להציג לנו ביום קרובים את יוזמתו, כפי ששותחנו בעת ביקורו במשדרנו. בתודה מראש. בבר' חג קו"ש, לאלא"ת לאלא"ג. (חי"ק, י"ר ועה"פ). אג' א רע. מתרגם (ט' ניסן תש"ד).

ונצל فهو להשפיע בסביבתו עם הס' המצו"ב (ר"א, ד"ר יונגן). כבק' נשלחו לו בחילה מיוונית ספרנו ח"א וה"ה, וכן דוגמאות מהירחון היי"ל ע"י (באידית ובאנגלית). ת"ל, הביאו ס' הנ"ל תועלת רבה בכמה ישיבות קטנות ת"ת ובתיה"ס המשמשים בהם, ומזל"ג, מתרחב חוג הלומדים וקוראים אותם, בטוחים אנו שגם כבו' ישתמש בהשפעתו הרבה להכירים ולהנגישם בכל מוסדות החינוך העומדים תחת הנהלתו, או הנשמעים להוראותיו. אם בכלל המדינות רוח השורר בביתיה"ס בכלל, וטהרת ס' הלימוד וקריאת לבני הנערים בפרט, יש להם השפעה מ羅בה על כל חי' הדור הצעיר, עאכו"כ במדינה זו, שהשפעת האבות על הבנים מעוטה ביותר, בערך למידות אחרות, שבתה"ס צרייכים השגחה מעולה, וחומר הקראייה והלימוד הבא לידי התל"י והתל"י צ"ל עטה"ק, נוסף על היouthו מתאים למטרתו מנוקדת המבט הפלוגgi, ואז יש ל��ות שהדור הצעיר יהי' דור ישרים יבורך בכל הפרטיטים, אף' אם תנאי הסביבה והזמן אינם טובים. המשך הדברים בענין ג' סוג טיעונים מול החינוך הנקון, וע"כ נא' ג"פ להזuir גדולים על הקטנים, התוס' מכאן נכתב שם בחצ"ר – ראה במדור הכרה החינוך הכלש]. בבר' לאלא"ת לאלא"ג (חי"ק. י"ר ועה"פ). אג' א רפ-ו (יא איר תש"ד).

באן היוזק התורה והיהדות עם הזולת – זייזן הגאולה. ארזי"ל שהורבן ב"ר אף שהי' ע"י עוננות, אבל אם היה תורה השובה בעיניהם – המאור שבה הי' מוחזרים לモטו ולא הי' הבית הרב (ב"מ פה, ב. ירושagi פ"א הא"ז), וב"ש הרב משומש שנתן חינם (ומא ט.ב.). ועתה בעקבד"מ (סנה צ'ז, ב). שכלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה ומעט' עליינו, עכאו"א במקום מגורי, להשתדל באהבו' ובחבריות התהו"מ ביתר שאת ויתר עז. וב' הדברים מתקיים בכת א': כשמתעסקים בעניני היוזק התורה והיהדות בין השדרות hei רחבים של עם ישראל. כי אין לך אהבה גדולה מזו כמשמעות ביגעת נפש ויגיעתبشر להציג חבריו - כל ישראל חברים. מרדת שחת ע"י חטאיהם ועוננות. ואין תורה חשיבות גדולה מזו כשמי' ומסביר לכך"א שהיא חכמתו ורצונו של הקב"ה, והיא נצחות בכ"ז ובכ"מ, וגם חי' עולם - זה - נטע בתוכנו ע"י התומ"ץ. וימחר הש"ית לנאלנו בק"מ ע"י מ"צ. בבר' לאלא"ת לאלא"ג. (חי"ק, י"ר ועה"פ). אג' א קס-ה (ט' מנ"א).

ופען סייע לדפוס, ננצל להרחב חוג הלומדים (ldr"א-דר. יאנג) מכתבו בציירוף ההרצאה ע"ד הוצאות ענייני דפוס ע"י המל"ח, נת' בעתו, אותו הסלילה שמרוב העבודה, ובפרט בהתחלה הזמן החדש נתעכבר המענה ע"ע. ומוסג"פ מענה ועד מערכת של המל"ח. אשתחמש בהזדמנות זו להביע לו תודהית ותודות המל"ח עבור שימת לבו לעבודתנו, והנני מקווה כי ישתמש בכך להשפיעו הרבה להרחיב חוג לומדי וקוראי ס' הוצאה המל"ח. [-לטס] מענין ימים אלו שבין י"כ ובה"ס (ראה מדור י"כ: אחר י"כ להתעסק בסוכה). אג' ב-ה-ו (א' דוחהמ"ס). ורכשו השתתפות דודו בעבודת 'מל"ח'; ס"ת: ישלח הע' לתו"ש והagation (לר"א אקסלראד) שבוע שעבר ביקר אותנו דודו גרשון שי' בר' מאיר סופר מואולדאסטה דזא., שהיתה

התעוררות במחנו לשלווה ס"ת לאירופה, ודודו שי' מלא ידינו להיות שלוחי מצוה בזה. וכבר קנינו הס"ת ונשלחה אותה בקרוב הימים. בברקו אצל כ"ק מוח"ח א"ד"ש נתעורה אצלו בכלל התעוררות טובה להשתתף בעבודת העזירה הרוחנית לטובת אחינו המוצלים באירופה, שמתנהלת מעת כ"ק מוח"ח א"ד"ש ע"י המל"ח ומחנ"י. ובראותי גודל יראת הכהן והחיבת שלו של דודו שי' רוחש לכתר שאלת. **ד.א.** אמרתי לבקש את כת"ר שי' לכתוב אליו לעוררו ולהזקנו בזה ביתר שאות. **ד.א.** ספר לי שאביו (הינו זקנו של כת"ר) כתב ס"ת בעת הולדת א' האדמו"רים, הידוע לו פרטיהם בזה? [השיפ: בה"י אדר תש"א שלח כ"ק א"ש מל' לאבי מורי יחי' ... בזה"ל, בשנת תר"מ - בשנה שנותلت-י, כ' הו"ד כ"ק אאמו"ר הרה"ק זצוקלה"ה נגמ"ז ז"ע ס"ת, והי א"ז סופרי ס"מ מקושרי ה"ד כ"ק אאמו"ר, ובחר הו"ד כ"ק אאמו"ר באביו החסיד ז"ל לכתוב את הס"ת]. בבר' חה"פ כו"ש. (הי"ק, י"ר ועה"פ). אגק בקד-ה (יא ניסן תש"ז).

שניא] חשיבות השתתפותו בעבודת המל"ח. מל' נתקו בהם עניינים תכופים ואני עמוס טרדות רבות, לא ענייתי ע"ע, ואתו הסיליחה. (א) מוסג"פ הקונ' לחה"פ שז"ע הו"ל ובבל"ס יזכה בו את הרבים. כן נשלה לו בדורר הרגיל המו"ש והקונטראסים לפורים וב' ניסן. ... שאלתיו להשתתפות בעבודת המל"ח, ועונה שא"א לו לאספה מעות, ועוזב העיקר ותופס היטפל לטפל. עיקר עבودת המל"ח הוא להרחיב את החינוך הכספי ולדוחות את הטרפה"ן חינוך ע"י מלמדים כשרים, ס' לימוד וקריה עטה"ק, נתיעת יר"ש בהורים ומורים ע"י לימוד בכלל ולימוד דא"ח בפרט וכו' וכו', ועתה אפשר להזور להזוגים כאלו שמעולם לא הייתה שעת הקשר כזו לבוא בדברים עמהם ושירצטו לשמווע אלא שמנני חטא עה"ד וכו' יש ע"ז מניעות שנדמה שאין די כסף גם על התחלת העבודה וזה דורש התעסקות למצוא האמצעים ולהראות שאין המנעה בעולם (וכההילוק נסיון וברור), ואחכ"ז איזה מקום יש למענה שלו... אחותם בבר' חה"פ כו"ש ובתקווה לשמווע ממנו בשוו"ט. אגק בשו"ט (יג ניסן תש"ח).

שלו]קיימים ציווי הרבבי ובכך ההתקשרות – צוותא; תמיימים – נרות להoir, ואם נרו אוינו דולק לע"ע... בمعنى – (א) כותב ד' טעמיםiae לאי עבודתו שם, למרות מל' כ"ק מוח"ח א"ד"ש: זקני החסידים אמרו לו שהכוונה שזה תלוי ברצונם הם, אין לו להיות בזה, העבודה כבר אינה נחוצה כ"כ כי אינה מפותחת, גם אחרים אינם מתעסקים בהנ"ל. ושאל חווות דעתך בזה. **-ראיתי ז"ע העתקת מל' כ"ק מוח"ח א"ד"ש אליהם ...** ואני רואה כל מקום לספק איזה עבודה הטיל עליהם וمبرכם שיצליחו בזה. מה שאין לו להיות בזה, הרי ידוע מ"ש בכ"מ בדא"ח שציווי ומצויה הוא ל' צוותא והתקשרות, שמתקשר על"י קיום הציווי במצויה, וכאשר נשמה פרטיה אפשר לה להתקשר בנשמה הכללית שלה עי"ז, אין לך המשכת חיota גדו"ל מזה. וגם אם לע"ע אין נרגש בנסיבות הנה"ב אי"ז משנה העניין, וראה בד"ה כי מנסה ס"ג. מה ש... אינה מפותחת ואחרים ג"כ אינם מתעסקים בזה - הנה ע"ז גופא אנו דנים: מה שאחדים מחברי הוועד (ובכלל כל מי שבידו לסייע בזה) נמנעים או מתרשלים בתפקידם, ה"ז גורם לעכוב התפתחות חנוך הקשר על יסוד התווה"מ ומחליש ג"כ ידי אחרים, ובפרט אם על מלחמת הנפש וה�� מלחמותיהם הם נרות להoir, ואם נרו אוינו דולק לע"ע מונע עי"ז ג"כ הארת כו"כ נרות שהי' יכול להזליק במשך זמן זה, וראה קונו' העבודה ס"ע 43, קונו' ומעין ע' 22, ועוד ואcum"ל... (הי"ק). אגק בשה-ט (כא אדר תש"ח).

ותצע]הקשר למסורת תורה עבודה וגמ"ה (לר"ש פויינר). מוסג"פ הקונ' לחה"ג, מל' ממחנ"י ומכל' מועד המעד. בטח ישתדל ביזור לזכות בשלשות אה"ר באופן היותר מתואים. וע"ד הוצאות י"ל שהנ"ל הם بكل' קווין: קונו' – תורה, מל' ממחנ"י – ע"ד העלה והתקש', והמל' מועה"מ – גמ"ח עם עצמו וככ"ב שי'. ויה"ר שב' ב' יקיים מה דמים במא' המוסג"פ, שע"י הג' קווין תה"י פדיית הנפש ותומ"י מעלה אני כו', יעללה אותנו הקב"ה להגאולה הכללית בימי"צ. בפ"ש כהדו"ש. (הי"ק). אגק ג' קפט-ל (ו' תמוז תש"ט).

תומכי המל"ח וממחנ"י

קפטן]תרומות מר סטולמן; בעשה"ד נא': 'אשר הוציאתיך מארמ"ץ', ולא' אשר בראתי שו"א' – להוציאו 'יש' לאקות מ'יש' הנברא (לאלכנדר כהן (קאווען)). ודי יודע שידייננו מר סטולמן שלח הצעיק עברו ה'מל"ח', ובצדנותו זו ברכוני להביעו לכ' עוה"פ תודה לבביה עבור ההשתדלות, הטראה והעבודה בזה, הן בעבר והווה, וג"כ כפי שכולנו מוקומים, לעתיד. עיקר ה'יש' כ' לכ' הוא מהדברים עצם הנעים, ושיכולים להמשיך בהם, ע"י התרומה. בדיבור

הראשון במ"ת: 'אנכי ה"א אשר הוציאתי מארם'צ' – שואלים (לדוגמא: אבה"ע שמות כ,א) הרי היל' צ"ל כי דבר גדול יותר: 'אשר בראתי שו'א' ואשר עשיתך' – מחוץ לזה ש'אשר בראתי שמים כו"ז היו גודלי יותר, זה נתן טעם חזק לכל הדורות, בעוד ש'אשר הוציאתי מארם'צ' ראו זאת רק אותו הדור, ועיקר החשיבות בזה היל' רק עבורים. מענה החסידות: הבריאת ענינה לעשותות מאין' – 'יש', ובשביל זה יש ההארה האלקית, השיכת לעולמות. אבל יצ'י'ם, שהתרחשותה היא רק ע"י אותן ומופתים (דברים ד,ד) – הינו להוציא ה'יש' מהעקרונות וגבולים דה'יש' בבריאת ('יז'יאת מצרים' – גבולים, ראה איכה א,ג) – היל' כאן גילוי נעליה יותר דאלקות. וע"כ נוצרת יצ'י'ם במ"ת, הנעלית מבראיה וגבולים. להבדיל, כ'ה אצל האדם: ללמד – עצמו או אחרים – ללכת לכתהילה בדרך ישרה, הוא יחסית דבר קל. אך באם צרכיהם לשנות עקרונות וליצאת מגבוליהם בהם מונחים, ושכבר נתרבו בכמה דברים נוכנים, אבל במקורה מסוימים הם מפריעים – וזה יצ'יאת מיצרים וגבולים – שהוא קשה הרבה. תקוותי בזה, מר קאווען היקר, שישיעו למך שטולמן שיוכל לצאת מגבולים ועקרונות שלו, ויקבל במידה מלאה ההוראות דכ'ק מוח'ח אד'ש. ובוואי, כמו ע"ע, תה' לו בזה ג'כ' הצלחה. בפ"ש ובבר' החג (חי'ק, יוז'ר ועה'פ). ג.ב. מצו'ב (א) העתק מכתבי למך סטולמן. (ב) תצהיר-משלים מנהל החשבונות. (ג) פרטומי' של'ה' ד' וישראלות'. אג'ק בלט-מ. מתרגם (ד) סיון תש"ה).

עפ"ז דאגתו ותמייתו במל"ח: הוראה מדרך ניצול פצת האטום (סטולמן). קב' מל' .. ת"ח בשם המל"ח ובשמי, بعد הערכתו את עובdot המל"ח בתוарים נעלים כמו אלו אשר במל' .. זה מעודד ומהזק את הרוח. חיזוק הנחוץ ביותר בזמן האחרון, כאשר המניות ועיכובים לעובודה ע"פ תכנית המל"ח הולכים וגדלים, המסייעים הולכים נחלשים ומתמעטים, ותכנית העבודה הולכת וגדלה מחדש לחדש ומשבוע לשבוע, מבלתי כל אפשרות להקטינה אם לא ע"ח קרבנות (ברוח ובמילא גם בגוף) של קהלה אלו הנזירים ע"י המל"ח, אשר אחריות כזו א"א לקחת אותה ע"ע. ובהמשך למשל הנהה שבמכתבו, להפצת האטום שעמדו בפני אנשי המדע, ושבפתורנו היל' תליי הצלחת כל הדבר היו: (1) chain process (העכזמה המשתחררת עי'ז: בטח ידוע לו שבענין הב"ל – מהשאלות העיקריות שעמדו הינו שבענינים הרצויים אפשר היה להגיע לזה שחלקי אטום הראשונים הנפוצצים ע"י המכונה יפוצזו מס' אטומים אחרים שהם יפוצצו מס' אטומים יותר גודל הינו שהאנרגיה תלך הילוך וגදול. (2) בענינים א-רצויים אפשר היה לסדר שמס' אטומים הנפוצצים ילק' הילוך וחסר. (3) שההוצאות (באנרגי' ובמוני) בהפצת האטום תה' קתנה ביחס להכנסה ע"י האנרגי' שמשתחררת ע"י הפצתה כיוון שתכלית כל הניסיונות והעבודה במקצוע היל' לא לשם טיאורי בלבד כ"א כדי לנצל אותם בחיים, וכך לעשות עי'ז את החיים זכרים ויפים יותר. והנמשל בטח א"צ ביאור לדוכותי. עזה'פ אהחל לו ולכב'ב שי' חוגמ'ט ואשר בשנה הב"ל תגדל גם היכולת שלו וגם הרצון שלו לנצל כחותו בדרך אשר הותווה בשביב כל עם ישראל מיום עמדם על ה"ס, היא דרך התומם'צ' ובפרט בשדה החינוך הקשר ותקוים הברכה אשר ברכו כ'ק מוח'ח אד'ש. אג'ק ג-ב (ח) תשרי תש"ט).

וישן צדקה למעלה מהשיעור (א. כהו). שמחתי להתראות והזדמנויות לשוחח עמו בכלל, ובפרט בהשיך למצוות המל"ח. בידעו התעניינוו העמוקה בעבודת המל"ח, הנסי בטוח שambilי להמתין לשובו של ידידינו מר סטולמן שי', ישתדל לעשות הכל לסייע למל"ח במצב הקרטיטי הנוכחי המאים לשתק חלילה את העבודה החיונית. אדה'ז', בעה'ת, או' באגה'ק (טט'ז), שהגם שלצדקה יש אבן שיעור לפי דין השו'ע, ה'ז נכוון כשמנתנегים בכל המובנים בדיקוק לפי דין השו'ע; אבל כיוון שאנו, היהודים, הרוי מבקשים מה' שיתנהג עמנו בחסד וברחמים, علينا גם הצדקה לנוהג כך, ולא להתעקש על 'ושא'ד'. הנסי מעריך את עזרתו ומוסרתו למיל'ח' בהכרת תודה עמוקה, ובתח עושה מה שביכלו. אך במצב הקרטיטי הנוכחי של המל"ח הנסי מקווה שיעשה הרבה יותר מה'שיעור', ויעשה ממש מיום אחד להשיג עזרה זמנית – עזרת הצלחה – למיל'ח. בפ"ש ובכבודו, (חי'ק, יוז'ר ועה'פ). אג'ק ב ר-ה. מתרגם. (כג תמו תש"ז).

ופע' מצב הדחוק דקופת מל"ח – ישתדל לפנים משוה'ד (ולר'י הכהן כ'ז). ודאי יודע שהייתי כמה חדשם באירופה, והגעתי עתה חורה עםAMI שליט'א. כשהגעתי, מצאתי על שולחני את רשימת שיחת כ'ק מוח'ח אד'ש מתשרי תש"ז, ככל הנראה ניתן ממנו – תודה רבה. בעצם רצוני היל' בכך לסייע מכתבי – אבל מצב המל"ח מביא אותי לכתוב גם

הבא להלן: מצב הכספי דהמלו"ח לענייני חינוך דחוק מאד, ומתוספים לכך הוצאות הקשורות עם עובdotנו המתחרבת באירועה (חינוך והדפסה), למרות שהוסכים מאד בהוצאות. זה מカリית המרכז לפנות לכל הידידים ולבקשם לשלם תיכף את כל נדריהם ונדרותיהם מה עבר, וגם לתרום מכוא ולהבא, כפי יכולתם ויוטר מכפי יכולתם. בהחשיבי את מר מהידידים הקרובים ביותר למלו"ח, מופנית אליו הפנוי, והנני בטוח שהיא תמצא אצלו את ההד הנכון, שיעשה בעצם תיכף לנו"ל, וגם ישתדל שכל אלו שיש לו עליהם השפעה, יעשו גם הם תיכף כן. יודע אני שיש לו טענות שונות לדחות זאת בinityים, וברצוני לסייע במארז'ל הקשור בימים שכבר חלפו: אחז"ל (ב"מ לב) לא הרבה ירושלים אלא על שהעמידו דניהם על ד"ה. ואשר עושים לפני מושא"ד (הינו אף שלו נראה שפ"ד הוא פטור מזה בinityים), זה מקרב את הגולה ובין ירושלים. בתקופה לשמעו ממוני בשו"ט. ובבר' לאלא"ת, לאלא"ג. (חי"ק). בחביבה נפרדת נשלח לו ההו"ל החדש מאוצר החסידים: ס' התולדות. אג' ב ריט-כ. מתרגומם. (יב מנ"א תש"ז).

ששין יעוזר לרבקה. המבקש תמיכת למלו"ח בעירן (לר"א סילווער). בטה ידוע לכת"ר, ראשיו פרקים עכ"פ, מהעבודה דמל"ח, מיסודה ובוניותו כ"ק מו"ח אד"ש, למקצועותי' השונים, וכן בטעות אני שלמותר להאריך לדכוותי' עד השיבות עבדה זו, ואוקמי' אחזקה אשר יקר הדבר בעיני כת"ר, ובdae לא ימנע מלעוזר בזה באופן המתאים. לפני איזה זמן ביקר ידידינו .. ר' שלמה אהרן שי' קורנובסקי בסיננסעטי את א' התומכים מכבר במפעל המלו"ח, אשר בהיותו לפני שניםם בנו". התענין בעבודתנו. בהיות הר' ק. שם ראה בסביבה דמכratio התעוורות לעזרה לעבודת המלו"ח - אשר חוסר האמצעים לעובdotו הרגילה נוסף על החובות המרובים אשר שקווע הוא בהם, מכביםידים עליו ביוטר בהמשכת עובdotו הכי נחוצה ומוכרת בשדה החינוך, וממש"כ להרחב אותה עוד ביוטר כדorous. אמן ה' ראיו ונכוון שטרם יתחיל ויעשה בזה, יבוא בדברים עם כת"ר וישמע עצתו וחוו"ד, אבל דא עקא - כת"ר לא הי' אז בביתו, ומשום החששא שלא תתקרר התעוורות, וכיוון דאיתיחי אידחיה, מצא עצמו למוכרח להתחילה לעשות מה שביכלהו לאירוגן הווג מתעניינים ועוורין לעבודת המלו"ח בכלל ובמקצוע הדפסה בפרט. והנה, מה שנעשה אז לא היתה אלא התחלת ומעין זרעה. ובטרם שנא' לידידינו הרב ק. להמשיך במצבה גдолה זו שהתחילה בה, הננו לפנות בזה לכת"ר בבקשתנו כפולה ומושולשת להודיענו את חוו"ד בכלל, ועוד זמן ואופן המוכשר בפרט, וביחוד עד עז' עוזרו הנעלית ע"י השפעתו הכבירה שירבו התומכים בעבודת המלו"ח, עניין הנוגע לקיום הרוחני ממש של אלף ילדים וילדיות בן"ג. לモתר להעיר על דבר איזו בו ספק לאדם שלם וגולוי וידעו לעם', אשר המלו"ח הוא מוסד בלתי מפלגתי, ואין קשור ושיך לאיזה ישיבה שתהיה" כלול וככל. [לסיים: ר"ה לאילנות מה"ת; קביעות הזמן- מהכמ"פ]. מכבדו כרום ערכו ומאווה כת"ס. (חי"ק, יי"ר ועה"פ). אג' ב רצג-ה (ר"ה לאילנות תש"ח).

ששין יסיע למל"ח ו'ሚיטוואר שעה' (של"ה) (לר"מ שפירא, אטלנטיק סיטי). ידידינו המהנדס .. ר' יעקב שי' העכט, מעסקני החינוך ומנהל מחלקות מגינני ומרחבי היחסנו החינוך הכהן שע"י המלו"ח, מעתה לבודא למבחן הט' לעשויות ולפעול לטובות עניין ה'ישל"ה' (שיעור לימודי הדת - 'ሚיטוואר שעה'). עבודת המלו"ח בכלל ומחלוקת עלי-ידה בעשרה אלפים בובני"י כ"י של הפאבליק סקולס מקבלים שעורי דת הינם - בטה ידוע לכת"ר שי'. עבדה זו אשר ת"ל גדלה והתרחבה מאד מדורשת אמצעים גדולים, והמצב הכספי הדחוק מאלצו לבוא למבחן להרים עזרה מעשית למען אשר מוסד גדול ויחידי זה בשדה החינוך הקשר לא יתמוטט ח"ו. אי לואת באתי לבקש את כת"ר שי' לקבל את הר"י שי' העכט בספ"י, ולהושיט לו יד עזר כגודל השפעתו. והגם ששיעור אני גודל טרדותיו המרובות לרגלי עבדות הצבורית, בטוח אני שלבו עז לגודל ערך עבודה החינוכית זו ולא ימנע מליהו את עזרה במצוה גдолה ורמה זו, הנוגעת בנפש אלפי בובנו". ותודתי אמורה לו מראש. אג' ב שס-ז (ג' מנ"א תש"ח).

ששין תמיכת המלו"ח (לרמ"ץ וקסלר). נציגנו, הארכים המצוינים הו"ח כו' שלום חסקין ושם"א סימפסון שי', הביאו לנו פ"ש טוביה ממן ומהתעניינותו הנלהבת בעבודת 'מל"ח'. שימתו במיוחד לשמעו שהבטיחה לסייע לעובdotת המלו"ח ע"י ארגון 'טי' ביבו. בכך יהי' לא רק עווה אלא מעשה, ומיותר לומר כמה גдолה זכות המזויה. תקوتנו שיעידן אותנו

בשע"ט, כאשר ההתכנסות המתוכננת תתקיים אצלו. [ההמשך: אלול כי]. אגק ב שעו. מתרגומם.
(ב אלול תש"ח).

ישמו תרומה לפולול חב"ד וחברת תהילים (לר"א אורינשטיין). בטח נת' במועדה הטיעלעג' שלו לכטול חב"ד ולחב' תהילים העולמיים בקשה להתפלל לבריאות מרדכי יעקב בן בילא, ובודאי נעשה כן, ויקבלו מהרמ"ג נדבות קרוביו לו' שקל בשבייל הכלול ול'ו' שקל בשבייל חת'ה (ח' תה' העולמית), הקבלות ישלחו אליו עליון ע"ש מר פארבר כ"א על לו' (ב"פ ח"י) דולר. אבקש סליחתו על אשר לא ענית ע"ש על מכ' אליו והוא רק מרוב הטרדות אשר הקיפוני, ובזהzmanות זו ABI' ת"ח על העתיקו המכ' אליו ב' עניינים בפי הפסיק ואירא את עניינו והפסקא ישלח הם חרונן אףו גו'. .. בר' פורמים שמה וטו"ל וכ"ש כל הדוי"ש. (ח"ק). אגק ב שיח-ט (יג א"ד"ש תש"ח).

ופטו' תודה על תרומתו (לרכ' ז פיגלון, אוסטרלי'). מכ' מ-19 בפברואר התק' בתודה. שמחנו לשימוש מתרומותו הכספי, שכן, מطبع הדברים הנחיצות כאן גדולה מאד. בנוסף לכך שאנו מזוהיקים 25 בתי"ס לבנות (ב"ש וב"ר), גם עלות הפרסומים גדולה מאד, כי איןם מודפסים לריווח, ומשלוחים גדולים נשלחים לאירופה וככדו' (הימל"ח, 'מחנה' י' וקה"ת' עובדים יד ביד). לכן מוכן מאליו שככל זה היא דבר בעתו. [המשך במדור הגימן, פורמים: עוד בהנ"ל: המסר דמשל"מ ומתאל"א ליהودים בזמןנו]. לאלא"ת לאלא"ג. (ח"ק, יי"ר ועה"פ). אגק ב קה-ו. מתרגומם (ושוש"פ תש"ו).

ונטה' מגביה למל"ח (לרכ' ז העקט). מכל' המהיר קב' ואתמול שלח לו מר מינדל התמונות עם ביאגראפייע קצרה, ובטע יסדר עתה הכל' על צד היותר טוב ויודיעני מתחזחות הטובות. כן ודאי יודיעע בעתו מתחזחות הצעתו לאחיו שי'. מוסג'פ' קונו' לב' ניסן ומכל' מהחנ'י ונא לאשר קבלתם. ודאי קיבל בזמננו מכ' המל"ח הכללי להרבנים בתהערות לעשות במשך היו"ט ובכט' בחודש זה לטובת הקלה מצב הכספי של המל"ח ובטע למוחר עררו עווה"פ עד' ז ולבשו"ט נחכה. בפ"ש האחים לעווייטאנסקי שי' וכהדו"ש. (ח"ק). אגק ג צ-ט (כט אדר תש"ט).

הס"ת

וגפן מפ' וס'; 'מעורר' לזריזות (לאג"ש ובראשם ר"ש סאסאנקא ור"ב ווילשאנסקי). (א) ב' מכתביהם, בצירוף רשימת הס' ורשימת המשותפים בס'ת, נכוון הגיע. (ב) יקבלו עוד ס': ע"י הבני-דורר, מהרש"ז שי' בוטמאן, והר"ש שי' כהנוב. ומטובם לאשר קבלתם ולהודיע שמות הס'. (ג) ימים אלו יקבעו האותיות בס'ת ויודיעום. (ד) מש'כ' שאני דורש' זריזות, הנה ח"ו לא באתי לדירוש אלא לעורר, והענין הוא עצמו דורש. והראי' מזה גופא שמודמנות כ"כ מניעות ועיכובים, והיותר גדולה שבאה שנדמה שגם בשכל דקדושה יש טעם על אי זריזות. בבר' לאלא"ת לאלא"ג. (ח"ק, יי"ר ועה"פ). אגק ב רcz(יה מנ"א תש"ז).

נוסח השאלון לאותיות בס'ת (לאג"ש פארין) מוסג'פ' נוסח השאלון לכתיבת האותיות בס'ת של קבלת פni משיח. וכל הרוצים להשתתף בהז, הם וב'ב' יערכו רשימה כללית בمعנה על כל השאלות ובהוראת סכום ההשתתפות (וכבר הודיע שזהו רק כדי שהיה' חלק לכאו"א בהוצאות. והרוצה להוציאו יוסף בkopft המעד), ויודיעום אח"כ האותיות שנפלו לגורלם. אגק ב רה-ו (ד תמו תש"ז).

וישטן אפ"ל שבחרוב יסייעו כתיבת הס'ת של קבלת פנ"מ (לרכ' ז ש"ט). ומהראוי שהרוצים להשתתף בכתיבת ימיהרו בהז. מטבו לזרז את הרה"ח בנימינסון והר"א כהן לענות על דבר מה ששאלו אותם מהמל"ח להנעשה בענין הפעזה. החתום בד"ש כל הדו"ש ואיווי' כט"ס. (ח"ק). בטח ניצל את יומי דפגרי: כ' מ"ח, יי"ד ויט'כ' לתועלת שליחותו. אגק ב רסה-ו (ט מ"ח תש"ח).

חברת תהילים ומשניות בע"פ

גפ' חבר' תהילים, משניות בע"פ; מהחנ'י ומלא"ח (להרנ"מ שו"ב) קיבלנו מכתבו עם רשימת החברים לחבר' משניות בע"פ וחב' תהילים. מודים לו על השתתפותו בעבודתנו, מקוימים כי להבא עוד יוסף אומץ לעזור לנו בעבודת זיכוי הרבנים. זה לא מכבר הייתה האגדת משניות בע"פ, ומצרפים בהז את כרטיסים החבר, לשאר הנרשמים ע"י כמ"ע לחב' משן' בע"פ שלוחים את כרטיסיהם ע"פ כתובותיהם. גם האנשים המוביאים ברשימתו לחברת תהילים נשלח שם לירושלים ת"ו. צוינו לשלו'ה השמועען לג' האנשים ששלה לנו כתובותיהם, ובದאי מקבלים אותם במועדם, מצרפים בהם את החשבון עבורו זה. נשמה

לשםוע ע"ד פועלותיו הטובות בענני 'מחן'י', ו'מל'ח' מזמן כתבו מכתבו אלינו ע"ע. וידוע בדיוני פ' שבוע זה 'אותה הצה גו' להעלות נ"ת', שהכהן צריך להציג הנרות עד שתהא שלhalbת עליה מלאי. **בעבודת האדם בימינו** – הנה אמרו – הינהנו מי ביל"ש זכר' ד) מונורת זהב כולה ALSO ישראל שנא' ככל יפה רעתית, והכהן, הינו מי שהחנו ה' ובחר בו לשרת לפניו בקדש (יעי רמב"ם סוף הל' שמיטה וובל) עליו להשתדל בהזלה"ג, להציג את הנר ה' נשמת אדם של מכיריו ומידועיו – ולהזור ולהציגו עד שתהא שלhalbת י' של אור תומ"ץ עליה כבר בהם מלאי', ולא יצטרכו עוד למכוח ומעורר, ושיעור הדלקה הוא עד בוקר – זה עזה"ב שכולו בוקר (ירוש' חגיגת פ"ב ה"א). בבר' לאלא"ת לאלא"ג (ח"ק. י"ר ועה"פ). אגק א פג-ד (יד א"א תשג"ה).

**পঞ্চাং গোল ও চিহ্নিত ছবি' মশনিয়ত বু"f; বুণ্ডিনি মচন'ই ইউকো তোশীর উরিম ও হমোশোট; কবলো
প্ৰতিযোগি ও রেশিমত ছবি' লচৰত হ'হা; লিমুড মশনিয়ত - শহৰত আৱৰি - লেভেলি উস্ক (লি'ল অলিভোৰ, ইৱো
ত'ই) মুনা লম্প'ল মচন'ই উ"দ হস'ই লক্ষ্যত ফেনি মশিহ, ওচিৰোফ রেশিমত মশতফি ছবি'
মশনিয়ত বু"f, ওহস'ই: (আ) ইসোড ছবি' মশনিয়ত বু"f এই'ই শৰক বনি হিশিবোত লিম'হো,
আলা লহকিফ কল বিত ইশৰাল, লওনাল তুমোলা শচল হৰাওয় যিষ্টাফ বছৰা জো উ'ই লিমুড
ছলকো (গ-হা ফৰকিম বশনা, কমশনা বশবুও), ওজোৱ উল মা শিয়োডু বৰ বল্কচো বছোৱ ও বুম্দো
খনোত, বশভো বৰৰভত ও বুল হোডনোত অহৰত – লেহৰ অত আৱৰি. ওডাই কৰ গাইুম
কোবুচ ম্ল'ক মো"হ অদ"শ হশনি, ইউ'শ শিখতো বজা. বেতুচিম শবাম স্বামৰো তুমোলতম
উ"প হন'ল, ইম্চাও অন্ধম লমাত, গম মেভালি উস্ক (শহম হুকিৰ বুবোৰ বছোৱ বছোৱ, অম্চাক বছোৱ,
গম ইডু মেউলত বুভালি উস্ক মেম্বো' বদা'ই, মক্ষত মহম নসম্বো বৰ্বাইৰ লদ'হ মিম রবিম বল্কো'ত লগ"প),
অশৰ যিষ্টাফো বছৰা. জাত লহিৰ শনালত লিষ্টাফ কল হচৰিম বসিম ওহো'হ বিয়ম
আ"হ শবুওত তশগ'হ. (ব) চৰুক শচদি লহৰচিব উবোত 'মচন'ই বাহ'ক নচোৱ ও দৰেশ মি
শিসু লকল মোশোত ওক', অবল লদাবনো অিন্নো রোাইম উদিন লাফশৰ লক্ষ্যত লিম'হো
হোচাওত কালো, বোদাই, বহফোশ রাও, যোচো লম্চো বকল উিৰ মোশো মতোশৰ মকোম
গোপা শিতুস্কো বকল উন্নিনি মচন'ই শলা' উম্লক'প, ওআ'ই লাত ব'ক মহনা উল অতা.
(গ) কবলোত মচবি' তহলিম হুলোমিত কৰলো, ওআ'ই লাত হমন্দবিম, কি নোৰ শম গম শম
হেকোল. বোদাই ইডু লেচা'র শফা চ'ল জোৰুত যিৰিৰ বকল দ্ৰো দমনো শলা' হৈ'ল মক
লেজোত শপতিম কল ওকল, লোক বৰকশা রবা, লেডুস কবলোত মচত'হ বিহুড ও লশলাম
লনো বহক্ষম. (ধ) মোস'গ'প রেশিমত হচৰিম বচত'হ, মহৰাওয় শিয়ুশৰ স্বতিপিকাত - উল নিৰ
ডক- লক'আ' মহচৰিত তহলিম হৰশোম ফা, ওিশলাম লনো অহৰি শিহত্মো উলো কমোৰ,
ওঁনহনো নমস্রম ফা লেভালিম. (হ) কল হিউ'ল বুণ্ডিনি মহনা ও মেল'হ নশলা মহাকা লহতম
মজুম লোমন, বোদাই মগিয় বমোৱু. [লেসিম বদ'হ মেইন হন'ল, লক'আ' রাই নোস্ফ-] **শহৰত আৱৰি**
লেভেলি উস্ক দুকাঃ: ধনেহ, আৱৰি বুবোৰ ও বন্ধোশ নথ' বক'দ' বদা'ই, মহম তো'হ ব'ই দ'হ ব'হ মজো
লহনিহা, শহু'শ হাতোত - দোম্ম- লগ'বি হশচল, মচোত লগ'বি তুৰা, ওমোৰ শাওৰি রেু
(গ্ৰোৱ হৰবা গম মাওৰ উব মোবা বল্কো'ত দ'হ উ'ই' আমৰো মোশলিম ফ'গ, ওৱ'গ'স' সদ'হ সক্ষ ও শমু ইৰাল
তৰ্ত'গ', ওনোৱা শম লানোত হচলী বনি বু' ওৱ'গ, বুণ্ডিনি আৱৰি নে'ব অৱৰি আৰ্জ হুম'ই' ক্ষেত্ৰত -
ক্ষেত্ৰা আৱৰি মগ্দল'), হিন্নো অতোত দোম্ম, মুশা দল'ুৱ'ই' - ওচৰিক লেহৰ আৱৰি উ'ই' ক্ষেত্ৰত -
লহুবিৰ রেখ রেখ কম'শ ব'ক'হ শুৱ'ত রেস'দ (উ'ই' মো'ন হ'গ' ফ'ম'হ বেতুম মচোত ক্ষেত্ৰত শহীয়া
লহুবিৰ রেখ রেখ, ওব'হ'ব' রেখ শুৱ'ত হীয়া লহুবিৰ হোৱা ওহমা, ওচ'ক' দুৰোহ ও ব'ক'হ শুৱ'ত রেখ কাই
ক্ষেত্ৰত শকুড়ম হত্পেলা, মচোত ক্ষেত্ৰত - বোজা মুৰো ব'হো'ন- হীয়া অহৰি ক্ৰৰণো ও হত্পেলা
প'গ'স'ই'ব. অবল ব'হো'আ' ও অৱো'ত দ'লকম্বন কাই গ'ক' ক্ষেত্ৰত শাহৰি হত্মাই. ওশম'স'দ'হ লেমুন তীৱা
শমুৰ হো মশনা ক'ৰ', ব'হ'ই' ব'হুৰা হুৰ হ'বল হ'বল শম'দ'হ ম'দ'হ ম'দ'হ ম'দ'হ ম'দ'হ
হ'বলা. ব'দা'ই' ল'ল দ'শহৰত আৱৰি হো'ক' ক'ৰ' উ'ন'ন দ'হ'চন'হ ল'গ'োলা হ'শল'ম'হ (যিদু' গ'ক'
শকুড়ু গ'ল'য'ত শান' ম'চন'শ ক'ৰ' ব'হুৰা ম'চন'শ ক'ৰ' ব'হুৰা ম'চন'শ ক'ৰ' ব'হুৰা ম'চন'শ ক'ৰ'
শান' ল'হ'ম' ম'স'প' (নে'ব ব'হুৰা ব'হ'ই' ও অ'লা শম'ত ল'হ'আ'ই' ম'ব'আ' ও ব'হুৰা ও ব'হুৰা
নে'ক' স'োম'স' ও স'োম'স' অ'শৰ রেক' উ'ল'য' ম'ল'ক', ওম'ত দ'হ' ক'ব'ল'ো ব'হ'ই' ব'হ'ই' উ'ল'য' ব'হ'ই'
ক'ক' উ'ই' হ'চন'ত স'োম'স' ন'জ'হ ব'ব' ল'ই'উ'ড' ও দ'ম'হ ল'ক' ল'ভ'ব' ও ল'উ'প' হ'চন'ত স'োম'স' (শব'ত ফ'হ'ব'),
জ'ক' আ'হ'চন'হ ও ক'ম'শন'ত ব'হ'ই'হ'স'প'ত ল'হ'আ'. ব'হ'ই' ল'আল'ই' ল'আল'ই' ল'আল'ই' (চ'ই'ক', য'ই'র' ও উ'হ'প'). এগক' আ
ক'হ-ই' (ই' অ'দ'শ তশগ'হ).**

סיום משנה בע"פ; דברי דין; אירגון ועד (לרاء"ס נעמכו). סיום ש"ס משנה בע"פ נקבע לט"ו סין, עם הגרלה לשנה הב"ל (עדacha"ש תד"ש), תקוטנו שכתר בצוות יידינו כו' הרמ"ץ (ריבקין) וכל אנ"ש ייחי יסדרו גם עצם חלוקת משניות בע"פ להבא וביתר שעת משנה העברה. **שלחנו למחנה הט'** במשך הזמן מהנדפס פה ע"י – על אדרען הרמ"ץ שי', ובקשה רבה שהיא בעזרתו, וכן יעורר את כל השיקח זהה, להשתדל בהפיצתם ומכירותם ע"י אירגון ועד מיוחדים מצערים בעלי מרצ לתוכלית זו, או באופן אחר המתאים לפני תנאי מקומם, והר"ר שיקויים בב"ב הייעוד שיפוצו מעינותיך חזאה-דווקא- ויבוא מ"צ. כתבנו ע"ד כהן"ל להרמ"ץ, בודאי הגיעו במועדו, ואיש את אהיו יעוזרו וחפש ד' בידם יצילה. אגак א קל (חי"ק, י"ר ועה"פ) (יב סיון תשג"ה).

פאן ישתתף בחלוקת משן' בע"פ (לרוח"ב גינזבורג) בשבוע העבר בסדר סיום ש"ס משנה בע"פ דח' משניות בע"פ ע"י 'מחני', ונעשתה ג"כ חלוקה לשנה הב"ל (אה"ש תשג"ה ה- – תד"ש), עזה"פ באנו לעודד כל יידינו, ובכלל לומדי וחובבי תוי- וכת"ר בפרט- להשתתף בחברה זו, ולפרנסם בין כל מכיריהם ומידועיהם בעניין טהרת האoir ע"י אותיות התורה – (ויל' בגלה רמז ושיכנות האoir וחזרת התורה בע"פ, בסנה קט.א. אויר מגדל משכה כו', סימן רע לתורה, ענן אוירא א"י מחייב (ב"ב קנה, ב) הוא בוגוע להבנה והשגה) – ולהשתתל שוגם הם יכנסו בחברה זו ויחזרו משניות בע"פ בליךך בדרך גו', וכambil' בארכוה בשיחות כ"ק מו"ח עד"ש עד"ז. וע"י השתתפות החוזרים בחברה א', הנה עוד נספת המעליה דאיינו דומה מרובים העושים המצוה כו'. (חי"ק, י"ר ועה"פ). אגак א קל-ג (ער"ח חמוץ תש"ג).

ען הפ"ת; סיום המשן' בע"פ; ענייני דין; חובי התמייף; פנימי' הגדה"ש (הרמ"ץ ריבקין, מנצ'סטר). (א) בקשתו ברכה נמס' לכ"ק מו"ח עד"ש, בטח קיבל מענה ישיר. (ב) **פ"ת הקבלת פני מישיח** – הגיעו לפ' האזינו, لكن כל הרוצה להשתתף – במשך זמן הכתיבת – יזרוז בזה. (ג) **סיום ש"ס משנה בע"פ** – נקבע לט"ו'ב סיון, וכן הגרלה לשנה הב"ל – עד א"ח השבועות תד"ש, בודאי, שכתר, בעורת יידינו שי' שבמנינו הט' יסדרו גם עצם חלוקת ולימוד משן' בע"פ, וביתר שאת משנה שעברה. זאת למודעי – כוונת חזרת משן' בע"פ אינה רק לבני היישוב ויושבי אוהל, כ"א בשביל כל בית ישראל, היינו שגם בעלי' עסוק לימדו איזה פרקים בע"פ, ובכלתם בחוץ בעמדם בחנות וכח"ג, יחוירו עליהם, כדי לתרח את האoir, ובודאי הגיעם זה מכבר קובץ מל' כ"ק מו"ח עד"ש השני, ויעו"ש שיחתו בזה. (ד) שלחנו ע"ש כת"ר כמה מעוניינים דפוס שיו"ל ע"י קה"ת, בודאי הגיעו במועדם. כן נשלה עוד מסדר ברכות ותפלות' כהוראתו, ותודה רבה אם יודיענו מתקבלם, וכן אם שלחו- וכמה- חלופם לאה"ק. גם בזה טוב הי' אם יargon, ע"י מי מעושי רצונו, ועד להפצת ומכירת עניינים אלו, שהוועדי מודיענו כמה עקו' לשלווח מכל סוג, והיל מתעסק בהפיצתם ומכירותם. (ה) התמים חובי ה' נשלה לו כבך', וכן הקובץ הינו". **אסיפות** באירועי שע"י ההרגש בפנימיות זמן מ"ת – שבזה אין שינוי, ומה להלן באימה כו' אף כאן באימה כו' – וע"י ענן הגדה"ש שתלווי בספרה"ע שלרוב הפסיקים הוא רק מדרבן בזמה"ז, כי פועלות עובדות הבירורים מתגללה רק לע"ל בגמר הבירורים (ולפי ישינה גם עתה לנו י"א שפה"ע הוא מה"ת, ע"י ש"ב פמ"ו, תו"א ס"פ בראשית, ועוד) נזכה לחג הביכורים כשיבנה ביהמ"ק ב"ב. לאל"ת לאל"ג. (חי"ק, י"ר ועה"פ). אגак א קכח-ט (ח סיון תשג"ה).

קרון המצו"ת

ומן קרון המצו"ת (מצוות, ציצית, תפילין); **הוראה מטהרת טומאה ע"י חוכה (פרה אדומה)** – **להשפיע על אלו שבחייבם קרוים כו'** (לר"א העכט) ת"ח מיוודה הנני בזה להביע למך ולכל הנלויים אליו بعد עזרתם החשובה במגבית לטובות קרן המצו"ת שע"י המל"ח שהתנהלה בקהילת הספרדים במחנו. גדול מפעל קרן המצו"ת להספקת עזורה רוחנית לאחינו הפליטים שי', אשר אחורי כל סבלם ועמלם, הנה ת"ל לא דכאו הזדים את רוחם, ונפשם צמאה להדק בabajothem שבחם ע"י קיום תומזו"ת. ובשעה שרביכם ב"ה דואגים להספקת הגש' אל נשכח ואל נזנich צרכיהם הרוחניים שבליידיהם היהם אין חיים. ובתוחים אנו שכת"ר שי' יוסוף להשתתף במפעל רם זה וכן בשאר מקצועות העבודה של המל"ח. והנה, בוגוע לעזר במצו"ת וכיו"ב לאלו שעדיין אין מודים בזה, ولكن מלבד גופ המצו"ת צריך ג"כ להוכיח להם, ובדברים רכים, ע"ד נחיצות קיום המצו"ה. י"א מה לנו ולצראה זאת, הלא טוב הוא אם נעסק בהשתלמות של עצמנו, ובבעל' בטוב גופא מדרי' לדMRI. ולמה נרד מטה להתוויה,

ועכ"פ לדבר, עם אלו שבחייהם קרוים וכו', ובינתיים נבטל מתח'ת, עסק במצוות וכו' – לאלו וכיוצא בהם יש להשיב עפמשנ"ת בת' בפ' שבת העבר במד"ר (פי"ט, זז"ל: 'על כל דבר ודבר שהי' אומר הקב"ה למשה א"ל טומאתו וטהרטו, כיון שהגיע לפ' אמר אל הכהנים, א"ל משה רבש"ע אם נתמוא זה במא טהרטו. לא השיבו. באוה שעה נתרכמו פניו של משה, כיון שהגיע לפ' פרה אדומה א"ל כו". ולכאור איז"מ למה לא השיבו תיכף כמו במד"ד? וביתר יוקשה דר' לוי – מארי דשענחתא במד"ר – או' (גיטין ס,א) שפ' אמרו ופ' פרה אדומה נא' ביום אחד, וא"כ למה לא נסכו להדרי? ויל' בקצרה, בביור מתחילה חילוק טומאת מה מכל הטומאות: דישראל נק' חיים ע"ש 'ואתם הדבקים בה' א' חיים גו' (ادر'ג ספל"ז). – לכן קודם החטא, שהי' עניין דבקות זו בכיה"ע, כי הר' אמר אדה"ר לכל הנבראים 'באו נשתחוה ונכרעה' (וח"א רכ"ב. ועיג"כ פדר"א פ"י) לא הי' כלל עניין המיתה. והנה, כ"ז שלא נפסקה דביקות זו, אף שע"י החטאיהם והעוננות נחלש החבל המשרו באקלים חיים (ס"ב ספכ"ד). ובזמן שישראל במדרידות הר' מיתה זו הרווחה גורמת גם מיתה גשמית (אגה"ת פ"ד-ו, ויעוג"כ קון' ומעין מא' ז), ונונתת מקום לכל הלכות טומאת מת. וכך בכל שאור הטומאות יכול הי' להשיבו תוממי' ע"ד הטהרה, כי לא נפסק החיבור עם מקום הטהרה לגמרי, ואני כאן הפסיק העניין של השתל' מדורי' למדר'י. משא"כ במיתה וטומאתה (ברוח' ובגש'), שנפסק סדר ההשתל' וצ"ל המשכה מלמע' מזה, ויש הפסק ודילוג בין הטומאה וטהרטה, בא הפסק גם באמירת דיןיהם בתורה. וכיוודע שאמרית עניין בתורה, הוא הויתו, וכפ"י ל' חז"ל 'דברו חכמים בהו'ה' (לקו"ת ס"ה ביום השמע"ץ כי נניישן). ובזה תומך ג"כ המשנה (כלים פ"א מ"ד) 'חמור מכולם המת שהוא מטמא באוהל' (וכבר תי' המפ' שלא יקשה ממוצרע). כי ג' מדרי' בחיות שהנשמה מהי' את הגופ: חיות פרטיו (פנימי, מכ"ע); חיות כללי (מקוף, סוכ"ע; ומה שלמע' משניהם (מקיף חוץ, למע' ממלא וסובב). נגdem בצרבי האדם: מzon; לבוש; בית (לקו"ת ד"ה מזמור שיר חנכת). וכך מות שגנע גם במקיף הרחוק מטמא גם באוהל. והנה, בכל זה, אחרי הפסק, השיבו למשה טהרתו מ"ג"כ, וא"ל הקב"ה אשר לו יגלה הטעם ולאחרים חוקה, ואשר פרה שלו קיימת לעולם (במ"ר שם). והנה נודע שמצוות שבטלו עתה בגין' בכ"ז ישנים ברוח', וכנוודע מעניין התפללה והקרבות. וכ"ה גם בעניין טהרתו מת, שאף שנדרה בעינינו לחוקה, ומה לנו לטפל בטומאת אדם פלוני שהיה טומאת מת, כי נכרת ח"ו מששו, ואיך יטהר? ועוד, ובפרט, שטמאה, לפ' שעה, את העוסקים בה! בכ"ז הר' משה שככל דור ודור, שהם רבותינו, פרה שליהם קיימת, וניצטו כל ישראל, ובפרט כל הקרב הקרבן, 'ויקחו אליך - דוקא-' פרה גו', ואז ס"ס מטהר את הטמא ומביאו לחיים נצחים. בבר' לאל"ת לאל"ג. (ח"ק. י"ר ועה"פ). אגק בקנו-ח (ג' חמוץ תש"ו).

'בית רבקה'

[ראה המשך בזה במדור חינוך – ישיבות ומוסדות חב"ד: בית רבקה]

וין ניהול 'בית רבקה' [בתחילת למדנו רך אהה"צ, אחר לימודן בבי"ס הממלכתיים. בהמשך התקופה נוסד גם 'בי"ר' עבר לפני הצהרים, והוא הקים ע"ע] (לרשותה הקויקאו). במשמעות – קיבל בציরוף לזו המהאה על הסכום ד-50\$ כהלוואה לביה"ס 'בית רבקה' המנתנה על ידו. בטח ישתדל להעמיד בקשר ובעה את המוסד על יסודות של חי נושא א"ע. וע"ד הצחחות להעיר מתוד"ה שהחיה (שבת צד,א) שבסמוכן – ומיום שהרב ביהמ"ק קו' ד"א של הלכה (ברכות ה,א) – לא היו נושאים דבר ח. בבר' לאל"ת לאל"ג. (ח"ק, י"ר ועה"פ). אגק א נט (ז' כסלו תש"ה).

агט 'בית רבקה האיסקו' (לר"א אקסלрод) (ד) – לע"ע הוא רק ללימודיו קודש, בנוגע לזמן הבא אין עוד החלטה. בבר' לאל"ת לאל"ג. (ח"ק, י"ר ועה"פ). אגק א שב-ג (א תמו תש"ד). מבחן ליסוד 'בי"ר', מסיבות שבת ועוד – במונטראיאול; מעלה עבודה וצדקה ダンשים. (לחת' במונטראיאול) בטח יודעים בפרטיות מעבודת המל"ח שיסד כ"ק מ"ח א"ד"ש זה יותר מכשנה, ודוח' בקצרה נdfs ג"כ בהקווה"ק תשרי-טבת תשג"ה. א' מעיקר עבודתו – מקצוע חינוך בנות ישראל, שמכמה סיבות רבה בו העוזבה, ובפרט: יסוד בת"ס בשביבין - בשם 'בי"ר' או 'בית שרה' - ויסוד 'מסיבות שבת' לילדות. בהתקאם להרצאות מנהל המרכז הר' חמא"ח מבקרו במנט. החלטת המל"ח ע"ד יסוד כהנ"ל במחנים, ואח"ז, במידה האפשרית, במדינתם גם בעירות אחרות. ובזה הננו פונים אליכם שתתקחו ע"ע – כולכם, או א' ואחדים מכל המהאים לה, ע"פ בחירתכם וחווות דעתכם – עבודה רבת ערך זו. וכל'

כ"ק מ"ח א"ד"ש 'ברית כרוכה לטעםולה ועובדת שאינן חזרות ריקם'. פרטיה תכנית העובודה בהז שונים בהתאם לתנאי כ"מ ומוקם, אבל בנסיבות תחולק לג' מקצועות: (א) יסוד בי"ס לילדיות ונערות; (ב) יסוד 'מסיבות שבת' לילדיות; (ג) ארגון שיעורים - בצוותה ד'קורסען או שיחות יידיות - במטרה להנץ במשך זמן קצר מדריכות ל'מסיבות שבת', נואמות ומנהלות תעומלה בין הילדיות והנערות, ובכלל - אלו שיוכלו לקחת חלק בהעובדת לכל מקצועות הנו". הנסיוון פה הורה, שיש לקוות להשפעה בחוגים היוצרים רחבים ולהתנגדות יותר קטנה באמ כהנ"ל נעשה מבלי כל תערובת עוד איזה פני וענין, ואפילו ענין דקדושה, או אף שם לווי, וכמו שגם כאן המל"ח הוא מוסד בפ"ע. והנה התעוררות לעובודה במקצוע הנו"ל בוודאי אך למוטר הוא בכוגן فهو ולכחותי'ו. **وابוא רק באיה העורות**, והן: הקדים הקב"ה 'בית יעקב' (הגשים) לבני", (זכריהם) (מכילה, ובפרט"ם שמות יט.ג.). הטעם שהן מזרזות במצוות, ד"א כדי שיהו מנהיגות את בניין תורה (שם"ר רפ"ח). ועי' שיחת כ"ק מ"ח א"ד"ש, רגא תרצ"ד, בזה). וכן לעניין השכר ארזו"ל 'גדולה הבטהה שהבטיחו הקב"ה לנשים יותר מהאנשים (רכות יז.א). ובפרט בזמננו, עקבד"מ, עיקר העבודה - עבודה הצדקה, ואין ישראאל נגאלין אלא בצדקה (אגה"ק ס"ט), וארזול"ל (תענית כב, ב) דבזה יתרון לנשים דיבבי רפתא, על האנשים דיבבי זוזא. ביאור מרוז'ל זה י"ל בדא"פ: הנה אופן הפעולה עם זולתו - גם עם נה"ב שלו עצמו - יכול להיות בשנים: (א) קודם כל מהפשת הובלות שיעשה חברו כל המוטל עליו בירידתו בשליחותה דמלכתה בעלמא דין, ولو שהי' בקב"ע מצד חברו, דהינו אף שעדיין אי"מ הכרה הדבר, ואין לו אהוי"ר (עי' רמב"ם תשובה פ"י ס"ה: שמחנכו אותן לעבד מיראה עד שתרבבה דעתן וייעבדו מאהבה). ומובן שמי שהוא בעצם בעל קב"ע - האט עיר אchos והמשכה לאופן כזה, ובנקל ימצא ה'אותיות' בדברו ובמעשה היכולות להשפיע על חברו. ועוד (ב) שמתwil בהשתדלות להסביר לחברו גדולות הברא ואהבותו ויראתו וכו', עד שע"ז יבוא חברו מעצמו להכרה הישירה ולקיים התומ"ץ. מובן שאופן זה חבר על בעלי מוחין, משכילים, שהנחתם היא ע"פ הטע"ד בדעת חזק בישונה. וזהו מרוז'ל בתענית: כשהבא עני (אין אלא בדעת), וצ"ל כמאמר הנביא הלא פרוס לרעב לחם גו', כי תראה ערום וכיסיתו. ופי' כ"ק מ"ח א"ד"ש (פורים תרצ"א, קנו"ג): אז מ'זעט א' אידן נאקטען אין ציצית און אהן תפילין - וכיסיתו. והוא ע"פ תדבא"ר פכ"ז, וח"ל כי תראה ערום וכיסיתו, כיצד? אלא אם ראתה אדם שאין בו ד"ת, הכנסהו לביתך ולמדחו ק"ש ותפילת ולמדחו פסוק א' בכ"י, או הל' א', וזרחו במצאות, לפי שאין לך ערומים בישראל אלא מי שאין בו תומ"ץ, והוא דומה למי שהוא ערום. הנה אם העני פוגש באיש, שאיש דרכו וטבעו לילך בחוץ ובמרחקים ולסחור כסף וזהב שלו, וכמבו' העני בעובודה בדורשי פ' וישב, הנה גם להען נותן זוזא, אהוי"ר. וכיון שהוא גדיין - וכמיש"פ בס"ב ספ"מ - והתכלית היא העובודה מאהבה, עדיין יש להען טורה עד שיקנה סעודתו; אבל אם פוגש באשה, דכל מה שקנתה אישת קנה בעלה, בועליך עושיק ה' צבאות שמנו - וכמיש"פ בתו"א ד"ה לא תהי', דהאהוי"ר הם מתח אלקים כו' - ומכו' עבד שכל מה שקנה כו', ועובדתה אינה אלא שעושה רצון בעלה, קב"ע, שגם האהוי"ר הם עד"ז, הנה נותנת להען ג"כ ריפתא המוכן לסעודה, דעתך קב"ע יכול להיות גם בהען שלא בהדרגה כלל. - ולהעיר מלוק"ט ס"פ וזאת הברכה, גם מס"נ קב"ע אמר המכסה - זה משך רס"ו. - בפי' בינה יתרה ניתנה באשה יותר מבאיש. ומס"נ קב"ע וקיוה"מ בפ"ו"מ זהו ג"כ ממעלת הרجل ודור דעקבתא דמשיחא - עי' שיחת כ' סלול צ"ד אות ט. ויה"ר שנזכה כולנו ב"ב להיעוד הנה אני לוקח את בן"י מבין הגוים גו', ועבדי דוד מלך עליהם, מעשה גדול (תו"א דרושא ויגש. ועבדי דוד תרצ"ט), אשת חיל עט"ב. בבר' לאלא"ת לאלא"ג. אגא אעה-ה (כ"ד טבת תשג"ה).

ופן ייסוד בית רבκה (לរמז"ג) – בתשובה – אותו הסליחה על האיחור מסיבת טרדתי בסידור הלוח כו'. – מכבר כ' להם ע"ד זה, לפלא שעוברים בשתייה לדיחוי הדבר זמן רב כ"כ, והרי כל יום שעובר – אבידה שאינה חוזרת. כמה ילדות ונערות היו יכולות להעשות בינתיהם - בונגע לעצמן - שומרות תומ"ץ, ובונגע להשפעה על אחרים – מופת וסמל בשינוי הנעשה בהנחתן ע"י חינוך הרاوي בבר". בפרט ע"פ המבו' בדא"ה, לו יהא שע"י חינוך הנו"ל, היהת נערה א' עושה ברכה א' במשך כל העת, נספה על הריגל, אבל עי"ז נתאחדה בתכלית ההז ברכיה"ע כו', ויחוד זה למא' הוא נצחי לעולם ועד. אף שצלה"ב איך הוא זה, אבל אודה"ז מעיד שכ"ה, וגם ידוע פס"ד להלכה, שיראה אדם עצמו וכח"ע שקול, וע"י מצוה א' כו' (רמב"ם תשובה פ"ג ה"ד) – אין אויף וווען לייגט

מען עם אף? ולא שה"ו וה"ו רצוני לומר מוסר ודברי תוכחה, אבל פלא בעניין יחסם לכל ענין זה, וכותב אני זה במל' אליו, כיוון שהוא ה' העונה על שאלת זו בשם כל התה'. אגק א קי-יא (יא אד"ש חז"ה).

ען גודל ההכרה ד'בי"ר' (לرمז"ג) ידוע אמן עד כמה טרודים אתם בענינים הציבוריים בהם הנכם עוסקים, ושעומדים ברומו ש"ע, וא"א להרפota מהם חיללה אף במקצת. אבל בשים לב, כי יסוד בת"ס לנערות עטה"ק הוא בזה"ז ובמקומות אלה שאלת הצלת נפשות בנו"י, וגם כי החינוך דהבנות משפיע במידה מרובה גם על החינוך דאחיםם, על הרוח דמשפחתם, ועל טהרתו האoir ברחוב היהודי בכלל, בשים לב לכהן"ל, אני יודע אם הענין סובל דיהוי.ומי מכם יודע כי אתם היחידים במדינתכם מהיהודים לנו שאפשר לפנות אליהם בהצעה זאת. וכ"ז שלא עלה עדין בידכם לייסד ביה"ס לנערות, ראוי עכ"פ להשתדל בסידור מסיב"ש לנערות, זהה יותר קל. והנסיוון הראה, כי מסיבות האלו משפיעות אה"כ על חברותיהם לרכת ל'בי"ר', ובכלל בשינוי הנהוגן לטובה. אגק א קיה (יג ניסן תשג"ה).

ען 'בי"ר' (לرمז"ג) טו"מ שהתחלתם כבר לדון ע"ד יסוד 'בי"ר' והבה נקווה כי הרצון הטוב יצא בע"ה מן הכלאה פ' בהקדם הכלאי אפשרי. אגק א קכ (כ' אייר תשג"ה).

ען תמייה והגדלת המוסד (למרין, וברורות גמ"ח ליהודי עוקיילער) ברוב תודה מאשרים קבלת הסכום \$10 לטובת ביה"ס לנערות 'בית רבקה' ברחוב צ'עטער, והוא א' מביה"ס הנאמנים שנוסף ע"י מל"ה. תקוותנו שא"ז נדבה חד-פעמית או ארעית, אלא התחלה התעניינות קבועה וסיווע לעובודה החשובה והקדושה דביה"ס ב'ר – מוסד המיועד להינוך מסור של בנות ישראל. **לנשים המאדרשות!** [בזמןנו, שכ"כ קשה עבר עם ישראל, יש לזכור מה נעשה בזמן 'המן' הראשון, שהתקומות נגד בני". אלו שהביאו אז בסיווע דהקב"ה מפללה להמן, היו אשה ואיש: אסתור לא התחניינה בטובתה האישית ושלא תהי' בסכנה, אלא העמידה את חייה כדי להציל את אחיה ואחותיה. אך קודם לכתחה לבטל גזירת המן אמרה למזרכי לך נס את כל היהודים – כדי שייעסקו בתפילה. ומספרים חז"ל, שמזרכי כינס עשרות אלף ילדים יהודים עמהם למד תורה. בע"ה-הצלה עתה, כשבוב הופיע 'המן' גדול, וודאי גם ל'המן' זה היי סוף מר, וליהודיים תה' אורה ושםחה, אבל כ"א מתנו צריך לעובוד על זה, ושיגיע כמה שיותר מהר. על כל אשה יהודית להתעסק במסר לך נס' לכנס ילדים וצעירים יהודים! להנכם ברוח דמס"נ ליהדות ותורה! ועל הנשים לוזדא בע"ה שהאמיצאים להחזקת המוסדות לא יחסרו! אבל שבנינו ובנותינו יהיו יהודים, מסורים ליהדות! ע"י עמדה כזו מגיעה המפללה ל'המן' בכל הזרמים ובמהירות. **לנשים המאדרשות!** [עליכן לראות שבנותיכן ג'כ תלכנה בדרכיכן, ע"י קבלתן חינוך למסורת-תורנית ('תורה-טריע') חינוך-יסודי ונכון. עליכן לראות שלמוסדות אלו תה' אפשרות להתקיים ולהתפתח במס' התלמידות, כך ששותם ילדה יהודית לא תשאר מבוזע. בבי"ס 'בי"ר' מתחנכות בנות יהודית בתוקף ליהדות ומסורתות תורנית, האחיות, והנשים – הן אמהות הדור הבא, ע"כ, ע"י הסיווע לבי"ר אתן עוזרות להבטיח את צערנו ועתידנו. ובזכות זה נזכה לראות המפללה ד'המן' העכשווי במהירות. ולאורה ושםחה הנכונים. בבר' לאל"ת לאל"ג. אגק א צה-ו (א' אד"ב תש"ג). מתרגoms.

ען חינוך הבנות ב'בי"ר' וב'ש – יביבם לאגד דור ישריפ. רוז"ל מספרים (שם"ר פכ"ח) כשביבק'ש הקב"ה ליתן תורה לישראל לא' למשה: אמרו לנשים תחיללה -הן מזרזות במצוות- ש'יהו מנהיגות בנינה ל תורה. ולכון -ע"י חינוך הרاوي שה' א' – מצינו בדור ההוא דמ"ת כשהקצתו זהב לעשיית העגל לא רצוי הנשים להשתתף בזה בשום אופן – אבל, כזמן קצר אה"ז, נתנו בנו"י נדבתם לבניין המשכן היו הנשים הראשונות להביא לבניין המשכן. **הורים! אבות ואמהות!** – שלמה המלך -החכם מכל אדם א' (משל' יד, א) 'הכמונות נשים בוניה ביתה ואולת בידי' החרסני: כל בית וילדה – היא העמידה לבנות, כשתגדל, בית בישראל. ובה תלוי קיום הבית או, ח"ו, הריסטו. אבל להכין אותה למילוי תפקיד היותר חשוב זה – עליכם, הוריהם, מוטל הדבר. ועל שוככם כל האחריות بعد עתידה של בתוכם ועתידם של ביתה אשר עלי' לבנותו. ולעוזר לכם לחתכם חינוך הרاوي הדרוש לה למצוא את דרכה דרך היישר בחים מאושרים ברוח וגוף – כדי להמציא לבתם, בת בתוכם וכו', את כל הדידויות הדרושות לה למלוי תפקיד – **כדי להעמידה על יסודות חזקים דה'אני מאמין' של כל עם ישראל;**

כדי להביע עלי' חותם בית ישראל הקשורה לדתת תורה ומסורת אבות; לתוכלית זו נתיסדו ע"י המל"ח' בתיה"ס' בית רבקה – בית שרה'. הוריפט! ראו אשר בתחום תבקר בבייה"ס ב"ר או ב"ש شبշונתכם; נשים ונשים! ערו את המל"ח' בעבודתו, עבדת התיסודות והרחבת רשות בה"ס שלו, ואזין בטוחים אנו שבעוזהשיות'ת היו תלמידות ביה"ס האלו' מה הבנות דור הצעיר, דור בריא בגו"ר, דור שבו עם ישראל יתפאר. בכבו"ב (ו"ר ועה"פ). אגק א קפ-ג (תש"ב-ג).

וגן תיקצוב ביה"ס בדארטשעטען: הכרה חינוך נכוון דהנערות (למהרייל הלוי הוויזן) באשר כמ"ע הוא כת היחידי בעירו שמכירים אנו בו למכיר באחריותו بعد החינוך הקשר בעירו בכלל, ובعد קיומם דמוסדות החינוך העומדים תחת נשיאותו דכ"ק מוו"ח אד"ש בפרט, פונים אנו אליו בעניין דלקמן: בטה ידוע לפניוشبנה העברה הסכמנו לפתיחה ביה"ס לנערות בי"ר או בית שרה בדארטשעטען תחת הנהלת המל"ח, ובכחלהתינו סמכנו על ידידינו שי' דחתם, שישתדלו בהשגת האמצעים הכספיים להוצאה ביה"ס הנ"ל, שי'ה' ביה"ס ח' נושא א"ע, הסכמנו במשך זמן קצר לתת לביה"ס -בתור הלוואה- חלק מתazzi'ם, בכדי לאפשר לשולם שכירות המורים במועדו. והנה עבר כבר די זמן לבטוס המצב הכספי דביה"ס בע"ג, ולדאבונו מודיעים לנו רק ע"ד הוצאות ולא ע"ד הכנסתה, ואינו רואים גם התענינות הדרושה בסידור העניין. ההוצאות דביה"ס אין כ"כ גודלות, ובהתחשב עוד עם הכנסה משכ"ל מהתאל', רואים אנו שככל לא יכבד עליהם להציג הסכום החדש, בעזרה ליידיס אקוילער שיסדו עבור ביה"ס או הכנסתה ממוקרים אחרים. עכ"פ עליכם לדעת כי המל"ח מצבו אינו יכול לשלהח המחות למורה מבלי לקבל הכספי הדרוש זהה מכם. כמ"ע בטח יכיר, כי בלבד שהאחריות بعد חינוך הבנות גדולת ביותר, וכמוש"נ חמות נשים בניתה ביתה, ועי' שם"ר פכ"ח שקיים מ"ת הי' תלוי בנשים, הנה קיומם של כל מוסדות החינוך הקשרים והצלחתם בחינוך תלמידיהם תלוי הרבה מאי בקיום ביה"ס לחינוך הנערות. נבקש מאי את כמ"ע כי למרות טرزותיו יואיל נא לאחוז **תיקומ"י** באמצעים הדרושים לבטסו של מצב ביה"ס לנערות, ומכיון שאין אחרים שייעמדו בראש המפעל הזה, בטח מון השמים הטילו עליו עבודה קדושה זו, ולכן גם ניתנים לו הכהות למלאות שליחותו... נחכה למענה מכבו' בהקדם, ונסימן באיוויי כת"ס להה"ג הבע"ל. אגק ב פ-פא (יה' סלו תש"ו).

וגן הוועד – יענו על כל השאלות. ביה"ר עברו אהותן. (לר"י ליפסקר) מושג"פ מכל לעוד הסניפי לבי"ר (עבור הפליטים שנילו ובאו מרוטי בקץ תש"ו), ומטובו להשתדל שהמענה יקדים לבוא בתשובות פרטיות ומפורטות על כל השאלות, **אחד לא עדר.** אגק ב קעו.

ויטן תוכנית לימוד; עיקר נס פורים ע"י הנשים (לוועד ביה"ר פאריז) ע"ד פקודת כ"ק מוו"ח אד"ש רשمنו את הביה"ס לרשות בתיה"ס שתחת הנהלתנו. בחייבת מיווחת שולחים אנו לכמ' התכנית הרגילה לבי"ס 'ב'י'ר', ואם הנכם מוצאים לנוחן להנהי'ג איזה שינויים בתכנית בי"ר בפאריז בהתאם למצב המקום, נא להודיעו העצטכם. ההברה בלימודים בבי"ר היא אשכנזית. מצרפים אנו בזה גליאון שאלות ונוא למלאו ולשלוח לנו. ארז"ל (תענית כ,א) משנכנס אדר מרבים בשמחה, והוא מפני ימי הפורים, והנה עיקר עניין פורים, ובפרט ע"פ המבו' בדא"ח, הוא מה שקיימו על מה שקיבלו כבר (שבת פה,א) בנתינת התורה, ולכן כמו שניתה"ת תלוי בזה שהנשים נתרצו תחילה לקבלה, וכמרז"ל (شم"ר פכ"ח), כמו' גם עיקר נס פורים ע"י נשים הי' וכמ"ש הרשב"ם (תוד"ה שאף מגלה ד,א. ואהא ברש"ש שם ישוב הקושיות). בבר' לאל"ת לאל"ג (הי"ק). אגק ב קשט (אד"ח אדר תש"ז).

וסתן שיח"ק שש"פ ואחשה"פ; חוב' לבי"ר (לר"י גויקאבסאן). בمعנה – ת"ח על השורות האחדות ע"ד שש"פ ואחשה"פ בבית כ"ק מוו"ח אד"ש, אף שקיים בעניין שם ארכיות גדולה בו מביאת הוועלה. ע"ד הדפסת ברכה בחווב' שמו"ל לכ"א אייר [להגינה השנתית ה' ד'ב'י"ר' בברוקלין. לפועל נדפסה בנוסף שם ברכת ועד הרבנים דג'. ועוד, גם ברכת הר' חזקיה שליט"א מטעם המל"ח], הנה, אם כפי הקס"ד במקתבו שתחזא לאור קודם כ"א לחז"ז, אין הזמן מספיק לשלווח מכאן, כיון שעדיין צרייך אני לקבל ממנו איזה ידיעות ע"ד מהות חובי' זו ותוכנה, שלא הודיע מואמה עד"ז ואף' ברמז. החותם באיוויי כת"ס (הי"ק). אגק ברד ט אייר תש"ז).

ויצו' בית שרה' בפראג; מא' לר"ה (לרש"מ קלמנסן). נת' המכ' ע"ד ה'ב'ית שרה' ומוסג"פ המענה. ובודאי כבו' נושא בעול ההנלה, כמודבר זה מכבר, שהוא אהראי בעוד זה אף אם גם באופן אופיציאלי יעמיד איש אחר. מוסג"פ מא' לר"ה הבעל"ט שהקדמים כ"ק מו"ח אד"ש לתחו בכתוב למען גיע מעבר לים בהקדם. ובטה יסדר באופן שרבים יוכלו ללמד אותו בעשיית אלו. ומטבו להודיענו עד"ז. מוסג"פ מכל' להר"י גאלדין, ואני להמציאו לידי, כי אנו א"י מקום מגورو עתה. מטובו לפ"ש אביו שי' וכל הדו"ש ולמסור ברכתי ברכת השנה. החותם בבר' רוח"ט. (חי"ק). אגק ב רלו. (כה אלול תש"ז).

ישתתף בהנחלת ביה"ס לנערות בפראג (לר"א הוויז). בטח נודע לו ע"ד בתיה"ס לנערות שנוסדו ע"פ הצעת כ"ק מו"ח אד"ש, וא' מהן בעיר פראג. והנה, עתה אהרי שנסע משם הרש"מ שי' קלמנסן, שהוא השתדל בשכול הנחלת ביה"ס הנ"ל, הננו לבקשו שכבו' יתן שימת לב הראו' לעניין נعلاה זה, ויקדיש מעתו ומרציו להשיגה באופן המתאים שתהיה הנגת ביה"ס כפי הראו', ע"פ רצון מיסודה הוא כ"ק מו"ח אד"ש, ויתגדל ויתרחב הז בכמות מט' התל', הז באיכות, ידיעות דתל' והחפתחוותן מיסודות על יר"ש ומידות חסידות. ובודאי יעמוד בקשרו מכל' אתנו בנווג' לכחן"ל. גודל ערך חינוך הבנות נת' כבר בכ"מ, והבי' יותר מוכיה הם החיים גופא שהראו חשיבות ועקריות דבר זה, ובפרט בימינו אלו, ימי הירוס והכרה הבניין במקומות חדשים ובנתנאים חדשים וזרים למגרי. אשר השימור על הצורה הרצוי ומסורת אבותה דורשת השתדרות מיוחדת מצד כל בני הבית, ואין מספיק כלל ציוויל ופקודת ראש הבית בלבד. ואראז"ל (שםו"ר פכ"ח, ב) שבמ"ת צ"ל תחילה אמרה לנשים ואח"כ לאנשים, ואז התורה מתקיימת. וההוראה לדורות מובנת. החותם בחכוי למל' מבשרים טוב ומאהל כת"ס. (חי"ק). מוסג"פ המא' מהמשך תודענו, כמו שהי' נשלה ע"ז ע"י הרש"מ שי' לפאינג. מוסג"פ מורה שעיר. אגק ב דש-שה (ז אד"ר תש"ח).

תאנן בית רבקה – נשירת הכרם דבית אבי (למרות ח"ד גולדשטייד-גו"א). בת"ח נת' מכל' .. עם הידעוות ע"ד יסוד ב"ר והתוקה לפתיחת גן ילדים בקרוב. וננהנית ג"כ מה שס"ס שמה לבה להתחילה בנטירת כרם בית אבי, ואם בזמן שביהם"ק ראשון קיים ובנ"י איש תחת גפנו ואיש תחת תנתנו כבר דאגו ע"ז ששמננו נוטרה את הכרמים ובמילא כרמי של' לא נטרתי, עאכו"כ בזמןנו עתה שמבלבלים המוחות באופן היותר מבהיל, ושמים חושך לאור וכו', שהטעה והדאגה כרמי של' לא נטרתי גוזלה ביתר, ובפרט לאלו המסוגלים וגם עוסקים בנטירת כרמים. הפ"ש בעלה הרה"ח .. מהר"ג נ שי' ומאהל כת"ס. (חי"ק). אגק ג רכח (כט כסלו תש"י).

'מייטוואר שעה'

אטן' מייטוואר שעה' עברו יידי הפובליק סקול - בمعנה למכתו והצעהו לב'ק אד"ש וה'מל"ח': כ"ק אד"ש שליח לנו מכתבו, ויזרין אותנו לפועל בזזה. עמדנו בקשר עם חלק מהאנשים שהבטיחו להתעסק בזזה. את התלושים (צטלעד) כבר הכננו, ובודאי קיבלחים זאת. ודאי תשלחו לנו דו"ח אודות ב'יר' העומדת תחת הנחלתכם, כפי ששוחחנו טלפוןונית. מוסג"פ דוגמא. בימים האלה,ימי גזרות קשות כהמן, וכמרוז"ל - סנה' צ'ב- הנה העצה היועצת ע"י חז"ל - ב"מ פה-א. היא למד את בני ע"ה תורה ולהזכיר רשות בתשובה, וכפי' התרגום ורש"י עה"פ בירמי שם, שהמה מבטלים הגזירה. וכ"א צריך לראות את העולם חציו זכאי וחציו חיב. והנה ע"י מעשייו הטוביים מכריע העולם לכף זכות וגורם תשועה והצלחה, וכל' הרמב"ם בהל' תשובה ג'ד'. בבר' לאלא"ת לאלא"ג. (יור' ועה"פ). אגק א עה-ט (ז' שבט תש"ה). מתרגם.

הו"ל

צ'ו ס' הלימוד ל'בית יעקב' בירוש' עיה"ק (לר"ר רוזנהיים, נשיא אגוד"י העולמית) בمعנה למכ' מ-26 לאוגוסט – הנסי להודיעו כי המל"ח הסכים בחפץ לב לבקשת כמ"ע וכ' למרכז' בית יעקב' בירושלים תובב"א בדבר ספרי הלימוד, וגם שליח להם דוגמאות מהחקלים מספרנו' שהופיעו כבר. הס' הנ"ל שלוח המל"ח גם לכמ"ע. משום טרdotנו בתקילת זמן הלימוד בסדור בתיה"ס אחרנו במענו אלו, ואתו הסליהה. בבר' כוח"ט לאלא"ת לאלא"ג. אגק א קפ-א (כב אלול תש"ג-ה).

זפסן בהדפסת המענה, בקשה להסכמה להדפסת שאלתו (להרא"א יאלעט) ודאי קיביל כבר כת"ר קובץ ליוואויטש הא' והב'. במחלקה' תשובה ובאיורים' דקובץ הג' יכנסו שאלות: של כת"ר ע"ד הסתיירה מבעמ"ס הווע"ד למ"ש בתוניא, כי עניין מעניין הוא לרביבם, ושאלת

רב מטוריונטו כו'. שתיהם, עם מה שלפענ"ד תשובה עליהן. וברצוני כפי המנהג, שהי' מאז, להדפיס השאלה ע"ש שואלה הינו כת"ר. ויהי ע"ז ג"כ זירוז לרבים לעסוק בדברי דא"ה. מטובי להודיענו אם מסכים ע"ז. מכתבך הקודם – וגם הס' סומע"ט, בטח קיבל בעתו. בבר' לאל"ת לאל"ג. אגק א شب (ד אב תש"ד).

שיטוט מאמרי ושיחות אדמה"ש (לרע"ז סלונים). פותחין .. ברכת מז"ט להולדת נכדו שי' .. ויה"ר שיגדלוהו לתחומע"ט מתוך הרחבה בגו"ר, ועיניו רואות בנחת ווענג. במשמעות .. (א) ע"ד מאמרי אדמה"ש נ"ע שאצלו, ולא מצאים בראשיתו שבס' התולדות, אולי יכול להודיע קוטב כל מא' באיזה מילוט (ע"ד מה שעשית בראשית), ואז אולי אפ"ל אם הם הנזכרים בהנ"ל בשנה אחרת, וא"כ אי"ז אלא נ"א בזמן המאמר. (ג) מזכיר סיפור כ"ק מוי"ח אד"ש ע"ד אדמו"ר מהרשנ"ע והרב מבעלז (שיחות ריגא), אולי יכול להמציא לי ר"ד משיחות הח"ס הנ"ל כל מה שזכור? מוסג"פ קוב' להה"פ שהו"ל ז"ע ובטה יזכה בו את הרבים. המאהל לו ולכב"ב ולכל הדו"ש הח"פ כו"ש ולאלתר לגאותה אמיתיות ושלימה. אגק ב שד (יב ניסן תש"ח).

ממחני"י - בקשר לס' התמונות לאנ"ש וו"ח אי"א וכו', בכל אותה"ת ה' עליהם יהיו. שלו"ב. בהתאם עם פקודת כ"ק אד"ש, מתקוננים אנו אי"ה למסור לכ"ק אד"ש לאחר ההגים הבעל"ט ס' התמונות (פוטוגרפיות) של אנ"ש יהיו. בקשר עם הנ"ל הננו לבקש להודיע ולפרנסם באופן המתאים לאנ"ש שי' במקום מגورو ולזרום לשלווח לנו בהקדם: (א) בעלי משפחה: פוטוגרפיות משפחתיות (פאמיילין בילדער). הע': בנים ובנות נשואים שלוחים פוטוג. מיהדות משפחתם הם. (ב) ייחדים אשר אינם נמצאים יחד עם משפחתם שלוחים פוטוג. שלהם. (ג) כל הפוטוג.. צ"ל שלמות, הינו אשר נראים בהם מלא קומתם – עומדים או יושבים. (ד) מעבר לדף של הפוטוג.. או בשולי-. לכתוב שם ושם משפחתם של הנראים על הפוטוג. לפי סדר התמונות, באופן שיוכלו לדעת מי הם הנזכרים בשמות. וגם הכתובה-אדיעס. (ה) הנק"ל לשלווח על הכתובה של 'מחני"י או מזכירות כ"ק אד"ש, בהוראה שזה שייך לס' התמונות. בטעון כי יזרזן למלא כהנ"ל וברכת כת"ס. אגק ג קל-א (הרham"א דקוק, מנהל) (ג תמוז תש"ט).

תפקיד המשך תער"ב; עניין ס' התמונות [חיווק היידיות; אימון בהר' חזקיהו; הרהור חסידי פולין... לציית לא' מעולה (ולא לעשרה אליפט סכילים); משכili ועובד – יפעל משך זמן טבות לוזלות; ביקורת שלילית – עד מתי?; גודל עניין 'כרמינו'ן' במעטה (א) שלחנו כמה מהוואצאנטו עם הר"א שי' פארין, ובטה עוד נמצא אצלו איזה העתקות מס' הקצחה"ע לתניא, אשר שואל אודותיו, באם לאו יודיענו ונשלח מכאן. כן נמצא אצל הנ"ל קטלוג מהוואצאנטו והנמצא אצלנו למכירה. (ב) המשך תער"ב – זה מכבר כתבתי וגם הודעתו לעוד מאנ"ש, שיש בידי הרשיון להדפיסו, אבל דרישים האמורים לזה מראש, עכ"פ חלק מהם, כי אי"ז ס' שיכור בהמון כਮובן. וככפי הידוע לי, לא עשה איש מאומה בזה, מאז התחלתי לדבר עד"ז וע"ע, זה הינו דה' שנים. (ג) המכ' ע"ד התמונות, הנה המכ' היל' מוסגר במכתבי אני להרח"ה שי' ואם לא היל' אמרת הנכתב בו שהוא עכ"פ ההוראה פשיטה שלא הייתה שלוחו ואם היל' מכיר את הר' חזקיה לא הי' כלל ספק אצלו שאין שייך לדברי שקר וגוזמא. (ד) בוגע לגוף הדבר, תמן עלי הרعش שלו. המכ' פונה אל המקשורים, הינו לאלו הפונים מזמן לביקשת עצה וברכה בעדם ובعد נשותיהם בניהם ובנותיהם, ומפרקיהם לפרקם גם פרטיא מצב כ"א ואחת מהנ"ל, והתנהגות זו דבר ידוע הוא לכל, ואדרבה הערכה רוחתשמי שהר' זה אצלו – ה"ז סיימן שהסר גם בהתקשרותו. (ה) אولي כוונתו למה מכניסין עניין הפוטוגרפיא לא恨ול ליוואויטש. – וונצ'ר הני במא ששמעתית מספריים שלפנים העבירו שוו"ב ממשמרתו ובצדק על שלבש קאלашון, והוא גם זקני החסידים משתמשים בקאלашון וג"כ בצדק. (ו) בוגע לטענה מה יאמרו חסידי פולין וכו', - בטה גם בעניין פשות שאלות חסידי פולין ואונגאגארין שיררהו אחריו כו' (כו' הני 'כו' כי יכול מהררים אבל לא אחר עניין אחד) בקהל רם ע"י הנ"ל מדברים בנוסח זה גם בלא"ה כי קנתת תלמידי סופרים בהם, ולביבא רוח שכל עלי' אין נזקינים כ"כ. ואני נכנס בזה כלל בעניין פוטו מבנ"א הן לדינה הן לפנים משווה"ד, ורק רצוני לו' שמכל מכיר אני יודע אף א' שאין אצלו פוטו שלו או מב"ב וברצוני ולא ע"י כפיטת המלכות ורובה דרובה – גם בתענוג. (ז) עוד א' יכולני לטעון עבورو, והיא: מה התועלת בס' התמונות שבשביל זה כדי לכטוס לכל שקו"ט הנ"ל? – אלא שCMDOMNI שאין נוצר ביאור ע"ז נראה גם באנשימים כערכנו שלא לבד זההו מחזק רגש הידידות או ההתקשרות אצל מי שנמצא אצל התמונה, אלא שגם אצל הממשלה פועל

התקרבות כשנזכר שثمانתו נמצאת אצל חבריו פלוני ועאכוב' בנדוז'. כבר נראה כאן הרגש שפולה בחוגי מקוררים שונים הידועה אשר הרבי מליבוואויטש מעוניין שתמנותם למשפחותיהם תהא אצלן – כ"ז הוא השערתי, כי לא שאלתי לטעם ההוראה. (ח) גם אם הי' צדק בחששות שלו שאיש המעלוה מהחסידים יפגם ע"י ידיעה וההוראה הנ"ל, - הנה ידועות ב' השיטות: - א- כשיאות לא' מעולה ולא' אותן לעשרה אלף סכלים .. לא אריגש בגנות העם הרוב והואצה להציג המעלוה האחד (פתחה למו"נ), - ב- משכיל ועובד כדי הוא שיחי' בעל עגלת משך שנים כדי לעשות טוביה פרטית לאיש אחד כסופר במבוא לפוק'ע הנדפס כאן, ומכח'כ' שכן'ל בס"ז פעול ופועל בכוכ'ב אנסים ובפרט שם שיטה א' הנ"ל מקדים תנאי שלא ימצא תחבולה כ"א באופן הנ"ל. (ט) אחריו שהארכתי בכהן'ל וכבקשתו לענות לו בהקדם, אבואו גם אני מצד' בשורתיהם: געוואלד ר' ... [ראה זאת במדור פועלות והפיצה; כשיש הסרכנות ומכתבים בפעולות: ביקורת שלילית עד מתי?]. (ט) למרות כתבי הבנ"ל – הנה גם עת כמוש ה' בעת שנפגשנו יחד אני מתגעג בעסקנות ציבורית .. [ראה זאת במדור רביעי, הדרכות במושאים אישיים: אני מתגעג בעסקנות ציבורית, ופשיטה שאני יכול לעורר כה התגעג דאחים לעסקנות]. באיחורי כת"ס ופ"ש כב' בשי' (חי"ק). מוסג'פ' מכל' מהמן'י – עוד א', בהמשך למכל' הנ"ל. אגק ג' קנג-ה (כה תמו תש"ט).

ותעת לע"ע י"ל זכרונות כ'ק מו"ח א"ד"ש ח"א –anganlit (לר"י פלייער) – בהמשך לשיחתנו אשמה להודיעו זהה. טופס א' מצורף. אסימ – חה"פ קו"ש בכל הפרטים, כמו שקיימות ש.ז. קקביעת יצ"מ, כן יה"ר شبש.ז. תבוא הגאולה השלימה והאמיתית ועינינו תחזינה. בפ"ש (חי"ק). אגק ג' צח (יג' ניסן תש"ט).

גודל עניין ההדפסה (לדורות) וההפצת דתות

ישחו יכטוב במכו"ע אודות ס' התחפדות (לר"י זיין). שמעתי אשר מזמן לזמן מדפיס במכ"ע אשר בא"י אמר לי בקורס ע"ד ספרים היין'ל. ובשים לב לזה, אשר מעתים הם מבני'י יר"ש, אשר כשרון הכתיבה להם וגם ידיעה בתורת דא"ח ושיחותי. - ובפרט של חב"ד. ובעת האחורה ניכרת תנועה בין חוגים שונים לדעת מהות תורה זו והעיקר, וואס ארום חסידות איז הרי, לפען'ד, נכון ה' אמר הקדיש, עכ"פ חלק ממאמריו, לכתחוב ע"ד ספרי 'אוצה'ח' – אותם שכבר הי'ל והיו'ל עתה. אגק בר' רס"ד. (ח' מ"ח תש"ח).

קאנפן סיוע הדפסת מא' קקד"ש – מתנה ולא כפוי (להרמ"ז גראנגלאנס) תודה שהערני על הס' משנת יואל, מצתיו עתה בספרי דכ'ק מו"ח א"ד"ש. ... ישאל אצל פרטיה הצעעה ע"ד הדפסת מאמרי כ'ק מו"ח א"ד"ש – דארה"ב – בתור מתנה לckerמו"ח א"ד"ש. מטובו להודיעני החלטתם, כבר ביארתי .. שההשתפות היא רק אם הוא באופן שאין בזה הכרה וכפי' כלל וכלל, כי בא"ל ה'ז היפך הכוונה כו', ואני רוצה, מטעם מובן, להאריך בזה עזה"פ. [ראה המשך: משניות בע"פ; מורה ודאין] בבר' לאיל"ת לאיל"ג. (חי"ק, י"ר ועה"פ). אגק ב-כט-ל (ג שבט תש"ה).

עפדו תומכי דפוס מא' קקמו"ח א"ד"ש, שלא יתרცב לסוף התאריך; גודל מעלה הדפוס לדורי דורות (לר"מ העכט) ב' מל' נת' ומוסג'פ' קבליה, ות"ה. בנווגע לשאר המשתתפים [להוילסה"מ קיין ה"ש, כמהנה לא'ק אדמוהרי'צ'ב"ע ביב'ת תש"ב], הרי' כנראה, כיון שאמרו להם שזמן הפרעון הוא ט' אדר, מלחמים הם ליום זה. והנה אין כדי כלל וכלל להניח, שיתיחסן הדבר וממי יודע כו' (וקו השמאלי שבאות הא- המרמז על מעשה- מופסק מב' הקוין שהם מرمזים על מה' ודבורה, וכמ"ש בתו"א ד"ה חביב איןש לבסומי. ועי'כ' ב'ב' קל, סע"ב וברשב'ם ד"ה עד). לפען'ד, כшибוא לאן לחתונת אחיו שי' (הר'י-י"ד שבט) יגבה בפ'ו"מ מכל אלו שהתנדבו זהה, אלא שידי' זמן הכתוב בצח'קון – ט' אדר, ואלו שלא יראה אותן בעת החתונה מה טוב שיעורם תיכף ע"י מל' ואוח"כ בטיליפון (כמובן ע"ח קה"ת). כ'ק מו"ח א"ד"ש כו' במל': ה'צ'ץ אמר: מלה הבאה בדבר הוא ברבים, שככט – לפני העולם, שבදפוס – לדורי דורות. ואשרי האיש שבהשתדלותו יקבעו ד"ת בדפוס – שזו לו לדורי דורות. - ובפרט בפניה"ת שע"ז מבו' באגה'ק סוסכ'ו שבימוה'ם יהי' (עיקר) עסוק התורה בזה, אבל כו', וצע'ק מהקדמתה ביאוה"ז. בבר' לאיל"ת לאיל"ג (חי"ק, י"ר ועה"פ). אול'י אפל' בדיקת הל' 'דורות': דור'י – שנים, דורות – שנים (עדמשארז'ל סנהדר' צטא עה"פ דור דורות), עפמ"ש בפי' התהלים להצ'ץ (כמה, ד', דור לדור הם כל סדר ההשתל' כו', כי כל עולם נק' דור. וא"כ ד' דורות – ד' עולמות אב"ע, וכמו שד' ע' אב"ע כוללים כמה עולמות, כמו'כ

הביתוי 'דורות' כולל כו"כ דורות. ועי"כ לקו"ת ד"ה ב' עניין מוצאים. אגק ב לא-ב (ז) שבט תש"ה).

ונדייר לובים; דפוס – לדורי דורות. (ldr"ב גלאזער) בשם 'מל"ח' ובשמי – אאהל לו ולכל אשר לו בר' שנטו"מ והצלה בכל יוזמותיו. במיחוד הנני לאחל רפואי להרוי החשובים שיחיו. חמיה, כ"ק מו"ח אד"ש ציטט פtagם הц"צ: 'פתגם בדיבור הוא לרבים, מודפס – לדורי דורות'. זכותו להדפס ספרי הצ"צ' שע"ז אלפיים ואלפים יחזרו וילמדו בהם, ודאי תעמוד לו להתרך בכוח"ט לכל טוב בגור. בבר' שנ"ט. (חי"ק. י"ר ועה"פ). אגק ב קעג-7. מתרגומם. (ער"ה תש"ז).

ויען דפוס לדורות ובכל העולמות (ldr"ד בראוומאן (עסק בהדפסת ס' קה"ת ע"י מינקן)). מילה בדיבור – ברכבים; שכבתב – לפני העולם; שבდפוס – לדורי דורות: - אולי אפל' בל בדיק הל' 'דורות' שהוא לכיה"פ לדורי דורות: דורי - ב', דורות - ב' (עד משארז'ל סנה' צ, א' עה"פ דור דורות). ע"פ מש"כ הц"צ בפי לתהילים (כמה, ד) 'דור לדור הם כל ס' ההשתל' כו', כי כל עולם נקי דור'. וא"כ ד' דורות הם ד"ע אב"ע, כוללים כל העולמות, כמו"כ בהבטוי 'דורות' נכלל כל הדורות. ועי"כ לקו"ת ד"ה ביאור עניין מוצאים. אגק ב ריט (ז) מנ"א תש"ז).

וגוון יפין. השתדרות יתרה בצרפת – מקלחת, משא"כ בתום"צ (לרשות"ז העכט) בمعנה ... צלצליתי לו ובקשתיו ע"פ ציוויי כ"ק מו"ח אד"ש לבוא לנו. על משך יום וימים, וכיוון שהי' על ידי, עלי לסדר ע"ד הוצאות, אם עדין לא החזירום לו, ומטובו להודיעני. בודאי ימשוך עתה השתדרות, עד הננדבה להפצת גליוני של"ה האצל אלו שדבר עליהם בה, ומאן דמוסיף מוסיפים לו. ואף דמבו' - לקו"ת תצא ע"פ גולחה. ובארוכה בדרמן"צ תגלחת מצורע שטהר- שהשתדרות יתרה אך למותר וגם מקלחת, הינו בוגנע לفرنسا, וכמיש' שטעם כי מזונותיו קצובין, משא"כ בענייני תומ"צ, כਮובן. בבר' לאלא"ת, לאלא"ג. (חי"ק). אגק ב קסט-ע (ז) אלול תש"ז).

ושגן הפצת ס' המל"ח (ldr"י בנייננסן?). בمعנה .. כפי בקשו צויתי לשלו'ה לו בחבילה מיזחdet מכל מה שהוא"ל בזמן האחרון. .. יראה בראשית הוצאותינו בסוף ס' הקיצורים ויודיעו אם לשלו'ה לו עוד וכמה עקו"ז מכוא"א. השתמש בהזדמנות זו לעורר עזה"פ ועשה"פ על הנחיצות האגדולה לארגן במדינתו הפצת הנדל' (הן بدا"ח חן בל' אנגלית. והארון נחוץ ביותר, כי ע"ז יש פה ותקוה לדוחות הספרות באנגלית הכתובה היפ' התורה והמסורת). וראה במא' יוט"כ זהאי שתא איד' שכל העצות טובות להגיאו לסתו"מ. וזה"ל. וGBT'הו נמי שא"צ אריכות לדכוותי בעניין זה אקרץ. [מ"ש בעניין ג' קליפות ובמה מחולקין, אעתיק מה שכתבתי לא' בשאלת זו, ודו. א. יבואר מה שלכאור צ"ע בתニア וכמ"ש לקמן...]. בבר' לאלא"ת לאלא"ג. מוסג"פ קונו' שהביאו אתמול מביה"ד; מכ' מועעד של הס"ת. (חי"ק) י"ר ועה"פ. אגק ב עד-ערה (כ סולו תש"ח).

ויען הפצה ומגבית דה מל"ח (מכ' כלל), מוסג"פ הקונו' לב' ניסן שז"ע הו"ל ומכל' כללי ממהנה"י ומכל' כללי מל"ח. והם לזכות בהם אה"ר. ובבל"ס אך לモתר להעיר לדכוותי' על גודל הנחיצות בעשי' בפומ' בהנ"ל, וגם בוגנע למצוות של המל"ח, שימי היו"ט מסוגלים גם זהה, ולבשו"ט אקווה. בפ' ש כהדו"ש וברכת חדש טוב חדש הגואלה האמיתית (חי"ק). אגק ג צג (ר"ח ניסן תש"ט).

לטומבי ההו"ל – גודל זכותם וגודל העניין

וכו' בענטשערל' שהוא"ל ושולת; בזכות נשים צדקניות (לאגו"ח וליעדים עקוילרי, נוארק ג.ז.). ברוב תודה מאשרים קיבל סכום ד-\$200 כתרומה להוצאות ההו"ל דה בענטשערל'. קשה לשער גודל זכות ההשתתפות במצבה כזו. בע"ה ע"ז מתחזקת היהדות אצל אלף צעירים יהודים, ומליוני הברכות שבע' ה' ייאמרו ב'בענטשערל' זה, יהיו מליצים טובים לכל המסייעים. תקוותנו שנדברתכם אינה אופי חד-פעמי, אלא שתתדרלו בכל האפשרויות להמשיך בע"ה הסיווע למיל"ח, והרחבת והסתעפות עובdot החינוך. אבל כשודעים התמסרו אתכם הגדולה ליהדות וגודל המרצ', רצוננו גם ל��ות שלא הסתפקו רק לייצור נדבות ממון, אלא תעשו ככל יכולתכם למשוך עוד ככל האפשר, צעירים לקלל חינוך היהודי בבית שרה' דנוארק, כמו גם שאר העבוזות המוכרחות לקיום ביה"ס בע"ה. בחודש ניסן זה, חדש הגואלה, צרייכים כולנו, יותר מהרגיל, לזכור מה שסיפרו חכמיםינו אודות הגואלה: בזכות נשים צדקניות נגאלו בנ"י מצרים, הן אלו שהעמידו דור של מאות אלפי ילדים יהודים, ילדיים שעוד בקטנותיהם יראו' הקב"ה

והכירו הנשים בהם החזק וחיזק את עמנו, ובקי"ס, כשההמצרים - שונאי ישראל- טבעו, ובנ"י נותרו בשלימותם, והמשיכו, תחת הנהגתו של רביינו, בדרכם לא"י, היו הילדים הראשונים שהכריזו זה-א-לי ואנו-הוא אלקי אבי ואروم-נהו. זו היהת השירה הראשונה שכל בנ"י שררו ייחדי. בගאולה השילימה ב"ב, ישרו שב שיר חדש (כמספר המדרש), ועלינו להזכיר כל הילדים היהודיים שיווכלו להכריז בגאוות: זה-א-לי ואנו-הוא, ע"י הנהגתו הטובה בה"ג, יקיים עתה הבטהתו להעמיד את ביהם"ק. מأهلים לכל החברות פסה כו"ש, והצלהה בעבודתן. בבר' לאל"ת לאל"ג. (חי"ק, י"ר ועה"פ) אג' א קיד-טו. מתרגומם (ד ניסן תשג"ה).

עפ"ן בריאותו דב"ק מ"ח אד"ש; נדבתו ישל הר"י כ"ץ להדפסה; חורבו ב"ר וב"ש - פעליה לזכוי הרבים, ע"י אהב"י מקרבת הגאולה (לר"ש פאלמער) שאל לשולם כו' - מצב בריאותו עד הרגיל, ומובן שגם השומר שבועות אלה גם הוא פועל חילישות, וחבל על שע"ע לא הי' יכולתו לנושא לנאות דשא לנוח ולהנפש מעט מן העבודה העמוסה עליו. והרופא כ"ב בטח יהון בריאותו, וילך הלוך וטوب כאו"ג כל יקדיינו ואנו"ש שי'. בתחודה כו' אישור קיבלת כי"ב דולר וחצי להדפסת שיחותה זה"פ כו'. כן קיבלנו סכום הניל' מכבוד כו' מהר"י שי"כ"ז, لكن מוסרים אלו הכתבים להדפסה, ותיקף כשיוא"ל יוושלה לו. בנוסף, בר' מז"ט על שזכה כו' להיות מוצאי את הרבים להאריך בע"ה את נפשם באור דברי כי"ק מ"ח אד"ש, ולהתעורר עי"ז לתורה לעובודה ולגמ"ח. במאורעות ימי החדש מנ"א ארז"ל בסיבת החורבן, שביר' רחוב על מסה של תורה שלא היהת השובבה בעיני ישראל שבדור ההוא, אף שעסקו בה (ב"מ פה, וב"ש הרוב על עון שנתה חنم (יומא ט.ב). לכן מצינו שבנון בימ"ק א' (קדושתו שלימה, משא"כ ב"ש שחסרו בו ארון וכו' (יומא כא,ב)) נבנה ע"י שלמה, שבשו - שלום ושקט הי' בימי (דה"י כב,ט), אף' עם אותן העמים מהם נלחם דוד אביו (היפך בתכלית משנתה הינם), וגם לימד את העם תורה והשתדל ע"י ענייני יר"ש שיאחזו ישראל בתורה, כסיפור רוז'ל (עירובין כא,ב) (היפך בתכלית מסה של תורה) – ובכל זמן ומקום, הנה כל איש העcosa פעל להזות הרבים, מפני אהב"י שבקרו חنم בily פנוי, ובפרט פעלת המביאה סוכ"ס לחיזוק התורה והיהדות, מקרבת גאותנו ובנין ביהם"ק ע"י מ"צ, שג' הוא כשבאו אינו פותח אלא בשלום (ויק"ר ספ"ט). בבר' לאל"ת לאל"ג. (חי"ק, י"ר ועה"פ). אג' א קסא-ב (ז' מנ"א תשג"ה).

עפ"ן גודל זכות השתתפותו בהו"ל; ב'שיהה' יש שאין ב'מאמר' - הוראה מתגה"ס (ומשמו 'שלום'). (לר"ש פאלמער) נגמרה היום הדפסת שיחת חה"פ תש"ג, הנני מסגיר חוב' א'. כן צויתי לשולח לכל' תיכף איה עקו' בחבילה מיוחדת. ובבקשה להודיעו כמה עוד עקו' לשולח. נתחרה הדפסה ע"ע מכלמה סיבות, ומהן, כי כי"ק מ"ח אד"ש הוסיף על השיחה כהנה וכנהנה, וגדולה באיכות וגם בכמות, משתייתה השערתנו מראש. ועוד, רצינו שתודפס בתכלית ההידור ועם מפתחות, מ"מ וכו'. מברכים על המוגמר, ואביע בזו עזה"פ תודתי, בשם כל אלו שיקראו וילמדו שיחה זו, על אשר הודות לו, ביהד עם הנכבד והנעלה כו' מר כי"ש, הייתה האפשרות להו"ל חוב' זו. בהגאה"ס, אז הוא יום הא' לחשבון בין הקב"ה וישראל אחריו הכפירה ביום הא' פרי עץ הדר כפות תמרים וענף עץ עבות וערבי פ"ל). נצטוינו ולקחתם לכמ' ביום הא' פרי עץ הדר כפות תמרים וענף עץ עבות וערבי נחל. ובאיירז"ל (שם): אלו ישראל, אתרוג- בנ"א שיש בהם תורה ומע"ט; לולב – בנ"א שיש בהם תורה ואין בהם מע"ט; הדס- בנ"א שיש בהם מע"ט ואין בהם תורה; ערבה- אלו שאי בהם לא תורה ולא מע"ט, וא' הקב"ה: יוקשרו כולן אגודה א' ואותה שעה אני מתעללה. וזהו מה שיש בשיחה מה שאין במאמר, שלא זו בלבד שהאתרג והlolav נעשים הדר על ידה, אלא גם הדרס ואפי' הערבה (כפרז'ל עניינים בכנ"א, כנ"ל), הרי, אם ימצא איש שישתדל בזו, יוכל להדרם ולעשותם נאים ע"י כמה מחלקי השיחה, עד שיעשו כולם אגודה א' – ע"י כריתות (ו.ב) כל תענית כו' מהכא ואגדותנו גו' – לעשות רצון ה' בלבב שלם. ואשרי האיש שלמה שלו, ע"ש שלום יעשה בין כל ד' סוגני האנשים שבבנ"י כנ"ל, וכשייהו כולם כא', אזי ינתן להם -בקשתו בברכת שים שלום - ברכה וرحمם וחימם. באיווי חג שמה לאל"ת – לאל"ג (חי"ק. י"ר ועה"פ). אג' א קצ-א. (ג' תשרי תש"ד).

עפ"ן נדבתו להדפסה. גודל הזכות ד'זבולון' - ללימוד ולפעול שלמדו אחרים - ללא פניות, בפרט כהנים- מקרבת הגאולה (להר"י כ"ז) אישור קב' המל' והמהאה ע"ס \$112.50 להדפסת שיחות כי"ק מ"ח אד"ש דהה"פ תשג"ה. גם מכבוד הו"ח כו' פאלצער קיבלו המהאה ע"ס

הנ"ל, لكن מוסרים הכתבים לדפוס, ותיכף כשייל יושלה לו מס' עזק' כפי שיזדיענו. בנוסף – בר' מז"ט על שזכה בעניין חשוב כזה, להיות מוצci הרבים, להאריך בע"ה את נפשם באור דברי כ"ק מו"ח א"ד"ש ולהתעורר עי"ז לתורה, לעובודה ולגמ"ח. בבל' סוגי בן"א מישובי אהול ובعلي עסק. בכמה ענינים **גדולה מעלה הבבלי עסק**, בפרט בזה, מלבד שהם עצם לומדים תורה – שזהו חוב עכוא"א כמ"ש בשו"ע. הנה גם נותנים היכולת לאחרים לעסוק בתורה, שמן"ז הקדים זבולון ליששכר (רש"י דברים לג.יה. והוא בבר' פ"ב). וגדולה עוד המעלה כشنעשה חינם בלי פני. וזהו ע"ה אהב", לעשות טוב עם ילייך עם ישראל אף אם מעולם לא ראה אותו (כמא רבה"ז, ראה הי"ע ע' כה), שאז הרי אין מקום לפניו. **ברט שידך זה לפניה**, כמ"ש 'וצינו לברך את עמו ישראל באביה' דוקא, שגם מי שהוא חוץ לבייה"ג מתברך, אף שאין הכהן יודע מי שם (כדי' בשו"ע). והנה-node ששבתאל"ת אתעדל"ע, ועי"י הצדקה חינם – אורז"ל (כתובות ג,א) שהשתדלות שיהי לאחרים ספרים למדוד בהם זהה צדקה. **מקורת הגאולה**, שעיל' הגלות והגאולה נא' (ישע'י נב.ג. ועי' סנה' צב, דקאי בגנות זו) **חינם נמכרתם ולא בכיסף** תגלו". וצריך לבקש ע"ז בחסדו חינם דהקב"ה, וכמ"ש רביה"ז (אגה'ק ס"ב) שゾחי מדרתו **דיעקב**, ולא די לו בהבטחה שבתיוחה. ואז אלקינו שאroz"ל במליצתם (סנה' לט'א) כהן הוא יברך את עמו ישראל בשלום, זה שלום מלכות בית דוד (כמבד' ר פ"א) ב"ב ע"י משיח בן דוד. בבר' לאל"ת לאל"ג. (חי"ק, י"ר ועה"פ). אגק א קסה-1 ('י מנ"א תשג'ה).

עטן גודל זכות השתתפותו בהו"ל; ב'שיחה' שאין ב'מאמר' – הוראה מהארון הכהן. (לר"י צז) בمعנה למל' לשנה הבעל' (הגיתני ריק עיו"כ אהה"צ, لكن נת אחר המענה) – כל המברך מתברך בברכות מלאיפות למל' מע' בנפש וגוף בטוב הנוגב"ג. מכל' מי' מנ"א בודאי קבל במוועדו. מכמה סיבות נתחר גמר הדפסת שיחת הגה"פ תש"ג ע"ע (סנה'ל. הצעער), היום סי"ס הביאוה וצוויתי לשלהו (כג'ל). בהזמנות זו הנני מביע לו עזה"פ תודתי בשם כל אלו שיקראו וילמדו שיחה זו, שהוזדות לו, ביחיד עם הו"ח כו' רש"פ, היה האפשרות להדפס. ארז"ל (אבות פ"א מ"ב) هو מתלמידים של אהרן כו' אהב את הבריות ומקרבן לתרורה. ופי' רביה"ז בתניא (פל"ב) שאף הרוחקים מתרות ה' ועובדות, لكن נק' בשם בריות בועלמא, צרייך למשכן בחבלי עובדות אהבה, וככלוי האוי ואולי יכול לקרבן לתרורה ועובדות ה'. וזהו מה שיש ב'שיחה' מה שאין ב'מאמר', שנוסף ע"ז שהלמדן וידעע ספר יתעורר על ידה, הרי אף' איש הפשות וגם בריות בועלמא אפשר לקרבן לתרות ה' ולעובדות ע"י כמה מהענינים המדוברים בשיחה. ולפעול קירוב זה בפרט, זהו מעבודת בחיי אהרן הנמצא בכ"א מישראל, ובפרט בבני הכהנים. החותם בברכת הג שמה, לאל"ת – לאל"ג. (חי"ק. י"ר ועה"פ). אגק א קצב-ג. (יג תשרי תש"ד).

עטן סיועו להפצה; חוב' 'שבועות': שעת אמריקה אין אנדרש' – **قطعנת המרגלים' לא נוכל לעליות'** (להר"י צז) המכ' נת' לפני שבועות, בಗל לחץ הזמן לא ענית עדיין, בгалל הכנות לדפוס דקונ' שיקאגו, קוובץ ליוואויטש ב', ועוד, ואותו הסליהה. לס' 'שבועות' הייתה השפהה גדולה, וזה נותן לנו חיזוק להפיז סדר הופרות כאלו. ותודה בשם המל"ח על שלקה חלק גדול בהז' ובהפטחתם. לפני ג' שנים, כשהותני כ"ק א"ש ניגש לייסד המל"ח, הגיבו רבים: בארה"ק לא שידך שיחי' קיים לזאת, אמריקה אין אנדרש', דברים רבים האסורים – הנה בארה"ק מוכרים לעשות זאת, ובמילא' זה הותר בארה"ק. אך עבדתנו הוכיחה שבארצות הברית אפשרי והכרי – שיחי' חינוך עטה"ק, ללימוד ספרים ולקרוא הופרות שלגמרי נקיים מכפירה, לאסוף צערירים שנולדו כאן שהיהו מוגנים בעניני שבת ויהדות וכו' וכו'. אלא שזוקרים אנו לסייע, כי העבודה גדולה מאד וחשובה. ע"כ כ"כ חשוב לנו כל ידיך קרוב, ותקותנו שיביא עמו גם את ידיך. בפ' השבוע מסופר מעשה המרגלים, שהיו ראשין בנ"י ואותה שעה כשרים היו, אה"כ החלו לומר ארץ שבת חלב ודבש היא, כי עז העם היושב בארץ גו' עמלק יושב בארץ הנגב גו" – שכ"ז ה' אמרת, ורק המסקנה – לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא מנו' – הייתה מזוייפת, ונא' בגם' (סתה לה,א) שהכוונה: 'יכould אף' בעה"ב אין יכול להוציא כליו' – כפירה. בדוגמה זו, כשטוענים אמריקה אין זבת חלב ודבש, יש כל התענוגים הגשמיים, ומונחים בהם, ומוקפים בעמלקים' – ואיך אפשר בכלל לשוחח עם הזולת, הרוחק מיהדות, אודות הנגatta והיזוק חי' חומ"צ, וא"ז מקום להנ"ל – ה"ז ר"ל, היפך האמונה, ורק צרייכים החלטה עצמית, כפי שא' כלב: **עליה נעללה** – במילא' יהי' יכול נוכל לה. בבר' לאל"ת לאל"ג. (חי"ק, י"ר ועה"פ). אגק א רצה-ו. מתרגoms. (כד סיון תש"ד).

וירוצה להשתתף בכל ההו"ל דס' החסידות; כפי ש'והגדת לבנך' – לב"א לפי יכולת הבנתנו, בן צ"ל הפקת תורה"ה (לר"י הכהן כ"ז). היציק למל"ח בעתו נת', מצו"ב קב', אותו הסליחה – שמפני רוב הטרדות – נמהאר ע"ע. על יסוד מה שדיבר ATI ביחסו פה, שחפץ הוא להשתתף בהוצאה הדפסת הספרים - ס' חסידות דא"ה – הי"ל על ידינו, שתפתה אותו אם יסכים לה, בהדפסת הקונ' תורה"ה בסכום דכ"ה דו', ובהדפסת הקונ' ע"ה בסכום דל"ה דו'. קונו' תורה"ה הנני שליח לו בחביבה בפ"ע, קרי ע"ח עדין לא נגמר בדף, וכי יוגמר יוישלח לו. נמצאים עתה בדףס' חסידות, אבל אנשים אחדים התנדבו לחת הוצאות ההדפסה, ולכן אין יכול לשתפו בזו. השתמש בהזמנות זו לבקשו להחזיר את הריד' מהגה"פ אשר לויתה לו זה מכבר. בדייני הגה"פ שאותו מדבר בס' דשבע' זה, מסיים (בא ג'ה) 'והגדת לבנך', וזה מלמדנו לדעת, אשר כמו בזמן זאת ישראל ממצרים הזרים הקב"ה על ההשתדרות להגיד להבן ולהבין את ענן תורה והמצוה, ואמרו לפיה דעתו של בן אביו מלמדו (פסחים פ"י מ"ד), הינו שצרכיך להתבונן במהלך נפש המהונך ולהפssh הדרכים איך לקרבו, כ"ה בכל עת וזמן, שבכ"י יש ענן יצימ', עיקר גדול הוא ההשתדרות שגם השני, מי שייהי, יתרך לתום"צ אם ע"י שידבר אותו בפה או ע"י דברים הנכתבים או הנדפסים שהשתתף בהוציאתם לאור ... ויה"ר שיקבל רוב נחת ועונג מכל ב"ב ויגדלם לתלהומע"ט. בבר' לאלא"ת לאלא"ג (הי"ק, יי"ר ועה"פ). אגק בצח-ו (ז שבט תש"ו).

וראן השתתפות בהו"ל ס' אדנ"ע (לר"י הכהן כ"ז). מכתבי מז' שבט ודאי נת', תקוותי שישלה בק"מ הריד' דפסח שהשאלתי לו. כפי שזכור בשוחח עמי אודות תקוותו להשתתף בא' מענני הדפוס שלנו. עתה נוצרה האפשרות, ואודות זה הנני כותב לו עתה: כ"ק מו"ח אד"ש אפשר (רשיוון) להו"ל במסגרת מIMUMגרף כמוות מגבלת מקובצת שהוחזם מאביו הרב נ"ע. הספר עומד להיות מוכן ויכיל לערך 330 עמודים. עלות ההו"ל דס' זה יהיו לערך \$1900, והי' לנו השבעון כזה: ב' שותפים ל-\$500, והשאר יתרקל ע"י מכירה. א' מב' השותפים נתן כבר ה-\$500 להחשבון, אך השני מצא בזמן האחרון סיבות להשתמט מזה, כי אין ביכולתו למלא התחריבותו. במצב זהה ברצוני להציג למר להיות השותף הב' ולסייע להו"ל הספר. לא יהי איכפת לי אם ישלם הסכום ב-\$100 לחודש, בחמשה חודשים. לדעתך עבורי מיותר להאריך בגודל העניין. אלא אבקש ממנו, היהת והספר צריך להיות מוכן בסוף השבוע, יודיע לי החלטתו בזה בכלל אופן. לסימן בעניין מפרשנתנו 'אללה המשפטים' [בmdor bi'ori פסוקים: מדוע התחלה הפרשה בענן 'תכל'ה – עבר?] בבר' לאלא"ת לאלא"ג. (הי"ק, יי"ר ועה"פ). אגק בצח-ז. מתרגומם (א אד"א תש"ו).

ושן השתתף בהו"ל סה"ש אדנ"ע, ועוד (לר"י כ"ז). בחביבה מיויחדת שליח לו סה"ש דכ"ק אדנ"ע, הוודות להשתתפותו בהוצאות עולתה בידינו להו"ל. השתמש בהזמנות זו להביע עזה"פ ת"ח ע"ז, ות"ל, שזכה להיות מוציא הרבים בהדפסת ס' דאור תורה כי טוב, או ר תורה"ה. [ראה המשך במדור הרים, פורום: משל"מ – ב' מנוט לאיש א'; מטל"ב – ב' מתנות לב' אבינו]. (הי"ק, יי"ר ועה"פ). ב. מכ' קבלתי במועדו. הקו' תורה"ה נשלחה לו זה מכבר ובdaeagi הגיעו בזמן. סה"ש הו"ל בעש"ק פ' זכור ולכך לא נשלחה רק עתה. הקו' ע"ח נמצא בדף, ותקותי שיופיע ליום ב' ניסן הבא"ל. ומטובו לאשר קבלת כהנ"ל. אגק בקו-ח (ושא"פ תש"ו).

ונחן הו"ל סה"מ אידיש (לר"י הכהן כ"ז) ודאי זכר שיחתנו ע"ד הדפסת א' מספרי כ"ק מו"ח אד"ש על השבעון ולא שותפים. לא הזכרתי ע"ז כל הזמן, כי לא הייתה בטוחה שנייתן לצפות לסיום הדפסת ס' בקשיהם השוררים בהשגת נייר, עובדים וכו'. עתה אציג: לפי התחייבותו של המdfs, תוך שבע-שבועיים יצא מביחד"פ סה"מ הא' של כ"ק מו"ח אד"ש, שיכיל את אמריו החסידות באידיש שנדפסו ב'הкова"ק' (55 אמרים, בערך 220 ע', תבנית וכrica כמו תורה"ה, עלות הדף 1400-1200 ד'). אהכה למונח: (א) האם הצעה מתאימה לו ומקבל אותה (ע"ז), (ב) אם כן – האם אפשר לשים את אותו נוסח אודות נדבתו [קדשה] כמו בתו"ש, או שברצונו לשנות. כיוון שהdfs מודרן עם העבודה, ואני הרוי בודאי מודרן, הנני כותב ע"י דואר אויר, ומקווה למענהו גם באופן כזה. ות"ח מראש. [לסימן מענינה דיומא: על פ' השבעון: ראה מדור ביהם"ק, קרבנות: הורה המנתה הכהן ידו תחת יד הבעלים]. החותם בבר' גח"ט. אגק בקע-א. (יב אלול תש"ו).

ויתן גם כshedoch ישתדל ככל יכולתו לקיים הבטחתו (להר"י כ"ז). ע"פ מכ' נשלחו לו ס' המאמרים, ובביבה בפ"ע שיח"ק י' כסלו וסיפור חנוכה". בטח קיבל הכל בעיתו. בידועי

רצונו, ללימוד השיחות דסוכות שנכח בהן, מצרכַ הנסי העתיק שלו (אינו מוגה) שיראה, כיוון שאמנם א"י מה תהי' ההגנה, ואני רוצה לעכב עד אז - בטח יחזירנו ל'י בהקדם האפשרי. רצוני להיות בסדר עם הظווי' לא תהי' לו כנושה', במיוחד לאחר שכ' שלשותיהם הוא דוחוק, אבל תקוותי ורצווני להיות בטוחה, שאם יקח בחשבון המצב הדוחק של מל"ח (ובפרט שמאז שהمدפיס שלח את סה"מ כבר עברו יותר מב' חודשים), בהזדמנות הראשונה יעשה כל שביכלתו בזה בהקדם האפשרי. [לסים בעניין חנוכה: בפ"ה כסלו נשלם המשכן, והוקם בר"ח ניסן - הוראה]. בבר' לאל"ת לאל"ג. אגak בקפה-ו. מתרגoms. (כו כסלו תש"ז).

שצ"ן קייזה"ע לתניא (להר"י כ"ז). הנסי מתנצל שלא ענית ע"ע על מל' .. בנוסוף לדאגות והטרדות של ה'מרכז' שכבר נעשו רגילותות, נוספה ההכנה לדפוס של ס' קייזה"ע לס' לקו"א שרציתי שייה' מוכן לא יאוחר מה"י אלול לה"פ (נזכר עיבוד כמה כת"י וכו'). העתק א' כמו גם הקונ' לח"י יכול שאת שנייהם צרייכים להביא תיכף מהכריכי, הנו שולחים לו. נא לאשר קבלתם. כ"ק מו"ח אדר"ש הורה לי לכתוב לו שלפי דעתו, הוא (הגען) הי' צריך לפגוש את מר קיישין ולדבר עמו, לעניין אותו תכלייתית במוסדות חמיה שליט"א ולא להמתין עוד להכנות. .. בבקשה - שוב, הנסי מתנצל על אי המענה ע"ע ובברכת כוח"ט. (חי"ק). אגak בשתע-פ. מתרגoms. (חי אלול תש"ח).

תפ"א פס"ד הצע"צ; זכרונות: מא' כל המרחב (להר"י כ"ז). מכתחבו .. קבלתי .. מצו"ב קובלות עם תודה לבביה בשם ה'מל'ח' עבר הצע'קים. גם ברצוני שה'פס"ד' יצא כבר מהדפוס, אבל 'העיקר' שייצא' אין ברצוני. התחלתי לעורך כמה כת"י, כדי להראות המקרו שהדפסו ממנה, היכן מדובר אודות אותו דין בשו"ת צ"ץ וכדו'. זה דורש הרבה עבודה זומן. ביניים נוספות עוד עבודות, כמוון, لكن הדבר נמשך. בכל אופן, עד כמה שהדבר תלוי בי, הנסי מודר', ומוקוה שהעכבה ע"ע גם היא לטובה. ביום א' סיימתי עם זכרונות הרב שיליט"א (באנגלית) – כבר בעבודה יותר משנה וחצי. תקוטי שייה' מוכן בחנוכה. אתמול א"ל הרב שיליט"א שהוא מתכוון להדפס ליט"כ את המא' כל המרחב עם המל' שכ' אליו (הגען) בתחילה חנון (כמוון מבלי לציין למי נכ'). – גם זה יקח לי כמה ימי עבודה. ועוד"ז, יש מזול"ז. ואסימ' בברכות כ"ט ות"ח ותקווה לבשר בשו"ט. (חי"ק). אגak ג-ז-ה. מתרגoms. (יב כסלו תש"ט). ההו"ל 'בוסטנאי' (באנגלית) נשלה אליו בחבילה נפרדת.

ופ"א נדב להו"ל ס' כ"ק אדנ"ע (לרש"ד גאנעלעס). ידידנו רד"ב חסקין מסר לנו נדבתה כמ"ע בסך \$50 ל'קרן שלום', שמטרתה להו"ל הספרים דכ"ק אדנ"ע. ובשם הוצאה 'קה"ת' ובשם כל אלו הזוכים למלמד ולהאר נשותם באור הספרים הנ"ל, הנו לאמר למא"כ: יישר כחו וזכות הרבים תעמד לו עד להתריך בכל מילדי דמייטב, ולהשתתף גם לעתיד בענייני פרסום והפצת תורה רביה"ק חוצה בין הוגים היותר רחבים של בנו"י. [ראה המשך במדור חנוכה: הוראות מהנכה להפצתה] בבר' לאל"ת לאל"ג. (חי"ק, יו"ר ועה"פ). אגak ארטז-יו (ב טבת תש"ה).

גמן הפצת המיעינות חוצה ע"י הדפסה (להרמ"פ כ"ז) ז"ע הביאו מבית הכהן קוני' ח"י אלול התש"ג' ונשלח לו עקו' א' במחירות, וכשיודיעו כמה רוצה, יושלחו לו בהקדם. בשם מערכת 'אוצרה' ח' תודה שלוחה לו על שלקה ע"ע להמציא נדבה את האמצעים הנחוצים להדפסת הס', ועי"ז היה האפשרית להו"ל בהקדם. גודל עניין הפצת דא"ח ע"י הדפסה וכי"ב אין זקוק לאריכות הביאור לי' ולדכוותי, ובזמןנו זה, עקבד"מ, שקרוב קץ גלותנו, וע"פ מענה מישיח להבעש"ט (בעת עליית הנשמה היזועה), ביאת מישיח תלו"י בזה שיפוצו מעינות תורה הבעש"ט חוצה, וכןו שנת' דיווק הל' חוצה' בשיחת כ"ק מו"ח אדר"ש - שמח"ת תר"צ (עי"ש אותן לב. נב. נג) [ראה המשך, במדור פורים, תוכן פורים, משל"מ ומנתנות לאבויונים]. בר' פורים שמה, לאל"ת לאל"ג. אגak ארנה (פורים תש"ז).

ופ"ה תרם להו"ל קוני' ח"י אלול. מצו"ב עקו' מקוני' ח"י אלול שי"ל לאחרונה, בעזרת ידידנו מג'. הרה"ג כו' הרכמ"פ כ"ז וזוג' ת', וקיבלנו תרומותו החשובה \$50, שנtan כחלק להוצאה והדפסת הס'. לפי בקשתו - שקיבלנו ע"י - הדפסנו שם אביו ר' חיים בר' קלונימוס שי', כפי שיראה בכריכת הספר. גדול הזכות לזכות הרבים, במיום ע"י הדפסת הקונ' החשוב. א' המצוות הגדלות ה"ה צדקה, ואין הכוונה רק לסייע לזרות באופן גופני: שייה' לו מה לאכול, بما ללבוש את גופו וכדו', אלא כשבוערים תהלך בעירום ללא תורה ומע"ט, ה"ז צדקה הכי אצילית ונעלית שאפשר לפועל,

כמ"ש בגם' זה הביאו לחיי עזה"ז – זה מביאו לחיי עזה"ב'. הדרך לסייע רוחנית לזולת, ה"ז לאפשר לו לקרוא דברי התעוררות בביואר עמוק וhorrorות גדולות מנהגי ישראל שבכל דור, ובדורנו – כ"ק מו"ח אד"ש. ויה"ר שbezcohot המצוה הגדולה ישמעו בקרבם בשו"ט מההורם וככל ידידיהם, ותזכו, יחד עם כל ישראל, לקבל פני מ"ז בב"א. בבר' לאל"ת לאל"ג. (חי"ק. י"ר ועה"פ). אגא א רעא-ב. מתרגם (כ' אדר תש"ד).

ונלן גודל הזכות למתמוד בהויל (לירוחם פישל ארליין) בשם רבה אודיעו שהס' עה"ח, שהוא וזוג' שי לקחו ע"ע הוצאות הדפסתו – נסתיממה ההדפסה בימים אלו. עתק מצו"ב, נא לכתוב כמה עותקים לשלהוח. עד' גודל הזכות לתת לאלפי ואלפי יהודים האפשרות ללמד ס' זה, המכיל תורתם דרביהם שלנו עם מל' המבוא של הרבי כ"ק מו"ח אד"ש – בטוחני שלמות לבאר לו בארכיות. רצוני להציג רק רמז א' ודוגמא מפרשנתנו – המספרת אוזות המרגלים, כיצד ע"י לה"ר שלham הביאו אסון ע"ע ועל דורות ודורות שאחריהם, עד לדורנו. העצה לך' מагמ' (ערכין טו,ב) היא תורה, כמ"ש: 'מרפא לשון עץ חיים', ש"ע"ז הכוונה כאן – התורה. גודל העונש על דברו לה"ר, אותו שומעים רק הנמצאים בשעה זו ובמקום זה, נותנו לנו מושג מגודל הזכות והשכר שישנו מדייבור בתורה במקום זמנו מסויימים, ומה זה ניתן לשער כמה גדולים הזכות והשכר בהדפסת תורה, שאז יכול הספר, והتورה שבו, להגיע לכל הארצות, והספר נשאר ולומדים בו גם עשרות ומאות שנים לאחר שננדפס. אסיים בברכה, שהזכות הגדולה תעמוד לו בכל המctrיך לו, וגם להבא יטול חלק בעניינים כגון דא, הכללים בתוכם תומ"ץ ומע"ט. בבר' לאל"ת לאל"ג (חי"ק. י"ר ועה"פ). אגא ב קנא-ב. מתרגם (כט סיון תש"ו).

עדין הו"ל סה"ת אדמזהר"ש; השם שמוא-ל; עשירותו (לר"ש קראוואוaski). בשם רה' להודיעו שכבר יצא מבית הכהן ס' תולדות אדמזהר"ש נ"ע, הוא הס' שכבר לפקח ע"ע הוצאות הדפסתו. ומגלגליין זכות ליום זכאי, שהביאו הס' ביום יב"ת, הוא הגיגאולת כ"ק מו"ח אד"ש, ביום מלאת כ' שנה לשחרורו. ובו ביום הכנסתיו אל כ"ק מו"ח אד"ש. מובה בספר (ע' 71) שעודה"ז א' **שםויאל היינו שמוא-קל** (עי' של"ה ר'פ' תולדות והగות החיד"א לזה"ב קמה,ב, נדפסו בזוהר ווילנא בא"א קצת). ואולי י"ל הביאור עפמ"ש בעל השם הזה עצמו, הוא אדמזהר"ש נ"ע (וככה תרל"ז ס"ט) על מרז"ל הקב"ה קראו ליעקב אל-שהיינו מה שהטיעימן מעין עזה"ב, אבל לע"ל מנהhil ש"י עולמות ומעין זה מעשר מזה' הוא אל- (ויל' שהו מה שאדמזהר"ש נ"ע הדישיר גם בגש' אף שככלו כשבדיים מבקשים לישב בשלהובעה"ז) השטן מקטרג שמתוקן להם עזה"ב, ב"ר רפפ"ד, שהו ג' פ' הפשט של הטעימן מעין עזה"ב, ב"ב ספ"ק). גודל זכות פרסום ס' הנ"ל בודאי אי"צ למך ולדכוותי. ורק אדגיש מה שהזדמן – בהשגה"פ- שנגמר ביום הגאולה ויום הולדת (שהזדמן מזלו שלוט. רוש"ר ה"ג ה"ח) של כ"ק מו"ח אד"ש. ויה"ר שיקוימו בו ברוכתיו של כ"ק מו"ח אד"ש מה שקבל ממוני בעת היותו פה פא"פ או בכתב. החותם באיוויו כט"ס (חי"ק). מוסג"פ טופס א' בחבילה בפ"ע עוד ה. ומטובו להודיעו כמה עוד לשלה וועל איזה כתובהת. אגא ב ריא-ב (כו תמו תש"ז).

ורפאן תרומותם להדפסת סה"ש – וההשפעה מזה: שבר הילך שמצו הארגליות לכתיר המלך (לאחים יצחק, מאיר משה, יעקב יוסף – דלפון). הייתה כהה חודשים באירופה, וזו הסיבה שכתייבתי התעכבה ע"ע. לפני זמן י"ל סה"ש דחמי כ"ק אד"ש, הס' שלקחתם ע"ע עלות הדפסתו, לעילוי הנשמה של אחיכם ר' שלמה ע"ה. זכותכם ע"י נתינת האפשרות להו"ל את סה"ש והעלויי הגדול לנשימת הנפטר – סבורני שא"צ להאריך. אך ברצוני לצינן מעלה א' שלחה דמיון להרבה מצות אחרות: חז"ל או' שהשכר עברור רוב המצויות איננו בעזה"ז. הביאור בזה הוא על יסוד מה שעודה"ז כו' (אגה"ק ס"ג), שהשכר גדול מכדי שעזה"ז ידי' מסוגל להכיל. זהו בנווגע לרוב המצאות, אך יש מצות שענין עשיית טוב עם אנשים אחרים כאן בעזה"ז. הינו – במצאות אלו יש ב' המועלות: טוב לשמיים וטוב לבריות. ואז, בנוסף לשכר סוג המצאות הא', מקבלים גם, מידה כב"מ, שכר גם בעזה"ז. אתם, ע"י שאפשרתם הדפסת סה"ש זהה, הפקתם ס' המכיל תורה ומדות טובות נגייש לאלפי אנשים, וועל ידו יושפעו חלק מסוים מהם במציאות הדריך הנcona ומענה על הבעיות שליהם בעזה"ז. לכן, זהה ע"ם המביא עמו, נוספת לקרן בעזה"ב, גם פירותיהם בעזה"ז, ברוב טוב גשמי ורוחני. בבר' לאל"ת, לאל"ג. (חי"ק). **להבינה המדויב** בהמכתב ע"י משיל: מלך גדול שלט על כה"ע, יצא פעם מרומו, פגש ילך בשם ישראל, וא"ל: אני מביך ממך, שהמציא יהלומים מהתאים לכתרי, כדי שליטובל הכתירה שלי ה"י הכתיר יפה ומפאר באמת. ישראל עשה זאת, ונכח את משחקיו, מציא

והביא את האבני הטובות. מומחים ליטשו אותן בכתיר, ולהכתרתו נשא המלך הכהן, וכולם התפללו על יופיו. שכר הילד נקבע – שכasher יגדל, ימנה אותו המלך לשר הנעללה ביוור, מעל כל השרים. למחמת, לא מצא הילד ישראלי את ארוחתו בזמן הרגיל והתחליל לבוכות: אני השגת את האבני הטובות למלך, והוא לא מודע שארוחתי לא תחתור היום. אבל כשגדל – הבין שהשכר האמתי הוא זה שעשוונו משנה למלך. **הנמשל ברור.** בהמשך לנזcker לעיל – משל על הסוג הב' במצוות: המלך בקש מישראל שיעשה לו טוביה אישית, ויתן לילדיהם שלו – של המלך – אוכל. ישראל זנה את כל הדברים הנוגעים לו וביצע את בקשת המלך. لكن השכר, נוסף על שכר מיולי בקשה מ"ה, הוא גם שישראלי לא עומד מצד רעב בעוד אחרים מקבלים המזונות מהשתדלותו – של ישראל. אלא גם הוא יושב ליד השולחן. והנristol שוב ברור. אגק ברכא-ב. מתרגום. (יג מנ"א תש"ז).

מצב הקשה דהמלך (לט"ז). מוסג'פ' מכל' לאחים דלפון שי', ובאשר כ' הי' המוצע בענין, שולח אני המלך אליו בבקשתו למוסרו להנ"ל. מצף אני בגלינו מיויחד גם משל למ"ש להם. אבל משומש שחווש אני פן משומם טרדות בעסקיהם אין להאריך יותר מדי, השטתי חלק זה מהמלך. ובאמ' ימץא לנכון שאעפ' כ' כדי שיקראו זה, הרשות בידו לצרפו למכל' כהוספה, ובאם לאו – ישאר זה בידו ויזירנו לי. שולחים אנו עבورو ועכורים בחבילה מיויחדת 5 ס' מכורכים, עבור כ' א' מהאחיהם שי'. ובאם נחוצים עוד נא להודיענו. המחריר דהדף הס' של חלוקם עליה לסך יותר אלף שקל, בודאי ישתדל שיישלמו את הכל, והעיקר שgam יקדימו בזה, כי המצב שלנו ידוע לו כבר ממיל'ה הקודם. ואגב בטח ישתדל למלא את הבתחתו הנושנת לסליק את החוב ועכ' פ' ישלח תיכף את רובו דמניכר. באיווי' כת'ס ובכבר' לאלא'ג' (הי'ק). אגק ברכג (יד מנ"א תש"ז).

ונפ' הו"ל סיורים לפלייטים באירופה. (לצדוק ריווקון). בשמה נברשו, שלמרות הקשיים האחרונים מהשביטה, קשיים בהשגת נייר כו', עליה בידינו להדפיס הסידור עברו אחינו באירופה, והשתתפותו בזה ע"י שנטל ע"י עלות ההו"ל הראשונה. נשלחו לו סיורים אחדים, ובימים אלו יצא המשלו הא' למחנות היהודים באירופה. למוחר להאריך על גודל המצווה לאפשר הדפסת הסיורים עבור אחינו בעלי המס"ג. יתרה לעצמו שפעמים אחדות ביום (בתפילה, אכילה, אמרית ברכות וכו') ישתמשו בסידור, ובאותה שעה ייחסבו שעלייהם להזות ליהודי צדוק רבקין בני. הרוחקה, שאיפשר להם להתפלל להקב"ה כפי שהם-אבותיהם-וזקניהם היו רגילים (זאת בנוסף שבמקומות רבים לומדים בחדרים עם עשרות ילדים מהסיזורים). הגמ' (ב'ק צב'ב) מפ' הפ' (שםות כג'כח) 'עובדת את ה"א' – עבודה שע"י תפילה, ע"י ק"ש ותפילה. נאחל לו שהזכות שנתן לאלפי היהודים ההזדמנות לעבד את הקב"ה, תעמוד עבורי שיקויים המשך הפסוק הנז': 'וברך את לחםך ואת מימיך, והסירותי מחלת מקריב ג' או את מספר ימיך אללא' – **שייה' בראיא** ויזדקן באושר עם אריכות יושט. (הי'ק, יוזר ועה'פ). אגק בעט-פ. מתרגום. (כג מ"ח תש"ו).

השכר בזה מא"ס ב"ה – בלתי מוגבל

רעין הו"ל והפצת תורה ח מביא השכר מן המצווה (א"ס ב"ה ושכרו בלתי מוגבל), **עה"ב, הנפש – לפועלה, בעזה"ז, עם הגוף** (לר"מ אשכנזי, ר"ח שו"ב) בשמה נודענו אשר פועל ה' בידם הצלילה ואספו חלק מהאמצעים הדרושים להדפסת ס' אדhaarא'ץ, והוא"ל ס' הנ"ל, ובודאי גם כבר נשלה לכאןCMDובר. ובלי ספק משתדלים גם עתה כפי האפשרי להרבות סכום הנאסף, כדי להשלים עכ' פ' עוד חלק מהחסר בהוצאות. גודל זכות העניין בכלל – בטח אין נזרך לביאור וכ"ש לאירועים לדכוותיהו. ולא באתי אלא להדגשה, שగודל שכרו להגין ולהAIR בעזה"ב ובעה"ז בנפש ובגוף. והוא מובן ע"פ מרז'ל (סנה' צ,א) כל מודתו של הקב"ה מדה כנ"מ. בעזה"ב ובעה"ז בפה ובקפה. וזהנה שכר מצווה בהאי עלמא ליכא (קיוזין לט'ב). הטעם כי שכר מצווה שציווהו אוא"ס והבלתי בע"ג, ומקיים רצונו גם השכר אורו א"ס ובלהי גבול הוא. ולכן א"א שיתלבש בעזה"ז הגוף ובע"ג (יעי אגה'ק ס"ג). בד"א במצוות בכלל, אבל ישנים מצוות שעיל ידם פועל מקיים המצווה גם בעזה"ז. וא"כ הרי נוסף על מעלה הנ"ל, האין סופית, יש בקיים מצוה זו גם עניין הפעולה בעזה"ז (ראה פיה"ז להרמב"ם פאה פ"א מ"א). ולכן גם בשכחה יש ב' הדברים: העיקר קיים לעזה"ב, והטפל – בעזה"ז. והנה כמה נשתקקו גдолין ישראלי (יבמות צו,ב, בכורות לא,ב. זה"א ריז'ב) **שיאמרו** שモעה בעזה"ז כנסניהם בישיבה של מעלה [ראה במדור תורה ולימודה: סיבות לשモעה מפי אומרה], שעי"ז יהיו גרים ב' עולמים – בעזה"ב ובעזה"ז.

ולכן שכר הגורמים לזה, ע"י שימושים להפצת תורתם, היא, מדה כנ"מ, ג"כ בעוה"ב ובעה"ז. בנפש ובגוף. התהו"מ אף שניתנו לנשמה בגוף דוקא (שבת פ"ב), עיקר شيוכותם ופעולתם הוא בנפש, שהיא רוחנית ולא בגוף החומי. וכשפעלים בגוף היא לשברו - שיעשה היפך טבעי. בא הבעש"ט וסלל הדרך לעובות ה' עם הגוף ובשמה ולא ע"י שבירה וסיגופים, וכndoעתו ה' הבעש"ט עה"פ כי תראה חומר שונאך (שיחת כ"ק מו"ח א"ד"ש הובא ב'הו"י ע'cg), ונת' בכ"מ בתה"ח. ולכן כשהפצת התורה, כמו בנד"ד, היא בתה"ח, שאז הוא פועל באיש הלימוד התקשרות באילנא דחיה וא"י סיגופים כ"א ע"י שמהה, הרי שכרו מדה כנ"מ שכר רוחני גם גשמי ברוב טוב גשמי ורוחני. החותם בכבוד וברכה מרובה (חי"ק). אגק ב ריד-טו (ז מנ"א תש"ז) [אה צין העניין גם במידור חסיד, התקשרות: ניגוד בין מצוות לשכרן ופעולות ההתקשרות].

שדמן סייע להביא עוד כמה לסייע (זג). (זעיר געטרער אלכסנדר כהן). לכבוד האנשי הפורים הנני שלוח בשם המל"ח ובשמי איחולי פורים שמה. ומצרכ' המא' שהוציא כ"ק מו"ח א"ד"ש לפורים, והן העתקי מכל' שליל ליידיננו מר שטולמן ומר לסר יהיו. הגמ' או' (ב"ב ט,א) 'גדול המעשה יותר מן העושה', הינו ככל' שגדול שכר התומכים בכספים, הנה גדול יותר שכרו של מי שקרב אותם והביאם לכך שעשו מעשים טובים אלו. בכל' פעם שאנו הושבים על העזרה החשובה שהידידים שלנו הגיעו למלא'ה בעזרתו, וחשים הכרת הטוב כלפים, הרי הכרת הטוב שלנו גדולה עוד יותר אליו, בתור מעשה, שקרב אותם ליוזמות בכל' ולעבותה המל"ח בפרט. אקווא שימושיך עבדתו הטובה וייתדל להשפייע על יידיננו הטוביים לעשوت מאצחים גדולים יותר לסייע ביצוע תוכנית העבודה דהמל"ח שמתרבה ומוכרחה להתרחב בתמדה, וכבר עתה הזרים המינימליים דהמל"ח גדולים בהרבה מהצריכים המקסימליים לפני כמה שנים. בברכה לבבית ומיטב האיחולים לפורים שמח וטוב לב, לו ולכל הנלוים אליו יהיו. (חי"ק, י"ר ועה"פ). אגק ב שטז-ז. מתרגום. (יא א"ד"ש תש"ח).

שעפן כשותרים - ..טיבותא לשקייא' (לור"א אקסלרוד). מכל' בציירוף המחתת דודתו נת' .. כבר כל' לה מכל' תודה וברכה וכו'. וחדרא למארא טיבותא לשקייא (כמשנ"ת בטעה"מ להצ"ץ מצוות מילה פ"ג), ובפרט שהיל' כבתריי עברי נהרא, שברור שזכות הרבים תלוי בכת"ר. וזה בטח יוסיף אומץ בלבו שיכל לפועל כהנה וככהנה, וא"ז אצלו אלא שהכח הסר פועל. שמעתי שם עניין יידיננו .. הר"מ שי' הכהן נגמר בטוב, וגם זה זכות המזויה זהה לו היא, ומצוות גוררת מצוה [ראה אגק [שטו]]. מושג"פ קונו' להגה"ג וביל"ס זיכה בו את הרבים. החותם באינוי כת"ס. (חי"ק). אגק ב שגג (ט תמו תש"ח).

שעון נדפס לז"ג זוזו, האם לשלהת לו עבורם? (להרא"א אקסלרוד). אסתיעא מילתא וכ"ק מו"ח א"ד"ש נתן להו"ל קונו' לח"י אילול והודפס לז"ג זוזו ז"ל, ומושג"פ עזק' א. איזה ימים יהי ג"כ מס' קונו' מכורכים יפה יותר ואז נשלחם למש' הנפטר, ומטבו להודיע אם לשלחם ישר להם או ע"י כת"ר. המסימים בבר' כוח"ט לו ולכל' ב"ב שי'. (חי"ק). ז"ע נת' מכל' מה"י אילול ואשתדל אצל ... שי' עד' האלף, ובכ"א זוכר אני אודות ערבותי אני ולא יחשוש עד'ז כלל. אגק ב שפב (חי אילול תש"ח).

ורמהן תוצאת הלה"ר דהמרגלים (בפ' שלח) – מורה על גודל הזכות להפצת התורה – 'ען חיים' (לארי' ליב בראליאו סקי, שנגאהי). בשמהה רבה ובעונג קיבלתה פ"ש מידידינו האברכים שי' שבאו משנגה, וקבלתם הצעה להתמסר להציג אמצעים להפצת ס' רבווה"ק, תורה אלקים חיים – בשנגה. כМОון העברתי זאת לכ"ק מו"ח א"ד"ש שהיל' מעד מרוצה לשמווע זאת, ומקופה לקבל מכבודו בזמן הקרוב ביוטר ידיעות טובות. בטוחני שמיותר להסבירו באricsות גודל הזכות تحت לאלפי יהודים האפשרות ללמידה ס' הכללים תורה רבותינו. אדגיש רק דוגמא' המשופרת ע"י חז"ל: כל עניין הגלות החל מכך שהמרגלים דיברו לה"ר ובזה הביאו אסונות לעצם ולזרות ודורות שאחריהם, עד דורנו זה. העצה לכך, כפי שהוא הגמ' (עכין טוב, ב) – היא תורה, כמ"ש 'מרפא לשון עז חיים', כוונת ע"ח כאן היא תורה. גודל העונש על דברו לה"ר, שرك הנוכחים שומעים זאת, נותן לנו מושג על גודל הזכות והשכר שיש על דברו בתורה במקומן וזמן מסוימים, ומכך אפשר לשער כמה גודל הזכות והשכר בהפצת תורה, שאז יכול הספר, והتورה שהוא מכיל, להגיע לכל הארץ, והספר נשאר ונלמד גם עשרות ומאות שנים לאחר הדפסתו. ואסימם בברכה שהזכות הגדולה תעמוד לזכותו בכל

המצטרך לו וגם להבא יקח חלק בעניינים כגון דא, הכוללים בתוכם תומ"ץ ומע"ט. בבר' לאל"ת לאל"ג. (חי"ק, י"ר ועה"פ) אגק ב קס-ז. מתרגום. (טז מנ"א תש"ו).

לעוזר אחרים לתורם

ישען שמכיריו ומידועיו גם יתרמו להדפסה (לרכ"מ מרגלית). בהזמנות זו אביע בטחוני, שכמו שהוא בעצמו התעורר להדפיס על הוצאתו ס' אחד (המיוחד) מס' רבותינו הק', כן בלי ספק תהיל' עיננו טובה בשל אחרים, לעזר ולזרז את מכיריו ומידועיו שם הם ידפיסו מס' רבותינו על חשבונם לזכות בהם את הרבים, ווגדל זכות העושים ומעשיהם בכגון זה בודאי אי"צ ביאור. ולא באתי בזה אלא לזרזו ולעוזרו בתעוללה זו ככל האפשר. ואם ישתדר ויתעסוק בזה כראוי, בטח תביא השתדרותו פירות ויצליה למצוא מנדבים המתאים וראויים לזכות גדולה זו. המקווה לשמעות טובות ממנה בהנ"ל בפומ' ומאחל כת"ס. (חי"ק, י"ר ועה"פ). אגק ב שנב (כה סיון תש"ח).

וטען מגביה למל"ח בבלטימור (לר"א אקסלרו). בمعنى .. שכח שקל בס"ה בשבי הררש"ח שי' נת' והודיעו עד'ז בעתו. מוסג'פ' קונו' פורים והוא לזכות בו אה"ר. עזה"פ אבוא לעוררו על הנחיות היותר גדולה לסדר שיישו אפיקים במחנו לטובת המל"ח הנמצא בדוחק גדול ביותר, או עכ'פ' שישתחפו המל"ח באפיעל (אם אין ים פנו) בפראצענט השוב, וימי ניסן מסוגלים לעניינים כאלו. כמוון זהו נוסף על ההשתדרות אצל אנשים פרטיים עד' נדבות סתם או להדפסה וכוכ' וכוכ', ובודאי יש בבלטימור גם פעדעריין או סתם חברות שאפשר להשפיע עליהם להקציב תמייה למל"ח, אשר בודאי ישימו לב גם לזה שאיננו שלוחים לבლטימור, וס"ס הלא נהי' מוכרים גם זהה, ובא"כ למה עליהם להרבות בהזאה, והאריכות לדוכותי אך למוחר. ובבל"ס יעשה הכל מה שביכלתו, ועכ'פ' מכל הנדפס בסוף קונו' המוסג'פ' יהיו דבריו נשמעים ויצליה יודיע בשו"ט בעשי' בפומ' שהוא לעילא. החותם באיחולי כת"ס. (חי"ק). אגק ג פג (ט אדר תש"ט).

'הקדשה'

סדר כתיבת שמות בהקדשה (בתחילתה של ההורות) – למדתי מרמז כ"ק מו"ח אד"ש. עד' שאלותיו: **הנוגעת למשחה** – כלל גדול הוא לברר מתחילה אם יש מסורה מקובלת בזה. וצריך לחקור באה"ק אצל זקני חב"ד עד' התפליין ושעורים, וכשאפנה מההנתה המאמר דא"ח להו"ל, אולי יוכל לברר בספרים. עד' שאלתו הוב' – שלוח זהה, עד' מה שענייתי מכבר עד' חילצת הת' בר"ח קודם הקדיש, ולא כמ"ש בכחאריז'ל – ראה מדור תפילה, סדר התפילה בר"ח. המנהגים שנדפסו ב'היו"י' ובהגדה הם הוראה לרבים עכ'פ' כ"ק מו"ח אד"ש, מלבד אותן שכ' בפירוש: מנהג אדמור' או בית הרב. ואז עכאו"א לברר איך יתנהג. כל מה שנתהדר בס' תוו' א הנדפס כאן – הוא בהוראת כ"ק מו"ח אד"ש. بما שלא השתנה לא שאלתי אלא במקומות מועטים, במקום שה' אצל ספק. אגק ב קג.

ופאן הדפסת החוב' לזכות כבונן (לר"ש פאלמער). נגמרה היום הדפסת החוב' לבני הנערים עד' מה"פ בהזאת המל"ח ושולחים לכ' עקו' אחד. ובחבילה מיוחדת נשלהו לו מס' עקו' מסוימים, שבטה ירצה לחלקם ע"י עוזר לתלי הת"ת וכו'. מטובו להודיעו כמה עוד עקו' לשלהו לנו. ידידנו הנעלה כי מורה"ב שי' חסקיד הודיענו ממהלך שייחתו הטלפוןית עם כבוי' עד' הוצאות הדפסה של חוב' זו. בהתאם לדבריו והוראותו, ובשים לב לקוצר הזמן עד' מה"פ, שאין פנאי לשקו"ט, ייחסנו הדפסה של הוצאה ראשונה של החוב' לזכותם קבוע. ועכ'פ' מרוז'ל שגם התורה כותבת ומפרסמת העוצה מצוה (שות' הרשב"א הובא במג"א סקנ"ד סקכ"ב) רשותן לזכרון בחוברת גופא. [ההמשך במודור תגה"פ: און להסתפק רק בחכם (ואפי' תם), אלא גם בשאי"ל ורשע] (חי"ק, י"ר ועה"פ). אגק ב קכב-ג (ד ניסן תש"ו).

ニיצול ההו"ל להפצה ופירוטם

נככל גם במכתבים לקהילות אנ"ש ועוד.

ונען חיזוק היהדות, ספרי קה"ת. לפלא שלאחרונה אין שומעים ממוני, ונשכח כשים כתוב לנו על הסתרות הדברים אישית, ומה נעשה בחיזוק היהדות בעירו, כפי ששוחחנו בביבורו כאן. כרטיסי חב' משני בע"פ שלחנו לו, ובודאי קיבלו. לפלא שלא הזמין קובצי' היו"י וحانוך לנער' שהופיעו לאחרונה, והביאו לשבייעות רצון גדולה בעולם החסידי. ודאי לא הזמין כי לא ידע מהופעם, ועכ'כ שלוחים אלו לו ה' מב' הקובצים,

לו ולידין, ואם נראה יותר מදאי, יזכיר השאר על החורבן - יהפ"כ ב"ב לשמה ולאשון - על כלנו לזכור, שיעל מה אבדה הארץ (בב"ר) על מסה של תורה' (ב"מ פה,ב), ובב"ש - על **שנת חינם** (יומא ט,ב). ועל זכרון זה לעורר רצון חזק, ולעשות הכל **באhab'י** חינם بلا פניו (ראה בהיו"ט ו' כסלו דברי אודה"ז - בעה"ת ושו"ע - בזה), ובפרט בחיזוק חיבת התורה הבא ע"י הכרזה שהיא חכמתו ית', ובכלל ע"י התעוררות ליר"ש. בבר' לאלא"ת לאלא"ג. (י"ק י"א מנ"א תש"ג). מתרגום.

五四 חומר לעיתון שע"י היישיבה במונטראול (להרמז"ג) במשמעותם (dtl) ישתיות מונטראול, ניצלו מפולין ובאו למונט' בתחילת תשב'ב, בהם נוסדה היישיבה) – מוכנים אנו בע"ה לסייע להמציא חומר עבר ה'חבר' (עיתון לנוער) במידה האפשרית באמצעות תמלוא התנאים שהתנו אתכם מכל' הקודמים. החלק הב' מהסאלדשער' יתפוס מקום גדול בעיתון, וראשאים אתם להדפיס גם דינים וסיפורים מה'שומענס' הקודמים (לבד מאותו החדש שמופיע ה'חבר'), בתנאי שייהי רשום בתקילת המא' שנלקחה מה'שומענס' כו', כמו שעשויהם בהזפסת ה'טאלאדשער'. קיבילנו מכתבם מצום גdziיל', ונשלח לו ה'שומענס' מהודש חדש אי"ה כבקשתם. איןנו יכולים לשלוח לו ה'עקו' מן החדש כסלו העבר, כ"א רק מחודש שבט ואילך שנשלח לו ימים אלו, כי אין לנו עוד חוברות מכסלו ומטבח. בר' גה"ט לאלהר לתשובה לאלהר לגאולה. אג' א מא-ב (ו' תשרי תש"ג).

להפץ מה שמקבל, יאשר קבלתם (למהר"ע דובאראו, וויניגטו) שלחחים לו - בחבילה מיוחדת - טופס מכל' כ"ק מו"ח אד"ש ליום הת"צ ולימאים שלאחריו, לモתר להעיר שימת לב כת"ר לגודל נחיצת פרסומו בין החוגים היותר רחבים במחנו ובכ"מ שמצוותו פרושה, הדבקה בכטל' ביהכ"ן וככה"ג. גם לפני ר"ה העבר נשלח לכת"ר ענייני דפוס שונים בנוגע להתעוררות תשובה וכיו' משיחות כ"ק מו"ח אד"ש, לפלא שלא נתכבדנו במענה ע"ע, ואף לא אישר קבלתם. אג' א מא-ב (ד' חנוכה תש"ג). מל' דומה שם (לרוא"א אקסלרווד, באטלטימור).

להפץ המכ'; נ"ח ע"פ ביתו מבחויז, כשהוא בעלי' – בחלון הסמור לרה"ר (למהרא"א יאלעס) בידעו יחס כת"ר לכ"ק מו"ח אד"ש, הנני מסגיר טופס מכתבו ליום ת"צ העבר ולימאים שלאחריו. לモתר להעיר שימת לב כת"ר לתוכן מכל' זה ולהשיבות פרסומו בין החוגים היותר רחבים. וע"ד הצחות ייל' (שבת כא,ב) נר חנוכה מצוה להניחה ע"פ ביתו מבחויז – ובמ"ס (פ"כ ה"ה) בפתח הסמור לרה"ר (כשיטת התוס'), מקום וזמן שהאמגושא יכול לומר מפלגך ולעלילא כו' (סנה' לט,א), ולא רה"י, ואם הי' דר בעלי', שהוא מבני עלי', שהם מועטין (סוכה מה,ב) ואין להם פתח לענייני עזה"ז, עכ"פ צריך להניחה בחלון הסמור לרה"ר. בבר' לאלא"ת לאלא"ג. (הי"ק י"ר ועה"פ). אג' א' סה (ד' חנוכה תש"ג).

五四 בתו והוא יפייאס' המל"ח (להר"י שיינפלד) בהתאם להוראת כ', שלחנו לבתו הכבודה ת' ענייני דפוס הייל' ע"י המל"ח, ובטה בגודל מריצה והשפעתה תשתדל שהירחונים וכוי' יגיעו לידי הנערות והנערות, ובזה תהי' ממזכי הרבים, אשר זכות הרבים הי' תלוי בה. תקוותנו חזקה שוגם בעמיד ישתדל כ' כפי' יכולתו להמציא לחוגי הנוער שהשפעתו מגעת שם, החומר הייל' ע"י המל"ח,iscal מאווו לקרב בנובנ"י לתום"ץ ומסורת אבות. ואם אין גדים אין תישים, והקטנים והתל' של היום הם החכמים דיים מחר, ובזה תלוי השראת השכינה על יישראל, וככל' היירוש' (סנה' פ"י ה"ב). בימים אלו, ימי גזרות קשות כהמן, וכמרז'יל' (סנה' צ,ב) – הנה העצה הייעוצה ע"י חז"ל (ב"מ פה,א) היא ללמד את בני ע"ה תורה ולהחזיר רשותה, וככפי התרגום ופרש"י עה"פ בירמי' שם, שאז מבטלים הגזירה. וכ"א צריך לראות את העולם חציו זכאי וחציו חייב, והוא ע"י מעשי הטוביים מכריע העולם לכה' זכות וגורם תשועה והצלחה. בבר' לאלא"ת לאלא"ג (הי"ק י"ר ועה"פ). אג' א סט-ע (זאת חנוכה תש"ג).

五四 הפטת ס': נובנ"י – כרם ה'. מאשרים קב' מכל' לצורך המהאות 5-\$ בעוד החמש לוחות. ע"פ בקשו נשלחו 24 מהברותיו החדשנות באנגלית מהודש טבת. ההוברת משפט הופיע לט"ו בשבט. שמחים לקריאת החלתו להשתדל בהפטתן, ומודים ע"ז. בטח יוכח בקרוב בתועלת הגдолה שمبرאים לכל הקורא בהן. ז"ע יו"ל ע"י סדר ברכות ותפילה' בנוסח מדוויק, והעתקה לאנגלית מנופה, ונשלחה לו תחת הנחתתו, ובכלל לחוגי הנוער שהשפעתו עליהם – מהירנו 15 סענט, לת"ת 10 ס'. א' הכל' כי האדם עז השדה', 'כרם ה' צבאות בית ישראל', והפיריות הם הילדיים, כבניהם כנות, ומה גדלה אחריות המנהיג והганן שבדיו מסר בעל הקרים כרמו, שלכן ארוז'ל שלימוד הילדיים

נק' מלאכת ד', ומה גדול זכותו שמנהו ד' לנוטר כרמו. רואין אנו שכל הטהה, ואפי' קתנה, בגרעין, גורמת יפו ושבה רב באילן הצומח ממנה. בבר' לאל"ת לאל"ג. אגק א פב-ג (י"א שבט תשג"ה).

פכו להפיץ ההו"ל דמל"ח (הר"ל הורוויז) צוינו לשלה 'משמעות' לכל מי שכמ"ע בקש עבורה, כן נשלחו כרטיסים לחברי 'משמעות בע"פ' שרכש, וכל המוסיף מוסיפין לו. מחיר 'חנוך לנער' 30 ס. תודה עבור הבתחו לדבר עם מנהלי הת"ת ע"ד 'ספרנו', אם יקנו מספר רב יקבלו 20-30% הנחה. מצפים מכל חוזר מהמל"ח למוסדות החינוך ע"ד ספרנו, אויל' יואיל נא כמ"ע להודיעינו כתורת דכל הת"ת ושאר מוסדות החינוך שבעירו, כדי שנוכל לשלה החוזר גם להם. בהתאם לשיחתנו ע"ד הנחיצות לרכוש חוותיים תמידים לכל הווצאות 'קה"ת', שלחיהם אנו לו גליונות-חתימה, בטח יועילו לו למלא בע"ה, את הבתחו בזזה. אם ירצה ליתן במתנה לספרי 'דקאה' ת' ס' 'למנחם' י' הכהן שאצלו, ת"ח. ת"ח להצעת השערתו בסיום מכ' אדנ"ע ע"ד סתימת דלת שצ"ל 'ואה'כ' יכול לטותמה', ואם אודע בזה דבר מה אודיעו. [לטיים: **האם השתתפו שבט לוי במלחמה מדין**]. ברכה לאל"ת לאל"ג. (הי"ק, יו"ר ועה"פ). אגק א קנז-ה (ר"ח מנ"א תש"ג).

קפטן ישפייע עם החוב' כי במקום מגורו [**חשיבות' שמיני شبשミニית'**; **שמיני שמונה שמונה**] (לר"א אקסלרויד) ב' מכתביו - מהם' מעובנו של נייחוין ע"ה-קבלה, ותיק מסרת איודות זה לכ"ק מו"ח אד"ש, ועודאי כבר קיבל כת"ר מענה עד"ז. בטח הגינו בזמניהם הווצאים האחים (קונ' ח"י אלול, ספרנו ח"ב וה"ד, סיינוי סדר של פסה, קובץ ליבאוויטש). חבל שאינו משמש בתוקף בהשפעתו על החוגים השוניים במקום מגורו, להגדיל יותר מס' הקוראים ולומדים בס' הנ"ל וכיו"ב. ובפרט בהנוגע לס' החינוך, שבו תועלת כפולה, שע"ז שלומדים בס' אלול, נדחמים הס' שיש בהם אפיקורסות וכוכ' ממחיצת ביה"ס. וכמה מוסדות חינוך פה, שא"א להשוו אותם בשו"א בין חסידי חב"ד, ואדרבה כו', ובכ"ז הנהיגו לימוד ס' הנ"ל למפני טעם זה. ועודאי כדאי לקיימם בזזה ממדת 'ויגבה לבו', ש'גמ' במדינה זו גותניים חשיבות לדברים הנאמרים בתקיפות ובהחלט. ובתוונני, על יסוד מה ששמעתי איודות השפעתו, שאם הי' מנשה לחווות דעתו בתוקף (ובפרט שיכל להביא ראי' גם ב'בית יעקב' וכיו"ב לומדים בס' וחוב' מהוצאות המל"ח) hei' מצליה. ות"ח ציריך שי"ה בו שמינית شبשミニת. ומובואר בד"א"ח (פורים) שע"ז פועל שאין יניקה לרשותם. מדוי דברי בזה, אזכיר מה שצ"ק לי ולדכוותי, בדרושים הנ"ל מפרש אליב"ד דמ"ד שצ"ל שמינית שבח', והרי הלכה כמ"ד (סוטה ד,א) ד'לא מינה ולא מקצתה", וכמ"ש הרמב"ם (דעתות פ"ב ה"ג), וכ"פ רבה"ז (או"ח סקנ"ה וסקנ"ו ס"ג) – ואס"ים במאה דסימן כת"ר בענין הгалוח, דשמעתי או' פתגם שגור בפי חסדי פולון: 'שמיני שמונה שמונה' (שהשנה שקורין ח"פ פ' שמיני - כמו בש"ג. – תה"י שמנה). ואולי אף' לדיש לזה יסוד ע"פ המבו' בד"א"ח בمعالת מס' ח', דכנור דלע"ל יהי' בן ח' נימין, כמ"ש בלקו"ת ד"ה למנצח על השמינית. וח"פ ויהי ביום השmini הוא בדוגמת מ"ש בד"א"ח בענין המשכת הבינה בכל הגבוליין (ד"ה להבini כו' יו"ט שר"ה ס"ה), ב' בח' דשער הנו"ן (ד"ה מעט חול' ביאור על עניין וספרתם), ובכללות הוא מה שבבינה גופא הוא ג"ר - וליא' ז"ת - שללותם הוא ספי' הבינה, כידוע בענין ותבואיי בעדי עדים וקה"ק (ד"ה אלה פקווי). ותחלתה צריך להביא ראי' מה"ת שכן צ"ל – עדמ"ש לעניין פסוקי דמלכיות כו' (ד"ה להבini הנ"ל, ובהמשך רס"ז), וזהו כשקוראין ח"פ שמיני אזי השנה שמנה, וכמו שישפר כ"ק מו"ח אד"ש בשם הה"מ נ"ע דפי' ביום השמע"ץ: 'שמיני וגם שמן, דمعالת שמע"ץ הוא פרק אחד כו' ואין לזרים אחד, דזה יהי' בבוא הגאה'ש ב"ב ע"י מ"ץ. בבר' הגה"פ כו"ש, לאל"ת לאל"ג. (הי"ק). אגק א רע-ט (ער"פ תש"ד).

קפטן 'שמינית شبשミニת' (להנ"ל) (א) מ"ש בישוב העניין שבדא"ח מבו' נחיצות שמינית شبשミニת (בתחלת העבודה) אף שפסה"ד (רמב"ם דעתות פ"ב ה"ג, שו"ע אדה"ז סקנ"ו סקנ"ז ס"ג) הוא דלא מינה ולא מקצתה – דהא בת"ח והוא באשר כל אדם. – יע' בפיה"מ אבותה פ"ד על המשנה 'מאד מאד הווי שפל רוח', דהרבנן מ' כ' בפי' דמ"ד לא מינה ולא מקצתה' פלייג אמר' ד'ת"ח ציריך שי"ה בו ח' שבחה', וכ"מ גם בגמ' (סוטה ה,א) מזדהביה כל הדעות בזזה אח"ז (אף שצ"ק היל' אמר רגב"י, ולא רגב"י אומר, ע"פ הכלל דבפוגאת רגיל לשון אחרון). עי' קיצור כלילי התלמוד, כלילי התייל' לבעל כנה"ג ס'ק קי"א -נדפס בש"ס ררא"ם אחר מס' ברכות- של"ה ריש חלק תושבע"פ, תו"ט בכורין פ"ג מ"ז ועוד. וכן משמע גם בשו"ע רבנו מדמים שם באופן הטלה אימה על העם ובהנוגת ת"ח שביזו. אגק א שב (א תמו תש"ד).

ג'טן המשך בהנ"ל – (א) מ"ש דרנבו"י (דס"ל לא מינה ולא מקצתה) לא פליג אם"ד ת"ח צרייך שיהי' בו ח' שבח', ורצה לומר כן בדעת הרמב"ם – יעוז בהגמ"י (ה' דעתות פ"ב ה"ג) דכי' בפי' דרנבו"י אכולהו פלייג. כן בפיה"מ (אבות פ"ד מ"ד) כי' דמ"ד בשמטה מאן דלית ב' כוונתו אחلك ח' שבח', ועכץ' ל' דס"ל להרמב"ם דגם הוא קאי בת"ח (וכפישותה לר"י), וע"ז פלייג רנבו"י. (ב) מה שציינתי לתויו"ט ושל"ה – הוא בנווגע לחילוק הל' 'א' ר פלוני', או' 'ר' פלוני אומר. עתה ראיתimi מצינעם שמדובר בזה بشד"ח קון' הכללים אותן א' ס"ק ששה. ואינו אצלי לעיין בו. בבר' לא"ת לאל"ג. (חי"ק, י"ר ועה"פ). אגא א שג-ד (זך תמו תש"ד).

ג'טן לא רואה תועלות בהכרזה על נחיצות הס' לחפשים בעירו (ב) מ"ש שאין להוועלה אם יחווה דעתו בעיר ע"ד נחיצות ס' לימוד עטה"ק דוקא, כי לא ישמעו זהה בהיותם חפשים – הרי יכול להציג בדברו גם שהם מתאים וראויים גם מנוקדת מבט של הפגוג וככה"ג, ויודיעו מרוז"ל (שבת נה,א) אם לפניך גלויל פניהם מי גלווי, וממי יודע אפשר תועליל צעקתו. אגא א שב (א תמו תש"ד).

ג'טן' דה"י בלה"ק ועתה"ק (ג) – האחד שהנני יודע הוא דה"י לבנ"י לייעבץ. אגא א sag (א' תמו תש"ד).

ג'טן ניצול והפצאת ס' וחוב'; בני מקוה; חב' תהילים; (לר"נ נאך, וולינגטונ נ' זילנד) מכתבו .. הגיענו, שמחנו לדעת כי ענני הדפוס שלשלחנו לו הגיעו אליו בשלמותם, ובמביאים בע"ה תועלות הרבה בבחנו' היהדות במחנום. מכתבו לאחיו, יידיקנו ר"ג מסרנו לו. ע"פ בקשתו שלוחים אלו לו עוד ס' וחוב' כפי הרשימה המצורפת למכבתנו זה, מטobo להודיענו כמה עקו' לשלהו לו להבא מכל סוג ס' וחוב' היוזל ע"י, וכן לאשר קבלתם. הנהנו .. (מ) בשורתו שכבר נתארגן ועוד לבניין המקווה בעירו, בטח יכירו וידעו כי הו"ע פקוח נפש וגוף ממש, ויש להזיז במבנה המקווה בכל האפשרות מבלי לדחות אותו כלל וכלל, ואין שום ספק וס' שבאמ רק יגשו לדבר מtopic רצון כבר לעשות את כל האפשר בידם – ה' יהיו בעזם להוציאו כוונתם מן הכח אה"פ. קבלנו מכל' מאיש א' מר .. מניזעלאנד, אשר לא הכרנו אותו ע"ע. באשר אפשר כי גר הוא בשכונתו, ואולי כדי שיבוא אותו בדברים. מצרפים בזה העתקה ממכתבו אליו, ומגענו אליו, ונבקשו להודיענו כל מה שיודע אודותיו. בודאי משתדל כפי האפשר בייסוד חברת תהילים, וכਮבו' בארכאה בקובץ מכל' שני מכ"ק מו"ח עד"ש שלשלחנו לו זה מכבר. [אסים – דברי התעוררות מא' באדר משמעין על השקדים והכלאים]. בבר' לא"ת לאל"ג. (חי"ק, י"ר ועה"פ). אגא א רנא-ב (ר"ח אדר תש"ז).

ה' ג'טן הס' היוזל ל투ועלה חינוכית במדינתו (שווודי) (לר"י זובר) אחר שהוקל כבר במדה ידועה אופן משילוח הבילות להו"ל, נוצרה תשומת לבו לענייני הדפוס שב'קה"ת', שנתיסדה כי כ"ק מו"ח עד"ש, מו"ל זה כד' שנים, ובכל החוגים הודהו על התועלות החינוכית שבhem. אין שום ספק שגם לא כולם יתאימו למדינת כה"ר, באשר חלק מהם כ' באנגליה, אבל הכתובות בלשה"ק ובאיידית בטח ימצאו חוג קוראים, ובודאי רבים בשוועדיין היודעים גם את השפה האנגלית. בסוף החוב' 'מורה שיעור' ימצאו רשיימת כל ענייני הדפוס הנ"ל וגם רשיימת ס' דא"ח ושיחות כ"ק עד"ש, שבטה ימצאו בסביבתו גם מי שיבין ס' אלו. מעוניינים אנו לדעת אודות מצב החינוך במדינתו בין אצל היושבים שם מכבר, ובין אצל ילדי הפליטים. למעןנו אנו מחייבים. בבר' לא"ת לאל"ג [הסיום: הנהגת 'יוסף' בג' המשמעותי בගלות האחוריון] (חי"ק, י"ר ועה"פ). אגא ב פ-ה (טו בטבת תש"ו).

ו' ר' הפצת דא"ח בסביבתו. (לר"י אלאי, שו"ב, דרא"פ) שמהתי לשמווע מהתעסוקתו הטעבה בענני הייזוק התהומ"ץ בכלל, והפצת ענייני הדפוס היוזל ע"פ הוראות כ"ק מו"ח עד"ש, בפרט. בודאי מוסף אומץ מזל"ז בכהן"ל, ויל' עפמש"נ באגוה"ק (ס"ד) שבכל שנה נמשך אור חדש עליאן מבהי' עליונה יותר כו', שלא הי' מאיר עדין מימי עולם. והאדם, מל' אדם לעליאן ג"כ צ"ל באופן זה, - שצרייך לעשות כלים מקבלים לאור זה. וביחוד בענני הפצת דא"ח, שימושיטם מהה במדינתו היכולים להתעסק בזה. וביטה אם יש ביכלתו למצוא גם בעירות אחרות שבארצנו אנשים שיכולים לעמוד עםם בקשרו בנווגע להוציאותינו (בלה"ק, אידית אנגלית) לא ימנע מלהמשיכם ולקרבעם לענין זה; וידעו גם אנחנו עד"ז, ולדידי' ולדכוותי' האריכות אך למותר. [ואסים בענני דפורייא

מדור הגים, פורום: 'פור' לימים וחדשים, לחמה ולבנה] (חי"ק, יי"ר ועה"פ). אגק ב קד-ה (שושן פורים תש"ו).

שיטות – להפיץ חוץ (לונ"ש סאנקון). ... אישור קבלת הbil'tה ס' בשביל הקיבוץ הגיעני, וע"פ הצעתו נשלחו עוד ג' טופסים של הזרננות לחיקם בשאר הבתים. בטח יאשר הקבלה. בודאי סייררו הס' בקיבוצים באופן שרבים יכולים להשתמש בהם, וכך שדברתי בהיותי בפאריז, ואשmach לשמעו אם עלתה בידם להרחבת חוג הלומדים בהם גם חוצה. היינו עש"נ שבוחצה שرك ע"י הפצת מעינותוך ייש להעלותם [הערה: ראה סוטה (מד, א) והכן בחז' מלאכתך זה מקרה ויל' שהוא מפני ש蹶א נמשך עד העשי] – וצע"ק מתדבָא"ר (רפ"א, עה"פ ירמי): שוטט בחוץ ירושלים אין חוות אלא בכנו"ס וביהמ"ד. ואולי הוא בכ"מ לפ"י עניינו ואכ"מ. מוסג"פ מכל' לרמת גולנבויטש – כי במחתה ציננה את כתבת כת"ר, ואתו הסליהה על הטרחה. החותם באיווי כת"ס ובפ"ש. (חי"ק). מוסג"פ הקונ' ליט"כ.

אגק ב רפא (יב בטבת תש"ח).

שיטן ב'ודאי יזכה את הרבים (לרא"א שועבעל). מוסג"פ הקונ' שנtan כ"ק מו"ח אד"ש להו"ל לה"י אלול, ובודאי (ר"ת): ויברך דוד את הוי, כמ"ש בסי האריז"ל, ובלי ספק (בגימט' מלך, שצ"ל מהה תמהה), שיזכה בו את הרבים. ומענין יומיא האילין: כי הרמב"ם (קד"ה ח פ"ז ה"ז) ומפני מה אין קובעין ... (ר"ה) בימי אד"ו [ראה המשך במדור ר"ה, לא אדו"ר ראש]. אגק ב שפה (כ אלול תש"ח).

ען כנ"ל; פעולת 'עשיה' לעילא (להר"י חיטריק). מוסג"פ קונו' שנtan כ"ק אד"ש להו"ל לח' אלול. ובודאי (ר"ת): ויברך דוד – ספרי המל'. ועי' במצות מינוי מלך להצ"צ פ"ב ע"ש – את הוי, כדאי' בסי האריז"ל) יזכה בו את הרבים, לקרbam לאחד זה אלופו ש"ע. ובטה מתעסק בזה ויושמיענו בשו"ט מהבפו"מ. ויקוים פחתם כ"ק מו"ח אד"ש בשיחת כי אלול ש.ז.: פועל איז איז די פעלת פועלן, וזהו"ע עשי לעילא עשי' פועל איתרון אין לעילא. החותם בברכו"ט לו ולכב"ב ולכל' המושפעים. (חי"ק) אגק ב שפ-ז (כ אלול תש"ח).

תינו' שולחים לזכות אה"ר; ישלח זכרונות שאילן (לרש"ז דוכמן - מה"ס לשמע אוזן). מסר לי כ"ק מו"ח אד"ש בבק' לשולחו לו מהנדפס ע", והנה מה שולחים אלו ע"ש הרэм"פ שי' הכהן (פערלאו) הוא בפירוש ע"כ לזכות בזה את הרבים, כי אין ביכולתנו לשולוח לכל יחיד ויחיד בפ"ע. בכ"ז כיוון שבקשותו באה אלינו בדרך יוצא מה"כ, הנני למלאות ג"כ בדרך יוצם"ה ובבלבד: (א) שיזכה בהנשלחה על שמו בחביבה בפ"ע- את הרבים. (ב) החותם מכתבו [...] ננד הרэм"י ב"ע (ה"ר מרדיyi יואל דוכמן) מהאמעל. וכן מטובו לשולוח מזכרוןותיו מה שירודע ע"ד זקנו (ה"ר שנ"ז דוכמן), וגם אחוי זקנו, כי זה מכבך רצון כ"ק מו"ח אד"ש לקבוץ הידעיות ע"ד זקני החסידים, ובטה משך הזמן יהי' בזה ג' כ' זכות הרבים. בפ"ש כל החבורה והרэм"פ שי' (חי"ק). כמו' מה שביבמי מסר כ"ק מו"ח אד"ש בפ"ב ה'י הוא מאלו שנתתי להם להחביב את הכתה"ק? אגק ג-יא. (יב חשוון תש"ט).

ען רשימותינו (לרש"ז דוכמן) .. ב' מכתבו .. קיבלתי .. ומאד שמחתי עליהם .. ובפרט על רשימת העניים והפתגמים שבהם, והנני ממחר לאשר בזה קב', למען ימהר ג' כ' בהמשכת רשימותיו ושיתוחם לכאנ. ובלי"ס שייה' בזה ממצו הרים. אגק ג ז (ח כסלו תש"ט).

ען רשימותינו (לרש"ז דוכמן). מאשר את קב' מכתבו הג' .. ובנתים ודאי הגיעו מכתביו מה' כסלו. בטח ימשיך בשילוח רשימותיו תכופות ולאות תודה ובתור זירוז על להבא מוסג"פ הקונ' ליט"כ שהו"ל ז"ע, ובלי"ס יזכה בו אה"ר. המכחלה למכל' וכנ"ל ופו"ש כהדו"ש. בבר' הaga"g. (חי"ק). ז"ע נת' כ' מיל"ד כסלו. אגק ג יט (יט' כ תש"ט).

תלאן רשימותיו ועוד; תוא"ח חב"ד – שמן המשחה (לרש"ז דוכמן). .. קב' מל' .. קון' החלצ'ו בטח כבר קיבל, ובמכל' בפ"ע .. ג"כ מא' אתם נצבים ומכל' מי"ד אירר תש"ח. ... משיחית יט"כ תער"ג וכן בכלל' משיחות כ"ק אדנו"ע בלבד אלו שבאו בתו"ש אין תה"י, ות"ח אם ישלח גם מזה. המכחלה להמשיך רשימותיו וחותם בימה שכבתבי לא' היום מענינה דקירהה דיומא מבו' בלקו"ת ס"פ נשא דזאת הנווכת המזבח ה'י ביום המשחה ואחרי המשחה, כי שמן המשחה הוא מעורב ומומצע בין פנימי למקיף. ויל' שבתורה גופא זהו דוקא תוא"ח חב"ד ודוקא לאחר פר"ב, כי לפני פר"ב האט גבערנט, ועיג"כ שיקות הנווכה ויט"כ בשיחת יט"כ תרס"ד תוא"ש ע' 42. בפ"ש כהדו"ש. (חי"ק). אגק ג כת' (ב בטבת, זאת הנווכה תש"ט).

תל"ן רשימותיו – גורם נח"ר (לרש"ז דוכמן). מאשר .. קב' מכל' השבעי והשמני, ומוסג"פ קונו' לכד"ט מכל' כ"ק מו"ח אד"ש ומכל' מהנ"ג, ויישתלו ע"פ הכל' בהנ"ל שהוא שירק לאו דוקא להסידים. בחבילה בפ"ע נשלה לו עתה כבקשתו: ס' הזכרונות, שיתת פסה תש"ג, קובץ מכל' שני, רייד פאר פרויין, ובודאי יאשר קבלתם ויזכה בהם אה"ר. מובן אשר כ"ק מו"ח אד"ש יודע ששולח לכאנ רשות זכרונות וז"ל בזה זייר גלייכע זאך. כן מזול"ז הנני מוסר תוכן מכמה מהספרים ובכ"פ גורם נח"ר. בפ"ש ובחווי לקבלת המשך רשותתו. (חי"ק). אגק ג לד (יט שבט תש"ט).

תמאן רשימותיו (לרש"ז דוכמן). מאשר קב' מכתבו ה-9 בצירוף הפוטו מכל' כ"ק מו"ח אד"ש אליו ות"ח. ותקותי אשר ימשיך רשות זכרונותיו, כי בל"ס יהי נזכר עוד כמה ענינים וסיפורים ות"ח מראש. בפ"ע נשלה לו תולדות מהר"ש ומבוא לкриאה, ובטה יזכה בהם אה"ר וכן בהקדמים, ובהמוסג"פ הקונו' שהו"ל ז"ע. בפ"ש כה"ד (חי"ק). אגק ג מה (ט שבט תש"ט).

תפאן רשימות (לרש"ז דוכמן). ז"ע נת' מכל' העשי. ולאות הכרת תודה הנני עונה תיכף, אף שאשלחה המכ' מחר, כאשר יוגמר הקונו' לפורים הבע"ל, ואצראפנו.. בפ"ש ובבטחו שימשיך במשלוחה רשות זכרונותיו (חי"ק). אגק ג פד (ט אדר תש"ט).

תפען רשימותיו (לרש"ז דוכמן). נת' מכל' .. חבל שקיים הפעם ברשות זכרונותיו. בטח ימלא במכתבו הבא כנדג **שניהם**. מכתבו להרחה ל"ש שי' נמסר כבקשתו. נשלה לו בפ"ע קונו' תורה"ה. ומוסג"פ הקונו' לב' ניסן ומכל' מהנ"ג והם לזכות בהם אה"ר. בפ"ש וברכת החדש טוב (חי"ק). אגק ג צ-ב (ר"ח ניסן תש"ט).

תמאן רשימותיו; האם נפגש הר"ה מפאריטש עם אדה"ז (לרש"ז דוכמן). מאשר בת"ח קב' מכל' הי"ד. מוסג"פ הקונו' להה"ג, מכל' מהנ"ג, ואחרון חביב מכל' מועד המעד. ובל"ס ימצא אופנים המתאימים לזכותם של הרבנים. וכבר ל' להרמ"פ שי' הכהן, שכבר בא העת שבל הרבנים שבסביבתם ישוחם על דגל אנ"ש, **לכה"פ**. מ"ש שידוע אצל החסידים שר"ה מפאריטש לא ראה את אדה"ז – אמרת בן הורא. ואופן שמייעת מא' אדה"ז – שמענו מכ"ק מו"ח אד"ש לפני איזה שנים, שר"ה השותק במאד לראות את אדה"ז, שנגע אדה"ז בಗليل ההוא, ונסע ר"ה אחריו, אבל בכל מקום בו או א"ל ש"ע נסע אדה"ז שם. והתחכם הר"ה לבוא לעיר, אשר שם הי' צ"ל אדה"ז להתעכב, קודם בוא אדה"ז. ובחדר שיעודו לאדה"ז התהבא שם הר"ה תחת הסאפע, ובเดעתו הי' שאחר המא' יצא ממחבאו, ויברע אז ג"כ אצל אדה"ז קו' עצומה שהי' לו במס' ערכנים. ושבכו תחת הסאפע, והנה נשמע קו' אדה"ז, בניגון כדרכו: אינגעערמאן וואס האט א קו' אין ערכנין, דארף זיך אליאן מערידיך זיין. והתעלף הר"ה. וכשנתעורר מהתעלפותו, כבר נסע אדה"ז מהעיר. בפ"ע נשלה לו לזכות אה"ר: ביקור שיקאגא, והקובציים עם המא' ע"ד תחה"מ שטבוקש. קובץ מכל' הראשון אזל מהשוק זה מכבר... בפ"ש כל החבורה תה'. (חי"ק). אגק ג קל-ג (ו תמו תש"ט). [ראה מדור ענייני עבודה, עניינים למעשה: כשייש קושיא בעקרון ה'ערכנים'; ביאורי פסוקים, פ' בחוקותי: כשיש קושיא בערכין].

תפען שליח פוטו - מעלת הזוריות בזה; ישליח לאוסף הזכרונות (יב) נתק' עתה הפוטו נשלה בשבייל ס' התמנות להיות לזכרון בהיכל כ"ק מו"ח אד"ש, ולהעיר ממש"כ אדה"ז בגה"ק סכ"א עניין הזוריות. ולדייק ביל': בזוריות (וישכם אברם) – נפלאה (יל' דמרמו ע"ז מה שבצעמו חבש חמورو) – **להראות** – (גם לאחרים למן יראו וילמדו, ראה במא' יבת' דעבותה הבע"ת הוא עם אחרים, ויל' דברם בענין העקה הוא עבודה היפך מהותו, עתה ידעתי כי ירא ג', דזהו החילוק דבע"ת וצד"ג) – **שמחתו וחפצוי** – (פנוי הרצון תענגג, וראה בסוף המשך ה"ה פ' תש"ט בענין שמה ועונג). (יג) בטח ידווע לו מרצון כ"ק מו"ח אד"ש לקלול ולרשום סיפורי זקני החסידים ותולדות ימי חייהם. ומהראוי שירשם ימי חייו וכו"ב, ולשלוח למערכת אוצרת אוזה"ח לאוסף הזכרונות וכן לעורר את המושפעים מאתו עד"ז. בטח יאשר קב' מכל' זה. בפ"ש כל החבורה תה'. אגק ג קלט (טו תמו תש"ט).

ספרים (וועוד) – נשלחים לנו

קען בריאותו דכ"ק מו"ח אד"ש; משלוח העתק שיתת סוכות (לר"י הכהן כ"ז) כ"ק מו"ח אד"ש, מצב בריאותו, ת"ל, משתפר, ויתן לו הש"ית רפו"ש בק"מ, ויקוים בו מש"נ (תילים נה,יט) פדה בשלום נפשי גו' כי ברבים היו עmdi. מכתבו עם בקשתו לשולח לו העתק משיחות סוכות נת' בשעתו, וע"ע לא התאפשר למלאות הבקשה, כיוון שרק אתמול קיבלתי העתק הסופי. שולח אני לו העתק שלי (כדי שיקראו או יעתיקו, כרצונו),

וأشكשו להזכיר זאת בהקדם האפשרי. ואסימ בבר' הaga"ג ושב"ב נזכה לגאו"ש וכ"ק מו"ח אד"ש يولיכנו לקרה מ"צ; לאל"ת לאל"ג. (ח"ק, י"ר ועה"פ). אגק ב ג' (יט"כ תש"ה).

אשפ"ח שולח לו ספרי קה"ת (לר"ש גראוסמן). אישר קב' מכתבו, אף כי גם קודם לזה חוק"ד מהאותו וגיסו שי' (רש"א וחוג' קורנובסקי), להנעשה אותו ואופן הסתדרותו, נהנית לראות מכותלי כתבו כי נשתדר בגו"ר עד שגם ניגש לעבות התעמולה לחיזוק בדא"ח בפרט ובתוהמת"צ ויר"ש בכלל. בוגע להנדפסים שבักษ, צויתי לשלווח ע"ש בחביבה בפ"ע סה"מ סה"ש קונו' יב"ת ושמועון. לע"ע נשלח ע"ח קרן המצוות של המל"ח, כין שהו לזכות בהם את הרבים, עד שישדר במקומו שישלמו بعد הנדפסים הנשלחים אליהם. כי קופת קרן המצוות מוגבלת במאד, ובשוררה ראשונה הם מחנות האיזוריים וכיו"ב שאין ביכולתם כלל לשלם. ... אגק ב שסז (ג מנ"א תש"ח).

ויאן משליחי 'شمועון', והומש בראשית עם פרשי' (להר"י פלייער) בمعנה מכל' בצירוף ההמחאה על \$ 41 דמי חתימות על השמوعון והטקס בהתאם לרשימה שליח, נשלחו תיכף לחותמים החוברים מתשרי ומ"ח. בדבר החומש – בראשית עם פרשי' במחיר 45-41 סענט, אם כיון לחומש מסוג הנ"ל ומסכימים גם למחיר, מוכנים אלו להשתדל בסודור הקניין והמשלווה. [לסייעיה פ' פילגשו וגוי ואתה מעכה]. (ח"ק, י"ר ועה"פ). אגק ב ע-ה. (כג מה תש"ו).

תשלום עבור הספרים שמקבלים להפין

ופש"ז ברירת תשלום עבור הספר ('לעומת 'עד לה לאיש מלוה'). נת' מכתבו בצירוף دولר א', ומתחוון שמעיקם בשילוח ספרים וכו'. והנה, לא היה כל' כוונה להעיק, וידוע מרוז'ל (חולין ז,ב) ישראל קדושים הן יש רוצה כו' –וכמ"ש בפירוש בכל' הנשלחה ע"ד הספר אשר כ"א יכול להזכירו אם מאיזה טעם שייה' (עי' סוטה מד.א. לפיכך תלה תורה כו') איינו רוצה בו. ומוסג'פ הדולר הזורה, עפמ"ש בחולין שם. הקונו' וمعنى' אי'ץ להזכיר לנו, ויישאר אצללו – ולכמה אנשים נשלח מבלי כל' דרראי דמוני. ובתווח אני שאמ' יעין בו ימצא בו דברי חפץ וכו', ולא להסכמה זוק הספר. ביותר נפלאתי על מכל' כת"ר, כי ראיינו מצין – לעניין שליחת הספר – לקרה ולשו"ע חו"מ סצ"ז, וכונרא כוונתו לס"ב ווז"ל שם אסור לנgeoש את הלהה לפרטו כшибוד שאין לו אסור מפני שהוא הכלם בראותו למלה ואין ידו משגת לפרווע'. באשר נגע בעניין דין, ולפערן"ד דבריו תמורהין, ראיינו להאריך קצת בביבור הדבר, והתמי' היא מכמה טעמיים: (א) קרא - שלא תהי לו כנושא- והשו"ע הוא דוקאCSI שאין לו, וככל' הש"ס והפוס'. ואם המלה מסופק אם יש ללוה אם שייך בהזה לומר סד"א לחומרא, כבר העיר במנ"ח (מצוה צ) דמלישון השו"ע (חו"מ סצ"ז ס"ב) משמע דין כאן איסור כלל, ועיי"ש טעמי' דמסתבר, ועאכו"כ בנדו"ג, (ב) תמורה עוד יותר מה שציין לדין אסור לנgeoш כו' הו, לדין זה לא נא' אלא בלוה ומלה. והחילוק פשוט: הן מצד העונש - שעביד לוה לאיש מלוה (עי' רmb"ז עה"ת שמות כב, כד) ועוז"נ הרכבת אנווש (ב"מ עה,ב), ויש לצרף גם הוא דאין מעיז פניו בפני בעל חובו, ע"פ גי' רשי' (ב"ק קז,א) שהוא מפני שעוואה לו טוביה דזה שייך גם להגינה והכלימדה. הן מצד העניין - דמחויב לשלם לו - משא"כ בנדו"ד שלא שייך כ"ז, ופשווט. ולא עוד אלא אף' אצדקה דיש כאן מצוה – אף' שאין החיוב בהזה כמו החיוב דפריעת חוב, שם גם אם אין ידו משגת בכ"ז יש עלייו החיוב גם בשעה זו, משא"כ בצדקה דין עין חייב בצדקה אם אין לו פרנסה (עי' ש"ע יונ"ד רסרא"ו וסרנא"א, ואכ"מ), אבל בצדקה דין עין ענין עבד לוה גו' שלא קאי הצדקה הדיין שלא תהיל לו כנושא, וכדי' בב"ב (ח,ב) דהוא צריכים לקרוא דופקדי עעל כל' להחצוי, איננו אלא מדברי קבלת ללא דאוריתא, וגם האיסור זה בצדקה איננו אלא כשתובעו (כמ"ש הרמב"ם הל' מתן ע"פ"ז הי"א, והועתך בש"ע יונ"ד רמ"ח ס"ז), משא"כ בלהה דאפי' להראות לו אסור. ועפ"ז מובן בפשיותה הא דירוש' הוריות (פ"ג ה"ד) מעשה בי' ר"א כו' וראה בותינו ונתייחס מהן עליה לו לביתו כו', דלכאו' קשה הם לא היו צריכים להראות לפניו, דמסיים שם ונתפללו עליו, משמעו DIDYOU זיריך מנכסי. ויש לדחות דיולי לא ידעו דין אין ידו משגת כלל, ובפרט לගירסת דין פ"ד ס"ח דאיתא שם א"ל התפללו עלי, אבל מל' הפסיקים הדיין ברורו זאיינו אלא בתובעו וכ"ש בנדון דמכירה, ועאכו"כ כשמודיעין מתחילה שהביזו שלא לknوت. (ג) בכ"מ בש"ס ופסיקים מוכחה דא' מדרכי מכירת שחורה הי' ע"י שהיו מזרים בבתים עם סחרותם (ב"כ כב,א ועוד) ואין פוצה פה ומפרקן כלל וככל, ועאכו"כ כשהוא ע"י

כתב המוכר ולא ע"י פיו דאו קל יותר להשיב פניו, אין מקום כלל לפקפוקים. בבר' לאלא"ת לאלא"ג (ח"ק, י"ר ועה"פ). אגק א רז-ט (י"א סלו תש"ד).

পশন' ניצול והפצת הוה"ל; עולותם: (לרא"א פיגלשטיין) שמנתו לשמעו כי כמ"ע עוסק במקומות מגورو החדש בחיזוק התורה והיהדות, וכי בטח שעמך כבר, فهو או יותר, עד עובdot' מהנ"י' וה'מל'ח' בכלל, והס' והחומר לקרירה המופיע ע"י הוצאתנו 'קה"ת' בפרט. כבר לפני פסח העבר שלחנו לכמ"ע דוגמאות מהוברתנו השונות, ולפלא שלא אישר עדיין קבלתן. מצרפים אנו בזה רשימה של הוצאותנו כדי שיוכל כמ"ע לבחור מהנחה לו, ובזהודיעו לנו את המט' הדורש נשלה לו אי"ה. מוסדות העוסקים בחינוך היהדות ורוצחים בהפצת החומר שלנו, יכולים לקבל הנחה של 10% ופטורים מהוצאות המשלה - שעלה לסכום גדול - למדינתם, או 25%, ומהשלחה על השבונים. [איסיים במצב חדש זה היא – נר חנוכה - ג' מצוות ברורות. ע"ש]. בתקווה לעמוד עמו בקשר מכך תמידי, ובבר' לאלא"ת לאלא"ג. (ח"ק, י"ר ועה"פ). אגק א רז-ז. (י' סלו תש"ד).

পশন' הנחות במחירות הס': משלוחם; 'היוי'י' – נתארהה; (לרא"ה הבלתי) (א) בשים לב- כי משתדים אנו להזיל לפי האפשרות במחירות הס' הדוחתנו בכלל, ושגם איננו מחשבים לכם הוצאות המשלה שעולה כעת בממון רב, תבינו כי אין ביכולתנו למרות התחשבותנו עם טעמיו ונמקוין, להשתנה יותר גזילה מ-20% למאה; (ב) בקשנו בעניין הקואה"ק מסרנו למרכז; (ג) חלק מהס' שבקש שלחנו, ובקרוב נשלים אי"ה למיט' שבקש, משומ סבות טכניות שלוחים אנו לפעים חבילות, חבילות, אבל כולם מהיחסות לשכחו, כגון מה שהשלחנו ע"ש הרה"ג ג' גלייענסטיין, אורינשטיין, פארץ, ובודאי יקחם אצלם. (ד) מאשר התאהרה הופעת 'היוי'י' לש.ז. נדפסה חוב' קטנה מורה שיעורי הלימוד היום יומיים, ושלחנו לו מאות עקי' ממהם. (ה) תמי' שלא נתקבל ע"ע מענה על מכתבך להרה"ג כו' ש"ב מהרשיל"א וש"ב מהרחה"א נאה. [ראה המשך מדור חנוכה: הוראה מתנוכה לעובדה והפצה. בבר' לאלא"ת לאלא"ג. (ח"ק, י"ר ועה"פ). אגק א רז-ה (ב' בטבת תש"ד)].

ויתן משלוח הס' לאה"ק ועלותם; הערות הרש"ג על התניא; להשתתף בהו"ל. בעניין שלוחה ס' הנדרשים כאן לממן, מוכנים אנו לשולוח כפי בקשהו, אבל בפירוש רק ע"מ לקבל מהירים, כי חוסר האמצעים פה גדול ומונע מהדפסת כמה עניינים. ולא די אשר אנ"ש באה"ק לא השתתפו ע"ע בהו"ל ס' דא"ח וכו', אלא שגם הגיעם בעד הס' אינם שלוחים זה כמה שנים (ומיורו"ו באים בטענה שבת"א מחלקים חיים, ולמה אסרו זה עליהם). בוגיע לפועל הנה, נשען על מכתבו ועל אחריותו, ציוית להזדש השילוח אליהם כקדם ועל תנאי הנ"ל. מהירiy כל הס' ימצא בע' האחרון של הוצאותנו. ממה שנמצא אצלם מהשייך אלינו בבקשתה ליתן לאה"י שיחי' 50 לא"י [ראה מדור רביעי, בעניין הוריו: ת"ה על החבילות לامي תי'], והשאר למסורת, אחרי שינוי את הגיעם לו, לקופת כ"ק מו"ח אד"ש. ומטבו להודיעני כמה עלה הסכום. ת"ה ראש אם יענה בהקדם עכהן"ל. בבר' לאלא"ת לאלא"ג. אגק ב קיב-ג (ادر תש"ז).

צ"ל ידע מתאים בתוה"ח כדי להבין השיחות ומוא' שנדרשו

পক' להבין דיקרים בשיחות ובמא' יש לברר אצל מומחה בתוה"ח [מכבר פנו אלינו להו"ל השיחות מאמרי דא"ח והמכל"ד כ"ק מו"ח עד כ"ש הקשורים בביברו עיר שיקגו, שבט' תש"ב. מכמה סיבות נתעכט הדבר ע"ע]. הני משתמש בהזדמנות זו לענות לרבים השוו ומקשים בשיחות או במא'. אף שהשיחות ברובם המכريع מובנים לכ"א, אף לאלו שאין להם ידיעה בתורת חב"ד, בכ"ז יש בהם עניינים, וביתר אלו שלא באו אלא בדרך אגב, שא"א להבינים על בורים כ"א אחריו הקדמת לימוד תורה"ח, עכ"פ ידיעת יסודי שיטה זו, שלא נתבי' מתחילה ועד סוף בשיחה זו, ועכ"פ כלל הידעו: 'ד'ת ענים במקום זה ועשירים במ"א!. מובן מאליו, שהמקרה בשיחה או במ"א, ועל יסוד זה שאין הוא יודע תירוץ לקושיתו – השיחה או המא' אין להם מקום אצלו, אף שכלי ידיעתו בשיטת תורה חב"ד ויסודותיו' היא בת חד יומה, ולפעמים תוכפות גם 'ידעה' שטחית זו מוטעת היא, הנה עליו נשא משל הרמב"ם (בಹקומו לפיה"מ) בדברו ע"ד לימוד סודות התורה, וזה: הני גותן לך בו מישל מבוי' לנו ששאל לאיש .. נבון ומשכיל, והוא נערר ורק מהכ' התשובה וחכ' הכוכבים, ונאמר לו מה אתה אומר באיש שהוא טוען שגור' המשמש .. (יודע הוא) כמה מילין יש במדתו .. האיש ההוא זך הרעיוון .. לא יהי' בלבו ספק על החיים זאת הטענה בטליה .. אבל כשירגיל נפשו בלימוד .. תשיב לו הטענה אמרת שאין בה ספק .. ויאמין בו אמונה גמורה .. ק"ו יהי' העניין במ"י

שאין לו ח' כל .. אבל הי' נסעו משל אלמו לשכל אשתו, שנסאלחו שאלה משאלות האלקיות שהם צפנות בדרשות, אין ספק שהם רוחקים בעיניו כרחוק המשמש מן הארץ, ויקצרศาลו להבין דבר מהם, עכ"ל. וכך מה החוליה ברגליין לא יליך לבקש רפואה אל האדריכל, אף שהחוליה בנה בחכמתו בניינים גדולים ומפוארים, כ"א ישאל בעצת הרופא המומחה באוטו מקטוע, ואם האדריכל איש ישר הוא, הרי גם הוא בעצמו יבהיר להחוליה שאף שגאון הוא - האדריכל - בחכ' בניין בתים, אבל אין לו הבנה כלל בחכ' הרפואה, ולכן על החוליה לפניו לרופא, כ"ה מי שהוקשה לו עניין או פרט במא' דא"ח, ורוצה לבארו לאmittתו, אין לו לפנות אלא לאלו הלומדים בתוה"ח ועוסקים בה. ואם עכ"ז כשיתעה ופנה בקושיתו למי שאינו מומחה בתוה"ח, ויהי האיש, מי שפנה אליו, איש ישר ותם לבב, יודח ויאמר: גדול הנני ב"ה במקצוע פלוני שבתורה, אבל בתוה"ח לא עסקתי בדברי, ולכן עלייך לפנות לבקי בשיטה זו דוקא. אג'ך ארט-פ' (תיחילת קיז' תש"ד).

ונגן [בענין קוביץ ובו מענות והסבירים בענינים شبשיותה ובעניינה תורה]. כאן: דיקוק בשם 'עקבייא בן מהללאיל': עקב המתפלל (נדפס בקובץ ליבאויטש חוב' ב). א' ממטרות התיחסות קוביץ זה - שיישמש בימה ממנו יתדברו אנ"ש, וכל הנלהה עליהם, בכ"ד הקשה בתוה"ח בכלל, ובספרים היו"ל במשך זמן אחרון בפרט, וכמ"ש בהקדמת המערכת בקובץ חוב' א. כמובן יודפסו רק השו"ת שיש בהם עניין לכל קהל הקוראים. אותן השאלות שלא עניינו אלא את היחיד, יבוא המענה עליהם אם מכל' אל השואל, או בקובץ במדור זה האבל בקיצור. *** בפתחת המדור, הנני לענות על ש' כללית, שמשמעותם רבים שואלים, בקראמ' בשיחות היו"ל ע"י מער' א'וצח"ח, והיא: עניין פלוני בשיחה - אינו מבואר כלל; פ' הפסוק ומרוז"ל בשיחה - הלא אינו אלא צחות בעלמא, ואין לו יסוד ומקור. -התשובה ע"ז: אף שהשיחות (הנדפסות), ברובם המכريع, מובנות אף לאלו שלא עוסקו בתורת חסידות חב"ד, בכ"ז יש בהם כמה עניינים, ובפרט מallow שלא בא בשיחה אלא בדרך אגב, אשר א' להבינם, כ"א אחרי הקדמת לימוד תורה, או, עכ"פ, ידיעת יסודי שיטה זו. ובמאמרי דא"ח או בשיחה אחרת מתבאר בודאי עניין זה כדי צרכו, כי ד"ת ענים במקום א' ועשיריהם במ"א (ברירתא דל"ב מדות טו. ועי"כ ירוש' ר'ה פ"ג סה"ה). כן פירושי הכתובים ומרוז"לشبשיות, רובם כולם מקורם בדרכו"ל, או שמיוסדים על המתב' בדרכו"ל בתוה"נ והנסתה. *** לדוגמה, הנני מביא פה א' התמייהות ב'מאמר פליאה' (לפי"ד השואלים), ששאלו בקונ' ב'יקור שיקאג' שיצא ז"ע לאור. בחרתי בש' זו, באשר חשבה השואלים לתמי' שאין מקום לתשובה עלי' כלל וכלל. וכאשר נוכחה בזה שאפי' שאלת כזו אינה אלא מהשرون ידיעת השואלים, ולא עוד - אלא שהמאמר פליאה' מקורו מפורש בדרכו"ל, הרי מתמי' זו ידונו בכ"ש וק"ו על שאר השאלות. בשיחה ב' בקונ' זה (ע' 20 מסופר, שהרב ר' ברוך מרדיי אמר ע"ד הצחות: עקיביא בן מהללאיל אומר - די פיאטוע פו א דאונגער וואס לוייבט דעת אובייערשן ב"ה זאגט קו'. כשותפרスマ השיחה לראשונה - בימיוגרא, חורף התש"ב- נתחלקו המקשים ל'ב' כתות: (א) כת המבקרים ע"מ לקנתר ושמחים למצוא תקלה הכריזו: הלא אלו דברים מאזו ומקדם, אשר דרך החסידים ומנוגם לאמר רמזים וצחות בלי כל יסוד ומקור, והרי בזה ראי' נוספת. כי אף שהtabibot' עקיביא' מהללאיל' הם ל' נופל על ל' עקב' ולהלן, אבל הייש מקום בשכל לאמר, שהנאמר במשנה 'עקבייא בן מהללאיל אומר' יש לזה איזה שייכות לעניין א' פיאטוע פון א דאונגער וואס לוייבט דעת אובייערשן זאגט?! ... והנה לא די לחסידים בזאת ועוד הוסיף חידוד על חידוד, כי - עקיביא ומהללאיל' הם אנשים נפרדים, ופירוש החסידים הוא כאלו זה אדם אחד! (ב) כת הב', אלו החפצים לדון את כל אדם, א'פי' את החסידים', לך' וכות, אמרו: אמת כן הוא אשר אמר הרב"מ אינו אלא צחות ואין לו יסוד - אבל הרי מפורש נא' בשיחה שאינו אלא צחות. ואם לטובני המגידים הותר לאמר פ' כאלו למה יגרע חלק החסידים? ובפרט שרعيין הכרוך במא' זה רעיין נשגב הוא: בגודל ערך עבודה הלב והרגש וכו'. פתגם הרב"מ עורר תמי' עכ"כ שאפי' מאן"ש נמצאו שואלים בטענה: למה מפרסמים בדף עניינים הנותניים מקום למגידים לנקטר; ראו החסידים הוסיף' פ' אחד שאין השכל סובלנו ואין לו מקור בדרכו"ל. *** והנה, אם נשים לנגד עניינו אופי האיש, ובאיזה מסיבה א' פתגם הנ"ל - שהרב"מ היל' מהגאנונים אשר בימיין, ובהיינו צעיר לימים כבר הי' - בימי הגר" - ריש מתיבתא בוילנא, וצחות זו א' במענה לגישו - גאון בנגלה, מנגד על שיטת החסידות, ובנו של מגנד לשיטה זו, ואמרה במאמד גאוני העיר ולומדי', ואחרי שמייעת פלפול عمוק. - לא ישאר מקום לספק כלל,

שהרב"מ לא הי' עונה לגיסו בצדקה ודבר מוסר בעלםא, בלי יסוד חזק בדרכו"ל, חזק כ"כ עד שגם גיסו וכל המוסכימים מוכרים יהיו להזות זהה. ובפרט שבאים ההם הנה רוב המכريع של המתנגדים אחזו בשיטה, אשר אין עניין למגינים ואומר מוסר, אלא בשבייל הנשים, עמי הארץ, ות"ח בשעה שראשם כבד עליהם וא"א להם לעסוק בלימוד. ובכל דבר וענין הי' שואלים לכל בראש: מה"מ ואיפוא רמייז באורייתא.

***** שיטת מדרש השמות** (לדוריש סמכון בין משמעות השם ומזהות הנקרה בשם זה) – חזון נפוץ הוא בתושב"כ ובתושב"פ. ולא רק בשמות כללים - שמות המין. השם מורה על טبعי המין, כמו"ל (בר"פ"ז) א"ל (הקב"ה למלכים) חכםו (של האדם) מרובה משלכם, הביא לפניהם את הbhמה את החיה ואת העוף, ע"ל זה מה שמו ולא היו יודעין, העבירו לפני האדם, א"ל זה מה שמו, א' זה שור זה חמור כי. ובאי' הרמב"ן (בראשית ב,יט) הקב"ה הביא כל חיית השדה וכל עוף השמים (עי' תוד"ה כל חולין סוב) לפניו אדם שהכיר טבעם וקרא להם שמות, כלומר השם הרاوي להם לפי טבעיהם (ועיג"כ בחזי ע"פ זה. של"ה בהקדמה ביהמ"ק בסופו. שהיה"א פ"א. ד"ה אר"י כת' לא אבא ברוישים של מעלה כת' ת"ש – נdfs בקומי מא, ועוד), אלא גם **שמות פרטיים** וכן הוא, אשר דרשו משמעות השם של מזהות הנקרה בשם. וראשון במקרא מפו' (בראשית ג,כ) ויקרא גוי הזה כי היה היתה גו'. יותר מזה: מצינו דודרשיון שמות אפי' במקום דלא נתכוין נותן השם לדרשה כזו. דבר זה כת' ב תורה (בראשית כו,לו) hei קרא שמו יעקב ויעקבני גו', וכפול בנבאים (ש"א כת'ה) כי כשמו כן הוא נבל שמו גו'. ומצוי לרוב בדרכו"ל. למע' מזה: אף את"ל שני ראי' מדו"ל בשמות המובאים בתנ"ך, כי בהם י"ל הטעם לדרשה, כיון שהובא השם בתורה בזדיינם בו יש איזה רמז ולימוד (בזה מתורצת הערת המהרש"א בחד"ג יומא פג,ב). הרי מצינו דר"ם (ויאם שם) דיק בשמות אנשים שהיו **בימיו**. ומעשה רב הוכיח כדבררי ר"מ. [זהא דמסים שם ר"מ אימא דאמר אני חששஆ אהזוקי מי אמר, הוא משומש שאין השם מוכרכה במשעיו, כי הבחירה בידו היא, אלא שטבעו נטה להה (עדמ"ש ברמב"ם ריש הל' דעתות, ועיג"כ הל' תשובה פ"ה ה"ז. ומ"ש שם בלח"מ - מפו' הוא ברפ"ח מה"פ להרמב"ם). ויל' שזהו ג' כת' כוונת המדרש (בר"פ ע"א): יש שמותיהם כערבים ומעשיהם נאים כת', להשミニו שאין השם מcocריה באופן - ביל' הרמב"ם - שא"א לו זו מננו]. וגדולה מזה מצינו בדרכו"ל, **שם השם לא רק מורה על מהות האדם אלא גם גורם**, כמו"ל (תנחותמא ס"פ האזינו) לעולם יבדוק אדם בשמות לקרו לא בנו .. כי לפעמים השם גורם טוב או גורם רע. וביוםא (לה,ב) חז'マイ סליק בי' (הינו דשו' – על שמו של רשע- גרים למייתו. דאי' לשואה בתרור עונש, דאי' לשונש גודל יותר מדי, ועוד דהעונש hei צ"ל על נתון השם ולא על נושא השם). **וגורם באיש נושא השם לא רק במה שישיך בעצמו, אלא גם ביזצאי חלציו**, כדאי' בברכות (ז,ב) מי רות אר"י שזכה והוא ממנה דוד שריווהו כו' מן"ל דשמא גרים כת'. במילא מובן שיש מקום לדירוש שמות האבות גם בוגע למחות הבנים. וב' אופנים מצינו בדרכו"ל: (א) שהאבות נק' ע"ש מהות הבנים, וכנ"ל ברות, וכמרז"ל (מגילה י,ב,ב) מרדכי בן יair בן שמעי בן קיש תנא כוון על שמו (של מרדכי) נקראו, (ב) שאף שלא נק' ע"ש הבנים, בכ"ז כשמזוכירין שם האבות על הבנים ה"ז בא להורות על תוכנות הבנים, כמו"ל (סנה' כת'ב, קרחה כת' בנו יצחר, בן שהרתויה עליו את כת' ע' עצהרים כת' ולייחסוב נמי בן יעקב בן שעקב עצמו לגיהנם כת' – אשר מדמקי' בפסחים' בפסחים' ולייחסוב נמי בן יעקב מוכחה דאף שלא נק' האבות לא מינה ולא מקצת' ע"ש הבנים, בכ"ז דורשין שמותיהם אם נזכרים על הבנים. ** ע"כ בוגע למדרש שמות בכליל, שמיוסד דרך דרוש זה בדברי רוז"ל לדყיק בשמא, ולא רק בשמו עצמו, אלא גם בשמות אבותיו אם נזכר שם אביו עליו (וכמו בעקביא בן מהללא). ובנדו"ד דצחות הרב רב"מ בפרט – מקורו מפורש בדברי האריז"ל. נקדים מ"ש במדרשי אגדת בראשית (הו"צ' בובער, מבוא פ"י"א) וזו"ל: ולמה נק' שמו (של בן קינן) מהללא, שהוא חזר בתשובה תחלה להלל ולהתחליל לשבח לפני הקב"ה. וזה"ל בכהאריז"ל (בשער הגולגולים הקדמה לא): דעת כי כל הנשומות .. כלולים ונחלים באדה"ר .. כל אבר ואבר מרמ"ח אבריו .. והנה העקב .. מתחלק ליותרמן תרי"ג ניצוצות נשמות ואכללים הם נשמת .. ונשמת עקביא בן מהללא. וביתור באור שם (סוף הקדמה לב) וזו"ל: עקביא בן מהללא .. בסוף עקב .. ולכן נקרא שמו עקביא ולפי שעקביא זה תיקון ג' כת' בחיי מהללא בן קינן לכנ' עתה עקביא בן מהללא. – וויש להעיר מהמשנה (עדויות פ"ה מ"ו): אין עזרה ננעלת בפני כל אדם מישראל בחכמה - ויש גורסין בענוה. וביראת חטא בעקביא בן מהללא. וראה בבעה"ט ר"פ עקב, של"ה השם, ועוד – עה"פ עקב בענוה ירא ד' – ששניהם, ענוה ויראה, נק' עקב. *** ביאור יסוד צחות תמורה זו יכול להיות לנו לדוגמה ולאות, כי בזדיין כל המאמרים אשר בשיחה"ק, אף אלו הנראים לתמהווים

בעינינו, יש להם פי' וביאור היטב. ועל כן דא ארז"ל (ירוש' פאה פ"א ה"א) כי לא דבר ריק הוא מכם, ואם הוא ריק, מכם הוא, למה שאין אתם מгиיעים בתורה. ואם צחות של חסידים הראשונים כן תורתם עאכו"כ. אגק א רפו-רضا (אייר תש"ד).

לשולה לבאן ספרים שי"ל

שיזו משולח מכ"ע למיל"ח; מקורות להרמב"ם (ד"ר הילמן). לפי אופי החוברת ראוי כי שימצאו כרכיו ירחון זה בספריה של המל"ח, כמובן אם נשלה הוא בטור השורה בספריות כאלו או בחלווף על הייל' על ידינו, כי אין בתקציב שלנו הוצאה לחתימה על ירחונים ומכ"ע. בעברית על חוב' הנ"ל ראיתי המא' מקורות להרמב"ם וכו'. - כנראה שלא ראה הס' שערי דעתה על הל' דעתות, שרוב דברי המא' באו שם, ומהם בביורו יותר. ומש"ש על ויש מקצר (א,א), ומה היא תקנת (ב,א) לא יהא אדם (ב,ז) – אין הדמיון עולה יפה. אגק ב רפ (ד טבת תש"ח).

תיען ביורי תניא מהר"ש גرونם (דר"מ אקסלרווד). הגיע לידי ס"ס ביכעל קטן ביאורים על ס"ב שהביא הר"ש שי' פאלמער ות"ח כפולה לכת"ר ע"ז, ובודאי יודענו אם זהו מביאורי הרש"ג שרשם לעצמו וישנם נוסף ע"ז ג"כ מה שהי' או בע"פ בעת הלמוד או שג"ז נכלל ביכעל הנ"ל, כי איזה דיווקים שסיפרו לי בשם הנ"ל לא מצאים בכת"י זה. כן הביכל מסתים באמצע פמ"ד וא"י אם זהו כל מה שנרשם או שחרר הסיום ועל הבירור בכ"ז תודתי נתונה למפרע. מוסג"פ הקוני שהו"ל זה לא כבר ובודאי יזכה בו אה"ר. ואחתום באיחול הה"פ כו"ש ופ"ש כהדו"ש. (חי"ק). אגק ג ה. (ו ניסן תש"ט).

משמעות

פ"ן ציפוי זהב בכלים כו' (כ' העורתו ל"משמעות") (נכ' בשנת תש"ב- להרמ"פ הכהן כז). מודים ע"ז, ובע"ה נתקן בחוברות הבאות מהערתו ס"א. הערתו ב: א"א באו"א בדיבור לקטנים, כי 'נפטר' – לא יבינו מה זה, והלא כן תרגמו גם בחרט מלפניהם (בפרט ע"ד יעקב אבינו לא מת'). הערתו ג: עיקר הכוונה הי' לספר ע"ד ציור הכלים כדי שידעו מזה, ולא להפリア ע"ד ציפוי הזהב, שכן לא נכ' ע"ד ציפוי הקרשים. שמהנו לראות שקרא השםously בעיון, ואם היו לו עוד הערות גם להבא בטח יודיע ונתחנין בהן. בהזמנות זו ברצוננו לבקש להשתדל בהפצת השםously במחנו, כי גודל ערכם ותועלתם לקוראים הצעיריים הוו בטח הכיר. ונשמה לשמעה מה אפשר לו לעשות בזו. בכל הכהוד, בברכת האלther לגואלה. אגק א לו (כו אייר תש"ב).

פ"ן שמשמעות, מסי"ש, מל"ח (דר"מ ז, ד"ר מושקאט). בمعנה – לפלא שבתביעת אלינו, מעולם לא קיבלנו מאתו לא מל' ולא דמי חתימה. ובבקשה רבה, שככל השיר אלינו יכתוב ע"פ הכתובה שלנו. ובודאי תמולא בקשתו לבדוק. החוברות שקבל עתה, הן אשר אנו שולחים לדוגמא, ולפלא הי' לנו כי לא קיבלנו מכוב' מכתב מענה כל עת זו. עתה – שמהים אנו להכנס מע"כ שי' לרשות החותמים, ויקבל החוברות החדשינן כסדרון אי"ה. בטח ישלה דמי החתימה וגם ישתדל לרכוש להן עוד קוראים. כי גודל ערפן הוו בטח הכיר, ונכוון לעשותו ה'משמעות' וה'טאקס' ל'בני-בית' בכל בית היהודי. מהעלון הלוטה בזו יראה גודל העבודה הנעשה ע"י מל"ח, העומד תחת נשיאות מו"ח כ"ק אד"ש, בשדה החינוך, וענני הדפוס השוניים שי". ל. שולחים אנו לכל' גם דוגמאות מענני הדפוס שהופיע זה לא כבר. בטח גם במחנו יש מקום להפצת ענני דפוס אלה ולהבטה מצב החינוך בכלל. ובפרט רוצחים אנו להעיר תשומת לב כ' לעניין 'מסיבות שבת' (דו"ח ע"ד עובdot המסבירות' בפרט נשלה לו), ואולי יאות לארגן 'מש"ב' במחנו. בשמענו שמעו הטוב, בטוחים אנו שיתעניין בכל לבו בעבודות מל"ח, ונשמה לשמעו ממנו בקרוב מהנעשה במחנו למען החינוך החרכי. כאשר המן וביקש להשמיד להרוג גוי, הנה מרדי, מלבד שביקש את אסתור שתתחנן לפני אשושורו, אסף, כסיפור רוז'ל, ילדי ישראל ולמד אותם תורה, ובפרט הל' השיעיות לזמן שיבנה ביהם"ק, וע"פ ל' חז"ל, עי"ז בטלת גזירת המן. ז.א. – בשעת צרה היא ליעקב, מעיקרי הצלחת כל עם ישראל הוא חינוך ילדי - וילדות. ישראל ברוח התורה והיהדות, והשרשת תקווה הגואלה - ואל יאוש ח"ז. במה"ב ע"י מ"צ, בלבותם. אז נהfork הוא אשר ישלוו היהודים גו' וליהודים הייתה אורחה ושמה ושונן ויקר. - בתקופה לשמעו ממנו בקרוב, ובברכת לא"ת לא"ג. (חי"ק, יו"ר ועה"פ). אגק א ג-ד (ادر"ח אד"ב תש"ג).

הו"ל - ועוד - בשגагי

ורוּפָן הַדְּפָסָת ס' קָה"ת בְּשֶׁנֶּגֶה (לאברכים והת' **בְּשֶׁנֶּגֶה**). הגיוני מכתבים (וכן חבילת ס', וכיה: מאמרי רנ"ז, פוקה עורים, לקו"ד, הי"ו, קו"ק). ויפה אמרותם שענין סידור מהליך 'קה"ת' במוחכם הוא חפץ כ'ק מוא"ח אד"ש, ומכו שכתבותי במל' הקודמים. – במאכטבכם הב' ישנה הצעה שיתעסך בזה בחור ושמו ליביל בלומברג שי'. כיוון שאין אנו כאן מכירים את מהותו, הרי אל ביניכם נשען, ובלבך שיהי', כל זמן שאתם שם, בהשתתפותכם, וגם אה"כ תחת השגחת הר' אשכנזי שי' והוא האחראי לפני כ'ק מוא"ח אד"ש. פליאה שלא עניתם על שאלתנו איזה ס' יש אצלכם על אחר (מהרשימה שבמכתביו הא'), שזו תומ"י נא להתחילה בהדפסה – 300 מכ"א, וחודיעוני ואשלחה נוסח השער. מלבד זה, הנני שולח ע"ש הרב שי' איזה ס' מכאן, ממה שיש אצלך מן המוכן. הננייר והכריכה צ"ל מהיותר טובים. לשולח נייר מכאן א"א לנו לע"ע. בראשימת ס' דא"ח שהדפסתי בסו"ס תוה"ח, ושהנני מכין מהד"ת ממנה, רציתי להכניס גם מה שהדפסתם, אבל א"י על בירור ראשימת כל מה שהוא". למענה מכם נחכה, ואסיים בבר' לאל"ת לאל"ג. (הי"ק, י"ר ועה"פ). אגק ב��וכו (כז ניסן תש"ו).

וילטן הדפסת ס' קָה"ת בְּשֶׁנֶּגֶה (לאברכים והת' **בְּשֶׁנֶּגֶה**). בمعنى מהפרטים שמסר לי הר"ר גראפינקל: (א) כבר כ' בפקודת כ'ק מוא"ח אד"ש, שלא להזכיר שום דבר ממה שנדפס ע"י א' המוסדות שלו, מבלתי לבקש ורשון ממן מרأس. ואין נפ"מ באיזה שפה שתהיל. והנה שוב הדפים 'טאקס', 'של"ה' וכו'. (ב) ה-200 כבר נמסר לו להר"ג, והשאר - מהשייך להסידור. יומסר לו במשך ד' שבועות כפי הוראתכם. מהסידור [תו"א עם שעה"כ שהדפיסו, וכן שאר הס' הנז' לקמן] אנא לשולחו לע"ר רק ב' עקוז' לכאן לקה"ת והשאר יהא מונח אצלכם (תוכלו למוכר מהם במוחכם לא פחות 2.5 דז' של ארה"ב) עד שנודיעו لأن לשולחים. (ג) דרמ"צ ושעה"כ לשולחו לכאן. אם עדין לא נרככו, או זוי לשולחים בלתי-מכורכים, ונדריס פה עוד שער, ואולי יהיה ג"כ איזה הוספה. כן ממה שמדפסים מכאן ולהבא, אם מאיזה תעם שייהי' אין פנאי להחות לשולחו נוסח השער וההוספה, או זוי לשולחים לכאן בלתי מכורכים. (ד) נשלחו לכם תוו"ח ופייה"מ לאדהאמ"צ ובודאי מדפסים אותם. ואכפול עזה"פ בקשתי להודיעני איזה ס' (ומאייה דפוס) מהרשימה במקتبיה הא' ישנות אצלכם במצב טוב, ולא נוצרך להפשים כאן. ביחוד נוגע התו"א (מדפוס זיטומיר תרכ"ב). (ה) מענני הדפוס בשbill יהודית הצעיר [חכ' צייריהם יהודים שם. אודותם ואלהם – מאגק אדמ"ר מורה"ץ] נשלחו לכם כפי בקשתם. כן נשלח מהיו"ל בעתיד הקרוב בשפה האנגלית (מה טוב של תל' הת"ת יישו לחותים על 'השומען' והטאקס') ומהירם תכנסו ע"ח ההדפסה שם. (ו) אם ישנים מהח"י, ובפרט מדור הצעיר, שאינם מבינים אלא שפת המדינה (cinguיש), או זוי כדי להעתיק, כਮובן באופן שתהיל העתקה טובה ואמתית, אלא מהוואותינו הנחוצות ביותר לפי מצבם הרוחני (שבת, תפילה, תורה וישראל, ספרי' לחגיגים, הפטגמים אשר בליקוט יומי האנגלי וכירוב'). ואולי גם חלק מהשיחות והביביאוגרפיה של כ'ק מוא"ח אד"ש. ובבקשה להודיעני תיכף חוו"ד בזה. [ראה המשך, בביורי פסוקים, בעולותך: שבחו דאהרן שלא שנייה, גם בתוקף הרצואה]. בבר' לאל"ת לאל"ג. (הי"ק, י"ר ועה"פ). אגק בקדלה (יז סיון תש"ו).

וילטן הדפסת ס'; השפעה על הספרדים שם (לר"מ אשכנזי) בטח קיביל הטلغ' שלוי בבקשתה להשתדר בדף השגת אמצעים להדפסה וכו', ואכפל את בקשה זו, להיות מן המזוכים את הרביהם, ובזכות שאינה פוסקת לעולמים, דברתי בזה עם מוא"ח כ'ק אד"ש ויישר הדבר בעינוי וה' יציליה בידו. בטח ידוע לך ר' ע"ד מפעלנו לחינוך היהודית בתוך הקהלה הספרדית בעירו, ואשר כידעו לו מכבר - ע"י הת' – מכתב חזוק מכ'ק אד"ש, ובאשר הת' שי' הנ"ל כבר בטח עזבו את שנגהיה בדרכם צלהה לארא"ב, הננו לבקש את כת"ר להמשיך את השפעתו על הספרדים להבא בעצמו וע"י עושי רצונו. מצרפים אנו בזה מכ' לקהלה הספרדית מאת הרב הספרדי בירושלים תוו"ת בב"א אשר שלח ע"י כ'ק מוא"ח אד"ש, בע"ה יביא תועלת הרצוי. אשמה לדעת מכל הנעשה בזה לטובת הסדר, נבקש לשולח את כל מכתבינו אליו ישר ע"פ כתבתנו הנ"ל. ולסימן מעין ה' ובשיקות לענינים הנ"ל: ארוז'ל (במד"ר יט, ד...)[טהרת טומאה ע"י חוקה, פרה אדומה]. בבר' לאל"ת לאל"ג. (הי"ק, י"ר ועה"פ). אגק בקנה (ה תמו תש"ו).

ורען הוו"ל בשנגייה: שו"ב עבורות (לר"מ אשכנזי). היתי איזה חודשים באירופה, لكن נתקעב המענה... אותו הסליה. (א) מוסג"פ מכל' תודה והתעוררות בעניני הדפסה ולא אכפל פה, מלבד בקשה על להבא אם תה' איזה אפשרות לאסוף ע"י עושי רצונו וכיו"ב, ולהוסיף על מה שאספו כבר לצרכי הדפסה. גודל הנחיצות בזה בטח אי"צ לאירועות,

ובפרט שכ"ק מ"ח א"ד"ש דורש בתקופת הרחיב ההדפסה וההפצה יותר ויותר. (ב) בענין השו"ב למן דברתי עם כ"ק מ"ח א"ד"ש איזה פעמים עד"ז, והנה אותו שחשבו תחילת אודותם – נתרבר עתה שא"א שישו וע"פ פקודתו כתבו הווע"פ [היעד הפליטים], או 'עה'פ[ן] לאירופה אודות זה וכשתהיל' ידיעה יודיעו לכת"ר. (ג) מה טוב אם באפשרותם להמציא לכאנן הסכום השיך להדפסה ולמל"ח בכלל, כי הדוחקפה גדול במלחקה זו. (ד) בודאי כבר נשלחו הם' שהדפיסו לכאנן, והשairoו אצלם מספר עזן. שאפשר להפיקם במבחן ובמדינתו. (ה) כב' וכמנהנו עם אלו המסייעים בעובדןינו נשלחה לו תשורה מהנדפס פה בזמן האחרון, סה"ש וס' התולדות, כן נשלחה למיכירה ע"י עושי רצונו או להפצה חינם אם ימצא לנוחז עוד ה' עזן. מכ"א, ומטובו להודיע אם לעשות כן להבא וכמה לשלה. מה לשלה מהס' האנגלים בשביב' היהודי הצער? (ו) מדו"ע נפסק הקישור עם המל"ח של היהודי הצער במבחן. החותם באינוי שבמקרה ממש יהפכו הימים האלה לשון ולשמה. (ח"ק). אגק ב רטו-ז (ח מנ"א תש"ז).

וצא נת' הס', ומעד (לר"מ אשכנזי). בשמהה ותודה רבה אוכל להודיעו לו, שנת' הס' תוו"ח על שמota, שערית התשובה"ת ודרכ"ה. כן הגיענו היום 1243, שהם מוסרים אנו כת"ר למעמד, כפי מכתבו להרד"ב שי' חסקין. בודאי יעשה ככל יכולתו להוציא על סכום הנ"ל הון בוגגע למעמד הון בוגגע למל"ח, כי הנחיצות בכ"ז אין לשער. גודל זכות כת"ר בהביאו לפועל את כנ"ל אין די מלימ. ובאתה רק להודיעו, אשר נתגאל זכותו לימי זכאים שנתקבלו הם' ומסרתים ליד כ"ק מ"ח א"ד"ש בימי יג-חי אילול (יובל שנים לחותונת כ"ק מ"ח א"ד"ש לאויש"ט). מוסג"פ מא' שניתן היום ע"י כ"ק מ"ח א"ד"ש ובודאי יאשר קבלתו (סיום – בענין ח"י אילול). (ח"ק). אגק ב רלו-ז (כו אלול תש"ז).

הדפסה באירופה (אשכנז)

ראה לעיל: גודל עניין הדפסה וההפצה דתוה"ה: דפוס לדורות ובכל העולמות.

ורענן הדפסת הס' באשכנז (לר"ד בראומאן) (עסק בהדפסת ס' קה"ת ע"י מינכו). מכ' .. הגענוי, וכבר תמהתי ודאגתי על שתיקתו ע"ע. (א) תיכף לקב' מכתבו מסורתו תוכנו לכ"ק מ"ח א"ד"ש והי' שבע רצון על אשר ענין הדפסה הולך ומתקדם. ובתח"י ישתדל שייהי בהידור האפשרי. (ב) בהקדמה (לס' הנדרפים) שהנני בא עלי' על החתום (בתניה, עט"ר וש"א (שער אורה)) צריך לשנות הזמן. וצ"ל: כ' מנ"א ה'תש"ז. (ג) להרב"ג הודיעתי שאם ידריש ממנה יתן לו על הדפסה עד ת"ק תרמכן לחיש ועל אחריותו, ולכן בעת הצורך יפנהisher אליו ובודאי ימלא תיכף בקשה. (ד) בהשו"ע אי"צ להדפס הוספות הצע"צ (באם לא יזק ליווי הס') כי באמונה הם עושים. (ה) בהשו"ע אי"צ להדפס הוספות הצע"צ שבסוף (כי אין שייכים להשו"ע, יש בהם טיעות, ובוואצאה החדש של הצע"צ נדפסו מתוקנים ובהוספה). השער והקדמה אשלה בקרוב, יוכל להתجيل בהדפסת השו"ע. צ"ל רק אלף עזן. (ה) לפי התכנית לע"ע ידפיס נוסף על התניא, עט"ר, ש"א, שו"ע, ספרנו ח"א, ח"ב, ח"ד, גם שער האמונה ושער היחיד לאדhaarמ"צ – אלף עק', וסדר תהלית ה' השלם (ולתקו בו ע"פ לוח התקון שנשלחה לו, ככל האפשרי) ב' אלףים עזן. ולכשישתקבלו לכאנן עזן' הראשונים ונראה מה אופן הדפסה והכריכה – נחליט על העתיד. (ו) בבקשה להזידר את ביאורי הזהר לשד"ב שניאורסאן. (ז) אחכה להודיעו עד מהלך הדפסה. ולשלוח קונ' א' (לזוגמא, שמבתייח בכל' הנ"ל, העיקר להזידר ע"ד מלהלך הדפסה). (ח) בטה' ישתדל ככל האפשרי שה坦ニア יוכל להציג לכאנן קודם ר"ה (בודאי יהיו נסעים מהטעם להכא), ומה טוב קודם הגיגת ח"י אילול (אם יודיעו בעוד מועד – ידפיסו מה עתה החוב' השicityת לה坦ニア). עט"ר וש"א ג"כ לזמן הנ"ל ועכ"פ לא יאוחר מחודש חשוון. (ט) באם ישלחו לכאנן הס' ע"י נסעים – איזי ישלח לכאנן ג', רבעים מכל הדפס. (ו) איני יודע באיזה דרך יתקבל בהקדם, ולכן הנהני כו'isher אליו וגם ע"י ידיקינו [נשלחה ע"י הרב"ג] בפארין. ומטובו להודיעו ההנאה בזה על להבא. [לטימ בדורי הרב – 'דפוס לדורות'] המכחלה לבשו"ט ממנו (ח"ק). אגק ב ריז-ט (מן"א תש"ז).

ורצון הדפסת הס' שם וקבלתפ (לר"ד בראומאן). בהמשך למכל' – (א) נתק' ע"י הרב"ג שי' תוו"א עט"ר וס"י תחלת ה' השלם א' מכאו"א. וע"י הב"ד-דוואר מה ס' הנ"ל. והראתיהם לכ"ק מ"ח א"ד"ש (כਮובן בהזכרת שם כת"ר) וננהנה... (ג) מטובו להמציא לו עוד הסניפי בפארין מאתים סי' הנ"ל, ולשלוח אלף לכאנן. מחרים יקבע ס' –עה סענטים. כן לשלהם חמישים מטו"א ועת"ר. (ד) מוסג"פ ג' מאמרי דא"ח והוא לזכות בהם את הרבים,

ונא לאשר קבלתם וקיבלת הפק"ש מהרנ"ג שי' (שע"י שלח כ"ק א"ש מעות להדפסה). בבר' חוגה"ט לו ולכ"ב ולכל החבורה. (חי"ק). אגק ברםד. (התרי תש"ח).

ישן ההדפסה באשכנז (לד"ד בראוומאן). בمعנה (לפלא שלא כ' לאיזה אדרעם לכתוב לו): (א) מוסג"פ נסוח השערם והקדמות לעט"ר, שער אוורה, שער האמונה ושער הייחוד. (ב) התניא לע"ע אי"צ להדפס עוז. וישלח לכאן רק אלף עזוז. ואלפים יכול למכור באיזוריהם ובכלל באירופה. אם הוצאות הדפסה היו כמו שא' לי בהתראותנו, יקציב המחר בשבייל האיזוריים לכיה"פ 60 סענט, ובשאר אירופה לכה"פ 75 סענט. (ג) מהרי' שאר הטע' אוכל להודיעו כאשר יודיעני הוצאות הדפסה והכריכה. (ד) הרב גראדצקי א' לי שכבר שלח לו כדיישתו אלף תרמכן (קהליט), והתדברתי עמו שיתן עוד, כפי שודיענו. כן יקח ממיכרת הנ"ל על הוצאות הדפסה והכריכה. (ה) בטח התחיל כבר בהדפסת השו"ע וימהר בזה וישתדל שייה' בהדור האפשרי הן הדפסה והן הכריכה. הנני מהכח לבירור כאן עד' איזה פרטם בנוסח השער ואז' אשלהנו אליו. (ו) שער האמונה ושער היחוד בטח מצא אצל אן"ש במחנו או בפאריז. (ז) מענה כ"ק מו"ח עד' ש על שאלהו הפרטית הנני כו' למטה [*] לדעת, דבר נכוון הוא שישע לא"י. אלא שיעמוד בתפקיד העבודה. - קודם יסימן כאן הדפסה. - עבודה. ע"פ נושא השיחה – כוונתו העסוקות בחזוק המתהמ"ץ]. באינוי כת"ס. (חי"ק, י"ר ועה"פ). אגק ברה-ט. (ה"מ ח תש"ח).

ישן בעניין ההדפסה הנ"ל (רש"ז בוטמן). מכל הקודם בודאי קיבל במועדו, ותקותי שמלא מה שבקשתיו בו. ועל של עתה באתי לבקש לו המציג המוסג"פ להר"ד שי' בראוומאן בהקדם ות"ח מראש. כן בבקשתה להלוות מספרי בד"ז וגיסו הרש"ז שי' (ש"ס) את הס' נ"מ ותו"א (והוא שער האמונה ושער היחוד) לאדhaarמ"ץ, ולשלחו להנ"ל בהקדם. כמוון שצ"ל הס' שלם. אם איןו בין ספרי הנ"ל בודאי ייחפשו וימצאו אצל אן"ש. בת"ח מראש ובכ"ש כב"ב ייחיו. (חי"ק, י"ר ועה"פ). אגק ברנט. (ה"מ ח תש"ח).

ישן עוד בזה (לד"ד בראוומאן). בمعנה .. אף שקיבל כבר מענה על מקצתם ע"י הררש"מ (קלמנסון) שי', (א) השו"ע – בטח כבר הגיעו מהרב"ג נסוח ההקדמה וההוראות בהדפסת השער. וצ"ל: היכל שלישי שער שני. להשמית ההוספות מהצ"צ. כן מסרתי ע"י הנ"ל פוטוגרפיה מגכתיה' ק אדה"ז משוו"ת עד' ריאה להדפס בהנ"ל. וצ"ל נייר וכרככה (בג' ררכים) היותה מהודרים. מההקדמה לא נשarra אצליה העתקה, בבקשתה לשולוח לי קופיא ממנה. השער והקדמה ידפים לבסוף (זמן ולא מקום כמובן) כי א"א שייהיו איזה שינויים. (ב) כל שער אדhaarמ"ץ נכללים ביהיכל רביעי ראשוון וגם ש"א ושהא"מ ושה"י בכלל. בהקדמת עט"ר כמובן צ"ל תש"ז ולא תש"ח. (ג) ציור שער הש"א אם נאבד יכול לקחת זה של עט"ר או שער האמונה. (ד) בקשתי את הררב"ג לשולוח לו תרמכן ככל הנזכר, אם יודע עוד איזה דרך בזה ע"י מישחו יודיעני ואשתדל לסדר. (ה) מתי הגיעו ס' לכאן? ספרנו ח"א אזל כאן למגרי וסמכו על הדפסתו ואין כלום. וע"ע קבלנו: שני תנאים ושער אוורה א' שהבאים הרב"ג בנסעו לכאן ותו לא מיד! וצריך למהר בשילוח לכאן עכ"פ ת"ק ספרנו ח"א ות"ק תנאים. (ו) אם יוכל למכור התנאי'ת באיזוריים בחצי תרמכן כ"א, ידפים בשבילנו מחדש אלף עזוז' בתיקונים האפשרים שכחוב וכל היישנים ימכרם באיזוריים. (ז) סה"מ סה"ש ופוקח עורים שהודיעו שכבר נדפסו – יקחם. ישלח לכאן, לע"ע, ובהקדם, רק י' עזוז' מכואו"א והשאר ימכרם באיזוריים או בפאריז. ומהירם סוחמ"א או סה"ש שענט (בפראי עה) כ"א. פוק"ע – טו (בפ.כ.) ויכול ליתן מזה שכר טראח למכרים או לקובנים הרבה עד %30. (ח) שמעתי שהדפסה עוד איזה שיחות ומקרים כבר (ובריה). מטובו לשולוח לנו ד"ה עזוז' בשבייל הביבליותיקה שלנו. ואולי כדי שיתקשר עם אלו שהתעסקו בהנ"ל עד' מכירת והפצת הנדפס על ידו כיוון שכנראה בקיאים הם בזה. ואל בינוינו אשען. (ט) כמודומה שכך כתבתי שידפים ג' כ' תו"א לקו"ת וגם הפס"ד להצ"צ. כ"א וכן גם ש' האמונה וש' היחוד ת"ק עזוז'. יודיעני אם ישנים אצלו ומאי זה דפוס. ואם אפשר כמה לערך יעלה הוצאות לכואו"א. (ו) החוברת לתניא עדין לא הו"ל מפני הטרדות. משאר שהו"ל אשלח כבק' יודיע כמה ארך הילוך בדרך. ויאשר קבלת מכל המוסג"פ. המכחיה למשנה מפורט עכהן"ל ומאלח כת"ס. (חי"ק, י"ר ועה"פ). אגק רבב-ד (טו בטח תש"ח).

ישן זירוז בהדפסת הס', ביקור השלחות עצמם (להנ"ל). בمعנה למ"כ (המוסג"ב מסרתי לנכ"ש, כי אני רוצה לחתת עלי אחירות בעניינו אלו) – (א) עזה"פ אבקש להזדרן בהדפסה ובהמשלות

כל האפשרי. (ב) יכול לשולח ג"כ ע"ש מהנ"י, וקה"ת, לע"ע נת' רק ה' חבילות תנייא, ומהם בעקב' אחדים כמה עמודים חלק, או חסר. (ג) ידפיס התו"א מהדפוס וילנא נ"ט, והלקו"ת וילנא תרס"ד, שישנם אצלו כפי שכו'. בטח בתו"א יש בסופו ג"כ ההוספות ובלקו"ת ג"כ לוח התקון שבסופו. נוסח השערים וההקדמות אשלהו שвидיעו שנגשו להדפסת הנ"ל. וכן בוגע להפסקי דיןיהם (בסיום הפס"ד צ"ל ג"כ הדפים סט, ע. ז' עמודים המשמות ותיקוני). וישגיה ע"ז כי מכמה עקב' חסרים הם. (ד) כפי הצעתו יוכל לקבוע המחרים באיזוריהם: תנייא, סה"מ, סה"ש כ"א-לה סנט. ספרנו ח"ד כה-ל. ס. פוקח עורים, ספרנו ח"א ח"ב כ"א-יטו ס. (ה) אם אפשר למצוא תHALIM של CIS - להדפיסו ב"א עקב'. וידיע מאיזה דפוס יש אצלו אז אברר אם צ"ל איזה שינויים. ובכל אופן צריך להוסיף בתחילת ע"ד תקנת אמרת תהילים הציבור (כמו שנדרס בסי תוו"א או בסוף המורה שייעור). (ו) את הרוב"ג זרחי כבקשתו. אבל שואלים אותו: זה כחץ שנה שהתחילה בדפוס ואיל הספרים. ובפרט שנתקן לאחרים כאן ס' שנדפסו במחנו ושתחילה לדבר ע"ד הדפסתם משך זמן אחריו שהמחיל הוא להעתיק בס' שלנו. כן נת' כאן לאחדים התניאית ומוכרים אותם. כן הגיע מכל שהדזינט נתן כסף על הדפסת הפוקח עורים. ואני יודע מה לענות. ומטבו להודיע ע"ז בהקדם ואדי להסביר לשואלי דבר. (ז) ישלח (זואקונאי' אם אפשר) ב' עקב' ספרנו ח"א ישר ע"פ האדרעס (וויודענו يوم השילוח): (למנוטו יידייאו, אורוגנו). (ח) שמעתי שהדפיסו במחנו ג"כ איזה מהלקו"ד והشيخות, ומטבו לשולח איזה עקב' מכאו"א בשביב הספרי שלנו. (ט) בטח יברקו אצלם שלוחינו האברכים פויינער ובוימארטן, וכדי שיתיעצו יחד ואולי יוכל הם לשולח תיכף הס' שכבר נדפסו, לכאן. (ו) אם בדעתו לנשוע אין יסדר את ענין הדפסה שיבוא לידי פעולה טוב כהן"ל? ומלבד הכסף והטרחה שהשיקעו בה, ה"ז יה"י חילול ה' ח"ו אחורי הפרטום שבדבר, עגמ"נ גדול ח"ו לכ"ק מ"ח אד"ש וכו' וכו'. מהכה למכל מענה בהקדם ומאחל כת"ט. (ח"ק, י"ז ועה"פ). מוסג' פ' מכ' להרש'ז' שי' קלמנסן ומטבו למסרו לו. בודאי יאשר קב' מכל זה. אגק ב רצ'חצר (כה שבת תש"ח).

ישלח הדפסת הס' והפצחתם (להנ"ל). בمعנה .. בקצרא מפני קדושת השבת: (א) מוסג' פ' השער של ש"א, השער וההקדמה של ש"א, ההשומות של פס"ד-בנעגתאטו, אבל וכמוון ידפים שחזור ע"ג לבן. (ב) ע"ד האמצעים בקשתי עזה"פ את הרוב"ג וגם את הרב"ג. ובוזאי כבר הגיעו. (ג) הלקו"ת לכרכ' א'. (ד) נת' לע"ז: ת"צ תניא'ת, ה' סה"מ, ה' פו"ע. (ה) בטח כבר נשלה לאORGANO הספרנו, בקשה. מטבו לשלהו לעוד הסנפי בפאריז סה"מ סה"ש פו"ע מכאו"א 150. להרב בנייננסן בלאנדן מכאו"א 100. להר' חיטריך בבלגי מכאו"א 50 וכן 50 תניא'ת. להר' צבי ליבערמן בליינץ מכאו"א וכן מהתניא'ת 25. (ו) מוסג' פ' מורה שיעור שה"ל. ומהນכוון לפרסם ע"ד קביעות שיעור זה בכל האיזוריים. ע"ד שאר הענינים אחთוב בפעם הביע"ל. מהכה McM' מענה מפורט ומבש"ט. ומאותה כת"ס. (ח"ק). אגק ב שיא (א אד"ש תש"ח).

אשנו גשלחו לו (להנ"ל). מכתבי עם תומונת השערים וסיום הפס"ד – בטח קיבל. ומצפה אני לمعנה מפורט ממנה ובזה באתי לשלה להם המא' לפורים שהו"ל ז"ע, ובטה יצכו בו את הרבים. בבר' פורים שמח ותו"ל. (ח"ק). אגק ב שיב (ח אד"ש תש"ח).

ש mach ענייני הדפסה (לר"ד בראוומאן). בمعנה (בקצרא מפני קדושת השבת): (א) מכתבי עם הקונ' לפורים בטה נת'. (ב) נת' מה תתרי ספרנו ח"ב. אבל ביותר דורותים כאן ח"א. (ג) כ"ק מ"ח אד"ש רוצה להדפיס את כל השד"ח בניר וכריכה היותר יפים, ומטבו לחזור ולהודיע האפשרויות ומהיריים בזה - (עלך ד' אלף ותק עמודים בה' כרכים). (ד) ההקדמות אשלה ימים אלו. (ה) מוסג' פ' קונו לב' ניסן הביע"ל. באיחולי כת"ס. (ח"ק). אגק ב שבב-ג (כב אד"ש תש"ח).

ששנין פרטני ההדפסה (לר"ד בראוומאן). עיקר כתבי: הפסקי דיןיהם צריך להגדיל מעט באופן שייהי כמו גודל הצע"צ שבוואצטנו, היינו הגלומות 25.5 ס"מ ברוחב 16.5 ס"מ, והכריכה כ"ו וחצי על י"ז וחצי. אם כבר א"א להגדיל הגלומות, אולי עכ"פ יגדיל שתאי הכריכה כנ"ל, לכרכו בב' חלקים. המשבצות ראמ' צ"ל זו שמהצע"צ שבוואצטנו, שהיא זו שבஹוספטה להדרמן"צ. בראשה צ"ל ספרי אוצר החסידים ל'זבאויטש, מתחלת לזה באמצעות קובץ שלשלת האור מימיין ולמטה קצר היכל חמיש' כנגד זה משמאלי שער שביעי. מתחلت לזה ננדפס בפס"ד עד התיבות מענדל נ"ע. מתחלת זה הוצאה שני' חותמו של קה"ת י"ל ע"י מערכת ... וה' לבריאה 770 איסטערן .. (כמו

עשה בתניא שלו). מעבר לזה הקדמתי (הקד' וסדר הע' שלאח"ז אשלחה לאחר ההג'). -מוסג"פ קוג' להה"פ ובל"ס זיכה בו את הרבים. בבר' חה"פ כו"ש ופ"ש כל החבורה. אק ב שלג (עהה"פ תש"ח).

לשון צורת הדפסת ה'ס ('להג'ן'). בمعנה (א) לשער הא' המשבצות כמו בהזאה
שמננה מדפים, למע' ספרי' אוצ'ה'ח לייבאוויטש, למטה מזה קו המפסיק באמצעות
ובכ' שורות קובץ שלשלת האור מימין היכל שלישי משמאלי שער שלישי, אח'כ' ספר
תורה (עד) בפ' ויקהיל, אח'כ' קו מפסיק אח'כ' הוצאה רבעית אח'כ' חותם קה'ת אח'כ'
יז'יל .. נ.י. (כמו שעשה בשער השו'ע). מעל'ד הקדמתה, שער השני ספרי' .. שלישי כנ'ל'
בשער הא', אח'כ' ספר .. בסוף הספר אח'כ' קו מפסיק אח'כ' הוצאה רבעית .. נ.י.
כנ'ל' בשער הא'. מעל'ד ומשם ואילך כמו בספר שמנו מדפים, שער היל' החותפות:
ספרי' .. שלישי כנ'ל' החותפות לספר .. بعد נ'ע אח'כ' קו המפסיק אח'כ' הוצאה
שלישית אח'כ' חותם קה'ת אח'כ' יוצא .. נ.י. כנ'ל' מעל'ד פניו. בסוף הספר — לוח
התיקון המוסיג'פ. (ב) לקו'ת שער הא' הכל ע'ד הנ'ל בתו'א, אלא שבמוקם היכל
שלישי צ'ל' היכל רביעי, וצ'ל' הוצאה שביעית. מעל'ד הקדמתו. שער השני הכל ע'ד
הן'ל, אלא שבמוקם נדפס פעם חמישית צ'ל' נדפס פעם שביעית, וככל זה צ'ל' ג'כ'
בשער דס' בדבר דברים שה'ש. בסוף כל החלקים יבואו העזרות המוסיג'פ. (ג) אצל
הר'ג' נגענו מונה ת'ת תרמכן על ההדפסה ויורה להרנן' למי ליתן מלבד זה
שלמו' ש' תרמכן לא' מבע'ח שלו שם, ויהי' עוד כמה שיוציאך, ואני אחראי. (ד) מה
נסמע עם הסדור שו'ע עט'ר ש"א ספרנו ח'א, הלא בזה אין מניעות מהקדמות ואם
היו נדפסים הנה מלבד תעלת הרוחניות יכול הי' למוכרים גם באיזורים ולסליק הילק
מהחוות וזה יב'ח שמתעסקים בזה. (ה) לפען'ד יצרא' אליו עוד מי שהוא שעייר
עסקו הי' בהפצה והנני להציג את הר'מ טיטעלבוים. (ו) הקונ' ליל'ג בעומר בטח
קיים במועדו שם המל' המצורף אליו... (הי'ק). אגא בשמי'ז (כדי אייר תש'ח).

ושפטן (להנ"ל). מכל' מעחה"ש בודאי הגיעו, כו' הקודם עם כל השيء לתו"א ולקו"ת, ובזה באתי להשללים השיך לפס"ד נוסף על מכל' דעהה"פ. (א) עד כמה שאפשר תהיל הוצאה הפס"ד בדומה להוצאה הצע"צ של קה"ת, בטח נמצאת אצל ואצל הרוב פערלאו. (ב) כתבתי במכל' דעהה"פ בטעות שיהיל' על השער הוצאה שניי, אבל צ"ל הוצאה שלישית. (ג) הקדמתי (מעבר לשער הראשון): להעתיק הקדמת לישות הצע"צ שבהוצאה קה"ת חלק חוו"מ או שער המילואים אבל בשינויים אלו: -א- אחר תיבות והידושים על הש"ס להוספה ובהוצאה שלישית את הפס"ד שלו. -ב- אחר תיבות המילואים ח'ג להוספה ובסוף הפס"ד ח"ב. -ג- הזמן צ"ל עשרים בחודש מנ"א ה'תש"ח. -ד- בהערה אחר תיבות שוו"ת או"ח להוספה תרמד (פס"ד ב"ח) הפס"ד נdfsvo שנית בפוטוגרפיה מהוצאה הא' בשנגהאי בשנת ה'תש"ו. (ד) עמוד שלאה"ז:

ההחפץ בעולם שמו אשר בעזירתו יצא ספר זה לאור
יעמוד על הברכה לעילוי נשמות

נפטר י"ט מנ"א ה'תש"ד נפטרה י"ח סיון ה'תרצ"ט
בבשנת זלותו של הרב צבי הירש בן דוד כהן

שלמה אהרון שי' בן משה קאזרנאווסקי

עמוד שלآخرיו פנו, ע' שלآخرיו באמצעות נוטה קצר לקרן שמאל לעמ' בשורה א פס"ד למטה מזה צ"צ למטה מזה נקודת למטה מזה חלק ראשון: ש"ע או"ח וו"ד. מעל"ד מפתח זהה נסחו:

מפתח

אורח חיים א, א

ה. דעה א, א

ה) חלק שני

א) חילק שבי צ"ל מכורך בפי' ה' הכל כב"ל בח"א פוטרפי מהנופש עד סוף ח"א. ב) שנווה שער הא' צ"ל כו שהוא בשער פס"ד ח"ב בשער השני ולא הא' כולל .. מענדל ב"ע. במקום ח"א שוו"ע או"ח צ"ל חילק שני: ש"ע אה"ע וחו"מ חדשם ולוקוטים. מעל"ד מפתח וז"ל:

**מפתח
אבן העזר א,א
חוון משפט ח,ג
הידושים א,א**

היהודים על הש"ס כו,א
לקוטים מט,א
השמדות ותיקונים
הערות

אה"כ פוטוגרפיה מהנדפס עד גמירה, ולבסוף הערותי המוגש"פ בגלגולנות בפ"ע. (ז) נא ונא לדין בהגחה להזרז בכהן"ל ולהודייע בפרטיות. המלצה לבשו"ט ממנו. (ח"ק). השד"ח נראה לא ידפיסו אלא ת"ק או אלף עז'. והנני מכינו עתה. אגק ב שמח-ג (ט) סיון תש"ה).

שעון הדרכות והערות בהדפסה (לר"ד בראוומאן). מכל .. נת' ובمعנה - ... קבלנו במשך כל הזמן אלף תרלט ספרנו ח"ב, אלף טז ספרנו ח"ד. תרס תנויות. סה סהש"ח. נב ספרנו ח"א. ה' פוק"ע. ה' סהמ"א. נוחצים ביותר ספרנו ח"א. וכן לשלה תומ"י עקז' א' מכל מה שנגמר בדפוס, אף שאינו מקורך עדיין (זה מספרים השלמים הוו קוו). (ג) פשיטה שבלקו"ת צ"ל: היכל שלישי שער רבייעי. (ד) לאחרי כל ההנחות יכול לימכר באיזוריהם השו"ע ולקו"ת בעד ב' וחצי תרמן. תו"א אפס"ד - א' וחצי. (ה) בהערות לפס"ד ח"ב להוסיף עוד הערה זו לדף לה ע"ג (הראשון, כי בה"ב מתחליב ב"פ מנומר א'): בבודק נומר א' ריא"א, ב אחר תיבת לשלם (shoreה יב) נמצא: ומה שהביאו הב"ח והדרישה ראי' להטור מ"ש התוס' מ"א ב' ד"ה הדא יש לדוחות דהתוס' לא קאמר אלא דמש"ה צרייך הכל' להודיעינו דש"י איינו צריכה חסרון דמשואל לייכא למילך משום דיש לדוחות כן אבל עכשו דגלי הכל' בש"י ה"ה בשש"מ וכ"ש הי' דבשש"מ פושע בכולה משא"כ בש"י. בטור סי"א. (ז) מאיצים כאן ביותר בהדפסת הפס"ד כשיך' למנדב. (ז) מוגש"פ קוו' ליב"ת ומכ' לתל' התמיימים שי'. בטח יודיע תיכף מקבלת מכל' זה ויוננה עהנ"ל. בבר' חה"ג פ"ש כל החבורה (ח"ק). אגק ב שנו (יב"ת תש"ח).

乾坤 הדפסה ומשלחת (לר"ד בראוומאן). בمعנה - (א) הלקו"ת לא קבלתי ע"ע. שאלתי את הרבע"ג שי' וא"ל שקבל רק עקז' א' בשביב עצמו. ימים אלו נת' כ"ה סיידורים. אם ה' מתקובל ש"א קודם חנוכה ולקו"ת קודם בשלה - ה' זה דבר בעתו. (ב) תמי' שלא שלח ע"י אלו שנשענו למחנה נעמאנו, עכ"פ חלק מהס', והלא ממש שכיחי נועסים לכך. (ג) בנוגע להשגת רשיון לכאנן - מתענין העו"ד לדעת מאיזה מחילה קבלו הרשיון אלה ששלהו כבר ס' - ממלחקת המכס או סטייט דעפ. ונא להודיעינו. ولو הי' יכול להציג פוטוגרפיה מרשיון זהה הי' מה טוב. בכל אופן, אין לסוך על הרשיון מכאן בנוגע להס' שכבר מוכנים לשלהם. ואין לדוחות בשביב זה את המשלה, אלא לשלה תומ"י ע"י הדואר עכ"פ אלף סיידורים, ה' מאות זאטץ של שו"ע תו"א והשערים ולקו"ת ומאתים ספרנו ח"ה. ולהודיעינו תיכף שעשה כזאת. (ד) בסוף הערותי לפס"ד צרייך להוציא ה"ע זו: ס"ט, בסוף ע"ד: בהעתקה א' מצאתה: 'מהרלן'ח סק"ב. בפורים שנת הכת"ר פה ליוואויטש ציווה אדמו"ר לברך שהחיינו בבורק קודם קריית המגילה. (ה) צרייך למהר בהדפסת הפס"ד, כי יש ע"ז מנדר, וכמש"כ מכבר. (ז) זה כחודש שעוני להר"מ צלייזיאנסקי, ומטובו להודיע אם קיבל הב"ל את מכתביו. (ז) מוגש"פ המא' מג תשריר ור"ד דסעודת שמחה"ת לזכותם בה את הרבבים, וכן כללי מהמל"ח, וביום הולדת את כ"ק אדונ"ע שמזלו גובר ביחוד (כמ"ש בירוש' ר"ה ג, ח) יושפע עליינו כולנו לזכות להשתתף בהפצת תורה היא תורי הצעש"ט תוי' כ"ק מו"ח אד"ש. המכחכה לבשו"ט בהקדם ופ"ש כל החבורה. (ח"ק) אגק ג-ב (כמ"ח תש"ט).

עליה להדפסת הפס' (לר"ד בראוומאן). (א) מכל' מיט"כ ומ"א בטבת בטח קיבל במועדם. ולפלא שלע"ע אין מענה עליהם. (ב) קבלנו ימים אלו: ספרנו ח"ד-תרך. סה ש-תרטז. שער אוורה-תسد. ספרנו ח"א-תגן. תניא-מאה. ולפלא, שאין כלל מעת"ר ושער האמונה"י. ואכפיל בקשתי להודיע תיכף מה עוד שלח ונמצא עדיין בדרכ, ולשלוח ככל האפשר ממה שלא שלח לע"ע, ובפרט לקרו"ת תוו"א והנ"ל. (ג) יומ' ח' העבר נת' סו"ס, ע"י הפוסט, לקו"ת א' מהמשלח הר' שפירא, בלי כל קשיים ושאלות כאן כלל. ונconaה מעד ההשתדלות שישלח הנ"ל, וחבריו כיו"ב, לקו"ת ותו"א וכוכ' לכ"ק מו"ח אד"ש, להר' חזוקוב, למר מינדל, אליו, למל"ח למחנכי, לכה"ת וד"ל. וכמוון יודיע' אלינו למי שלחו. (ד) עווה"פ אוזרן בהדפסת הפס"ד וגמר הדפסת השו"ע. וככפי שנתברר עתה צ"ל בשולי השער הא' של כל הס' התיבות להלכו"ת: (ה) בהקדמותי ללקו"ת צריך להוציא ברשימת הדפסות הלקו"ת: ווילגא-טרם"ה. ובשער הוצאה זו היא שנתת תרס"ד. ובתח היויר קל הוא לעשות חותם (פעיטה) וו"ל: בתחלת שורה ו' נשמו

התיבות: שם **תרמ"ה**. בסוף שורה זו נשמטו התיבות: **שנת תרס"ד**. ולהחתימו מתחת להקדמתה. (ו) מוסג"פ ר"ד מшибחות יט"כ. ובתנאי ישילוח העתקה ממנה להר"ר מרדיCi שי פערלאו. כן מוסג"פ קונו' לכד"ט. מכל' כ"ק מ"ח א"ש ומכל' ממחנ"ג. ובודאי יודיע ממה שעשו בזה. (ז) אם יש צורך בהמחנות, ובמקרים שיש לו קישור עמם, בלוח 'היו"י' ובהגדרה עם ליקוטי טעמי ומנוגדים' ואם עי"ז לא תתעכבר הדפסת שאר הס' – יכול להדפיס ולמוכרים בהוספה קטנה על מה שיציא בהדפסתם, וכך לא לשלוח רק כמה מ'היו"י'. הפו"ש כהדו"ש ומחייב למכתבו מפורט ובקדם הייתר אפשרי. (ח"ק). אגק ג לה-ו (יט בטבת תש"ט).

שפטן יסיע להדפסת הס' באשכנז (רש"מ קלמנסאן). בטח ידוע לו מזה מכבר עד התעסוקותנו בהדפסה ע"י .. כו' ברואומאן, והנה מתעכבים הענינים שם, וכנראה אשר מהסיבות העיקריות להעיכוב הוא שא"א ללוט האמצאים שם על אחר, וכן הקושי בהובלת הספרים הנדפסים שם. בהיותיAMES בהיכל כ"ק מ"ח א"ש אמר לי אשר מהנכון כיון שכבודו יכול ע"י השתדלות לקבל רשיון עכ"פ טראנוזיט דרך שם, שם אין בזה סתירה כלל לנסייתו לאירלנד, שיסע לשם בהקדם ויקח אותו אלף תרמכן (ובקשה מהר"ן שי' נעמענואו שיתננו לו מהשיך אילינו) וביחד עם הרד"ב ימחרו הענינים עד כמה שאפשר. וכך ל Maher יכול הרד"ב לכרכוך הס' לא ברכיכה קשה כ"א ברכיכה ניר ע"ד זו של ספרנו, ושיתדלו ג"כ למחר בהובלת ס' ממש, ע"י נוסעים לצרפת ומשם לכאנ או ישר משם לכאנ ואל ביניהם אשען בזה. יש גם שאר הסכום הנוצר לכל הדפסה אבל אין ברצונן כ"ק מ"ח א"ש שיקח בב"א יותר מהנ"ל, יותר פרטיטים ע"ד מצב הדפסתנו יכול לדעת מהרנ"ג או מהרב"ץ ש"ט. וטובו להודיעני תומ"י מהעתסקותו בכהן"ל, ופשיטה שככל הוצאות הכרוכות בהזה עלי לסלך בפה. המחייב לבשו"ט ממנו בכהן"ל בהקדם. (ח"ק). אגק ב שעב-ג (כח מנ"א תש"ח).

עתן הדפסת הס' (לר"ד ברואומאן). האם תיקון בלקו"ת ע"פ מ"ש במק' מי"ט בטבת? כן מה נעשה ע"ד הדפסת הגדרה ו'היו"י'? יצא פה קול שמדפסים בקעמאפס את ה'שד"ח', ומטיבו להודיעני אם כן הוא, ולפרנס באופן אופיציאלי, שרשوت הדפסה שלנו הוא, וש'קהת' כבר מדפסו. אהבה למכתבו בהקדם הייתר אפשרי, ומأهل כת"ס. (ח"ק).

אגק ג עט (כו שבט תש"ט).

וטעו תיקוניים וכו' (לר"ד ברואומאן). (א) נת' מכתבי .. בציירוף עוד קארעקטן מהפס"ד. לפלא שלא שלח ע"ע כלל הקארעקטן דהשו"ע. ונא למחר לשלהם, וכן השערים דהפס"ד. (ב) בinityים בטח קיבל מכל' מר"ח אייר עם השיחה, וכן התקוניים להקארעקטן הקודמים. בקארעקטן דעתה צרייך לתקן: בפרשׂ דבר' שורה יא: 'ב'חיזושו על הש"ס שבදפוס' וצ"ל 'ב'חיזושו והשוו"ת שבදפוס'. שם שורה ב' מלmetaה: 'יוז"ד ב"ח'. וצ"ל 'יוז"ד ג"ח'. שם אחר תיבת 'או"ח' נמצאו ג' זאפייאטיעס וצ"ל רקס'א. בפתחות: כיון שראיתוי שבלאה"כ המדפסים עושים נומעראציע חדשה כסדר, טוב שבמפתחה יצינו העמודים ע"פ נומעראציע זו, שהיא בILI הפסיק מהתחלה הס' ועד סופו. כן צרייך לצין העמודים גם להשנות והערות (במפתחה דה"ב). (ג) ע"פ החלטת כ"ק מ"ח א"ש – טלגרפנו לו ביום א' שימהר ככל האפשר לגמור הדפסה דהשו"ע והפס"ד בהקדם הייתר אפשרי כיון שכבר התחילה בהם. ואין כדי לכרכם שם, כ"א לעשות, כהצעתו. כמו בראשיורע, ולחבשים ולשלחים ג"כ בהקדם היטר אפשרי ע"י נוסעים. כן הנו משתדלים ע"ד שילוח מאשגע עוה"פ. ואפשר בכיו"י שתבוא, וגם משוו"ז צ"ל הכל מן המובן. ... אכפול פקודת כ"ק מ"ח א"ש למחר בהכהן"ל. ואהבה לבשו"ט בהקדם ממילוי בקשחנונו כנ"ל בפרטיות... המזכה למכתבים מבש"ט ופו"ש כהדו"ש. (ח"ק, יוז"ר ועה"פ). אגק ג ק-ב (י' אייר תש"ט).

להמשרתים בצבא

אגן לבני"י המשרתים בצבא (ארה"ב) – שלוחים אנו לך בהזה חוב' קטנה – תוכנו שיחה עם כ"ק מ"ח א"ש מליבוואויטש – דברי חיזוק התעודדות ובתוון. ו באו בה פ' הראשונה דק"ש וקאפ' אחדים תhalbim, שבחר בהם כ"ק א"ש להציג לאומרים בעיתים מזומנים, כמבואר בפניהם החוב'. ובתווחים אנו שלפעמים תכופות תקרנה, וממנה תשאב תוקף באמונה, חזק לב, אהבת רעים וקיורוב לדתך והתווהמ"ץ. רצוננו להעתיק בהזה ג"כ דברים אחדים שא' כ"ק א"ש באסיפה הרבה עם רב, לאמר: 'מציה גדולה וחוב קדוש עכאו' א לפרסם ולהודיע לכ"א מבב' הימצא בצבא בים ביבשה או באוויר בדברים

האללה: רוז'ל א' כל המניה תפילין מאריך ימים. אנחנו אנשי הצבא! הזהרו להנעה תפילין בכיו'י מימות החול. החיל אשר א"א לו בשו'א להגיהם בבורק יניהם בצהרים, ובלבך שייה' קודם שקיעה"ת. ושה סגוללה אשר השיעית יחויר אתכם בשלום לבטיכם'. השמר בקיוה"מ ובפרט במצבה זו, והזהר גם את כל חבריך עד'ז. ולקראת השנה הבע"ל אנו מאחלים לך' שנטו"מ, שבקרוב הרשעה כולה בעשן תכליה ותחל שנה וברכותי' ותחזור לביתך בריא ושלם, בהצטיינות גם יהודי גם אמריקאי, וכולנו, בחוץ כל אחבי' נזכה לגוא'ש ע"י מ'צ' ב"ב. לשנ"ט תכוות'ח!^(הי"ק, י"ר ועה"פ) אגק א' קפדו-^(ער"ה תש"ד) [נתבק להעתיק לאנגלית].

עפנ' הו' עבר החילים. מזמן לזמן באים אנו בכתביהם עם החילים היהודים ושולחים להם חבר' שנותן כדי להזק לבם בכלל ולווערים בענייני יהדות בפרט. כתע' י"ל מל' לחילים מיוסד על דברי כ"ק מו"ח אד"ש בעניין אמונה ובתחנו, ונשלח (כמובן חינם) בצירוף מכ' ברכה לכל החילים היהודיים שכחובותיהם ידועות לנו. ואם יודיענו כתובות בנו וחתנו שי' העובדים בצבא, נשלח גם להם חובי הנ"ל, וכן נכניס שמותיהם לרשימתנו, וכך למועד עמהם בקשרור מכ' גם להבא, וככ"ל. שלוחים אנו לו בחבילה מיוחדת איזה מהקונ' וחוב' שהופיע ע"י קה'ת. כי נודע לנו בתמי' גדולה שע"ע אין בידי מהס' שי"ל ע"י זמנים שונים (ואם ארוזים כן...). [סיום: הוראה מיו'כ' שנק' ר'ה, ור'ה יומ' ברוא האדם]. בבר' התוגה"ט, לאל"ת לאל"ג. (הי"ק, י"ר ועה"פ). אגק א' קפה'צ. (ו' תשרי תש"ז).

עפנ' 'ילקוט יומי' עבר החילים. שלוחים לו ס' 'ילקוט יומי – Pocket encyclopedia – שבתווהים אנו, כי עניין אותו ביוור, עד כי לפקרים קרובים ייעין בו וימצא בו רב הפז. נdfs בפורמט כיס למטען הי' נוח לשאטו ויוכל להיות מזומן תה'י בכל עת ידרש לו. גם הקצבנו בו מקום מיוחד לרשות עניינים ודברים קצרים נחוצים, בהיותנו בטוחים שי'י' הילקוט מלאה אתכם וחבר טוב לא רק בשבתכם בבית, אלא גם בלבתכם בדרך. ות"ח אם תודיענו מקלט הס', מהרו שם שעשה עליהם – ואם יש אתכם – הערות בזה שנידון עליהם בשיטת לב הראו' ביחס להילקוט לשנה הבע"ל. נשתמש בהזמנות זו לעוררו עזה"^פ – אף שתקתו שגם בלאה"כ רעינו זה תמיד לנגד עניינו – שבכל מקום היהתו, הנה ד' אלק' הצבאות נמצא אותו עמו, משגיח עליו תמיד ומתחונן בכל מעשיו (כמבו' בארכוה בשיחת כ"ק אד"ש Message) – לכן אין מקום ליראה ויה' חזק ברוחו ובבטחו נצחון על הצר הצורר. יוסף אומץ בהתקשרות לדתו ואמונהו, וישתדל בכל תוקף בקיים התוהם"ץ ככל יכולתו ואפשרותו כי הנה ד' נצב עלי. וככ"ש (דברים כג, י-טו) כי יצא מהנה על אויבך ונשמרת מכל דבר רע – כי ד' אלקיך מתחלך בקרוב מהניך להצילך ולתת אויבך לפני ויה' מהניך קדוש. באיווי' שיזור בקרוב לביתו שלם אחריו נצחון גמור ואיחול גאולה לכל'בנ'ג. [מגוכת'ק]. ע"מ להעתיק לאנגלית ולשלוח, בצירוף הלוח האנגלי 'ילקוט יומי', לחילים היהודיים שצבא ארא"ב. על משלוח האגרת וזושלאהרי' מסופר בקובץ ליאוואויטש (חוב' א. מתרגם): 'מחנ'י' שלחו בחנוכה לכל החילים היהודיים שברישתם, 'ילקוט יומי' (אנגלית) בצירוף מכל התהוורות. מכל התהוורות מיוחד נשלח מחנ'י' לכל הטעפאלינס' היהודיים אודות זכותם וכוחם להשפיע על החילים]. אגק א' ריט-כ' (מי' חנוכה תש"ד).

עפנ' לה'טשפאליינס' היהודים. ודאי קיבל בשעתו כל עניין דפוס שלחנו לו, ובתוךים שמאירים הם תועלת רבה בפרט בחיזוק רוח התורה והיהדות בין אנשי החיל, ובאיזה רוחם בטחונם בכלל. ומאליו מובן, שעומדים אנו הcn בכל עת לעזרך לו בכהן"ל ככל יכולתנו, ובודאי יודיענו אם תה'י הזדמנות לזה. עבווה"ק הועמסה עליו להיות מהיג רוחני ומורה דרך לכל בני הצבאות הנמצאים תחת השפעתו: הנה לעודך רוחם שהיינו חזקים בטחונם בנצחון גמור ואל יערצו מפני האויב, הנה לעודך מושרט מכל תקיפים באמונתם ודחם ושישתדל בכל תוקף בקיים התוהם"ץ ככל יכולתם וכל אפריזותם, כי ד' אלק' הצבאות נמצא משגיח עליהם תמיד ומתחונן בכל מעשייהם, וכן – והי' מהניך קדוש. וכמסופר בתורת משה: כי יצא מהנה על אויבך ונשמרת מכל דבר רע – כי ד' אלקיך מתחלך בקרוב מהניך להצילך ולתת אויבך לפני ויה' מהניך קדוש. ועוד שם: והי' קרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבנים היום למלחמה על אויבכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תעריצו' משמדת בעבודתו ככל יכולתו, ואז, בלי ספק, רואה הוא פרי رب בעמלו, כי לב בן ישראל תמיד עיר הוא אם רק נמצא המעוררו על דתו ואמונהו ומצוירו על קיוה"מ ככל הכל' בתורה. ומקול"ע הנני מאחלים

לו הצלחה רבה במילוי תפקידו זה. בבר' נצחון גמור בקרוב וגאולה שלימה לכל בני' ע"י מ"צ. אגק ארכ-א (חורף תש"ד).

אלין תפילין, ס' וחוב' – **לחילים** (*יוסוף בתובות של חילים*) (להר"י שינפלד, רקסברי מאסס). נדבתו בסך ח"י דולר שמסר על דעתו הגיגתני ע"י ידידנו כי ר"ל הורביז, ומספרתי הכסף למחנ"י לקופה המיוודת להוצאות קניתת תפילין לאנשי צבא, ומוסג"פ קיבלה. מקום חשוב בעבודת מחנ"י תופסת עבודה התעומלה ע"ד הנחת תפילין בין נדחי עמנו בכללו, ואנשי הצבא בפרט, ובע"ה הצליחה העובדה ורבים מלאה שזה שנים רבות שלא הניתו, ואולי לא הניתנו כלל מימיهم, התחלו כתעת לקיים מצוה גדולה זו. וכדי להקל הנסיכון לאלה להשיג הסכמתם להניתה, ניתן להם תפילין מ'מחנ"י חינם או במחיר קטן, וכפי רצון כא"א, ובפרט لأنשי הצבא, שנשלחים התפילין במתנה. אגב, בטח יענין אותו לדעת כי בוגר לאנשי צבא, משתדלים אנו לחזק את רוחם ואמונהם ע"י ס' וחוב' שונים שלוחחים מזל"ז חינם לכל אנשי הצבא שכחובותיהם ידועה לנו. לדוגמא, מצרכים אנו בהזאת המעסడוזש מכ"ק מוש"ח עד"ש לחילים שנתחלק כבר לאלפים וגם מכל' עד תפילין, ובאם מעוניין כמ"ע שנשלחה גם את מי ממיודיעו החילים על רשימתנו, נשלחה להן גם להם את החוב' השונות. ומדי דברי עד' תפילין אציע לפניו, שאחר שזכה להיות מן התומכים בכיספו להצעות קניתת תפילין,ילך בזה מהיל א"ח, ואף שטרוד הוא, יתענין לה提דר עם מכיריו שדבר ה' נגע ללבם, ויתחילו בתעומלה מסודרת בעירו בעניין הנח"ת, ובטה שדברים היוצאים מה"ל יכנסו אל לב השומעים, ויעלה בע"ה בידיהם להיות מן המזוכים את הרבים ברוחניות - הינו הנח"ת, ובגש – השמירה הבאה בעקבות קיום המצווה, וידעו מ"ש הרמב"ם בזה (היל' תשובה פ"י ה"א) שעמי הארץ והנשים והקטנים מהנכים אותן לעובוד מיראה עד שתרבה דעתן וייעמדו מהאהבה, וביאר שם שהעובד מיראה כוונתו בהזעב ע"מ שיקבל כל הברכות הבאות בשכר המצוות. ברכ' לאלא"ג (ח"ק, י"ר ועה"פ). אגק ארמה-ו (יט שבט תש"ד).

אלו יבדוק אם רשות' פ' ודר' כ' קיבלו המכ' כו'; יפיקץ בסביבתו (לר"מ ראדשטיין - אז מנהל אג"ה שיקגו). בمعנה לברכתו לשנה הבעל' שקבלתי ז"ע, ברך לחתמי ואשיבו לו ולביתו יהיו ברכת גמ"ה טובת לכל מיל' דמידב בטוב הנהו"ג. צויתו לשולח על ידו בשビル' טשיַקאגער קוריער' עקז' א' וננטיץ' עד' ה'מעסעדוזש' לאנשי חיל, ובוואי יודיע תוצאות הדבר. כשקבלנו נדבות מר פאלמער וכץ שי' להדפסת השיחה, כתבתי לכאו"א מכל' ובתוכו איזה מרז"ל עם קצת ביאור. וכן גם עתה כותב הנני, יהוד עם שליחי השיחה שז"ע י"ל, מכל' הנ"ל. באשר הנ"ל לא אישרו קב' מכל' הנ"ל, ת"ח לו' מראש אם בהזמנות הרואי' יודע עד' ז' ויודיעו. לקרהת הגה"ס הבעל', שארז"ל (סוכה כו,ב) ראויים כל ישראלי לישב בסוכה א', יה"ר שנזוכה ב"ב לקיום העיוד (יחסקאל לו, נב) ועשיתי אותם לגוי א' גוי ועבדי דוד מלך עליהם א' יהי' לכולם. בבר' ה' שמח לאלא"ת לאלא"ג. (ח"ק, י"ר ועה"פ). אגק א קצ-ד. (יג תשרי תש"ד).

ופצין מסר אדמו"ר לחילים, ומכ' ליהודי אירופה (להר"ה ר' קו- אנגלי, הר"י – ד"ר הערצ) כ"ק מוש"ח אדמו"ר, הרב מליז'ב' שליט"א, פנה במק' מעסע' לחילים היהודים לר"ה הבעל'. ובשים לב לתועלות המרובה מקריאת מעסע' גם ליהודים שבצבא האנגלי, וביחוד להנמצאים במדינות הכבושות תחת ידי החיל האנגלי, כדי שיתעוררו להשתדל בעזירה רוחנית לאחבי' המתוגלים שם. מצאנו לנכון לשולח לכת"ר מס' מוסיים של עקז' מהמעסע' זהה, כדי שיוכל, אם ימצא לנכון, להפיצו ע"י אויר בין החילים הנ"ל. גם שלחנו מס' מסויים של עקז' מהמק' דכ"ק מוש"ח עד' ש' ליהודי יוראף. באשר ע"י לשכה הדתית אשר על ידו יוכל מכתבים אלו להגיעה למוקומות שונות בארץות המשוחררות, אשר באופן אחר א' אלבו בקשרו עמם. ומגלגן זכות זו ע"י כת"ר ועו"ר הזכאים. מובן מאליו שגם יוצרכו עוד מס' עקז' מב' מכל' אלו נמצאים תיכף כפי הוראותו ע"פ האדריסה אשר יורנו. אסימם בבר' השנה לר"ה הבעל' לשחל להיות ביום השבת, בר' שנטו"מ, אשר היא יכולה היה יום שיכללו שבת ומנוחה. (ח"ק, י"ר ועה"פ). ברא' השנה ופ"ש לבבית לחתנו הרב שי' אשר רבות שמעתי עד' גודל מעשי בחזוק התורה והיהדות יהיו עמו ויעל. אגק ב נח-ט (כד אלול תש"ה).

הפצת חנוכיות

הפצת חנוכיות (להר"ש פאלמער) כ"ק מוש"ח עד' ש מרגיש ב"ה טוב יותר [לאחר מחלתו בתחלת חורף תש"ה – ראה אגק אדמו"ר]. בمعנה למכתבו (נאו. 28): בכלל קשה להציג כמהות

גודלה של חנוכיות, ואם נקבלם נרצה את הזולות, במחיר 35-27 סענט לחנוכי. אם כל מסכימים למחיר זה, אבקש להודיעו ע"ז באופן מהיר, כמו"כ אם ישכים לקבל פחota מ-200, אם לא נקבל כל כמות החנוכיות. לאל"ת לאל"ג. [המשך לימוד מתנווה: פך שמן טהור חותם בחותם כה"ג; כה"ג- אחים מגדلين אותו, דואגים לצרכיו] (חי"ק, י"ר ועה"פ). אגק ב י' (טו כסלו תש"ה).

קהילות אנ"ש - אה"ח

נקטו פעילות המל"ח- הו"ל; להתייחס לב' סוג הבדיקה: ייסוד ועד להו"ל: (lr'a קראאסיק) (א) חבל על שלא נודע בעתו שאין לחלק הינם ענייני הדפוס, אבל עתה תקوتינו שישתדל שיסודר כתעת בע"ה הכל כפי הוראותינו וגם לתקן בוגע עבר במדת האפשרות, כי רק חסרונו אמצעים מעכבר הדפסת כמה עניינים. (ב) המל"ח משתדל שככל המדיניות ובכל בתיה"ס שלומדים בהם לה"ק, ילמדו אותה עטה"ק, ולהתכלית זו מ"ל ספרי- לימוד וקריאה מתאימים זהה, אבל אי"ז הוראה על שום יחס של המל"ח, חיובי או שלילי, לבתייה"ס הנ"ל. (ג) שמהים לשימוש הערות נכונות שcadai להתחשב אתם בהוצאות הבאות. בכל אופן, מעניין אותנו לדעת את כל דברי הבקורת, ונודה לו כשויודיינו מה ששמע בזה, ומאייה סוג אנשיים היא בא: מאלו שכונתם רצוי, אלו המהפשים עלילות על חב"ד והחסידות וכיו"ב. (ד) באשר חשוב מאד שהועד להפצת ענייני הדפוס - הן בדא"ח הן בענייני חינוך ומחנ"י. יתישד בהקדם האפשרי ויגש לעובודה, באשר אנחנו יודעים מי הראויים זהה שהעובדת תנהלה במרץ, ויחד ע"ז גם לאחרייע לעוניים אחרים שעוסקים עתה בהם, מצפים אנו זהה מכל' כללי, וביטה התאספו כולם ותבחרו בהכי מתאימים זהה, ואחר שתודיעו לנו מילא"ה לבוא בכתביהם ישר עמם. (ה) אם Maiyo סיבה התעכב התישראל הוועד הנ"ל, מטבו להודיע עד"ש. (ז) בבקשתו להודיע אם התנאי שהדפס הוא פוטוגרפיה או סודר מחדש, כמה עקו' נדפסו, ואם יש תה"י מאטריצין וכיו"ב. מהכח למנה עכהן"ל, ובבר' לאל"ת לאל"ג. (חי"ק, י"ר ועה"פ). [ת"ח אם ימסור מכל' המושג"פ להרחה"י ראנעבלום]. אגק א רל-א (טבת תש"ד).

נקמו* ס' דפוס. לשולח ס' תניא מהא"ק; לדאג לבחור שפר מון הדרכן (להנ"ל) (א) בטח הגיעו לכמ"ע מכחמנו מט' שבט והמל' הכללי בעניין הפצת ענייני הדפוס, ומהכימ לדעת מה נעשה בזה. (ב) חמו כל ס' התנאי שברשותנו, ורבו בע"ה הרוצים ללמד בהם, הננו לבקשו להשתדל שישלחו לנו מס' החניא דפוס אי"י - כמה אם אפשרי, וגם להודיעינו מחירם. (ג) א' מידידינו בקשר אותנו למצוא מי שיוכל לעזרה בחור א' בא"י ושמו .. אשר לפנים, כנראה, למד והלך בדרך הירושה ואח"כ סר ממנה. אביו-זקנו דהבחור ר' .. ואפשר לברור אצלם כל הדרוש עד' הבהיר. لكن הננו לבקש את כמ"ע למסר את העניין למי שראו לזה, ושיתמסר להצלחת נפשו ולעווררו לתוכם"ץ. ות"ח אם יודיענו התוצאות בזה. בבר' לאל"ת לאל"ג. (חי"ק, י"ר ועה"פ). אגק א רסד (פורים תש"ד).

ביח' הערות הרש"ג על התניא. זה זמן רב שדרשתי אם יש אצל מי ממחם העורות הרש"ג (ר' שמואל גרובם אסתטרמן) וכיו"ב על התניא, לע"ע לא הגענו בירור בזה. באיזה סכום ישתתפו בהוצאות הדפסת המשך תער"ב? האם נכוונים להשתתף בהדפסת הלוקו"ת תוו"ח תוו"א באיזה סכום ובאיזה תנאים? ת"ח ראש אם יענה בהקדם עכהן"ל. בבר' לאל"ת לאל"ג. אגק ב קיב-ג (ادر תש"ז).

נקטע מצב בריאות דב'ק אד"ש; קבלת הס' השוינויים, לשולח לכאנ מהא"ק (להר' הכלין) מכתבו מי"ג מנ"א קבלתי, ובמנעה לש' ובמל' הקודמים: (א) מצב בריאות כ"ק מ"ח אד"ש הולך וטוב, בכ"ז ממשיכים פה לאמר איזה Kapoor ההלים בכ"י אחר התפללה (נוסף על השיעור הקבוע, כפי שנחalker לימי החודש), וישלח לו הש"ית רפו"ש בק"מ, וברבים היינו עמדו. (ב) מכל הדפס על ידנו פה, הננו שי לו תומ"י מהא עקו' מהא חדים, מלבד אלו שבלי' אנגלית (או אידוי) שאין שלוחים אלא חדים, ואם יש קונים עכהן"ל במס' יותר גדול - מטבו להודיע ונסלח כהודעתו. (ג) תניא' אין אצלנו אלא עקו' חדים, لكن לא יכולנו למלאות בקשהו, 'היו"י' וקונ' עה"ח' עדין לא נדפסו, נמצא עתה בדפוס: הצ"צ (שו"ת, משלימות עם הוספות מה שמצוות באיזה ביכלאך ועדין לא נדפסו), המשך

וככה, מים רבים, והחרים וכו' לאדם זה "ש נ"ע, סידור בשבייל ת"ת וביה"ס (וכך התפילות על הסדר, אותן גדולות וכו'), אלא ש万分 הזמן אני יודע מתי יוגמר, תקוותי במשך ב-ג חדשים. (ד) בהתאם להב"ל: אולי יש אצלכם איזה שו"ת או חידושים מהצ"ץ שלא נדפסו ע"ע, מטובו להודיעני התוכן בקיצור ואדע אם נמצא בין הוספות הנ"ל אם לאו. - כן אחוור עזה"פ על התניא ולשלחם לכאן (כמוון אם עדיין לא נשלהו ע"ז מישחו ממהן) או ספורים - מקובלים. - בוגרנו לתניא. (ה) ספרנו ח"ג לא הדפסנו, באמת אינו נדרש כ"כ כי עוברים פה בסדר הלימוד ישר מה"ב לה"ד. (ו) ההנחה היית גדולה ממשיר 'ספרנו' היא שלישי (וגם הוצאות המשליה על השבוננו, שזה עולה לסכם גדול). כמה מוסדות פה מחפשים מנדב שcona הספרים ונונותם במתנה להמוסד, 'ספרנו' הולך ומתרפס, וכבר הדפסנו עוד תוכאה מספרנו ח"א, וכן מבהמ"ז (עם העתקה באנגלית). (ז) חסר האמצעים הוא יעקוב בעבודתו בכל ובענייני ההדפסה בפרט, لكن בטובו לknות بعد כל הכסף השידי' אליו (מחני, מל"ה, קה"ת) הנמצא תח"י הפילין עם הפ' ולשלחם אליו, בשבייל מחלוקת התפילין וציצית שע"י מל"ה. כמוון צ"ל התפילין כשרים בלי כל פ Kapoor, אבל כיון שנצרכו הם בשבייל אנשים שרק הודיעות לתעומלה מתחילה להניח תפילין, ואין להחמיר עליהם כלל, והלוואי וכו' - לכן צ"ל קטנים. בטח לא יהיו כל קשיים במשליה, כיון שמקבל הוא ממנו ספרים כפעם בפעםזה איזה שנים. וההקדם בהז ישובה. (ח) עד הס' שביקש بعد היישיבה - מהו'צ' שלזינגר- שלוחים אלו לו לע"ע עקו' א' מכ"א (מלבד הש"ס) וכשנקבל תמורתם כנ"ל, נשלח עוד כפי שויודיע אן. (ט) בודאי קבלו את הקובציים ליבאוויטש' במועדם. בטח ישתתפו במחקרים השונות שבו, ומטובו לעורר את השיכים לזה עד"ג. [ראה המשך במדור גדרי מצוות מסויימות, אבילות-ניחומיים-קדיש: 'מחט שהיא נתונה כו'] (חי"ק, י"ר ועה"פ) אג ב כד-ה (כג בטבת תש"ה).

ופצעו עוד בזיה (להנ"ל) בمعנה כו', (א) הנה ברך לךתי, לאירועי בתו תי' עב"ג, שתהי החתונה בשעתו"צ והוא הבניין ע"ע ע"ס התוהמה"צ בדור ישירים מבורך. (ב) קיבלתי אהמול מאמר הרש"ג שי' ע"ד הגיגת ה"ג והויבל (המונה טרם נז), ובודאי ישלהו לכאן גם מכל' הברכה שקבלו מאלו שהזמיןום להחגגה וענו ע"ז בכתוב, כן אציע שיבואו בקשר עם ב"כ ה'מארגען זשורנאלא' במחנים, שיכתוב ע"ד החגגה בהקורו ספאדעןץ שלוחה בקביעות מהתם ל'מארגען זשורנאלא'. (ג) עדין לא נענית על שהבטיחה לבקר אצל מושבם בעהמ"ס תוו"ח וכוכ' שבמכתביו מכ"ג בטבת, ובודאי יענה בהקדם. (ד) בבקשתה לחת בשמי בקשר עם היא"צ, מסוף המל"ח ומהנה הנמצאים אצלו לכל חב"ד מאה ד' ולישיבת תוו"א י"ח, והכנסתי תמורתם כאן, כן 25 לחב' תהלים העולמיות. (ה) מחיר ספ' הוצאות שלזינגר בעפקא בפ"ע, מחיר הלקו"ת עתה לשיבות 5 דו' (ב' החלקים ביחד), משאר ס' הוצאותנו - יראה על הס' גופא, וע"ז צרייך עוד להוציא הוצאות המשליה שרבו מאד, ומוכרחני לשנות עזה"פ על דברי מאז ולהדגים כפול: שהחזר האמצעים בק"ה מונע בפומ"מ לכוכ' עניינים. מה שקבלו ב' זוגי תפ' אבל מהירים גדול, בערך המחיר דתפ' א' פ' מה וכנראה שנקנו אחד אחד, והצעתנו שיקנה בבית א' מספר נכוון של תפ'י, ובודאי יהיו הרבה יותר, ומטובו להודיע בחוזר עד"ג. (ו) בבקשתה לשלהו לכאן על השבוננו העתקת בי' הראש"מ (כנראה צ"ל: הר' שמואל גורנום אסתמן) שנמצאו אצל הרב טקן (דוב), ממש"כ במק' דכ"ג אייר, ות"ח מראש. [לסייעים בד"ת: בהמשך מה ששמעתי ממש"ל בפי' מחט שהיא נתונה כו] - ראה במדור שם, כدلעיל]. בבר' לאל"ת לאל"ג (חי"ק, י"ר ועה"פ). אג ב מב-ה. (כ"א מנ"א - מהרת היא"צ של אבא מארי, תש"ה).

ורוינו אופנו ומחרי הפטצת שיח"ק (לר' ח' הבלתי). בمعנה (א) ת"ח מקהל"ע על טרחתו, במילוי בקשותי ליום היא"צ של אמו"ר נ"ע. (ב) סה"ש דכ"ק אדנ"ע נדפס באופן מימיוגרפיה ובמס' מצומצם, וכך איןנו נכנס בתנאים הכללים של הוצאותנו, ומחריו כמ"ש: י"ד, ולבני היישבות - ח'. (ג) מה שראה שם מהוצאותנו, הוא בודאי מאלו שקנו פה בזמןן מס' נכוון של טופסים ושלחו להם על אחריותם, שאז כموון, התנאים נוחים ביותר. מכירה הראשית של הצ"ץ מסרנו על משך שנה למ"ס פה, בתנאי שהוא ישלה גם לאה"ק. אג ב קפה-ט (ו אלול תש"ו).

ושהן משלוחת וניצול הפט' (לרא"ה הבלין) (ג) זה מכבר צויתי לשולח לו, בתור מסיע ומשתתר בעובודתנו - מל"ח והקה"ת: בד קודש, ספרי ה挫"צ, הוספה לדרמן צ לה挫"צ, מא' ל"ג שבט, מטובו לאשר קבלתם. (ד) מכירת ס' ה挫"צ נמסרה פה למגר גולדמן והוא שלחן גם לאה"ק, ולכנן אין אינו שולחים אותם ללקוחיהם שם. בכ"ז, אחרי אשר כפל בקשתו עד שליחות ה挫"צ להררי"י שי אורינשטיין, הררי, כיווץ מה"כ, צויתי לKNOWN פה במחירות היותר זול (15 ש') סעט א' ולשלחו, ובודאי יאשר הקבלה. (ה) עד היל"ש וקרן אוריה אומר המו"ס אשר כבר עמד בקשר ישיר אתם. (ו) העתקות מכל מהר"א מקאליסק נת' לע"ע רק פ"א וע"ש כ"ק מו"ח עד"ש. (ז) במק"ע במישור כ' א"ד ר תש"ו הי' מא' עד' אביו של אדה"ז האפשר להשיג את המאמר? מה היא מהות כו' המאמר? (ח) ראייתי בהעbara בספריה של כ"ק מו"ח עד"ש ס' תולדות משפ' הרב מלאדי למאר מ.ש. סלוניים, וש בוכמה ט"ס ופרטים שחסרו, מי הוא מחבר ס' זה? ומהותו? (ט) זה מזמן רב אשר כתבתי לתלמידי תוא"א (כהן ובר וכוכ) להר"מ הרמא"ל שפירא, להר"ד שפירא (בעהמה"ס בני ציון), ולא הגעתי אישור קבלת מכל' אלה. (ו) ולסימן בענין של תורה [ראה מדור השלה]: מקור 'פנימי'ABA פנימי' עתיק]. בבר' לאלא"ת לאלא"ג. (חי"ק, יונ"ר ועה"פ). אג' ב קצ-ה (כו שבט תש"ז).

ושהן משלוחת ס', וועוד (לרא"ה הבלין). (ג) המו"ס או' שלחה להם היל"ש וקרן אוריה. (ד) העתקות מכל מהר"א מקאליסק ע"ש כ"ק מו"ח עד"ש נת' רק שליחות א' במשך כל העת, על שם לא נת' כלל. (ה) המא' הנדפס ב'מישור' לא הגיע לע"ע. (ו) מכבר ענייתי להרמא"ל שפירא והר"ד שפירא (בעהמ"ס בני ציון) על מכל' בחד"ת. ולפלא שלא אישרו קבלת מכתבי. (ז) נת' ב' חבילות של קונו' הא וחביבה של היום שנדפסו בא"י. (ח) הו"ל ז"ע סה"ת אד莫הר"ש נ"ע ונשלח לו ע"י נושא. (ט) אודות דף החסר בצח' שלו בודאי יכול להשיג במחנה עקו' שלם להעתיקו ממשם. בבר' לאלא"ג ולנחמה כפולה. (חי"ק). אג' ב ריב-ג (או מנ"א תש"ז).

ויפן עוד בזזה (לרא"ה הבלין). מכל' נת', וכן העתון קול ישראל בו מדובר עד' בניו שי'. ויה"ר שיגדלם לתחוםעט מתוך הרחבה. בمعנה - (א) הדפסת חדו"ת של בנו שי' - הנה קובץ לחדו"ת מתל"ח הו"ת וכיו"ב אין מופיע כאן. (ב) היל"ש וקרן אוריה דרשנו מהמו"ס ונשלח לו ע"י המזוכר שלנו. ס' התולדות נשלחו לו ע"י העוז' ד של המל"ח מר שטראל שי' אי"א ובבעל מדות וכו' וכו'. כן נשלח לו קובן. וסה"ש ע"י הבוי-זואר בתור מסיע לעובודתנו. (ג) מהיר ה挫"צ המינימאלי הוא ט'ו שקל. ע"פ בקשתו נשלח לו טופס ב' בד קודש והמא' ל"ג שבט. (ד) כיוון שהרמא"צ שי' ריווקין שלח ה'אתה הראת' סתום, הננו מבקרים עתה אצל הרמא"צ אם לא הי' בזזה קביעות שם ביחוד ואחרי הבירור נודיעינו. (ה) מכתבי מהר"א מקאליסק א"צ להעתיק, אלא אלו שלא נת' גם לכ"ק מו"ח עד"ש (נתקבלו לה עמודים, מכל' האחרון מתחיל שלו ואמת ארץ חיים כו' מהר"א מקאליסק). (ו) בטה יזריז בשילוח העתק שטר הקני' ע"ש כ"ק מו"ח עד"ש... (ז) ת"ח מקול"ע על טרחתו בסילוק נדבותי ליום היא"צ. אג' ב ריכח-ט (כה מנ"א תש"ז).

שנינו עוד בזזה; תמיכה בישיבה (לרא"ה הבלין). (א) אאשר קב' מכל' .. בינוים ודיagi מכתבי .. עם המוסג'ב קונו' לב' ניסך ומכל' להרשי"ז (זיוון). (ב) מווינגרג נת' נון דכאן. (ג) מוסג'פ' קונו' להה"פ שז"ע הו"ל וביל"ס זוכה בו את הרבים. (ד) הגיעתני ידיעה שעילתה ביד א' מידידינו לפועל שועוד היישבות דשיקגו יתן לישיבת תוא"ה מאות דכאן נוסף על הקודם. (ה) ודאי נודע להם שהרב סאראצקין קיבל מההדוושינט תיכף לבואו מאה אלף דולר בשבייל היישבות דאה"ק, וזה מלבד מה שמאסף מАЗ במוסדות ובמק"א... [ב"מ דבנו ט"ז ניסן, ולא' מהורת השבת' בשיטת הצדוקים גבי העומר]. ויה"ר שיראה רוב נהת ועונג בבנו זה ובשאר ב"ב שי' בכל הפרטים מתוך הרחבה. החותם בבר' הוה"פ שמה וכשר. (חי"ק). אג' ב ב' של-א-ב (יד ניסן תש"ח).

שצין היינבאוט מועד היישבות וועוד (לרא"ה הבלין). בمعנה - כמדובר שכבר כתבתי לו שכךאי שיתחילו עתה בהתעוררות האפשרית מצדם בנוגע להגדלת חלוקם בחילוקת ועד היישבות דשיקגו, ונכון שיודיעני כמה קבלו מהם ע"ח שנת תש"ח. כהן"ל, מטובו לעורר גם את הנהלת ישיבת צ"צ שמואל (ישיבת בירושלים ע"ש אהצ"צ והמהר"ש נ"ע) ועליהם להודיע ג"כ פרטיהם בעבודתם, מס' תלמידים, ר"מ, תקציבים כו' אם עדין לא עשו כ"ז. ... (ו) בתור ב"כ נשלח לו לדברי דפוס ס' קיזוזה"ע להתニア מה挫"צ עם כמה הוספות ובטה יאשר קבלתם וגם ישתדל אם אפשרי שייה' מאמר הערכה עלי

במכ"ע המתאים ויפוצו המ uninות חוצה. (ז) ובהמשך לזה אולי ס"ס אפשר לשולה לכאן העתקת הגהות אביו ז"ל על התניא שאמרו לי שיש אצלם אשר בטח יש בתוכם ביאורים מחסידים הוזנים ג"כ וכיו"ב. (ח) ת"ח על הדיעת משמרית יא"צ אמו"ר ז"ל בישיבתתו ז"א. (ט) הרב ב"ש שי' שניאורסן הדפיס הערכה קצרה יותר מדי על הצע"צ בעthon בירחותו ז' אולי כדי שידפיס באריכות קצרה עכ"פ במכ"ע קול תורה ובהתאם להבטחת הרב ובר שי' מכבר. (ז) א' מאן"ש שי' הנמצאים עתה בסביבות פארין ושמו הרב ש"ז טובל מבקש לשלוח לו זוג תפילין דרש"י מהודרים בינוים בגודל, ומטובו להודיעני אפשרויות הדבר ומהירם. ובשל עתה אסיים בבר' כוה"ט לו ולכב"ב שי' וכל הנלויים והמושפעים מהם לשנתו"מ בטנהו"ג בגו"ר. (ח"ק). אגק ב שפ-ז (יט אלול תש"ח).

ונטו נשלחו לו: תמיכה בישיבות. וعود (להר"ח הבלתי). בمعנה- (א) מוסג"פ המא' ד"י"ג תשרי לזכות הרבים ומכל' כללי מהמל"ח. בפ"ע נשלחה לו קון' החלצ'ו רג"ט. (ב) בודאי מלואו כל' מוסדותנו הראות כ"ק מו"ח אד"ש בטעלעג' לפניות לוועד הישיבות דשייקנו בעקב' עוזר. הוועד כי' לרבניים באה"ק בקשרו עם העוזר שיתנו השטא, ובודאי יתרדב' כת"ר תיכף עם הרש"י זיין מה שיש לעשות בזה ולמה נשמטה ישיבת צ"צ. (ד) בטח ישלה לכאן המכ"ע שבו יהי' מא' הערכה ע"ד ס' הקיצהו"ע לתניא קון' החלצ'ו וכיו"ב. לכשיזופס. (ה) תמי' שאינו מזכיר מואמה ע"ד רשיימות אביו ז"ל בנוגע לתניא ואכפיל בקשתי לשלחם אליו ע"מ להזכיר אם ברצונו הוא. (ו) להר' בנימינסן כתבו. קומפלט שלם זההשומען אין כבר אצלנו כי כמה חוב' איזלו לגמרי. בפ"ש כל הדו"ש. (ח"י"ק). אגק ג יג (כג חשוון תש"ט).

ונטו משלחת קון' הצללה (להר"ח הבלתי). ביום ועש"ק הבע"ל יוצאה מכאן בספינה מלאכות ג' אנשיים קון' ההצללה דשייקאגא לאה"ק ובה ג"כ ר"ש שי' פאלמער. (ג) מוסג"פ קון' יט"כ לזכות בו אה"ר. (ד) מה שהזמין מהוואותינו נשלחה לו. בפ"ש כהדו"ש בבר' הגה"ג. (ח"י"ק). אגק ג כ (כח"ג תש"ט).

ונטו פעילות במלא"ח וקה"ת (להר"ח הבלתי). בمعנה (א) ת"ח על כתבו משלום הרפ"ל לנדא וב"ב שי' וכן מהנעשה בעת היות הר"ש שי' פאלמער באה"ק. ואיתה באה"ד שותא פילקא [כשמדובר על בעלה וטווה – מזכירה את עצמה. הערת], ובטה עשו ככל הדורosh האגדלת העוזר מהקרן דשייקאגא בשבייל ישיבתתו ז"א. (ב) נשלחה לו שיחת יו"ד שבט והקו' ליו"ד-י"ג שבט ובאשר כבר עבר מועד זה והתורה חסה על ממנם של ישראל נשלחה בדורר הרגיל ומזרוף בחבילה זו גם קון' שבט בשבייל ש"ב הררב"ש שי' ש"ס וקון' יט"כ וקון' שבט בשבייל ש"ב ה"ר חיים שי' ש"ס ות"ח על הטרחה במסירתם. (ג) בתור משתחף בעבודת המלא"ח וקה"ת נשלחה לו ס' הנוגנים שהו"ל ז"ע ובטה יאשר קב' כהנ"ל. (ד) מוסג"פ מכל' לא מהנ"ל מאי ידיעתי כתובותם הנכוונה, ובזהזמנות זו את אהענין לדעת אם הדפס הררב"ש עוד איזה מאמרים בהנוגע לקה"ת מל"ח וכו'. (ה) בשאלותיו במנהגי היא"צ עננה כשאברר עזה"פ ואולי גם יודפס בكون' ב' ניסן הבע"ל. (ו) חבל שלא שלח ע"ע העורות אביו ז"ל בנוגע לתניא ואני אמרתי אולי ייבאים הרש"פ וזה רבות פעמים שכחתי ע"ז. (ז) קראופה במכ"ע שבירותו ז' התעללו ברחובות קרי' בבחורי ישיבות וחדרים בכלל ומטובו להודיע פשר דבר להשקיית את הרוחות. (ח) אם אפשר להם לקבל רשותן ע"ז הרי הוי יכולם לקנות מס' מסוים מכל הנדפס ע"י קה"ת ובפרט בהווה שנתרבה מס' אנ"ש והת' באה"ק. בפ"ש ואיחולי כת"ס (ח"י"ק). אגק ג ע-ה (כג שבט תש"ט).

ונטו פעילותו (להר"ח הבלתי). מכל' .. נת', ובمعנה (א) מכתביהם עם הקון' לחה"ש בטח הגיעו בנתים, כן נשלחה לו כל מה שהזמין מהוואותינו, ובודאי יאשר קב'. גם ס' הנוגנים בשבייל מר גשור נשלחה בחבילת כת"ר. (ב) כשידפס הnal ע"ד סהנ"ג כהבטחתו, בודאי ישלה לנו הקטע. (ה) מה ידי' ס"ס ע"ד הагאות לתניא ... (ז) מוסג"פ הקון' מהה"ג לזכות בו אה"ר כן מכל' ממחנ"י ובטה יעשה בזה ככל הנוצרך ובאופן המתאים. (ח) מוסג"פ קטע ע"ד בקור הרב הראשי (מוחרי"א הרוצה) כאן, ולפען"ד טוב שיתפרנסם במכ"ע, כן שייסדר שהnal יספר בפומבי ע"ד בקורו פעולות כת"ק מוח"ד ש וכו' וד"ל. באינוי כת"ס ופ"ש כהדו"ש. (ח"י"ק). אגק ג קכח-ט (ד תמוז תש"ט).

ונטו ועד להדפסת ס' רבותינו (להר"מ גוראר). זמן רב לא קב' ממן מכל', אף שהגיגנו פ"ש וכו'. בחשביו ע"ד חוסר האמצעים להדפסת כתבי וס' כת"ק רבותינו, הצעתה לפנינו אחיו ע"מ

שים Sor לכם, והנני כופל הצעתי גם בכתב שתסדרו ועד להדפסה מבין אן"ש והה', ותפקידו יהי לייסד קרן להדפסה (ע"י נבדות מאנשים שירצו ששמם על הספר, או לזכר נשמה וכו' וכיו"ב, נדבות סתם וכו') ולהשתדל אח"כ בהפצת הנדפסים (שעי"ז יוזהר לקופחת חלק עכ"פ מה שישיקעו בהדפסה). אני רוצה לכתב יותר פרטיהם בזה, מי יודיע תנאי מוקדם במקצוע זה, וזה עליהם להחליט כי ביניהם. ומה שנודע לי הוא זה שלא תהיה מנעה מפני חוסר אמצעים, להפצת תורה רבותינו, כיוון שכ"ק מוש"ח א"ש נתן הרשיון לפירסם, אחכה לחוות דעתו בכללה בזה וגם באופן חובי, להציגו את מי להכניס בוועד זה (בכ"א מוכרא שהוא יי"ה בהועד), וזאת להעיר אשר ע"ע לא השתתפו יושבי אה"ק בהוצאת הדפסת תורה ד"ה כלל. מトבו לחתת לאהי שי' כ' ליטראות (שטערלינג) בהקדם. יוכל לקחת מקופתנו ות"ח מראש. ע"ח התו"ש נתן אחוי לי י"ט וחצי שקל (דו). כן יכול לשולח לנו כ' טופסים תניא. אקוֹה אשר בעוד כהודש ימים תיגמר הדפסת התו"ח, אמרי בינה, ופי' המלצות. ובתחנוודע לו אשר הו"ל את הדרמן"ץ והסדורן"ז את שער הכלול. אחכה למענהו על הנ"ל ואסיים באיווי כט"ס. (חי"ק). המכ' ע"ד את"ה והמכ' להרב טקאות בטח נת', מה נשמע ע"ד ביאורי התניא אשר אצל הרב טקאות? אגק ב קפט-א (י' טבת תש"ג).

שלון דברים ששלהת (לר"מ גו"א). בمعנה (א) הנ"ל הוא מכ' הראשון שהגיעני ממנו מיום חזרתו לאה"ק... (ב) ת"ח بعد שלחו המאמרים של דבר זעירא. מ"ש ששלהת לי ג"כ לפני שנתיים נקרה נאבד בדרך, ואם יודיעני הכתובת שלו אכתוב להנ"ל (אם לפ"ד טוב שהיה המשנה ע"כ באשלה על ידו ועל החלהתו אשען בה). (ד) בבקשה עזה פ' לזרון את הר"מ אקסלרווד בשילוח ביאור התניא לרשות ג' (ר' שמואל גורנים אסטרמן). ... (ז) מוסג"פ מורה שעור שהו"ל ז"ע. באיווי כט"ס ופ"ש כב"ב וכל הדו"ש. (חי"ק). אגק ב שז-ח (עש"ק י' עד"ר תש"ה).

וניחן חובי' לחילילם: לדאג לשולות לכאנ; תמיכת ועד היישיבות (לר"מ גו"א). בمعנה .. מוסג"פ קונו הצלצזו שז"ע הו"ל והוא לזכות בו אה"ר, וכן ב' חובי' קטנות שנדפסו בעת המלחמה בשביב ההייללים ויודיעו הוו"ד אם מתאימים לכוונתו*, ובאמ' הון, כמה מהם לשולוח לו. .. על הש' בדבר הרח"א שי' נאה צריך לחת ל' מהמל"ח נ' שקל, בטח קיים הבטהתו ויראה שהר"מ אקסלרווד שי' ישלח לכ"ק מוש"ח א"ד' שי' ישך או ע"י העורות הרשות ג' בנוגע לתניא, ואולי באפשרי להשיג ג' כ העורות הר"ז האולין ז' ל' שנמצא כמ"ש ל' הרח"ה שי' הבלין אצל אחוי שבת". א. כן מוגנמצא אצל הרוב זיסלון שי'. ב' ע"ז נשלה לו ס' קיזוחה ע' לתניא ובסיומו נמצאת רשות מה שהו"ל. ובשל עתה אסימ', ועד היישיבות דשייקאו כ' לרבענים באה"ק ע"ד חלוקת עזרתם להישיבות באה"ק, ועליכם להתראות עם הרשות ג' שי' זעווין ולטcls עצה. קרוב לוודאי שיבקרו באה"ק ב"כ הועד הנ"ל ואפשר שגם הר"ש שי' פאלמער יהי מהם. מטובו לאשר קב' מכ' זה ולהודיע בשו"ט בהקדם. בפ"ש כב"ב וכל החבורה שת'. (חי"ק). אגק ג טו-ז (ادر"ח כסלו תש"ט).

[*] נראה בקשר למלחמה באה"ק.

וניחן יהליטו בהו"ל ס' רבותינו (לר"א קרסיק). מכ' נת'. כМОבן שראו שלעתים אלו היו מהם מכל תכוונים מהודעת שלומם הטוב, לגיסו לב"א וכו' ובמילא יגיע גם אלינו. תימה שבמשך כה"ז לא הודיעו וגם לא גיסו הרמן"ג (גוראר) ע"ד החלתמת בהו"ל מס' רבותינו. אולי מצב הכללי גרם לזה. ואפשר דוקא עתה כדי לחת ע"ז ענין זהה. הס' שהזמין נשלחו ובתח יאשר קב' תיכף שייגיעו. סיום התורה לא עשו לע"ע. מוסג"פ קונו מכ' ק מוש"ח א"ד' שי' ובתח יזכה בו את הרבים. [סיום מענינא דיומא: שבת ירח שהגוף נהנה מן הגוף]. באיווי כט"ס. (חי"ק). אגק ב דפו (הילולא דאה"ג, תש"ח).

וניחן שוננות (לרשות ח קסלמן)... בمعנה (א) המשך ר"ה דהאי שתא סליק במא' דפ' נה. (ב) הינו"י נשלחה לו כבקשתו, וכיוון שזהו יוציא מה"כ הרוי עכ"פ בטח ישתדל לזכות בו את הרבים. (ג) הנמצא תה"י بعد ענייני דפוס ובعد הס"ת ימסרם לשכת הרב"ג והם יודיעו לנו לכאנ ונקבל תמורהם. אחרי זה פ' יודיעו ועד הס"ת איזה אותן נפלו בגורל. (ד) מוסג"פ קונו להה"פ והוא לזכות בו את הרבים. .. באיווי זה פ' כו"ש לכל. (חי"ק). נשלח ע"ש איזה מהמו"ש ליתן מהם א' לכאנ"א מבתי מדורין אן"ש, ות"ח על הטירהה. אגק ב שפט-ל (יג ניסן תש"ח).

קהילות אן"ש - מונטרייאל

עפ"ן מינוי ועובדת מתג"י בקנדיה (לרמ"ז גראינגלאס). בציורף למכ' שולחים לו קטע מה' מארגען זשורנאל' ובו מא' ע"ד עובודת 'מחנה ישראלי'. באשר ימי אלול וימים נוראים הבעל רואויים ביותר לנלה תעומולה ע"ד ענייני הרוח שמחנה"י עוסק בהם, יואיל נא להשתדר שכבר ביום אלה יהי המאור מצורף הנ"ל (או מעין מא' כזה), מודפס בעיתון 'הנשר הקנדי'. תקוותנו חזקה שכ' יחד עם חברי יתחלו תיכף בעבודה נמרצת בכל מקצועות 'מחנה'י', כי עת לעשנות היא, וה' יהי' בעוזרם. אצ"ן ר"פ בעבודה חשובה זו: (א) להדביק על כתלי בתיה הכנסיות את הר"ד דאחס"פ. – מה טוב אם קודם ר"ה ידפיסו קולו או קטע מהר"ד בעיתון; (ב) לשלווח המכל' ע"ד חברות תהלים לכל הבנ"ס' בכל מדיניהם. בביטחוןיה'כ שיש להם מכירים כדי לצרף גם מכל' פרטימכם; (ג) להפיז רעיון טהרת האoir ע"י חזורת אותיות התורה בע"פ בכל מקום, ובפרט משניות בע"פ; (ד) להשתמש בימי הסליחות ועש"ית הבעל' בתעומלה, בביבח'ן'ג וכיו"ב, בהתחזרות תשובה, בהזועה שהזו זמן חבל' משיח ולאלאר לגאולה ע"י לאלאר לתשובה וככה'ג. מובן שעכ"ז להתאים לתנאי מדיניהם ומוקומם, ואל בינם נשלען. אם היה תועלת ע"ז לעובודתם, יוכלו להודיע שבמדיניהם סניף מחנה'י נמצא ע"פ האדריסה ... (אם באפשר שלא יהי' במעון הישיבה מה טוב, כדי להציג שא"ז עניין של מפלגה כל' וכל') ולב"כ ועה"פ של מחנה'י במדיניהם נתמנה כת"ר. אף שבכל' טוב שייה'י קשור מכוא'א ישר לכאן, שאז כ"ד הקשה אפשר לבירר תיכף אצל כ"ק מוח'ח אד"ש. מכינים אנו קובץ מכל' כ"ק אד"ש בכחן'ל, ותיכף כשיודפס נשלח לו, ויזדיע כמה עקו' נשלחה. בברכת כוח"ט, לאלאר לתשובה לאלאר לגאולה, ופ"ש ובכוח"ט לכל' חברי. אג'ק אלה-ם (יג' אלול תש"ב).

עניני מחנה'י ומלא'ה במונטריאול (להרמ"ז ג'). (א) כל' ענייני דפוס שבקש נשלח לו. לפלא שלא הזמן מס' יותר גדול הרבה מה'א'ב' ולהלו' [הערה: זה כיס לתש"ג, לתל' הצעיר, באנגלית. ידיעות מהז'ל' דינמים ומנהיגים וכו'. נערך ע"י כ"ק אד"ש (בעילום שם) ותרגומ' ע"י הרג'ן'ן מינדל]. ובפרט – האחרון שעשה רושם כביר והרבה קופצים עליו. (ב) הרג'ן'ק שי' כנראה עדין לא בא לכאן. (ג) מהנדפס בורשא, וכן הלקו'ת - שומר לנו יידי'ינו הרי'ד, שבקישו לשלווח להם י' סעט. מהיר כל' סעט - מכורכים. (ד) באנצ'רל (סדר ברכות ותפילות) להזדמנות נועש. אם רצונם ע"י פאסט, מטובו להודיע. (ה) בענטצ'רל (סדר ברכות ותפילות) עם העתק אנגלי. מוגה ומדויק, ולא סדור, נמצא לע"ע בדפוס, ובקרוב יוופיע בע"ה. (ה) מוסג'פ' מכל' ועד הס"ת (לקבלת פני ישיה. הערה). בכלל נקבע פה סכום השתפות הוצאת הכתיבה לכיה'פ' דולר' א' לכל'אות (מלבד לאלו שאין יכולם או שאינם רוצים). (ו) פליאה שמתקשם בשילוח כסף לכאן, כיוון שע"פ החוק כאו'א יכול לשלווח מדיניהם עד כ"ה שקל. ההקדם בשילוח, ובפרט בהשיך' לסת'ת, ישובה מאד. (ז) מהראוי שישתדרלו' שהרג'ן'ד שי' דענברג ירשות א"ע וככ'ב שי' בהס"ת. וישתרכ' בהוצאות הרבהות דהס"ת- קרואי שייה'י לפום גמלא שיחנא. כМОבן שלא עם כ"א מדברים זהה, וד"ל. וזה בהשתדרלות עם אחרים השיכים לזה (כמו האחים אלברט וכו'). (ח) שייחת שמע'ץ ושם'ה'ת עדין לא נסדרה. מוס'פ', ע"מ לההיזר, שי' ש'פ' בראשית, ואינה מוגה. (ו) הר'צ פליקין בהיותו פה הבטיח השתפותו בכל' ענייני מל'ח ומחנה'י במדיניהם, ובכלל שייאמרו לו מה עליון לעשנות. ודאי יתרך גם הו'ע וביתו לכל' עניינים אלו ע"י שיתעסק בעבודה זו. בבר' לאלא'ת-לאלא'ג. (הי'ק, יו'ר ועה'פ). פ"ש לכל' הת' שי'. אג'ק א מט-נא (ד' חשות תש"ג).

עניני המל"ח וממח'י מונטיריאל (להרמ"ז ג)-1. כבק', מוסג'פ' האינואיס ומכל' זהה; 2. עשר דקנדיה ע"י הרג'ן'ק שי' נת'. 3. מהרג'ן'ד שי' דענברג נת' ו' שקל על הס"ת!! מובן שאין מתאים כל' וככל. ואכפ'ול עווה'פ' מ"ש זהה במק' הקודם בנחיצות השתדרלות יתרה בזה מצדם – עמי' ודכוות'י. 4. מתאים לפ' תנאי מוקם, כדי שם בעיתונים ידפיסו ע"ד הלוח. בר' לאלא'ת, לאלא'ג. אג'ק א-גב-ג (ט' מ' ח תש"ה).

ענין מחנה'י ומלא'ה במונטנט'. (להרמ"ז ג) (א) מכתביו כו', שייחת ש'פ' בראשית, מכל' מר' מ', הגלי'י מעש'ק' תולדות – נכון הגיעו. מכמה סיבות נתחarra התשובה, ובא המענה כו'. (ב) ודאי עוסקים בראשית הזוכרונות כהבטחתם, בזירוז. ואל תאמר כשאפנה כו'. בפרט במקום שהשכחה מצו'י. (ג) בלאנקען מהס"ת בטח קיב'ל מכבר, לפלא' שלא אישר קבלתם. בודאי משתדרלים להמציאם להשיכים להענין. האריכות בגודל הענין למותר. בודאי הגיעו הקבלות על כ"ה שקל נשלחה להס"ת ע"י הבנק. (ד) נשלחו לו שאר ענייני הדפוס שבייקש, בלבד מהশמווען מהודשים שעברו, שכבר נמכרו כולם -

לכן טוב שלhabא יודיע השערתו כמה יוצרך - והלו, תוצאה הא' אפסה, ונדרשת עתה הוצאה ב', ובו"ל יושלח לו עוד המאה שביבש. (ה) ערכית ד"א ח' שלוח מרכיבי העבודה פה. וכשירחיב יושלח לו. (ו) מכל' ודוגמאות מהיו"ל ע"י מל"ח נשלח לת"ת המאוזדים וגם לדעת ישראל כהוראותו. (ז) בקשתו להкова"ק נמסרה. (ח) המובא בשיחת ש"פ בראשית: 'געצואגטער' – חփ את ראשו. ותוכנו: מסלסל בשערו, מקפיד על סידור ויופי בגדיו וכלה"ג. 'געפגעשטער' – פ"י מפונק. (ט) שיחת שמה"ת עדין לא נסדרה (מלבד הקטע שבכמה"ק). דשמע"ץ, יש רק אי'-מוגחת. ואם אינה עדין אצל יודיעוני, ואשלח העקו"שלי ע"מ לה חזיר. (י) מר ארلين מסר י' ש' בשם. ונרשם ע"ה המגייע בעד ענייני דפוס. ע"י ה'גוטער איז'ן קלשונו לא נתק' מאומה. (יא) נשלח ע"י ה'גוטער איז'ן גם מהנדפס בורושא, בטה הגיעם. בודאי קיבלו גם הנשלח ע"י מר ארלין תניא א' ומארמי ורשה. יש 'תניא' א-מכורכים וחסרים שם ע' קקט-קלו. תニア שלמים נשארו רק עזק' מתי מסטר והמחיר ב' סענט, המכורכים - לטל' - ע"ה סענט. סעט ל��ו"ת – ד' שקל (דכו). (יב) תודה על הידיעות מויניפרג. שמענו אודות רב ששמו כאנוויטש. הידוע להם מהותו. (יג) מוסג"פ מכל' חזר הנשלח לכל חברי המחנה כדי חודש בחדרו. אם יודיעינו כהותם חבריהם במח' היינו שלוחים גם להם. המענות על מכל' זה באים לפנוי כ"ק מוו"ח אד"ש נשיא המחנה. (ה) מוסג"פ העתק ב' מכל' מענה לאחדים מחברי המחנה לשאלותיהם ביחס לחזרה הנ"ל. (טו) בודאי יודיעע ע"ד עובודתם בעניין מסיבות שבת וסידור בי"ר, כמ"ש במחתו. בבר' לאלא"ת לאלא"ג. (ח'ק, י"ר, ועה"פ). אגק א נט-סא (ט' כסלו תשג"ה).

סעיף מהן"י ומיל"ח במונטראיל (לرمז"ג) (א) הר' פסטינסקי הוא רב בואנקובער, ממוקרי חב"ד ומתומכי ישיבת תוכ"ת, וראויшибוואו קשור עמדו ג"כ. (ב) תודה עברו השתדלות בהפצת 'השמעון', במקום מימיוגראף מתחילהם אנו להדפיס השמעון, ובאשר בפעם הא' היל' תלוי בהכנות שונות, התאזרו לצאת לאור, אבל יוינו איז'ה בשבוע זה ונשלחים אליו במס' המבוקש. (ג) להר' קאמיעניצקי שי', לבארעננהאלץ, כהאוויטש, ולת"ת דטראנטא – נכל' איז'ה. (ד) ב"י"ס לנערות – נחוץ להשתדר בכל מני השתדלות, שיסוד בעירכם. וכחוב בפרטיות מכל' הכללי שבטה יראה ג"כ. (ה) שלחנו לכם כ-250, מהקו"ק דכ"ק אד"ש ליום התענית, אשר יצאו כתע לאור יחד עם התרגומים האנגלי. (ו) שלחנו למර וואלאפסקי דו"ח מעבודת המל"ח בקשרנווה לפרסמו ב'נשר'. ואולי נחרך לזרז בזה מצדכם. (ז) נת' הצעיק ונתחלק כהוראותו. (ח) ודאי איז'צ' זיירוז בעניין המעד שיכ' לי זה מכבר. ויתמא שלא הזיכר דבר עד"ז במחתו. בבר' לאלא"ת לאלא"ג (ח'ק, יורואה"פ). ז"ע נת'... ומוסג"פ הר"ד דיו"ד כסלו. אגק א עד-ה (כ"ג טבת תשג"ה).

סעיף שליחות החבילית (לرمז"ג) – הוראות בזה נתאחרת, להבא יושלח כמש"כ. אגק א קיא (י"א אד"ש תשג"ה).

סעיף בקשתו להкова"ק והמעות (לرمז"ג) – בעתם נמסרו, וכן להרא"פ שי', מוסג"פ חשבונו, למותר – בודאי – לזרזו ע"ד סילוק החוב, כי חסרון כסף מעכבר עתה הדפסת איזה דברים. אגק א קיא (י"א אד"ש תשג"ה).

סעיף להמשיך רשותת הזוכרנות (לرمז"ג) – בקשה רבה. להחזיר לי הר"ד שליחתי לו להעתיקה. אגק א קיא (י"א אד"ש תשג"ה).

סעיף מה ה' תוצאות הפצת השמעון בהי-סקול? (לرمז"ג) אגק א קיא (י"א אד"ש תשג"ה).

五四ן חלוקת מכל' לתעומלה ע"ד המל"ח (لتל' במונטראיל) שלוחים במעופה מיווחדת 20 העתקות מכל' כ"ק אד"ש לא' העוסקים בוועד לתעומלה ע"ד חינוך חרדי. מטעם ידוע לנו – מרשימים אנו לחלק מכתב הנ"ל רק בין המשתתפים בעבודת המל"ח ע"י עובודתם בשדה תעומלה ע"ד חינוך, יסוד' מסיבות שבת' והדרכתן, הפצת ענייני דפוס דהמל"ח וכדו'. נא להודיעינו רשותת מקבל' מכל' הנ"ל בציירוף כתובותם, ובמה משתתפים בעבודת המל"ח. באם נחוצות עוד העתקות מהמל"ח נ"ל כדי לחלקם ע"פ תנאים הנ"ל, נא להודיעינו, ונשלח לכם איז'ה. בבר' לאלא"ת לאלא"ג. אגק א קיג-ד (עש"ק פ' פרה תשג"ה).

דברים שנדרפסו; השתתפות בס"ת (לرمז"ג) (ג) בקשתו בענייני הדפוס נתמלהה, וכן המעות שנתק' (נו"ז שקל) נתחלקו כהוראותו; (ד) בכתי' הס"ת עומדים כבר ע"ה ב' האזינו, לכן כל הרוצה להשתתף באותיות צrisk למחר בזה. לדוגמא: אף' מחברי הת' יש שלא נרשמו עדין!! אגק א קיט (יג ניסן תשג"ה).

שען קנו בונין לישיבתה; פעולותיהם הטובות; מסי"ש; דפוס; 'מוחרי שבת'; ברטייס מסיש"ב; אותיות בס"ת; שיחות שי"ל; היוזק תה"מ בטורונטו (להרמו"ג) (א) משתתפים בשמחתכם לרגלי קניין הבניין עבור הישיבה, ושולחים לכם את ברכותינו מקרוב לבב. (ב) נהנינו מהפעולות הטובות שנעשו בע"ה במחנכים בכלל, ובפרט שנוספו תלא"י לישיבה, הרושם הטוב מהאסיפה הפומבית, ויסוד מסי"ש לנערם ולנערות. (ד) ע"ד סדר ההנאה במסי"ש יכולו להודיע מאלבום שלחנו לו, ומהדו"ח ע"ד מס' שבת שלחו לו מכבר, ומהאינסטראקציות למדריכים ולמדריכות שלחנו לכם. ובאים לכם שאלות מפורטוות, נא לכתוב לנו אודוטן. (ה) צוינו לשלווח לנו ענייני הדפוס במס' שבקיש. (ו) שמהנו שעלה בע"ה בידי הר' ר"י שי' ויינבערג לייסד 'מוחרי שבת', גם קראנו בעthon ע"ד פעולותי. בטה יודיענו לעתים קרובות מכל הנဖעל ע"י 'מוחרי שבת'. (ז) נהנינו מהודעתו ע"ד פעולות הג' – אהרן שי' קלין, נתן שי' פעליג, אליעזר שי' סילווער. (ח) הרטיטיסים לבקר מסיש"ב שהופסתם ושלחתם לנו לדוגמא – מצאו חן בעינינו, אבל איןנו מבינים איך ישתחמו בהן בשבת, ובאים גם יודעים המחלקים בעת חלוקתן כי אין להביען בשבת, סוכ"ס השכחה מצוי' גם בין המחלקים, ומקבלי הרטיטיסים עלולים, כרגעות תמיד ברטיטיס כניסה, להביען בשבת. בלבד כ"ז, יש לחוש מරאית עין רואים הרטיטיסים ואין יודעים תירוצים על קושיות המתעוררות לרגלי זה. (ט) גלוושטיין שי' מסר \$11 ו-50 ס. עבור הס"ת. (ו) 'שיחות' שי' לעוד בריגא ובורשא – נא להודיענו לאיזו מהן הוא מכווין ב כדי שיקל לנו לברר אם אפשר להשיגן. (יא) ר' אליו' נחום שי' ברענהאלץ, מוכר ס' בטורונטו, בתוך שאר דברים כ' לנו כי כדי שיבא מי שמה לאיזה זמן, כדי לחזק ענן תה"מ, אולי אפשר לכם להתעניין בדבר... אק א קכ-א (כ' איר תשג"ה).

יעון ט"ג, כייפות, ברטייסי כנסיה ועדות (להרמו"ג) (א) צוינו לברר ע"ד הט"ק והיארמירקלאלך. (ב) משומם טעמי הגה"ש, מראית העין, לשות שפטים וכו' וכו', אין נראה בעינינו כלל וכלל שיטת חלוקת כרטיסי הכנסה ליום ש"ק. (ג) לפחות שאלת הודייע מה שאלות מהשימושן דסיוון. (ד) מוסג"פ ר"ד ימים ראשונים דזה"מ – איןנו מוגה- המ"מ עה"ג שלוי – ע"מ להזuir, כמובן. בבר' קבה"ת בשוב"פ לו ולכל אחיו שי'. (חי"ק זי"ר והה"פ) אק א קכח (א' סיון תשג"ה).

יעון הוראות והדרכות (להרמו"ג) (א) לר"י ויינבערג כתבת, בטה נת' כבר, וועורתתי ע"ד המשכת רשותות הזוכרנות שנספקה בראשיתה, והרי השכחה מצוי' וכו'. (ב) נטה' מכבר \$22.75 מהת' יעקב לעמאנ, במכתבו מיום ה' – כ"ה שקל. באתי להציג: החוב שלהם הולך וגדול, אי הכנסה מעונייני דפוס מונע בידנו מליהו"ל כו"כ דברים נחוצים, לכן מהראוי להשתדל - א) למצוא נדען שיסלק החוב הישן, עכ"פ רוכבו, - ב) למצוא נדיבים שיקחו ע"ע הוצאת הדפסת איזה קובץ, שיחה, שימוש מה חדש א' או ב' וכ"ג (כמובן יופס שם המנדב, כמו שעשינו בקובץ מל' שני, חנווק לנער וכו'), ובוואדי, ביחסו הת' שי', ימצאו דרך להביא הנ"ל מן הכה אה"פ. (ג) החביבה עם המכ' לקלאצקין חזורה מאיזה סיבה, וכבר שלחנו שוב, ותמהים שלא' קיבל אותה עדין, כשייפיצום אל נא ישכחו למחוק מהקעפול התיבות צו דרי' קלאצקין'. (ד) העתקת המא' מהקהו"ק פארוואס משיח קומנטנט ניט' והפצתו – כשאדע חוו"ד כ"ק מו"ח אד"ש בשאלת זו, אכתוב לו. (ה) תודה על המו"מ עם הסוכן מהעתון בדבר הפקת הוצאותינו, נקוה לשימוש ע"ד תוצאות טובות בפועל. (ו) מוסג"פ כרטיס חבר משניות בע"פ להרחה"ש גרינהאט (מה טוב שיודיעו בכ"פ, אם צריך לכתוב תואר הרב, אל"ל) וא"י מפני מה לא קבל ע"ע. (ז) הר"ד דזה"פ קבלתי, ומוסג"פ ר"ד דיט"כ ח gag"ה – ע"מ להזuir, כמובן. (ח) מרישימת הקונט' שלחה ע"י הת' גלוושטיין – כבר נמסר לו שאינם. אם יתකלו יודיעו. (ט) מספרי הריא"ז מרגליות יש אצלי רק הס' עמודי ארזים (יעו"ש ע"ד קופיטה דהמרא המזוכר בשיחת יט"כ הנ"ל, ודף מגא- ע"ד הא"צ), שאר ספריו לא ראיית, היש אצלו כפולין? (י) כ"ק מו"ח אד"ש ישע לנוח, כנראה, למקום שבו אשתקך. (יא) המשמעון מתמוץ' נשלו לו, טרם הגיעו לידיינו מכתבו, משום זה נשלה כמו"ש במכתבו הראשון .. מכ"א. ונא להודיענו תיכף כמה לשלה מחדש מ' אב. (יב) אף היום הגיעו לרשوتנו סכום מצומצם דהס' חכמי ישראל בעש"ט, המחיר פה ס. בל' הכתב והמל' – עה ס. (יג) שלחנו לו לדוגמא ט"ק א' ומצנפת א', והנה הת' ר"ז שעכטער התהיל להתעסק בזה ע"פ מל' שקבל ממנו, ושבעתה רצון מזה, כי מפני מה טעםם נכוון שהמו"מ עד"ז ובכלל כל עסק הט"ק יהיה שלא בהשתפותנו. (ד) הנה חדש דבר מה ע"ד בקשה

בארענה האלץ? (ט) ע"ד ענייני הקוה"ק נמסר למערכת. (טז) בהזמנות זו מעורר עזה"פ שיש גם מחבריו ובפרט מהבע"ב ואנ"ש שבמהנים שע"ל לא השתחפו עדין בכתיבת הס"ת. (יז) אין המצב בענייני מסיבות שתבת, בי"ר והעובדה בקעמאכ ביימי הקיץ? (יח) נשלח לו הבנטשערלאך איה"ה בשבוע זה. (יט) י"ל 'ספרנו' ח"א וח"ה, דוגמאות יקבל יחד עם הבנטשערל, מוסג"פ סקירה אודותם, מהראוי לפרסמה בעיתונות שבמדינתם, כשתמצאו לנכון רשאים גם להזכיר ע"ח המל"ח סכום בלתי גדול למודעה בזמן המתאים לפי תנאי מדינתם (אם עתה או לפני התחלת זמן הלימוד). (כ) שלחו לו דוגמא מישראלי"מ מהיירו 15 ס., לפלא שלאל אישר קבלתו, גם שולחים לו לדוגמא 'חנוך לנער' מהיירו 30 ס. נחכה למענה לכהן"ל. [לסיוו: פ' בלק-שייכותו לק"ש]. ברכה לאל"ת לאל"ג. (הי"ק, י"ר ועה"פ). אגק א קנד-ו (יט תמוז תש"ה).

五四. הוראות והדריכות (להרמז"ג) (א) קיבל בצירוף החשבון המגייע מאתו ונא ומהר ככל האפשר במילוי הבטחתו להשתדל בסילוק החוב, כי יש בזה חשיבות אף בהקדמת יום א'. (ב) فلا שלא הגיע עדין חבילת המל' לקליצקין, בטח יש איזה מעוצר בדרכ. (ג) השמווען מנג"א שלחנו לו במס' המבוקש ע"י הדואר, אף שבתאי מובן מודיע לא ירצה במשלוח ע"י עקספרעס, כי לכוא' מרופחים ע"ז הרבה בהוצאות המשלווה, כי כאן איננו ממשלים בעד זה כלום לעקספרעס. (ד) צוינו לשלח לו גם שאר ענייני דפוס שביקש. (ה) בעניין הט"ק יכתוב לו התל' זלמן שי' שטר. (ו) תמהים שלא הודיענו אם עשיתם דבר מה בעניין פרסום המכ"ק ע"ד סיום המשנה בע"פ, וכמו"כ ע"ד 'ספרנו' (לפלא שאינו מאשר גם קיבל מתבנו בצירוף ב' המל' מכ"ק אד"ש ובצירוף מודעות ע"ד 'ספרנו'). (ז) עומדים כעת על הפרק להו"ל הקונ' יומען', שיחת פסח העבר, וקובץ ע"ד הツ"צ; חלק מזה כבר בבית הדפוס. (ח) בשאר שאלות עינה לו איה"ה בימיים הקרובים הרמ"ש שי' בעצמו. הר"ד דיט"כ בטה כבר הגיעו. בר' לאל"ת לאל"ג. (א). זילברמן. אגק א קסג-ז.

五四. הוראות והדריכות (להרמז"ג) בمعنى (בקיצור) טרוד הנני בהדפסת קוני ומעין, שיחת גגה"פ ועוד עניינים (זהו ג"כ סיבת העיכוב ע"ע) (א) בודאי קיבל מכל' הקודם ע"ד ביאתו הנה (כדי להתייעץ בעובדה במידינתו בענייני חינוך עטה"ק ותעומלה, לחיזוק בקיוה"מ וללמוד התורה). (ב) מסיבה נתעכבה הופעת הקוה"ק בחדשים שעברו, תקוותנו שי"ל (بعد חדש תמה, מנ"א, אלול) בעוד שבועיים. (ג) כל ענייני הדפוס שביקש נשלחים לו, ובודאי הגיעו בינתיים גם טופסי המל' לקליצקין, ולפלא שנתעכבר ע"ע. (ד) קיבלנו ממנו כל תמווז מה חוברות, א' אלול כה חוב', וע"י הרה"ג פרעדמעסקי ל' חוב'. (ה) ועד הס"ת שלח זה כשבועיים כמה קבלות ומכל', ובודאי הגיעו גם לכל שהשתתפו על ידו, ובאמ לאו — מטבו להודיעני שמות החסרים ואחקרו ע"ז. (ו) כפי ששמעתி - יכול להתוודע עד"ז אצל הרש"ל שי' - התפילין דמהර"ד ע"ה שיפרין אינם מהודרים כלל, אם בכ"ז רצונו בהם יודיע, ובארר איפה הם ואראה למלאות בקשתו. (ז) להרב קארלבאך נשלח ספרנו ח"א וח"ה כבקשו. (ח) ע"י מי אפשר לפעול שיחדרו ס' הלימוד שלנו גם בחגיגי הקאנגרעס היהודי שלכם? (ט) אולי כדאי ואפשר שהעתון שלכם ידפיס רעכעניזא ע"ד 'ספרנו' בפרט ושאר הו"צ בכלל? וכיון שההשתדלות מכאן אינה מביאה לפועל, יש לנושות שכמה מקוראי העיתון יפנו מכל' להמערכת עד"ז, וכיוצא בדריכים כאלו. (י) מכינים עתה לדפוס לוח -anganligit - כמו דاشתקה, וכן ס' ע"ד בהם קעם תכנית הבית העובודה וכיו"ב - ג"כ בשפת המדינה — ואם ימצאו מנדטים יוכלו להדפיס שם, אם יהיו הזמ"ג יו"ל גם לוח, ע"ד הנ"ל, ע"י מהני"י באידית. [סיוו: בשםות עב' סג' מה' מס' המרובה קודם, משא"פ 'בן' (ולא 'בן')]. ברכה לאל"ת לאל"ג. (הי"ק, י"ר ועה"פ). אגק א קעוז-ט (ט' אלול תשג"ה).

五四. לחייב ההטעקות בההו"ל וניהול (לرم"ז גרינגלאס). התחלה בהכנה להו"ל שיחת ח"י אלול, עלי להגיא הרשי' ולסדרם, להוסיף איזה מ"מ והערות, ונוסף ע"ז למצוא מקור לכיסף - ואין איש עוזר בכ"ז - (ותיכף אה"כ יש עוד איזה קון העומדים על הפרק להו"ל ודורשים את כהנ"ל...). הלוח האנגלי גמרתיו שבוע העבר ונמסר לדפוס, תכנית הלימודים תקוטרי שייל' ימים אלו ואזיו אשלח לו כבקשו. אגק א ר. (י"ח מה' תש"ד).

五四. עבודות המל"ח וממן"י; קריירות בהשליחות אצל א' מהם; מתנהה לר"ו בחתונתו; (לرم"ז) (א) כל ענייני הדפס שבקש נשלחו לו ובטה יודיע מקבלתם. (ב) מאשר י"ל (כפי השערתי) בעתיד הקרוב, ע"פ סדר הופעתם: שימושן בסלו, הלוח האנגלי, שיחת ח"י אלול, כל

אלו כבר בדפוס. עוד קונו' שיחות ומאמרי כ"ק מו"ח אד"ש תקותי שאוכל לשלהו להזdfs בשבוע הבא". אה"כ עומדים על הפרק: היום יום וספרנו מהחלקים שעדיין לא נדפסו, קונו' ע"ח, מכמה סיבות, איןנו נוגע לעתיד הקרוב. (ג) באו ליזינו עוד עז' מס' חכמי ישראל בעש"ט, ויודיעו אם לשולח לו וכמה. (ד) מפני מה נשתקע עניין רשיימות הזוכרנות?... (ה) נתק' ממןו משך הזמן מחשבון הארון, קב. מהם למחנה ק', והשאר נתחלק כהוראות. (ז) נבהלת לשמע מהקרירות והזהירות — (אשר ע"פ פרש"י ע"ז, כב) מובן, שענינו של האומן הנודע בווא להשתדל, שאמ באה מצוה ליז' האדם בלי כל התמצאות מצד האדם, הרי עכ"פ לא 'יכשל' בהשתתפות וסיווע למצוה זו — של חברי מהבורתכם בעניין שליחסות - יעוני בלקוטים לרא"ה המשטראשלע (ג, ע"ג- מבו, ע"פ דא"ח, גודל עניין זה. ועוד כמה נוגע לכ"א הרוצה להיות מקושר, ובנגלה יודעים מרוז"ל בזה- שליחסות ידידינו הרה"ג והרה"ח קו' וכוכו .. בעת היותו במחנה. כנראה שכבר הזמן אומן זה כמה תירוצים וניסיוקים מדברים דטרא דקדושה, אשר אדרבה ואדרבה קו', וכמבו' בקצחה ובבדיקות העניות ובמדר'י נעלית יותר במכ' כ"ק מו"ח אד"ש (הגunkt בהי"י ע' סד) והתוצאות בעבודה מובן עפמשנ"ת בكون' ומעין מט"ז פ"ב... (ט) מוסג"פ הר"ד דשמה"ת - באשר זה נוגע לפ"מ יותר, וכשיחסרים - יוושלח לו ח"א, הינו ר"ד דר"ה הח"ס ושמע"ץ, בודאי לא יעכט החזרה. אם תודפס רשימה זו אי' עדין, והיא קודם ההגה"ה, לכן צרך זהירות יתרה בפירסומה. (י) בבק' ללוות מעות קה"ת הנמצאים תחת ידו ח"י שקלים דכאן ולהחותם בשמי - ואינו שיק למל"ח או למבחן"י אלא פרטני מני — להרה"ח קו' וכוכו הת' מורה"י שי' ויינבערג ביום חתונתו, ואני אשלם החוב כאן, ונענין מיתה זו מבו' בלקו"ת ס"פ נשא. [סימן: הוראה מסכלו - חדש תליתא]. בבר' לאל"ת לאל"ג (חי"ק, י"ר ועה"פ). אגק ארט-יא (ז' כסלו תש"ד).

גפהן סדר הח"פ; ענייני מל"ח קו'; כנפות ט"ק דאדנ"ע מהנשאר מגדי אדה"ז והצ"ז
(לرمז"ג) בمعנה: (א) הסדר בימי חה"פ הבע"ל, כמובן ידי' תלוי במצב בריאות כ"ק מו"ח אד"ש, וא"א לאמרanza בזה דבר ברור מראש. (ב) הכנפות דט"ק ג"כ תפורים מתחת במשי, כ"ה מנהג ב"ר. (ג) הפ"נ אסטור כבקשתם. (ד) ההגדות מהרים (ליшибוט) ל' אגורות דכאן, בלבד זה מקבל הוא הנחה, כרגע, ונשלחו אהמול. (ה) ע"ד השיחות כבר ספרתי לו שכ"ק מו"ח אד"ש מוסרם לפרסום בתוס' מרובה, ולכן מתעכט הדבר. לסיים בד"ת: ספר כ"ק מו"ח אד"ש ביחס לשאלתו ב', שכ"ק אדע"ע ה' תופר בין המשי וארג הטלית חתיכת משי מהנשאר מגדי אדה"ז ה'צ"ז וכוכו. ע"פ רוב הי' בקרו הימני שמלפנים ואצל הנקבים. בבר' לאל"ת לאל"ג, וד"ש כל הדו"ש. (חי"ק, י"ר ועה"פ). אגק ב לג (א' ניסן תש"ה).

וthen עבודת מחב"י והמל"ח; הסיבות לאי-מענה - דוגמא מהטירಡא; הנהגת 'יוסף' בגין המטמנויות בגולות האחים (לرمז"ג) (א) לשאנגי שלוחים ענייני דפוס והמא' זה מכבר מהישיבה, ואנחנו שלחנו הס' מהמקצועות שלא שלחו מתח"ת. (ב) גם אני שמעתי, שהדפיסו שם כמה ס'. ומהתימה שבמשך כל העת לא שלחו לדוגמא עכ"פ, אף ס' אחד, בלבד קובץ שיחות כ"ק מו"ח אד"ש, שנתק' עקז' אחד לכ"ק מו"ח אד"ש זה כשתים, כמדומה. (ג) ההנחה מיט"כ לקשה כ"ק כמו"ח אד"ש אלין, ויחזירה בהוספות ושינויים, בעתיד הקרוב — כך א"ל. (ד) בנוגע להדפסה - ציווה עלי' מהנכוון להדפס ביחיד הר"ד מי"ח אלול-יט"כ (חבל על אשר לא הפסו השומיעם העניין דקישור הי' אלול, ויט"כ, שנתגלה להם עתה, כפי השיבתו - עכ"ל כ"ק מו"ח אד"ש), - אבל לע"ע לא ניתן עדין כל הרשימות, אף שברובם האגדל כבר נגמר. (ה) בנוגע להוציא הדפסות שיחות אלו, לא הגיוני לע"ע מהרמ"מ שי' הכהן בלבד דבר אף שמבטייה בודאותי. (ו) אם יש לו הערות בקו' תוה"ח מפני מה אינו כותבם אליו? (ז) הצעתו שירשמו אנ"ש, הת' וכוכו, זכרונותיהם מימי קדם, ה'ז כמ"פ עורר כ"ק מו"ח אד"ש עד"ז, וכמה מהבן'ל נענו לבקשות? ומיל' גדוול-ושאזה שלש שנים שהנני מדבר עם התמ' דמאנטרעאל ע"ד הר"ד דהמאורעות דשנת ת"ש, ומלאבד גליונות אחדים שליח לי' כב' (כ茂ומה זה יותר משנתים) לא זכיית לראות אף שורה א' מרשימות אלו!! (ח) צ"צ, קנו' מה, מים רבים עדין לא נגמרו, וכשיו"ל יוושלח לו כבקשתו. (ט) העדר מכתבי' הוא בסיבת רוב הטרדות, ובפרט בענייני ההדפסה, ולחנם בא בטענה עלי', لتת מושג מעבודה הג"ל: בזמן האחרון צריך היה לי' (בלבד קנו' מז ובუיקר ההוספה שבתוכה והמשמעות וטאלאקס) חובי' ע"ד פורמים, פסה בצרפתית (ע"ד אותה של תשרי), קוב' פורמים באנגלית, ח'א דלה"י באנגלית, הינה אחרונה דמים - באמצע הנהגה: ההוספה לה'צ' צ (יכללו קכח'

שוו"ת, יותר ממהה ע' הידושים על הש"ס, כ"ז מלבד עירכת מפתחות וכו'), קון' הצ"ץ וההשכלה, קובץ שיחות כ"ק אדנ"ע (יכיל יותר מ' מאות ע', מיוגרפ) – בתקחלת ההגהה: ס' מאמרי למדנו ריבינו, קון' עה"ח, קון' עד' אדמו"ר מהר"ש נ"ע (קובץ שיחות ורשימת מאמרי), שיחות אד"ש ש"ת – עד ר"ה תש"ע (שייך לדלפון), ס' מאמרי כ"ק מו"ח אד"ש (ש"ת-תש"ב), ס' שו"ת בין רב ותלמידו בדת ישראל ומנהגו אנגלית, קצשו"ע בשביב הנוער באנגלית ועוד, ואם ישים אל לבו, שנוסף עכהן"ל ישנה עבודה בענייני מל"ח מהנ"י וקה"ת מלבד מקצוע הדפסה – תקותי שכמה קושיות, אם ישומן אצלו, יstorו עצמן. והנה, כהן"ל הוא מהגעשה כאן במקום המרכז, מה נעשה במקומות העיגול? [ראה מדור פעילות והפצתה: הוראה מג' המטמוני' דיסוף לגלות האחרון]. בבר' לאלא"ת לאלא"ג. (חי"ק, י"ר ועה"פ). אגק ב פט-צא (ה שבת תש"ו).

וריא למנוע הדפסות ללא קבלת רשות תחיליה: מנדים להו"ל זוריו בזה: מנדים אצלם להפצתה: (לרמז"ג) (א) ת"ח על שלחו לי הקו"ק שקבל משומריה החומה וכו' בירוח"ו. כדי הי' להזuirם בכל חוקף, אם יש לו יכולת בזה, שבלי יהינו להשתמש בשם כ"ק מו"ח אד"ש (כמו להזר ולחדפסים מכתבי Maoz) מבלתי שיקבלו ממו תחילת רשות ע"ז. כמו כן צ"ל האזהרה לא בשמי וכו' אלא בשם קבוצת חסידי חב"ד. אם יעשה מה זה מטבו להודיע עד"ז. (ב) ת"ח על שלחו המכ' משגניה ע"ד הדפסה שם, וגם לר"א פארין נתקבל מכל' זה, וכתבתיהם להם הצעות כ"ק מו"ח אד"ש בזה, תכנית גדולה במקצוע הדפסה. ואם יסכימו להצעתנו יש ל��ות לගilio' או ר' כי טוב. - המכ' מוסג"פ [ראה המשך: הדפסת ס' קה"ת בשנגה]. (ג) ספריו לך זה מכבר הת' ויצקי, ובודאי נודע לו עד"ז. (ד) אקוואה שבשבוע הבא"ל יול' מים רביים, הצ"ץ וההשכלה, ואולי גם סה"ש דכ"ק אדנ"ע (מיוגראף). ראייתו שהחוב שלו כבר גדל עזה"פ, ומהו הסדר לשלווה עוד ס' ולחוסר' חוב על חבר, בשעה שהוסר' האמצעים מעכבר בהדפסה בחינוך וכו'. והאם במשך כל זה שנים לא הי' אפשר למצוא במדינתם כולה מנדב' או שנים שישנו ב' ג' אלפיים והי' זה מספיק להם שלוחים להם במשך ב-ג שנים. וחבל על הזמן שמלבים בהזירה ע"ד החוב וגביתו. (ה) אקוואה שאוכל בשבוע הבא"ל לשלווה לביה"ד שהיות קייז ש"ת (מתהיל מט' אד"ש) השיד' למר דלפון, מפני הנסיבות אשר שהזאות הדפוס היו לערך 400 דיו' (140-128) ע' בכריכה כמו קון' תוה"ח), לע"ע שלח 175, האם ישלים השאר ומתי. מטבו להודיע בקדם, למען לא הי' עיכוב להדפסה. (ו) מה הם ההערות שיש לו בקו' תוה"ח? [ההמשך, במדור ביורי פטוקים: מובה הפנימי בס' פ' תזואה (עה"פ דא"ח)]. בבר' לאלא"ת לאלא"ג. (חי"ק, י"ר ועה"פ). אגק ב צט-ק (עש"ק תזואה תש"ו).

ובגן הדפסת הס': החוב שלו; צ"ל אמצעים להמשך הו"ל (לרמז"ג) גליונות מהס' מדות רשי"י אין אצל. הסכום שלחה קראקאוסקי הוא ע"ח מה שהתחייב להדפסת דברי מיי' אדמו'ר"ש נ"ע, או זה נדבה בפ"ע? ונוגע ג' לנוסח הקבלה. שיחות ח'י אלול-יט"כ ש.ז. עדיין אצל כ"ק מו"ח אד"ש. הצ"ץ (שו"ת וח') ומים רביים עדיין לא נגמרו מבית הכהן. **בנוגע לחוב שלו**, שעלה כבר יותר מ-500 (לבד מהישיבה והב"ר) איini יודע אם הצדקו אותו שכבר עושא כל שביכלהו בזה, אבל בוודאי יאמין שלהמדייס אין נוגע כלל כל שקו"ט זו. ובعد הס' שהדפסים כבר צריך לשלם לו במלואו. אלא שיש ביריה בידינו מכאן ולהבא שלא להדפס יותר. ואת זה הנסי משתדל זה וזה עידן ועדינם, להסביר כפול ומכופל לאנשים כמותו, שהוא שם נמנעים משלים חוב המגיע מהם, אי"ז רק חסרונו קיום המצווה דפרעון חוב, אלא שזה גرم וגורם לחסרונו ואי-ミלי' תכנית העבודה שהותה כ"ק מו"ח אד"ש בכלל, ולמקצוע הדפסה בפרט. בה בשעה שעלייהם הי' להשתדל להגדיל אפשרויות הדפסה עד כמה שניתן רישיון מאת כ"ק מו"ח אד"ש (זה גופה הי' מגדייל ג' כהרשות, וכיודע שתשוקת המקובל מגדל ההשפעה), לא רק ע"י תשלום החובות כ"א ע"י סכומים נוספים ע"ז – ותוך כ"ז כאו"א בא וטענתו בידו, ומוקה אשר בטח אודה בצדクトו. וכמה מאמרי דא"ח יודפסו עי"ז? תקותי שכחן"ל יעשה פרי. ואם אמת הדבר שכבר עשה כל מה שבכח כחותיו הгалויים, יעורר כחות הנעלמים והעצמים (ראה מא' ב' נין דהאי שתא), וIOSIF אומץ בכחן"ל. ויל' עפמש"נ באגה"ק (ס"ד) שככל שנה נמשך או ר' חדש עליון מבחי' עליונה יותר וכך שלא הי' מאיר עדיין מיימי עולם. והאדם, שהוא מל' אדמה לעליון ג' כ' צ'ל באופן זה, הינו, שצורך לעשות כלים מקבלים לאור זה. בבר' לאלא"ת לאלא"ג, ובבר' חה"פ כו"ש. (חי"ק, י"ר ועה"פ). אגק ב קכא-ב (ג' ניסן תש"ו).

וילן הדפסת הספרים; עידוד הקדשה בס'; שאלות למעשה – יבדוק

קדום המסתורת; המנגנים שב'יו"י ובהגדה (לומר"ג) בمعנה (א) תמה אני על שלא ענה ע"ע בחיזוב על בקשת הר' קווינט בשמי, טرزות סבוני, ואין עתו כי לענות לכאו"א בזמן שהחפץ, ואמרתוי שעליו להיות רוצה שמוتب יתעכבר המענה על מכתביו וכיו"ב, ובלבד שתתקדם הופעת הענינים הנמצאים בדף ושמכינים לדפוס, שהוא טובת הרבבים. (ב) א"י כתובת מר ארליין, لكن מוסג"פ המכ' אליו, ובבקשה לראות שיגיע לידי ביחיד עם הקונו' המושלח, ויתיעצז בינהם מי מהם צרך למסרו לו: הוא, או הר' ל' קראמער שי. קותחי שיבין מר ארליין את כל הכל' במכבי, ובאמ' נצרך בטח יסבירו לו את הדורש ביאור נספה. - אולי כדאי שייעשו לכבוד הענין סעודת קטנה, ויראו מהנהנספים יתקנו באRELIN ויעשו כמווהו כו', ואל בינתם אשען. (ג) בטח ישתדר לו לקבל מאRELIN כל המגי' ולשלוח בהקדם, כי בעל הדפוס דוחק, כן לשלהוח את כל מה שקבל ע"ח החוב מהר' ל' קראמער, ע"ח החוב שלו וכו', מה נשמע ע"ד המנדטים על הדפסה בכללו. (ד) כבר הדפיסו בשנגהיי דרמ"ץ, שעיה"כ, סי' תוו"א, רצתי להוסיף בכהן'ל הערות והוספות, אבל א"י אם ישלחום לכאנ' איןם מקורכים כהוראת, אז ידפיסו פה ההוספות ויכרכום ביחד. (ה) נמצא עתה פה בדף קובץ ליבאומיטש ט', השיחות השינויים למר דלפון (אף שסופן עדין לא בסדר, ולכן זמן הופעתם אי ברור), ס' אמרי דא"ח באידיש (מקו"ן מג שנדרפס בהוקה"ק), ב' חלקיים הראשוניים של דה"י באנגלית, קובץ סיפורים באנגלית. (ו) מה נעשה בדבר חתימת התל' על השמעון? (ז) השיחות מיט"כ דש.ז. מונחים עדיין אצל כ"ק מו"ח שאד"ש, ולכנ' א"י למלאות מבוקשו בזה. (ח) ב' היסיפורים מהנהנות כ"ק מו"ח שעד'ם שלא נעצקו בתו"ש - בפתחא בפ"ע, כי הרא"פ (הר' א' פאריז) שי' עיתיקם, ביחיד עם עוד ב' סיפורים, بعد ייחדי סגולה. המכ' ע"ד [...] בביבהכ"ג לא מצאתו לע"ע [אג'ק לאומהחרי"צ ב'רפא (ח"ח)], בהנוגע לכתית'ק כו' – בעtid הקروب, אשלהוח כהבטחתה. (ט) ת"ח על רשותה ס' דא"ח שנדרפסו באה"ק שלחה ל'. (י) תקוטתי שאולי יהי בקרוב זמן פנו' אצל להתעסק בהכנה לדפוס הל' נת"י וברה"ג לאדה"ז עם מ"מ וכו', וכחפץ כ"ק מו"ח שאד"ש, ואולי נמצא במחנים מרישיות הרא"ד לאוועט השיך לזה, או שיישנם אצלו איזה ס' שיכולים להועיל בהנ"ל, מטובו להודעני בהקדם. אסיים במ"ש לא' בשבוע העבר ... [ראה מדור ביאורי פסוקים, בהעלות]: שבחו דאהרן שלא שינה, גם בתוקף הרצוא]. בבר' לאיל"ת לאיל"ג. (ח"ק, י"ר ועה"פ). אג'ק ב'קמה-ג. (כט סיון תש"ז).

אליאן ענייני מל"ח ומלה"י (רשימת זכרונות; נסיועו לפאנו). בمعנה קו' (מכתבו המהיר הגיע אליו רוק בח' שבט, והוא משומש ששחה אצל הצענוזר): (א) מה לוחות אנגלים כבר נשלהוח אליו, יודיע' בהקדם כמה לשלהוח עוד, כי רבו הדורשים וא"י אם נדפסים עזה"פ. (ב) שיחת ח"י אלול ועוד קובי' מאמרם ושיחות (שיקאגא תש"ב) נמצאים בדף ווסוקים כתעת בהגחותם, וכן ספרנו ח"ב וח"ד. (ג) נבקש את יד'ידינו הר"י ד' שי' [רי' ישראל דז'יקאבסאן] לכתוב אליו מה שנשナル ע"ד נסיעתו [הע']. של הרמז"ג ממונט' לבית חיינו - לחחה"פ. בבאו, המתדבר אודות המשך עבדתו במונט' מטעם מהני' ומל"ח. (ד) קיבלנו מכ' מר' יוסף רדאאל והר' מ"א גרליצקי בעניין 'ב'ר' במאנטרעאל, כבר ענינו להם. (ה) נתענין מהഫולות בחודש טבת בענייני החינוך כנוז' ב麥תבו, ותוואותיהם, גם הידיעות ע"ד מצב החינוך, שרכשו התל' גנוסעים. (ו) תודה על השתדלותם לפני מר דאלפן שי', מה שישלם לפרקם לא איכפת לנו, ובלבד שיהי' הדבר בטוח. עדיין לא החלינו מה להדפס, ובעתו נודיענו. (ז) השמעון מהודש טבת נשלהוח כבר אליו לפני שהגיע מכתבו, ע"ד הקואה'ק הודיענו למשרד. (ח) שמחנו לבשורתו ע"ד הרחבות ה'מיסי' שבת' ומעוניינים אנו לשמע ע"ד זה בפרטיות-יותר. (ט) מר... שי' לא דבר עם כ"ק מו"ח שאד"ש אודות הדפסת קוב', ולכנ' נא לברר העניין על אחר, להביאו לידי גמר טוב ולהסבירו העניין לכל המרבה ה"ז' משובה, ואשר מריבוי בכמות אפשר להעשות ריבוי ועילי' באיכות. (י) רשימת הזכרונות – הנה זה יותר משנה שמדוברים עד"ז, ואחרי כל ההשתדלות – שלחו רשימה אחת, וחסל. ומ' ב麥תבו שלآل' הי' לו (הר' ווינברג) עד עכשוו פנאי לזה! יצירעו בעצם שאחר הוא הכותב והם הקוראים, איזה רושם הייתה עושה עליהם הצדקות כזו? (יא) יודיע' בפתחא מוחחת איזה שיחות וקונט' - מהו"ל מעבר לים-דורש הוא וכמה מכאו"א, ואמסרה להמנוניים על השילוח. ואם משך הזמן ימצאו יושלהוח לו. (יב) להר' קעלמאן טורונטו יכתבו מכל התעוררות כהוראתו. (יג) במא"ש שטוב לומר עתה שרווחה לבוא לכאנ' כמ"פ במשך השנה – ידוע מרז"ל בזה (יל"ש

תהלים יט) דוד דומה כו', ונפסק להלכה בטור ושו"ע (אה"ז) ואו"ח סתקפ"ב ס"ח, ומה שאמרו ע"ד ד' שביעות הוא ע"פ עצמן גופא. (יד) תמי' רבה ביותר שזה זמן רב שלא נתקבל מאומה בסילוק החוב, והוא הולך וגadol. (טו) כבקשתו, מוסג"פ מכל' ע"ד משניות בע"פ ע"ד הנגלה בלבד, ואם יש איזה הערות מענינים מהשומעים והקוראים בטח יודיע. (טז) מש"ש ע"ד המוסגרים דשו"ע דרביה"ז – יעווין בשעה"כ פ"א. בבר' לאלא"ת לאלא"ג. (חי"ק, י"ר ועה"פ). אגק א רלג-ד (י"ד שבט תש"ד).

זכרונות מר"ל ש"ס מועלין (לromo"ג). (א) מוסג"פ קוני החלכו שז"ע הו"ל עם ההוספות – ובודאיIASHER קבלתו... (ג) בקשר להערתי ע"ד הר"ל ש"ס מועלין בסוף קוני הניל'ל – מטבו ליהודי עני מה שידוע לו ע"ד יהוסו, בניו, בנותיו וב"ב, ובפרט הרש"ז ז"ל מלודז, זוגיהם וכו', ות"ח מראש*. בפ"ש כל החבורה. (חי"ק). אגק ג טז (ג) כסלו תש"ט. [נדפס ב'כפ"ח' גליון 117].

קהילות אב"ש - שיקאגו

ען עניי מל"ח ומבחן"י בשיקאגו (להר"ש פויינר) מכל' מהו מהס"ס והמוסג"ב הגיע, ככל' נמסר להקו"ק השיך להם. מוסג"פ ב' קבלות וגו' מכתבי הוועד לס"ת. תודה על העבר, בטח ישתדל גם להבא. בודאי זכר השערתו, שבגאי עמ' ועד הס"ת ישתחף מר וויקטאר בהוציאת כתיבת הס"ת. מכל' ע"ד תħallim שלחו לביה"כ דמאננו – יותר ממאה- לא נת' מענה אלא מבהכ"נ (א) בבני ציון, (ב) [...] סינאגאג. אולי כדי לעשות تعملה בעיתונם עד"ז. מהראוי להדפיס בעיתונם ע"ד הלוח שהוא ל"ע הי מל"ח מענין הנאטי' המוסג"פ. ועד"ז נדפס וידפס עזה"פ במאגרן ושורנאל. נשלח לו לדוגמא. כן בטח ימסור הרמ"ל שי' (רוטשטיין) כל המזכיר עמו בעניין זה. בבק' לשולח ד' עקז' מהעתון בו הי' המא' ע"ד מבחן"י. בטח התחליל כבר, כהבטחתו, להעתניין בחוזש ה'מסיבות שבת', ומחייבים לבשורותיו הטובות בזה. ובdae ישתדל בע"ה שתתקיים מס"ש לנערות. הנהני ידידו עוז הדו"ש, בברכת לאלא"ת-לאלא"ג. (י"ר ועה"פ). **גב.** אחרי כ' המכ' נת' מכתבו, שלוחים לו 10 לוחות כבקשתו. בטח יש בשיקאגא בתיהם יתומים. מטבו ליהודי: (א) השם והכתובות, (ב) מס' היתומים, (ג) שמות המנהלים, (ד) איזה רוח שורה בהם, וכו'. ותודה למפרע. אגק א נא-ב (די' השון תש"ג).

ען עוד בזיה (להנ"ל) (א) מוסג"פ מענה רשמי לחבר' תħallim, וקבלה על הי"ב دولار. (ב) בימים אלו יושלח לו ההודעות ממועד הס"ת והקבילות. (ג) חבל שע"ע לא נדפסו בעיתונם ע"ד הלוח, והלא זהו"ע התחלו בזמנ, ועכ"ז טוב שיזופס באיחור ממשא יודפס כלל. (ד) כפי התקנות - ע"פ הוראת כ"ק מו"ח א"ד-ש. גם נשים מתකלות לחברות בחב"ת (חו"ן מינני שרה, וכמ"ש ס"ט בהערה). בכלל יש להקל בקבלת חבריהם וחברות. (ה) שלחנו ע"ש אגו"ח מכל' להת"צ מכ"ק מו"ח א"ד-ש. הזירוז בפרסומו, ואם באפשרי גם בעיתונים, אך למוחרר. וכן אני גם לידיידינו כו' הרמ"ל (רוטשטיין, מנהל אגו"ח שיקאגו) עד"ז. (ו) מוסג"פ חוזר הנשלחה מזמן לחברי מבחן"י, עם מכל' מענה השיך לזה. בבר' לאלא"ת לאלא"ג. אגק א ס-ד (נр' ד' דחנוכה תש"ג).

גמונ מל"ח ומבחן"י הו"ל והפצחה בשיקאגו (לromo"ל ראדשטיין) (א) מכתבו (מוסגר במעטפת כ"ק מו"ח א"ש) הגייענו, ולא ידענו אם לחייבות - במקל' תודה. עד' שיביא הענן לפו"מ, אם לאו, אבל כפי הנראה מהגלו"י שלו, שנתקבלה ז"ע, דעתו שצרכיך לשולח המכ' מידי, ומוסג"פ העתקה מהמכ' - א- לפלייער, - ב- לבני וייסמן. (ב) כ"ק מו"ח הבטיח לחתה להזפיס רשימתו מהшибוחה בשיקאגו, ותינך לכשיגיע לידיינו תצורך גם הוא למה שנסדר געזעצעט. כבר ויו"ל. (ג) להדפיס תמונה הנפטר – לא נ"ל כלל, בכ"ז שאלתי את כ"ק מו"ח א"ד-ש וענה בשילילה, דרך זה. (ד) בודאי ימציא לנו ידיעות על דברי ימי חי' המנוח - מה שידוע בברור. (ה) נת' מכל' מבים"ס בצייקאגא, ומאשר לא ידענו המצב בזה במקומו – שלא יהיה סתירות בין מה שדיבר כת"ר ומענה שלנו. עניינו כפי העתקה המוסג"פ ביחיד עם המכ' שקבענו (האחרון, מטבו להחזיר לנו), ות"ח אם יודיע' מהנעשה בזה. (ו) מענין לדעת אם דיבר עם מהר"י פלייער ע"ד אמר ממנו במק"ע ע"ד הוצאתינו (ילקוט יומי, שמוועסן, ספרנו), ואם היו תוכחות בזה. (ז) 'ה'י אלול' וספרנו ח"ב וזה זראי הגינו, בטח יעשה תעמולת האפשרית להפצתהם, מוסג"פ מה שהדפסנו פה. (ח) מתחוננים להו"ל ימיים אלו בוילעטען שבו יכתב ע"ד המאורעות בעולם החבד"י במשך הזמן יט"כ תש"ד-ט' אדר תש"ד, ואם ימציא לנו - בהקדם - הידיעות האלו מה שנעשית במננו ובסביבתו במישך זמן זה (התמנות רב, פתיחה ת"ת או קביעת שיעור

וכיו"ב), אקווה שיהי 'בכדי שיעשו' להכנים בביולעטין זה, ומוטב שירבה בידיעות ופה יקצרו, ולא להיפך, כמובן. (ט) עוררו אותנו – שואלי' כדאי שכת' ר' יתדבר עם מערכת ה'فرد'ס' שידפיסו מאמרים או עכ"פ רצוני' קצרות עד כל הנדפס ע"י קה"ת ע"ע ולהבא, ולהריעיש על העורך בקהל רעש: אתה כו', מפני מה לא נעשה בדבר זהה ע"ע. אם כפי ששמעתי, א"א הדבר בלי תשולם – אל בינתו אשען אם כדאי הוא. (י) כיוון ש'מארגען זשורנאל' כתוב ע"ד 'ומען' ו'היין' (ובצע סוף לא לך!) אפשר גם הקורייר ה'י' עושה כזאת – בוגר להנ"ל או לס' אחרים שלנו, בוגר תשולם, אם א"א בלא"ה, הוא כנ"ל בסעיף שלפנ"ז. אחכה למנה על כהנ"ל ואחחות בתודה לבביה על השתדרותו לאפשר להו' ליל הקונ' בדא"ח ופניה"ת – בודאי יוסיף אומץ גם על להבא. בבר' לאל"ת לאל"ג. (הי"ק. יי"ר ועה"פ). אגק א ערבית. (כו אדר תש"ד).

קהילות אנ"ש – פאריז

ורטן מעמד; משניות בע"פ וחב' תhalbim: זריזות בצדקה ובכ"י (לאן"ש פאריז). ח"ל באננו לפה שלום. במוועדו טיגרפתி עד"ז על הכתובת ברחווב איוווס קערמעס, ולפלא שתתקבל הטגל' חזורה, באמרם שאין רחוב כזה במחנות! (א) כמובן מסרתי ה'פ"ש לכ"ק מו"ח אד"ש והשייך **למעמד**, אבל זה כשבוע ויתר שמחכים לקבלת הרשימה וגם מכתבם המודיעע עד' הוועד ופעולותיו הטבות, ולע"ע אין מאומה! ואם בתחלת העניין כך 'מה היה' כשיתיחסן הדבר? בטחוני חזק, אשר לא יאחו' עוד את מכתבם, ווידייעו בהקדם אוזות פועליהם ע"ע, עד' הרחבת התעסוקות הוועד מחוץ לד' אמות של קבוץ לויוואויטש,CMDOBER L'PENI V'SUFI (שהו"ע עקריו הון בגש' הון ברוחו) וחכנית העובדה [א] להבא... (ג) מוסג"פ נושא להשתתפות בחב' **משניות בע"פ** עם איזה מכת' השיכים לזה, ואם יערכו רשימה מהרצים להשתתף בזה יגלו גם עליהם, ווידייעם החלקים. הר' פרידמן מביחכ"נ 25 ביקש שייצרו ממתפללי ביתה' ג' להברה זו, ובודאי ישאלו אותו עתה עד"ז ויוררו בהרחבת העניין. מוסג"פ נושא ליסוד או להרחבת חברות תhalbim, והרצים להצטרף יוידייעו שם ומכו' ע"פ המבו' בנוסחה. בקובץ מל' כ"ק מו"ח אד"ש (הב) נמצאו מל' אחדים שלו ע"ד ג' ד. ונשלח להם עתה בפ"ע. (ה) נשלחה להם חביבה מהנדפס על ידינו. ומטובם לשלה ע"ש המליך רשמי מה שמסרתי להם טרם נסعي, ונדע מה לשלח בהקדם. עד' כהנ"ל יוכלו לכתוב או לכאו' א מהמוסדות הנ"ל בפ"ע, או על שם. והעיקר שייצאו העניים מן הכה אה"פ. וכמו שביאר אד"ז (אגה'ק סכ"א) בנהיות הזריזות בזה. מה שמדדיק באגה'ק (שם) פעמיים לומר' בעודה"ז, ייל' שמרמז על פעולות ומעלות הצדקה דוקא להמשיך האור והשפע לעוזה"ז הגשמי, וכמ"ש באגה'ק ס"ג ועוד. וע"פ הган"ל יומתך ג' הסיום 'שהרי אדם נדוע בכ"י, אשר ג'ז' שידק למצוות הצדקה, ועפמישג' בעטער' (ר"ה), חנוך לנער (בסופו), קונו' ומען מי"ט ואילך שהדיין בכ"י הוא שידק להמשכה בעוזה"ז דוקא. נחעכט המכ' ליום ב', ווז"ע נת' מכ' בצירוף רשימת המעמד. המכחה למכל' מבש"ט. אגק ב רה-ו (ד תמוז תש"ז).

ישלחן עניינים שונים; אפשרות شهر"ד ברואומאן יעוזב (לר"נ נעמאנאנו). בمعنى (א) בטח קיבל בעתו מכתבי מט"ז טבת בציורף הקונ' ליט"כ (לפלא שלא אישר קב' ע"ע, וכן ה'פ"ש ע"י שלוחינו האברכים שי' ובודאי מסרו לו ג'כ' העקו' מההמשך דש.ז. ויאשר זה. (ב) הנמצא - במחנו מלפנים - של נפנה ושל אותיות הס"ת, ימסרו למי שייה' שם אחראי. בעד הדפסה (אם יסע הר"ד ממש) או להר"ד (אם נשאר שם). ווידייעני, ואז אכנים תמורთם. ומטובו לאמר להר"ב שי' גאראד' שניכה מהסכם שבקשתיו לשלה עת הדפסה לפאקין, את הסכם **שים מס' שם ע"י כת' ר' מהן"ל**. קיבלתו נפנה ע"פ רשימתו נשלחים לו היום. (ג)مامרי כ"ק מו"ח אד"ש (בליה'ק) עתה בדפוס. המא' שבайдית וסה"ש נדפסו בפאקין, ואכתוב שישלחו כמה עקו' לכת' ר' بعد הישיבה בבקשתו, ובתנאי' שהליך ממחרם נשלם מקרן המצוות של המל"ח וחילק תשלמו אתם, וכמ"ש במכתו עד"ז. [...] המכחה למכתו מבשר אך טוב (הי"ק). אם יוכרה הר"ד לנוטע, מי הוא המתאים ביותר להתעסק בהדפסה שם, כמובן מהນמצאים שם או בשמות? אגק ב שטי' (כ"ח אד"ר תש"ח).

ישנו شيئا' ומאמריהם (לר"נ נעמונו). שיחת פורמים לא הוגהה עדין, אף' במדהו"ק, אבל מוסג"פ הקונ' להה'פ שהביאו ז"ע מהכורך, ונדפסה בו גם שיחת ב' ניסן. ובל"ס זיכה בו את הרבים. אסימ' באיווי' מה'פ כו"ש ובפ"ש כל הדו"ש. (הי"ק). אגק ב שכח (יג ניסן תש"ח).

שען העתקת שיחות מה"פ (לר"נ נמנוב). בהמשך למ"ט תמו – מוסג"פ .. עזה"פ אוזן ע"ד השילוח לבראומאן, אם רק ייש אפשריות, ות"ח מראש. באיוויו בט"ס (הי"ק). ישנה הר"ד דשיחות מה"פ, אבל אין מי שיעתיקה. ואינה אלא בעקב' א'. ואם יפועל אצל מי מהתלמידיו כאן שיעתיקוה בשביבו אתenna להם ע"מ להעתיק ולהחזיר. אגק ב שנו (יג"ה תש"ח).

תקמ"ה יפיצו הר"ד (לר"נ) מוסג"פ הר"ד דשמע"ץ ושמח"ת, וכמו בעבר בטה יעתיקוה ע"ר בשביבו כאו"א מקיבוצי אנ"ש. מסרתי עוד ל"ב לכה"ת, ע"ח המגיעمامי מורת שלית"א, וישלחו לתו"ת מהנדפסים כהוראות. כמדומה שלפענים כתוב שmagיע ממנה סה"כ ששים. אגק ג רכ.

תקמ"ה יפיצו כו' (לר"נ). מכל' נת', ומוסג"פ קון' ע"ד שהו"ל ז"ע ובבל"ס כמקדים זיכה בו אה"ר. ויעו"ש בהוספה מכל' כ"ק מו"ח אד"ש. בטה אשר קב' הקון'. - מוסג"פ קבלה על אה"ה [תרומה לפוסקי אתה הראת לטובת המל"ח]. באיחולי בט"ס – ופ"ש כהדו"ש. (הי"ק). אני רוצה לעכב הקון' עד שיוגמר המענה בד"ה זה היום. ובבל"ג אענה בשבוע הבא"ל. ע"פ סיבה, נשלחה הקבלה מעמיד ע"ס עשרה שקלים (שהלווה לאמי מורת שלית"א מאז, ופרעתיים כן) ע"י הר"נ שי دولיצקי, שייעבור דרך פאריז. אגק ג רלה (ט שבט תש"י).

ופ"ן פרסים לתל' שחציננו (להנחלת בי"ס בוואסי, צraft). קורת רוח מיוحدת היתה לי מבוקורי בבייה"ס ושיחתי עם ההנלה, המורים והتل' שי'. לזכרת ביקורי ולאות הצטיינות התל' הנזכרים להלן, נשלחה חבילת ס' שי"ל ע"י מחלוקת הוצ'ס שע"י המל"ח לחילק בתור פרסים לתל': פארטנאי ג;; רקובסקי ג.; קלינגר י;; ליפקער ש;; איזנברג א;; בלקס;; לסר ה;; בוירסקי ל. בבר' הצלחה מרובה. (הי"ק, יו"ר ועה"פ). אגק ב רכו (טו באב תש"ז).

ופ"ן כנ"ל (להנחלת בי"ס עראני, צraft). קורת רוח מיוحدת היתה לי מבוקורי בבייה"ס ושיחתי עם ההנלה, המורים והטל' שי'. לזכרת ביקורי ולאות הצטיינות התל' הנז' להלן: נשלחה חבילת ס' שי"ל ע"י מחלוקת הוצ'ס שע"י המל"ח לחילק בתור פרסים לתל': קולבערג מ;; שיילער ה;; קלינגר ר;; ריכטער ש;; זילברג ע;; וויספיש א;; סקורסקי ל;; אברמוביץ י;; הולצמן י. בבר' הצלחה מרובה. (הי"ק, יו"ר ועה"פ). אגק ב רכו-ז (טו באב תש"ז).

ביקורת שלוחים באירופה

שכ"ו שלוחים לאירופה; הדפסת ס' (לוד"מ הכהן פרלוב). מכל' נת', יש"כ بعد הוודיעו ממצב החינוך במחנו .. יעשה כן גם לימים הבאים. בעtid הקרוב יקבעו אצלם שלוחינו הרבנים (הו"ח פיזונער וביימגארטען), ימסרו פ"ש מכל' ק מו"ח אד"ש וידיעו מהנהUSA פה בכלל ובעניני המל"ח לשינויו בפרט. תקوتנו שהיינו בקשרם – הנוסעים מכם ואתם מהנוסעים. כן יבאו אתם, אם לא היו מניעות צדדיות, מס' הוצאותינו אשר מבקש אודותם במכתבו. זאת א' של הצע' נלח לו מכאן ע"י פוטט. כן מוסג"פ הקון' ליט"כ ופוטוגרפיה מכל' כ"ק מו"ח אד"ש בנוגע להדפסה. ומטובו לאשר קב' כהן"ל. אולי יש אצל או ידוע לו מי שיש תה"י באירוי הנסיבות הזקננים על התניא, משיחות כ"ק אדנ"ע שלא נכנסו בתו"ש, רשיימות שיחות מתрап"א-ז, أنا להודעני, כי מהפש אני זה מזמן את הנ"ל, ותוקומי שירשה כ"ק מו"ח אד"ש להו"ל אחרי הגנה האפשרית, ויהי בזזה מזכי הרבים ות"ח על טרחתו. המסימם באיחול בט"ס. (הי"ק, יו"ר ועה"פ). אגק ב רצב (ב שבט תש"ח).

שכ"ו השלוחים לאנגליה (לר"נ מינדל) מוסג"פ קון' לל"ג בעומר ובטה זיכה בו את הרבים. יודע מתי יבואו שלוחינו [הרמ"מ ביימגארטען, והרי"ז פיזונר] לאנגליה [נסע לבקר חותנו, הרא"ס נעמצאו, כדלאן], אבל בכ"א בודאי [נעשו] כל ההכנות האפשרות להצלחת ביקורם במדינה הללו גם אם לא יכול לחכות לביאתם, ואולי כדי שיתדברו עמהם בהן"ל. כתובותם נעתקה למיטה. בפ"ש כב"ב יחו (הי"ק). ע"י בירור מקומו עתה הנסי מגיר מכל' לחותנו הו"ח כו' שי'. אגק ב שמך (טו איר תש"ח).

שכ"ו שלוחים לאנגליה (לרא"ס נעמצאו) מוסג"פ קון' לל"ג בעומר ובבל"ס זיכה בו את הרבים. אקווה שבעתיד הקרוב יקבעו שלוחינו הנמצאים ביירואפ האברכים הרה"ת וכוכ' פיזונער ובוימגארטען במדינתו וביחוד במחנו, ובודאי אך לモותר הוא לבקש לעוזר להם לכל יכולתו במילוי שליחותם ולא נצרכה אלא לזריזו ולהעדרה בסיווע שיש בו ממש הן מצדיהם הן מצד כל אלו שככל כת"ר להשפי עלייהם בזה. בבטחוני חזק שישתדל

בכהן"ל ועשוי לעילא אקצ'ר ואסימ' בפ"ש ורוב תודות למפרע על עזרתו. (חי"ק). אג' ב שם (טז איר תש"ח).

ששה ליטיע להשלחים (להר"י דובאו). מוסג"פ קונו' ללו"ג בעומר, ובלו"ס זוכה בו את הרבים. אקו'ה שבעתיד הקרוב יבקשו שלוחינו האברכים .. במדינתו גם במחנו'. ובוזאי אך לモתר הוא לבקש לעוזר להם ככל יכולתו במינוי מטרות שליחותם, ולא נצרכה אלא לזרעו ולהעדפה בסיווע שיש בו ממש הן מצד כל אלו שיכל כת"ר להשפי' עליהם זהה... בפ"ש כל הדו"ש. (חי"ק). אג' ב שם-ה (טז איר תש"ח).

למבקשי סיוע (וויזות ועדו)

ונן ביר עברור אותו. (לר"י ליפסקר) קיבלתי מכ' מהותו תה' (מנוהה לזרוב), ולא מובן לי מה רצונה, אם בהפצחה אשר הביר יגישו בקשה עבורה או לאו, ואם הן, תשלח כל הידיעות והפרטים על אודותה. עלי להציג כי דרך זו אינה סוללה, ובקשה זו תה' הראשונה במינה, ואשר ע"כ צ"ע אם דרך זו היא הכי טובה. באיוויי כת"ס. (חי"ק. ייר' ועה"פ). מפני קדושת המועד לא באתי עזה"ת. מכתבו לכ"ק אד"ש נמסר תיכף בזמנו. מוסג"פ מא' החמש'י. אג' ב קעו (א דחויה מס' תש"ז).

ועתן ויזה למר קלובגאנט; הצום שנדהה - ידחה (רא"ל קרעמער). (א) בקשה להודיעני מה נעשה בדבר ההשתדלות לויזה בשבייל מר קלובגאנט שי', אם קרובו מר לעוואות משתדל בזה, ואם לפ' ראיית כת"ר הדבר צריך זריות יראה לזרן אותו. (ב) מוסג"פ מכל' מאמי מורת הרובנית תה' בשבייל מר לעוואות, והיות שאין ידוע לי מהותו, לפיכך יראה בעצמו איך לעשות, אם למסור לו המל' בידו, או רק להודיעו את הריאש' פרקים של המל', ומהמל' להזכיר לי. (ג) בטה' ימלא בקשנתנו במכל' ה' מנ"א. ואסיפט בפתגם כ"ק מו"ח אד"ש: הצום נדהה והה"ר שיהי נדהה כליל. ויש להעיר ממעלת גדר הותרה על דחויל', ויעויל' ב' גדרים בדחויל' – שו"ע רבנו שכ"ח סי'ג, וב' גדרים בהוירה יומא' וב. ולע"ל ייה' מעלה עוד יותר שיחפה' לשwon ולשמה. בבר' לאל"ת לאל"ג, (חי"ק). אג' ב רטו-ז' (ח מנ"א תש"ז).

ונתן ויזה לקלובגאנט (לר"ז) שמחני הרל"ק שי' שנשלחה כבר הויזא לש"ב מהר"א שי' קלובגאנט. ואולי מהనכו' שירזו את לאווט בנוגע לדירתה הנ"ל וכוכ' כיוון שא"ל, בהיותו כאן, שהתחילה במצבה זו. – שוב נחמתי שטוב לחכות עד שתBORר חוו"ד כת"ק מו"ח אד"ש עד"ז. אג' ג טז.

וישן תמי'ה לקרובות; נסיעה למחרנה פלייטים (לר"י גזיקאבסאן). ע"ד מסירת התמי'ה לקרובות [שלו, שניצלו מروس' ושהוא במחנה פלייטים באשכנז]: השלוחים עדין לא באו חזורה ממש. זה שלקה ע"ע למסור שם, אני מכירו בעצמי וחזקה שליח עשו'ה שליחותו. אותו של הע מסופקני קצת, ואדע על ברור בחזרתו, כנראה בשבוע הבא'ל. בנוגע לביאתם לפאריס, אין הדבר תלוי אלא בכיס (כנראה לה' לכאו"א, לערך), כפי' ידיעתי, אין עתה קופה צבורית על עניין זה, ועל כת'ר להחלטת אם יקח זה ע"ע. אג' ב רד (ט ט איר תש"ז).

ישן כמה ממש' אן"ש קיבלו תעוזות להמשיך לפראג ופאריז; ישתתף בעבודת המל"ח ומבחן'י (לר"י גאלדין). בمعנה – (ב) בניתוח בוודאי קיבל מכל' הקודם, ויאשר קבלתו. הנדפסים יושלחו לו כבק', ע"י הסזור עם הר"ש זלמנוב. (ג) היום נת' מכל' שהנמצאים בפולין קבלו תעוזות, ואשר תקוחם שהחולים שם ירפאו שבוע הבא' [המדובר בנסיעת איזה מש' אן"ש מروس'יא שנשארו עדין בפולין, ועתה השיגו התעוזות חוו'ל לנסוע לפראג ופאריז, ויסעו בקרובו; החולים: האסורים]. (ד) בוודאי מתעסק ומשתתף בענייני המל"ח או מהן'י – ואשמה אם, כשאדבר אודותיו לפני כת'ק מו"ח אד"ש בפעם הבאה, אוכל להודיעו איזה פרטים מפעולותיו. וראה בסזור דרושים ל"ג בעומר שביום ההילולא עולה בעל ההילולא לראש כל המדר'י שלו ועליה גם מה שעסוק כל' ימי', ובאגה"ק סכ"ח שאז נקל מאד לתלמידיו לקבל חלקם, ובסי' שם שיכול להיות גם בדבר שאינו מערכו ומהותו כו'. באיוויי כת"ס. (חי"ק). אג' ב רפה-ט (הילולא דאה"ז, תש"ח).

לבקר פלייטים שהגיעו לאלה"ב

ופסן לפעול ולבקר במחנה הפלייטים 'אסוועגא' (לר"ז צעאכואאל) בטח קיבל כת'ר מברך של נשיאנו כת'ק מו"ח אד"ש כו', ההעתקה באידית מוסג"פ. בטור יו"ר ועה"פ דהמלו"ח ומבחן'י הנני בזה לכפול ברכנתנו, ברכת שלום עלייכם וברוחה"ב, בשם כל חברינו. ע"פ פקודת נש'

כ"ק מ"ח אד"ש שלחנו לכת"ר ע"ש משרד המנהה הביבה מס' לימוד וקריה והירחון 'הкова' ק' שישמשו יסוד הגון بعد ספרי ע"י ביהכ"נ דהמhana. גודל ערכם ותועלתם דעתני דפוס אלה הן יראה כת"ר ויוכחה. בברקה דכ"ק כו' לכת"ר וכן בברקה לראש המנהה, וגם מברקות שייצאו ממשדי המל"ח ומהנ"י, רוצחים אלו לשגר ב"כ ממוסדות אלה לבקר את כת"ר ואחכ"י הפליטים, ולהודיע על אתר כיצד נוכל להושיט יד עזר וסיוע לאחכ"י הפליטים במחנה בשדה החינוך והחזקת היהדות בכלל. מוסדות מרכזיים הנ"ל העומדים תחת נשיאות כ"ק מ"ח כבר הצליחו בעזהש"ת לפועל גזרות ונגורות באה"ב וקנאהabis ביסוד מוסדות חינוך כשרים ובהצ'ס' לيمוד וקריה ברוחה של תורה בלה"ק, אידייש, ובשפחת המדינה, ובתחנו גודל שוגם במחנים נוכל בעזהש"ת לפועל זה עצהיו"ט. ובאשר ראש המנהה, מר סמארט, שפנינו אליו באופן رسمي לאפשר ביקורנו בהקדם בטח טרוד בענינים שונים, מן הראו שכת"ר מצדו יפנה אליו בשם כל הפליטים לעוררו להחיש לנו רשות הביקור במחנה, כדי שנוכל לדבר את כת"ר ארכות וקצרות בכל הענינים הנ"ל הנוגעים לטובת אחכ"י הפליטים. מקוים לשמע מכת"ר בהקדם. בפ"ש לו ולכל אחכ"י במחנה וברגשי ברכה וחיבתה. (חי"ק, י"ר ועה"פ דמל"ח ומהנ"י). אק א שcad-ה (כ"א מנ"א תש"ד) [בימים שלאחרי אגרת זו הגיע לכ"ק אד"ש שמועה מהסתלקות אביו כו', כל מנ"א, מטעם זה לא הגיעו אגרות מסווגן מ"א ותחלות אלול. ראה אגרת -קסה- למර יוליו סטולמן].

ענינו הו"ל וניצול כו' – ראה הרבה בזה בחיל מונטראיל (להרמו"ג).

גיהול המל"ח ומהנ"י

ען צ'יק תרומה שנייתן, בעל הבנק שחל"ח, ויורשו בערכאות; ישיב המאמרים ששאל; ישיג עוד מאמורים ורשימות (למהדר"ז זוייקבאהן) בקשתי אליו: בתקילת תמוז תרצ"ז נת' לכאן -לכתבתי. מן ד. פאטאניק בלטימורה, צ'יק ע"ס ב' מאות דולר, בשבייל כ"ק מ"ח אדמו"ר שליט"א. אך בעל הבנק לו ניתן הצ'יק לגבות, שחל"ח ויורשו פשוטו את הרgel והולכים עתה בערכאות ומשפטים. כדי ליפות כח טענתוינו, נחרץ או הצ'יק עצמו (ה נמצא בבנק של פאטאניק, או שכבר החיזרוו לפאטאניק ונמצא אצל) או, עכ"פ, אם הנ"ל א"א, צילום מב' צדדיו. ההקדם ישובה. לכן בקשתי לבוא בקשרו, בעצם או ע"י עוז"ד, עם פאטאניק, ולהשתדל שישלח זאת לכאן בהקדם וגם הودעת זמן גביה הצ'יק בארה"ב. אני כותב ישר לך. פאטאניק כי אני מכירו. וכדי למהר בכ"ז, כותב הנני مكان, ולא ע"י הלשכה באוטואצק. אל בינו אשען, שיכלכל הדבר באופן הייתך טוב, ות"ח מראש. אזכיר גם בהזדמנות זו ע"ד מאמרי ה"ה ש עבר שלוה אצלי, ובודאי יחזירם עתה. כן אסיר תודה אה"ם ישלח ג"כ איזה עקוז' מהמא' הניתן לו בערכטאלס' (שבודאי הו"ל לדפוס, כבדיו בוינא). הבתיה לי בוינא, להשתדל בבעאו ביחסו שלום, בהשגת הרשימות -או העתקה- 'אשכנתא דרבבי', וכן להפssh איזה ר"ד משיחות ומאמרי כ"ק מ"ח אד"ש בהיותו בארה"ב. בטח יקיים גם הבטהתו זאת. אסימ באיזו כת"ס, ואשר מהכח .. מענה עכenh"ל. אק א טו-ז (יב כסלו צ"ח).

ען צ'יק ע"פ הוראת אדמו"ריה"כ; מאמורים ורשימות (להר"ז זוייקבאסן). ע"פ הוראת כו' מוסג' פ' צ'יק ע"ס ג' מאות דולר, ע"ח אותו הענין המذובר בוואלדסענאנטרום', כל' המכל' אליו. מטובי לאשר לכאן קבלתו וגביהו. קיבלה מכתבו מה' לחז"ז, והגעני ג"כ הצ'יק הישן דפאטאניק, ת"ח על טרחתו. אקווה שצדבורי במכתבו, יגעו בימים אלו גם שאר הדברים: מאמרי ה"ה,مام' פרעכטעלס וכו'. והעיקר כל הרשימות שאפשר להשיג מימי היות כ"ק מ"ח כו' במדינתם הן מישוחתו עם יחידים או ברבים וכי וכו'. ת"ח נתונה לו מראש, אם יodium מנהשה בחיל הדפס וההעתקה אצל בפרט. זה אשר יגידו ודוע"ש מהואה לו כת"ס. אק א טז-ז (כ' בטבת צ"ח).

ען צ'יק ע"פ הוראת אדמו"ריה"כ (להר"ז זוייקבאסן). ע"פ הוראת כו' מוסג' פ' צ'יק ע"ס ד"מ דולר, והוא ע"פ המذובר בהיותו בערכטאלסדארף. אישר קבלתו בפוסט החוזרת, לכאן. החותם באיזו ה"ה פ' כו"ש. אם כבר הגיע זמנו, ודאי ישלח חזורה מאמרי דא"ח דחה"ש העבר, שלוה אצלי בהיותו בוינא, ות"ח מראש. אק איז (ד' ניסן צ"ח).

ען צ'יק ע"פ ההוראה מאטוואצק (להר"ז זוייקבאסן) – מוסג' זה צ'יק ע"ס ה' מאות דולר על שמו. יודיעו לכאן בחזרה מהකלה בשלימות. וכן לכתוב לאוטואצק -בל' חכמים-

(שקיים פ"י במרז'ל בין הארץ לרקע וכיו"ב) – עד"ז. מכך לאישור הקבלה ומאותה לו ולכד"ש כת"ס. אג א י"ח (כ"ח מנ"א צ"ח).

וַיְמִאמְרִים וּרְשִׁימּוֹת הָנֶל. (להר"י דז"קאבסאן) קיבaltı הפ"ש ע"י חתנו הנעלה שי' (הרש"ז) העכט, לאחר נישואיו בא להשתלם בתו"ת אטוואצק, כן נמסרו לי המאמרים ששאל, ות"ח ע"ז. בודאי יקיים ג"כ הבטחתו להמציא לי העתקה מר"ד וכו', כמו שמסר ג"כ ע"י חתנו שי', ובלא אחר זמן כ"ב. לקראת השנה הבעל' אברכו בכוח"ט, בשנות הצלחה בעבודתו ורוב אושר בגו"ר. מכבדו ומאותה לו ולכ' אשר לו כוח"ט וכט"ס. אג א י"ח-ט (כ"ו אלול צ"ח).

וְפִנְהָדָעָה עַל קַב' **הַכְּסֵפִים** (להר"י דז"קאבסאן) כבק' טלגרפי לו ביום נתתי את מהאת האלף לגבי פה, בודאי קבל במועדו. אף שהזו הוצאה יתרה ללא תועלת כלל, כי רובא דרובא, הרי למחרת יום התקבל המהאות פה, נתונים לגב' (אם אין יום השבת וכ"ג, וכמוון), במלילא, על להבא, אפשר בנקול לשער יומ מסירת המהאות לגבינן. והتورה חסה על ממונן של ישראל, הן של היחיד והן של ציבור, הן של ביהם' ק, ואני נמי חסינן. המהאות של ע"ח, ר"ז, י"ח, ר"ז בעתם נת'. כן הודיעתי מכבר - במכ' להררש"ל שי' - שהגיעו הטע' מאות משיקאגו. מוסג'פ' מכל להרשל' שי' ות"ח מראש על המסירה לידי. דו"ש כל הפ"ש ומאותה כת"ס. אג א כא-ב (כ' שבט צט).

וְפִנְשָׁלָת לְוְאִיק (להר"י דז"קאבסאן) – כפי ההורה שקיבלה, ע"ס \$460, והוא 'על המדובר בפרטculsdarif', מטובו להודיע TICKET בקבלתו בטעלעגרם (כמו שענין מבקש ג"כ בטעלעגראם שלו) לכואן שקיבל. אנה למסור מכ' המוסגר להרה"ג כו' מורהש"ל שי', ות"ח על הטירה. אשמה להודיע בכ"ע בשו"ט, ובפרט מחותצות הקאנונוונשאן. אסימם באיזוי כת"ס, מכך לאישורו. אג א כא-ג (יא מנ"א צט).

וְפִנְזָכִיר לְאַחֲרֵם קְרִיְמָעֵב (לרש"א קוזנובסקי) הנני שולח לכת"ר העתק מתוציאר (מעמאראנדום) שלחלת' לאחים קריימער שי'. אויל' כדי שכת"ר יתראה את ר' חז'ק (חיים זלמן קריימער) תחילה ולהשဖיע עליו שייה' לטובה הענין, ואח"כ מה טוב הי' לו הי' נוכח גם בשעת התועדות האחים הנ"ל לדון בעניין בחאלט. והנני ידי' עדוושו"ט. בטח כבר יודע שללום כ"ק מו"ח אדמו"ר שליט"א הוטב, ת"ל. אג א לו-ה (כ"ז מנ"א צט). תש"ב).

וְפִנְמַגְבִּית עַיִן מִכ' יִשְׂרָאֵל מִנְדְּבִים כָּאן (להנחלת חב' מהלים העולמית בירושת"ו, בראשה הרה"ג כו' כו' ר"ל אליעזרוב). מכל' הגייגני באיחור זמן. לדבוני מצב הכספיפה דחווק במאד, וככאשר בטח ידוע לכת"ר, ואין מקום פניו לעשות עוד מגביה. לפען"ד הדרך הנכונה שהם שם יכתבו מכל' ישר למנדרים לכואן ע"פ הכתבות שיש בכלל אצלו וככה"ג. בבר' חג קו"ש. (חי"ק, י"ר ועה"פ). אג ב קכח (יא"נ תש"ו).

וְשְׁפָטְכְּבָלָות; ס' שְׁנַשְׁלָתוֹ (לרב"ץ ש"ט). בודאי כבר קיבל מענה הוועד אשר יוכלו להזפיס קובלות זמניות ולהורות שאח"כ יתקבל קבלה מהמשרד של הוועד, סתם בלי הוראת האדרס. כמה מענבי הזרים נשלחו לו כבקשו, מהם: באירון, ביוגראפי' של כ"ק מו"ח אד"ש באנגליית- מתאמת למה ששאל. בטח יאשר קבלת מהן"ל. .. מה שכבר נמצא תה"י יכולו לשלווה- מבלי להזכיר להוספה- להרה"ח משה גוראר' שי' בת"א. אג ב דסה-ו (ט מ"ח תש"ח).

וְפִנְעָמָן עִיכּוּב הַמְעֵנָה לְשָׁאָלָותִי (לrm' מרגליות ש"ב). מכל' חב' קבלתי, לא ענית תומ"י על שאלותיו מכל' הא' מפני הטירות הרבות שהקיפו. ב' הצעקים שצירף למכל' הא' – נמסרו TICKET לזכיר כ"ק מו"ח אד"ש, וזה לא כבר א"ל שכבר נשלחו עליהם כפי שהורה במכתבו. גם להבא אם יש לו איזה שי', הנני מוכן לעיין בהם כפי הנלפען"ד, אבל אל נא ידחוק אותן בתקיפות בקבלת מענה, כי הרבה העבודה פה בענני 'מל'ח' 'מחנ'י' 'וקה'ת' (מהתימה שע"ע כת"ר לא השתתק בעבודות אלו). צויתי לשלווח לו קובץ 'ליבוואויטש' שהוא"ל ז"ע, וכפה"נ ממש, בטח יענינו אותו כמה מחלקות מהקובץ. [ראה המשך: מעלה ה'חפזון']. בבר' לאל"ת לאל"ג. (חי"ק, י"ר ועה"פ). אג ב כה-ט (ב שבט תש"ה).

וְפִנְתְּחַת הַטִּירָה בְּהַוְּלִיל (למצוא זמן לכתוב הע' בשיחה) (לרש"ג נמנוב). מכל' .. נת' ומרוב הטירות לא עניתו ע"ע ואותו הסליחה. היום השגתי ר"ד דיג'ת והנני מוסג'פ', ביחיד עם הר"ד דאחס'פ', ובתח, כפי הנהוג ע"ע יצווה לעו"ר (עושי רצונו) להעתיקם, ולחתה העתקה לכוא"א מקיבוצי אנ"ש. **הַבְּטָחָתִי ע"ד בִּיאָר שִׁיחַת קָוֹן חַה'פ'** – הנני זוכר. אבל מה עשה, והענינים שזמנם עבר דוחים לזמן יותר מוכשר את הענינים שאין זמן עבר. ולדוגמא, אחרי

הו"ל להكون' להה"ג, מוכחה היתרי לגמור את כל השיק' להופעת מפתח מאמרי כ"ק אדנ"ע, הנמצא זה מכבר בדפוס. אה"ז באה ההתעסקות בהו"ל של השד"ח (כי הכרך הא' צrisk להופיע, מאיזה טעמיים, לא יאוחר מ"ב אלול, ובמילא מאיין המדייס שלא ערכ גם שאר הכריכים). באמצעות התעסקות זהה, נתרבר שלא יספיקו המזהורים שלנו הנמצאים אצלנו ובעוד מועד צrisk להchein עוד, ובמיילא קיבלתי הוראה להוסיף בסופם עכ"פ רשיימה קצרה מנהגי חב"ד דעשיה'ת שיש בהם חיזוש. בטח, בעודו כשבוע יותן הקונ' לה"י אלול וכו'. וכ"ז הוא נוסף על מאמרי כ"ק מו"ח עד"ש שהי יותר משנתים שהתחילה להדפסם, ספר מאמרי תרמ"ג נמצאים בדפוס, וכו'. וכ"ז הוא נוסף על הטרדות דשא הרמלה דמל"ח ומהנה – שאיני יכול להטילם על שכם אחרים. אבל בכ"ז, אני מתיאש מהעמוק בלימוד שיחת הנ"ל, ואם אכן דבר מה בביורה בודאי לא אמנע מלכתוב הנלעפ"ד, אלא שאני יודע מהי אפנה עכ"פ במקצת... החותם באיחולי כת"ס ופ"ש כהדו"ש (הי"ק). אג ג קעב-ג (כו מנ"א תש"ט).

'חסיד'

הגדרות חסיד; * עבדות החסיד; * חסיד – בגלו; * גדיות והתחחותו; * 'התקשורת'; * 'או"ש' – והקשר בינהם; * 'נסעה לרבי'; * 'יהירות'; * הగלה לסייע לרבי; * בחורתם - פ"ש בביברום אגאל אג"ש; * בקשות ברכה פ"נים – ומגנות; * 'גפנה'; * כלים לפרגסה אצל אג"ש החסידים והתמיימים; * הרוצה להתקרב להסידות; * 'חסיד' ו'שוטה';

הגדרות חסיד

השם חסיד – קדום, ונמצא גם על אדה"ר (עירובין י"ב), הוא תואר השלימות וההפלגה – בשכל, במדות, או בשניהם יחדיו. אמנם, בתוה"ח חב"ד תואר 'חסיד' – המכיר מהותו העצמי ומעמדו בידיעת התורה ולימודה ומצו בו קווה"מ. יודע מה שחרר לו, ונוטן לב ודואג למלאת החסר, ומרבה במשמעות בדרך קב"ע. הי"י כא אד"א.
חסיד. מבנה הiscal ומדות שלו לפ"ע היחירות הראשונה, והוא עצמה לפ"ע מהות עצמו של החסיד – בהתאם לזה נוטנו לו הרבי סדר עבודה. הי"י כ סיון.

יום בואו לליובאוייטש – יום הולצתו החסידי. כו"כ חסידים היישבו כרך. (מור) הרשב"ץ בא בפעם הא' לליובאוייטש אור ליום ו' פ' משפטים תר"ח, ובכל שנה ושנה היל' עיר כל אותו הלילה, ומכoon להניח תפילין בשעה שנכנס להצ"ץ בפעם הא' הי"י ל' שבט.
זרוק חוטרא אוירא אעיקרי קאי – נחלה בלי מיצרים הנחילה אבותינו רבייה"ק לכבוד החסידים הראשונים, שבניהם ובניהם דורותיהם, באיזה מדינה וסבiba שייהיו – יהיו אצלים אותו ה'עיקרי'ה, המשכת פנימיות הלב אל צור מהצבתנו. לפעמים ה'עיקרי'ה מכוונה ונעלם בכמה לבושים, וזאת היא עבודה החפץ בחיים, להסיר הcisויים ולקבוע לו זמני לימוד בתוה"ח, ולנהוג במנהגי עדת החסידים. הי"י ר"ח סיון.

[וראה גם הagi: טו בשבט]

חסיד חב"ד. נחוץ אשר אלו החפצים להתקשרות חב"ד ידעו מהו עניינו של חסיד ע"פ תורה חסידות חב"ד, ומהו עניינו של מקושר ע"פ תורה חסידות חב"ד [...] ראה בהמשך התקשרות – תואר מקושר]. .. שם חסיד הוא שם קדום הנמצא בדברי רוז"ל גם על אדה"ר (עירובין י"ב) והוא תואר השלימות וההפלגה אם בשכל או במדות או בשניהם יחדיו. אמנם בתורת חסידות חב"ד תואר חסיד הוא, מי שמכר את מהותו העצמי ומעמדו בידיעת התורה ולימודה ומצו בו קווה"מ, יודע הוא מה שחרר לו, אבל הוא נוטן לב ודואג למלאות את החסר ומרבה במשמעות בדרך קב"ע. אג – אדמזהרי"ץ- ד עדר-ה.

ଓରେଣ୍ଟା ରାଶ ଆହରିତ ଶଲାହର ହାସତଳକୋତୁ: କହନିମ. מצו"ב הקונ' שי"ל ז"ע להה"ג יב"ה הבע"ל, וdonegi בטוחה שבנוסף שהוא"ע למד אותו, יזכה בו גם רבים אחרים. וזכות הרבים תלוי בו. עדין קשה לכתוב אוזדות הסתלקות הרביה, כ"ק מו"ח אדמו"ר הכה"מ. אבל מוכரחים לזכור תמיד את האחריות המוגדלת, שהדבר הטיל על כ"א מatanu, ובפרט על אלה שזכו לראותו פעמים רבות וזכו שהוא יראה אותם פעמים רבות וחשב עליהם פעמים

רבות. הזכור ציריך לגורם לאנשים אלו התגברות כחוותיהם הרוחניים ביתר שאת ויתר עז, ובפרט כדי להיות 'מעביר על מודתו', אף אם חושבים שצדוקים לחלוון, כפי שהרבינו כו' במא' דשבת תשובה ה'ש"י'ת (קונ' ע'). יש לזכור תמיד, שאנו אנשי הرببي, ולהעמיד לעצמו את השאלה: האם הربבי מרוצה ממי שכך אני נזהג? האם יש לי די אתכפיא ואתהPCA כראוי לאיש של הربבי? .. ואם כהנים הם קפדנים – ה'ה נגיד אהרן הכהן, שעוניינו הי' אוחב שלום ורואה שלום'. ובפרט כהנים תלמידי הربבי, כ"ק מורה"ר הכהן, שתמיד דרש אהב"י ולראות בזולת רק את מעלותו (ראה גם בקונ' המצורף בשיחה). סבורני שלא נחוץ להאריך בזה, ובקרוב אקבל ידיעת שלום אצלכם ובכל הפרטים. בבר' כ"ט מהכח למכתבו מבשר שלום טוב. אגק ג שלו-ז. מתרגומם.

'געפיל' פון אחסיך. כ' שמרגיז את הаг דיביג'ת – הנחיתי, כידוע עד כמה הפליגו והפליאו נשרבווה"ק כו' במלעת ההרגש – געפיל – שזהו העיקר, והוא ג'ס' סימן של חסיד שיש לו הרגש באהבת ה' התורה וישראל. יזכה הש"ת ליהיות חזק בזה וללכתה מחייב א"ה זה בענייני הרגש זה בענייני הבנה והשגה בתורת הנגלה ובתורת הزادא"ה. בברכה. אגק ו קצה.

מ乾坤 תוכן ונtinyנ'כ נשאיי חב"ד המאוחדים אל החסידים – שיתאחדו [אחד] ה' אברהם-
התאחדותן. הצע"צ: אין אברהם האט מאיר געוווץ אחד אי אלע עניינ'ו, אוין ער איז געיארן א' אחד' דיקער. עכ"ל. פ"י: בתקילה האיר 'אחד' באברהם – שהיו ב' דברים: 'אחד' ו'אברהם', והראשון האיר בכל עניינ'ו דהשנ'י; אח'כ – נתעכמו ליהיות דבר א' – אברהם נעשה 'א אחד' דיקער. עדמ"ש הרמב"ם (דעת ר' פ'ה): 'בשם שחחכם ניכר בחכמתו ובדעתו והוא מובלט בהם משאר העם, בן צרייך שייהי ניכר במעשייו במאליו ובמקומו ובבעילתו – ובעשיות צרכיו ובדיבורו ובחלוקו ובמלובשו ובכלכלול דבריו ובמשאו ומנתו'. – לאחר הכל' – 'במעשיין' – מנה י' דברים. ואכ"מ. – הרי שבין שייכות החכם לשאר העם ('ניכר'), ובין הבדלו מהם (יוהוא מובלט) צ"ל בשווה (כשם .. קר), הנה בחכמתו ודעתו – עצומ'ה ד' החכם', הנה במעשיין – אף שלכלאו' הם עניינ'יו החיצוניים. עד"ז – **תוכן דרישת נשאיי חסידות חב"ד – מהשייכים אליו:** шибיוו חסידים – לא רק איש ואשה שמair בו ובה אור החסידות, אלא שיתעכמו עם אור תורה"ח ומדות חסידות, עד שיהיו לאחדים ממש! צדיקים, ובפרט נשאים מנהיגי ישראל דומימם לבוראם (אסתר ר' מ"א): מה הקב"ה מאנו מבקש אלא לפני כחן, והוא הנוטן לך כח, כך נשאיינו נתנו לך"א מאתנו כח, אשר בהשתדלות הראוי, נוכל למלאות דרישתם הנ"ל. ובכאו"א מאיתנו הדבר תלוין. ברכות צדיקים בכלל, וברכות נשאיינו מנהיג דורנו – כ"ק מורה"ר הכהן, בפרט, קיימות ופועלות גם עתה, שתהיל' ההשתדלות בהצלחה, ונהי' חסידים כפי' נשאיינו בשם זה. ברכה ופ"ש. (хи"ק). אגק ג רמז-ז (יא אדר תש"ז). ** [מל' זה נשלח לכו"כ-]
הוספות פרטניות: בברכה ופ"ש כל חברתו תי', אשר עליו ועל זקנ'ינו ג' בכלל, להזקם ואת כל סביבתיהם, מבלי התחשב עם מהלך נפשם בעצם, ווארעם יעדר רגע דארף נוגע זיין' ועל שכם האחריות. ובמילא אין זמן לאנחות, טוביה פעללה א' כו'. מכתבו .. נת', עם הרשימות .. ונמסר הכל. וימים אלו ישלחו הקבלות, בכ'ק. * בברכה ופ"ש כל המושפעים מתו לקבל אור תורה דא"ח (חב"ד) מדות חסידות (הג"ת) בפועל טוב (נהי"מ). ** בברכה ופ"ש סביבתו, אשר עליו הוטל להאריך בהם אור תדא"ח (חב"ד) מדות חסידות (הג"ת) בפ'ו"ט (נהי"מ) מעמד (נסב"ת ותב"ס). ** בברכה ופ"ש כל אלו המוטלים עליו לעורר את פנימיותם ולהארים באור תודא"ח (חב"ד) מדות חסידות (הג"ת) בפ'ו"ט (נהי"מ). וdae' ימשיך שליחות רישימו. אגק ג רמז-ח.

צדיק. ישרא. חמם. חסיד. צדיק – קיומ' מ"ע, המשכה גילויי ס' ההשתל'; **ישרא –** קיום ל"ת, גילויים שלמע' מס' ההשתל'; **תמים –** רצינות, גילויים ד'טעם עצו ופריו שווים', התחברות סוכ"ע וממכ"ע ייחד; (למע' מכולם, ובזה ג' דרגות): **חסיד –** (א) ענייני העולם אינם מטרידים אותו, כא"א יכול, ומחייב להגיע לזה; (ב) כל עניינו אלקות, ו אף שלא רחוכה היא מכך גו", מ"מ איז' שיק' לכאו"א; (ג) מתכו"ז: 'אייזהו חסיד המתחשד עם קון דילוי' (עם מקורו, ה), ונחת' בסש"ב שזהו ליחדא קוב"ה ושכינתי בתהותנים, ולא לרמות נפשו הצמאה בלבד. הי"י יד כסלו.

חסיד געללה מהצדיק (שע"ק לר'ה"ו. סה"מ עטר"ת תקמ), הינו, שככלות ג' דרגות (רשעים ביןונים וצדיקים), ומעליהם – חסיד. וכ"ה בעולם (בשבילי נבה"ע, כה"ע כו' לשמשני) – לשם עובdot האדם). **החילוק דהאג' הן ביב"ע:** **עשי'** (רובו רע, מל' קליפות כו' (לא בהי' ספרות, אלא

בלבושיםיו) רשותם גוברים בו); **יצירה** (מחזה על מהזה, רע מעורב בטוב, ביןוני); **בריהה** (צדייק, רוכו טוב, ומיעוט הרע אינו מעורב בטוב) (על איידעלקייט אין סובל רע בטבעו). ומ"ש בתニア שלצדיק אין רע כלל, מ"מ יש בחו"ל צדייק בדיינו, הנק' בשם המושאל, ואצלו רק רוכו טוב). אמןום, חסיד, כנגד עולם **האצ"י** (אין בו רע כלל, אדה"ז: ספר ז"א שבאצ"י, הוא סוף עולמות הא"ס, ולמטה מזה מתחילה עולמות הנבראים. וזהו ע"ב הכרובים: כרוב א' מקצה מזה, ז"א, סוף עולמות הא"ס; וממקצה מזה, מלכות, ממנה התהווות עולמות בי"ע, ורגלי יורדות כי). וזהו ע"ן הנדרים, דהלא ד'יך במאה שאסורה תורה', שבהועלמות שיש להם שיקות לרע זוקקים ל'פרישות', והכח לזה מעולם האצ"י, אין בו רע, מיili דחסידותא, הנשאר לא רק באצ"י, אלא שבעולם המילוי (עולם העלם והסתר), שם יומשך עניין הפרישות, החסידות. וראה עוד שם, ד"ה וידבר משה, ש"פ מטו"מ מג.

מראה פנוי הצדיק ועאכו"כ כשבוצר הד"ת – יורדים ונוקבים לפניו הלב עצם נקודות הנפש (לונ"ד רוזנבלום, בענס א). (זכה להכיר את כ"ק אדמו"ר אבי כ"ק מ"ח אדמו"ר כ"ו ברוסטוב), וגם זכה להיות בעסודת פורים פר"ת) בודאי שזכרון זה פועל עליון בענייני מחדוז"מ, ומראה פניהם ועאכו"כ כשבוצרים גם דברי תורתם יורדים ונוקבים לפניו הלב עצם נקו"ה הנפש. באתי בזה לעזרתו להשפייע על סביבתו זהה, לקרובם יותר ליהדות, ועיקר העיקרים – קיום מצוות מעשיות בחיי היום. ידווע פתגמ' כ"ק אדמו"ר שעשמענווה כ"פ מכ"ק בנו כ"ק מ"ח אדמו"ר שחזקה לתעමולה שאינה חוזרת ריקם. אקוה לבשו"ט בוגע לפועל בכחן"ל. כן בטח יודענין מציבו המשפחתי ואיך נתגלו למקום מגורו. ברכה"ץ בכחן"ל. **ג.ב.** כבוק' נשלחה לו ס' תניא ק', וכן איזה שיחות בדואר רגיל, בטח אישר קבלתם. אק י' סג.

זכרון קדושים מהתוועדות. יחידות. ברכות כלליות בעיר"ה ויעו"כ, ברכה פרטית ביחידות, יtan הש"ית שדברי וברכות צדיקים יהיו לנצח נצחים, ויתקיים בו וב"ב בגו"ר. זכרונות קדושים אלו מחייבים כאו"א מאן"ש והת' ג' דברים: (א) לקבוע זמנים מיוחדים להעלאת כ"ד בזכרוןנו, להשתדל במחזה כמו שי' (תבנית המקום ומהזה האנשים באותו מעמד), והעולה על כולנה, מראה פני הווד קה"ק אאמו"ר כו', זכירות נוסחות הברכות, דברי היחידות והשיח"ק והנושאים עכ"פ, לייגע כה הזכרון ... בכל שבת ומועד .. איזה דבר מזכרון אלן; (ב) לספר האפשר לගלות ברבים לב"ב ולאן"ש והעיקר בעית התוועדות (шиб זהה) בלבד טובת הפרט, גם טובת הכלל; (ג) להעלות בכתב על הגליון בלה"ק או בשפה הקללה עבورو את כל זכרונותינו [ומי שכבד לו לכתוב, ישתדל להשיג מי שיכתוב עבورو]. ג' דברים הנ"ל הינם מחדוז"מ (זמני מחשבה, לספרם לב"ב, להעלותם עלי כתב), ובזה מתקשרים לבושים מחדוז"מ של הווד קה"ק אאמו"ר כו'. אק מהוורי"ץ ה צז.

תשען הוראת הרבי – גודל מהותה, ובפרט להנמצא במרקח ומרגייש בדידות; תמיימים נרות להoir; מילוי תפkidim באוסטרלי; השכר וחזרת מלכות בית דוד הושוו זל"ז (לש"ז סרבונסק). בمعנה .. המודיע אשר בנו הבכור חיים שי' – הסכים כ"ק מ"ח אדמו"ר היכ"מ שיתעסק חלק מזמנו בעבודת הגן ... ושוי אם ימשיך בזה, כי צר לו על זמנו מה שהוכרה להפסיק מלימודו ואני ככל חבריו שי' הלומדים בתו"ת, ומוסיף אשר הן הוו והן בנו מצטערים ע"ז. ואשר בנו הוא בעל חושים טובים, ושוי דעתך אם אעפ"כ ימשיך ממש כמקודם או שיבוא לאה"ב ללימוד בתו"ת. **הנה לפה דעתך להכ"פ** במשמעותו עד יו"ד שבט הבעל"ל (הతשי"א) ימשיך בנו בעבודת הגן בקביעת עתים ל תורה, כפי שהורה לך כ"ק מ"ח כו' .., ושיעור מיוחד בתרורת נשיאנו הווא כ"ק מ"ח כו'. ויסביר לבנו וכן לעצמו, אשר להינם מצטערים על שחלק זמן בנו נותר לעבודה גשמית ורק איזה שעות נשארות לו בשבייל לה"ת. ידווע מרז"ל (הובא באגה"ק פכ"ב) אין אדם יודע במאה משתכר כו' וממלכות בית דוד מתי תחזר, ומסיים אדה"ז הנה הושוו זל"ז, וידוע מ"ש בשל"ה אשר התורה מדברת בעליונים ורומות בחתונותם, ז.א. אשר גם גם במרז"ל זה אין אדם יודע במאה משתכר', הכוונה ג"כ - או בעיקר - לשכר ופרנסה רוחנית, וגם בזה הושוו זל"ז לעניין הקז, אשר ע"ז אמרו ליבא לפומי לא גלייא, ומבו' הפי' ע"ז דקאי גם על לב העליון ופה העליון, אשר גם לפה העליון לא נתגלה הקז, וע"פ אדה"ז, הנה כ"ה גם בעניין השכר ופרנסה רוחנית. והגע בעצמן: **וואס דארף מען אדרומגין מיט איגענע** חשבונות, טראכטן וואס פאר זיך איז בעסער ברוח', וואס אין רוח' בכלל וויסין מיר הלואי די מציאות אלין, אבער ניט דעת מהות, בשעתה מען האט א הוראה פון דעם נשיה"ד, וואס דער נשיא הוא לבם של כל ישראל, וואס איז העכער פון פה, און

נאכumar: ווי ע"פ חסידות וווערט מבו', איז דער נשיא דער רביעי דער ממוצע המחבר מיט עצומ"ה א"ס ב"ה, איז איז ער האט אנטגעווין א מקום פרנסה רוחנית, איז דאס זיכער דאס בעסטע וואס עס קען זיין פאר דער נשמה און פאר בריאות הגוף, וואס בריאות הנשמה איז דאן, וווען זי איז א כל' אויף אויסצופירן די כוונה העליונה און רצחה"ע. ובזה ימצא ג"כ מענה כלליא לכל אן"ש שי' הנמצאים באוסטרלי', ואינם פוסקים מלחתאונג על גורלם, אשר נדמה להם שהוא גורל מר להיות הרוחקים ממוקם פלוני או מאנשיים פלוניים, אשר איז אלא מעצת היצר לבבל בעבודתם ולמנועAMILIOT תפקידם המוטל עליהם, שהטייל עליהם כ"ק מו"ח קו.. שהוא הוא הנשמה הכללית, וע"פ המבו' בדא"ח במדרגת כלל שלמען מן הפרטים, גם כמו שהם מתכללים בהכלל. ידוע פתגם כ"ק אדמו"ר (מהירוש"ב) נ"ע איז תמיימים זיין גראות להoir, ומישמע מסתימת דברים אלו שזהו מהותם, ומהז למדנו כמה דברים, ושנים מהם: (א) המدلיך נר מנור אינו חסר ע"ז כלום נבר שמנו הדליקו, (ב) כיוון שתפקיד נר זה הוא להoir ומלא תפקידו שמאיר, ה"ז עילוי היותר גודול שי יכול להיות בנברא שמלא מצות הבורה, אשר ע"ז מתחבר אליו, שזהו פ"י מצוה – צוותא וחיבור, וכמבו' בדא"ח בכ"מ. מובן למדוי די עלנטקייט וואס מ'פילת אין אוסטרלי' ובפרט כאשר נזכרים על הסביבה שהיו נמצאים בה כשהיו נמצאים כולם ביחד בקהל ר' וכזרוח המשמש בצהרים שאו שרגא בטיריה Mai אני אהני. אבל נברה שלא הי' זה אלא עניין הכהנה בלבד כדי אנטושעפן זיך מיט כחות שיוכלו להoir את החושך ולעשות את מקומם ומדינתם עתה למקום אורה זו תורה ודוקא עם המאור שבה, זו תורה הדא"ח שיפוצו המעינות הזהה בכל קצויי תבל. ואז מובטחים אנו שתחוור מלכות בית דוד, כמבו' בארוכה בשיחת שמה"ת תרי"ז, ובמילא זה השכר היותר גודול שי יכול להיות ההן ברוחניות והן בגשמיות. וכמما' הנ"ל של אדה"ז אשר השכר וחוזרת מלכות בית דוד הישו זלי". ההותם בבר' כוח"ט ولو ולבענו ולכבר' ב' שי' ולכל החבורה שתהי', ומטבו להודיע תוכן מכל' זה גם לשאר אן"ש שי' המתאוננים על תפקידם שהטייל עליהם כ"ק מו"ח אדמו"ר ה"כ"מ, ות"ח מראיש על טירחטו. אג' ג'טי-ג.

בניא"י ובני בבל - בנייתו של לבן (ציין לשׂו"ע יוז"ד סרמ"ב ט"ז) יעווין בנ"כ השו"ע. ידוע שזהו ג"כ מהחילוקים בין בני א"י ובני בבל – ס' חילופי מנהגים. עי"ש עוד מקורות. אג' ז' קפ.

השאינו נזכירים ברבי ר' רק במצבי לחץ...; צ"ל הקביעות נכוונה בלימוד תורהו (ולא פולישע חסידים' או צירות חסידים' או 'ויבערשע חסידים'); וא"ל ע"פ תביעת נשיה"ק טעם ומתקות האור כי טוב. בمعנה .. מכל' עם פ"נ .. הנה כפי בק' אקרה ה"פ"ג ע"ז כ"ק מו"ח אדמו"ר ה"כ"מ. פלייהה עליו שע"ע לא ענה לי על מה ששאלתיו אם יש לו קביעת עתים בכלול ובתורת כ"ק מו"ח קו.. בפרט. ידוע פתגם כ"ק מו"ח קו.. אז עס איז דא' צירות חסידים', היינו כשאיירע להם איזה מאורע לא טוב ח"ז'Dער מאנען זיך אופן רבין און אויף חסידות און מען שרייבט א' פדיין. וכאשר היהת הרוחה איש תחת גפנו ואיש תחתainen קו'. והוא אשר זכה בדרכ' למ"ה' לראות את פני הקודש הוא כ"ק מו"ח קו... איני מבין למה צריך לעוררו ע"ד הנחיצות בלימוד תורהו, ואחרי שעוררו אותו עדין מתישב הוא אם לקבל את הצעה או שיש לו עניינים חשובים יותר מזה. מובן הוא פשוט אשר אין כוונתי לעורר עניין שהוא היפך הרחמים ח"ז, אבל תמה אני בחמי' כפולה על אלו שיש להם ברירה אם להיות פולישע חסידים' או צירות חסידים' און וויבערשע חסידים' או להיות חסידים' עכ"פ מעין זה שתבעו מאתנו כווננו נשייאי תורה החב"ד וטעמו טעם מתקת האור כי טוב, ואעפ'כ וווערט מען פריער בע"ב און דערנאנך וווערט מען פארנומען או דערנאנך זאגט מען איז אשרה חסידות איז אויך גענונג און פון עס דארף מען ניט מאנען מערער. בטה יודיע בשו"ט, וידוע מרז"ל בקידושין אשר טוב האמת הואר כשהוא לא רק טוב לבריות אלא כשהוא ג"כ טוב למקומ', אשר בכלל בריות הואר עצמו ג"כ בכלל, ואין טוב אלא תורה ומצויה, כי שנחטב' במאור שבתורה שזהו מחזיר לモות מאיזה מעומ"ץ שהוא נמצא בו. החותם בבר' כוח"ט (חי"ק) מה שלום ב"ב שי'? אג' ג' תזו-ז.

'מהאפרוחים שננדדו מקינט', כך מכינה עצמו. ע"ד הצחות (?): (יוםא סד, א) אין בע"ה נידחים; אין דיחוי אצל מצוות (חולין פ, א), ובפרט בעניינים רוחניים, שאין דבר העומד בפני הרצון. אג' ד שעד (עיי"ש עוד צוינים).

מצטער שנגער מהתעסקות בענייני... [בעגלה של הרבי מקומ לכל החסידים והמקושרים] תקוהי חזקה שאיז א' לא עובר ויעבור בקרוב ממש. ת"ח אם יודיעני בפירוש שאין כאן לא פירוד הלכבות ולא סכסוכים וחיכוכים וכו' וכו'. דעת רבינו'ס וגאנען אין גענונג גרויס, און ס'אייז דא אין אים פלאץ פאר אלע חסידים ומכווישים אויף אויסניצז זיין במילוי שליחותם בעלמא דין, אין דעתם רבינו'ס ד"א [דוע פסק רוז'ל של העיר – גдол הוי בעיר אלקינו – כד' אמות]. מהאל לו כ"ט בגו"ר ומהכח למכתבו מבש"ט בכהנ"ל. אגק ורט-א.

עבודת החסיד

פ' חומש יומיית אצל חסידי חב"ד מקובלת מדור דור תקנתו של אדה"ז, שכ"י יימדו פ' חומש עם פרשי' מפ' השבوع. כך גם נהגו הרבנים נשאי חסידי חב"ד. הוי"י יש טבת. **חסיד יוצר סביבה** (אדן"ע) – אם לא, עליו לפשפש בכליו, מה מצבו האישני. ז"ע שאינו יוצר סביבה צריך לשברו (את רוחו) כקיסם. וישאל א"ע מה אני עושה בעזה? זי' הוי' לאד"א.

נפש השנית 'חדר שני' ו'פסח שני' ('אימרה' חסידית: ג' דברים ד'שנוי') [בתורה אין 'חידושים', בלח'חידושים' כבר נאמרו למשה מסיני]. (א) **נפש השנית** – רבה"ז א' שהיא דבר הוי, והוא גילה זאת [האו' חידושים בתורה – ה"ז שקר!] ואין הוא 'בן תורה, ונוטה לכפרה! שהרי, כל מה שתל' ותיק עתיד לחדש הכל נאמרו למשה מסיני' (ויק"ר כב.א). וכשהתל' הותיק מגלה ה"ז 'הלקוי הוי' אמרה נפשי (ואיז' חידושים), כמו פלפולו הלוות שנשכחו ועי' יגעה נתגלו מחדש; ע"כ כשאומר שהוא 'מחדר הידושים' ה"ז שקר, כמו א' האומר סברא שאינה אמת, ואו' בל' צחה שאיז' שיך לכאנ, אך באמת – אם לא שייך לכאנ – זה שקר. וע"כ כשהוא שמחדר הידושים ה"ה רק מגלה מה שי' ע"ע בהעלם. ורביה"ז גילה דבר הוי' 'דנפש השנית']. (ב) **חדר שני** – ממי הקימו החדר? עברו שבתאייכ"ב החסידים בנו חדר שני שנק' די חב"ד'נייצע. למי הקימו החדר? עברו רבנים – להם אייז' מתחאים; לשוחטים – אין להם זמן; אלא, רק לבעה"ב החסידים שידעו שעלייהם 'ליקפוץ' לחב"ד'נייצע. (ג) **פסח שני** – ענינו שאין מאוחר מדי, ותמיד יכולם לתקן, אף' מי שהוא 'טמא ובדרך רחוקה', ואפי' 'לכם' (שהיא אצלו מרצונו הטוב) – מ"מ יכולם לתקן. וכשלוקחים נפש השנית ונכנסים לחדר השני – נעשה בכך פסהה שני, שהכל מתתקן. סה"ש הותש-תשיא"א בלה"ק – פסהה שני.

ד"א של חסידים (א) קביעות לימוד דא"ח; (ב) טבילת טהרה; (ג) התבוננות קודמת התפילה; (ד) תפילה במתינות וקול זמרה – אלו ד' דפנות. ודרך החסידות במידות טובות באמיתו הוא המטה דהה"א. הידיעה בהשגה אלקوت היא העלה – ואני מוגבלת כלל. ידיעה אמיתית היא ההרגש (געפיל, פילען ג-טיעקיט), ועם היותה דרגה גבוהה של אחר יגעה גדולה בהבנת אלקות בהשגה גמורה, בכ"ז מעלה ויתרון גדול לעניין ההרגש על הבנה והשגה הנמנוכות ממנה, כיון שהבהוה"ש הם רק בעלי מוח וכשרון, ולא באנשים פשוטים שאין דעתם יפה ולא יקבלו אותן ההשגות, משא"כ 'געפיל', מתגלה גם באנשים פשוטים בחיותם רב וגינוי גדול מאשר ענינים רמים ונישאים בידיעת אלקות, שאין להם השגה בזה. וב' מעלות בההרגש באנשים פשוטים: (א) צמאון להרגש, (ב) בפועלתו הנעלית מ אצל חסידים בעלי דרגה ועובדת בתפילה מתונה וה התבוננות, ומכ"ש משיכלים המתהירין רזי לי' ואני אלא פטפוטיא בעולם. הסיבה, אצל הפשוטים צמאון ההרגש מטההזה ע"י הידיעה והשגה, כדיוע הכלל שככל השגה היא בריחוק מן העצם, משא"כ בה פשוטים אין להם דבר השגה המכבה תוקף הצמאון. אגק אדמוראי"ץ ורט-ה.

אשרינו [שםחה אמיתית – גם באקו"ש] חבל שלא' כ' בדו"ח פרטיהם ע"ד השפעתו על אחרים לשמה להם. כסיפור הארכט'ובער שפעם מצאוהו באור בוקר רוקד בשמה גדולה. **שאלוחו לשמה זו מה עושה?** השיב שהעתמק בברכת שלא עשמי גוי, והסתכל ממה ניצול ומה טוב חלקו וגורלו וירושתו, שהוא יהודי, הנה אין לך שמה גדולה מזו. ולדיין יש להוסיף מה שגילו לנו תוי' הבעש"ט דעבדו את ה' בשמה, אשר בתוספת להמבואר בהל' דעתות להרמב"ם שאפשר לעבוד ה' 'בכל דרכיך', הינו גם באקו"ש וכו', הנה נתוסף שלב א' שכ"ז אפי' בשמה אמיתית. בטח מחזיק בשיעוריו, לקרהת יו"ד שבט (הבי') מהראוי שיתנаг כפי האפשר כפי המבואר מכל' דاشתקד. אקווה שאינו מסיח דעת מהטבת מצבו וכמא' ה' לא טוב להיות האדם לבדו, והשיית' יצליהו. אגק ה��עו.

ברות להoir. כמה תכונות: הנר 'מאור' (למרות שהוא זעיר); נר כולל משמן (חומר"ץ) ופתילה (אדם, גוף, חלק הנפש, ובפנימיות – המולבשת בגוף וננה"ב); **הדלקת הנר:** חיבור הפתילה והשמן, מאיר בהרבה מאורות: אוכמא, חיורא, היינו העלה והמשכה; מעלה יתרה באור הנר – יפה לבדיקה וחיפוש ('חיפש כל חזרי בטן'). הנמשל מובן. ועשוי לעילא – קיום הניל ע"פ הוראות כ"ק, מאיר חלקו בעולם, עאכו"כ הננה"ב וננה"א, וזהו תכילתית ירידת הנשמה לעוה"ז, ותלויה בהזה תכילתית ימה"מ ותחה"מ, בב"א. אגק ד רכח-ט.

ישין פנסאי, אך השמן עכור? הגם שהאור אינו בהיר – מכלול חושך יציא. כ"א שליח ההשגה העליונה, **כשמעמיד פנס מתקבצים החפצים: חפץ-פניה"ר:** (לר"י חטריק). מכ' נת', מוסג'פ' מכל' מפורט ע"ד תנאי ואופני ההפצה, ובודאי, כאשר ענני כ"ק מו"ח א"ד"ש – יהי ג"ז בחצלה. מה שמשמעותם במקتابו (לענין שכחתי לפעוף בחברו) 'ומה לעשות אם הוא סגור בחדרו, איך להוציאו ממשיכא (דקמצא' – הנה כבר כ' כ"ק מו"ח א"ד"ש במל' (בשם אונ"ע): **כשמעמידים פנס מתקבצים החפצים באור-ליקטיקיט-צית צו, עכ"ל.** וייל הדיקוק החפצים באור, אשר חפץ מורה על פנימה"ר, משא"כ רוצח (לקוחת שלח סד"ה טובה הארץ), ופנימ"ר כל בני שלם הוא את ד' ותורתו, תורה אור. וכידוע הראי' מהא דגת מעושה כשר (עפ"מ"ש ברמב"ם הל' גיורשין ספ"ב). ומ"ש עוד שאולי אין השמן מאיר גם בעצמו כי עכור הוא – הנה גם שמן עכור מפעע וגם מאיר, אלא שאין האור בהיר כ"כ, אבל מכלל חושך פשיטא שייצא. וגם הדלקת הנר מקרי, כמו דמוכח בש"ס פוסקים ובמושש, ובכללה מה בצע במ"ש אם אינה מביאה תועלת בתורה עובודה או גמ"ח, ואם היא מונעת מהם ה"ז דבר האסור. וכ"א במקומו הוא שליח ההשגה העליונה, ואם רק יתחיל בעשי' למלאות שליחותו בטח יצליה. וגם טוב לו ג"כ הון ברוח' והן בגשת'. המאחל הצלחה וכט"ס. (חי"ק). אגק ב רצט (כו שבט תש"ח).

התמיימים – נרות להoir. כבר הגיע העת לעוררו ע"ד השפעה וזהירות נוספת ונוספת ולא ע"ד עניינים עיקריים. **העיקר –** זיכור ויתעורר שהה' צ"ל נרות להoir דוקא. בטה בהכירו אותו ימצא אותיות מתאימות שסוכ"ס ענין זה 'זאל דורכגעמען' אותו. ידוע הפתגם מכ"ק מו"ח כו', שאף שאפייתם להם הווי דבר הנחוץ, אבל כישיכול להתעסק באב"ט ומרגליות, הנה התעניינות באפיי' כו', ה"ז שלא כדברי כלל וכלל. אגק ו ריט.

ברות להoir – פנס בלילה (שיעור חסידות - להר"ד פטשניך) [חוושך – גלות, חסרי ידיעה בתורה אך בעלי דעתה; כשמיידר – סביבו מתקבצים; פנס צ"ל מגן ע"י זוכותך א"ך שקופה]. נוסף על שנחנתי לראותו עם בנו שי' בהתווועדות דיט"כ העבר כו',نعم לי לקבל מכתבו שמודיע שם במחנו הט' סידר התווועדות אור ליט"כ עם תורה ניגונים וכו'. ויה"ר כו' מתאים לפתגם כ"ק מו"ח כו' שהוזה ר"ה בלימוד ודרכיו החסידות, תהיל' זו התחלת טובה להנהיג שיעור בתניא ויחסיות בכלל, נוסף על השיעורים הקבועים כבר. ידוע לתגמ' כ"ק מו"ח כו' שכשמעמידים פנס בלילה ברחוב מתקבצים סביבו אנשים. והרי אי"צ ראיות והוכחות שנמצאים עתה בליל החושך והגלות וברחוב רה"ר, הינו שכ"א אומר דעתה בתורה ויהדותו ללא התחשבות אם יש לו ידיעה זהה או כל דעתו מהתוונאים, ולכל היותר מאנציקלופדי', וממי אמר אם אף גמר בה"ס שליהם (של רעפארם או עכ"פ קוינטטבי), הרי בודאי מוסמך הוא לחות דעתה בהג"ל, ואף שעלה הפנס להיות מגן ע"י זוכותך כדי שהrhoחות לא יכובחו, אבל לאידך, צריכה הזוכות להיות זכה ושקופה, כדי שהאור ייחזר לרוחב. האריכות לדוכותי' למוטר. ברכה כו'. אגק ח פג-ד.

齊iot. נעשה ונעשה של חסידיים. **ספר אדמורר"ש (ש"פ תליל"ז)** אודות ב' חסידיים (שעוד הכירו את ה"ה"מ, ואח"כ – מחסידי אודה"ז), פנים. הייתה להם הכרה (לא רק הבנת המוח, אלא גם מוחשת והרגשה) ברבה"ז. היו בעלי 'עבודה' מובהקים, 'ישוב' ניקעס' בעלי פרנסה בריווח, ונתנו לרבה"ז סכומים גדולים לענני א"ק ולענני הכלל. אך היו חלוקים בעבודתם. **הא'** – מלמטלם"ע: היל מתחיל מהפועל (-למטה), כל דבר עשה בפו"מ במס"ג, ולאחר מכן היה השגה (-היל מעלה); **והב'** – מלמטלם"ט: מתחיל מהבנה והשגה, ולאחר מכן בא הבפועל. **פעם** שלח רבה"ז שליח לב' החסידים לבקש מהם כסף. השליח בא לזה שעבודתו ממטלם"ע וא"ל: הרב זקוק לכסף, שאל החסיד כמה? הרב לא אמר – ענה השליח. אסף אותו חסיד כל אשר היל' תחת ידו ומסר לשילוח. היל השלח לחסיד הב', וגם לו אמר שהרבבי שלחו לקבל ממנו כסף. כמה? שאל החסיד. הרב לא אמר – השיבו. נעה החסיד ואמר: אסע ללייאזנא, שאל את הרב כי מה עלי לחתת ואתנו. השליח חזר לרבה"ז והניח על השולחן סכומי הכסף שאסף. שאלו רבה"ז היכן הכסף של החסיד השני, ומספר לו השליח על תשובתו של

אותו חסיד. התעמק רבה"ז במחשבותיו ואמר: 'קודם המעשה או לאחר המעשה?' **למה**רtha עם אור הבוקר הגיע החסיד הראשון ללייאזנה, נכנס אל הרבי, וא"ל הרבי: צרייכים לעזוב את מקום המגורים. שב החסיד מיד לביתו – עדין לפני התפילה – מכר מרכשו כל שהוא יכול, רקח את ב"ב ועזוב את עיר מגורו. למרות שלא ידע להיכן לנסוע, אבל אם הרבי אומר לנסוע – צרייכים לנסוע. לפעת נהי' חושך, למרות שהי' בזמן הקץ, וגוף ירד ממש 15 רגעים. החסיד בא עם ב"ב ללייאזנה ונכנס לביהמ"ד להחפלה. החסיד ה'ב' קם בבוקר וחשב למה לו לנסוע לפני התפילה, הוא יתפלל וזה"כ בשעה 1-12 בצהרים יש א"ל הרבי. בינותיים פרצה סערה גדולה, הבריק ברק ושרף את כל הרחוב, כך שבקושי הספיק להציל את ב"ב. אמר על כך הסבא (הרבי מהדר"ש): זה ההבדל בין חיות לצוות. שניהם צייתו, [אך] אצל הא' הי' אמר ועשה, מיד עשה בפועל. ואילו אצל ה'ב' הי' מקדם ישוב הדעת וה'ב' העשי'. מסיפור זה יש ללמידה ולהרגיש תכננו, הדבר נוגע כמו שנוגע [לימוד] חסידות, כשם שיגעים בלילה"ח כך צרייכים להתייגע לצוית. אדרמהרי"ץ - סהמ תשי-4-193.

יחלטו אם הנගותם כדי לאצואו חן בעיני השכנות, או רוצים לסדר ביתם באופן שיישאו חן בעיני כ"ק מו"ח אדמו"ר אשר עה"צ נק' הפ"ג [המענה למכל והפ"ג נתעכט מפני הטזרות שנותפו בקדושת המועד, כבוק' אזכה"צ כו'] – צרייך הי' להסביר זאת לזוג' תחוי וכן לעצמו שט"ס א"א להיות פוסח על ב' הסעיפים. ידוע פתגם אדמו"ר"ש נ"ע (הובא במלכ' כ"ק מו"ח כו') דו ווילסט איז הש"ית זאל מיך יע פאלגען, און דו ווילסט מיך ניט פאלגען'. האריכות לモתר, כי מ"נ: אם יש רצון להבין הדבר הפשוט – גם הנ"ל מספיק, ואם אין הרצון להבין – לא תועיל האריכות; כמו שכחתי לא', הנה המענה 'לאו אני כתבי אלא וכו', והדבר תלוי בהאה, הרי פסרז"ל ש'דברים היוצאים מה"ל נכניםם אה"ל', ולולוי היו הנשים מרגישות החוליות שבუמדת בעלייה, הרי מכבך שלא רק שלא היו מנגדים לדבר הרצוי וטוב, אלא, עוד היו מסיעים בזה. אחת הננטי: נראה ממכל' שככל א"ע בתוכן השיחה שדייבורתי [שםה"ת ט]: 'וינגעמאן' הנהוג שלא כדבי בעניין מסוים. האט דער רב' איבערגעגעבן כו', האט מען מיט אים גערעדט ולא הועל, בין איז דער רב' אלין איז צו אים געקומן איז חולם, איז אנטאטט דעם וואס ער האט געדארפט ווירקן אויר אויף א צויפטען, איז אויך ער...']. אודות שנראה אליו בחלום וכו', ויה"ר שתבוא התעוררות נקודת-התמים שבו לשינוי בפועל, ידוע פסרז"ל אשר אשתו בגופו דמי. ברכה. אגק י' לט-ם.

אג'תסן זכרון ימי קדם – יעדם הי' ויפעל. בمعנה .. אודות מסעיו מהאדיטש בו נולד עד לא"ק ת"ו, ואשר עתה עוסקת הרא בהשגה על הקשרות בנתני... בודאי ידוע לו המבו' בכמה שיחות מכ"ק מו"ח כו'.. אשר ענין הזכרון הוא, שהמעומ'צ שנזכרים עליין, יעדם הי' נגד עניין בעל הזכרון ויפעל פועלתו, ויה"ר, שזכרון המסעות שלו, וביניהם היחידות שלו אצל כ"ק אדמו"ר נשיא ישראל שכוי אודותה, יעורר בו תוס' כחות פנימים, שככל רואיו יכירו שמחסידי חב"ד הוא, וכתקות רבוח"ק נשיה"ק בהחסדים שלהם והקשרים אליהם. אשר הדרכים להציג את זה הוא, לימוד תורה"ח בשופי, הליכה בדרכי והנאותי, והעיקר בהם הוא להפיץ מעינות תורה"ח, והמעשה שלה בכל הסביבה ואין לך דבר העומד בפניו הרצון. בע"ר אקרא את הפ"ג המוסגר במל', עהצה"ק של כ"ק כו'.. והש"ית יזכהו ויצליךו לבש"ט בכהן"ל ובהנוגע לפועל. בבר' לבשו"ט בכהן"ל. **ג.ב.** ידוע לו מג' השיעורים השווים לכ"ג מתקנתה כ"ק מו"ח אדמו"ר, בחומש תהילים ותניא ושמיר עליהם. אגק יא. פ.

ליה"ת צ"ל יחד עם עשי' ומוטך כפי', ועד למס'ג' וגם מתוך תענגא! – מתבטאת בשליחות לעומת היישובים כאן כו' (ישנים בהתווודות, מסתכלים על הרבי בתפילה ומבלבלים אותו כו', המצלמים); בטור הגונב אמרם...; הנכנס ליחסות ורשות הדברים אך לא מקיימם; ועוד]. פרק"א פ"ו מ"ז: 'గודלה תורה שהיא נותנת חיים לעושי' בעוה"ז ובעה"ב, שנא' וכו'. **ש: הרוי מצינו כו"כ מצוות ש'אדם אוכל פירותיהם בעוה"ז והקרן קיימת לו לעוה"ב' [וואין לומר שהכוונה גם בנוגע למצות – שהרי פרק' קניון תורה' מדבר אודות מעלת התורה דוקא] (ועוד ש' בוה)? **ויש לבאר:** משמעות הל' 'נותנת חיים .. בעוה"ז ובעה"ב' היא המציאת של 'ועה"ז' בעוה"ב' גם ללא חיים. **והענין:** המעלה המיוחדת של התורה אינה בכך שעיל ידה נעשית המציאות של בעוה"ז וועה"ב, שהרי מעלה זו ישנה גם במצות, אלא החידוש – שגם לאחרי שישנו הענין דעתה"ז וועה"ב (ע"י המצאות), מכניסה בהם התורה עניין של חיים. **הענין,** חyi האדם נחלקים לבי עניינים:iscal ומעשה. תורה הו"ע המוחין, ומצוות הו"ע המשעה. והחוות שבמצוותיהם רמ"ח אברים דמלכא (תקוע"ז), וחווית בהאברים היא ע"י המוחין (התורה) - חיוה, ועל ידם נמשכת חיות במדות – גרמויה. **ההענה** כשלעצמם יכול להיות מצד קב"ע**

בלבד (נעלה, אבל ה"ז לא תעוג, כך, שזו לא חיות), וכדי שגם בקיוה"מ בקב"ע יה' עניין התעוג – שזזה"ע הוכחה, שהרי פנימי אבא היא פנימי עתיק. אמנם, פיעולת התורה הנותנת חיים היא רק כאשר ליה"ת הוא לא בפ"ע (כל האמור אין לו אלא תורה וכו") אלא קשור לעניין המשעה דוקא. ועפ"ז יובן הדיווק 'גדולה תורה שהיא נונת חיים לעושי'ה' (אך שמתאים יותר הל' 'לומדיה'), וכולל גם העניין דעתיש' מל' כפ'י (לקו"ת בחוקותי מה, ובכ"מ), שכופה א"ע (עד ביגט זיך) מתחך קב"ע, אזי נונתת התורה החיים בעוה"ז ובעה"ב. ***
ענין זה, העשי' מל' כפ', שmbטל את כל מציאותו מתוך תנועה של מס"ג, כמו הابرכים החסידים שיויצאים לשליחות לפעות בהפצת המעי"ח, גם כשצרכיהם ליותר על האפשרות להשתף בתוצאות דיום הש"ק, הערן און דערהערן וכו".
[במהשך הזמן כ"ק א"ש שימוש הנשאים כאן ואמורים שישו בני מעי... ובאים להחותודות רך כדי לומר 'זו דאתאי'... ואז יכולם כבר לישון]. (ולא מתביישים לגח ולפהק נגד פניו – היפך האנושיותכו), ועוד מתפarris בפני הבן והנכד על המס"ג שלהם .. למרות הציפות והדווח שمفירה להם לישון...; והוחיר גם אודות אלו שבמשך כל התפילה עמודים ומסתכלים עלייו ומלבללים אותו כו' (וכן המצלמים תמנונות מכל צעד וועל) – היפך הדין אסור להסתכל בפני נשיא (ראה א"ק ח' ע' טו) והיפך האנושיותכו', ומה גם שבגלל זה אינם עוננים איש"ר, ב"ה וב"ש וכו' (באמרו שלחיותו פנימי ולא חיצון, הנה בשעה שעוסק בענין דעינך רואות את מוריין, אינו יכול לעונת איש"ר), ולמרות שדבר ע"ז כוכ'פ, ממשיכים להתנהג כן, וביתר שאת וביתר עוז, כמו להכעיס.. (כנראה כדי שאצרך לדבר ע"ז זה פ' ובמילא יתוסף עוד כמה עמודים בהסטענסיל' של רישימת הדברים!...). וכן דברור אודות בחור שבמקום להתנהג הכל בחור להתייג בליה"ת גנו"ח, ובאופן שגם במדוע ניכר עליו שהוא בחור חסידי, תלמוד מותך היהות וכו') – **עוסק בגיבת מאמורים**, ומהפיש דרכיהם (ע"י מכשירים שונים) לראות ולשמוע מה שנעשה מעבר לדלת החדר.. שזויה העזה שאין היפך השו"ע והיפך דרכי החסידים! ומה שתווען מהסיפור שרבה"ז א' שמ'ים גנובים ימתוך, וכן הסיפור שכ"ק מוחא"מ עשה תחבולה שיוכל לשמעו הפלתו של אביו (כ"ק אדנ"ע) בחדרו, ולדעתו ה"ז הורה עבورو [ומה שאיר' ימי חפוץ המלך .. יותר ממוני] (אסתר ו,ו) – יסתכל במגילה ויראה מי אמר זאת, ומה הי' סופו!..], ומה גם שלא היל' לו יצח"ר, כי הרגו בתענית; וכן בוגגע לכ"ק מוחא"מ, שתחללה היל' בקי בכל המאמרים שהיו אצל'ו, שלמדם ועסק בהם (דורגאנטאן) אදעתא דנפשי כו', ולכן רצה עוד מא' כו', וכן כמי' קיים את כל ההנחות הгалויות שראה אצל'ו, ולא' ז' רצה לשמעו גם את תפילת אביו, כדי שיע"ז יתוסך בעבודתו – בליה"ת, בעבודת אדכפייא, בעבודת התפילה בארכיות ובבכיות וכו' וכו'. אבל אתה – אם ההנאה אצלך מצד הקדושה, איזי לכל לרأسו היהת מקיים מה שדורשים מך – לימוד גנו"ח, וללמוד גם בזמןים שמהווים לסדרי הישיבה, אבל לפועל, הנך מתעצל להתייג בליה"ת, ואפי' בסדרי הישיבה איןך למד; לא ש"ס (גם לא פ"א)... ואפי' לא קיישו"ע, לא תניא ולא אמר כי הידות; וכאשר אתה נכנס ל'יהדות' ואמורים לך לך וכך, הנך רושם את הדברים ומבקש שאיגי את הרשימה שמא חסירה איזה תיבה, אבל לפועל איןך מקיים מאונמה, וב'יהדות' של השנה הבאה הנך כי – 'קאלט-בלוטיקערהייט' – שלא עשית מאונמה, אלא כיוון שיש מנגד להכנס ל'יהדות' ביה"ל, אין לך ברירה, ולכן אתה עוזה 'טובה' ונכנס ל'יהדות'... וכיוון שכן, בענין הנ"ל **הנוגת היא מצד גואה וישות** – שתוכל להתגאות [בזה חסרון נסף – שאינו מתבייש בכך ומגלה קלונו ברביבם, כמו באה"ק סכ"ד שיע"ג] (משל' גלה) וכслиים מרימים קלון, כלומר, אף שהוא כסיל, לא הי' מרים קלון, שהיה נראה הקלון לעין כל'] ולספר (ולכתבו גם לאוסטרלי וללא') שאתה היחיד שיש לך' מאמר' זה, ורק אתה יודעת מה דבר פב"ב עם פב"ב ביום פלוני.. וرك לך יש תמנונות שאין למשהו אחר (משא"כ בבליה"ת בישיבה – שיש מאה בחורים שישובים ב'יאל' ולומדים, לא ניכרת' מציאותו, שאג' הוא יושב ולומד...) ובכך תחשב ל'שפיץ חב"ד', שפץ תמים' – מסופר אודות ר' אייזיק מהאמיל שכ' פתקא שמקש **שרבה"ז אמר מא' חסידות, כיוון שהוא נוגע בנפשו ממש**, אבל אתה – האם נוגע לך בנפש המ Amar ב'גונבת, בה בשעה שלא עולה על דעתך ללימוד מא' זה, כדי שתוכל לקיים מ"ש בו – שצරיך להתפלל וללמוד גנו"ח וכו'; זה לא מעניינו אותך, אין לך זמן בשביב זה; יש לך זמן רק עבר עניינים של מה בך, ועד ללקראת עיתונים.. מותך הרגשה ש'עלמן' תראה בחיך', יש לך עוה"ז ועה"ב, ועליך רק לך לדאוג איזה 'מכשיר' לרכוש מהר כדי שתוכל להצלחה יותר בכל התעלולים הנ"ל. רצונך להידמות לאברהם פאריזן! – **הוא למד חסידות והי' אין אמת' עד חסידישער תמי'**, וכאשר גנ'ב' מאמורים – ידע הרבי מזה, ואמר: **'תבו עליו ברכה.. והוסיף, שהלאוי היו עוד חסידים עושים כן!'** אבל אתה בחור-יל – הנך אפרוח שלא נפקחו עיניו!! מה קורה אتركي? במקומות להתעסק עם עניינים הקשורים עם איסור גניבת כו' (שהרי מזה יכולת להיות ליצה"ר, שגניבת כזו עלולה להביא גם גניבת אחרת) – **שמור את סדרי הישיבה ושב ולמד!** אין מבין – עלייך להתייגע ('שווין א' ביסל'..); יש לך יצח"ר – איזי תלמד 'שלא לשם', כי שפוקך רביה"ז שמתוך שלא לשמה בא לשמה! – אלא Mai, כנראה הוא חושש פן יראה בעיניו ובאזוריו יישמע ולבבו יבין ושב ורפא לי, שהרי סוכ'ס הוא בן אברהם יצחק ויעקב, ויש לו הורים חסידים כו',

ולכן מעדיף להתנער ("ז' אפרטיריסלען") מזה.. ומיל שاسم בכ"ז – הנה 'לאו עכברא גאנט אלא חורא גאנט': האשמה מוטלת על רashi-היישיבת, המשפיעים, המשגיחים והמדריכים [הרבי הוזיר העניין מאד莫יהריי' צ' כש'קטר' ו'קרונוט' אינס מהוברים], שאין קול ואין עונה, ואין פוצעה פה ומצפץ'. ומדשין אורי ליל! ! וגם אם המשפיע מעיר לבחור על הנוגתו, מшиб: אני כבר בחור מבוגר, ומה שאני עושה אינו העסיק שלך; ומפטיר בדבר-צחות ('א גלייך ווערטעל'): די בערך שאני מוסר את נפשי כדי להשיג עבורך את המאמר... ואז, פונת המשפיע לעסקיין, והבחור – לעסקיין...]. וכך מתרפרס שביישיבה פלונית – שרראש היישיבת הוא פב"ב' והמשפיע פב"פ – מתהנחים כ"כ, ובמיילא ה"ז 'הנאגה חסידותית'... נוצר גם אודות העושים 'שפיצלאַ', להמציא (אונטערשטעלן) היהודי ז肯 שישאל שאלות כו', ועי"ז נעשה הדוה בעולם... (ההרי איתא בזוהר שכארש יש הדוה למטה אויז נעשה הדוה למע'...). – אמר רצונך בחודה', שב ולמד תורה, עלי' נא' פוקדי' ה' יישרים ממשמחי לב']. **וسيים ב'ק אד"ש:** באמת לא הי' צרכיהם לדבר על עניינים כאלו ביומ הש'ק, ובפרט – הקשור להכנה למ"ת. ויש לקוות שלא יצטרכו לדבר ע"ז עוה"פ (וכפי שא' פעם כ"ק מוחא"מ אודות עניין מסיים, שידבר ע"ז רק ב'פ, אבל לא ג"פ, כדי שלא תהי' חזקה', שהו היפך הטובה הן עבור השומע והן עבור המדבר). וראה עוד שם]. משיחק ש'פ' במדבר כ"ט טט'ז-יט.

מגזרים אוטי מחדר הכנסייה לרובי... (השагה פ') פעם הגיעו ר' גרשון בעיר מפאהאר לילובאומיטש והמתין להכנס לייחיזות אצל הו"ד כ"ק אדנו"ע. בינו לבין נערם ליד המקום בו רגילים לתלות המעילים והתעמק במחשבותיו. כשהראה מענדל המשרת שהלה עומד לצד הבגדים, חשב בו (לא ידע מיהו) שבគונתו לקחת משוהו, תפשו והובלו לדלת היציאה. רג"ב בכה וא' (על יסוד עניין ההשגה פ', כל דבר הוראה מלמע') **מגזרים אוטי מחדר הכנסייה של הרבי.** ברור שככל ההתרחשויות הייתה טעות שטוחית של מענדל המשרת, כפי שהתחנן אצל אביו, דובען, בישוב ליד האלאפניעץ' (פלך מינסק), אדם ירא"ש אך בר דעת קטן... ורג"ב, מלבד שהוא ב"ד גדול בנגלה וחסידות, ה"י גם חכם בחיה היוי". וברור שע"פ שכלל, בשום פנים ואופן לא יעשה רג"ב עניין מעשה השטות של איש כפרי שוטה אלא, אלו דרכי העבודה שהוויד רבני הבуш"ט, שם כפרי פשוט הוא שליח ההשגה פ'. סחש תשא (אדמו"ר היי"צ) 235 ואילך. מתרגומים.

מתנשה בעניין של כבוד ("אין עוד מלבדו", כי מנסה ה' או' ג' היישם אוהבים גו"). לפעמים כל לקיים המצוות, אך לפעמים יש קשיים ונסיבות כו' (במדבר הגדול והנורא, נש שرف ועקרב גו"), וגם אז צריך לדעת ש' אין עוד מלבדו'. ולא רק בנסיבות קשיים (כמו ברוסי'), אלא גם בעניינים שאין בהם ממש, ללא חסרון כיס (הקב' ה' עצם הטוב, איןנו מנסה אלא בעניינים כאלה).

לודגמא: נראה לו שמכבים את פלוני (הוא מציין לא זוקק לכבוד, אך מפריע לו שמכבים את פלוני!) יותר מה שמכבים אותו (האם כשלאמתו של דבר יש הסברים שדווקא הוא מקבל הכבוד הגדול יותר)!... ואינו מתחייב שדבר כזה מפריע וambilבל אותו מעבודתו כבר כמה חודשים! — במקורה נודע לו שכיבדו פלוני, ובידעו שא"ז מקרה אלא השגה"^פ, מבקשתן על הקב'ה: היתכן להעניק כבוד לפלוני, בשעה שהכבד מגיע לו?!... והקושיא מביאתו למסקנה, שא"ז מהקב'ה אלא מב"ד של מעלה... **הגע עצמאך**: והוא למד חסידות, שמע מאמרם מכ"ק אדנ"ע, יודע הענין ד' אין עוד מלבדו', וגם יודע הפ"ד ד' הוי' הוא האלקים', שהוא' — ה' הוה ויהי כא', ואלקים בגימטר התבע, כו' ח; ואעפ' כ, כשהבא לידי נסיון בדבר הכי קל — הכבוד, פארלייט עיר זיך אינגןץ', עד שטוען כלפי הקב'ה!... איך שייך בכלל לטעון כלפי הקב'ה, בה בשעה שנברא ובורא אינם בערך זל' ז' כלל, ואיך יכול נברא להבין ולהיכיל את שכל הבודה, במ"כ ש' וק"ו מריחוק הערך שבין 'פילא' ל'קופא דמחטא'!... ובכן: האמת שכיוון ש' כל ישראל בני מלכים הם', מגיע לכוא' א' כל העניים' מידי המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה', ושלא היה לו קושיות כו', אבל, כשההמצב אינו כן ויש לו קושיות כו', עליו לדעת שזהו' ע' ד' כי מנסה ה' או' אתם לדעת היישם אוהבים גו". ע' ד' שמצו באיזוב שה' צדיק, ואעפ' כ' היו לו יסורים כו' כדי לנסתו, אלא שכאן לא מדובר ביטויים ח' ז', אלא רק ענייני קטנות כמו מניעת כבוד (אפי' לא בושה ברבים...) כדי לנסתו ולבחון מעומם"צ לאחר שנים רבים שלומד חסידות וכו', האם הגיע לדרגת שלא יפריע הדבר לו עד כדי לבוא בטענות להקב'ה!... **דוגמא:** כשהיהודי שואל רב אוזות עוף, והרב פוסק טרף', משילד את העוף לא אומר ודברים, אך ב'ד' ת' עם חברו על שווה פרוטה (פחות בהרבה משווי העוף), והרב פוסק לטובת חברי, מתרעם הוא על הרב ומרעיש נגדו. והטעם — איכפת לו (לא הפסד שלו, אלא) הריווח של חבריו.... נקודות משיחק.

תמי' קצת שלא הי' כנו לא בית"כ ולא ביום ההילולא להשתתח עה"צ, ואף אם אמרת הדבר שהי' לו טעם ותירוץ [קיבלה מכתבו, השמות נזכרו עה"צ, בטח יעורר ר"ר על כל הנז' להמצרך]

לهم, אקווה שבקבלת כל' זה – כבר הוטב מצב בריאותו, יודיע, וכן מצב ב"ב] – הנה זה נוגע רק בעניין שכר ועונש, שלא להענישו ח"ו על שלא נוכח כאן, אבל ידוע דהجم דאונס רחמנא פטרוי, כמוון דעביד לא אמרינן. [ኒצַל השפעתו על ב"ד שי' להזיקו ולעוור ע"ד ההליכה בדרך התוהם"צ, ולעתים זיכרו ע"ד הבטהתו לי לחזור למות"ל, ויש לקות שיסכימים ע"ז]. אגק ה'ריב.

חסיד – בגלוי

חסיד – בגלוי! נוסח פ"ש שביקש הרבי (בהתוועדות) מא' למסור לאביו: 'להיים, שי'ה' אביך חסיד בגלוי, הוא כבר בהעלם, ות"ל יש לו בניים חסידיים, וכשייה' בגלוי, יוכל לסייע לבניו להיות חסידיים בגלוי. [הרבי]: חותני הי' צדיק, דברי צדיקים ופועלותיהם חיים וקיימים לעד, ושום דבר לא אבוד. שמעתי כמ"פ מהחותני אודות מר וזוגתו שי', הכהות שהשקייע בכבודו וזוגתו, שירות (שיעור עמכם), ובעקיפין (באמרית תהילים ועד), ושמעתיה תקוותו עברו ילדיכם שי', הנה אצלם רואים בענייןبشر ההתקדמות. על יסוד הנ"ל, בטוחני שככל העניים הטובים שחותני רצה, יבואו בפועל, ושיה' ב-100%. ברור שאין מדובר בקיום המצוות כפשותן, שכבר הי' אצלם בבית מזמן, אלא בענייני לפנים משואה"ד, ובזה אין האבלה, ככל שהאדם יתעללה, יכול להעתלות עוד. אלא, אין חבוש מתר עצמו, וצ"ל סיווע מבחווז (אדהאמ"ץ: ב' נה"א מול נה"ב א'), ובפרט, שהסיווע מכ"ק מוח"ח אדמור"ר, שזכו גدولה, ובפרט בזכות אבותיו הק' המשיעים לו. זהו"ע שהינו כבר חסיד בפועל, וצ"ל בגלוי: הנהגה לפנים משואה"ד בתכליות, שהכהות ניתנו לו מכ"ק מוח"ח כו' לא רק בדיבוריו פב"ב, אלא גם בפרק תהילים, אך עדין לא ניצל כ"ז בגלוי, שהרי א"א לנצל ברכת צדיק עד סופה ותכליתה. لكن איחולי שברכות כ"ק מוח"ח כו', בפניו ושלא בפניו, יתקיימו במילואן. ברכה הכי גדולה הינה נחת (בכל מתקנא חז' מבנו), לכן הבהירתי זאת בפירוש, שברכת כ"ק מוח"ח כו' תתקיים שבנו יהי' חסידיים בגלוי. אמרתי זאת לבנו בהתוועדות, הסיבה: מבואר שכשו' ברכה בצדgor (בפרט כמה מנינים) ועונים אמרן, נעשה ברכת רבים (אכל כי עשרה שכינה שריא), ובפרט שהי' זמן דסעודת שוויז"ט, מצווה. ובפרט פרטויות – מקומ קדוש (ביב"נ וב"מ), ולא רציתי להפסיק ההזדמנות שנמצאים בין יהודים ידידים בהתעוררות, וניצול ההזדמנות שהיו כולם בסעודה שלישית, רعوا דרעין, שיסכימו שיתקיעו ברכות כ"ק מוח"ח כו' במילואן. וא' מהעקרם: להיות חסידיים ולעשות לפנים משואה"ד להטיב לזרות אף אם בא בהיזק לעצמו (כפי התוס' נה' יז,א. ועיין שבת קב,א) אודות חסיד. פ"ש וברכה. אגק ד רנה-ס.

גדילתו וההתפתחות

בתר רישא – רבי, גופא – חסיד – איזיל (להרא"א יאלעס) [כת"ר כיוון השעה ומכל נת' בשעה לפני נסעי לאוהל כו' – דבר בעתו מה טוב, הזכרתו כו']. חדש גאולה זה, המפורסם על מרוז"ל (עירובין מא,א) ידוע (לאחר פטירתו כו') גופא בתר רישא איזיל' [להעיר מסוטה מה,ב] (נדבר בהתוועדות שבמב'ה העבר) – כשצרכיכים להוציא אדם מבית השבי, מושכנים אותו וועלה תחיליה ונגאל הרаш, ובתר רישא גופא איזיל'. ה"ה בגאולת כ"ק מוח"ח אדמור"ר ראש ונשיא ישראל, יה"ר שבker"מ בתרא' גופא איזיל', שגם העקבים בכלל (יעוין נזיר נא,א. שו"ת צפע"נ ח"א,לד), בכלל זה בגאולה האוה"ש. אגק ט קמ.

יום הולדת חסידי. יזוע פתגם החסידיים (הו"י ל' שבט) ש'יום ההולדת שלהם הוא ביום שבאו בפעם הא' לרבי (בדורו), כי אז (בטלה מציאותו הקודמת, ונעשה מציאות חדשה, רקתן שנולד דמי) [אף שבפניה"ת יש דרגות, הרי החסיד מקבל תיכף כל העניים שבפניה"ת, לא רק ה'א"ב, אלא גם עניים הכי עמוקים כו' (עד שבמ"ת קיבלו בנ"י כה"ת, גם פניה"ת, ואדרבה – ה'י איזיל' מעשה המורכבה ובאופן דיווחו)]. עד שבמ"ת נעשו בנ"י כגר שנתגביר רקתן שנולד דמי (לכן לומדים דיני גירות מ"ת), מציאות חדשה, עדכ"כ שבטלה אז מציאותם הקודמת. ו"יל, מעין זה כשבחSID בא לרבו – בונגע לפניה"ת באופן ד'יתפרנסון' מינני' – שנעשה אצלו תכליית הביטול דעתיותו הקודמת, ונעשה בזה מציאות חדשה. אמנם אה"כ תובעים ממנו, לא להסתפק ולישאר אותה מד ridge (עמידה וביטול), אלא שיפעל בכך עצמו, ולהיות 'מהלך' בעבודתו, ועוד ועיקר – ע"י היציאה לחוץ ולהפיץ שם מעיה"ח שקיבל מרבו, 'העמידו תל' הרבה, ועוד שגם הם יהיו 'מהלכים'. משיח נשא מ"ח ס"א.

מגערין קטן – גידולים גדולים ונפלאים. הורה מאטום: מעלת האיכות לגבי הנסיבות, ובפרט ברוחניות, ובמיוחד באקלות שבכאור"א. ה'א' מתבחא – כדי שיחפשו. בדורנו אי"צ להפה, רק לפרסם הונזא. בשו"ט מפעולות שמיעבה למזוכפה מ'עולם'שע' (להזרי פויזן). הפ"ג נת'

.. הש"ית יצליחו שmagruen קטן זה יצמחו גיגולים גדולים ונפלאים. מ"ש 'הנני קטן' – אין כוונתי לכמota (שאינו נוגע כ"כ) אלא האיכות. זהו א' ההוראות מתגליות האוטם', שקורטוב א' יכול להרים ישוב שלם, ועאכו' כשהרי מרובה מדה טוביה כו' – שכח בנו אדם פשוט הצפון בשמיותו, הוא פשוט ושלאל בערך, כעריך הגבול לגבי בל"ג הצפון בקורטוב א' דרוהניות,ומי יאמר בקורטוב א' דאלקות הנמצא בכואו"א מבונוב"י. וכן בדוגמה הנ"ל שצרייך טרייסל' כדי לגלות הכהות הנעלמים, כמו"כ רוחניות ואפי' אלקות הנמצאים בהעה"ס בעולם כדי שייחסו אחריו. וכידוע הפ"ע ה"כ 'בן חכם ישמה אב', שהאב מתחבא כדי שהבן יחפשנו. ידוע ג"כ ע"ד א' מגDOI ישראלי שראה נצדו משחק במחבראות, וכשהתחבא, והילד השני הלך לעסקו, התחליל נצדו לבכחות שהתחבא ואין מהפש אותו. ככה, להבדיל הבדלות אין קץ, במשל, כמוון. אחריות כ"א מדורנו גדולה יותר, כיון שא"ז לחפש רק לפרסם הנמצא, ואז רואים אלקות במוחש, ובפרט תל"כ ק"מ מ"ח כו' ההולכים באורחותיו בחיה היוי' במחוז"מ בפועל. מהכה לבשו"ט מפעולות טובות – לא רק בענינים שכילים לקותם גם מעולם'ישע, אלא גם בזה שכ"ק מ"ח כו' קיווה שיראה בכ"א מהתלמידיו. אגק ח כסח.

'התקשרות'

ראה הרבה מזה גם במידורים הבאים: גפנה; יוז"ד שבת תש"י; אג"ש, השפעה, פעילות והפצה; שליחות; בני קהילות ובתי"ב: לרבי קהילה שנשלחה; מדור חיים, ר"ה: בריאות האיברים תלויים בבריאות הראש; הזכרת נשיה"ק בר"ה, ועוד ועוד. עי"ש.

התקשרות ע"י לימוד המאמרים והשיות השואל ומה היא ההתקשרות שלו אליו, מהחר שאין אני מכירו פנים? – ההתקשרות האמיתית היא ע"י ליה"ת, כשהוא לומד הממרי היסודות שלו, קורא את השיחות ומתחבר עם יידי, אג"ש ותל' הת' יחיו, בלימודם ובהთועדותם, ומקיים בקשתם באמרות תהלים ובסמירת זמני הלימודים, הנה בזה היא ההתקשרות. היוי' כי כד סיון.

(תמונה) כל ההמשכות ע"י התקשרות ולימוד תורה נשייא הדור (לרבע"צ ווילנסקי). ...לאשר קב' מכתבייו ... ונתה ג"כ קוו הספרים.cn גם הליט' אחת. בחיבור בפ"ע נשלח לו מפתח ממרי כ"ק אדנו"ע שהו"ל לכ"פ החwon ג' עקו' א' בשביבלו וشنים למכירה. להרמ"פ (פיגלין) שי' נשלח בפ"ע, ובטה יודיע מקובלתו וכן בכלל מהנהשה בהפצה. בטח יש אצלם שיעור ללימוד דא"ח של כ"ק מ"ח א"ד"ש נשייא דור זה. ובמילא על ידו כל המשכות (שלנו גם הבשר נמשך ע"י מרע"ה), ומבו' בכ"מ שהצינור לכל המשכות היא התורה, ועפרז"ל שבאוריתא בראש עולם ואבורייתאatakim עלמא, ויעו' במא"ח"י אילול תש"ט. בפ"ש כל החבורה תה'. (חי"ק). אגק ג ריב-ג (כד מ"ח תש"י).

'روح החיים וחוט המקשר' רביע חסידים וחסידים עם הרבי וחסידים בינם לבין עצמן – היא האהבה. הן בדרך 'אור ישראל' והן בדרך 'אור חזור' – ללא שום מחיצות, והוא נעלם מהגבלה מקום וזמן. היוי' כו שבט.

ב' אופנים בענין אחיזות ואיחוד: התקשרות ודיביקות. החילוק: התקשרות – מקשרים ב' דברים, ולמרות שהם נעשים מקשרים, מ"מ נראה מקום הקשר. ואילו דיביקות – מקום הקשר אינו ניכר (אף שהם שני דברים). [ישנה אימרה מהוז כ"ק אמרו"ר הרה"ק (אדנו"ע), כשיבינו בעשרה כחות הגוף, יבינו איך שזה בעשר הספרי למע', מילא יבינו עניין ההתקשרות והדיביקות כפי שהן למע', וזה העניין של מהchein ומדות. התקשרות – מדות, דיביקות – מוחין]. עניינה של מס"נ הוא: לא להתחשב עם עצמו (למרות שקשה לי לדבר בארכוה, ואני מקווה למסרו את העניין בכתב אי"ה, מ"מ מדובר בזיהוי עד כמה שהוא). הדבר בענין זה בנקודות. התקשרות ודיביקות הן תפילה ותורה. תפילה היא התקשרות, ותורה – דיביקות. בתורה גופא ישנים גלייא שבתורה ופניה"ת. גלייא שבתורה הוא התקשרות, ופניה"ת – דיביקות. וראה עוד הרבה המשך זה. משיחק - כ"ק אדרמה הרי"ץ-צ' – יב"ה תש"ג.

תואר מקשר – ע"פ תורה חסידות חב"ד עניין ההתקשרות הוא, ע"י קביעות לימוד תורה"ח שיעור קבוע בכ"י ובפרט בש"ק, לקיים התקנות דאמירות תהלים בכ"י אחר התפללה כמו שנחלק התהלים לימי החודש, והתקנה דשבת מברכין, ומזל"ז לבוא כתובים להודיע מהנהשה בלימוד ובעבודה. אם הנ"ל חפצים להיות בראשימת המקשרים ורצוים לקיים את האמור בזה בבקשתו לקבוע זמן – אם אפשר גם ביוםות החול ובפרט בש"ק – ללמד דא"ח, חסידות, ולחתת להם הוראות במא שלמדו בינם לבין עצמם, ובפרט בקריאת השיחות, והש"ית יהיה בעוזם בגוב"ד. יעוזר לו הש"ית

בזהירות לו בגוב"ר, יתמיד לשකוד בלימוד דא"ח -חסידות- בעיון הטוב, וגם ישתדל להאריך בתפלה שעה ושותים להתבונן בגדולת ה' ולהתעורר במדות שבלב לאהבה אותו וליראה מפני ית' והשי"ת יהי בעזרו בגוב"ר. הדו"ש וمبرכו. אגק-אדמו"ץ-עדר-ה.

ספר כ"ק מו"ח אדמו"ר אודות מדינת איטלי (נחשבה לבטנית) היו אמורים - האמת שהיא מדינה מכל המדינות, יש בה רכבות, קטר, פראוואו, לאקאמאטו, שיש הקיטור והאדים, ויש הצפירה (פייפט) וכל העניינים; חסר רק דבר א': שכחו לחבר הקטר אל הקרונות... ובעניננו: יפנה הדברים כלפי עצמו (צוטראגן צו זיך), שכאו"א צריך לידע שהדברים מכונים אליו ולא למשהו אחר (מיינט טאקע אים). אי"ז רק פתגם שהרב אמרו פעם בהתוועדות, אלא הכוונה בוגע לפועל. משיחק שפ' תוא, כי אלול תש"ג. תומם 156-7.

חסיד המקשור – שלית, חסיד מאוחד עם המשלח [עד המבורך שהמלך נק' בשם ה' ממש – כשהוא שליח מלמע', ומכ"ש נשמות שהן במע' יתרה]. והנה חסידים הם שלוחוי הרבי, אדה"ז, וכשפועלים הרי מקושרים בכל: הולך חסיד, אוכל חסיד, ישן חסיד. הויי ח' אייר.

תלות עצמית دق"א בהתקשרות למשה שבדור: [רפואה] (פ' ויקהיל, נדבת העשיר והדל). חילוקי עשיר ודל דוקא בכחות הגלוים, אך גילוי והמשכת העצם נשמה – ע"י משה. והוא המשכת אמונה בפנימיות [אצל אברהם (פסק טעמא בגווי), חילוק בין بحيותו למע' וירידתו לבי"ע; מרעה"ה (לא פסק טעמא בגווי)] **ישראל אוריתא וקוב"ה**, בכ"א יש גליה וסתים, ומרעה"ה מהחבר בגליא וסתים (הפנימיות) בסתים دق"א מהם. ל" 'אטפשטוותא' לכאו' סותר' היותו' עצמי! הנה כשאתה תופס במקצתו – תופס בכלו. וזהו ע"י התקשרות למשה שבדור. קיים תומ"ץ ללא התקש' יביאו לדרגות גבאות בקדושה, אך חסר גילוי ההתקשרות עצם הנשמה בעצומ"ה! רק ע"י התקשרות למשה המחבר סתים (עצם הנשמה) דישראל בסתים דתורה וע"ז בסתים דקוב"ה. וכ"ה גם **בגשמיות**: החיות העצמי (שלמע' מהתחלקות דיבור וחילש וכו') – הtgtלחותו והמשכתו ע"י מרעה"ה, הרביה שבדור. מילא, בהתפשטות החיים, כיש איזה קלקל, הולכים לרופא המסייע; אבל בוגע לעצם החיים, אין ביכולת הרופא לעוזר ומוכרח לפנונו לרבי – עצם דמשה, להמשיך חיים [תועלת גם ע"י דברו – ונשלמה פרים שפתחינו]. שפ' ויקהיל א, ס"י-ג

'קאבו זיך' בהתקשרות לרבי. [דור המדבר, ושכננו לארץ; ד' חומשיים נתגלו ע"י הקב"ה, ו' משנה תורה'-][-] משה מפי עצמו אמרה, אי"ז שלא נאמרה מפי הגבורה ח"ו [רמב"ם (תשובה פ"ג ה"ח): 'האומר שאין תורה עם ה' .. אפי' תיבא א', אם אמר משה אמרו מפי עצמו, ה"ז כופר בתורה], אלא ד' הס' הראשונים נתגלו ע"י הקב"ה באמציאות משה (ולא התערבה דעתו והשנתו במסירת הדברים), ובמשנת' נתלבשו ונתחדו הדברים בעדרתו והשגתו למשה [שע"כ 'אפי' מאן דלא דריש' סמכים' בכ"ה', במשנת' דריש, כיוון שבמשנות' מתלבשו הדברים (כולל הסדר) בשכלו והשנתו דמשה, ובכחלה שהסדר מובן ומושג גם בשכל הנבראים], لكن מסרם לבני' כאלו אומרים 'MPI עצמו' [וככמה מפ' משמע שההבדל בין ד' הראשונים (יודבר ה' אל משה, ומשה-) אמרם מפי הגבורה, למשנת' (אלה הדברים אשר דבר משה, משמעה – מפי עצמו), אינו אלא בסגנון הלשון בלבד, וגם דברי משה שבמשנות' הם 'MPI הגבורה (כמו דבריו שב' הראשונים), אלא, במשנת' ציווה הקב"ה את משה (מטעם הידוע לו ית') לכותבה בסגנון שמשעו ממשה מפי עצמו]. (לקوش ד 1087 ואילך).

ע"ד הנ"ל גם ביחס לכל הידושים התורה שנתגלו ע"י התנאים ואמוראים והת"ח שבכל דו"ד (כל מה שתל' ותיק קו' למשה מסיני'). וכיון שהכל מפי הגבורה – לא יתכן בשום פנים להבדיל בין דברי הראשונים להחרונים, ולומר, **שהחרונים** (שלפנוי כמה מאות שנים בלבד) – עמהם יכול להתחרות! ... [היפך הנגagtת ת"ח אמרתי, שאינו אלא מי שהוא גדול ביר"ש, עיין' ז לא יבוא לטעות האמורה]. כمفorsch בשוו' ע' שדבר משנה' קאי גם על גמ' – בזמן הגמ', גאנונים וראשונים – בזמנם, 'ובזה' ז .. הלכות פסוקות .. כמו הטור והשו' ע' והגחותיו בכלל משנה ייחשו', וכן כל פסקי האחرونים ואחרוני האחرونים שנתקבלו בתפוצות ישראל, עד הוראותיו של נושא דורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר – נכללים כולם ב'דבר משנה'!. ומודגש בדוח'ל (ר"ה כה,ב) שאפי' שופטי הדורות האחرونים הם 'כמישה בדורו .. כאהרן בדורו .. כشمואל בדורו'. וכיון שהتورה אמת, הרי הפסיק כך לפ' שכך הוא האמת, וההבדל ביניהם הוא בסגנון או באופן ההתלבשות 'דבר היי'

בשהגthem ודעthem, ואילו באמיתית הענינים, הרי הכל – החל ממשנ"ת ועד לדברי האחרונים, עד לכ"ק מו"ח אדמור – מפי הגבורה. ולכן, מי שאינו מקיים תקנה או מהג שציווה כ"ק מו"ח כו' – ה"ז כמו שאינו מקיים מצוה בתורה (רה"ל) [נה' שודוקה הגליי דמשנ"ת ה' מפי עצמו, ע"י התלבשות במוצע המחבר – כיון ששנ"ת נאמרה לדור שנכנסו לארץ, שהיו צריכים להתעסק בברור דברם גשמיים, ובמיוחד לא ה' בכח לקבל אור האלקרי ללא מוצע] (לעומתدور המדובר שהיו מופשטים מגשיות, שכן יכולו לקבל האור האלקרי ללא מוצע); אבל לאיך, מעלה במשנ"ת, שודוקה ע"י נפולה המשכת אור האלקרי גם במעומ"ץ ירוד – לך"ש שם. בהמשך אמר כ"ק אד"ש: [...] וכשם שהדברים בדור שנכנס לארץ (שנקוקו למוצע המחבר, משה רבינו) – כך הוא בכל דור ודור, שכדי שיוכלו לקבל האור האלקרי זוקקים למוצע המחבר, 'אתפסותא דמשה בכל דרא ודרא'. וזה הטעם שהחסידים 'קאנן זיך איז' בהתקשרות לרבי – דיברתי פעם (בחיה כ"ק מו"ח אדמור) עם יהודי שאינו מhog החסידים ('עולם'שער איז') אודות התקשרות לרבי, ואמרתי לו פtagם אדנו'ע: 'אם תונגע וויס נאר ער מיט דעם אויבערשטן!... והшиб לוי, שא"כ, מרוצה הוא מדרכו ושיטתו, שכן זה היהוד האמתי, שישנו אך ורק מציאותו דהקב"ה והאדם העובד – ה' קשה להסבירו שאין זה 'היחוד האמתי'... (כ"ק אד"ש חיך ואמר): 'גי גיב פארשטיין א מתנגד מהו'ע הביטול והיחוד האמתי עם הקב"ה!... – לפי שadam בכח עצמו יוכל להתקשר ולהתאחד עם אור האלקרי ('אלין קאן מען ניט'), שכן מוכחה להיות מוצע המחבר. ואדרבה: ע"י המוצע ניתוסף עליוי גדול יותר – עד המעליה דמשנ"ת שנמסרה ע"י מוצע המחבר, משה רבינו, 'דער ערשטער רב'י, 'אתפסותא דילוי' בכל דרא, עד לדורנו זה – כ"ק מו"ח אדמור'. והנה, החילוק בין דור המדובר לדור שנכנס לארץ משתקף בפרטיות בקדוו"ד בין 'יושבי אוהל' (דור המדובר), הנמצאים בד"א תורה ותפילה, והתעסוקותם אינה בנסינות מענייני העולם; לבually עסק (דור שנכנסו לארץ), שלמרות התעסוקותם כה"י בענייני העולם 'מיט א געטמאן', הרי ר'יעון זיך איפ' מעסקיהם ומשכיעים עצם בליה"ת מתוך חشك ותענוג כזה, כאילו שלכתהילה לא היו שייכים כלל לענייני העולם!

(חסר קצת – סיום השיחה) שפ' וארא'יב, ס"ח-ט. תומ' ד-3.

כשותקהשרים עם מי שמוס"ג על הפצת התורה והיהדות – שימוש מעציאות התורה, וכיון שהتورה בעה"ב על העולם, מקבל העולם את פס"ד התורה – הנה (ב"ק צב,ב) 'כל המחוobar לטהור, טהור'. עאכו'כ המחוobar לקודש. עי'ז לא זו בלבד שלא יהי' אצלם היזק ח"ו, בנפשם, בגופם, או אפילו במנומם, אלא אדרבה, נמשכת להם תוס' ברכה והצלחה בכל ענייניהם, בנפש ובגוף ובממון, באופןן, באופןן טبعי. גם – אם הצורך בכך, יוכל להיתוסף עי'ז – באופן נסי, כפי שנמשך בטבע, 'מידו המלא הפתוחה הקדושה והרחבה' (ברכה הג' דרכחמי'). הע' 10 – שיחק יב' ח' כ"ו.

ונתרפהן דביבות בהצדיק, הכרה לימוד פניה"ת (הע' ל"ס) (לרי"ש ליפשיץ-הלברשטט). **למ' א.** דביבות בהצדיק ולפעמים במידה גדולה ביותר. – מובן וכי טוב[U]יפמש"כ בס' תנאי קדישא לרבה"ז פ"ב. – ומשם מובן דיכול להיות גם עד לאחת, וכבר העושה כהוראות הראש ומוח איזה שתהיהנה. – וולהעיר ממכליתא עה'פ ויאמינו בד' ובמשה עבדו. ולפלא שקיים בכלל זה במק' זה בתורת הבעש"ט תלמידיו ותל' תלמידיו. – והעדר לימוד זה ח"ו, או אף הלימוד בזה במשמעות מכפי יכלתו – ה"ז מעכב את הגאולה, מאירך את הגלות וכו' וכו', וכן שהאריך הרה"ז שם, אשר כל המתבונן בדברינו אליבי' דנפשי' תסمرנה שערות ראשו. – וכיוון שמיימות תلح' הבעש"ט זכינו ג'כ' לגילוי אור תורה הנוטן ג'כ' הבנה והשגה – עכ"פ ע"י משללים וכו' – בלימוד פניה"ת, הנה גם עי'ז קאי הדין – דשاري חלקי תושבע"פ – דהלומד ואין מבין איינו נחשב ללימוד כלל (אג"א ס"ב). וראה שו"ע לרבה"ז שם. ובלקות' שלו ויקרא ה.ב. – אף שאם אנוosa בהעדר ידיעה זו, או שעדיין איינו יודע ממציאות לימוד פניה"ת – מקבל שכר גם על אמרית אותיות וכיו"ב (ועי' בפרדס שכ"ז פ"א ועוד) – אף שאי ידיעה זו חטא הוא ונענש עי'ז, וכמשנ"ג חטאתי כי לא ידעתני (ראה של"ה ס"פ בלאק). והאומר כה"ת כולה נאמרה למשה מסני חוץ כו'. – וכבר ידוע מענה מ"ץ להבעש"ט, אשר יבוא כאשר יפותו מעין"ח, יפותו דוקא. שמהז מובן ופשוט גודל החוכ והאהירות של כאו"א שהננו השיע"ת בהשפעה על זולתו – להביא את מושפיעו לمعنىונו אלו, ומכלל הן כו'. וכל מי שלא נבנה בהמ"ק בימיו ח"ו כו', והשי"ת יזכנו לקיום הייעוד דטבילה בمعنىונו אלו, וכמרומז גם ברמב"ם סוף הל' מקואות, قوله ידעו אותן ג' דעה את הו'י כמים לים מכים. אג'יא רצוי.

תשנו נפנה ותמיכת המוסדות. ההתקשרות וההתמסרות - בפרט אצל תל' הת' צ"ל - בכל י' כחות הנפש ומחדו"מ, וצ"ל כרכא דכולא: הון השכלה, הון עבודה והן מעשים, והדרך ע"י לימוד תורהנו בפ' (לר"א גולדין). נת' הפטקה שלו עם כ' מזוזות^{*}- ט"ו לנפנה וה' למ"ח, גומסרו למטרתם בת"ה. ומהתימה עליינו שהסתפק במכתו בבי' שורות מבלי להודיע מהנעשה בהפצחת המעינות הוצאה וגם לא מפעולות המעינות בפנים. לモתר להאריך בגודל מעלה עניין המעמד והחזקת מוסד אשר כ"ק מו"ח אדמור"ר ה"כ' החיסכו לעלה מעלה עד שבעצמו התעסק בהמצאת האמצעים הדרושים לעבודת מוסד זה. כוונתי למ"ח. אבל ידוע דרישת תור"ח חב"ד, אשר המסירה ונינתה צ"ל בכל כוחות הנפש חב"ד ה"ת נהימ' ומחדו"מ. ואף כפי שנת' בתניא צדקה נק' בשם מצוה סתם, כי בזה כלל כל חיות נפשו, ובאגה"ק ס"ט אשר בעקבות דמשיחא אין דרך לדבקה בו באמת ולהפיכא חשובא לנהורא כו' כ"א בבח"י עשי"ג"כ שהיא מעשה הצדקה. אבל אחריו כ"ז אין אדם יוצא יד"ח זה בלבד, כמו במתניא גופא, בה"א, אשר כל כוחות הנפש ולבושים צ"ל ממולאים בתומ"ץ. ובפרט בתל' התמים אשר הם מזקני אן"ש שהם צרכיים לשמש, דוגמא אחרים, ובמילא צ"ל במידה האפשרית כרכא דכולא בי': אז אויב השכלה – אין דא השכלה, אויב עבודה – נא דיר עבודה, און אויב מעשים בפועל, האב איד מעשים בפועל. קשה לי להאריך יותר מאי ידע תוכנות נפשו, והרי אין כוונתי אלא לעזר וללא צו פארטשעפן. אבל תקוותי אשר גם השורות האלה יספיקו. בטח און נזק להערת והארה אודות עניין ההתקשרות לנשיא הוא כ"ק מו"ח כו' .. אשר ההתקשרות הוא ע"י לימוד תורהנו והליכה בדרכיו אשר הרה. ובטה יש לו קביעות עתים ללימוד תורה כ"ק מו"ח כו'. אשר במאמריו שיחותיו ומכתביו. ומה טוב אם הלימוד הוא בחברה אשר איש רעהו יחזק וייעור. ומובן אשר אי"ז פוטר משאר השיעורים אשר כאו"א מהחייב בהם. ובכללם שעירורים השווין לכ"ג, בחק יומי והם: חומש עם פרש"י, ההלם כמו שנהלק לימי החודש, התניא כפי שנהלק לימי השנה ע"י כ"ק מו"ח כו'. בבר' כוח"ט לו ולכ"ב ייחו, ושישתמש בחוש העסוקות אשר בו לפניו הדרך לרוגלי מبشر, ע"י אור תורה הhab"ד. [סטילום]. אגק ג תה-ט.

הsein לציית לרבי; כשהאפשר ללבת על אהירות הרביה וכוחותיו מודיע לערב מעשה אנוש ותחבוליתי? (לרש"ז לוייטן). בمعנה .. הבהלה לנוסף מלחנים עתה אני רואה לה יסוד. וכיון שכ' לו בשעתו כ"ק מו"ח אדמור"ר ה"כ' מכפיה שמעתיק במכתו ה"ג' 'שלע"ע' יתעככ במקומו וימשיך עבודתו הק' עם התל"ש"י יהי במקום שייהיו התל" ובטח תקים ברכת כ"ק מו"ח כו' .. אשר הש"ת יחזק בראשות ובראיות זוג' תי' וצ'ליה בגו"ר. אז מען קען גיין אפנ' רבינס אהירות און מיט זינע כחות אייז וואס דארפנ' ארינימישן מעשה אנוש ותחבולותיו. והש"ת יהפק ימים אלו לשון ולשםה בעגלא דידן ויגאלנו גאולה אמריתת ע"י מ"צ בב"א. אגק ג שג.

מילוי רצון הרבי. השתදלות למלא רצונו אך להימנע מהתערבות הקלוגינקער ולא ריבעניש. אגק דעה.

ההניתת הרבית וסייעו אפ"ל בכ"ר א כה"ג בעבודה הרותנית. ע"פ ביאור אדמור"ר נ"ע אפשר להגיע למשמעות זה (כה"ג ברוחניות) ע"י שהרבי פועל קודם, ורק אה"כ יכול האדם לפעול. ואם זהה הכוונה הריב' חידושים בזה: (א) כאו"א מהחייב גם בעבודת כה"ג (ברוחניות). (ב) שא"א להתחליל בעבודה זו עד שמתחלת יסיעתו להעשות כה"ג. אגק ד שלג-ד, עי"ש.

הקשר דנשי"ד אליו מכריתו לקיום הוראותיו – עכשו (יעור זכות בחירותו) כל א' יודע שנשניה דורנו העמיד את עצמו במצב שתהיה לו שייכות עמו, ולכון, שייכות זו נצחית היא (בין אם הוא רוצה ובין אם אינו רוצה), וע"כ מוכרה הוא להתנהג ע"פ הוראותיו של נשוי"ד, בנוגע להפצחת היהדות והמעינות הוצאה וכו' וכו', ואין לו ברירה להתנהג באופןו אחר. ובאשר טוען שיש לו בחירה כו', ובמ"ש וק"ו: אם בנוגע לציווי הקב"ה יש לו בחירה, והידיעה שלמע' אינה מכרחת את הבחירה כו', הרי עאכו"כ שכ"ה בנוגע לציווי של נשוי"ד; וזאת חסידות: 'לאו דוקא'! הידיעה והציווי דלמע' אינו מכריח את הבחירה, מכיוון שליבא לפומה לא גלייא' (ענין זה לא נתגלה ונחשך בעולם הדיבור כו'), משא"כ בנוגע לציווי דנשי"ד – נחשך ונתגלה הדבר בדייבור, ויתירה מזו: במעשה בפועל, ועד שמסר נפשו על עניין זה, ולכון, ה"ז מכריח את הבחירה! – אין לו ברירה אחרת, הוא מוכרה למלא את הוראותיו של נשיא דורנו! ומה שטווען שיעשה זאת לאחרי זמן

— הנה למע' ישנו אמן הענין דמאיריך אף כו', אבל כאשר מדובר אודות ציווי והוראה של נש"ד, שהריצ'ז והדגיש שהכוונה היא שיעסקו בהה 'עכשוו', ואמר שהכוונה היא אליו, וא' שהכוונה היא **שיהי 'טאפארו-דא-פלאחו'**! ולכן אין אפשרות לדחות זאת לאחרי זמן! הברירה היחידה שבידו היא — להלחם נגד נש"ד ח"ו, שבזה לוחם הוא נגד המציאות שלו, מה שMOVEDה להתנגד ע"פ הוראותיו של נש"ד! ובמילא, מוטב שיעשה זאת מלכתחלי, תיומ"י, ובאופן דחסן ורחמים (שלא יהי צריך להזכיר כו'), וכיודע פתגם כ"ק מוחא"מ שאמור בהתחלה נשיאותו — שרצונו שההנהגה תהיה בחסד וברחמים כו'. וכמו"כ ידוע פתגם כ"ק מוחא"מ 'הסיד איז א קלוגער', ולכנון, ה"ה מתנהג כך מלכתחלי, ובמילא ה"ז בחסד וברחמים כו'. וכאשר עושה זאת באופן של היזור ומתווך זריוזת כו' — ה"ז פועל הוספה והיזור בהמשכת כל הברכות, ובאופן ד'עד בל' ד'!. משיחק שע"פ ויקרא מג סכ"ט.

ניגוד בין מצוות לשכרן ופעולות התקשרות. שם שיש 'ניגוד' בין מצוות לשכרן (מצד א' א"ס המצווה, לאיזך, הביצוע בעולם מוגבל); עד"ז שכר בעזה"ב (אינו מוגבל); בעזה"ז (המוגבל). ומה (קשר לבל"ג בעולמו המוגבל, הזעיג): **התקרשות באילנא דחייא ע"י לימוד תורהם מספריהם - בדרגות שונות:** אגק בר ריד.

אג'תינו פעילותו התקשרות: התוועדות עם התל; ימי הקץ עם התל (ldr"ח אוימוב). בمعנה... (א) הfp"ג המוסగרים במק' יקרו בע"ר עזה"ק.. ובטה ישתדל מצד הפסගרים כא"א מהם להוסיף בענייני תומ"ץ, שע"ז מוספים ברכות השית' בהמצטרך להם וליב"ב בגוב"ר, וכיון שהfp"ג יקרו ע"צ כ"ק מוחא"מ הרי להתקשרות, כדי שיהי' הצנור והכלוי לקבלת ברכות המשופעות ע"י התעוורות ר"ר שלו, צ"ל פועלה הקשורה באיזה אופן עמו, והוא, בקביעות שיעור בלימוד תורתו ועכ"פ בתוה"ח, כיון שהוא הנשיא מלא מקום של מיסדי תורה"ח, ושמרית תקנותיו עכ"פ בהנוגע לאמירת תhilim לאחר התפלה בכ"י, וכבר ארז"ל דברים היוצאים מה"ל ננסים אה"ל. (ב) נהנית מה שעשה התוועדות עם התל' ודוקא בברונא, הינו במקום רוחוק מפארץ, וע"ד לך מארץ ו מבית אביך, ואשרי חלוקם של כל אלו שסייעו בארגון הדבר, ומטבו למסור להם תודתי בזה, ובפרט להגבאים וכו', שמצויר אודותם הוא במחבר, מר יאלליצקי שי', מר זילברמן שי', מר מרדכי מיללער שי' ומר פינקאס שי', ויוסף השית' בברכתו לכ"א מהם בהמצטרך להם בגוב"ר. (ג) תקוטי שהצלחת מפעל הנ"ל יעורם להשתדל במרחב לעשות כוגן דא עוד איזה פעמים במשך הקץ, אף שמדובר שיכول להיות בצורה שונה ובתוכו שונה, ועייר להכין צידה בדרך לימי החופש בשביל התל'. (ד) להודיעו אשר ישלחו את בניהם שי' להישבה לימי הקץ, נכוון הדבר, ויה"ר שי' להטבת בריאותם ברוח' ובמילא גם להחזקת הבריאות בಗש'. בבר' לבשו"ט בכהן"ל. **ג.ב.** ..בודאי עוררו את המלמדים שיספרו לכל התל' בעוד מועד מעניין יב"ת, ומוסג"פ המשך רשיימת המאסר שהו"ל ז"ע. אגק יא קצה-ו.

אג'תינו התקשרות – ע"י... (לופל הרצל). בمعנה .. ובטה כבר הגינו מכתבי ברכתה השנה. הנה כבק' יזכירו את כל אלה שכיו' אודותם עזה"ק כו' לשנתו"מ, וכיון שלשליה הוא להביא בקשתם, בטח יסבירם הכתוב בכ"מ, והוועתק קטע מזה גם בלוח הינו"י ע"ד אופני התקשרות, שההתקשרות הוא הצנור לקבלת הברכה, ולכל בראש שמירת שלישת השיעורים השווים לכ"ג, תקנת המעורר ר"ר הוא כ"ק מוחא"מ, בחומש תhilim ותניא הידועים, ובהנוגע להנשים תחינה, נתינה לצדקתה קודם הדלקה"ג נבעל עש"ק ועיו"ט, ובכולם בדיקת התפילין ובדיקת המזוזות בבתייהם שהיו כשרות כדין. בבר' לבשו"ט בכהן"ל ולגמ"ט. אגק יב ג-ג.

ראה מדור מצוות, הגדרה, ממשעות: התבוננות קודם הנחת תפילין.

ורפסן כמה אופנים התקשרות. (לחברי הוועתק החזקה המל"ח מה"נ וקה"ת .. ומוקשי כ"ק מוי"ח אדמור' היל"מ שהיא העולה על כולנה). בוגעם קראתי במק' הדיעות על אודות פועלותיהם הטובות להחזקת המוסדות ... ובטה כמו בכל העניינים שבקדושה ילכו פועלותיהם ותוצאתיהם הלויר וגדול, עד כי גדול מאד (וראה במא"ח' אילול ד"ה השקיפה פ"ח ובליק"ת המסומו בהערה שם במלעת מאד על מאדר). אין הזמן'ג לבוא באריכות ואסתפק בשורות אחדות וד"ל. **כמה אופנים התקשרות איש אל רעהו,** תלמיד לריבו, הסיד לרבי שלו וכמה מדרי' בזה. התקשרות בכללו הוא ע"י ההליכה באורחותיו, ומתחלק לג' סוגים מלמטה"ע, בהתאם לסוג אורחותיו של זה שמתקשר אליו: (א) **מבקש או מצואה לאחרים לעשות –**

התקרחות המתקשר ע"ז שקיימים ציווי והוראה זו. (ב) **עושה בשותפות עם אחרים** – התקקרות המתקשר ע"ז שמשתף ג"כ בזה. (ג) **עושה בעצמו** – התקקרות המתקשר ע"ז שכאשר ניתנה לו האפשרות מחליף אותו בעשיותו. ובמכתבו של ע"ח חמוֹן באתי לעורר את החסידים המkosherim או השיכים אל כ"ק מו"ח כו'... שעתה ניתנה האפשרות להתקקרות במדרי ה'ג', התקקרות נפש רוח ונשמה ח'י' וח'יה שליהם בנשיה וראש דורנו הוא כ"ק מו"ח כו'.. ועאכו'כ שאין הכוונה למעט ח'ו וחו'ו בגודל ערך שאר המוסדות של כ"ק מו"ח כו'... ענין העניינים בקדושה משלימים זא"ז ולא ח'ו מחסרים זא"ז. בברכת כוח"ט, הצלחה בעבודתם בקדש, שהו ג' מכבים להמשכת וקבלת כ"ט גשמי ורוחני לכוא"ו/את לכל המctrיך להם, ומהכה לבשו"ט. אג' ג' שא.

ורפאו כהן"ל – (מקבלי המכ" – לא קלטו תוכו העניין) מאשר קב' מל' .. ביצורף ג' המהאות, ונא להודיע ע"ש מי לשולח הקובלות, אם ע"ש בהיכ'ג' או ע"ש אנסים פרטימ וועל איזה סכום, ות"ח ת"ח למפרע על טרכתו בכהן"ל. ובנוגע לתוכו מל' כ' – במכתבי .. לא באתי כמשתדל אוזות מגבית לטובות מוסד נחוץ ביוטר שהוא בתוק שאר מוסדות נחוצים ביתר. אלא כמציר ומעורר על החובה והזכות שלפנינו, לפנ' כא"א Mataנו, לקחת על עצמנו את עול החוצות של המל"ח, מהנה, וקה"ת, אשר כ"ק מו"ח אדמו"ר הכהן הנה באופן פרטיג' ואישיל לפק' ע"ע ההשתדרות למצוא האמצעים הדראושים להוציאותיהם, וסידר גם חלק גדול מעבודתו החשאית על ידם. כמה אופנים בהתקקרות איש אל רעהו, תל' לרבו, חסיד לרבי שלו, וכמה מדרי' בזה. ההתקקרות בכלל הוא ע"י הלהlica באורחותיו. ומתחלך לג' סוגים, מלמטלמ"ע, בהתאם לסוג אורחותיו של זה שמתקשר אליו: (א) מבקש או מצוה לאחרים – התקקרות המתקשר ע"ז המתקשר ע"ז שמשתף ג' בזה. (ב) עושה בעצמו – התקקרות המתקשר ע"ז שכאשר ניתנה לו האפשרות מחליף אותו בעשיותו. ובמכתביו .. באתי לעורר את החסידיים המkosherim או השיכים אל כ"ק מו"ח כו'.. שעתה ניתנה האפשרות להתקקרות במדרי ה'ג', התקקרות נרנחי' שליהם בנשיה וראשו ג' מו"ח כו'.. ואחר כ"ז, ישער כב' בעצמו את הרושם אשר עשה עלי המענה שבמכתבו. ואין כוונתי בזה להסכם, שמתנצל ע"ז וכו', כי כלל כללו רז"ל (סוף מהות) שהרבה והמעט העיקרי העיקר הוא שיכוון לבו. ובכל מاذ – הפ' הוא מاذ שלך עתה אף שלגביו אחר או במצב אחר איינו כל מאז'. ומຕוון אני להידי'ה, אשר שכשקרהו מכתבי' ופטור בלא כלום א"א, עשינו מגבית מאוחודה עם עזר לפלוני ב'פ' שמכבר פנו אלינו לעוזר לו'. מועט מהזיק את המרובה. מה שעמלתי אני זמן להסביר בתקילה לעצמי, איך לאחוו בהתקקרות מיטן רבין, ואח'כ' – באיזה אותיות הכתב להלביש את רעינותו בנוגע לאחד מהדריכים בזה, ואח'כ' לבוחר מזה מה להכניס במכתבי הנ"ל (ומקצת מהשייריים במל'ה). הנה בשתי שורות אלו שמכתבו הודיעוני הערכה שליהם בכהן"ל ומענה מלא על מכתבי: על המובן בו מבין השטין, ובמדה יזועה, גם על מה שיכולה כתוב במכתב שני. ארז"ל אין דעתיתן שנות. וכנראה שלפעמים יכול להיות גם מן הקצה אל הקצה. מטובו לפרש גני שלום כל החבורה תי'. החותם בברכה ואיחול כ"ט. אג' ג' שעת-פ.

מרע"ה כ' יג ס"ת ביום הסתלקותו, נתנה כו', כדי שייה' לכל שבט כו' بما להתקשר. עד"ז תוה"ח של הרבנים: ש"פ נצבים יד סי"ז-ח.

מרע"ה כ' יג ס"ת ביום מותו, הי' נס, ש: לשם מה הנס? הי' יכול להתחיל מבעוד מועד? אלא, ע"פ מרז"ל 'מה להלן עומד ומשמש, אף כאן (לאחר ההסתלקות) עומד ומשמש', להשפיע לצאן מרעינו. אך לאחר ההסתלקות הוא בתנוחה ד'עליות', ויש צורך בהתקקרות אליו כדי לקל ההשפעה. וזה – ע"י תורה, קישור עצם בעצם. לכן כ' היג ס"ת דוקא ביום הסתלקותו, כך שע"ז תה' התקקרותם אליו גם לאחר ההסתלקות. **הוראה:** ללימוד חסידות מתוך ידיעה שהרבנים האבן זיך ארינגע-שטעלט בזה, ועי"ז אנו מתקשרים אליהם, ומקבלים כל המשכיות בגו"ר. ש"פ נצבים יד סי"ז-ח.

גודל התשוקה להתקקרות יכול להשיבך רק כשילמדו מאמרי החסידות שאומר הרב וכותב, כי בראשית פניהם בלבד לא סגי. הי' ט אד"ש.

תירוץ לימוד תורה – כלិ (כמו אבר, שלא רק מקבל אלא גם) ממשיך ברכה. שמחתי להודיע מהטבת מצב בראיות זוג תי' ובודאי ממלאים אחרי ציווי הרופאים מומחים שבקרו אותה, ובטהח לך מצבה הלווק וטוב ו יודיע בשורט' טבזה. לפלא שאנו מזכיר מאומה ע"ד הקב"ע שלו בתורת כ"ק מו"ח אדמור' הכהן שעוררתתי ע"ז במכתבי הקודם, והרי זהו הכללי שיבור לו החסיד לתקשרות עם רבו, הוא כ"ק מו"ח וכו' .. וע"ד המבו' בדא"ה במעלת האברים, שהם לא רק כלים מקבלים כ"א גם כלים ממשיכים, ממשיכים ברכותיו בהמצטרך בגו"ר. בברכת הצלחה בעבודתו בקודש, המהכה לבשו"ט ממנו. אג' ג שפט.

תירוץ ליה"ת: חלק מרמ"ח, אך נעלית; שcola נגנד כה"מ; לימודה לידעית התורה; אך השביעות רק בהתקשרות לנשי"ד ע"י לימוד תורה. לקרהת הה"ש זמן מ"ת הבע"ל, שלוחה בוה קוני שז"ע ייל, ובטהח ישתדל לזכות בו אה"ר במקצתו ובכלו, ולב כאו"א מישראל תמיד עיר הוא לתורה ולמצוות, כמו שהיעידו רז"ל שאע"פ שאני ישנה - בಗלותא - לבי עיר הוא לבתי הכנסת (הפליה) ובימי"ד (תורה) במצוות וצדוקות (פסקתא דר"כ פסקא החדש). וביחוד ביום שמר"ח סיון עד י"ב בו – ימי הכהנה למ"ת, זמן מ"ת, ותשולםין דחג"ש. והנה כמה עניינים בליה"ת: **בחיובי האדם: (א) ת"ת הוא א' מרמ"ח מ"ע, אלא שגדול הוא מלהן. (ב) תלמוד שכול נגנד כל מ"ע, כי תלמוד מביא לידי מעשה. ולכך ייל'ל שזהו מתאים לב' המצוות שבת"ת: 'וְהִגִּת בָּלְיָדֶךָ תֹּהֶרֶת' וידיעת המורה, שהשני דוקא מביאה לידי מעשה. (ע"י בכ"ז הל"ת ת"ת לאדה"ז פ"ד ס"ב ואילך. שם קו"א לרפ"ג. ובמkommenות המובאים שם. ד"ה א"ר כו' כל אדם שיש בו תורה תש"ב). **בפעולתה על האדם:** (א) רמ"ח מ"ע הן חיות רמ"ח אבר הנפש ובעלדי המצוות אין להם קיום וחירות. ומצוות והגита בו דתורה – היא ע"ד כה"מ. אלא שగadol היא מהן, בדגמת אברים הפנימיים שהחיות תלוי בהן. (ב) מצות ידיעת התורה – היא בח"י חל' מוחא ממש שלמע' מבחי' אבירים, וכמו שנשנתה האדם הממלא כל רמ"ח אבר הגוף, עיקר משכנה והשראתה היא במוח (ע"י בכ"ז לקו"ת נצבים ד"ה כי המוצה הזאת פ"ב. שם בלק ד"ה לא הביט ספ"ג. ד"ה מעין גנים תש"ב. תניא רפנ'א). ולמע' מכ"ז – א' קרא ואתם הדבקים בה"א (וע"ז) חיים כולכם היום. ובאיירו רז"ל אשר ישראל מתקשראין באורייתא ואורייתא בקוב"ה – כללות חיות הנשמה – הן הארתה הנשמה שבגוף, הן מזלי' שלמע' – נשחק באמצעות התורה. והנה נשיא ומנהיג אלפי רבבות ישראל הוא הוא ראש ומוח לכל אלו – נשמה הכללית של נשמות פרטיות אלו – וממנו ועל ידו צ"ל המשכוות והשפעותיהם, בכללות ובפרט, לכל השיכים אליו, אשר כל המשכוות והשפעותיהם, כנ"ל, ע"י תורה (ע"י בכ"ז אדר"נ ספ"ל). לעקו"ת בדבר ד"ה וידבר אליהם פ"ג. ד"ה ארע"ק אשרים המשיך תרס"ו. ד"ה עוטה אור ש"ת. תניא פ"ב). ועפ"ז מובן מ"ש כ"ק מו"ח אדמור' הכהן גודל התקשרות האמיתית יכול להשביע רק כאשר ילמדו היחסיות שאו' הרב וכותב. 'התקשרות האמיתית היא ע"י לימה"ת'. ומובן ג"כ, אשר, אף שאין אדם לומד אלא במקום שבו חוץ, מוכחה הלימוד, לעיתים קבושים, דוקא בתורת הנשיא הוא כ"ק מו"ח אדמור' הכהן, וביחוד מוכחה לימוד זה (א) בתור הקדמה לכל עניין ומאורע כללי. (ב) בזמןים כלליים. והשי"ת זיכנו לתקשרות אמיתית באילנא דחיה, ובכח"ש שאו' הוא מתן כללות התורה על כללות כה"ש, נזכה לקבב"ת בשמהה ובפנימיות. [המלו' לכוכ']. הוספות פרטיות: [ע"י בהק' להקונ' המוסג' פ' בדבורי הרבה – עד כמה נוגע שלא יהיו ח"ו, חלישות בלימודים, התווועדות וכו']. *** (ירושח"ק) מכל .. קיבלתי באיחור זמן. כבוק' קראתי הפה' נ' ביהותי עהצה"ק ביום הנ"ל. הקונ' נשלה לו מכבר .. בטח ממשיך בעבודתו בקודש של שד"ר וגם יודיע מהתל' ולהלמודים וכו'. אג' ג שה-ז.**

תירוץ חשיבותה – ע"י לימוד תורה ולהלכה בדרכינו נת' המכל' וגם הפה' נ' שלו, וע"פ בקשתו קראתיו ע"צ כ"ק מו"ח אדמור' הכהן. וצדיק מברך והשי"ת מלא ברכות צדיקים, דASHATCHACH באהי עלמא יתריד מבחיותי, על מילואן, ותקותי אשר דכוותי אין נזקק להערכה והארה אודות עניין התקשרות לנשיא הוא כ"ק מו"ח אדמור' הכהן, אשר התקשרות הוא ע"י לימוד תורה כ"ק וכו' .. אשר במאמרי שיחותיו מכתבי, ומה טוב אם הלימוד הוא בחברוה אשר איש את רעהו יחזקו ויעוררו. באיחול כ"ט ופ"ש כל חברה תי'. אג' ג שי-ח.

אגטען התקשרות ע"י לימוד אותן בתורה .. מ"ש אודות נשעה לכך להתראות, ושלע"ע אין היכولات בידו, הנה ע"פ המובן מ"ש בתניא פ"ה – גם עתה היכولات בידו, ועוד יותר מהתראות בعلמא, כי הרי מבו' שם, אשר כשלומד תורהנו הק' ומשתדל להבינה ולהשיגה – הרי האדם הלומד מתייחד ביחד נפלא שאין יחוד כמותו ולא כערכו נמציא

כלל בges' עם הענין שלומד אותו. וכך כשלימוד שיעורים קבועים בתוה"נ ובתוה"ח, שוגם הנמצאים כאן לומדים אותם – נמצא, שהוא והנמצאים כאן מתייחדים ביחוד נפלא הנו"ל עם הענין הנלמד, ובדרך כלל לא איש עם רעהו. ובפרט שע"ז באה לגילוי ג"כ הנקודת המבווארת בפל"ב בתニア – שرك הגופים מחולקים והנפשות כולן מתאימות וכו' וכך כל ישראל אחיהם ממש. והרי לגביו עצם הנפש אין המקום מפסיק, כי הוא למע' מן המקום, וכਮובן ממ"ש בלקו"ת סוף חלק דברים ד"ה מזמור שיר חנוכת הבית. בבר' הצלחה בכנה"ל מתוך פרנסת ובריאות. אגק יא פו.

ג' מטרו התקשרות ע"י לימוד באותו עניין. בمعנה .. בודאי ידוע לו אשר כשאיש ישראלי אחד רוצה להתקשר עם איש ישראל השני, אשר באמת הכרה הוא, כי זהו תוכן המזויה דאהב", וכמבו' בסה"מ לאדהצ"ץ בפי' מצוה זו, וככל' רבה"ז רפל"ב שכולם מתאימות ואב א' לכולנו, הדריך וכי קרובה כشنמצאים בריחוק מקום הוא ללמידה באותו העניינים בתורה, וכמבו' בתニア רפ"ה ולהשפיע גם על זולתו בזה כי הרי מדתו של הקב"ה מדה כנ"מ. בודאי שומר שלושת השיעורים השווים לכ"ג מתקנת כי' מוחthead"מ כו' בחומש תהילים ותניא הידועים אשר גם זה שיקד להנה"ל. בבר'. אגק יא רלו.

א' שאל במאכ' אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר כיצד תהיה התקשרותו אליו, מאחר שאינו מבירן פנים? – הוא לא ראה את הרבי, והי' נדמה לו שוגם הרבי לא ראה אותו ... – והשיב לו: ההתקשרות ע"י לימוד תורתו ושמירת התקנות וכו'. [הרבי לא א' לו שיתקשר אליו ע"י עניין מופחים, או ע"י נסיעה אליו, אלא ע"י לימוד תורתו וכו']. בהתאם – הניי להצע שלקראת היא"צ יישנן כ"א המאמר (כolio או חילוק) שנתן כ"ק מו"ח אדמו"ר ליום הסתלקותו, ומזמן לזמן, כشنמצא במובכה, או שיש אצלו ספקות, או במצב ש'פגע בכך מנול' זה' – יזכור במחשבתו אמר זה. - בשיחת יט"כ (תש"ז) סיפר כ"ק מו"ח אדמו"ר שבשנת תר"ף, שנת הפרידה, בה נפרד מאביו כ"ק אדנו"ע, הרבה כ"ק אדנו"ע לדבר עמו אודות המא' ד"ה והדרת פני זקן (שבלקו"ת ס"פ קדושים) בו מבאר גודל המעללה שד"ת חוקים במוחו, שאז גם כשאינו עוסק בתורה, הקב"ה 'שוכן עד' בקרבו (לכן צריך לעמוד מפני ת"ה גם כשאינו עוסק בתורה, מפני שד"ת חוקים במוחו), עד"ז בעניינו: השינוי ובקביאות במאמר, מלבד התועלת להתקשרות בעת חזרת המא', הרי גם בשאר הזמןים יהי' מוחו ממולא בתורתו של הרבי, בה 'האט זיך דער רבבי אפגעגעבן' לחסדים, במילא נמצא דוא בתקשרות תמידית עם הרבי, וככל' הלקו"ת: 'בל' שום הפסק ופירוד לעולם אפי' רגע א'. בזה לא נוגע כ"כ הנסיבות (שינוי כו', או מאיזה סיבה – מחייב); בעיקר נוגע האיכות – שייהיו חוקים במוחו, אותיות החקיקה, מים חיים, זוחליין, מי מעין, המחוברים עם המקור, עצם הנפש... יט"כ תש"א סט"ז.

התקשרות ע"י קביעות בלימוד תורה רבועניתה. נח' בקשתו לברכה עברו הר' .. שי', אזכעה"צ כו' לרפו"ש. עלי להצע שבודאי ימצא אותן המתאימות לכך שהנשיאים רבוח"ק אמרו פעמים רבות שהקשר אליהם הוא ע"י תורה, כמו' אסתכל באורייתא וברא עולם, והכוונה לעולם בכללות, שוגם זהה נכלל עולם קטן זה האדם, במילא יעוזר באם יחליט זהה מיד, ואח"כ גם לעשות קביעות בלימוד תורה הנשיאים, שזהו חלק מתוה"ק שניתנה למישה מסני, ויתחיל מלימוד תניא, ובודאי יוכל לייעצו זהה. ריה"ר שלאיוש"ט למד הרב הנה"ל תורה"נ ותוה"ח ... ברכה, מהכה לבשו"ט. אגק ט כ. מתרגoms.

לימוד תורה"ח, והליכה והנאהה בהדרכותי' ומנגאי', ולהשפייע על חבריו וסביבתו - כ' מכל ביג'ת ואינו מזכיר שזהו יום גאות כ"ק מו"ח נשי", שנתקבל בתפקידו ישראלי ליום התעוררות והתחזקה בהפצת היהדות בכלל תורה"ח הדרכותי' ומנגאי' בפרט, אשר ע"ז נاصر אז ומס' נ' משךימי היו עלי אדמות- רוצח להתקשר כו', מבקש ברכה בלילה"ח וזה – בידיו הדבר, כמבו' אופני ההתקשרות בכ"מ. ככלותם - לימוד תורה"ח, והליכה והנאהה בהדרכותי' ומנגאי', ולהשפייע על חבריו וסביבתו בכלל כיוון זה, כיוון שאhab"י היא הכליל לואהבת את ה"ח שהוא היסוד כה"ת. ולא המדרש עיקר אלא המעשה – לקבוע مكان ולהבא שיעוריהם בכ"י בלימוד תורה"ח - ומהן קודם התפילה- ובפרט בש"ק, ולהדר בקיוה"מ, וכמב' בספרי חסידות ובמאמרים בארכיות, וכבר פסקו רוז"ל לא יגעת ומצאת אל תאמין, יגעת ומצאת תאמין. ברכה. ג.ב. לכאו' אי"מ - שאבוי מהנכי ישיבת תורה

ומתנהג במנגاي חב"ד – כמ"ש במכ', והוא רוצה להתקשר, ואעפ"כ איןנו לומד בא' מישיבות חב"ד שבאהקה". אגק ט קצ-ז.

הנפקה: כשמצטטים דברי הרבי צ"ל בשמו, אגורה באהילך עולמיים: מוסג"פ קונט' להה"פ הכלול מאמרי כ"ק מו"ח אדמור"ר הכה"מ שיחתו ומכתו .. בוזאי יזכה מושפעיו להארם באו"ת ובماור שבה. וכמו שבעל השМОועה חי בב' עולםם בגו"ר, הרוי ע"פ מדותיו דהקב"ה מדה כנ"מ, שכר כל המשתדים בוה שלימיםדו תורה בעל השМОועה הוא ג"כ בעזה"ז ובעה"ב, בגו"ר, וגודל השכר מובן מגודל הקורת רוח שהיא לפ"ע השתוקקות שיאמרו שМОועה מפיו. כמו בא (במota צ,ב) בקשות דוד מלך ישראל. חותם הגה"פ כשר וכטו"ס. **ג.ב.** הנוטן מתנה לחבירו צ"ל – בהיותו עה"ץ יג' ניסן הזכרתי בשם להה"פ כשו"ש. **ה** עניינה אגורה באהילך עולםם, דפשיטה דשיך בכל, הנה הבקשה וקfidא שיאמרו השМОועה **בשםם...** *** מ"ש במכ' הקודמים ליישב החילוק בין משה ויהושע (בזה"ג קמה,א) דבמרוע"ה כ' נעליך ל' רבים, משא"כ ביהושע – יפה כיון כי כ' בז"ח יצא במדה"נ (ראה אל התכט). אגק ג ער-ג.

וירצין פתגמים מהרבבי- אסיפה מרגליות! נחת מזה (להרחש"ק. כ"ו מנ"א ה"ש"ת). ד.א. מביא במכ' ב' פנינים: פתגם כ"ק אדמור"ר (מהרוש"ב) נ"ע * ופתגם כ"ק מו"ח אדמור"ר הכה"מ *, ובל"י ספק שמורים בזיכרונו כו"כ מאמרי קודש של נשיאי חב"ד. וכבר כתבתי כמ"פ שמאד מאד חפץ כ"ק מו"ח כו' .. שיישמרו כל השיחות והפתגמים וכיו"ב ע"ז שכוא"א יעלה אותם על הכתב, וייקבצו כולם ע"י מערכת 'ואה'ח' שע"י קה"ת, אשר בטח במשך הזמן תהי' זהה תועלת גם לרבים. והפליאה שכת"ר לא משתחף בעבודת אסיפה מרגליות זו. אבל נשען על פתגם כ"ק מו"ח כו' .. אז ס'אין קינמאל ניט צו שפעט, תקוותי כי לכה"פ עתה יתחיל זהה במרחב הרاوي ויגלה האוצרות הטמוניים בזוכרונו. החותם בבר', ובפ"ש כל החבורה שתחי' [*. ביחסות לתל' א' עובד ה' פנימיות בחשבון הנפש במרירות ושלות: גענוג אתכפי', מדאך זעהן אויסניצן אלס לש"ש כו'. *. לתל' הנ"ל: רב"צ האט געזאגט או פנימי' בגין איז, ווי א פערדל שטייט בא א פריען אויף האבער (בלא שום عمل ומטעג באכילה)]. אגק ג שצה.

הנפקה: מסורת סיפורים בצורתם. בקראי הסיפור המוסgar ב麥תבו, וכן ספרו .. הערה: בכל העתקה, אם ללי אחרית ועאכו"כ מכלי לכלוי, הינו האותיות ששמעון, לאותן של המספר, הנה נוסף ע"ז שא"א שלא יהיו בהעתקה רושמי תפיסת המעתיק, וע"פ רוב לא רק רושמים אלא גם פ"י וביאור – הרוי בהעתקה א"א למצות את הפנים המרובות (וכידוע פתגם רוזל': מ"ט פנים תורה, ע' פנים תורה וכו'), אשר בתורה, הספר, או הפתגם המקורי, ואף שלפעמים הכוונה היא למסורת בביבאורי, או עכ"פ בפירושו – הרוי אפשר לשני הענינים גם יחד, ע"י ש晦אים הענין כצורתו – כפי ששמעו המקבל הראשון – ונוסף לזה הפי' או הביאור. באופן כזה הרוי הא והוא איתנהו. ועאכו"כ שכחן"ל מקום בither שאות בנווגע לתורות הנשיאים החק', ולהסיפורים אודותם, כיון של בלבד התורות שנרשמו בביבילאך, רק אצל שריידי ויחידי סגלה נשמרו הדברים כצורתם. ישנם אנשיים שאין בכחם לקלוט ולמסור אח"כ ענין כמו שהוא מבלי שיעבור ע"י הפריזמה של נפשם, ודוקא – בהשתמש בהטרמינולוגיה של חסידות – באופן התלבשות גמורה ולא בדרך מעביר. אלא שכמודמה לי בהכרי אותו – שבאם ירצה באמת יכול להראות גם 'קונץ' זה למסורת דברים כצורתם. זכות הרבים תלוי בו. ובאם שורותי אלו תסייענה זהה – והי זה שקרי... בכבוד וברכה – כל' כ"ק מוחאד"מ – לקבאה"ת בשוב"פ. אגק יא קלד-ה.

הנפקה: אפי' קרבו רודפי זימה (אבל) ומתרעם רחקו נס שנעשה לרבו, אביו, עצמו, הרבי (להרא"א יאלעס) זמן רב לא נשמע מכת"ר בטח הכל שלם לו ולאשר לו; בכי"ז חבל, ע"פ הרמז בס': 'קרבו (זלו"ז) רודפי זימה (עצת חטאיהם, פוליטי-שננס בלע"ז) (אבל אותם אשר) מתרתך – רחקו (זמו"ז). ז"ע הו"ל קונ' ליביג'ת ומוסג"פ. מענינא דיום איילין: כמה דרגות בדין הנס (שו"ע או"ח סרי"ח) והן: **לרבו** – אבל שיקות רב ותל' הוא בשכל וחב"ד; **לאביו** – שיקותו לאביו רק בלבוש הנפש כו' ולא בעצם הנשמה (ראה כתהאיז"ל הובאו סתנייא ספ"ב); **לעצמיו** – בזה יש לדאוג שמא ניכו לו מזקיותיו (שבת לב,א), בambil אין השמהה שלימה; **לרבי שלו** – נעללה עכהן"ל בפרטם הנ"ל, נשמת החסיד היא פרט נשמת הרבי הכללית. והשמהה היא במילואה כמוובן. יה"ר שב"ב נשמה בשמחת הגאולה השלימה והכללית ע"י מ"צ. כת"ס. (חי"ק). אגק ג קלד (י' תמו תש"ט).

מקרה שיויכל להתקשר ביתר שאות [ברכת מז"ט, בית בישראל עיסתהוה"מ - להודיעו על נישואיו] לבקשתו להתקשר ביתר שאות, ידווע פסק רוז'ל שהכל בידי שמים חוץ מיר"ש, שזהו בידי אדם, لكن בידו להוסף אומץ בכל העניינים ולהזיק בתקנות כ"ק מו"ח כו' שזוהי הדרך להתקשרות והכלים לקבלת ברכותיו הוק' בכל המctrיך בגו"ר. אגק ה רולט.

[ורטא] התענגתי שייסדו הוועד להחזקת הנ"ל; מקשורי כ"ק .. שהיא העולה על כלנה! (לויעד החזקת המל"ה, מהן", קה"ת, וו"ח עוטקי בצ"צ, ומקשורי כ"ק מו"ח אדמו"ר הכה"מ) - שהיא העולה על כלנה... התענגתי לשמעו כי יסדו בעזהשיות' ועד להחזקת המל"ה, מהן"י וקה"ת, ובטה כבר גשו לפעולות ממשיות. והנני שולח ברכתך לחבריו הוועד הנודדים להחזקת זכויות בעבודת כ"ק מו"ח כו'... אשר ביום יסדו המוסדות הנ"ל נשא על שכמו את עולם, וכעכשו החובה והזכות לכל מקושריו להשתתף אותו בנחלה טובה ובלי מצרים זו שהנחיילנו. וכשיתבוננו היטב על החובה והזכות האלו יתגבר בהם הרצון ואפי' היכולת, וחפץ הווי בידם יצילה. מטובם להודיעני פרט שמות החברים של הוועד - אם נתוספו - למען הזכרים ע"צ כ"ק מו"ח כו'. באיוויי כ"ט לכל החבורה תי', המהכה לבשו"ט. אגק ג שס.

צריך לדרכו טوبة היהיך, גם מתבודד, וכשיקשרrhoו לרבי, 'הלכה כרבי' - ייחי כל סביבתו: אגק ג רסז.

[געש] התקשרות. [מרכבה] (אפי') 'מרכבה', אך... נפרדת מהרכוב: אגק ג ק-קא [ראאה זה במדור ספרה"ע, חדש אייר; מדור תשובה, שלבים בתשובה: האם מי שחתא ועשה תשובה אפ"ל בבחיה' 'מרכבה'?; בה' 'מרכבה' דהאבות, ודכל אדם (הכרה ברכוב)].

ופיזן התקשרות. במשמעות .. אשר רצונו להடבק בתורת ודרך חב"ד ולהיות מהמקושרים. וכבר מלתו אמרה בכמה מאגה"ק והוועתק גם בלוח היוי"י - כ"ד סיון - ההתקשרות האמייתית היא ע"י לימה"ת, כשהוא לומד המאמרי חסידות, ומקיים בקשתי ומחבר עם יידי אנ"ש ותלמידי הת' יחו' בלימודם והתועדות, ומקיים בקשתי באמירת תהלים ובסמירת זמני הלימודים, הנה בזה היא ההתקשרות. והנ"ל היא הוראה כללית השווה לכ"ג, ומובן שגם בזה כמו בשאר ענני התומ"ץ ישנים עננים מיוחדים לכך"א לפיעני ובהנוגע אליו, הפעולה במושפעיו בכל ובתוכמי תמיימים בלבד בפרט, כיוון שהוא השער שלו דרך בו עולמים וירודים התורה ומצוה והמשוכות - שבזה, צ"ל זהיר טפי וכמובן גם מאגה"ק סוס"ז, ודברים היוצאים מה"ל ננסים אה"ל. כבק' יוצירוחו עזהה"ק כו'... בבר' לבשו"ט בכח"א. אגק יב רסז.

מעיין שמיימי חיים מטהר בכ"ש (בזוחלין ואף מטמאה הכי חמורה (רמב"ם)). [מצות הקהיל] בגלל היותו 'מים חיים', מחובר למקור, הינו שעצם נקודת הטהרה חרדרת בכל הפרטים והדרגות, עד למטה מטה. **ההוראה:** כשיש 'גב'ד' ומוספק וMbpsבל (וא"י אם הדברים דקהיל מכוונים אליו, או אינו יודע כיצד לפועל, או מה אמרו כי) באה ההוראה מעיין המחויב למקומו (שיעור היום ברכוב), ובנדוד', התקשרות לרביים, 'הנשיא הוא הכל', ואז כל הענינים באופן ד'лечתיחילה אריבער', כשהרב ביחיד עם כל חסיד, בודאי לא יניח שיקחווהו 'ארונטער', בה בשעה שכל מציאות הרבי מראשיתו, אמצעיתו, ועוד סופו – באופן ד'лечתיחילה אריבער'. וענין זה שיק' לכוא"א, לא כהוחשים שהם' אנשים קטנים' ומה כבר יפعلו כו' (חשיבותם זו רק מצד העולם והסתור 'העולם'), והאמת – ניתנו לכוא"א כחות הכי נעלמים ונפלאים. משיחות הגה"ס מה.

כ': פון עם קומט אסאך, ומתחנן מהשיות' לתסייע בזה כיוון שאיןו מתאים למה שמניגע ממנה כו' – ידווע פסק רוז'ל שהמקדש עצמו מעט למטה מקדשין אותו הרבה למע', ועכ"פ צריך קידוש במעט, לפתוח בחודו של מהט. כחות אלו ניתנו לו בשופי מנשיאינו הוק' צוקוללה"ה כו', אלא צריך להחזקת צינור ההקשרות עמהם פתוח ולהרחב עד כמה שאפשר – ע"י ההליכה בדרך שהרנו, שמירת תקנותיהם, לימוד תורתם וכו', והעולה על כלנה – אהב"י, שבהתאחדות עם עוד ישראלי בכלל ואנו"ש בפרט, הווי כלוי המחזיק ברכה, וברכתו דהקב"ה הינה עד אין קץ. במליא – הן בענייני גשמיות והן בענייני רוחניות. אגק ז קיג.

אויפיטה דהתקשרות למרע"ה. מרע"ה הבדיל ג' ערי מקלט אף שלא יקלטו עד שיבדילו ג' הערים בכנען (ואתהnen ד, א"א (או יבדיל משה שלש ערים) ובפרש"ז). **ש:** המשפחות כבר התיישבו בעבר הירדן ומדווע לא יקלטו הערבים? וע"ז הגנה לאלתר? אויל': עפמ"ש 'אתם הדבקים בה"א חיים גו', ואז לא היו שייכים להיפך החיים כלל, כיוון שנפער

ע"י מרע"ה שהעלתה בנו"י לדבקות זו, ולאחר הסתלקותו ירדו מדרגתם ואז הוצרכו לעריכת מקלט. לקוש לט 19.

כל ההשכעות, אף' 'בשר' - **באו ממשה** (למרות טענותו 'מאיין ליبشر'), ודווקא ב'**מיכלא דמהימנותא'** חלק מאן"ש בחרו לקבל ממ"אי [החשיבות להחת את ממוסד שנתייסד ע"י הרビן] (להרנו'). לא יוכל להתפרק להבייע פלייתני: ע"פ המובה בכ"מ בדא"ח, ובפרט בתמיית משה רבינו 'מאיין ליبشر' - מובן שלא hei זה במדrigתו כלל, ובעפ"כ, אף שטענתו חזקה היהת, והראי' שאמרו לו אספה לי שביעים איש וגוי, הרי בכ"ז גם השפעת הבשר הייתה על ידו (אלא שהי גם מוצע בדבר), ומזה מובן שכל השפעות המקוררים והחסידים צ"ל קשורה באופן שהוא עם נשייאם וכו'. מוכראה מזה, דורנו שזכה שכ"ק מז"ח אדמור"ר כו' הוא מנהיגו ורוועו – כל הענינים צ"ל קשורים באיזה אופן שהוא עמו, ועאכ"כ שכצ"ל אצל אנ"ש והט' וב"ב שי', ועאכ"כ שכצ"ל בענינים הקשורים בתום"ץ ובפרט בענינים הכללים שביהם, ובפרטיות – בענינים הקשורים באמונה, כמו"ש זיאמין בה' ובמשה עבדו', ואיל' במקילתאiscal מי שמאמין ברוזה נאמין כאיל' מאמין במא' מי שאמר והי' העולם. לכן גילה תמיית כי שנודע לי שדווקא במיכלא דמהימנותא, חלק מאן"ש בחרו לקלבו ממז"א, בה בשעה שהיתה אפשרות לקלבו ע"י לשכה שנתייסה מכ"ק מז"ח אדמור"ר כו', שפעולות צדיק עומדים לעד, ובמילא גם עתה היא לשכתו. בטה ייש עוד תירוצים, ואולי חזקים, שאפשר הי' ביוקר, או שלא היו אפיות טוב כ"כ, או שהי'izia פירוד לבבות בין מוכר הנ"לongan"ש, או שכמו שא' אחרים שעשו רק בשביל' ב"ב, משא"כ הם עצם (כאיל' אפשר להילך באמונה בין הגדל בישראל להקטן, ובפרט בגונג לחגא"מ שעשו קיטנות אבא, והמשל ע"ז הוא מתיבוק ואוכל דגון), אבל אחכ"ז תמייה עבוני - 'איין כדאי אין-צושטעלן' עוד עניין דקישור עם כ"ק מז"ח אדמור"ר? ولو יהי' שזה רק בספק ספיקא עברו עניניםagem מידי ספק לא יצאו, ולקבל מצה שמורה 'מיכלא דמהימנותא' במקומות אחר. – אין ברצוני לפרש בשם מי שעשה כנ"ל, لكن כותב הנסי הדברים אליו, כיוון שבודאי הוא ומושפעו ליהו שמורה דוקא מהבעקערוי הקשורה עם הלשכה, ובמילא בנקל יותר יהי' לו לבאר הדברים בעת התווועדות בידי ה' הטובה עליון, ובודאי ידוע גם בצתרת פtagom כ"ק מז"ח אדמור"ר, 'אי אונזערען זיבוריית טוב מעמידת שלהם'. והשיות' זיכנו ויצליה את כא"א להמשיך המשכחות דפסח על כל השנה בגלוי בחיה היי'. אגק ט כב-א.

מצה שמורה – התקשרות (ראא כתע מהמל' לפנ'ז). כ' על מצה שמורה שקנה, וצירוף תעודת הקשר. **לפלא שכנרא הא** תפשו העניין שלא לפי כוונתי **כל** וככל, כי לא דיברתי דבר ע"ד כשרות השמורה, אלא בעניין ההתקשרות התלויה באופן האמונה בנשיאנו כ"ק מז"ח אדמור"ר. וידוע סיפור כ"ק מז"ח כו' שבעת מסרו דרביה"ז, א' עיר הארץ מוס"נ געווען בפועל לא להיות נפרד מהבуш"ט בתגובה אפי' לשעה קלה, ואפי' רק למראית עין (עיין במל' – החטים ח"ב 56). ואף כי מי הוא זה ואיזהו שערב לבו לגשת להציג אפי' חלק א' מניא אלף ממדרי' רבה"ז, הנה ע"ד המובה בתניא פמ"ד אפס קצה ושמץ منهו מרוב טבו ואורו מאיר לכלות החסידים ואן"ש. יש לסימן ע"ד האמור במל' כ"ק מז"ח (שם ספ"ב) שאם בדברים כאלו צ"ל הדיבוקות כ"כ, הנה במייכלא דמהימנותא ובמייכלא דאסותא וביליל שמורים שנטגלה על כאו"א א' מבונבנ' בכבודו ובעצמו עאכ"כ. תקוותי שעכ"פ עתה מובן עד כמה שאינו שיר' כל בכנון דא כל מה שכותב על כשרות השמורה, וכן אודות ת浩כות הדברים איך שבא השמורה לידי כו' וכו', האריכות למותר. בברכה. אגק ט קג-ד.

מצה מלשכת כ"ק מז"ח – מיכלא דאסותא כו' [נתן הפ"נ ע"ד בטו ה', אזכעה"ץ לרפ"ק ולרפ"ש],acha להבשו"ט] – ייחדל להמציא – ושותאכלם – עכ"פ ד' זיתים דמייכלא דאסותא (שהוא ג'') מיכלא דמהימנותא – אמונה (בח' רג'ל, בח' בת) בהויל ובמשה עבדו ובאטפסותא שלו בכל דרא ודרא – הוא כ"ק מז"ח אדמור"ר כו' – הנאה ע"י לשכתו דוקא. יה"ר, שמכאן ולהבא יראו השגה"פ רק בעניני טוב הנוחנן"ג. ברכה. אגק ט סה-ט.

שמחתך לקלбел פ"ש ע"י אחיו הוו"ח כו' הר"י הכהן (לו"א הכהן צ) – איינו כותב כל פרטיהם מכבודו, ותקותי שגם זאת כ' יודיע לי. הש"ית יצילחו שיהיו אלו בשו"ט אודותו וגם מהשפעתו והתמסרותו לקרוב בניי לאבש"ב, כ"א בהתאם לאופנו, היהות שהחומר"ץ לכולם בשווה, אך צ"ל בהזחה המתאימה לו. בהיותו סוחר צ"ל לו זמן קבוע ללימוד, ועיקר עבודתו היא בענינים הקשורים למסחר, נתינה צדקה, להזהר מהשגת

גבול, גזילה וכו'.ומי שהם במעמד כל' קודש, כגון רב, ש"ב, מלמד או תל' ישיבה – צריים ג"כ לחת צדקה, ולהזהר מהשא"ג גניבת וכו'. עיקר עבודתם להזהר בלימה"ת ועובדת התפילה ועוד חילוקים כאלו בין סוג האנשים, אף שכ"ל, מחויבים כולם בשוה בכל המצוות. מבלי שום ביטוי שמצוה זו הוא רוצה ומתו קשה לו ורוצה לצאת י"ח במצבה אחרת. מזה מובןשמי שיש לו כשרון דבר בכלל, או ניחן בהשפעה על ידידים וחברים צ"ל עבודתו להתמסר לתעמולה (פראפאגאנדא) לעשותם היהודים לומדי תורה ומקיימי מצוות. וכך שתוועדים זאת מיהודי, ודאי שהשי"ת נתן כחوت לפועל את, ומשלם עברור זה בברכה והצלחה לצרכיו הפרטימ וצרכי משפחתו שי', והשי"ת זיכרו לבש"ט בכחן"ל. ברכת הצלחה. אגק טנד-ה. מתרגומ.

גרא לבנו הנולד ע"ש אבי הרבי (להרמ"מ ברוך) – למז"ט ולאיש"ט. הגני להביע ברכתי שהוא זוג' ש"י יגדלו בו לתלוי מ"ט מתוך הרחבה ומנוחת הנפש ומנוחת הגוף. כשהאי עה"צ כו' אזכירו ואת זוגתו ואת הרך הנימול ש"י לבריאות הנוכנה ולטוב גו"ה. ויה"ר מהשי"ת, שיכשם שגורם לי' קורת רוח וביתר .. זיכרו הש"ת לחיות בקורת רוח ונכח"ר מכל ב"ב וגם מעצמו שיחיו, הן מוצבם בגשמיות והן מוצבם ברוחניות, ויזכה לשער תמיד אך טוב וחסיד. ברכת מז"ט. אגק וקח-ט.

נברך באיזה אופן לכוון הקישור פנימי בין נשמת התל' והרב, ואיך יהיה בטוח שמאצא את הנברך (ולדעתו אפשר שיבוא קשר פנימי זה דוקא לאחר שי"י קשור חיצוני) – בנגע לאחריות – גדולה מזו רואים בכל יו"י, בעניני שידוכים, SMBR בזוהר (א-ב) שנשימת הבעל והאשה הונחצאי נשמה אחת, ובירידתה נחלבשה לחצאיין, זו בגוף הבעל וזו בגוף האשאה, ומובן שהתחדשות ב' חצאי נשמה א' שבלא זה פלא גופה הוא, אחריות עוד גדולה מאשר קירוב נשמה פרטית לנשימתה הכללית, ובכ"ז נעשים שיזוכים בכ"י. ע"כ צ"ל שהשי"ת הוא המנהיג העולם ומשגיח בו בהשגה"פ, וכשעוואה האדם כל המוטל עליו ע"פ תורה מסיעים בידו מלמע' ומוליכים אותו למחווז חפצו ולמטרתו הוא. וה"ה בקשר בין תל' לרבי וחסיד לרבו. אגק י' קס-א.

הנני שונגע עם א' ממנהלי הת"ת בירושת" שזכה להיות אצל כ"ק מו"ח כו' בווען – שמע מאמורים וכו'. עליו להסביר לו שדברי צדיקים קיימים לעד, והדברים ששמעו מכ"ק מו"ח כו', קיימים גם עתה ופועלם פועלם, ובלבך שיסיר ההעה"ס אם ישנו, כדי שתהיל' ניכרת פעולתם בגלוי. אגק ו-זו-ה.

התקרחות – הוראה מפסח שני. ינסם כאלו שאר פעם לא היו אצל הרב. ינסם .. שבפו"מ ראו את הרב, ולא רק פ"א אלא פעומים רבים, אבל לא נפעל אצל דבר, כך, שלאמתו של דבר לא היו אצל הרב אף פעם, ז'י האבן ניט דערערט', ורק נדמה להם שראו את הרב... וכיון שכן, יכולם להשוו שעכשו כבר אבוד. ע"ז באה ההוראה מפ"ש – שגם אלה שלא הקרויבו פסהה ראשון, ואפי' אם הסיבה היא באשמתם ('לכם'), יכולים לתקן את העבר ע"י הקרבת פ"ש, ועד"ז בנדו"ד, שgam אלה שע"ז לא הייתה אצל הכרה והרגשה כו' יכולם מכאן ולהבא להכיר ולהרגיש (דערערן), ועי"ז לתקן גם את העבר. משיק מוצאי פ"ש השי"ת ס"ג. [הוזעץ]: להוסיף שבדורנו, ובמיוחד דור הצעירים שלאחר ג' תמוז – הנה בענין פ"ש מתחייב גם מי שנה' ב' מ' בין פ"ר לפ"ש!].

'אג'ש' – והקשר בינוינה'

מטרות דרכי התפידות ומטרת התפידות (ש. אדרוי"ר מהר"ש את אביו אדרהצ"צ, ויענהו) – 'דרכי החסידות' – שכ' החסידים יהיו כמשפחה א', ע"פ תורה, באהבה; 'חסידות' – חיות, להכנס חיות ולהair את הכל, גם את הלא טוב', שיכירו את הרע האישי כמותו שהוא, כדי לתקן. הי"י כ"ד טבת.

להחדר באג'ש הרעינו שכולנו חלקיים מקומה שלימה אחת (להר"א פארין), וכשהא' רוצה לעשות 'שבת פאר זיך' אין התוצאה שמקבלים חלק יותר גדול מהלוויין ושורר הבר וכבוד יותר גדול בעוה"ז הגשמי, וביותר בעוה"ז החומריא, אלאADRVA. וא"א שחלק א' מקומה שלימה יהי כדבעי ובתוספת, בה בשעה שהוא משתדל ארוייס צוחגן בא צוועיטען חלק, או עכ"פ שלא להניחו למקומו השיך אליו. שיטה כזו מביאה לקלקלים הן מצד החבון מوطעה הנ"ל, והן מצד החפazon והסודיות הבלתי רצויים כלל וכלל, ועייג'כ באג'ש סל"א... ברכה לבריאות הנוכנה לו ולכב"ב שי' – המכח להבש"ט בכחן"ל. אגק טט-ל.

אנ"ש – געוווארענע אונ' געבאָרענע – כנראה שמיואש בעצמו בעיקר שלדעתו אין אנ"ש מקריבין אותו, וכנראה אין משתדלין כפי הדריש לטובתו. – אני נכנס בהסיבה זהה, ובכל אופן זהו היפך כוונת נשירבוּה"ק שדרשו בכל תוקף האחדות בין אנ"ש שי', ועאכ"ו כ' לאלו שאינם געבאָרענע ונעשה געוווארענע חסידים. כיוזע המשל (במדבר פ"ח ב) כשצבי מסתפה לעדר השיות שצרייך לקרו בו יותר מהשיות הנמצאות. האריכות למותר. אגק ז קפז-ח.

הצלהת אנ"ש תלוי שיסכימו להאמנת שאין הם קאנקורענטין אלא מסיעים איש לרעהו. אבל כל כמה שאי"ז ניכר בפועל ובמעשה, הרי מקלקלים הצינורות וההשעות, וע"פ מא' הצע"צ א.ב. אחדות ברכה כו'. אגק ח רסה. [וראה מדור בני ישראל: מחלוקת, ועוד ובהמצוין שם].

טירין חשיבות אסיפת אנ"ש ופעולות ממשיות: אגק ג שט. ראה במדור מוסדות חב"ד באה"ק, אגוח"ה, התמסרות אמיתייה

פגישותיו עם אנ"ש וועלן אפֿרִישָׁן צוֹר מַחְצֶבֶת, ודאי יודע שכמה מאן"ש הפליטים שי הגיעו לדערראייט, ונפגש עמהם ומשתתרף גם בהתוועדות הסידותית, הש"ית יצלילחו שזה ייחדו (אפרישן) ויזיכרו על צור מהצابتו ושיכירו בו איז דא גיט אחסיד דכ"ק מו"ח אדמו"ר או אחסיד שער מהונד'. אגק ז שמה.

בד"כ נמנה בין אנשי חב"ד (כ' ר' פ' מהיזו) – לפלא על ביטוי כזה. מהו"ע 'בדרך כלל' בשעה שמתפקידו האדם לעשות מעשים בפועל. מוכן מעצמו שהזהו בדרך פרט. בודאי גם משתתרף בשיעורי תוו"ח חב"ד, נוסף על מה שלומד בפ"ע (ומוכן בנוסף לשיעורים בנגלה), וכן משתתרף בעסקנות ציבורית בכרם חב"ד, שכחן"ל כלים וצינור להמשך המצרך לאדם וב"ב בגו"ר. צרייך הי' לחפש אופנים להיות מ'תמכין דאוריתא' במנונו כפי יכלתו, וגם ע"י טרחה בגנוו במוסדות הנושאים שם כ"ק מו"ח אדמו"ר כו' – רשות אهل"י אשר באJECT"ו. וגדול זכות זה למלאות משאלות לבבו וללב זוג' שי', שתה"י להם האפשרות לחתוך לא רק בה'ושננתם לבנייך אלו התל", אלא כפשוטו ממש, כפסרז"ל אין מקרה יוצא מידי פשוטו. מוכן שלכל דבר צ'ל אחיזה גם בדרכי הטבע, במילא צרייך לשאול ולמלאות כהורות רופאים מומחים במקצוע זה, והש"ית יצלילחו לבש"ט בכחן"ל. מחייב לבשו"ט. אגק ח שמו-ז.

קנאה' דקדושה – יתחזק וישתדל להשפיע על סביבתו [כ' ר' פ' מדברי ימי חייו, מה שעבר עליו, ועתה נמצא ב... איזה שנים. מוסף שבימי נודיו נפגש עם אנ"ש וקנא בהם, שבכ"מ בואם מתנהגים בהנחותם כאילו הם بد"א של עצמן]. להעיר ב' נקודות: (א) בכ"ד יש להביא סיווע בעבודת הש"ית, וה"ה במדת הקנאה, אף שבכל היא מדת מגונה, בכ"ז קנאה דקדושה – 'קנאת סופרים תרבה חכמה', ובא' ל' ה"ז נשאר דבר מגונה. לכן תקוותי שגם יהי הרגש זה להרבות בחיזוק עצמו בענייני תומ"ץ ודוקא בהידור. (ב) כ' שאן"ש הולכים בדרכם הקבועה, והרי ייחד ע"ז פועלים בהתאם להוראות נשיה"ק להשפיע על הסביבה לקרבה ליהדות לתומ"ץ. כי בכיה"ז, ובפרט בזמןנו, אפשר רק א' משתי פנים: להיות משפייע או מושפע. ואף שהבא למקום חדש, אפשר למצוא כמה טענות בקשרי עבודה זו כו', הרי מכל התירוצים לא תבוא עבודה בפועל, וכיון שכלי ישראל מאמינים בנ"מ בהשגה"פ, במילא יוזדים ש'מה' מצעדיג גבר כוננו' וההשגה"פ הביאتهم למקום פלוני בזמן פלוני, בודאי שליחותו של מקום היא להאריך הסבירה, בנ"מ ותו"א, וכיון שאין הקב"ה בא בטרונייא עם בריאותיו, במילא ניתנו לו ג"כ כחות להז, ואני הדבר תלוי אלא ברצונו. ככל הדברים האלה -بنגע אליו- מוכחה שישקיים א"ע (אריגנווארפן זיך) בעבודת החזקת היהדות בענייני פועל בסביבתו, כי אולי כל מה שעבר עליו ע"ז הוא רक הינה לתוכית זו, וידוע פסרז"ל כשלוחהים חודה של מחת פותח הקב"ה כפתחו של אלול. יה"ר שפיעולותיו אלו ימשיכו תוס' ברורה"ץ בהשיזוך שלו, שיבנו בית בישראל, בבית יהוד' אמית. ברכה להג שמחתנו ל' רבים, ומובה בס' שהוא יישמה ישראל בעשו"ו' וישראל ה' במעשי' – שמתאחדים ע"י אוריותא, כמו' הזהר (ח"ג ע,א) תלת דרגין אינון ישראל אוריותא וקוב"ה. אגק י-יא.

רשימת אנ"ש ברוסי [ליהרנ"ז]. קורת רוח מיוחדת בקבלתם, מורה על ב' נקודות עיקריות: (א) אהב"י וקשר בלתי פוסק בינויהם ובין אחינו הנמצאים ברוסי; (ב) קרוב לודאי שעי"ז עומדים עליהם בקשר (עכ"פ במחשבה), וזה מחזק כל ישראל ערביין ומעורבין זב"ז, במילא כשם שאין שליטה לההعلمויות והסתירם דמדינה הנ"ל על

הנמצאים מוחזקה לה, הרי ההתקשרות עם הנמצאים עדין במדינה הנ"ל מוספת בהם כח להתקומם ולהתחזק במועד ומצבם וממעטה שליטת הצור. ובודגמא, כשהחלק מהגוף נמצא במקום אויר צה ווז, ע"ז מגיע חיות נוסף גם לחלק הגוף הנמצא במרתף באוויר מעופש, אלא שלא צ"ל הגוף א', וזהו ע"כ מה להשוו, ובפרט כה הצור, כמובן בכ"מ בשיחות כ"ק מו"ח אדמו"ר, שהזמן ומקום אינם מגביל זהה. וראה ג"כ שיחת שמע"ץليلת בסוכה תרצ"ג, אף שם מדובר ע"ד נשיא בישראל, הרי מעין זה ישנו בכל המקורדים אליו, ובפרט כשזהו ציבור, הנה-אל כביר לא ימאס. בטח יעדמו בהתקשרות צו גם להבא, ובול"ס תהי' בזה תועלת גדולה לנמצאים שם, וגם לנמצאים כאן, כפתגם כ"ק מו"ח כו' שהקב"ה בליבט ניט קיין בע"ח כו'. אגק ומד-ה. (יא איר יב).

ଓଶିଳ୍ପ ବର୍ଚା ଲେନ୍ଦରିମ୍ (ଲର୍ନିଙ୍). מכתבי הקודמים והكون' בטח נתקבלו בעהמ. יש אצלי עג"נ מהידייה שקבלתי שידידינו הרה"ח .. שי' נאסרו, ומאז אין לי כל ידיעה. בטח משתדרים בזה כפי האפשרות, וטובו להודיעני מהנהעה בזה ומה מצב עתה, ותוקתי חזקה אשר בימי הרחמים האלה וע"פ פסה"ד דמאן דאית לי' דינא וכוי זאל זין אין חדש הרחמים, ישחררו את הנ"ל ולא הי' מזה עג"ב. אחכה לבשו"ט ממנה בכלל, ובפרט בהנ"ל. החותם בבר' כוח"ט. (הי"ק). כשישחררו את הנ"ל נא למסור להם ברכתי לכוח"ט לשנטו"מ, און אzo זי' זאלן דערמיט יווצא זין עכה"ש כולה ולא ידעו מעג"נ, ח"ו. ומסימים בטוב הנרא והנגלה. אגק ג' תמט.

ମେଣା ହଶିବୋ ଦିଯୋଧ ମତ୍ତବ୍ବ ଅନ୍ବିଷ (ଲମ୍ବତ୍ତନୀ .. ר'ג'ଛ). בمعנה .. -לחינם מתנצל על מה שכ' אליו, כי לא הי' כאן חשש קפידה וכוי' וכוי', ובכל עת הנני שבע רצון לדעת מהנהעה עם אן"ש ייחיו, כי אם הידעות טובות הנה איז גורם זה קורת רוח ושמחה וגם אם ח"ו להיפך, עכ"פ זה גופא-העמידה בקשרו מכתבים- מחזק, און מאקט קלענער דעם געפיל פון עלנקיט וונמיכת הרוח. ויזוע המבו' בכמה ס', שא' אם א"א לעזר בגש', הרי עכ"פ מהש' טובה ואיזחולים טובים של א' מישראל לחברו עניין הו. וכיודע ג"כ המעליה כشمמשיכים בעולם הדיבור בגלוי מעלה רעהו והחדרו בהמצטרך לו, שהזו פועל, אם תיכף אם לאח"ז, בהקלת מצבו (עי' הב' - במשל של הרה"ה מפאריטש המובה בתהימים ח"ב ונדפס בקובץ מל' א' ע' כ). וכיודע שהבעש' השתדל לגורום שאנשים פשוטים ידברו טוב איש על רעהו וע"ז היו נמתקים הדינים. הפ"נ אקרא בהיכל כ"ק מו"ח אדמו"ר ה'כ"מ שנכנסים שם לנtinyת פדיונות ולהיחיות, וכן בשעת הכוشر ע"צ כ"ק מו"ח כו'. וצדיק מברך והשיית' ממלא ברכות צדיק, דاشתכח בהאי עלמא יתר מבחויה, על מילואן. אגק ג' תב.

ଲମ୍ବତ୍ତନୀ ଲେନ୍ଦରୋ କ୍ରାବ ଅତ ହୋ'ଟ କୋ... (להר"ן הכהן) - יש לו כמה נסיוונות ומתאבק קשה, علينا לקיים הצעויי' והלכת בדרכיו (י"א שהוא מדורייתא), ומה הקב"ה - ע"פ המדרש- מתעסק בazzi שבאו לעדרו ביחד ובשים לב יותר על עסקו עםשה וככש שבעדר, אף עליינו להלוך בדרך זו כਮובן... ברכה לבריאות נוכנה, ולבש"ט הן בכלל והן בפרט. אגק ט קלט.

ନର୍ବବା ଗବୁଳମ୍ ବେଳମ୍ - କ'ି - ଏକ ମତ୍ତବ୍ବ ବେଳମ୍ [מונטראיאל. המוסד הנק' ישיבה; שיפור ע"פ התורה בלימודה והתוועדיות בהנחת הרפ"מ] (לאג'ש והת' מונטראיאל)نعم לקביל פ'ש ע"י הרה"ח כו' הרב ציש"ט שדר' שביבר ע"פ בקשתי גם בבית כהה, ואח"כ ע"י נסעים לכאנ' ליום ההילולא דכ"ק מו"ח אדמו"ר כו'. חזוה תקיעא מסטרא דא על כללות הפ"ש שת'ל נתרבה גבולם - כ"י, ובכ"י תקיעא מסטרא דא על המצב בוגע לאירוע. גם אם הי' המצב מקדם- לא זה התחילה והכוונה, כי פסק התורה שצ"ל מעליון בקודש, ובפרט עפ'מרז'ל כל מי שליא נבנה בהיהם'ק בימיו כאילו כו', ובפרט כבאיור כ"ק מו"ח כו' במשל שرك כשותלים במישור אפשר להשאר על מכונו, אך כשמטפים על הר משופע ביוהר, יש רק ב' דרכיהם: לטפס ולעלות מעלה או ח"ו לרדת מטה... ମୋସଦ ନକ' ଯଶିବା: למרות כל הזירוז וההשתדרות ה"ה במצב דתלית (ובאמריקה הכתירו זאת כישיבה קטנה), אף שכמה אברכים הוכרזו להישאר שם, לא עורר זה כנראה את ההנחה כלל וכלל לעמוד ולעשות המוסד מתאים לשמו שנק' ע"י נשיאנו - ישיבה. ונק' ג' כ' ישיבת תוו'ת, ובכבר מבואר בכמה שיחות ומאמ' ענינו דתמים, שצ"ל הלימוד, והעיקר השגחה באופן מתאים לזה, ועד כמה רוחקה המציגות לא רק מהטוב, אלא אף' מהנכון - רואים על אחר ... ଶିଫ୍ର ଉ"ପ התורה בלימודה

התוועדיות בהנחת הרפ"ם ומכוון שאסתכל באוריתא וברא עולם, הן עולם הגadol והן – הקטן זה האדם, הרי כל תיקון באדם צ"ל קשור ג"כ בתורה, לכן בודאי יוסיפו בשיעורי לימוד בתחום "ג' ובתחום "ה" הן ברבים והן ביחד יכול להזכיר התוועדיות, והרי הרה"ח כו' (-וכו) הר' פרץ שי מוצקין שעמם יכול להזכיר רוב זמנו לעניינים אלו והם יקילו מעליו טרדותיו בצרפת גשmitt והוא יכול מעלייהם (עכ"פ ישתדל בהה) טרדותייהם בצרפת רוחנית. ויה"ר כו' שע"פ מה שנתדבר בתהווועדיות דיווהה"ל הד' מיום ההסתלקות, שאף שהיו ג' שנים ערלים ובשנה הד' רק בענייני קדושה מצ"ע, הנה בשנה הה' יתוסף במחנים ובחד"א דכאו"א – תבאותם, הן דשדה והן דכרם, וכמבואר בכ"מ בד"ה, ויהי' כסויים הכל אני ה"א ופרש"י – המבטיחה על כך ונאמן לשומר הבטהתי, ואלקיכם – כחכם וחיותיכם, בכ"ז. מחהה לבשו"ט בהקדם וمبرכם בהצלחה מופלגה בכחן"ל, הן בעניינים הכללים והן בהפרטים, שהיא בהא תלייא. אג' ח קפו-ז.

אג'תמן חשיבות עדת אן"ש (שאלותו על פרשי מנהיגים כו') – ידוע מא' הווזר (העתק באגה"ק) דכל קושיא מסטרא כו', וזהו בנוסף למאמר הידוע סתם מקשן כו' (בשם המפתחות חווות יאיר, עתה אינו תח"י), ובנדוו"ד, ראיינו במוחש, שהמקשים, קושייתם היא לאחר החלטה לגלוות אי-шибיעות רצון (או עוד יותר גורעו מזה) ומהפכים ענין במה לתלות זאת. וכシיחרץ פרט א', טרידם לחפש אחריו 'עוולה' ואمثالה אחרה ('אמתלא' – 'אמת-לא'). כシיחי' בהחלט אצל אן"ש, ואצל אלו שלהם השפעה בסביבתם בפרט, שלובאוויטש הוא טוב, ויהי' זה בתוקף – לכח"פ כמו אי-шибיעות-רצון דהנ"ל, הר' אף' מעט אור דזהה הרבה חושך; משא"כ כשרואים אצל אן"ש חלישות ונMICת רוח ועניות שלא במקומה, שהוא גורם להגבאה ונפיחת רוח של המגדים... אג' יא-ז.

מתלונן שנפל בערד מצבו הקונס [רואים בו מזקיי אן"ש ואינו מרגיש כד. מחש' המבלבולות] נודע פתגם כ"ק מו"ח כו' בשם אביו כו' טוביה פעהלה א' מאף אנחות, ומלוי לדון באם אמרת הדבר או דמיון ומעצת הקלוגינקער להחילישו מעבודתו, אינני רואה שום תועלת בהאנחות. יוסיף אומץ בעבודתו בחינוך הכהן (זהו בנוגע להשפעה על הזולות), וយוסיף אומץ בליה"ח (לענין אפטער מיט ואריםקייט וחיות), ואם מתקשה בהוספה חיות בלבד בודד, בטח ימצא במחנו חברותא, ויגעת ומצאת תאמין. ובפרט שיש לכא"א מאתנו סיוע دق"ק מו"ח כו' שם"ג על הפצת לי"ח בכל המדינות ובכל המקומות ובכל סוגי האנשים. מ"ש שעליו לנحوו צוקני אן"ש אף שיזע מעומ"צ ואינו שיק לך, כיון שזויה דרישת מקומו והאנשים – ידוע מרז"ל (ב"ק צבב) חברך קרייך חמרא אוכפא לגביך מוש, עאכו"כ אם אמרי אינשי בענין של עלי', ויתאם בכל כחוינו להתאים למה שאומרים עליו, וגם זו היא ההבטחה דיגעת ומצאת תאמין. בעניין מה' המבלבולות – עצה הייעצה מרבותינו נשאיינו, שייה' קבועים במוחו אותיות התורה ללמדם בע"פ, בנגלה ובחסידות, ובטה יודע ג"כ כמה פ' משלניות ותניא בע"פ; זה וועט ארויסשטופען מה שאי"צ להיות. נהנית שביום ההילולא דבר לפני התלה' מעניינה דיויא, בטח מתכוין להביאם לענני פועל במצבות מעשיות, הש"ית יצילחו בגו"ר ובפרט נחת מילידיו שי'. אג' הרלה.

אינו עומד בקשר עם אן"ש [מו"ט להולדת בתו, יה"ר – לתומםע"ט. מנהגו לאחל גם לבת (אדנ"ע), ע"פ מרז"ל נשים במאי זכיין כו']. מ"ש הסיבות שאנו עומד בקשר עם אן"ש, אף את"ל שצדקות, ה"ז נוגע רק לשכר ועונש, אבל כל הבא ע"י דיבוק חברים ולהיות בין הסידים, אינו מתרמא ע"י הצדקות, וכל יום שעובר,ומי יאמר שבזע, חדש, שנה, וגם שבזע דשנים, ה"ז אבידה שאינה חזרת, והימים הללו השרים ולא שלמים. האריכות למותר. וממ"נ אם יפועל – יספק בשורות דלעיל, ובאמת אין מועיל, מה יועיל אם נכתב עוד עמוד, כיון שאי"ז תליי אלא ברכzon, כי היכלה ביזו. הש"ית יזכה שבהקדם ירגיש מה שחסר לו, וכ��פתגם שז"ע הוא התחלת התקון. בברכה כו'. אג' ורמט-ג.

שלום בין אן"ש באה"ק. אין מטבי לחת מוסר ובפרט להנמצאים בארץ אשר עניינו הוו"א גו', במילא, אם רוצים ואם לא – אין עליהם שר כ"א הקב"ה בכבודו ובעצמו. בכ"ז ההכרח לא יגונה, ועכ"פ בקיצור: אם ברצוננו או שלא, אנו ממלאי מקום דחסידי חב"ד בדורות שלפנינו ולפנינו עד דור דיעה דחסידי כ"ק כו' אדה"ז מייסד תורה חב"ד, ודור אחר דור סללו הדרך עבורנו. לא נשאר אלא להשלים ה'פכים קתנים',

ולאידך, מוטלת עלינו החובה לסייע הבירורים בעקבות דמשיחא, ולהמשיך גילוי מ"צ למטה מי"ט בעזה"ז הגשמי. והנה, אפי' בתבוננות קלה יאחו ציל ורעדת, שככל הענינים הנוראים בדוחז'ל בעניני משיח והגלוים, ובפרט ע"פ המבוואר בד"ח – כ"ז תליי בעבודתנו אנו, ואחכ"ז, שפילט מען זיך... כ"א חושב וועגן זינגע ענינים... מובן מפנימיות טענותם, וכדי לא לבוא לטעות, תאר לעצמו שכשחבירו טווען נגדו טענותיכו, איך הי' מכבלם? במילא, ע"פ פסק ד"ת דכמים הפניים כו', יש לשער שגם אצל חביריהם מתקבלים מענותיהם באופן זה עצמו. יש להאריך בהז, ואם היו ממשיכאים להם את המגיד מדורנאה בטח הי' ממצויא ג"כ משל המתאים ואולי הי' מתתקבל. חביל על זמנם זומני על טענות וSKU"ט מעין זה. העיקר – כל רגע בזמןנו יקר במאד, וכשambilזים על מו"מ ופלפלרים שביניהם וחבריהם – ווער פאר וועמען האט ניט יוצא געווען, ומײ' מהם גדול בתורה ועובדת גэм"ח – איני יודע מי ירוועה מכל השקו"ט. לפועל, יגשו לעובדה בפו"מ, אם אין ברירה אחרת, יחליטו בעצם שהם הם הצדוקים ב-100%, אבל כיון שנתקאנכו באור החסידות, הרי חנעם הש"ית בחוש דמס"נ כ"א לטובת חבירו, ובמיילא מעבירו על מידותיהם ויעשו הכל לטובת חבריהם... [סליחה שאפשר ופוגעת בכבוד מישחו, אך האמת נשאראמת, הנה אם מישחו נגע מזה או לא]. ברכת הצלחה בעבה"ק זיכם הש"ית צו דערפילן לא רק בנה"א, אלא גם בשכל האנושי, שזכם הש"ית להיות מהמשיעים וმשתתפיים בעבודת כ"ק מו"ח כו' בבנין היכל חב"ד באה"ק ת"ז. בשו"ט. אגק הראפ-ב.

המגנא חבל שמחביה היהתו ליבואויטשער; להראות המשך והפתחות העבודה. בمعنى .. ת"ה על שלחו הקטע ממאמרו ע"ד .. ובשאלתו אם יש לשנות וכו'. הנה לפ"ד ב' עניינים עכ"פ:
(א) ניכרת בהכתיבתזה זהירות גדולה שלא יהי ניכר כלל שהכו' הוא ג' כ מחסידי לייבאויטש. וחייב על הטרחאה זהה, ראשית כי כבר עבר הזמן שהי' מקום לחישש אשר ע"ז שידעו את הנ' ל' יהיו קישויים בעניינו, ועתה נפק הוא, והשנית, כי כבר נודע הדבר אשר מחסידי חב"ד הוא, וא"כ ההשתדרות להעלים ללא תועלת. ואדרבה.
(ב) קורת רוח היותר גדולה של כ"ק מוו"ח אדמור' הכהן מ' הוא שהיה כל פעולותיו חייות קיימות והולכות וגדלות, ולכן כל מא' וידיעה פון א גוטן פרירינד צרייך להשאיר אצל הקורא רושם אשר העבודה הולכת ונמשכת ומתחפתה, ולא רושם של הספר להזוז. בודאי הוקל כבר לאמו תי' וילך מצבה הלוך וטוב ויהי' בידו להודיע בשו"ט בזזה. אחותום באיחול וברכה אשר הוא וככ"ב שי', כאו"א בפרט, זאלן האבן געזונטען אוון רוהיקן זומער בכ"מ שם בכל הפרטים. אג' ג' שמט.

נתיחה מאן "ש ומצתער ע"ז. הכל ביד"ש חוץ מיר"ש, היינו שא"ז תלוי אלא בידו להתקרב, ויגעת ומ匝את תאמיין, אלא שצ"ל כמחפש מטמון ואוצר הטמן בתחום התהיות הארץ שהופר בגייעה עצומה. ע"פ דברי כ"ק מו"ח כו' שעתה הוא זמן תקופה קודם ביה"מ וכל רגע יקר במאד, אין לבנות הזמן על ענייני מר"ש וחיפוש אחריו טעמים ונימוקים מפני מה המצב כך ולא טוב יותר, אלא לנצל כל רגע ורגע לעובודה בעצמו ובזולתו, ואז יראה שאין כל יסוד להמור"ש, כיון שכשמחפשים האמת מצליחים הן לעצמו והן לזרתו. ובפרט שМОבטים בהבטחת אדה"ז שבגלל המס"נ שלו, פסקו ביב"ד ש"מ שבכל עניין של תורה ויר"ש ומדות טובות תה"י יד מקושריו (דאדה"ז) והולכי בעקבותיו. על העלינו... אגב ב רפה.

לו קושיות על הנגנת חב"ד (מוצאו מגע חב"ד, רוצה להתכתב, וسام חלקו ידי בזה) – לאחרי התחלת כזו, ע"פ הගין הי' צרייך להמשיך בהשכפותו באיזה אופן ישתף בעדר חב"ד, אך במתבוקו ב' ענינים... הקושיות על הנגנת חב"ד. – ידוע מא' הזה"ק (ח"ג קכד,ב) דמסטרא דאלילנא דחיה לית תמן – לא קושיא מסטרא דרע ולא מחלוקת מרוח הטומאה, ונותב' בארכוה באגה"ק לרבה"ז סכ"ו. אם רצונו באמת להצליח בליה"ת בכלל ובליה"ח בפרט – אין זהה דרך אלא ע"י הקדמת געשה לנשמע, שבאופן כזה הי' המ"ת הכללי, ובאופן כזה הוא מ"ת שכבי" – כנוסח הברכה 'נותן התורה' ל' הרוחה – ועוז"ג תומת ישרים תנחים גוי, וא"ל כו'. הש"ת יסר ממנו את ההעלוה"ס ויכול למלמוד חורב ביר"ש וטוברה איזה צבא-

הינו מהפרושים ורוצח להיות מוקשור — ולא חסיד [מהו"ע חסיד? שורפן. קשר לתוהה"ה. למה לא מצינו תוהה"ה בדורות הקודמים? האם נמצאים מתושבי יקטרינוסלוב? גישה נכונה דהமデע לדעתן] (ולבר"א הרוגי איזקארונופול) נת' מא' וספרנו (מולדות משפט' משכיל לאיתון) ות"ח] – בטח יודע

שהגר"א ה' נק' חסיד. פשיטה שאין כוונתי - חסיד של איש פרט, או אף' איש כלל, אלא שפעם שאלו את בעל התניא מהו"ע חסיד, ענה: איש המותר על תועלת עצמו, ואף' אין גמוך מהזק לעצמו, בלבד שיביא תועלת לאחר. וזכור השואל ושאל (ה' בעה תוקף המחלוקת דאז), שרצונו לא ברא"י מתורת הנסתור, וענשו רבה"ז מגם' מפורשת (נדה יז, וא, ועי"ש בתוס') שורפם חסיד, אף' שע"ז מזיק לעצמו. **הקשר לתוה"ח והדרכות'**, בפשטות, ידוע הכלל ע"פ ש"ע: מיי' חזית דעתך סומך טפי, משא"כ תורה"ח מעמידה הדגש שתחלת העובודה צ"ל למע' מן הטו"ד בחשבון, הרי לכל בראש מהענין בטובת רעהו, ובפרט כשנזכר בהכרה העובודה שלמע' מטו"ד וחשבון – הנה אם יאהז בחשבון, אף' דקדושה, הרי, ע"פ מידתו דהקב"ה שהיא כנ"מ, ידקדו עם בעל החשבון בהנאהתו במעשהה ואפי' בדיבור ומה', כי הרהור עבירה קשים מעבירה, ואז פשוט שעס' ליענט זיך ניט' בשבללו. **ה-ש**: אם הכרח למוד חסידות, מה עשו דורות הראשונים? ואף בזמננו ישם שאינם יודעים מתחוה"ח ובכ"ז יראים ושלמים! **ת** – פשוט: העולם מתנהג בהשגה"פ בכל פרט וללא במקורה ח"ו. רואים בבע"ח, שיש אברים נחוצים לבע"ח א' ובילודם א"א להתקיים, אף' שאינם נמצאים בבע"ח אחר, מפני שהוא לאם. ולומדים מהו לגבי מין המדבר שכ"ה. וזה שלא-node לו ע"ע מליה"ח, או שהי' בדורות שלימוד זה ה' רק לייחידי סגולה, ה'ז גופאראי שנמצא בתנאים כאלו, ולא יבוא לידי נסיונות המכריים גם ידיעה זו. משא"כ לאלו שנודע ממציאות תורה"ח. ופשיטה שא"ז נכנס בפסק הרמב"ם שאפי' אותן א', וכי אמר חלק תורה שלם, קדושתה שווה לפוסוק שמע ישראל כו'. החלוקת בין בע"ח ליהודי – שרצתה הקב"ה שתהיא טובתו שלימה, ולא להכריחו בזה, ע"כ נתינה לו בחירה חופשית, ועוד – שברא יצה"ר המסביר לאדם כו"כ טעם וניסיוקים להסירו מן הדרך, ואם יש ליצה"ר עסק עם איש ירא ד', ה"ה מלביב הטעמים ונמיוקים באותיות דשו"ע. בודאי האריכות לדכתותוני' למותר. **שאלאם יש** כאן מתושבי יעקהטריננסלאו – לא-node לי. בוגר לאמי הרובנית שליט"א, טוב שיכתוב אליו (באייז לה' שהוא), ובטה כתוב לו מהידוע לה. מוסג"פ קטע שנדרפס פה בעת פטירת אבי זלה"ה. **ברך לךתמי ואשייבנו**: כיוון שהוא שליח למסורת פ"ש ממו"ח הרה"ג הגרא"ר כ"ז – ייטיב למסור פ"ש בכבוד ממני, ות"ח. הש"ית יצליחו ויזכהו עם זוגתו שי' שיגלמו בנים .. שי' לתחומע"ט מתוך הרחבת הדעת, ויוסיף אומץ בהפצת אור היהדות בסביבתו. ויה"ר – מתוך חמימות חסידותית. ברכה כו'. **ג.ב.** בראשימה בסוף ספרו ראתי כמה הוכחות ע"ד ובשאלת **המדוע ביחס לדת**. אם יכול להציגו בספריו שלרי' שליח הרה"ת' מרראש, והגישה בשאלת זו מכאייה. ואף' החדרים הדנים בזה, הרי הס"ה מתעמלותם הוא שהיו כמה מגדולי ישראל שהיתה להם ידיעה גדולה במדוע, ועד כמה המדוע נחוץ למסורת ישראל (כמו בהל' קדחה"ח, טריפות, וכו'), בה בשעה שהגישה צ"ל להיפך למורי, שלמדע אין כל יסוד מבלי אמונה, וכמה מאנשי מדע היו תועים בדרכי החיים לולי אחיזתם בזה כו' וככ'ו. אגק ז רעז-ט.

נסיעה לרבי

נסיעה לכאנ. לדעתינו, ההשגהה העליונה הביאתו לאוסטרלי' להAIR אוRH הדא"ח שם, יעבד בזה עכ"פ במקצת, ואח"כ יחפש 'געשמאקע' UBODOT. הסתפקותו באם נוגע הדברים (דא"ח) להזולת באמת (לכן אויל' יפסיק בהה) – ח"ו. ידוע שצדקה אף' שלא לשמה מהי' את העני, ואפי' כשלא מתכוון וכו'. אגק ד תקן.

רוצחה לבוא לרבי מירושלים עיה"ק. מוכרhani לגלות דעתך שא"ז נראה לי. הטעם: הש"ית זיכהו שקבע מושבו בארץ אשר עיני ה"א גו', ובזה גופא בירושלים עיה"ק המקודשת מכל א", והרי רבכו הספיקות והפקופוקים בענין נסיעה מהה"ק ת"ו, ובעה"ק ת"ו יכול להמשיך אוrh ה' בעזה"ז הגשמי, להשתדל בהפצת מעינות הבהיר"ט כו', וביחוד של רבה"ז והבאים אחריו – באה"ק, שם נחוץ זה ביתר. ומיום ליום מתגברת הנחיצות בזה, כיוון שגם החושך הולך ומתתרבה ר"ל. ובשעה צזו רוצה לעזוב מקומו און זוכען גליקען' (אושר). הש"ית יברכו באויוש"ט ובריאות, יעמוד חזק על משמרתו לנצל כל הזדמנויות וכל עניין להיזוק האמונה, לרווחם קרון ישראל סבא ולהפין אווה"ח תורה מנהגי והוראות' בכ"מ ובכל סוג שידוע מוגעת. אגק ה שכח.

נסיעתו לכאנ (מחפש לLOTOT האמצעים כו') (לר"ש יעקבובי) – אינני רואה תועלת כ"כ בזה, והיפכו בהעדר העובודה במקומו עתה, בכל אופן, גדול יותר. בפרט שזהו תועלת

הרבים זהו – דהיינו, כי כר נרחב להפצת חב"ד הדרוכותי ומנהגי באקה"ז. ופעמים ביזה העובדים בזה והמסוגלים לזה, ובפרט כאלו שכרת התהילו בעובדה והצליחו במידה השווה. ובל"ס, נסייתו למשך זמן רישומה יהי ניכר בהעדר העבודה. ואפי' הטירדות בהכנה לנסיעה ג"כ יפעלו בכיוון זה. בנוסף, זוג'ת', אף אם תסכים יהי זה בע"כ עכ"פ למחצה, אפי' אם לא הי' בזה שאלת האמצעים, בפרט כמשמעות הגשמי אינו בהרחה, והוצאות הנסיעה – הלו ושוב – הם כמה מאות לירות. והרי רובא דרובה דהספיקות שלו אפשר לברר בכתב. ואף אם גם ישאר חלק או ענינים שקשה להעלותם עה"כ, ישקיע א"ע (ארינויווארפן זיך) בעבודת הפצה"מ, והשאר על מקומו יבוא בשלום. האריכות אך למותר. והרי כ"י ואפי' רגע – יקרים, כיון שימושים ובאים ימים אשר תאמר כו' (שבת קנאב ברש"י. רמב"ם הל' תשובה וסוף הל' מלכים וכו' ואכם"ל). וכשימלא זמנו – הפנו מתפילה ושיעוריו בתורה והנחת הבית – בעובדה הנ"ל, הנה ישmach בחלקו היפה שזיכרו הש"ת. אגק י' רצוי.

נסיעה לכאנן (מאה"ק, תשט"ו) – אין הזומג' לה כליל, בשעה שבאהקה"ז ישנה עבודה רבה כ"כ, והתהילו בזה רק במקצת מן המקצת, וכל يوم שעובר היא אבדה שאינה חוזרת, ובפרט בענין הפצת ס' חסידות, והעיקר הפצת הדרוכותי ומנהגי, שבענין האחרון נראה לא התהילו עדין כדבעי.... אגק י' רפה.

תנאים בנסיעה לרבי לתשיי, בפרט לשנת הקהיל: המענה מכוכ"כ שנים (מיוסד על שו"ע, ולא שייך שינוי משנה לשנה, התורה לא תהא מוחלפת), ותוכנו אך ורק בתנאים דלהלן: לכל לרשות – שלא תגרע מעבודתו בקודש (מוסד עטה"ק, או מוסד הכהן) לטובת הרבים כו'; וכן – לא ליכנס לחובות (ל"י רז"ל (ובשו"ע רבה"ז): "עשה שבתקח חול ואל תצטרך לבירור"), עאכו"כ חובות גדולים שמסופק באם יכול לפרטם. ואם ברור שיוכל לפרט שעוזר לו במנוחה"ג (מצד עבד לוה לאיש מלאה) – ישאל רב מורה הוראה (בפרט שבודאי קיים עשה לך רב'); לאחר נישואין – צ"ל בהסתמת זוגתו, ועאכו"כ נסיעת אשה צ"ל בהסתמת בעלה ('אשה כשרה עושה רצון בעליה); בניים ובנות – בהתאם לחייב את אביך ואת אמך', מכיוון שהם מהנכדים אותם ברוח החותם"צ, פשטוט שכבודם אינם בסתרה ח"ו, לכבוד המקומות, ואם מקום לספק – ישאלו רב מורה הוראה כו'; תושבי אה"ק – לכל לראש יש לקבל היתר מרוב מורה הוראה הדר באה"ק ויודע ומרגישי יוקר דאה"ק [כאמור, המענה כבר ניתן בעבר, ואין מקום לאיומים כו']. ויה"ר שלא יצטרכו לזה – ביאת מ"צ בק"מ כו'. שיחק אדר"ה אלול מז סכ"א.

נסעה לרבי (במטוס, אני). לדעתינו כדי שישדר נסיעתו באופן שייהי כאן ביום ההילולא י"ד שבט הבע"ל, ובמילא האפשרות לבוא אני' ואין הכרח לטוס. ויתן הש"ת שתהי' נסיעתו בהצלחה בנו"ר. ברכת הצלחה ונחת הסידי מכיו"ח. אגק הקטו.

אל יסע לכאנן (לרש"י זיין) – נהנית מתוכן דיבورو עם הר' כשר שי', כי כ"ה גם דעתך – יחס שלילי להצעה לנסוע לכאנן. בודאי ידועה לו פרטומת הזולת הנוהגה במדינה זו, שלצערנו הנadol חדרה גם לאלה של תורה כו', ולא רק בתמכוון דאוריתא, אלא גם כו', ואשרי האש שביבלו להשתמט מזה, אף' אם יהי שב ואל תעשה. עאכו"כ שיכול להחליף המרצ' והזמן דהנ"ל לענייני תועלת הרבים, בפרט באלה ש"ת, וכחלקו היפה דכת"ר, שזיכרו בזה מה"ש. אף גם אם מבטחים שישמרו מצורה מופרזת דפרסומת, הנה ברובה דרובה א"א לקיים הבהירה, כי אתית לקרתא אולת בנימוסא, ואם מלאכים ממש אכלו ממש מטעם זה – עאכו"כ בנ"א וכו'. וזהו טעם נוספת על בזבוז המרצ' והזמן והבריאות והעצבים (נייעוווין) במידה גדולה, כמו שרואים בחוש בהמבקרים כאן בשליחות, איזה שתהה. ועוד כמה טעמי לחו"ד הנ"ל בהצעה, והתוועלת הגשמית לאנטיק' התל"י וכיו"ב, שא"א שתבוא ע"י אלו שכבר נמצאים כאן, והמשדרים הרבים – לדעתינו מסופקת ביותר ובויתר... ג.ב. מסיבה נתעכט המכ'. אם ביקר הרבה גאלד שי'. נהנית מואפן דיבورو ע"ד כת"ר שי'. ע"ד הנסעה דיבר כבדך אגב, ושאי"ז עני מפלגה כ"א כבוד התורה כו'. עניתו במעשה שהי' לפני שנה ויתר שישיבת תות'ת כאן רצתה להזמין את כת"ר לביקור איזה חדשם, ודעתינו היהת בשלילה, כי אינו מתאים להבריאות. ענה שא"כ ישאלו חוות"ד רופא, וחזרתי על דברי ודעתינו. אגק ט רנו-ז.

יחידות

יחידות הראשונה. החסיד ר' הענדל: יזוע לכל החסידים אשר היחידות הא' הייתה העברת הערלה. וואס ניט וואס – מעරלת הלב נפטרו. היוי' יג אלול.

גדולי חסידי אד"ז:]יחידות: קלאר, אפגעשטעלט, פאר-איינציגט (מקורות: שקלים פ"ז מ"ב; יבמות סב,א; ב"ר פ"כ). הינו, לברר מצבו (קלאר); לקבוע אופן עובdotו בפ"מ ולקרב המידות (אפגעשטעלט); להתקשר בהתחדשות גמורה, למסור עצמו, איבערגעבן זיך מיט אלע רצונות (פאראיינציגט). היוי' יי אלול.

שאגן הכהנה ליחידות הראשונה (במיוחד -בטל רצון- אצל בעל שכל) (לר"ץ ליברמן) – הנה לאו בפירוש איתמר, אבל לפענ"ד ברור, שМОבן אחריו ביאור הענין. וב"ק מו"ח אד"ש (הוועתק בהיוי' ע' פ) **שכלל ג' סעיפים**: בירור מצבו של הנכנס, קביעות אופן עובdotו, התקשרות במסירה ונתינה, עי"ש. והנה כ"ז צ"ל לא מן השפה ולחויז, כ"א באמת לאמתו, צרייך שיילி מוכשר לקבל כהן"ל וכלי רואי (פארדיינט) לקבל כהן"ל. כל כמה שתתגדל המדרי שאלי הגיע בכחות עצמו יגדל ג"כ מה שמקבל ביחסות (ואפשר גם מה שנותנים לו ביחסות. כי נראה אשר מלבד מקרים בוודאים שנתנו ביחסות שלא בערך לכלי הנכנס למגרי, ולדוגמא אפ"ל ריח"ז ליפעלער, הנה ע"ד הרגיל ניתן שלא בערך של מקבל זה. וע"ד חילוק מקיר דלבוש ובייה). וכמה מן הקושי לבעל שכל לפועל בעצמו שהוא מוסר ונוטן א"ע שלא ע"פ שכל, כי אין טעם למס'ג בשכל להוראות פ', או לבעל רצון תקיף לבא למדרי' בטל רצונך ולא רק עשה רצונך כו'. וכל הגודל גדול בזה, יותר קשה עליו ההכנה. אגק ב שיד-טו (יא אד"ש תש"ח).

הగROLAH לנסיעה לרבי

הדרך הנכונה בהגROLAH לנסיעה לכאנן (לר"ג הכהן) - נהניתו שצירף רשי' המשתתפים, ומכתבו נראה שהוא חבר ועד ההגROLAH – בטח ימצא האותיות המתאימות להסביר לכל המשתתפים, כי – לכאו' ע"פ שו"ע (חו"מ חז"ג), הגROLAH בכוון דא, בה הזוכה מרוויחה דבר השווה סכום גדול בהרבה مما ששלים בעד השתתפותו, יש בזה חשש דאסמכתה באופן דלא קנייא. וע"כ צ"ל שבנדוי"ד – כל המשתתפים הסכימו בלבב שלם להקנות מעותיהם בלי כל שיור, וכדי שלא יהיה גם חשש דחיש – טוב יהיו שזה הזוכה יתחשב כשליה דכל המשתתפים, ששלווחו ש"א כמוותו, במילא בניסיעת הזוכה הרי, במידה ידועה, כאנו"א מהם נושא. והנה אף את"ל שבין אותן המשתתפים אפשר להיות גם כזו החפץ לנסוע מסיבה צדית, עכ"פ בטוח הדבר שרובם כוונתם להיות עהצה"ק, להתראות וכו', ובמילא למרות שזוכה רק אחד בהנסיעה, הנה על כל המשתתפים לעשות הנקנות המתאימות כאילו הם היו הנושאים. והרי קודם הילוך על ציון של צדיק, ובפרט איש כללי וביחוד נשיא ישראל, צ"ל ההכנה בכל ה' עניינים הנזול' במא' ההשתתפות לאדהאם"צ, ומהאיימים לנרגן ח"י של נפש כ"א מישראל. ויה"ר שכחן"ל יביא להזוה והתעוררות בפועל במחדו"מ, מתאים לרצון נשיאנו כ"ק מוח"ח אדמור"ר כו'. כבוק' אוצקיrho עהצה"ק גם מהשאלה ומענה ששלחה לקונסול. הש"ית ינוחו בדרך הטובה לפניו, בטוב הנהוה"ג, בגו"ר. בברכה. אגק יי' רסד.

בחזרתם - פ"ש בvikorum אצל אן"ש

ג'תתקין מדות מהמקומות בדרכו חוזה לאה"ק מביקورو אצל כ"ק אד"ש (לר"א וולף). מאשר הנסי קב' המברקים ממיקומותם עבר-, והמל' מאנטווערפען, ואחכה להמשך בשורות הטובות גם מאה"ק ת"ו, ובודאי לモותר לכפלו עוה"פ בקשתי לבקר במושבות אן"ש שי' ומוסדותתו ולמסור פ"ש שמחה מכאן בציירוף נקודות המתאימות מדברי התעירות, ויזכהו ויצליךו הש"ית להודיע ג"כ פ"ש שמחה ומפורתת מכל המקומות שיבקר, וזה יוסיף ג"כ בברכת הש"ית בעניינו הפרטים שיוכל גם בזה לבשר טובות. לפלא שאינו כו' פרטם מהשיהה שלו עם עסקני הציבור בערים שעבר, בלונדון רוטרדם, ואולי ימלא עד"ז במכתביו הבאים. בבר' הצלחה בעובdotו בקדиш, המהכה לבשו"ט ומפורות[*בדרכו חוזה לאה"ק מביקورو אצל כ"ק אד"ש במשך חדש תש"י]. אגק יב צב.

ג'תתקין הביקור במוסדות ומוסבות אן"ש ומסירת פ"ש מכאנן (לר"א וולף). בمعنى .. ת"ח על הפ"ש, אף כי בקיצור מאשר ביקר במוסדות ומוסבות אן"ש אשר באה"ק ת"ו ומסר פ"ש מכאן וכו', ויה"ר שהדברים יפעלו בהשומעים (ובד"מ, יפלו כ"פ ככה בהמשיע) ויביאו לפועל והוא העיקר בחיה היוי' במשך שאר ימו"ש, ומהనכוון הי' שיבקרו האורחים שהיו כאן כולם או עכ"פ חלק מהם בכל סניפי נשובנ"ח למען לעודדם ולעורם בהחזקת פעולותיהם ובהרחבתם, והזקה לתעומלה שאינה חוזרת ריקם...>.

בודאי עושים הכנות הדורשות לנצל ימי יט"כ ונור חמישי דחנוכה באופן הכוי טוב, ווידיע בפרטיות המתאימה. בבר' חגה"ג. אגק יב קמא.

[ג'תתקפ] **בון מההתוצאות ומפ"ש שמסדו האורחיהם** (הגדרת 'דברים בטלים'); ברכה לנכדיו שנפנסטו **לחדר** (ליר"נ הכהן).نعم לי לקבל מכל מודיע מהתบทה הביריאות, ויה"ר שליך מטוב יותר טוב. לפלא שאיןנו כו' בפרטיות אם פעלנו באיזה כיוון שהוא, הפ"ש והדבורים שבטה מסרנו האורחיהם דאה"ק ת"ו בחזירותם. וכמו בתרומות כ"פ וגם בש"ק מברכין זה העבר, אשר דברים בטלים אין פירושם דוקא כshedברים ע"ד עניינים בטלים, אלא גם כפשותו שם מדברים לאיזה כוונה ותכלית, ואין הכוונה והתכלית בהם לפועל, במילא נעשים הדברים דברים בטלים, והרי הכוונה והתכלית בתוצאות ודרכי התעוררות שהם ייבאו לאיזה בכו' ובמעשה בפועל ולא רק לנח"ר בעת שמיעת הדברים, אז עס געפעלט דער ווארט. ויה"ר שאזכה ואצליח לקבל בש"ט זהה. ומשייםים בטוב בבשורתו הטובה אשר עש"ק בראשית הכנisos את נכדו אהרן מנהם שליט"א לחדר, וזה"ר שמן חמש למקרא יגדל לבן עשר למשנה, ולבן י"ג למצות וכו' וכפסק המשנה. ולבשורתו הטובה אשר ביום ב' מ"ח הכנisos את נכדו יוסף שמהה שליט"א לחדר, הנה יה"ר שיגדל להיות חסיד ר"ש ולמדן. והוא זוג' שי' ירו' מבניהם וחתניהם ומכל י"ח שי' רוב נחת חסידות. בבר'. אגק יב צ-ה.

[ג'תתקלו] **השפעת הפ"ש ע"י הרוי רסקין בבייהכ"ג חב"ד במא שעריהם** [הכנה ליט"כ] (לרי"ל סלונים).نعم לי' לקב' מכתבו .. אודות ביקורו של הרה"ח כר' מו"ה יעקב יוסף שי' שוו"ב ראסקין בבייהכ"ג חב"ד מאה שערים, והפ"ש אשר מסר מתחאים לבקשתו. ובוזאי מתחאים לפתגם נשיאה"ק, חזקה להעמולה שאינה חזורת ריקם, ח"ו פעל גם דברים אלו בעניינים של פועל בהנחות בייהכ"ג ובהנחות המתפללים בו. וכיוון שכל יומא ויוםא עביד עבידתי, בוזאי יפעל זה גם בחיה הי"ו. ומוסגים ימים אלו דוחודש כסלו הוא חדש הגאולה, ובפרט يوم הבahir יט"כ גאולתנו ופדות נפשנו אשר אויר וחיות נפשנו ניתן לנו לחיזוק התוצאות וההחלטה להמשיכם בתוקף ובಹוספה על כה"ש כולה. ובוזאי יעשה ככל יכולתו בזה, ובפרט שזכות אבותיו מסיעתו. בבר' חה"ג ובפ"ש כל המתפללים שי'. [מפיקורו אצל כ"ק אד"ש בתשרי]. אגק יב קכו.

בקשות ברכה פ"נים – ומענות

[ראה גם עניין 'ברכות' במדור: רבינו]

[הדרכה בכתיבה לרבי:] **כשמצליה הש"ת וממלא בקשתו, ואעפ"כ אינו שבע רצון** (לא טעם מיוחד) – לא זהה הדרך. [בתחלת מל' כשבักษ בלב נשבר ונדכה כו' – זה צ"ל מפני הרהור תשובה וכיו"ב]. הש"ית מילא משאלות לבבו וללב זוג' שי' לטובה, בטח ימלא ג"כ ימי הריוונה כשרה ותלד זחו"ק בעתה ובזמןה ובקל. אני יודע וمبין ההקדמה שבמכל' שהוא נשבר ונדכה), ויחד עם זה אינו מזכיר העדפה בענייני תום"ץ. לדידי איפכא מסתברא: צrisk ה"י להתجيل המל' שמודה להשי"ת על מה שנפקדה זוג' תח', וזה נותן לו ג"כ הבתוחן שgam להבא טיב הבורא - הוא עצם הטוב. בונגע לו לזוג' ולבנם שי', ואח"כ ה"י צrisk לסייע שהוא מצדיו הוסיף בצדירות והכלים המשמשים לקבל ברכות הש"ת בעtid, ובתוס' שהצנורות והכלים הם העניינים דתומ"ץ. בימים אלו נוכנים לאדר, מר宾 בשמחה – יוסיף הש"ת שמחה לו ולזוג' שי' בכגן"ל, ומתווך תוס' נחת מבנים... שי'. בברכה. אגק ח רה.

מבקשים ברכות מהרב [להודיע פרטיהם כי צ"ל כלים מתאימים. להתجيل אגונש"ח] – לפלא שכמ"פ עוררתי למקשי איזה ענן بعد מישחו, שיזwidיעו ג"כ פרטיגילו, מצבו המשפחתי, והעיקר – מעמדו ומצוותו בתומ"ץ. מובן ג"כ בשכל, שהרי לכל השפעה צ"ל כלים מתאימים, וכיון שע"פ השגחה פ' בא המבקש בקשרו ATI – אף שבתווח שיכול לקבל עזרתו באופן אחר, כיון שהקב"ה הוא המשפייע כל העניינים, ובפרט לבני ובנות ישראל בני חyi ומזוני, דלאו בזכותא – אשר בבי"ד – תלייא מילתא, אלא במזל – הוא הקב"ה – תלייא מילתא (ראה הע' אחרונה לשיחה דשמבה"ח אלול שננדפס בהפרדס דתשי' השთא (תש"ג)) – קרוב לומר שהכוונה שצריך אני לעוררו על איזה ענן דתומ"ץ, ובמילא הרי עלי' לדעת מה להתجيل, אשר להה נחוצות ידיעות הנ"ל (בטח ימלא זאת במכתו הבא). מושג"פ העתק מכתבי לנשוא"ב חב"ד במקומות שונים, מהראוי שיחפש תחבולות כו' לסדר עניין זה במחנום הט'. מובן שבօפן رسمي צ"ל ע"י נשים, אלא

שהוא וב"ד שיחיו יהיו הרוח החיים במהלך העבודה, ולבשו"ט בכהן"ל אחכה. אג ז מג-ז.

כשכו' פ"נ עבור מישחו להזיבת מצבו ביר"ש (לומר"א גערליזין) נת' הפ"ג עבור .. תי', לפלא שלא מזכיר ע"ד מצבה ביר"ש, אף שהוא כמ"פ ביקשתי את הכו' ברגע דא לצרף גם ידיעות אלו. פשיטה שאין כונתי בהזיבת מצבו ביר"ש לא לזרע את ההוראה והרמז במאורע פרטני הדורש ברכה, הינו שלע"ע יש חסרונו, וחסרונו באיזה עניין שהוא אצל בן ובת ישראל, בטח יש לוזה שיקיות לחסרונו ברוחו, ופשוט. כבך' אוזעהצ"ק כו' את הנ"ל, ועכ"פ מצדך יעורר את אם הנ"ל הנמצאת במחנו שהיא תעורר את בתה ע"ד השיפור בענייני מצות. לפלא שאין מהם ידיעות ע"ד התועודות דיווה"ב יט"כ, והעיקר בקבלת החלטות טובות לפועל עכה"ש כולה, בטח ימלא בהזמנות הבבאה. בברכה. אג ז' קפט.

לקיום הברכות צ"ל קיומם ה'עביד נייחא לנפשי' [חסיד מוכחה להיות 'קלוגער' ושם] הוד כ"ק איזמו"ר כו' הצע"צ העלה בגאנותו ע"פ תורה ש'מתנה רוחנית' כמו בקשה רחמים בתפילה ותחנונים על מי שהוא, או ברכה שמברכים מישחו, הנה על יסוד 'אי לא עביד נייחא לנפשי' לא הוא היה ייבלי", הרי אם האמור לקבל הברכה מקהל ה'נייחא לנפשי', יש מקום לומר שמתבטלת הבקשת רחמים והברכה. הש"ת יחזק בריאותו ויצללו בלימוד וביר"ש ובחזק הדעת, ווערן קליגער - אחסיד מוז זיין קלוגער, צו א שוטה קלעפעט זיך קיין חסידות ניט, חכמה ושמחה ב' מדות טובות ממדות החסידים שימושים בהם בעבודת הש"ת. אג אד莫הרי"ץ בתפה.

שאלים בעניינים קלי ערך, ומבטלים הזולת - היו שואלים בעניינים עיקריים הנוגעים לתורה ועובדת ותיקון, או הנגגה עם בני הבית וענייני שידוכים וענייני לימוד (וגם בעיקרים אלו רבים מנעו עצם ולא הריבו עוז להטריד בענייניהם גם יותר געלים), ועכשו נהפל, שאין חשובים בעניינים העיקריים גם ביןם לב"ע, ומכל"ש שאין שואלים עליהם, וגם להחובבים בהם נדמה שיכולים לפסוק בעצמם, ורק בעניינים קלי ערך ללא שום ממש, בזה שואלים [ע"ד כיצד מעשרים את המלה ואת התבון]. באמת, התמיימים הקשיים שזכו לראות פני הود כ"ק איזמו"ר הרש"ב כו', ושמעו דא"ח ושיחות ה'ק', הי' צ"ל באופן אחר לגמרי, והוא צ"ל ג"ט ע"ג הקרקע, אבל ה'קנה האמריקני' הקיפם, שצרכיים זמן ארוך כדי לנתקות היטבת הא'בויין', ולא רק שמכיריהם מהות עצמן אלא מבטלים מהות הזולת, ובביטול הזולת – זהו כל מציאותם, וממילא אין מקום ללמידה הימנו. והוא היפך תוה"ח והנוגת אבותינו רבוה"ק זי"ע שמצו ב"כ", אף" ביהודים פשוטים, מה ללמידה מהם, ובפרט מהחסיד ותמים קשיש שצרכיהם ללמידה ממנה. אמנם אפשר י"ש בהם חסرونנות ידוועים כי הלא בשער המה, אבל צרכיהם להביט על מעלותיהם ולא על חסרוןותיהם. אכן, לו נוגע בפנימיות עניינים אלו, וכשיתחיל לעבד בתפילה ובעצמם, יעזורו הש"ת להיות חסיד. אג אד莫הרי"ץ ות.>.

מדאג במקצת שזמון רב לא הגיעתו ממנו כל ידיעעה (להרש"ז בעופאלאו) – בקשה לצלצל לו פעמים והמס' בסן פרנציסקה לא ענה. בטח הכל שלום, וכמו שמספרים על הרז"א נ"ע להבהיר"ח, ששיטתו שא"צ לכתחוב מכתבים, וא' הטעם שאם הכל שלום מה יש לכתחוב, ובכ"ז ירגעuni אם יודיע עד"ז בפירוש. מוסג"פ קונ' שהו"ל מכ"ק אדנ"ע (נ' שנה לפנ"ז), אשר חזרתו בש"ק, מכיוון שארו"ל מילתא אלביש'יו יקירה, בטח יגעין אותו. לקרהת הaga"ג יט"כ הנני להביע איזולוי לבבי לו ולזוג' שי' לרפואה קרובה ובריאות הנכונה ולהצלחה כו'. מהות' הדו"ש. אג ז עז.

בקשותו – אזכיר עה"צ לאוישט, טובות עם כל הפ"י, לכל בראש בGESIMOT – בריאות נכונה, כפסק הרמב"ם' היות הגוף בריא מדרכי ה' הוא' [לכאו' נשמטה התיבה 'עבותה', לפלא שלא העירו ע"ז], וג"כ כמשמעות – ממולאות בליך טוב שנייתן לנו בהמשכורת בטוב הנראה והנגלה. אג ז' קכח.

פ"ג. התקשרות ע"י למידה תורהו – דא"ת, התפשטות בהבנה וקליטה גם בשכל אנושי – בבקשתו, אקרא הפ"ג עהצה"ק כו'. בטוח שלדכוותי למוטר לבאר פתגם כ"ק מו"ח איזמו"ר, שברכה הוא ע"ד הגוף המועיל לאחר החירשה והזרעה, עד"ז עניין הפ"ג כו' – הוא ע"י התקשרות בין המבקש והמתבקש, וכיון שהפכו שאקרא הפ"ג עהצה"ק דכ"ק מו"ח איזמו"ר – הרי בודאי יקבע שיעור בלימוד תורהו שהו"ל בשנים האחרונות, וכמה מהקונ' והספרים הנ"ל נמצאים בירושת"ו עיה"ק אצל אן"ש

והסבירה. ביהود מסוגל חדש זה, חודש גואלה דרביה"ז מיסיד תורה כ"ח חב"ד ויחד עמו התחילה הפצת תורה דא"ח בהחפשות והסבירה המובנת גם בשכל אנושי, שבמילא גורר אחריו ללמידה תורה עד שתובן ותבווא בקהליטה בחב"ד שבנפש, לא רק בחב"ד דנה"א אלא גם שלנה"ב. וידעו מroz"ל שאינו מבקש אלא לפי כחםכו. בברכה. אג'ה

אג'תקמה מבקשים תוס' ברכה: הפלוי לברכה – תומ"צ: ידווחו עסנקותם. ..לפלא שלמרות שעוררתי כמו מאן"ש וכמ"פ שהכללי לקבלה ברכה הם עניינים דתורה ומצות, וכשambilקשים תוספות ברכה צריך להוסיף בכלים כמוני, הנה גם הוא בין אלה מההמנעים מהיהודים דבר אודות עסקנותם בכרם חב"ד ואפי' לא ע"ד שייערו בתוה"נ ובתוה"ח נוסף על שלושת השיעוריים השווים לכ"ג, בחומש תהילים ותניא הידועים, ויה"ר שלא היה בזה אלא חסרון בכתייה אבל לא בהפועל. בודאי ינצל בתוככי אן"ש הימי רצון דיט"כ והימים שלפניו ושלאחריו בתפקיד הפנימי והנפשי דהfpצת המעי"ח. בבר' לבשו"ט בכה"א. אג'ה ב' קלג.

פ"ג. אקרוא עה"צ. נבהلتி להרווא בא' מהם ולמלשינימ אל תהי תקופה כו! אויף דערויף דארף מען איר נוצען? ויתירה מזה: צוליב דערויף זאל כ"ק מו"ח אדמו"ר זיך אפריייסן פון ג"ע, און אוועקגין אין בי"ד ש"מ בעטן, אז ... געוואלד, ר'...! אג'ה דהה. קשה לי לקרוא הfp"נ שלון, שכותב שכאמ גזר עליין איזה יסורים ח"ז, איזי מקבל כו. איזי נושא כלל וככל, איזי נכוון! הרוי מתחיל בלווער ר"ר', ור"ר מבטלים היסורים כו' [לא כדי להכנס לשיקו"ט כו' בעניין הלייפון לקבללה ע"י אחר כו], لكن אקרוא הfp"נ בהשמטה שורות אלו. יה"ר שיבשר בשו"ט בוגע לבנו... הטבת המצב, ומהשי"ת לא יבצרא אף אם זוקקים לעניינים דלמען מדרך הטבע, ומוי אמר לו מה תעשה. בפרט שישנו בדרך הטבע ג"כ מי שנמצא במסר, מה נשענה פס"ד וכו', הנה כשהדיין אינו דין גם הפס"ד אינו נוגע. העיקר, כשהמעורר ר"ר איזי לחשבונות כו'. אג'ה ד שמה.

טענתו על אחרים – ב' ספיקות בזה: (א) אם צודק בטענותיו, (ב) גם אם צודק האם יצליה בטענותיו, שהרי הבחירה ביד השני שלא לשמעו בקולו; משא"כ אם יתן זמן זה על טענות לעצמו, לשפר מצבו, הרי ספיקות אלו מבטלים, כי: (א) רשות ויכולת בידו לעשות חשבון צדק בנפשו, במילא יהיו הטענות (шиб לו נגד עצמו. הזעוצר) צודקota, (ב) ע"פ המבואר בתניאו, וב参谋"מ הרשות ויכולת ביד כאו"א למשול על עצמו און פאלגן זיך ... אג'ה ז קלחה.

תשבע לשוב לשאול באותו עניין: רק כשהתנאים השתנו: אג'ה ג' תא.

תשלון מזדוע שואל שוב (בעניין העתקה) ב' מל' .. קיב', וככבי' אקרוא הפדיונות ע"צ כ"ק מו"ח אדמו"ר ה"כ"מ, ובודאי ימשיך ברכה והצלחה עלייו ולכל הנלויים אליו שמזכיר במל'. בוגע לשאלתו אודות העתקה, ומסתמא על מכתבי כ"ק מו"ח כו.. אודות נסיעתו, אינני מבין מזדוע חוזר ושואל עו"פ, ומה הנני יכול להוסיף לו על מכתבי הקודם שכבר כתבתי בעניין זה. בכל אופן, כפי שיחליט, שייה' להצלחה בגוב"ר. אג'ה ג' תא. מתרגום.

העובדת שקיבלה מענה מהרבבי (לפניהם יוד שבט) בשאלת דומה, מסירה כל ספק, גם אם יש לו התלבטות בזה. אג'ה ד' כה.

אתהן זריזות בהעברת מענה הרבבי (להר"י צץ, שיקגו) שאלני .. מזדוע הנני מוסר לו את מענה כ"ק מו"ח אד"ש כ"כ מה? – ד' טעמים בדבר: (א) דעתך סני לחייב לא תעביד. אילו הייתה שואל דבר הנוגע לי וממצוע hei מעכב את המענה זמן מיותר, לא התייחס מרוץה. לפסוק אם זה נוגע לו אם לאו, אני יכול, אולי כן. זה בשאלת הכלל, ובפרט- (ב) בעניין מצווה, ואהבת"י בתוכם, הרוי ב"ל אדה"ז (אה"ק כא) ידווע לכל גודל מעלה הזריזות כו', וזריזות דא"א היא העומדת לעד לנו ולベンנו עד עולם כו', להראות שמחתו וחפציו למלאות רצון קונו ולעשות נח"ר ליזכרו. זהו במצוה בכלל, ובפרט- (ג) בעניין פרנסה, הרוי קודם נפסק למען פרנסה ואה"כ צ"ל נמשך למטה בפרנסה גשמית. בדרך יכולים להיות ר"ל קטרוגים שייעכבו, וישאר אז רק ברוחניות, וזהי מעלה' ברכת כהנים' והכהנים שאצלם ישנו סימן השקדים, המשיכים במהירות (ראה לקו"ת ס"פ קרח, דרמ"צ להצ"צ מצוות ברכה"ג), דבר זה ביכלתו של רב. צריך לא לעכב את המענה בדרך. זהו בוגע למענה של מצווה ופרנסה בכלל, ובפרט- (ד) הרב שלייט"א היל עירף מעבודת היום כשהגיעה שיחת הטל' שלו. בנסיבות שאלתי אם לדחות את השאלה למחר –

כיוון לדבריכם יש לזה זמן, או לא. הוא ענה שאשאל מיד. למדתי מזה שאני בודאי לא צריך לעכב. החותם בברכת שבתא טבא וכט"ס. (ח"ק). אגק ג-הו. מתרגומם.

אתפלא שומו רב לא שמעתי ממן אודות בריאות זוגתו והסתדרות בננו, בטח הכל שלום, כמנהג חסידים הקדמוןים שכשהכל שלום אינם כותבים ומודיעים. אבל אולי כדאי ה' לבטל מנהג זה ולהודיע. אגק ד-הט.

גם במצב ירידת, ואף' כשהרבי אינו עונה לו – ישאל אצל הרבי קודם פעולתו; שליחת הפ"נ

כבר פועלת. גם במצב ירידת [עכ"כ] שלאחריו שעסוק בעבודה ונכנס ל'יחידות ה"ה במעומ'צ' דלא נגע ולא פגע...] אין להתפעל ולהתייחס ח"ו,ADRABA, יתחזק יותר בעבודה, ישאוף לעלי' גודלה יותר. וקשרור לפ' (השבוע) פינחס: שנותעה ע"י המס"נ שלו, אף שאז הי' מצב דירידה גודלה יותר שתחבוא לאחריו וע"י הירידה (נככל שתגדל הירידה למטה יותר, תה' ע"ז עלי' גודלה יותר). וקשרור לפ' (השבוע) פינחס: לא התפעל פינחס מגודל הירידה, והתחזק בעבודתו מתוך מס"ג, וע"ז נעשה אצליו גדול ביותר: 'הנני נתן לו את בריתך שלום וגוי'. אמנם, **אל ילך מיט אייגענע דרכיהם**, אלא צריך לשאול אצל הרבי, משה רבינו שבדור, וע"פ הוראותיו יש להתחזק ולשאוף לעלי' שתבוא לאחריו וע"י הירידה. ועוד: גם כשהרביינו אומר לו בפי' מה לעשות (אם משומש לנו יכול להורות לו, 'הבא לימליך אין מוריין לו' (סנהדרין כב,א), או שרצון הרבי שבוא לעין בכה עצמו), הרוי ע"י שאלתו הרבי והתמסרותו אליו, ווועט ער דעתהן דעתו של הרבי גם בעניינים שהרביינו אומר לו בפירוש [ע"ד שמצוינו גבי פ"ג] – כדיועצט חסידים שכוחם ושולחים אל הרבי, נפערת כבר הפעולה, גם אם הפ"ג לא הגיע עדין לידי הרבי ובמילא לא ראהו בעיןبشر. – על ההסיד לעשות את שלון, להתרשם אל הרבי ולסמוך עליו, וכשועשה את שלו ומצדיו אין שום מניעות – נפערת כבר העניין אצל הרבי. ובנדוו"ד-] כשהחסיד שואל אצל הרבי, מסתתר אליו וסומך עליו, כך שמצידו אין שום מניעות – איזי מקבל הטעם' של הרבי גם כשהרביינו אומר לו בפירוש. ודוגמה זו ה' בהנחת פינחס – ממשה 'נתעלמה הלכה', ופינחס 'זכור' כבר הלכה', אמר לו לא כך למדתני קו" (בתמי'): לכאו', משה לא הורה לו מה לעשות (נתעלמה ממנו הלכה), ופעולה פינחס היתה על דעתו שלו ('זכור הלכה') – למה הוצרך לילך ולשאול ממשה 'לא כך למדתני קו"? והסבירה: אפי' כשי'נתעלמה הלכה' מדברי משה, ולכן, גם כמשה אינו אומר מה לעשות (אם משומש שבדין זה 'הבא לימליך אין מוריין לו', או 'ידי' שיבוא פינחס ויטול את הראי לו) – הולך פינחס וושאול אצל משה! ודוגמה בנדוו"ד – גם כשהרבי (משה רבינו שבדור) אינו אומר לו מה לעשות, צריך לשאול אצל הרבי, וע"י השאלה וההתמסרוות אליו, יכוין לדעתו של הרבי גם בעניינים שלא נאמרו בפירוש.

שפ' פינחס תש"א ס"ג-ה.

אי"צ לשאול בענייני רפואי, פרנסת ומסחר, ענייני רשות. בהקדם, בעל ההילולא (דיי"ד שבט) מב' שמילמד, מחנך ומורה דרך אמיתי – פועל שחושי התל' נעשים בחושי הרב. עאקו"כ – מעשי והנחות התל', שהם **כמעשי והנחות הרב.** עד"ז בעל ההילולא עצמו, 'יתיר מבחיותי', נתן 'בעין יפה' לכאו' א' מתל' והחולכים באורחותיו כ' כחות הדרושים ללכת בדרך ישרה קו', 'ונלכה באוחותיו' קו'. لكن בתרותו אפשר למצוא תשובות ועצות בכל ענייני עבודה ה', המבואים במאור שבתורה תורה' ח. במלילא **אי"צ לשאול בעניינים אלה, כ"א לעין ולהתעמק בתורה' ח, בה מרגווע לנפשו ועצה נcona לה' קשחה.** בפרט כשמקיים הציווי 'עשה לך רב', שיעזר לו למצוא תשובה ועצה נcona, ללא השוחד' דאהבת עצמו קו'. והכח נתן לכאו' א' למצוא המענה ב' תורה אור', כנ"ל, ובפרט, ע"פ הדרכת הרב. עד"ז יש מענה ברור ב' תורה אור' לשאר השאלות, לדוגמא: **בענייני רפואי: הציווי 'נסחרתם מאד לנפשותיכם', ע"י קום הוראת הרופא (ירופא יראף – מכאן קו'), מכל פרטיה הדינמים בהל' נזקי גופו ונפש, שמירת גופו ונפש, ברמב"ם, בשו"ע דה"ב', ומקצתם קו' גם בשו"ע עדה' ז; בענייני פרנסת ומסחר וכיו"ב (וגם בענייני רשות – ראה שם הע' 64) – ע"פ הוראות התורה' ותשועה ברוב יועץ', עם ידידים מבנים, ויתן לחכם ויחכם עוד'. עוד ועיקר: התקשרות אמיתית ולמוד תורה והליכה באורחותיו – **כדבעי למייעבד, והנסייא – רק הויל אלקיין עליו (הוריות י.א. רמב"ם שגנות פט"ו ה"ו), אזי – לכתחיל אי"צ לילך לרופאים, כי הרופאה היא מהקב"ה עצמו – אני הויל רופא' (לא ע"י ב"ו), וכל המהלך גוי לא אשים עליך' (לכתחיל); עד"ז בפרנסת ומסחר קו' – הקב"ה בעצמו נתן לו במחשבתנו הרעיון והעצה הנcona. בקשנות ברכה, פדיונות וכו' – חזקה שימשיכו בעזה' למלא הביקשות קו' – להביאם לציון דכ"ק מוא"ח אדמור".** **ניסייא ישראל**, לא זו בלבד שלא יפרדו מעל צאן מרעיהם,**

הנה עוד מתרפסים להזום כסא מרומן להתייצב לפני הود א-ל רם ונשא, להגן על עם ישורון' (אך שלו כמובן), בל' חז"ל 'מה להלן עומד ומשמש אף כאן עomid' (במרום - רmb'מ) ומשמש' – לעשות ולפעול מהקב"ה, מקור הברכות, בכל מילוי דמידת מנפש ועד בשער, לכאו"א בכל המctrיך לו בכל ובפרט, בגו"ר ג"י. ט"ו בשבט מה"ח ס"ג. יהידות: עתה לא נפגשים עם כאו"א בפרטיותו כו', אלא פגישה ממש זמן במעמד כולם ייחדי – לא רק שайн בה גרעון ח"ו (פגיעה בפרטיות), אלא, אדרבה, גדלה מעלה יתר – כי ע"ז ניתוסף באחדות ישראל, בנוסף ל'ברוב עם הדרת מלך', ובמקום קדוש – ביכ"נ וב"מ בד"א דבעל ההילולא, שאז המענה לכאו"א (אם כי באופן כליל כו') והברכות וכוכ'ם באופן נעליה יותר, ופועלו יותר כו'. זה שайн הוז"ג לענות לכ"א בפרטיות, וככלים הפרט בכלל, הרי אדרבה, ע"ז ניתוסף בו מעלה וכח הציבור. לפ"א הנסיבות לכיו"ן אל האמת – בימינו, לאחרי הגדלות ונוצרות בהפיצת התורה והיהדות והמעינות חוץ, שנפועל בכח ובשליחות נשיא"ד כ"ק מו"ח אדם"ר – ניתנו לכאו"א הנסיבות להצלה כו' [וכדבריו לכוין אל האמת, ובפרט ע"י שלומד ומתינגע בתורתו כו' וועסוק בהפיצתה כו' [וכדבריו – שליחות ההשפעה מרוב (הנותן בעין יפה) לתלמיד הווא באופן שחושי התל'] נעשים כחוší הרב, במילא זוכה לכיו"ן לרצון הרב כו']. אם בכ"ז יש ספק – ברוב העניינים יכולים למצוא פתרון ע"פ המענה הכללי המיסוד על הוראות התורה. משיק וישלח מה"ח סי"ז.

ביקש סגולה – תפילין דר"ת, צדקה. (קרא שם בנו הנולד .. שי', יה"ר מהשי"ת בשם שהכניסו לבירתן כו' לתולחומע"ט) – לבדוק המזוודות כו' והתפילין שלו, בודאי מניה, ועכ"פ יניהם מעתה תפילין דר"ת, במילא יבדוק גם אותם. הווא וזוג' יפרישו בכ"י ב' וה' בבורק איזה פרוטות לצדקה, נוסף על שבודאי היא מפרישה לצדקה קודם הדלק"ג בכל עש"ק ויו"ט. וצדקה סגולה המגינה בפני כל, כמ"ש וילבש הצדקה כשרין, ידווע דרז"ל ע"ז שנחב' ג"כ באגה"ק לרבה"ז ס"ג. הש"ית יזכה לבש"ט תכה"ג. אכך ט יט-כ.

אג'תשיין לפ"ג: יש לאריך דונ"ח צדקה גשמית ורוחנית. מאשרים קב' הפ"ג שלו, ולפלא שאמו אותו ציריך לעורר כמ"פ, אשר בצרור לפ"ג נוגע בהרבה יותר להודיע אודות צדקה ברוחניות מאשר צדקה בשמות, אף שםובן ע"פ אגה"ק לרבה"ז שצדקה גשמית ממשיכה למטה ממש. וצדקה רוחנית כוונתית – עניינים דתומם"ץ בכל והשפעה על הזולות בפרט בעניינים אלו. ובמצחביינו אנו מזכיר דבר עד"ז. והלואי שלא יחסר ע"י חסרונו בכתיבת גם בהפעולות. ומובן ג"כ שאין כוונתית – ב כדי שידען עד"ז פועלותיו גם בעוד מקום, אף שג"ז ענין של מצוה כיוון שגורמים שמהה להבריו מישראל, אלא והוא העיקר – שההידיעה שבבוד זמן יctrיך לכתוב עד"ז פועלותיו לעוד אחד מישראל מוסיף זה כה ואומץ לעשות יותר. והנראה במושב א"צ ראיות נוספות. בבר'. אכך יא שמבר-ג.

'גפנה'

ויפטן 'גפנה' (לר"ב וילשאנסקי). פרטיו אופני גביה המעמד ה"ז תלוי בתנאי כל מו"מ, וביטה יחליטו ברוב דעתות חברי ועד המעמד כפי טובת העניין ובמשך זמן קצר הרי יודיע הנסיכון בפועל אם טוב הוא או שציריך לשנות... (חי"ק). אכך ב רלה (כג אלול תש"ז). [ראה גם במדור (רמ"ש), אנ"ש ועוד – פאריז].

תליזן הפטאה: גפנה (לר"ב וילשאנסקי). (א) מכל מג' טבת נת' ומוסג' פ' קוב' לכ"ט, מכל כ"ק מו"ח עד"ש ומכל' מהןגי, ובאשר הוא דבר השיך לכ"ג בודאי ישתדלו זהה באופן המתאים לרביבם. (ב) עד"ז הקבלה למර האמור אראה אחרי הש"ק. (ג) בודאי יכenis גפנה הנקבץ, כמ"ש במקל', להרב ג' שי' והוא יודיע תיקף לכואן. (חי"ק) אכך ג' לו' (כ טבת תש"ט).

ושאן הנעשה בדברי למיهو בעניין המעמד? (לר"א קלובגאנט). אכך ב רנב (עהה"ס תש"ח). **ושטן 'גפנה' – עם מי לדבר וכיatz** (לרבע"צ ש"ט). בכלל, אי"צ להחמיר ולבירר ב"ג גנה טרם מדברים עד' עניין גפנה, ובפרט בשים לב זהה שבשנים האחרונות – מוגש ביותר היותו מנהיג כל ישראל, והעסקנות ע"פ רוב היא בדברים השווים לכ"ג, ולפעמים הנוגעים ביותר לאלו הרוחקים מתחום"ץ. אבל, לאידך גיסא, אין לדבר עדכ"ז עם כאו"א, ופשיטתא שציריך ליזהר מאלו שיריעו אה"כ אני העשרתי את אברם. ב' **נקודות בזיה:** - 1- שצ"ל בדרך כבוד (ובמכ"ש מסתמ' ת"ה, שדיםומו רז"ל (כתובות קה,ב) להקרבת בכורים דוקא, ולא לתרומה וכיו"ב. וק"ל). **מצד גנותן,** דאי"ז כלל וככל עניין של משולח ח"ג. צ"ל **ההסברת** שבאיין יכולת לכוא"א לקחת חלק בעובdotו בקדושים דכ"ק אד"ש, שבאמת היא חובה כ"א מישראל, הרי ע"י שנוחנים גפנה: - א- מסלקיים טרדה זו מעליון למען לא

יהי בלבול זה להפריע מהעבודה, -ב- והוא העיקר: ע"ז לוקחים איזה חלק בעובוה"ק שלו ומצד זה הרי צ"ל הנטינה באופן אחר ובכמויות אחרת. -צ"ל התעניינות לkrב את הנוטן וב"ב, אם רק אפשרי הדבר, לכלולות העניין של רבינו ומנהיג ישראל, אם ע"י דברו, בקרוב, או ע"י הנדפסים (זכרון, שיחות וכו'). אגק בرسה-ו. (ט מ"ח תש"ח).

שילוח נפוגה; אדר- בריה מולי'; ליזת משה, מולי' דישראל (ה'אין) (לר"נ נומאנאנו). (ד) אני יודע מאיזה סיבה וממי האשם, אבל כנראה שאין נפוגה במדינתו עתה, עומד במצב שצ"ל לעמוד ושבטה hei יכול להיות עומד בהשתדלות הרואי. וא"א מרוחק במקום לדעת על בוריון אופני התקון בזה בפרט שאינו מכיר כ"כ בטיב האנשים שצורך להעסקם בזה ומצבם הפרטי. ובאשר שכת"ר יודע אותם ונמצא על אחר נesson ואולי גם מוכחה שישתדל באופן המתאים בהבטחת מצב נפוגה ושיכללו ככל האפשרות. וידוע בזה השקפתו מאוז שצורך להרחב חוג המשתחפים בנפוגה ולא להציגם בתמיינים וכיו"ב בלבד. האריכות בזה לדרכותי אך לモתר. .. עלי הטיל כ"ק מוח אד"ש ענייני ב"ר והזפה .. כ"ק מו"ח אד"ש משוחרר ומתעסך בכ"ז, והרבה יותר מכפי שמשערם הבריות. .. נשמע ע"ד המאסר .. ואסרים במרז"ל (תענית כתב הובא לאחרונים להלכה למשה) בר ישראל דאית לי דינא בהדי נカリ .. לימצוי נפשי באדר דבריא מולי'. ובסתותה (יב,ב) ולחדר מ"ד באדר ר' נולד משה. וידוע הפ' באדר' ח' דמול'י של ישראל הוא אין (לקו"ת ר"פ האזינו, ועוד). אגק בשי (כ"ח אדר תש"ח).

שיטן נפוגה (לר"נ נמנוב). מכל' .. הגעוני, והכנסתי תיכף לנפוגה תקן תרמכן. הקובלות ישלהו לו כהוראתו, אבל אפשר שיתאהרו קצת מפוני ענייני החג. אגק בשהה (יג ניסן תש"ח).

שעטה מגבית ל"נפוגה" ול"מל"ת' (לר"מ אשכנז). מוסג"פ קונו' לחה"ג שז"ע הו"ל ובבל"ס זוכה בו אה"ר. מכל' הרחמן"א בטח קבל כבר. מהראוי ונכון במאז שישתמש בהזמן שבין יב"ת וח"י אלול בפרט להוסיף השתදלות בעניין המעדן מכל' השיעיכים לזה (וכדוק ל"רו"ל כל שדרכו ולא זאת) וכן להתאמץ בהמצאת עזר להמל"ח (ע"י מס חבר נדבota להדפסה וכו"ב), וגודל הנחיצות בזה אין די באר, ובודאי יעשה בזה ככל' יכלתו. החותם בפ"ש כל הדו"ש ובברכת חה"ג. (חי"ק). אגק בשהה (ט תמוז תש"ח).

תפוח גודל הצדקה דנפוגה (לרש"ח קסלמן). מכל' .. ודאי קיבל במוועדו ומוסג"פ קונו' ליט"כ והוא לזכות בו אה"ר. נת' פה מהרש"ז שי טובילטו תרמכן לנפוגה. ויעוון בסוף המא' שבקו' הנ"ל ע"ד גודל המעשה על הצדקה בכלל, וכבר כתבתי לא' שכמה עליוב הסדר שאפי' המעשה על נפוגה שהיא מעולה כידע, עדין דורש זירוז. בפ"ש כהדו"ש וובר' חה"ג. (חי"ק). אגק ג כא (חה"ג תש"ט).

תפוח נפוגה (לרש"ח). מכל' עם הקונו' לפורים ודאי הגיעו ויאשר קבלתו. ... את ועד נפוגה אבקש עזה"פ ע"ד הקובלות. בטח יטכסו כולם יחד עצה נconaה איך שלא תה"ח זו מגרעות בעבודותם בנפוגה ע"י נסיעת אלו שכבר העתיקו ממחנים או שייעתיקו בקרוב*. ולפניהם החתימה אכפיל עזה"פ שבמכתביו האורוך hei כוונתי לא עלייו בפרט אלא לכל קבוצם יחד אשר בזה מחלוקת עבודת נפוגה משאר העניים, וע"ד דוגמא שבעצם החיות הכל'ושים ואין החילוק אלא בהתפשטות ואכם"ל. בפ"ש כל החבורה תה"י. (חי"ק). אגק ג פז (טו אדר תש"ט). [*] פרויו היתה תחנת ביןיהם לאן"ש יוצאי רוסי, לפני התישבותם בארץות שונות (ראה מבוא לאגק אדרמהריי' צ"ט).

תפוחו אחרות ס"ת לקבלת מ"צ; נפוגה: איר – בו מצוה בכ"י (לרש"ח). מוסג"פ העתק מרשיימת הוועד לס"ת בציון האותיות. בטח יודיעו בפרטות מהסידור בענייני נפוגה אחריו שייעלו קצת מהמתעסקים בזה להאה"ק. מענינא דיומא – קידוש שר"ח זה, שמעלת חדש איר על כל החדשניים שכלי יוו"י בו גורם למצוה (ספה"ע). החותם באיחול כת"ס ופ"ש כהדו"ש (חי"ק). אגק ג צט-ק (ג איר תש"ט).

תפוח נפוגה (לרח"ה הבלין). מוסג"פ מכל' מועד המעדן. והזריזות מצד' בזה לכובותי בטח אך לモתר. אגק ג קכת (ד תמוז תש"ט).

תפוח נפוגה; ט"ו באב; הערתות לתניא (לרנ"ג נמנוב). מכל' .. קב', ומסרתי לנפוגה קיז... והשי"ת יהפק ימים או לשwon ולשמה וביתר שאות ויתר עז – וכיודע שהזהו הטעם שדוקא כת"ו - מלוי הלבנה- באב לא היו יו"ט. באינוי כת"ס ופ"ש כהדו"ש. (חי"ק). הרר"מ שי' דובינסקי הלזה לי את התניא שלו. ושם על הגליון כמה ציונים והגהות. וא"ל שמכת"ר אוכל להודיע מ"הו מציין הציונים ומוקם. ות"ח אם יענני ע"ז בהקדם. אגק ג קסג (ז מנ"א תש"ט).

תגמלו נפנה הרשימה והבפו מ ("נפנה") נת', והכנסותם בהיכל פנימה ביום י"ד כסלו. כל גבאי ראשי דענין נפנה – נשלח לו הס' תו"ש. ויעו' בקונ' ספ"א בענין שלום שהוא ע שלימות הכוונה האמיתית. אגק ג רכא

וחטאו שייכות מעמד ליט"כ (ח"י כסלו י"א - לרלו"צ אייזנר)...icus... בעניני מעמד, ודאי מיותר להאריך עבورو אודות ענין המעמד. אך מכיוון שערב יט"כ – רצוני להציג כאן את השיכות המיחודת שבענין המעמד לחודש כסלו בכלול ויט"כ בפרט. ודאי יודע פרטיה המאסר והגאולה של רביה"ז – יט"כ, ומהמاسر והגאולה של בנו אדאהאמ"ץ – יי"ד כסלו. הרבים בכה"ד, מהבעש"ט (מייסד תורה הכללית) ואדאה"ז (מייסד תורה הכללית) עד ימינו, למרות שהיו להם NAMES נשמות גדולות ביותר והבינו באופן העמוק ביותר את גודלות ויוקר ליה"ת, נגלה דתורה ונסתור דתורה, ומונחים בעניני אלקות, אף"כ הם לא התייחסו לעצם אלא התמסרו לכל ענייני הכלל, ולא רק זאת, אלא גם הלו כו עד מס"נ כדי לעשות טובה אפילו לאיש פרטוי, וחמי הרב כי"ק מוחaad"מ הכה"מ בספר, שהצ"צ אמר, שככל מסירות הנפש של סבו (בינוי הגוף) היא כלל (כמו כן) לגבי מסירות הנפש של ניתוק עצמו מה'ועמק לא חפצתי (התבוננות עמוקה וגעוועים – כלות הנפש-לאלקות) והתמסרות לעשיית טובה ליוהדי. באotta שיטה צעדו כל נשיאי חב"ד מאדה"ז עד כי"ק מוחaad"מ הכה"מ, ולפי שיטה זו, הפעילות שלהם הייתה לא רק באהבה ה' ואהבת התורה, אלא גם באהבי', ללא הבדל אם חסיד אם עולם'שער, אם למדן או אם איש פשוט, אם מבוגר או ילד. חלק מהפעולות, לפי אפשרות התנאים נעשה באופן עליון, וחלק מהפעולות – כמו צדקה לאנשים או מוסדות במרקם ידועם שביהם לא הי' צריך להיות פרטום, ובפעולות דומות – נעשו בחשאי ובחלקם הגadol מהקופה הפרטית של נשיאי חב"ד. כל הפעולות הללו נמשכות גם היום, ואני מקיים להשי"ת שעם עזרה מהמקושרים, חסידים ותל' של כי"ק מוחaad"מ הכה"מ, תה' האפשרות שהם ימשיכו גם הלאה לפ"ע הזרים שלצערינו נעים גודלים יותר, ובפרט בענין הצדקה בחשאי הנלקחת בחילקה מקופת המעמד. בימים שלפני יט"כ וביט"כ עצמו, שהוא, כפי שכ"ק כו... אמר, ר"ה להחסידות ודרכי החסידות, כל הרבים ובפרט בעל השמהה, רביה"ז, מעוררים רחמים על כל אלו שמשיעים להמשיך את העבודה בכל העניינים שהוא, בעל השמהה, ייסד, וירושיו אחריו מבצעים בפועל בדור אחר דור. אסימם בבר', שפעילותם בענין המעמד המשיך לו ברכה והצלחה בכל המctrיך לו, ואבকש למסורת פ"ש לכל אלו המשותפים בה והמשיעים לו בעבודתו. בבר' חаг הגאולה גאולתנו ופדות נפשנו, (הי"ק). מצו' ב' חוב' יט"כ באידיש ובאנגלית, וכן גם מכתבי הכללי אורdot יט"כ. אגק ד פ-ג. מתרגומ.

ונישן התקשרות ע"י נפנה (לרכ"ס לירוב). במנעה .. שמחתי לשמעו כי עסק הנפנה מתנהג בכלי טוב כאמור. ובודאי נשען עה"כ באגה"ק סי"ד אשר בכיו"י נמשכ' אור חדש עלין יותר שלא ה' מאיר עידיין מימי עולם (מובן שם שא"ז רק בר"ה אלא גם בכיו"י), הנה גם בענין נפנה שזהו"ע ההתקשרות לאילנא דחי' בכל נר"ן זה' וגוף ונפש בהmitt מובן ממה שנ' בתניא ובאגה"ק מעלה מצות הצדקה, שנ' מצוה סתם. בטח ישתדל שהי' באופן זה, היינו שהי' לא רק טוב כאמור, אלא הולך וטוב בתוס' עלין יותר. רשות נפנה מתמו'ו נתקבלת, ובתח' כבר נשלחה לו הקב' שבקיש. רשות מל"ח ומהנה עדין לא נת', כן חסר עדין האישור מהרהה"ה .. הרב' ג' שי' ע"ד הבפו". המותם בפ"ש כל החבורה שתח'י וברכת הצלחה בעבווה"ק לקשר אן"ש שי' עם נשיאם הוא כי"ק מוח"ח אדמור' הכה"מ בגוב'ר, ומחכה לבשו"ט. אגק ג שען.

איו' עבידתו במעמד (לרכ"ג). בעניני מל"ח ומהן'י אם עי"ז יכול להיות איזה מגרעות בעבודתו במעמד, פשיטה ש策יך להזהר בזזה. אגק ג שנה.

נפנה. תוכנו. מתעסק בענין מעמד שפנימיותו הוא לקשר כל החסידים ייחדיו באחדות אמיתית. אגק ה קיה.

תגמלו ספרי נפנה (לרש"ק) מכתביו .. נת', פ"ש מפורט יקבלו ע"י הרפ"א (אלטהויז). ספרי נפנה שייכים וימסרם להרמ"ג שי' (ר' משה גורארי – אה"ק). אגק ג ריט.

מלואה מלאכה ל'מעמד. צדקה בכלין ידוע מכ"ק מוח"ח כו' גודל החשיבות בזזה. ולהוסיף מרז"ל עה"פ' היום אשר ברגליהם' ממונו ש"א המעדיו על רגלו' – בודאי אין הכוונה לממון שמווציא על אכו"ש, קניתה עיתון וכיו"ב, שהרי ממון זה אינו מעמידו על רגלו', והלווי' שלא יגרום ההיפך ... אלא הכוונה לממון שנוטן לצדקה, 'ממונו של

אדם', 'אתם קרוין אדם', 'המעמידו על רגליו'. ובהקדים, ביאור עניין الرجل: הנשמה המתלבשת בגוף – קרוין רجل, ואף בה עצמה בפרטיות חילוקי דרגות דראש (שלל) גוף (מדות) ורגל (קב"ע), והוא המעמיד כל הגוף, גם הראש. וזהו 'ממוני .. המUNITY, כשנותנו צדקה מצד קב"ע, רجل, ה"ז באופן שלמען' ממדודה"ג [עפ"ז יובן הביאר בב' הפי' 'בכל מאחד' עושין רצש"מ] – (א) מס"ג, (ב) 'בכל ממון': כשהנתינה לצדקה היא מצד קב"ע, ה"ז באופן שלמען ממדודה"ג (כמו המס' ב' שהיא בלא ג'). לפועל בוגע לumed – אם הי' עניין דאכו"ש ה' אפשר לעשותות זאת בשכחת (עונג), ששיך יותר לעניין הבלתי"ג 'בכל מאחד'; אך כיוון שזהו"ע קשור לממן, צ"ל לאחר השכחה, והנתינן"כ משכחת, מיני מתברכנים כולהו יומין'. ש"פ שניini כה ס"ב.

להרש"ז הלוי זוכמן [בנوعם קיבaltı המשך זכרונותיו, חבל שמקוצר ובהזמנות הרואי' ימשיך ובתוספה] לפלא שאינו כותב עד זרעה רוחנית, כדיועט פתגם כ"ק מו"ח כו' לנושאים בעניינים כנסיעתו עתה – אז מען דארף קליבין גשמיות און זיען רוחניות, וכיוון שככלם יחד ובתייה זהוספה, הרי מוכחה שהיא תלייא, ובפרט בוגע לumed, שבזה גם הגשמיות רוחניות הוא, הרי גם לאידך, הרוחניות שבזה ג"כ גשמיות, הינו, שיש להמשיכה למטה מי' טפחים, לא רק בעניינים הגשמיים, אלא גם החומריים [עד' שכחתי במכ' לר"ה השטא, שציריך שהליך הדצ"ח שבאדם היפכו ג"כ לאדם, מל' אדמה לעליון], האריכות למותר. בפרט בחודש כסלו, חודש הגאולה, שבו יצא הפס"ד למען' שמותר, במילא מוכרכה, ג"כ להפי' תוה"ח, במילא גם ענייני חסידות – בהרחבה וההתפשטות. ובסופר שלאחר שביארו לרבה"ז שהקטרוג ה' מפני שմדבר בהחפתשות, בכ"ז הי' הסיום שכיוון שהתחילה – ימשיך באופן הזה. ברכבת הצלחה בנסיעתו, הן בקהליבין גשמיות, והן אין זיען רוחניות. אגק ח-מ-א.

תמה: קשה להם לפעול במקצוע נפנה בין אנשי העיר (מלבד אנ"ש והת') (להרש"ק) [ההכרה לפועל בין 'אנשי החוץ'; אבל כלל כו' במקומ רחוק – פועל על אחרים, שגם הם שייכים עתה לנפנה] (ג) הרישומות הכנסתי בהיכל כ"ק מו"ח עד"ש ואה"כ באו למועד נפנה. כן מסרתי ע"ד הקבלות פרטיות שבקש. בטח כבר נשלחו לכת"ר, יאשר קבלתם. (ד) שליחו ה' תרם בשביב' אחרות הס"ת ולפ"ע זה עבר סידורים – נת' במוועדו. אויל נאבד מכל' האישור עד"ז, ואם לא הגיעו גם ההודעה עד' האותיות שעלו בחלקו – יודיעני... (ו) מ"ש ב��שי העבודה דנפנה בין בני העיר כו', וכמה טעמיים כו' – הנה ב' 'שורות וחיצי לפנ"ז' כותב ש'אנ"ש מקושרים בכל' לבם ובכל' נפשם עד מס'ג בפ"ו"מ, או אז מען זלי הייסען קרייכען אין לאך וועלן זייל קרייכען – הנסיון ממליץ עלייו מרז"ל כמה לא חלי ולא מרגיש גברא דמרא סייעי, כי כנראה שאין אצלן אף צל דקס"ד אפשר יש מעין סתירה בין הקדמה והמסקנה! ע"פ נסיון שריאנו בכל' מקום שהתעסקו בנפנה בשנים אחרונות (ארה"ב, קונה, דרום אמריקה, דרום אפריקה וכו') עשו פעללה (אף שלא בכ"מ בשוה), ולא הוזקקו להוציא מתרמים את המס"נ בפועל, ואפי' לא קרייכען אין לאך, ומצבם בגו'ר הוטב, וככבודם בענייני מי שעמם התעסקו והשתדלו הולך וגדל,oso"ס רואים שהם המקבלים ולא הנותנים, ואפי' בשמיות ובממון. אלא, במדינתם, ע"פ הסברו, יש מן המוכן מס'ג בפ"ו"מ, ופשיתא שכאל מסירת הרצון והשכל והטהו"ד... – זו זאת למודע: אין כוונתי ח"ז לאיש פרט, מי אני לפסוק שדוקא פב"מ עליו הוטל עניין פלוני. דברי מכוונים לקיבוצם יחד, שביל"ס יש בו כל הנצרך למילוי תפקידם העיקרי במדינתם, שהוא הפצת מעיינות הבעש"ט ואדה"ז באנשי החוץ צרפת, ואין לנו מעין שדרך בו נמשכים מעיינות הבעש"ט ואדה"ז אלא אחד – הוא כ"ק מו"ח עד"ש. וע"י התקשרות בمعنى זה, התקשרות הגוף (יש יכול לكونו חyi נפשו החיונית) והנפש, גם מים כו' נעשה מים חיים. כי כ"ה ע"פ ד"ת השולטת ומנהגת הטבע,agar בפשטות און אומעטום. וכת"ר במכתבו (כנראה מהעדר הפעולות, זהו ג"כ החלטת אן"ש שבמחנו) און גאנץ קאלטבלוטיג גוזר (שנידית אפ'), שלכל אחבי' שבמחנו (מלבד הדרים בשכונתו) – אין שייכות לכ"ז! יקראו כל' אן"ש לאסיפה וייעשו חשבון צדק כמה יגיעות יגעו לרכווש נפשות לה, ואז למוחר יהי' כל' שקו"ט, כי תומ"י יתבררו הסיבות להעדר התוצאות. [אבל שאיינו שייך לעבודת התפילה, לא משכיל ולא עובד, בלי חתימת זקן וכו' וכו', ומדובר לא למד בתו"ת ולא בישיבה בכלל – הוכחה לבrhoח וננד למדינה רוחקה ביותר, גם בענייני יהדות, וכעbar זמן התחלilo להגיע מאנשיים ונשים ממש מל' לכ"ק מו"ח עד"ש. לדוגמא – בעלת עסק שמציעים לה לשכור חנות בחלק' א' של העיר או בחלק אחר, ושאלת החלטת כ"ק עד"ש מה תעשה. – מעולם לא ראתה אותה, וודעת שמדובר לא ה' לכ"ק מו"ח עד"ש לא רק בעירה אלא גם בכל מדינתה,

אינה אן"ש, וכנראה גם לא מגזע אן"ש. אבל כמשמעותה מבהיר דברים היוצאים מה"ל: יש רב כי ישראלי, ואני הוא נכנס בהגבלות הטבע, והרוצה ללבת לבטח דרכו – במשחר, בהנחת הבית, וכו' – לא ירים ידו מבלתי לשאול את פי הרבי, והכירה באברך שפי ולבו שווין, ניכרין דברי אמת, ציוותה לכתוב השאלה הנ"ל, שיכת היא ממשילא לנפנה, ומתקרבת ליהדות, ובטה בקרב הימים היו הליקות ביתה בקשרות וטה"מ וכו'. – אלה מתולדות פעולות אברך פשוט שעושה כ"ז לא מצד מס"נ ובקב"ע, כי אי"ז אצלו היפך השכל, גם לא היפך שכלו האנושי. והגע עצמא: פשוט שזהו בגל שראה במוחש שהרבי אמרתו אמירה וברכתו ברכה, וגם נה"ב מסכתת ע"ז, כי אצלו אי"ז מצד השכללה שקו"ט ועוין בס', אלא נסינו (ושל כמה ממיכרינו) הראהו א' מ'האט געפאלגת איז געוען גוט, און איז מ'האט ניט געפאלגת האט מען געהאט א פסק, במייל, כמו שאנו מתביחס לומר לכל מיזדיינו הזוקקים כתובות הרופא מומחה, כן כשרואה איש מבוכה, או עומד לפניו פתרון שאלת חיים עיקרית, אומר לו: לא אלמן ח"ז ישראל. יש לך את מי לשאול – ולא עוד אלא שאנו מהכח עד שמיודע יבוא אליו לחקור ולזרווש אם יש רבי, כיוון שע"פ רובינו יודע גם מה זה רבי, אלא שהוא הولد אליו ומסביר לו שאין לו להשען כלל לא על בינה עצמו ולא על השדכן ולא על הרופא ולא על הסרסור, שאין כל אלו אלא עניינים מסויקים, ولو יש דרך ודאית לפתור את ספקותיו. ואמרז"ל דברים היוצאים מה"ל נכנסים אה"ל]. **בנידון מכ' כת"ר:** במחנו – מסלהה ושמנה דאן"ש, שראו את אדע"ע, ולהבדיל בין החיים להיה"ח את כ"ק מו"ח אד"ש, נבחנו בכור העוני ונסיינו מכל המינים, עוסקים בהשללה בעבודה וכו' וכו', נמצאו בתחליה בקעמא בין אלףים מאה"י שהיה צמאים לדבר חם וחיה, למילה של התעוררות וקיירוב, והצעירים – שאפו בעיקר להוראה: א' הוא משא זה האיש אשר יעלנו מהמצרים והגבולים ויורנו דרך חיים? **השאלה:** כמה נפשות נתוספו מהשתדרותם ויגיעת נפשם על תורת הבעש"ט ואה"ז – במשך כל זמן השהי' בקעמא? כhabתי אז לקעמא דאן"ש היית גROL שיפעלו עם הנמצאים בקעמא ובפרט הנער מעמד רוחני (שיעורתי שאין נחיצות לאחיזה בגשמיות במחילת הכליבוש). וענוגי שהדבר טוב בודאי, אלא שצריך תחילת תקציב, ובכלל עדיף להתחילה כשיבאו כל אן"ש אל המנוחה, וזה יسعו לפי הנץך חזקה לקעמא ויעבדו שם במס"נ! וכשזרחי עווה"פ ע"י א' שנסע לשם – בחרו, כמודמה לי, ועוד. בזה נסתיהם, והתוצאות ידועות. **'הבן זיך אן"ש אפגעמאטערט'** וכנראה שגם מיט זיך האט מען זיך געמאטערט', וראו שזו הי רחמנות עליהם: 'מען מאטערט זיך אן א טאלק'. והבאים לעיר נושבת – וכולי' האי ואולי'. והנה – ה'סדר' חוזר ע"ע (יותר נכון – היפך נכו – היפך הסדר). נמצאים במחנו עתה יותר משנה, ומה הוא הס"ה מהഫועלות הקיימות בפאריז וסביבותיה? בהיותי שם זה שנה וחצי ליבורטי כמ"פ עד שס"ס החליטו (כנראה מפני הכבוח) שועד 'נפנה' יתעסק גם באנשי העיר (כ分明, המתאים לדבר עם החוקים לע"ע וכו' וכו'). מזמן לזמן חקו"ד מהנעשה ונודעת... שאין עושים מואמה, לא ב'מעמד רוחני' ולא ב'מעמד גשמי' – ב' החזאים, של בלבד בהוראת שעה, צ"ל ביחד פועלותיהם אין ידועים לי, ועשיריות אנשים לא רק נתפעלו וננתנדבו נדבות ממוני למוסדות, אלא שגם להם מהם תורה הדא"ח ונעשה חסידים או עכ"פ מקושרים קצת. במכתו רואה אני שמופרך כל מקצוע עבודה זה אצלם. **פשיתא ששמירת הציוויל פון די איגענע ד'א'** דורשת עבודה רבה ויגעה תמידית, אבל אף' שמירת בהם"ק הייתה רק א' העבודה, ולא כל הכהנים כולם עסקו בזה. פשיתא שם יגשו איש ויאמרו לו 'זשיד, דאווי גראש' וatanם לפב"פ הנמצא במרקח כמה אלפי פרסאות, שאין אתה יודע אותו, והוא אין לו שייכות עמך, אלא שהוא בעל מעלות גבירות ונסואות – היה בעניינו כמתעתעים. ולאיך, פשיתא שאיש המאמין באמונה שלימה, המנחה כל כחותין, שדעת וברכת פב"פ 'בכל משלה', יודע בחבריו שצריך להחליט בעניין עיקרי בני חמי ומזוני וכו', או גם בעניין דסכמה ר"ל, הרוי מצד אנושיות אהב"י פקו"ג וכו', אם רק יש לו תקופה וספק **ספיקא אויל** ישמע לדבריו, עליו לדודוף אחריו וЛОמר לו: רחם על עצמך ועל ב"ב ועל כל אשר לך, ואל בינתך אל תשען, למוד דא"ח, התקשר בפב"פ, עשה ע"פ דבריו, וזה – הצלחה. ידועה הבטחת אדה"ז 'ואס חסידים וועלן טאן זיי מצליה זיין'. **'לא ראננו'** אינה ראי' פרט בדבר הרגיל. ראי' כי כמה ממכתבים המתקבלים לכ"ק מו"ח אד"ש ממחנים. ולא פגשתי אף א' שיהי כתוב שהכותב נתקרב עתה לחב"ד בהשפעת מי מאן"ש ממש. בפאריז וסביבותיו להם מגע עם מאות, ואולי אלפיים ואלפיים מאה"י,

כ"י. עפ"מ "ה הרמב"ם בענין דיבור, משוחחים הם ביןיהם ארוכות וקצרות. כמו מצל אלו האלפים פנו בשאלת ע"ד ניתוח או שידוך, בקשת ברכה לרי"ה וכיו"ב? והאומנם, אם היו מספרים להם מהו הרבי מלובא אויטש – ספרו, גם ללא ביאור – ובפעם הב' מקצת משיחותיו, ואח"כ מהוראותיו – הרי כו"כ נפשות, הם זורען זרען עד א"ס, היו מתקשרים ע"י אילנה דחיי, מוסיפים א/or בבתיהם, נעשים אנשי משה (ס"ה ויבא מלך דקוני המוסג"פ. ולפנ"ד אף דברתו "אתה ח"ה והשית צץ הכוונה אנשי משה – ביטול, בקבני זה הכוונה – מקורים בהרבי, ואתפשטותה ממשה בכל דרכו, וכך לא נט' זה בפיירוש), נעשים אנשי מעמד ומהזיקים גם בכל המוסדות בחפץ לב ובספ"י, ולא רק מפני הקבוד. תמורת כהן"ל – זה פונה למוסד שלו, וזה לעסק שלו, כ"א מרגיע א"ע בזה שנutan נפנה בעין יפה ובמזה רתבה, מצדיקים א"ע בזה שיש מן המוכן, כפ"ד כת"ר, מס"ג בפ"מ. והעובדה, כנראה, עדין לא הותחה. סדר זה נהוג, לע"ע, במשך שנה וחודש, ובקבוץ אן"ש שהוא מכוכ"כ עשריות, כי, של אותם שכתרם אדנ"ע בתואר 'נרות להאר' . וע"פ פתגם כ"ק מו"ח א"ד"ש הרוי במקום השך, כشمמעדים פנס אור הרוי – מעצם- מתכבדים סבירו. והאומנם דעת כת"ר היא, שהמניעה מאנשי פאריז וסבירותי היא?! אמרתי ע"ד הצחחות: כל עניין הגלות הנוראה הוא ע"י שבירת הלוחות, כי בלא"ה היל החרות (א"ת החרות אלא חרות). הסיבה לשבייה"ל - חטא העגל, שאז חזרה הזורה מאחתה עה"ד, שע"פ דא"ח (ד"ה ע"כ יאמרו תרצ"א) בא ע"י מיעוט הירח, שבא ע"י שבת"כ דתוהו, שבא ע"י ה策ומות. ומהו ה策ומות? דעת א/or גיינט ניט לחוז. ערד איז זיך אין זיינע אותיות, אבער ניט וויטער (לקו"ת טו"ס ויקרא ד"ה להבini מ"ש באוצ"ח פ"ה). עווה"פ אכפ"יל דברי שאין כוונתי לאיש פרטיה ח"ו, כ"א להקבוץ בכלל. בודאי יראה מכתבי לכל מי שיש תועלת בזה. – למותר לומר שא"ז אליא שקו"ט בין לביבם וע"ד עצמי. ולא שח"ו היל ויבא יוסף גו". – בודאי כו"כ יאמרו מי שמק גו', טול קו' מבין עניין ויהי הצדק איתם בטענתם עלי. אבל אי"ז משנה המצב והס"ה, וחייב על הזמן ההולך ואבד ולא משתכח. בתקופה שלא יקפיד – אפי' במוחה- על המכתב. ואת והב בסופה. חותם בפ"ש כל החבורה תי'. [לוועד נפנה כאן לא הריאתי מכתבי זה. ברם, העתק ס"ו בלבד שלחתה להרבר"ץ שי"ש ט"ט (א) – אוילו לעבודתו, (ב) בהיותי בפאריז שקד ג"כ בלימוד סגורייא על העדר התפתחות בעבודה והיל בטוח שתתפסת בעתיד] – אבל לא כתבתי למי נערך המכתב. כת"ר יעשה בזה קרצונו]. אג ג-ה. (חמשה עשר בשבט תש"ט).

תיעטן אג ג שעז: התקשרות לאילנה דחיי בכל נרנחיי (ובנפנها) גוף וננה"ב.

תיעטן נפנה-פעולה גשמיית בר קיימא (לרשות הילוי ריטישק, שד"ר). בודאי עושא ופועל במסעיו גם בענין נפנה, אשר מלבד שזהו משליחותו, הנה נודע ונראה גם במוחש, שכל דבר שיש לו אחיזה בגשמיות ג"כ, ה"ה בר קיימה. וידוע שהו ג"כ מהטעמים שהנביאים היו לפעמים מקדים לນבאותם איזה פעולה גשמיota, וכמוש"ג בכ"מ בנבאיים אחרים. אג ג שצב.

נפנה – לאחר ההסתלקות [מרבי שליחות]. השתתפותו במעמד מוכיחה הרגש הלב וביטוי התקשרותו לכל ענייני כ"ק מו"ח כו', שמסר נפשו לזרוע תורה ויהודות בכה"ע, ובפרט במדינתנו. ע"פ הזזה"ק – אשתחח בכו"ע יתיר מbehoyhi, 'האט ער א אויג' (עין פוקה) וקורת רוח בכל ענייני פועלותיו, המתפשטים בהצלחה, ועל כל המשתתפים, כ"א לפ"י יכולתו, בעניינו, שהוא – הצדיק – מעורר רחמים עליהם שיתברכו בכל עניינהם. [בזהzmanות זו שולח מה שאמרת לבני היישוב היוצאים משך הקיץ להפצה וחיזוק היהדות, תקוטי שיתענין בדברים, ישמש בזה בשיעורים, להשפיע על מכיריו, לkrvbm לתוכם"צ בכלל, ובפרט למנהגי ודרכי החסידות]. ברכות. אג ד תב-ג.

תיעטן פעילות המעדן; ההוצאה צ"ל רקה מהקופה (לר"ח פלוטקין). בمعנה .. בטח כבר קיבל את המענה שלו על מכל הקודם. שמחתי לקרוא במכחטו, שמתעסק בענייני מעמד, וביטה זה יביא לו תום הצלחה בבריאות ובעניינו הפרטימ. תקוותי שמהפץ הוא במרץ אופן שמתאים ללמידה עם הציבור, וכיו"ב. שבנוספ' על העיקר, התועלת ברוחניות, יש לקוות שבחשך הזמן תה' בזה תועלת גם בגשמיota. מובן מאליו שאת כל ההוצאות שיש לו בקשר לענייני מעמד, ה"ז חייב להיות ע"ח ועד המעמד, וכידוע הסיפור מכ"ק מוחא"מ שכאשר אבי כ"ק אדמור' מוהר"ש ב' כו' שלח את הגביר האדיר מוה"ר שמואל ע"ה גו"א בשליחות לפטרסבורג, נתן לו מקופתו כמה שנחוץ להוצאות. ומדובר מובן מאליו עד כמה שמה החסיד הגביר האדיר מוה"ר שמואל ע"ה מהשליחות,

“אעפ”כ רצה הרב שההווצאות תצאנה דוקא מקופתו, וכמבו” הטעם בזה במקומות אחרים. ע”פ בקשו אזכיר אותו ואת זוג תחין עהצה”ק של כ”ק מוחאדי”מ וכו’.. לבריאות טוביה ולארכיות ימים ושנ”ט, והשיית יצילחו לבשר בשו”ט בהנוגע לעצמו ולוב”ב ולכל הסביבה. בבר’. אגק יא רעה. מתרגם.

נבהלי היום מכתבם (להר' מ אשכני, הר' מ גורארי, הר' ש חקיניד – ת-א) [בד"כ ה' א' הסדר] שמעות מעמד בית הרב היל' הרבי מוסר לידי הרבנית הזקנה, והיא חילקה אותן לפי ראות עיניה לבני משפט בית הרב. באotta תקופת התווועד הש"ר רב' צ'ש' ט בארא'ק, ועורר את אן"ש לשלוח מעמד – באופן אישיש-אל הרבי, והי' רושם כאלו כל הצעה בהסכמה הרבי[ן] – שכאלו הסכמתי לקבל וכו', ותיכף התחייבנו וכו', וימסרו כל הנגבה על זה למוסדות החבדיים שבאה"ק. וכל הרוצחים באמת להזק התקשרותם לרבעון"ש יתעסקו בהפצת המיעינות במרץ ובביבוס מוסדותיהם, ולא בכיסף תגלו. המחכה לאישור קבלת המברך וחותם בברכה לעובדה פנימית ולקבאה"ת בשמה ובענימיות. (עה"ש כ'). אכך כד קמה-ו. שם: [להר' אשכני] בהמשך להטולוגרם הקודם, בודאי תיכף יפסיקו הפעולות שכחטו אודותם, וירפסמו שנעשה מבלי' קדעת, ופשיטתה היפך רצוני. וספרי הקובלות שמזכיר ישלחם כולם ממש לבאו. ובקשתי כפולה למסור בשם' כ"ז, וכן הטעלוגראם הראשון לשאר המקומות שעשו הנו'ל. ותוודה רבת מראש.

לההרבה מהרמב"ן [להרבי דובאטו - כ"ז בענין נתינת דמי מעמד. וכנהרא רצה להפיעול אצל רבינו שיסכים לקבל מעתה מעמד מאן"ש (ראה לעיל)] (רמב"ן במדבר אמר - 'הבא לפני אב הגבאים ואחיו קדוש ה' והוא נודע אליהם בשםיהם' יותר לענין דפ"נ מאשר למעמד וכו', אבל ראה כתובות (קהב, ב- 'כל המביא דורון לת"ח כאלו מקיריב ביכוריהם'. וראה גם תומ - התועוזיות א"א יב ואילך) – וע"פ המבוואר שם יובן ג"כ מה שנתקבל זה לרצון אצל רבונ"ש, למרות הפס"ד בשו"ע (חו"מ סוסרמ"ט – 'מידת חסידות שלא לקבל מתנה אלא לבתו בה' שיתן לו די מהסרו, שנא' (משל טו, כז) ושנוא מתנות ייח"), ובכיתור יווקשה עפמש"כ בסמ"ע שם [כפי הלהות אחר מתנות, צרכייך להחינה הבריות ואני מוכיחן על מעשיהם הרעים שרואה בהם]: 'יאינו מוכיחן כו', אלא שדייקנו וולוך לא הסכימים ע"ז ר宾ון, כדעליל שם] (ולא' הגנותי סתם – שכולל גם זה שהלחצו עליו) 'דורון' (עפמש"ת ברמ"א שו"ע י"ז סוסרנ"א – 'וain לפרגנס הרב שבעיר מכיס של צדקה, בגנאי הוא .. אבל כל ייחידי יכול לשולח לו מצדקה שלו, וזה דרך כבוד') ביכורים' (עי' במס' ביכורים. וד"ל). ואcum"ל. אגק

ראאה במדור דאגות הצרפת: רוזה להשתתף במעמד פרטיזן מקווה ליצאת מן המיצר כי'.

כליים לפרנסת אצל אן"ש החסידים והתמיימים

כחות ועולות מיוחדות לאן"ש החסידים והתמיימים – שע"ז ירבה הש"ית גם בفرنسا **างשטיינט**. בمعנה .. עם הפ"ג המוסג"ב (אשר אקעהצח"ק כו) .. מ"ש שעדרין אין לו פרנסת ווכו' וכו', הנה תירוצו כתוב בצד או יותר נכוןICON כהוב, היינו העדר בכתיבתו של ידיעות אודות פרנסתו ברוחניות, אשר ידוע שלפומם גמלא שיחנה ועשיר שהביא קרבע עני לא יצא, ולאן"ש החסידים והת' ניתנו כחות מיוחדים בהנוגע להשפעה על הסביבה ומכך"ש על בני ביתו ועל עצמו בענייני התומ"ץ וביחוד תוכה"ח הדרכותי והנוגותי, וכושירבה בצרפת ברוח' כל יכולתו ירבה הש"ית בצרפת גשמית, ויה"ר ר' שיחי' זה בהקדם ובלי מניעות ועיכובים והעלמות. בבר'. (י"ז טבת תשט"ו) – נד' הוסיף מה שייל לש"פ בהונ"ב התחש"כ.

ההשחתות בביית-חוותה; כלים לקבלת ברכות הש"ת; לחץ-דם אצל זוג' תחיה; החותם הדתית. בمعנה .. אודות הצעה שקיבל להעשות שותף בבית חוות של נייר צילום וכלי איזה פרטם בזה. והנה בכלל בכך, אלא שכמו בכ"ע של שותפות – צריך לברר מהות שאר השות' ווּהַמְזָג (הארاكتער) שלהם, ובפרט שלפי כתבו הנה תעסוקתו בזה צ"ל באופן חשי, שאז נוגע עוד יותר המזג של השותפים. ופושט شأنין כונתי בהוספה זו להחליש את ההצעה, אלא רק לזרזו שהחקירה ע"ד הנ"ל תהיא' ברורה. ובודאי נמצאים כמה דרכים לבירור בזה והש"ת יצלהו. כמוומה שכבר העירותי במכחבי אליו, אשר הצנור והכלי להמשכת ברכות הש"ת וקבלתן – הם ענייני תומ"ץ. ובהנוגע להסידים אנ"ש ולת' – גם לימוד תורה"ח ולהלכה בהדרכותי' ומנהגי'. ולכן כשכתובים ע"ד הוספה בעניינים גשימים יש לכתוב גם ע"ד הוספה בעניינים הנ"ל. ולצעריו הנה כמה מאן"ש ואפוי מה' לא רק שאין כותבים ע"ז. אלא שכנראה אין שמים ליב להנ"ל. ומוטבו

לעוזר א"ע עד"ז, ולפרנסם להכותבים אליו - הקריםם אליו ויש לו השפעה עליהם- כל אמרו לעיל. והלוואי כבר התנהגו באופן זה בעבר – שיהיו נמנעים כו"כ ענינים. מ"ש אודות הלחץ-דם של זוג' תחיה' – כמדומה שכבר אמרתי לה גם בהיותה אז, שהיסח הדעת הוא מהדברים ודריכים הכי טובים זהה. ובפרט לאחרי שראתה חסדי השית' במוחש בענינים אלו, הרי בודאי אף' הנה"ב מודה שיש לסמך למגורי על בנוגע ללחץ-דם - בהתרופות הנעות מהצמחיים דהוו. בבר' לבשו"ט בכהן"ל, ולנחת הסידותי מכל יו"ח שי' – הוא וזוג' שי'. **ג.ב.** לפלא שאודות השתתפותה של אנ"ש שי' בענייני הקמת החזית הדתית – נודעתה מן הצד, ובכמה פרטיהם. וממנו וכן מהשאר – לא הייתה זהה כל ידיעה. (ד' תמוז תשט"ז) – נד' כהוספה למה שי' לשל"פ בהיב"ב 'החש"פ'.

הכלים להצרכותו – תומ"ג ולימוד תורה"ג והשפעה. לאחרי הפסיק הארווד נת' מכתבו ... וככל' יזכירו את ב"ב שכ' אודותם עהצה"ק של כ"ק מוחא"מ וכו'. ולפלא שאף' שמעורר אני את אן"ש זמן שצשוכותיהם ע"ד הצרכות הנה צרייך להוסיף ג"כ בהצנור והכלים לקבלת ברכות השית' בזה והם הענינים דתומ"ץ מבון, הנה גם הוא עבר ע"ז בשתייה לגמרי (מקב'ע שלו במו"ג ותוה"ח והשפעה על הזולת שעה ג'כ בזה), ובודאי נוסף על שלישת השיעורים היודיעים בחת"ת הנה לך מס' בחלוקת הש"ס ולומד – עכ"פ חלק – מפ' השבעה בסדרה החסידות (היינו בתו"א ולקו"ת) וכו', והshit' יצליחו להוסף בזה זמן. בברכה לבשו"ט בכל האמור במכתו ובל' האמור לעיל. (ו' מנ"א תשט"ז) – נד' כהוספה למה שי' לשל"פ בהיב"ב 'החש"פ'.

[וראה עוד בזה במדרומים פעילות והפיצה, חינוך, דאגות הפרנסת, ועוד ועוד].

הרצויה להתקרב לחסידות

ביקש 'העלפער ווערנו אחסיד'. כבר סללו כ"ק נשיאנו רבוח"ק כו' הדרך, שזהו ע"י לימוד חסידות והנחה בדרכי החסידים. והעיקר – ריבנן זיך צוישן חסידים, שגדולה שימושה יותר מלימוד. כשבושים כהנ"ל כ"א לפ' ייכלטו, אז סרים כל הعلامات והסתדרים ויש לו ג"כ סיועתא דשמייא להיות חסיד ומקשור באילנא דחיה. אגק ה פו.

קיבל ע"ע להיכנס למחנה חב"ד בפנימיות ובছיצוניות [שמחתி להיווט בריא ויצא מביה"ר ומצבו טוב בהרבה, יוזר השית' שי' טוב יותר להבא ויבשר בשו"ט גם ברוחניות] – וגם קיבל פס"ד הצע"צ בנווגע לצלים אלקיים' ולא להוריד הי'ג תקו"ד, שע"פ הזהר קבלה וחסידות הינם צינורות רוחניים שע"י ממשיך השית' תוס' ברכה בהצרכויותיו, אומר אני יש"כ וחייב לההחלטה, והבא לטהר מסיעין אותו, ודאי יהי לו סיוע מלמע' שלא להתפעל מהמליעגים, שזהו יסוד והתחלה דכל חלקי השו"ע, בה"א לאו"ח, ס"א כתוב: 'ואל יבוש מפני המליעגים'. יוזרו השית' שבקרוב ממש יوطב מצב פרנסתו, והshit' ת' ימלא ימי הרינו זוגתו ת' כשרה ובנקל ותולד זחו"ק בקל. כוח"ט. מצו"ב 'סקרייפט' לזכרו הפרטאים. אגק ו שם. מתרגום.

התענין והחל ללימוד חסידות חב"ד ומבקש להתקבל להיות חסיד [הפ"ג נת'] שמחתי בכהן"ל. נא' בסה"ק, כשהיהודי רוצה להתנהג כראוי מסיע' לו השית'ת, בפרט שזה קשור בתורה שע"ז נא' געתי ומצאתה אמין, ובפרט תורה'ה החשובה במיום אחד בימי הגלות כפול ומכופל דעתה, להביא לאהבת ה' ויראותו ול'עבדו את ה' בשמהה', שהם יסודות בתוה"ה. תקוטי שע"פ הוראות חז"ל שמעליין בקודש וכל המוסף מוסיפין לו, יוסיף בשיעוריו ובתוה"ח בפרט. רראה להשתתף בחברות חסידיים בלימוד והן בתועדות המחזיקים אהב"י אהבה"ת ואהשי"ת, וכ"ז יוסיף חיות בתורה ועובדת גמ"ח. ודאי יודע אודות ג' השיעורים לכל ישראל שתיקון כ"ק מוח"ח כו', ושומר עליהם. ברכבת קבה"ת בשוב"פ. אגק ו צג. מתרגום.

הוא וחבריו רוצים להיות חסידיים – מהם התנאים? – ללימוד תורה"ח, וע"פ מרז"ל 'לא המדרש עיקר אלא המעשה' – להתנהג בהדריכוי' ומנהגי'. מבון, כמו בקבה"ת שזו לה דוקא ע"י הקדמת 'נעשה' לנשמע' – כ"ה ג"כ בכל חלק מפרד"ס שבתורה, שצ"ל הקדמה זו ד'נעשה' לנשמע'. כבר ידוע פסרז"ל לא' געטה ומצאת אל תאמין, געטה ומצאת תאמין', וכשרוצים באמת, אזי – הבא לטהר מסיעין אותו. בטח לו' תניא גם עתה, וכן או' בכ"י אחר שחרית שעור תהלים דימי החדש כו'. השית' יצליחו. ברכבת לת' ביר"ש. אגק ט עב-ג.

התקרב קצת לליה"ח ולזרבי החסידות כו' - כיוון שגם הוא מדגיש 'קצת', בambilא מכיר שא"ז מספיק, וע"פ מרז"ל יגעת ולא מצאת אל תאמין – בו הדבר תלוי להוסף בהנ"ל כפי יכלתו, שזהו כפי שודரשים ממנה, הינו ליום כפשו – ליתוה"ח, נוסף על ליתוה"ן במסיו"נ ושקיים אמתית. שלימוד פניה"ת, נשמה לאוריתא, מוסיפה חיות בליה"ן וקיוה"מ. ודאי שומר ג' השיעורים כו', ומשתדל שגם ידידי ישמרם, זוכות הרבים תלוי בו. אגק ט קכא.

כיצד להדריך מישחו בדרך החסידות? ת: היהות ו'אין דיעותיהן שות', צריך לлечת לפי רוח دقאו"א. ובכללות: להתחילה הדרכה באופן שהרגל בו (אם הינהו מבורי המוסר – אגה"ת, קונט' ומעין וכו"ב; מבורי השכל – עניינים בשעהוו"א וכיו"ב. בכללות: דרומ"ץ קל לפ"ע להבנה, ויש בו מכמה סוגים. ואלו שאין להם שום ידיעה כלל בתורה וענייני – צ"ל ע"פ השיחות ולקו"ד). מכיו"ז אייר יח.

אביו למד בליבאוויטש – ידוע פס"ד המשנה שהאב זוכה לבן בחכ', היא הסברא הישרה (כמבו' במפ' המשנה שם). ואין לך סברא ישרה מזו, להכיר בההכרח גמור בדורותינו ללימוד זאת החכ' (עיין אגה"ק לרבה"ז קמ"ב), שהוא משפיע על כל מעומ'צ' האדם, ובפרט אלו שהוריהם כבר נכנסו בכרם פנימה"ת, שאז ציוויל רז"ל (שבת לאס.ע"א) אם יראת ד' אוצרו הן א"ל כו', היא בהחלט ובಹקם, והשי"ת יזכה להיות ג' צינור שע"י יתפסת לימוד זה גם בחבירו וסבירתו. ברכת מז"ט מז"ט. אגק ט קקט.

ד'ין להיות בדרך החסידות ע"י לימוד דא"ח כו' והקדמת געשה לנשמע. בمعنى .. כותב שנתעורר בו צור מהצבו שהוא מגע הסידי חב"ד, ומתחילה לлечת בדרך החסידות, ויש לו קביעות בלימוד תורה, ושאל הוראות בזזה. הנה מובן שפרטיו אופני הלימוד זמנו וכו', איןם דבר השווה לכ"נ ותלויגם בתנאי הזמן, ולכן טוב שיתיעוץ בזזה עם זקני אנ"ש הנמצאים בסביבתו והם יורשו, נשען על מה שלמדו ושמעו ממדריכי אנ"ש מאז, והנקודה הכללית שצ"ל שיעור בלימוד תורה ח' לכה"פ פעמים במשך המעל'ל, פעמיים ביום ופעמיים בלילה, כן צ"ל לימוד תורה זו לפני תפלה הבקר, וכפס"ד הלכה למעשה בשו"ע או"ח ס"ח סוס"א, כי ע"י לימוד זה אפשר להתבוננות בגדיות הא-ל ית', עיי"ש. כן מובן ופשט שוגם בלימוד תורה ח' צ"לagi הגישה כמו בשאר חלקי תורה"ק הקדמתה נעשה לנשמע ולא להיפך, או אז תומת ישראי תנחם משא"כ כו', וכמבו' במס' שבת (פחא). והשי"ת יזכה ויצלחו לבש"ט בכל האמור, ותגדל הסיעתה דשמיא בכ"ז ע"י שיפיע גם על חבריו לקרבם לאור ומואר שבתורת הדרכתה ומנהגתה. בבר' הצלחה בכה"א. אגק יב רמא.

'חסיד' ו'שוטה'

חסיד – אל יהיו שוטה! בסעודת שבת פ' תרומה תרנ"א, שה אבי, שבשנת תק"ג, כשמלאו לרבו האמצעי ט"ז שנה (או בשנת תקנ"א, כשמלאו לו י"ז שנה), מסר הרב רבי-רבה"ז-ליידי את החינוך וההדרכה דהאברכים ש'ישבו' איז אצלי הרב בלאזונה. ואמר רבה"ז לרבי האמצעי שהצעד הראשון בחינוך והדרכה חסידות הוא לעשות חסידים שלא יהיו שוטים, שכן שיטת מהו מהיצה של ברזל כלי פ' חסידות. ואבי הסביר האימרה – ב' פ"י בשוטה: (א) פשוטו כמשמעו – טיפש; (ב) שוטה – פרא. וב' הדברים, גם טפשות וגם פראות, אין זוג' לחסידות ולהחסידים. תרגום סה"ז ה"ש 48 ואילך.

חסיד ושוטה? הוד כ"ק כו' ה'צ"צ' א' פעם לאברך: אתה רוצה להיות חסיד שבחסידים, ואת בניך ביתהך עוזה לפשוטים, ומוריד אותם – זה חסיד שוטה. לכאו' – אם הוא חסיד אינו יכול להיות שוטה, ואם הוא שוטה אין הוא יכול להיות חסיד, אלא וזה עד' הדרש שוטה', זה אמן הדס, אבל הוא שוטה. תרגום סה"ש תש"ד 101. זה אמן הדס, עם עליים, אבל הוא שוטה, העליים אינם מסודרים. תרגום סה"ש תש"ה 7.

ב' טיפושים של שוטים (גלאל לעמ' גלאל למטה) – פעם א' אבי זאת לא': הרי גלאל החוזר הוא בעולם, והיושב על הגלאל וצוחק הוא טיפש, שוטה, מה אתה צוחק, הרי זה גלאל בלבד! זה שיושב מתחת לגלאל ובוכה הינו טיפש, מה אתה בוכה? ה"ז גלאל החוזר! כשבועשר נמצא על הגלאל, עליו לחשוב שא"ז כ"א גלאל, המסתובב תמיד ואין לו קיום לדורות. ואילו פ██וק חומיש, תהלים, עשיית טובה לזרות, זה דבר המתקיים, ולהם חיים נצחיים, המבאים פירות ופרי פירות נצחיים. וכמא' זכות אבות לא תמו ולא יתמו לעד ולנצח נצחיהם. תרגום סה"ש תש"ז 126 ואילך.

בין חכם לפיקח (חכם שנעשה שוטה גרווע משוטה מלידה). כל מה שהשי"ת ברא בכל העולמות מריש כל דרגין עד ל'וּמְתָחָת זֶרַעַת עָעוֹלָם', כולם זוקרים לצמיחה, שהולכים וגדלים באופן וסדר עלי' מקطنות לגדלות. התוכן הפנימי – יש צורך בהסדר דעתנות וגדלות, בהחינוך והדרכה החסידי. איז' שקטנות היא שנות וגדלות היא חכמה, אלא, קטנות הם עניינים קטני הערך, אולם יש בהם חכמה, מיני המיצאות. לכן רואים שעילויים רכימ בثنיהם, רובם בעלי תפיסה ובבעלי מוחין גדולים, אולם אינם פקחים. הczמיחה (מקطنות לגדלות) צ"ל בכל כחו הנפש ובפרט בכח החכמה, הזוקקה לצמיחה – להיות חכם יותר. באם דורכים על אותו המקום או לא רק שmpsיקים להיות חכמים, אלא האדם פשיטה **נעשה לשוטה**. מפורסם, שאדם שנעשה שוטה גרווע משוטה מלידה ('א געווארנער-נאר אויז ערגער פון א געבאראנער-נאר'); **שוטה מלידה** מודע לך, ונשמר באופן כללי מהרבנות בדייבור, הוא יודע את מהותו. אולם מי שנעשה שוטה, נשארה אצלו ההסתכלות והיחס לדברים מהזמן בו הי' חכם, וכן השנות שלו היא עם כל מיני המיצאות מהוכחות. בל' בנ"א מאכנים זאת 'טפשות עמוקה וחריפה'. אנשים בעלי יושר ומדות בנ"א, חסימ על חכם שנעשה שוטה, יותר מעל שוטה מלידה. והעיקר – הם מתעמקים ומהפשים בתוך עצמן פרטיטים שונים בהם יש קווי דמיון להכם-שוטה, ומתייגעים ביגעה עצומה לתקן את מעמדם ומצבם. מרוגומסה"ש תש"ח 238).

'השפיע'

משפייע בזכיבור; * משפייע בתו'ת;

משפייע בזכיבור

להכין עצמו להשפייע [משכיל ועובד]. משפייעים' – צריכים למסור את נפשם: לא רק לומר לאברך 'עשה לך', אלא עליו לעבד עם עצמו במדה שזה ישפייע גם על הזולת. אמרה מהרשב"ז: 'אם רוצה אדם להראות מהו אדם – עליו להיות מעלה אדם'. 'אדם' הוא רגילות, 'למע' אדם' – להיות בעה"ב על הרגילות. **מוריה הרשב"ז** שמע מהחסיד ר' מיכל נ"ע מאפאצ'ק, שב'יחידות' הראשונה שלו, א' לו רבה"ז: 'הכנס את הרגילות השכילת שך בסד' (פעם, היו מלכושים את האסירים בכת-הסוהר קלעצלאר' על הרגלים, הי' בכך משומש שמירה מעולה). על המשפייע לדעת את אחריותו הכללית, שהוא מוכרא לחשוב הרבה על עצמו ולבקר את עצמו, כי כל תנועה שלו נוגעת בנפש המחונך. אצל חסידים לא צ"ל בכלל העניין של בלויות, כשהולכים לtbody – לא צrisk אף א' לדעת מכך, וכיוו"ב. ישנן ה'עשה' וה'ל"ת', ה'ל"ת' – שלא תהינה בלויות, וה'עשה' – שזה יהי' בפנימיות. ש: הרי דובר בקשר למחשבה, א"כ מה שיקיות יש לבליות במחשבה? **ת:** הווד צ"ק אמא"ר ר' הרה"ק הויל לירם בא' משיחותיו הק' (תרס"ב): 'עובד' הולך על הרגלים, ו'משכיל' הולך על הראש. כ'משכיל' הולך – הדבר נשמע ונראה, וכאשר 'עובד' הולך – לא ניכר כלל. כשמ התבוננים בפנימיות הענן, מבנים מודע הדבר כך. בהשכלה, יש ספיקים, שהם: **עשבים הצומחים מכח הצומח בעלי זריעה, או שצומחים פירות בעלי השגחתeki בנטיעת העשבים ופירوت אלה הם ספיקיהם**. 'ספקיהם' הינו סברות שכליות בלתי מבוררות. אמן יכול להיות המצחאה וסבירא שכילת טובה, אבל לא אמיתית. השכליות כאלו גורמות להגבאה של שנות, שהולכים על הראש. **ה'עובד'** שעבוד עם עצמו, מלבד זאת שהוא פועל ע"ע בכל עניין, הרי עצם עניין ה'עבדה' מביא עכ"פ הנגגה ישירה מסויימת של העדר הגואה. כדי להבין בעומק יותר את ההבדל בין 'משכיל' ל'עובד': אצל 'עובד' ישנה הנחה יסודית, שכפי שהוא – זה לא טוב, ועליו להשתנות לטוב. הנחה זו כשלעצמה יוצרת משטמה ומיאוס כלפי ממדת גסות הרוח, ופועלת העדר מסוימים של גואה. ההנחה היסודית של השכלה היא שצרכיים להציג חיזוש דבר, והעיקר – שהוא החדש. הגרעין הרע שבזה היא ה'ישות עצמה', שבאה בהתגלות בתנועות חיזוניות. משיח"ק ב' דהגה"פ תש"ג (אדמוורהי"צ).

[תקעט] תפkick המלמד ומשפייע – להתאים למקבל כדי להוסיף בו חיים עצמי; עליו להיות בעצמו 'חי' (ולא להכנע לפיתוי היציך); החיל דחשב המנצח במלחמה מיכילו לירוט, באמונה והתאמורות למפקד (ולא בחשיבות תכסייסי פיקוד); על האמונה למשול בכל המחדו"מ וחיוו הים-יוםים; המפקד הוא נשוי"ד; חיזוק האמונה ע"ז; 'אכילת' המצחאה, מיכלא דמיהמנטא הקונ' לב' ניסן ודאי הגיעו במועדו. ומוסג"פ הקונ' להחה"פ הבע"ל. וטוב עין בטח זיכה ויזכה בהם את סביבתו וישראל לפניהם, וכדרז"ל (מכילה), הובא

בפרש"י עה"פ שם): 'לא תעללה על דעתך לומר אשנה כו' ואני מטיריה עצמי להבינם טעמי הדבר ופירושו, בכך נא' כו' כשלtron העורך ומוכן לאכול לפניהם האדם' וא' הכתוב ותורתה בתוך מעי (ראה תנייא פ"ה). והנה, כמו שבסמל, כדי שתהי' האכילה באופן הרاءו ולתועלת צריך שתתאים למטרתה - קישור הנפש והגוף ויחי' האדם, כך בנסמל צ"ל לנגד עיני המלמד והמשפיע תכלית הלימוד וההשפעה ונקודת היסוד שלהם - להחיות מתים ולהוסיף חיות עצמי באדם הח' מהיכי תיתוי' (ראה שיחה אות מ"א). והנה, פשות הדבר שכדי להחיות אחרים צ"ל בעצםו חי. וכך מוצא היצר מקום לפיתויו בטענה מי אתה ומה כחך להחיות נפשות. והלוואי שתפקידו את עצמד. וmb' בזה כ"ק מו"ח כו' ה'כ"מ (בשיחתו אוט מג): הגם עס איז אמת – אבל עס איז שלא במקומו .. וואס קען א סאלדאט – ער קען נאר שיסון און גיטט מיט מס"ג .. מיט שמחה און דאס מאכט אים פאר א מנצה. איש החיל איננו עושה את הקנה הרבה, וגם איז' ביכולתו. אינו משיג בשכלו איך יורה הקנה רובה בפרט וטכסי המלחמה בכלל, אבל מוסר הוא את נפשו ורצוונו למפקד המלחמה ועשה את זה בשמהה ואז הוא דוקא המנצח. ובמושג רואים שהיסוד לכ"ז היא האמונה שמאמין בראש כל מפקדי המלחמה הוא המלך והנשייא, במלחמות הרוחנית היינו הנשייא מנהיג הדור. ובזרוננו בפרט – הוא כ"ק מו"ח אדמור'ר ה'כ"מ, שהורה והעמיד את כאו"א/ת מאתנו במקום מיוחד בשדה המלחמה נגד צד הלעו"ז. והנה האמונה צריכה גם היא התחזוקות בכלל זמן לזמן, והטעורות מיוחדת שלא תשאר בהכי' מקיף כ"א המשול בכל הכהות ובמוחדו"מ בפועל בחיים היוי". וזה בא בדרך אטדל"ע בההמ"צ בכלל, וע"י אכילת מצה הנק' מיכלא דמהימנותא (ראה שיחה אות ב') בפרט. כמו' בכ"מ בדא"ה בארוכה. ומהם בהמשך וככה תרלי"ס פ' שכתב, שבמצה הגרמנית שורה בהי' מהות האלקות ומהזה ניזון וחיה גם החיים הגשמי. ולכן חי' האדם אפי' הגשמיים מרומים אז ברום המעלות, ומוסיף חידוש אשר כ"ז הוא לא רק ביל' א' דפסח, אלא כל' ימי היה"פ. והו"י ייחנו באמונה השלימה, ויקוים העוד כימי' צאתק מארמ"ץ, שבזכות האמונה נגאלו אבותינו מצרים, אראננו נפלאות בעגלא דידן. בבר' חה"פ כו"ש. (חי"ק). אג' גרסה-ו.

כל מקושר תפיקדו להשפיע על הזולת ומתווד שמחה. ברכבת אריכות יו"ש ט' עם כל הפ"י במלואות לו ל"א שנה. מהתאים לקאפע' הלהלים שצ"ל, יאחז בדרך הבуш"ט: **שמחו** בה' וגילו צדיקים והרנינו גו', כמ"ש בקאפע' קודם: ע"ז יש בכל מקושר מקט' ומעין מכל הזרוגות, וכשחסיד מחזק התקשרותו ע"י ליה"ח דהנשייא, ובפרט שמחזיק בגין השיעורים השווים לכ"ג, אבל מתפקדו גם שלא להסתפק בפועלה בעצמו, אלא להשפיע על הסביבה, לקרובם, לעודדם, להארם בנ"מ ותו"א חזוריהם במארור, תורה"ח. ברכבת להצלחה ושזה ישמש כלים רחבים לקבלת הברכות בגו"ר. אג' הקציג.

וירפנן להשפיע לטובה (לר"ד הלמן). במשמעותו המסתדרתו במשרה המתאמת: ת"ח על הבשוי"ט ויזכהו הש"ית לבשר תמיד אך טוב הן מעוניינו הפרטנים הן מסביבתו. כי פסק הרמב"ם (דעתות פ"ו ה"א) דרך בריאותו של אדם להיות גמיש בעדויותיו ובמעשיו אחר ריעוי וחבריו כו' לפיכך צריך אדם להתחבר לצדיקים ולישב אצל החכמים כו'. אבל זה מדבר בנסיבות האדם בתור מקבל, שהוא התחילה שלו, ותיclf' צדיק הוא להעשות גם משפייע, וכדרישת כ"ק מו"ח אדמור'ר ה'כ"מ בשיחתו הנדפסת בקובנ'יב"ת הש"ית אוט ג: זעתט לעבעט אלינו און מאכט לעבעט אנדייע. וככיוון שתובעים זה מאתנו, בודאי ניתנה לנו היכולת ע"ז. וכשיהי' הרצון ג' כ' אייר כאו"א/ת מאתנו את סביבתו, ואין אור אלא תומ"ץ וכמ"ש כ' נר מצוה ותו"א. בברכה וופ"ש. אג' ג' שפה.

כדי להשפיע בהתוועדות, ציריך קודם לקלבל בהתוועדות. פלא שבכל התוועדות או שבא לבסוף, או שג'ז' אינו בא לפועל (כמודמה לא נכח בב' ניטן). אם זה מפני שימושו בימי התוועדות להתוועד בסביבתו, אפשר שצדאי, אף שבכל' יש די זמן להיות נוכחה בהתוועדות בה צ"ל מסוג דמקבל, ואח"כ לעורוך התוועדות שהוא היה המשפייע. כמבו' בכ"מ בדא"ח שמתפקידו דכאו"א להיות זה משפייע והן מקבל. וככיוון שזו תובע הקב"ה, בודאי הוא בכחו דכאו"א. בambilא, עד שלא תהיה הנאה כזו, א"א שימלא תפיקדו במילואו, כמרז'ל' (סוף קידושין) לשמש את קוני, מתאים לרצון הקב"ה. מובן (אמרתי לו כמ"פ) שאין כוונתי לモסר אלא לפו"מ, בהטבה עכ"פ מכאן ולהבא. יש להבט על המאורע שנחתה האסיפה אודות הוספה וחוזה שלו, בעל רמז, ואולי יותר מרמז, שנוחתנים לו עוד ארcka בזמנן להוסיף בפועלתו מסווג ה'ג' כדי شبבי"ד ש"מ יפסקו לו הוספה וחוזה כדבאי, שבambilא יבוא זה לפועל גם למטה. האריכות למותר. בכלל

זהו"ע דפולישע אותיות. כותב שמרציא כמ"פ בשבוע לצערם וצעירות וכן לבאים בימים, ואינו כו' אודות תוכן הרצאותין, בודאי מdagש ענייני פו"מ, ונקודה דיר"ש. השית' תיצליחו לב"ש בכחן"ל. הגה"פ כו"ש. אגף ח שטו-ז.

אצל משפייע צ"ל הלימוד וכן עניינים מעשיים יותר – כדי שיהי' טופח ע"מ להטפה (בכו):
דוקא ע"י תורה"ה יהיו ו' המצוות התמידיות מורגשים גם בלב הגשמי; לתבל לימוד החומר**במפרשים בהתאם לשומעים (לר"א קראפ). נהנית לקרות במק' שהצlichו השית' זוכיהו****להיות ממזכי הרבים הן בביבה"ד והן בביבה"ג. יה"ר מהשית' כמרז"ל לא המדרש****עיקר אלא המשאה – שלימודיו הנ"ל יפעלו בהשומעים שינוי במעשה בפועל בחיי****היו". וכיון שבימינו א"א לסמך על השומעים שישקו כל המסכנות מהלימוד, צריך****להציג זה בפירוש – שמכל לימוד יה"ל ביד הולמים' בכו' בוגר לחשיפת המשפייע****או התלוויות בדיור ובמה. וכיון שכדי להשפיע על אחרים צ"ל הענינים אצל המורי****בתוס' יותר כדי שישפיק טופח ע"מ להטפה ג"כ, הרי כמרז"ל אין מזרזין אלא****למורזין, בודאי יוסיף גם כת"ר אומץ בלימודים באופן הילל, לחפש בחתלמוד****הגדלות שבזה, שזה מה שמביא לידי מעשה, ובוחנים ש'יגעת ומצתת. נהנית שיחדש****קייעותו בלימוד דא"ח ובפרט, ע"פ הקדמת ס' החינוך בו' המצוות בכו"ז****ובכ"מ ובכ"א: האמנת אלקות, יהוד ה', אהבתו ויראתו כי', שהדרך לבוא אליהם עד****שייהו מורגשים גם בלב הגשמי, ולא רק בדיבור בפה בלבד (שלא זהה דרך האמונה) –****כמובן הדרך לזה הוא ע"י לימוד תורה"ה. מ"ש שבליימוד חומש אין השומעים****מסתפקים בפי הפשט ויש לחתב באופן המתאים לפניהם – הרי מפרשוי החומר רבים****הם ביותר, בודאי ימצאו גם המתאים לסוג השומעים שלו. מהనכו שישייג אצל מי****מאנו"ש שי' במאנטראל החוברות דקהוה"ק ובמה כמה מאם' הנוגעים לפ' השבוע****ולהפטרות. בברכה. אגף ח רכת.**

השפעה על העולם בתומו"א – חיובה כפיקו"ג וainן לדחות. כשבדעתו לפסל הזולת, הנה,**כל הפסל במוומו פועל. 'הוכחה תוכיה' צ"ל תחילת בדרכי נועם ושלום, וקודם לזה****'טול קורה מבין עיניך' [פינחס, 'בקנאו את קנאתי', העמיד קולם כל עצמו בסכנה (ראה סנהדר' פב,ב),****והי' זוקק לו' (או י"ב) נסים, ולכונן לזמן המודיק, אחריה זוהי הריגה], ואח"כ להוכחה כי' לכל ישראל –****וכ"ז בಗל שומר עמד נגד מרע"ה, וגיליה פנים בתורה שלא כהלה]. וכשצ"ל 'סור מרע', אי"ז****דחיית האדם (המתלוננים – אינם מחפשים תירוץ אלא לשואל כי'). לא להתפעל מממליגים,****'ואנהנו בשם ה"א נזיכר', ע"פ הוראות כ"ק מו"ח אדם"ר, מ"מ (מלא כל מקום)****אבותינו, עד אדה"ז, המגיד, הבעש"ט, אחוי השילוני, רבו דאל"י הנביה מבשר הגאולה,****פינחס זה אליו'. סהש לו ב 507.**

[ג'תמה] הוראות בעבודתו (לומ"ז גראנגלאס). .. נהניתי ממ"ש במק' .. ע"ד השיעורים אודות השתלשלות החסידות וכו', וכיון שכנראה ממכתו רובה דרושא דהשומעים בעלי השפעה בסביבתם, הלא מובן של הטבה מהם נכפלת כ"פ ככה כשבאה על ידם להמושפעים שלהם, ובמיילא כדיiat הוספה בהשתדלות זהה. בטח יודיע מהשינוי בפועל – ע"י התמנתו של האברך שוווי שי', וכן אם כבר נכנסו התל' החדים בסדר הלימודים וכו'. .. כמדו מה שהעירות שימת לבם שכדי שידפיסו במק"ע דמאנטראל לעתים קרובות עניינים ארום חסידות עכ"פ, וכנראה שלע"ע עדין לא הגיעו דברי אליהם (כפי הגיעו המובא בלקוח"ת ר"פ שמעני בחצאי עיגול), ועוד מה? וכדי להתחבון ג"כ אם יש מקום להדפים שם הערכות ע"ד מה שהוא"ל בהוזאת קה"ת. בבר' שהחדש הבע"ל שמתהיל עניינו משבת מברכין, יהי חדש הגאולה במלא מובן המלה ובענינו של כאו"א הוא וב"ב שי' ולבשו"ט בכחן"ל. [*_בימיים ישבית חות' במנטריא]. אגף יב צג.

[תשמה] לומד מפ"א – בהכרח גם ללמד (א) כפשוטו (ב) דוגמא תי". בمعנה .. שמחתי להודיע כי גמר הווק למודו וכבר קיבל התעדות והסתדר במקצועו שלו. וידוע מה שהאריך הרמב"ם בהל' דעתו בעניין העבודה אשר בכל דרכיך דעהו, ז.א. אשר מה שיהי' דרכו בחיים בודאי יוכל הוא לעבד את השית' בדרך זו ובלי"ס אשר יחפש ביגעה המתאימה איך לעבד את הווי בדרכו זו וימצא את האופנים הנכונים. מ"ש אשר במשדר נסייתו פגע ביהודים חרדים ולמד מהם, הנה טוב הדבר מאד, וכמما' המשנה 'אייזהו חכם הלומד מכל אדם' (ראה בזכרונות כ"ק מו"ח אדם"ר ה"כ, פ"י הבعش"ט על מא' זה). אבל עדין אי"ז מספיק, כי כל אדם צ"ל לומד אבל גם מלמד לאחרים, אשר זהה כמה

אופנים, אם מלמד **כפשוטו**, דהיינו שמדובר עם אחרים ומלמדם הינה ישרה בעניינים שב"א למקומות ובעניינים שב"א לחברו, או מלמד אחרים ע"ז שהוא משמש מופת להם בהנחתו בכלל, ובליה"ת וקיוה"מ בפרט. דהיינו שכאשר יראנו איש ויוכחה שהנחתו טובה, יכריז: ראו פלוני ב"פ שמתנהג כראוי ליוזדי, וכאו"א צריך למלוד מהנחתו. ומקווה אני אשר במשך הזמן גם זה יבוא ולא רק באופן השני, הינו שנוסף על מ"ש במחצבו של מלמד הוא בסאנדי סקל ועובד בחברה דתית, יוסיף עוד במלמדות להשיע על אחרים באופן ישיר דהינו שיעורם ליליה"ת ביר"ש, קיוה"מ, וכו' וכו'. מ"ש שבענין בירור המידות קשה לו, אני מבין אל נכוון מה כוונתו בזה, אם מדובר במידות שב"א לחברו או בעניינים אחרים. ובטה בפעם הבאה יברר דבריו בזה.

אך ג תנו-ז.

משפיע בעירה – הכתר החסידי [דרכי חסידים ודרכי חסידות (ט"ו בשבט)]. **בעירות חסידות ביום עברו כמה דרגות: מורה הורה, ש"ב, מלמד, בע"ב, בן תורה, בע"ב, בעל עסוק ובעל מלאכה.** כ"א מהם למד חסידות בזמןם קבועים, הארכו בתפילה, מהם באריכות גדולה ומהם באריכות מוגעת, תפילה במתינות. בשוו"ט היו מטאפסים, ניגונים לבבים עמוקים, מושחחים על דרך הדרושה לחסיד, סיפורים שונים מהנחות הרביים, זקניהם החסידים ועניני 'יחידות'. **הכתר החסידי** ה"י המשפיע – יעוץ בעניני עבודה, איך להיפטר מידה רעה, להתרגל במדה טוביה, סגולה שתפילה תה"ע זאך זיך דאונען', קשעה"מ, הינה לקרה הליכה ל'יחידות'. עיקרים בדרכי החסידות [דרכי החסידים – קליטת השפע; דרכי החסידות]: זריעת השפע. כשם שבזרועה גשמי הצלחת הצמיחה תלוי בטיב הקליטה, תלוי בזרע, שצ"ל מומחה בעבודת האדמה, שעיקרה הכשרת הקרקע לקלות הזרע ולעוזר כח הצומח, כ"ה עבודות החסידים שענינה נתיעה, שייתר מבזרועה תלוי הצמיחה הרוחנית בעיקרה בקליטה, והקליטה תלוי בעבודת ההכשרה, וכ"ז נעשה כשהזרע (המשפיע) הינו מומחה בעבודתו ואינו עצל במלאתו. אם עצל הוא, הרי לא רק שהצמיחה כחישה, אלא גם הפירות הצומחים מזה מוקולקלים. למותר להסביר ממשמעו הנזק מפרקן, שלא רק שאנו מביא חיזוק בכחות הנפש ובברית הגוף, התלו依 בטיב הפירות, אלא גורם כאבים חזקים ולהלישות ההתקשרות דכחות הנפש ואיברי הגוף. וכ"ז אינו בערך כלל לנזק הגadol ואיבוד כחות הנפש שגורם פרי רוחני מוקולקל (וכפי שרואים בפועל תוצאת פרי חסידי מוקולקל). והעיקר תלוי בנוטע, שמוכרה להניח כחوت גדולים ביגיעת נפש ו意義תبشر להכשרת הקרקע, שתהיה קליטה ראוי, ואח"כ עמיד ניכוש והשקראה, כ"ד בזמנו ובסדר מסודר, מסירות לנטעה, כל פרט לחוד, וכל דבר, אף שאינו נוגע לצמיחה, אלא מביא במדה יזועה הטבה בפרי הצומח – הוא מניח עלייו כל הכהות, שכן טובת הפרי נוגעת בנפשו. תרגום מלקו"ד ג 850 ואילך (לה"ק ג 603 ואילך).

משפיע ידור ע"י מושפעו; קבועות נפש בליה"ח (שאל על מקום שכירת דירה) – ישתדל לדoor בסמכות למקום עבודתו, וזה לא רק למעט טירחה בהליכה למקום, אלא, כסדרים בין המושפעים ה"ז מוסיף חיזוק ועיזוז בההשפעה. בסיום המכ' קראתי אודות ליה"ח שלו, שאינו בקביעות בנפש, ונראה שבזה יותר מהענין דלאצת יה"ח לפניו אחרים מאשר התעניניות בלימוד גופא, אף כי ע"פ מרוז'ל לעולם לימוד אדם תורה בכל זה לזה היודיע החילוקים – דכמה אופנים בלימוד לשמה, למוד סתם, ולימוד כמה מהאופנים דשלא לשמה. בטח יש לו להשתדל ולהתאמץ ביותר שיש בדרגת היותר נעלית האפשרית לו במעטדו בהווה. ואם כ"ה בליה"ג, אף שkowski בעניינים הגשיים, עאכו"כ כ"ה בליה"ח, הקשור יותר בחים הרוחניים ומhalb הנפש. הש"ת יצילו כהנ"ל מתוך קבי"ע בთוה"נ ובתוה"ח אליבא דעתPsi. ברכה. אך ח רلد.

השפעה על הסביבה נוספת חיota בפנימיות בגו"ר, וגם לאשתו שכגופו דמייא. בנוועם קיבלתי מכ' מה' למ"ט מונים (ימי הספרה), וכוכ' ע"ד התועדות הaga'פ ותוכן דברו אז, יה"ר מהשי"ת שלאיושט' ימשיך בהשפעתו על סביבתו לקרב לבם לתוכמ"ץ ולמאור שבתו' זהה פניה"ת, שਮובן זהה מוסיף ג"כ בפנימיות החיים בגשמיות, כי הרי אצלם הישראלי הגו"ר יחד ילכו, במילא ניתוסף ג"כ בחיצוניות החיים הגוף, וכיון דאשתו בגופו דמייא, ה"ז מוסיף תוס' בריאות גם לאשתו של אדם, והשי"ת יצילו כבש"ט גם בזה. בטח מקבל קוונט' כבקשתו, בודאי תה' עינו טוביה בשל אחרים לזכותם

בתוכני הקוט'. ברכה לאיש"ט, להוסיף אומץ בהרמת קרן ישראל סבא, מתוך בריאות הנכונה והרחבת הדעת. אגק ט יא.

השי"ת יזכה לנשוע במושיעיו רוח ויר"ש וחתת את האלקיים (הר"ש שושליש, צraft) - שזיהו תכלית ימה"מ שכולם ידעו אותה למוקטנם ועד גודלם, במילא על כאו"א מאתנו לעובוד בכיוון זה ביגיעת נפש ובשר, וכל הרוצה לטהר (הינו ג"כ-אחרים) מסיעין בידו. אגק ה ערה.

להשפייע על צערבי ב"ב [להר"י לנדא]: בעירו יש ת"ל הרבה בני ישיבות ובחורי חמד כ"ג, ישתמש בהשפעתו הכבירה עליהם לkrbm לרעון החסידות והפצת המעינות חזקה. אגק ה זג.

משפייע על בחור למדוד דא"ח. לא يستפק בו וירבה רעים. ידגיש שכדי למדוד תורה ביר"ש א"א בלבד. אגק ד קמן.

ת"ח מ"ש ע"ד ההתועדיות [להר"ן הכהן] – אשר קב' מכתבו – אף שבקיצור, בודאי גם להבא ינаг כזה, ובפרטיות וארכיות יותר. ת"ח מראש. אגק ט רלט.

אין לשער גודל הדבר שאנו"ש הלכו לפרטן ענינים שבמאמרם ובגונטרסים (להרנו"ז) – מי יתן (לקו"ת במדבר טו, א) שהיל' לבם זה להם לעשות כן'ל בכ"ע מצוא. וכל המוסיף מוסיפין לו. הצלחה בעבוב"ק ובגען הפרטאים. אגק ז רצץ.

ישפייע על מי שנפגש עמו וזוג' לבית חסידי וייחדות בכלל. נודעתו שנפגש מזמן לזמן לאחרונה ולעתים תכופות עם מר... וכנראה גם עם זוג' דהן"ל ת' – אף שבזודאי לモתר לעוררו להשפייע על שנייהם, פעם אחר פעם באופן המתאים, עד שייעשה ביתם בבית חסידותי, כי בטח מכיר גודל עניין כזה בכלל, ובפרט בנוגע להנ"ל שיש לו כמה מושפעים ובמיוחד ה"ז עניין דרבנים, הנה, כיון שכח"ז לא שמעתי ממנו דבר בזה, באתי לעוררו ולזרזו עזה"פ וועה"פ בהכרח הדבר. והמרה שה.. שאלוי יחשדו הנ"ל שרוצה להשפייע עליו (באמת מה רעש אם הי' נשד בענינים כאלו ואדרבה) – בטח יש דרכיים למעט החשד. בכל אופן אין להפסיד עי"ז ההזדמנות לקרב את הנ"ל לחסידות הדרוכות' ומנהגי', ואף' ליהדות בכלל, שגם בהם צריך הנ"ל למלאות. ולצערி לא רק בנוגע לדיעות שחסר לו 'דער גאנצער שטעל', אלא גם בעניני פועל. וכפי שהכרתי את זוג' דהן"ל אף שראיתי פעם א', תקוטה שלא רק שלא תנגד זהה אלא גם תעוזר עכ"פ במשך הזמן, ובזה בטח יכול להעשות זוג' תהי' ואפשר עוד יותר ממנו. מחהה לבשו"ט בהנ"ל וגם בעניניהם שלהם. אגק י עג-ז.

השפעת חסידות ודרכי' לפני עניני יהדות בכלל? [השפעה על אחיו] יש עתה צינור להשפייע עליו בעניני יהדות בכלל, ואיןו פטור מלנצל השפעתו על אחיו שי' לkrbo לחסידות דרכיו' ומנהגי'. אל יקשה בענינו להשפייע עניני חסידות כו' בשעה שצרכיכים עדרין להשפייע עליו יהדות בכלל – ידוע מכ' כ'ק אדענ"ע (קונט' ומעין) שבזמןנו אין איתנו יודע עד מה בעניני בירורים, במילא צריך להתחסך בכל המקצועות בב'א, בכלל ידוע מרוז"ל שהאי עלמא כבי הילולא דמיא, חטוף ואכול חטוף ושתי. אגק ק קמח.

השפעת האת החסיד על אחיו האמריקני. מתפלא על כ', שהרי ע"פ הרושם שהשair אחיו שי' (שביקרנו) מקבל הוא השפעה, ויש להמשיך ולקרבו יותר לעניני תורה ויהודות, ובכ"ז כשמדבר אני לדוגמא ע"ד שהוא חבר בטעמפעל של הקונסרטיבים, איןנו מכיר כלל ואני יודע כלל שהוא לא כדבעי. האומנם לדעת כת"ר הביאו הש"ת () רק כדי שיינה מטופ ארצה"ב ולא יהיו עוד (חו' הייל"ח) תחת החרפתקאות שעברו עליו במדינתינו מלפנים, ואה"כ הא-נוןיות שהיתה בצרפת? הרי ברור שכיוון שנמצא בעיר יחד עם אחיו שי' והשי"ת זיכהו שיודע מאור התורה בכלל ותוה"ח בפרט, הרי מחייב הוא, כל' כ'ק מוא'ח כו' בשם אביו אדענ"ע' כשם שיודה צריך להניח תפילין בכ"י, כך צריך להתענן בחינוך ב"ב שיחיו', ובנדן"ד זה אחיו וב"ב שי' אשר על כת"ר שי' מوطל החוב והזכות קדוש לkrbo לבם לעניני תומ"ץ ככל האפשר, ובלי ספק כשיעבור בזה מידי יום ביום ובאותיות מתאימות ובנהת, יצליה בזה. אמנם ה'קלוגינקער' עלול לבוא בטענות שמוכרה הנהו לקלם מאחיו תמייה גשמית, וע"כ לא יהיה דבריו נשמעים. אך זה מעצת היצר ואי"ז כך כלל וכלל, שהוא חלוקם של כל הת"ח וכל המשפעים רוחניות, שלפעמים מוכרים הם לקלם השפעה גשמית דוקא מושפעיהם, ואדרבה זהו מחסדי הש"ת. [יעוינו ברע"מ הוא באגה"ק סכ"ו] איןון חכמים לדמיין לשבותות ויר"ט לית להו אלא מה דמתקנין לי' ביום דחול וכו'. ויעוין עוד

במ"ש אדה"ז ע"ד הנהגת הרה"ק ר' מענדל בארער שלא ה' אומר ד"ת כ"א במקום שנותנים לו נדבה עי"ש היטב. אגק ה קפט-צ.

גדולים צדיקים, שגורים והקב"ה מקיים [להריממ"ט]. [מכתבי הזכרות Uh"צ כי]. יסדר התווועדות שבמ"ל לעורר ולעוזד אהבת – ה', התורה, ישראל, כהורות כ"ק מו"ח כו' ללחמת גשמיות ולזרוע רוחניות, הנה רואים שע"י הוספה בזרועות רוחניות ניתוסף ג"כ בקידוץ הגשמיות. פ"ש לכל ה'אייגענע איזן', השיכים לביהכ"ג, חוממ"ץ (כפוגם כ"ק מו"ח), ומיה הוא זה שאינו שייך להזה? כיצד רמב"ם הל' גירושין ספ"ב. אגק ד תכא.

תרעומים על שבא בmagic עם אין שומי תומם"ץ [להר"ס יעקובסון]. שיטת ליבאוויטש שלא לרחק בנ"י אפי' מסוג הנ"ל, ואדרבה לקרבם כו' ע"י דברי נחת וענני קירוב. אך מובן שצ"ל זהירות, כפתגם כ"ק מו"ח כו' מען דארף זיט ניט ארפאלאן צו יונעט, נאר אויפהויבן אים צו זיך', וגם בהז צרייך להושיט עזרה – יד להזוק, ולפעמים יד ארוכה, וברור שכשומר על הזהירות מצילה בעבודה ומוציאים יקר מזולל, ואני אין לנו אלא מנגה זה ומובטחים שתה' בהצלחה. אגק ה קטו.

קצין דתי שמינוהו על חטיבת שלימה (הכוללת כמה יחיזות). ישמש בכל תוקף השפעתו לשפר חי הרוחניות בכל המקצועות. נת' שאם כ"א צריך לפעול בכהותיו, אזי צריך השבעון מכחותיו, ובמילא מתוקפם; אך בשעה שמלא תפקיד הקשור בתומם"ץ, הריחו בתור שליח הקב"ה (ולא בתוקפו שלו), מי שא' והיל העולם, ומחדש בכ"ת מע"ב. מזה ב' מסקנות: (א) יש לו די תוקף, (ב) סו"ס יפועל העניין (שהרי הנהו בשליחות המקום, וכי אמר לו מה תעשה). אגק ה רגע.

ורען למטלינו הדר בריחוק ואינו רואה הצלחה בהשפעה על הסביבה - הנסיבות והaicות דהשפעה על כל יחיד ובכל פרט; השותפות בסיווע למוסדות. (ל"ב ליטוין). בمعנה .. המענה התעכב בגל הטראdotות הגדולות ועניניהם של ביג"ת. בחוגים בהם נמצא יש לו הזדמנויות טובות מאד להביא, בעזהשי"ת, מועלת במילוי השליחות עברורה הובילה ההשגה העליונה אותו לשם. ההכרח לא להיות בנפילת רוח כשנדמה לו שמספר המושפעים קטן, וגם על אלו ההשפעה החלשה מהרצוי. **בוגע לכמונות** – יש לזכור שכל יחיד הוא עולם מלא, וכדי שכה"ע יתמסר להצלחת היהוד, אפי' אחד ויחיד, בגשמיות, ומכ"ש מעבר לכך, ההשפעה הטובה שמקבל המקביל, איננה נשארת רק אצלו; לאחר זמן הוא משפייע לטובה באופן ישר או עקיף גם על אנשים אחרים מהhog האז או הרחוב שלו. כשם שכל אבר הוא חלק מגוף, כך בدىוק יחד הוא חלק מכלל הציבור. ועם ההחיה הרוחנית של היהוד, מתחזק מילא מצבו של כל הציבור. **בוגע לאיכות** – לא ניתן לתאר את גודל הטובה שעושמים עם אדם כאשר מסיעים לו להתעלות, ولو במעט יותר, למעלה. חזץ מזה שלא ניתן לשער את ערך עשיית אפי' עבריה א' פחדות, ובמצוה א' יותר, שהרי עבריה היתה גוררת עוד עבריה ומצוה גוררת מצוה, ועם כל מצוה הוא נעשה יותר מסוגל להבין בכך רעיון אמיתי, ושיהי לו הכח להביא את הרעיון בפועל. ליהודי א' לחבוש כיפה, לשני תפlein, לשליishi ציצית, רביעי לעורר אהבת ריעים ומדות טובות, חמישי לשמר טה"מ, ששיל למד את ילדיו תורה, וכן הלאה. בטח נפגש גם עם יהודים שהקב"ה עוזר להם שיווכלו לתוכך כלכלית בהרחבת בעבודה של מל"ח ומהן"י שכ"ק מו"ח אדמור"ר כו' הכהן יסד והטיל עליהם את המשימה העניפה, לעשות כל האפשרי להחזיר את כל התועים והනחלים בכלל וצעריהם בפרט, ליוזמות. בנתינת האפשרות למל"ח ומהן"י, לדוגמא להו"ל ולהפין מה שייתר ענני דפוס בשפות שונות, נעשים שותף בעבודת ההצלה העצומה שהמנدب עצמו אין בכחו לעשותה, ומובן שזכות זו עושה אותו ראוי יותר לקבל בקהלות את ההשפעה הרוחנית לה הוא זוקק. קשה לפרט במל' את כל פרטיא אפשרויות, אך לעשיות א"ע יותר ייעיל, אבל העיקר הוא כפי שכ"ק מו"ח אדמור"ר הכהן הי רגיל לומר 'צריך לדבר פחות ולעשות יותר'. כ"ז בוגע לעבודתו עם שני, אך ישנה העבודה עם עצמו, שכן נumed היצה"ר אין א געוואלדיקן אופן – אבל על כך בפעם אחרת. מהכח לבשו"ט. מר הארי כ"ז כ' בבקשתו. מהכח לבשו"ט. מצורף קון' ליב"ת. אגק ג שם-א. מתרגם.

רוצה לנסוע לרבי – לארות מצבו הבריאותי [משפייע להסידים ובישיבה] [כ' שנגרם הulisות ביותר כו', מהר הנני לעונתו אף שכמה זמן קודם לא ענו. כ' שמנהייגי ביהכ"ג (קהל הסידים) כ' אליו זה כב' חדשים ולא ענו, אولي וכנראה המכ' נאבד, ואם נשאה העתקה והענן נוגע עוד, ישלח כת"ר

שי התקף]. (ב) רצונו לנסוע לכאן בכיסלו הבעל, ושאלתו כיוון שסביר ממיוחש בלבד ל"ע ול"ע, ומוגבל וצריך זהירות באכו"ש, בהליך, והרופאים מומחין א"ל שתלווי אם יוכל להבטיח לא להתרגש וכיו' וכו', וכן טלטול הדך. – לדעתו אל יensus בספקות וSKU"ט כו'. ההשגה העליונה הביאתו למוקמו, ובפרט שבזמן האחרון רואים כר נרחב לפעולות גדולות בהפצת תורה"ח דרכיו ומנהגי במחנו, ובפרט בין תל' היישוב, שבניגוד לישיבות אחרות, ישיבתם לא לבד שאינה מוגנת אלא מבקשת שיפיצו בין התל' את רוח החסידות, הרי כדי ונכון לנצל כל יום וכל אפשרות בכיוון זה. ואם על כאו"א ארزو"ל 'עולם מלא', עאכו"כ בתל' היישוב שרובם ככלם היו ס"ס משפיעים בסביבתם, א"כ ע"י כל הטבה ושיפור שמכנים ויכניס בא' התל' יגורום שיפור ותיקון להסבירה, שלאחר כמה שנים יהיה תל' זה המשפיע שם. גודל העניין אין לשער מראש, כיודע המשל מתיקון קטן או ח"ו להיפך באילן גדול, שא"ז אלא תיקון קטן בלבד, משא"כ תיקון קתן בגערין הנזרע אפשר שבזה תלוי כל קיום האילן הנצחה לאחר זמן קצר דכמה שנים, ואם יאריך העניין הרி מבואר בד"ח בענין החילוק בין דזרעה ונטיעה. (ג) מוסג"פ ר"ד שאמרתי לתל' הנושאם בשליחות המל"ח כו', ובאמת התוכן נוגע לכאו"א, שהרי הנשמה מקומה תחת כסה"כ ולמע' מזה, עלו במ"ח, וירדה בסתר המדרי עד עוה"ז הגודה"ח, لكن אין רצונה לרדת, בע"כ אתה חי, אך דוקא ע"י ירידת זו מאירא רמא, אפשרויות העלי' הגדולה ביותר. ואף שא"ז מובן ע"פ הכל', בפרט בעבודה הפרטית דהנשמה, הנה ע"ז נא' אך בגורל יחלק את הארץ. ברכה לבריאות הנכונה. אק ו-ט-ב.

טעון שאין יכולתו להשפיע בגלל מצבו הרוחני – הנה, דער הארטער ענטפער הוא בשיחת כ"ק מו"ח כו' שענה וכו': וואס מאנטטו בא מיר, מאן בא זיך! אבל תקוותי שבנדוו"ז זהו הארטקייט שאינה נחוצה, וכשיסיתיה דעתו מרצונותו וענינוו ויתעסק יותר באיך להשפיע למושפעו בנחת ובקרוב ובאהבה להצדירים ברוח החסידות וטעהה, הרי بد"מ וועט ער ניט האבן צו וועמען האבן א טענה, כי מחד – ישתפר מצבו, ולאידך – לא יהיו זה נוגע לו כ"כ כי היה טרוד במצב זולתו. והא בהא תל'יא. ברכת הצלחה בענינים הכלליים וענינוו הפרטיים. אק ז-ס.

וחלון אהבת ה', התורה וישראל תלויים זב"ז: השפעה על אחרים (לר"ז ייסקינד). קיבלתי מכתבך מעש"ק ובנוועם קראתי אשר קבעת שייעור לימוד תורה"ח עם הרה"ח .. מו"ה משה אהרן שי". בטח קראת בשיחות כ"ק מוחא"ד מ הכהן אשר ג' אהבות המלוות זב"ז, והן אהבת ה', אהבת התורה ואהבת", וא"א להסתפק بما שעינו טוביה בשלו, וצ"ל ג"כ עינו טוביה בשל אחרים. ובטה תמצא האותיות המתאימות להשפיע על חבריך שי' שיאחזו גם הם בלימוד תורה"ח. בהיותי היום ע"צ כ"ק כו' קראתי את הפ"נ שלך. מובהחני שיש לך היכולת להשפיע על אחרים בענין הניל' אלא שצורך אתה לגנות רצונך בזה, ואם תעשה כן אז תצליח. מוסג"פ הר"ד דשב"ר ותעיין שם בסעיפים כ"א וכ"ב השיכים לעניין השפעה על אחרים וכיוון שלא הספקת לעשותה בזה עד יט"כ, הרי בטח תשתדל למלא העניין עד יומ היא"צ של כ"ק מוחא"ד מ הכהן ביו"ד שבט בעל'.

בבר' החג ופ"ש הרה"ח וכיו' הרמן"א שי'. אק ד-ט.

אגטטען ההשפעה על סביבתו (לר"ז פינדריך).نعم לי לקב' מכתבו .. ובו הבשו"ט מעריכת התועדות דשחתה ביה"ש ודרכי התעוררות שאמר לפני אחבי"ז הזקנים והזקנות הנמצאים בסביבתו, ויה"ר אשר יכיר הוא בגודל הדבר שנבחר להיות צנור להביא ענייני חסידות ומנהגי" בנסיבות זו בחוכמי מאות דבנ"י, אשר אם על המקימים נפש אחת מישראל ארזו"ל שהוא כאילו חיים מלא עאכו"כ וכיו' ובטה כבר נוכח שמשפיעים הצלחה בפועלותיו, ובאם ימשיך בזה בדרכי געם, אבל בתוכף המתאים, להבא, בודאי תגדל גם ההצלחה, ויה"ר שע"ז יגדל בו התיאבון לקודשה להגדיל הפעולות. ולהודיעתו מיום הולדתו, הנה יה"ר שעוז רבות בשנים יזכה להפיין נ"מ תוא"ם ומואר שבתורה זהה פניה"ת סביבו. בבר' לשנת הצלחה מתוק שמה ביחיד עם זוג' תח'י.

ג-ב. מובן שינעם לי לקבל תמנותם כהצעתו ות"ח מראש. אק יב-ב.

וניה יבקר כדי להשפיע (לר"ז פינדריך). במנעה .. ופותחין בברכה בברכת מז"ט מז"ט לרגלי התונת ב"א האברך הרה"ח .. יהושע זעליג שי' הכהן*. ויבנו בית בישראל בניין ע"ע עיסהתומ"ץ כפי שהם מוארים במאור שבתורה זהה. .. כיוון שנמצא הוא בסמיכות מקום להבנין שהי' בו ע"ע, בודאי יסדר שיבקר שם לעתים תכופות אבל בלחתי

קבועים, והרי ידוע הדין דנכנס וווצא אשר אימת ביאתו מוטלת כל היום כולו, ודיל', ומובן שנוספ' ע"ז צריכים להיות ג"כ עתים קבועים שיבקר וכמו ביום'Dפגרא וכיו'ב, ואין לך דבר העומד בפניו הרצון. ... ראה המשך בדור'ש'ק, שעון שבת]. בודאי עשה התלוי בו בהנוגע לחגיגת ה'ג' יט'כ, ההג אשר פודה בשלום נפשנו ואור וחיות נפשנו ניתן לנו בכ"מ שידו מגעת, ויכתוב בשור'ט בזה, ות"ח. בבר' לבריאות והצלחה. [נטמו].
אג' יב קצג-ה.

משפיע בתו"ת

המונח השגחה על התל' – ידקדק ע"ע בענייני דא"ה. ... מודיעו שהוא עתה המשגיח על למוה"ג בבלואם דת"ת, וזה ר' שתהי' השפעתו על התל' לטובה ולברכה, וידוע מאז, שאף שהמשגיח בנגלה צריך לדקדק על התל' בלימוה"ג, אבל כדי שיהי' זה בהצלחה באופן המתאים צריך הוא לדקדק ע"ע בענייני דא"ה. והשי'ת יוכנו את כאו"א Mataano למלאות שליחותנו בעולם דין ולזכות זהה אשר כ"ק מו"ח [אדמו"ר] המכ' יכול להורות علينا ולומר: ראו גدولים שגדתני. אג' ז קיב.

'בריטקייט' ורק באופנו המתאים אמרתי קודם נסייתך שמהראוי שיהי' ביקורך כאן באופן ד'בריטקייט', לא ח"ז' אראפוארפן ינענע', אלא שיהי' סדר ד'ואתהלהכה ברחה'ה, לדבר בנגלה וחסידות ובסקנות ציבורית והתעוררות בנוגע לרוח התל' וגם לרוח המורים וכו' וכו'. שהרי אין מדבר בשם עצמן, והכוונה – לרומים רוח התל' המורים וכו', ככל מה שאפשר לתועלת העניים. במילא יכול אתה ללוות את ה'בריטקייט' מקודשת העניים וגולד ערכם, והז' פשות דבענייני נשיאנו הוא כ"ק מו"ח כו' דארף די בריטקייט ניט פעלן', וכן' צ"ל בנחת ולא ע"י שבירת הזולות או ביטולו ח"ו. ברכת הצלחה. אג' ז קמ.

רצונו להעתיק מצרפת לבאן (להרנ"ג). נמנעות לכתוב בה בסמכי שיבין עצמו, וג' גופה מענה. לאלו ששאלוני בע"פ ממשמו, אמרתי גלי יותר דעתך. אבל כיוון ששואל בכל מכל' ומכל', אבוא עכ"פ במקצת ובקיצור:] בכלל בכל שאלה ד'אסורה מכאן להתקרב לשם', צ'ל' דיוון בבי' המקומות (כאן ושם), ובנוגע לאיש כלל', שאפי' ריש גורתא משמי' קא מני' לי", עאכו"כ וק"ו וכ"ש מי שמושפיעו הם בנ"ת,ומי אמר פניה"ת, הרי לכל בראש מצעבמושפעין. הנה, כשייריך מצבו בפריז וצרפת, זיכהו השיח'ת לעמוד בראש מוסד דכ"ק נשירבה"ק כו', ישיבתתו"ת, היינו ליה"ת ביר"ש, א'געריסענקייט' מעוזה"ז הגשמי והחומי, ובד"מ שייכות לעניים געלים ומזוככים ביותר, ורואה בעליל בorsch השנים שהיתה אפשרות להגדיל מס' תל' המוסד כמ"פ כהה, אפי' במלחקות וכיתות העליונות, עאכו"כ בכויות התחרותות ובת"ת' הסיכויים למוסד זה, וכן במחוזים על הבתים להמשיך נ"מ ותו"א בבחתי בנ"י בצרפת שעדרין לא באו להכרה עד שיילבו מבתייהם למקום תומ"ץ; ואם ראו זה בעליל אף ללא השתדלות כלל בהרחבת והגדלת מס' התל', עאכו"כ מה שהי' נראת גם בענייני בשר אם היו משתדלם. ואף שיש כמה המתusalemים ומנהלים בהנהלת המוסד והשפעה וכו' הנה כמו ברוב המוסדות בעניים כאלו, רובא דרובא תלויים באיש א' שישמור על הנוקה, וישתדל בהחזקת רוח הח'י בכל חלקי המוסד. כפי שסיפרו לי המצב בפריז, ומצב שהי' קודם לפאקינגן, וגם המצב עוד בהתום ברוסיה – הרי הוא האיש הזה, וע"י היל' החזוק ורוח הח'י שככל תל' היישיבה וחוגי אנ"ש סביבת היישיבה ... עזה"פ הנייני לכפול, שגם עתה אף שכמה מאג"ש העתיקו מצרפת (לפ"ד גם עתה הרי מלבד אחדים, עשו זה א'געריסקייט), הנה יש כר נרחב וגודול להגדיל כמוות תל' היישיבה והחרדים השיעיכים אליו', ולהגדילים ג'כ' באיכות, אלא שתנאי זהה, כמו בכל ענייני תוו"מ, שישתדלו זהה בפועל, ובאמת, היינו לטובת העניים, ולא רק לצאת י"ח. אחריו התבוננות בכ"ז אינני רואה ספק אם יעתיק מקומו מהנהלת תוו"ת בצרפת, שהיא היהירה לע"ע בכל ארופא שנשמר בה רוח תוו"ת יותר מהישיבות במ"א. אני יודע אם נוצרך כהן"ל לראיות והוכחות ממ"א, لكن' אביא רק נקודות, והם: פtagם הcz'cz – אנן פועל' דיממא אנן, מיר דארפן מאן ל'יכטיך, ובמילא ה'ז ג'כ' מציאותנו ומהותנו, הבתחת רבה'ז שע"י צדקה – ופשיטה צדקה רוחנית בכלל – נעשים מוחחו ולבו זכימ' אלף פעמים כהה, וכפי המובן בהגחות שם فهو אלף פעמים ולא בוגזמא, הינו ע"פ פשות: מה שאפשר לקנות ולהצלחה ע"ד הרגיל ע"י עבודה אלף שעות, הנה ע"י העסק בצדקה אפשר לקנות זה בorsch שעה א'. כשיעשה החשבון בהצלחה בזמן שבזה – ה'ז נפלא ונורא במאד. העיקר בכחן"ל:

למה ועל מה להשתדל 'טראגן אלין דעם פעקעל...' ובמיילא לעמוד במלחמה בעצמו נגד ענינים שבוחן, וענינים שבפניים, בה בשעה שע"י התקשרותו להמוסד מיסודם ובנהנלהתם של כ"ק נשיירבוה"ק כו' הרי נעשה חלק מהמוסד, הינו חלק מהנשאים, ובמיילא אחריות שלו עליהם, ועבוזתו היא רק שלא לבלב בהמשכת הברכה ברחניות ובגשמיות, וקבלתה בקליטה טובה, שימושיים הם לכל המשתפים בפעולותיהם בכלל, וביחוד אלו דהפקת המעיניות חוצה, ושמירת הנוקודה בפנים. [邏輯上, אין שילוב כלל הנסיעה, כי הזמן עתה דעקבתא דמשיה והוא עלול לשינויים יותר, במילא יכול להשתנות גם מצב הנ"ל. כן אני שולב נסיעה לביקור. אבל בוגע לקביעות.cn"ל, אני רואה גם איזה השכל וברא co]. ברכבת הצלחה בעבורה"ק להשפיע רוח חיים והתקשרות ודביבות באלקים חיים בתלב' בפרט ובסביבתו בכלל, זה ישמש ג"כ צינור וכלי לבריאות נcona שלו, ולכל ב"ב שי', בריאות הנשמה והגוף. מהכח לבשו"ט. אגק ומו-ה.

וראה עוד בזה במדור חינוך: ישיבות ומוסדות חב"ד.

'התועדות'

כ"ק אדמוהר"ב נ"ע: חסרה לי התועדות הסידים; * מזכורותנו כ"ק אדמוהר"ץ; * להשתתף בהთועדות; * בעת רצון קל יותר לפועל; * בתוצאות ריבוי אויר ידחה רוב החושך; * החדרת ההתעלות בחו"י ובהסביבה; * להוציא משתתפים ולקראבם; * ידעו שמדוברים לבן; * בביב"ן או בית א' מאונ"ש?; * להקשיב בתוצאות נרדמתם...); * לחיים, לאימה; * גינה; * הפסקה-זמןית-מהודעה בראש עלי איזה פרש"י ידובר; * 'דברים שאמרתי co';

כ"ק אדמוהר"ב נ"ע: חסרה לי התועדות הסידים

חסירה לי התועדות הסידים [סיפורים] סייר לי כ"ק אמוני ר' הרה"ק נ"ע: זמן רב התאוננתי עד לערב ר"ה זה, בהיותי ב'ואה' אבי (כ"ק אמוני ר' הרה"ק מהר"ש) אמרתי:ABA, חסירה לי התועדות החסדים, כי לא הייתה כהסידים התועדים, אתה יודעת שזה לא הי' מלחמת וחות הלב, אלא יקרתי הזמן להקדישו לחסידות בלבד, ואתה הרי יודעת כמה קשה ומריגעת להנקות בי הענינים .. לכן מבקש אני מך שתתן לי זאת במתנה. ואבי—אדמוהר"ש- נתן לי אז שלימות זו ומאו' התחלתי לשם סיפורים בחזון לילה. סhash תשע 24.

מזכורותנו כ"ק אדמוהר"ץ

להתעלות לעבר הרחוק; פועלם שהרבי י'בו'א אל החסדים; 'הי השעה' דעולם הגשמי משתנים לגמרי (כ"ק אדמוהר"ץ): **A** מעשרה זכרונות הילדות שלו הוא מזווה בהיר, שבא' מלילות חנוכה תר"ג, התאספו מורי החסיד רשב"ץ, ר' הענדל, ר' אהרן ור' יקותיאל מדורשין ור' זלמן – והפליגו בזכרונות ימי קדם, כשהיו אברכים ונסעו להוד אב-הסבא (הצ"ץ). לפעת התרומם ר' זלמן והחל לנגן ניגנו דאב-הסבא בו הי' מתפלל מוסף דר"ה. כל הנוגחים נעמדו והצטרכו לשירותו. כשהגיעו לתנועה הידועה בה הי' אב-הסבא אומר המלים 'אשרי איש שלא ישכח ובן אדם יתאמץ בר', נכנסו כולם להתלהבות גדולה עד שפניהם להטו ודמעות זלגו על חייהם. ראו בחוש שם חיים כעת מחדש ואותם רגעי אור וקודש, ובליל ספק וס"ס שכ"א מהם חש שהוא עומד ליד הרבי, רואה ושותע את הרבי בתפילהו. בידעו ברור כיצד נראה הא'זאל' של אב-הסבא, והמקום בו עמד בתפילתו, עשה עלי ניגונים ומראה פניהם רושם חזק, עד שנמנשת כי בהתלהבותם ונדמה הי' לשאני רואה את אב-הסבא, עטופ בטליתו, לבוש בגדי לבן ובכיפות הלבנה, ואומר: 'אשרי איש שלא ישכח', וכאילו אני שומע קולו הקדוש המשתקף במילים י'בן אדם יתאמץ בר'. בהיותי ספוג בסיפורים רבים של התגלות נשמות צדיקים, בגלוי ובסתור, לבנייהם ולתלמידיהם, הייתה בטוחה שאב-הסבא נוכח כעת כאן והדבר שימחה אותו, וייחד עם זה גם הפחדני. הייתה יכולה אפוך בהרגש נעללה, שאינו מתחטא במילים, מהדרגות הגבוהות של 'תונני דלבא דלא כתבי אינשי'. אז, חשבתי כך בתמיינותי הילדותי הטהור והחזק, וכשגדלתني והתחלתי ללמידה חסידות ולהבין יותר מהי ההתקשרות של חסיד לרבי, הבנתי היטב, שדביבות המחשבה כזו של חסידים לרבי יש בכחה לפועל שהרבי י'בו'א אל אותם חסדים. אכן, בחים הבוהלים הנוגחים, קשה מאד לתאר ולהבין הדבר, כיצד בכח דביבות המחשבה להגיע כ"כ רחוק, ברם, בחים המתונים והזוכים של אז, הבינו והרגישו זאת היטב. דרך ארץ מיוחדת התעורר בי לפני החסדים הנ"ל. ראיתי

בעין את כוחם הרווחני הגדול, להתפשט מחיי החולין ולהגיע לעליית נשמה צזו, להתעלות עבר הרחוק בכל הלהט של נשמה. אה! כמה חיות ועיזוז מביאה התועדות הסידית צזו – זה מרשש את כל החרולים מהחיהם הבשריים, וזה מזג רבייעת של חיים בחוי היוי", שהי השעה דחיי העולם הגשמי נהיים שונים לגמרי, זכרים וטהורים יותר. התועדות הסידית כאלו מטהרות את האור ויוצרות סביבה של אור, מצביות על דרכם בעבודת השיחית, מעמידות את האברך על בסיס האמת נתקקות במוחו ובלבו לעד. זכרונות עסיסים כאלה, ינסם בודאי בכ"א ש מגוז החסידים. כל בן, בת או נסיך חסידי, הנה לבד זאת שזרם בהם הדם, המוח והלשד של הוריהם וokaneיהם החסידים, נושאים הם בתודעתם זכרונות ימי הנעוריהם ממה שראו ושמעו אצל הוריהם. לקו"ד א קיה ואילך.

[המתרגמים: ח"א 158 ואילך].

להשתתף בהתועדות

השתתפות בהתועדות [לו קביאות בתוה"ח אך אין לו מי לשאול דברים מוקשים, והעיקר עם מי למאוד] – פליאה לדי, בטח מכיר כמה מצערריAGO"ח ומבני ישיבותינו, ובהשתדרות יכול לסדר אתם קביאות נוספת על מה שלומד בפ"ע, והעיקר מהנחוון **שיישתף** (לא רק להיות נוכחה) בזמן התועדות אנ"ש, כגון ביומי בפגרה הבעל, וטוב שלא יסתפק بما שנדר מה לו שכבר ספג דיין, אלא גם אה"כ יעמוד בקשרו איתם וישתף בהתועדותם, עד שיובוא להכרה שלא רק שלא ספג דיין, אלא שזה רק מיני ומקצועי, וידוע פסק רז"ל יגעתו ומצאת תאמין. אגק וקנט.

מעלת התועדות. הרה"ח כו"ר מוהר罕"א שי' הדקוב מסר לי הפטקה שלן, ובככל אזכעה"ץ כ' וב"ב ואלו שכ"ו אודוחם שי', ובודאי מצדו יעשה הצנורות והכלים להמשיך ולקיים הברכות שמעורר ר"ר על כלם. ע"פ דרז"ל עה"כ הן אל כביר לא ימאס (ברכות ח, א) – לפלא שסומך על כחות עצמו ונמצא בהתועדות הסידית. אם בוגגע לחבר א' א' כ"ק אדהאמ" צ שזהו ב' נה"א על נה"ב א', עאכו"כ בהתועדות הסידיתית ד'אכל בי' עשרה וכו", וכשנמצא בבדיקות היינו באין מי שייאמר מליה של תוכחת מגולה מהאהבה מסורתה, וכמנาง מדינה זו, הרי מכך על הכתף ('פאטשט מען פלייצע') ומרבים בהלול ותשבחות, מובן התוצאות מסדר זה. השיחית יזכה שיסיף בלימוד בתוה"ח בשופי, ויעזר לו בהליכה מחייב אה"ח מתאים לתקנות רボונשה"ק מאלו שזכו להיות בד"א שלהם. בברכה. אגק י' תיא-ב.

הנחהה בהתועדות. לפלא שאינו מוציאר מההחלשות ופעולות הטובות דימיים אלו (פורים), המשיכים שמה על כל החודש, ואה"כ עכה"ש. מ"ש ע"ד תוכן מכתבי אליו בהנחהה בעת התועדות – הרי כתבתי בהן לשהני כותב לעוד מאן"ש ע"ד זה, במילא, אי"מ ממה נהרגש כ"כ. וממ"ג, אם גם אצלו יש מעין הכל' במל' – בודאי אין להתרגש, ואם אין בהנחתו לא מיני ולא מקצועי – הרי צ"ל שמה שמננים אותו משגיח על אנ"ש להנחה מתאימה בהתועדות. והשיחית יצילחו בהרחבת הדעת והרחבת פרנסה ולבשו"ט מכל מ"ש שמכתבו. בברכה. אגק י' שצד.

וודאי משתתף בהתועדות אה"ש בפריז – ויבקש מזקני אנ"ש שיברכוה ואתה ב"ב בכל צרכיהם, ויקים השיחית הברכה בקרוב. אגק ו' קפד.

לערוך התועדות במונטראיאל, עם תוכנו התועדות פאו, ושישתתפו לא רק שפייז חב"ד. (להרד"א מרוזוב) בהוספה למ"ש בע"פ, בקשה למסור פ"ש لأن"ש שי' דמןטרראעל, בצוירוף עניינים המתאיםים מההתועדות, עכ"פ בקיצור ותוכנם. מוסג"פ המהאה – השתתפותי בהוצאות התועדות זו, בודאי יעשה זה בזמן המתאים, מה טוב שלא ידקדו כ"כ שהמתועדים יהיו משפייז חב"ד, וכמדובר בהתועדות פtagם רביה"ז שחסידות היא עניין לכל ישראל. אגק ח' רפג.

פריזה תוך התועדות אינה אמיתי: בכח המחשבה להעליהם: במקום שרצונו כו' (שרפים עומדים כו') (להר"מ שאירועיש) נהנית להודע מהשלוחים הרה"ג מורה"ל ומוהר罕"ס, ובפרט שנפרדו זמ"ז בהתועדות דאהבת אחיהם, שאז הפריזה רק במקום, ואני אמיתית, כמובאarity כ"ק מ"ח כו' בעניין המחשבה שהמקום ואפי' הזמן אינו מפסיק, ולא עוד אלא שכח המחשבה אפשר להעביר להעליהם ולרומים האדם למקום זמן שלא היל' שם מעולם בגשמיות. מיויסד על תי' הבעש"ט עה"כ שרפים עומדים ממעל לו, שאיך אפשר שהמלאכים יעדמו ממעל לא-אדני- היושב על כסא רם ונשא (עולם המלאכים הוא למטה מעלה הכסא), וביאר, שבקום שרצונו שם הוא נמצא (והשרפים

שם ע"ש שנשרפים באחם ותשוקתם להכלה ולעלות עוד למשך מעולם הכסא). תקוותי שייעשו ג"כ התוועדות באחד (ואולי יותר מכך) דימי חנוכה הבע"ל ויה"ר שיהה בצלחה. אג ז-ג-ז.

התוועדות – ל' נועד' – זכות הציבור, עילוי גם בזכותן של ישראל (נוספ' למ"ז זכאי 'מקום' זכאי), ובפרט התוועדות ברוב עם, לא רק עליה מישראל ('שכינתה שראי'), אלא כו"כ עשירות מישראל (ע"ד המעלה בזימון כשותפותם למעלה מי', שלימות דמה, אלף ורבה, כולל הפ"י לריבוי). משיק ש"פ שמות מה – השלהמה.

נתקרר, ובמילא לא השתתף בתוועדות [ב' פ' ב'נתקרר', ב' אופנים בשמה; אהבת הצהות מסתרת...]. – במקתבו: נתקרר כו', והיינו ב' הפ'י, במילא לא השתתף בתוועדות (– חסידים, משפייע בהם אור וחום חסידות). בטה מבין בעצמו שלמרות מכתבו – ככל שיגדל הקור בחוץ, בנה"ב, צרייך להגדיל החום מבפנים, בנה"א. כשבורחים מהתוועדות – אי"ז עצה, אף ל'א בתור דזשאך. הצערתתי שלידי' שי' אינם בטוב הבריאות, תקוותי שכבר הוטב ויודיע טובות. הש"ת ימלא ימי הריוון זוג' תחי' כשרה ובקל ותלד זוז'ק כשרה ובנקל, ויחוגו כולם יחד חגה"פ הבע"ל בשירות ובשמה. **ב' אופנים בשמה**: העולמות'שע מקפידים כמ"ד ומגדיל החששא לרקוד ולטפה בשבת ויו"ט, וועושים זאת בשינוי (אחרי כפות היד זעג'ז, לא פנימיות, שותים כוסות חלב שמפליל תרדמה (שופטים ה,כח) – כ"ז פועל התקරות וד"ל. הש"ת יזכה שימושיך בגiley הגמור מה שזרע ונטע בו בהיותו תל' תות', וכבר נראו פירות ג"כ, אלא שאהבת הצהות מסתרת לפעים, וכשיש לו נפילת הרוח מזה, הנה תחת שיתעורר עי"ז לתוס' אומץ במלחמה נגד הגוף וננה"ב, גיט ער א מאך מיט דער האונט' ומסביר לעצמו שאין לו חיים וכוי'. וכיוון שס"ס בטה יצא מן המיציר אל החירות, שי'ה' עניין ניט אוף מארגן דאס וואס מען קען מוא"ח כו' שחסידים זינגען קלוגע און לייגען ניט אוף מארגן דאס וואס מען קען טאן היינט'. ברכת הצלחה בעבה"ק נחת חסידותי מעצמו וממכ'ב' שי'. אג ז-ג-ז.

איןנו רואת כליה בעבודה מההתוועדיות. א"א לדעת מזה מיד, א"ל שיתבטא לאחר זמן, ובפרט שמצוה שעושים לשעה קלה, כותב אדה"ז בתניא פכ"ה: ויחוד זה למא' הוא נצחי לעולם ועד, וכשעדת משתתפים בתוועדות, ואכל כי עשרה שכינთא שריא (במשנה – אף' ג' או ב'), נשאר זה למא', שהזו עיקר נצחי לעולם ועד, היינו שמקשרים לעצמו לעו"ז, ובפרט ע"י אהב'י, שעי"ז כולנו כאחד במילא ברכנו אבינו. יעוזר הש"ת לכולנו שchodש אדר עליו פסקו רוז'ל שמרבען בשמה, ואין בה שום הגבלות עד כמה צ'ל השמה, שי'ה' גם זה נצחי לעו"ז, ולהמשיכה בגו"ר. פ"ש וברכות לכל החבורה. אג הרמד. מתרגם.

בעת התוועדות יש התעוררות. אבל אה"כ, ככלא רואים הצלחה – נופל מעט ברוחו, וחסר בעניין השמה – אין להנאה כזו יסוד כלל וכלל, כי חזקה לההתוועדות חסידותי שפועלת, אלא שלפעמים ניכרת התועלת על אחר, ולפעמים מתחברים הדברים. אבל בטוח שסוכ"ס פועל זה הן בעצמו והן בהסבירה. הש"ת יצילחו לעבדו מתח שמה הוליהות חזק במדת הבטחון כפשטו מפשטו, שיציליה בפרנסתו נוסף על עסוקנותו בצד'ו, והוא זוג' שי' רוח רוב נחת חסידותי מכל ילידי' שי'. הצלחה. אג ט פ-א-ב.

וightzu התוועדות (ל"ר יזובאו). הנהתי מ"ש, אף כי רק מל'ים אחדות, מההתוועדות דל"ג בעומר, ויה"ר שיתוועדו לעיתים תוכפות יותר, וע"פ מרוז'ל גזולה לגימה שמקربת, וע"פ פתגם רבב"ז ע"ד התוועדות חסידותית – יקווימעו כל העניינים המקוונים מההתוועדות כדבאי... אג יא קכג.

וightzu השתתפות בתוועדות. לאחרי שתיקתו הכי ארכוה, נת' ז"ע מכתבו .. אשר גם בו לא מצאתי סיבת השתיקה, ותקותי שעכ"פ אי"ז עניין דבריאות. אף שאינו מזכיר עד"ז במל', תקוותי שזמן לזמן משתף בתוועדות אנ"ש המביאות לромמות רוח ולהתעוררות זכרונות ימי קדם ובענינים כמו אלו הרי אם הפסיקו בזה מאיזה סיבה משך זמן, הפסיק צרייך לගרום חشك יותר גדול להשתתף, והרי, ס"ס מוכרים דברי חז"ל להתקיים, זרוק חוטרא אוירא עיקרי' קאי, ורואים במוחש אשר ככל שיתרחק החוטר מהארץ שרשו ומקרו בו ריחוק יותר, תה' מהירות ירידתו על הארץ גדולה יותר. בבר' לבשו"ט בכח' ואכתוב בפי' וגם בהנמצא בין השתיים. אג יב רצב-ג.

בעת רצון – כל יותר לפועל

בעת רצון – כל יותר להמשיך בפועל (ש"ב ר"ל סלונים)نعم לקבל מכתבו שההתוועדו ביו"ב יט' כ' יומן גאותה רבב"ז וגאותנתנו ופדות נפשנו, ובודאי נתקבלו החלטות בנוגע

לפועל, להפחמיע"ח ולהתומ"ץ בפרט, והרי היום - יום סגולה הוא, במלוא התהווערות בעת רצון بكل יותר להמשיכה בפועל. בודאי מלא בהזדמנות הבאה. אגק י' קפב.

להגדיל התהוועדות, כמו בטיפוס על הר, שם עוזרים נ' – נהנית ממה שבסכליות ציור התהוועדות בימי רצון ב... אף שעדיין אין מואר אופן השצלות להגדיל התהוועדות בדמות ובאיכות, כי הרי צ"ל מעlein בקדוש, ויזוע ג"כ מה ששמנו כמ"פ מכ"ק מו"ח אדמו"ר שבזמןנו זה הוא בדגמת טיפוס על הר משופע ביותר, שא"א בעמידה ועיכוב על אחר, ובאם אין מטפסים למע' יותר, הרי בדרך כלל מילא וכו'. ובפרט שרואים זה במוחש ובפרט פרטיות כشنמצאים במדינה שהפצת המיעינות התחילה בה זה לא כבר, ובודאי הארכיות למותר. מוסג"פ מה שהוא"ל בזמן הארץן, שבטה יזכה בתוכנו את הרבים. בברכה להגה"פ כו"ש, ותקויים הבחת הארץ"ל שהזהירות בזה מועילה עכה"ש כולה. אגק י' תיג.

התהוועדות – ריבוי או ידחה רוב החושך

התהוועדו ודיברו ענבי פועל, ריבוי או ידחה רוב החושך (לר"פ מוצקין) – נהנית, ודאי גם להבא יעשה כזה. זהה גם מענה לשאלתו שא"י מה לעשו עוד למי שלא שמעו ע"ע ועומדים בעקשנות – העצה: ריבוי או, אלא שלאחרי פערטסבורג נتلبس האור בכלים ואותיות, במליא כשידרכו עוד כמ"פ, הרי ס"ס הריבוי או ידחה רוב החושך. ויתן השיח'ת שיהי זה בחסד וברחמים ובק"מ. אגק י' ריט-כ.

די'צ'ן להוציא יקר מזולל ולתתגבר על פעולת הלעו' (לב"ש כה). בمعنى על כתבו עם הפ"נ המוסג"ב. הנה אשרי חלקו שזכה ורואה פירות בהשפעתו במשך התהוועדות שסידר, וכambilו בכם בדיא"ח גודל הנח"ר שגורמים למא"ע ע"י שמקברים את מי מישראל להקב"ה תורה ומצוות. ונרמז גם בנטלה במרז"ל היודיע'ה"פ יקר מזולל, ומה מובן ג"כ התנגדות הלעו' ז' זהה, שלכן בא היצה"ר לבושים שונים ומשונים, ובמקום שאין לו עצה מתחפש בלבוש של יר"ש, הינו שא"ז תכלית ועלי' נפלא הנ"ל רירעה היא וכו' וכו'. וכבר ארז"ל בראתי יצח"ר בראשיתו לו תורה תבלין, ובפרט תורה"ח וענני, ולכן ישיח דעתו לגמרי מתחבולות מלך זקן וכיסיל וירגיז עלי' וכו', כambil בתניא קדישא בארכאה, והשיח'ת יצילחו. בבר' לבשו"ט בכח"א. אגק י' ברעה.

החדרות התהוועדות בחיי היוי' ובהסבירה

מחמת הראש, הלב, ועד עקב الرجل. וכשבא לبيתו מכזו התהוועדות,عروשה הבית יותר חם ומואר מכשי". אגק ד שב.

התהוועדות שבਮכתב וההתהוועדות צ"ל בפוו"מ וכל זמן שלא יומשך למעשה בפועל – הרי ידוע שהוא ממליצים ע"ז ל' הכל' נשיאים ורוח וגשם אין'... מהכה לבשו"ט ופ"ש כל אנ"ש שי". אגק ח רלה.

ביקר בכפ"ח בתהוועדות ונתפעל מהאמת החסידית היהודית והלבבית וטוב טעם – ודאי יודע מרז"ל לא המדרש עיקר אלא המעשה, הינו שהעיקר אינו התיארי אלא המעשים בפועל. ובפרט אצל צעירים. כ"ד שהוו הוא בהשגה"פ – הורה אלקית מלמע' לחינוי האישים, והיות שככל היו עודם לפני, עליו להבין שהטוב טעם והחומר היהודי החסידי שראה, אי"ז כדי לקבוע שהזה דבר טוב בהזולת, אלא הורה מעשית לקבל הבנה פנימית יותר בחיו ועובדתו בעצמו, ולקבל ע"ע הדברים הטוביים הללו בחיו. ומובן גם שהטוב צריך להגיע לזרות. תקוותי שישפיע על סביבתו להחדר בהם כ"ז. ושלאן יסתפק בביקור א' בין אנ"ש, אלא יבוא עוד מפעם לפעם, וגם בבית רבקה כו'. השיח'ת יסיע' שביקורו באה"ק יהי בהצלחה, ואשמה לקבל בשו"ט. אגק קעה-ט. מתרגם.

ו'ג'תדען **התהווערות שלאחר התהוועדות** [בני מערבה לא ראו רב]. המשכת מקיף **בפנימיין** (לרנ"ש ששונקיין). מאשר .. קב' מכל' .. ת"ח על הבשו"ט של התהוועדות, והעיקר בתהווערות של המתהוועדים בהנוגע לימים שאחריימי התהוועדות, ובתח' גם לאח"ז הנה משלגים כל אלו שהיכולת בידם ע"ז שתבוא התהווערת בפועל גם בימות החול. ומ"ש שבני מערבה לא ראו רב מימייהם, וגם השבעה שהה"ק מו"ח אדמו"ר هي זה בדרך מקיף. הרי מקיף ס"ס נכנס בפנימי, וא' הדברים בזה (בדרך מלעלם"ט הו) ע"י שימושיים מקיף יותר נעללה, או בדרך (מלמטלמ"ע) כמשמעותם להמשיך המקיף בפנימיות ע"י עבודה, והרי שני הדברים ביד זקנינו אנ"ש שבירושת"ו הוא, ע"י שיחזו

לפניהם מאמריו דא"ה שתורתו של הרבי ה"ז פנימיותו ועצמותו, וע"י שידריכום בהנוגתו בדרך אשר הרה לנו בחיי היוי... בבר' לבש"ט בכהן"ל. אגק יא צ.

ויתשליין אבל התועדות צ"ל בגיןamushe, ולמושפעים. בمعנה .. מובן שהנוגתי ממ"ש שמתќוץ עולם מגוון בבתו ביום השבת וcumען דהתועדות. ובודאי לモתר לעורר על המרו"ל ובמשנה לא המדרש עיקר אלא המעשה. ובב' החסידות שמכל התועדות צ"ל ' בגין' – בהנוגע למעשה, עכ"פ במעשה שבמחשבה ומען מעתה העובד על המשכיל ועוד יותר. והרי אמרו טועה בדבר משנה חז"ר, היינו שא"א שיהי חלוקי דיונות וטעות בזה. ובפרט שאותם שמצויר במאכתבו הרוי לכאו"א מהם הוא מושפעים, ולכן כל שינוי לטובה בהנוגע לפועל הנוגם באחד מהם – נכפל הוא כ"פ כהה במושפעיו, וידוע המשל מנג קtan אחד אשר אורו נכפל כ"פ בעששית. אמת רואים במוחש ומובן גם בשל שדוקא חלק המשיש מתקבל בקושי יותר מאשר עניינים שבמחשבה ועאכו"כ במחשבה שבמחשבה, אבל כבר הודיעו רוז"ל אשר תורה באה דוקא ע"י יסורים והתלבטות נפשיים מהעיקר בזה... אגק יא שמט.

דיישן התועדות – כמו חרישה וזרעה ואח"כ צ"ל טיפול לצמיחה (לדר"נ הכהן). ת"ח על מל' אודות ההתועדות דימי הסגולה והרצון הוא חדש הגאולה, ואף כי הפעם כתוב בקיצור, הנה בטיה י מלא בהזמנות הבאה ובפרט אודות התועדות עם תל' היישוב, ובטה לモתר לעורר אשר התועדות עשו פועלות החרישה וזרעה ודראש גם אה"כ טיפול עד שייצמו הפירות וייהו גדלים בהפלגה הן בנסיבות והן באיכות, והນמשל מובן. .. בבר' לבש"ט בכה"א ולנחת היסודות ביחד עם זוג' מכל יו"ח שי". אגק יב רנץ-ה.

ויתשפנו תוכן דהתועדות (וגם הלגימה). (ד) מ"ש אודות התועדות, אשר לא הלגימה כשלעצמה המכוון בזה. הנה פשט הדבר. והכוונה בתועדות בכדי להתעורר לתומ"צ מתוך חיota ושםחה ומרירות יחדיו, אלא שרואים במוחש האמור בדור"ל גדולה לגימה שמקרבת (אך שנזקקים להריות בה, כמובן). והוא מובן ג"כ, ומה במדת פורענות גزو רוז"ל על ינמ משום שסוס"ס קיבל אמונהו (שבת ז"ב), עאכו"כ במדה טובה, שעובדים ע"ז יחד לא-ל אחד באהבה וביראה ובידיעת השם, שכ"ז בא ע"י לימוד פניה"ת דוקא, וכמרומו ברמב"ם הל"יסוה"ת רפ"ב: ואיך יבוא האדם לאהבותו ויראותו, וכו', ובחוות הלבבות שער היהוח, וכל' רבה"ז בكون' אחרון בתניא קנו ע"ב: ידיעת המציגות מההשתלשות היא ג"כ מצوها רמה ונשאה ואדרבה עוללה על قولנה כמ"ש וידעת הימים כו' דע את אלקי אביך כו' וambiliah לבב שלם כו' שהוא העיקר. ויה"ר שיתבונן בכהן"ל כדבעי, והעיקר שיפעל הדברים בהנוגע לפועל, הוא לימוד תורה"ח והליכה בהדרכותיו ומנהגי. בבר' לבשו"ט בכה"א לעיל ולכו"ח. .. אחdim מהבריו בני ישיבתו שואלים ע"ד הנ"ל – ואם יודיעו תוכן הנ"ל באופן המתאים לא יתקשו הם באותם הענינים עצם. אגק יא תא [כל' זה כולל עוד בעניין עבודה אלול, כוונה בטבילה, טבילה קודם התפילה – ראה זאת במדורות - חודש אלול; גדרי מצוות מסויימים – מקווה, טהרה וכו'].

להוסיפה משתתפים ולקראבם

א' מכוניות התועדות – להכניס פנימה אלו הנמצאים לע"ע מחוץ כו'. חשוב מאד לדבר אליהם באותיות המתאיםות (ולא שפין חב"ד), עאכו"כ בהנוגה מעשית, בפרט בדורנו שעיל כל חסיד מביטים בשבע עניינים (מה שי' בדורות הקודמים בעיקר לקובני החסידים). מכתב זו שבת טו.

הפצה שע"י התועדות. התועudo ביום הילולא דזעה"ה – גם להבא ינצלו יומי דפגרא להתועדות חסידותית, התועורות באהבת ה', התורה וישראל, והעיקר – לקבל ע"ע בהחלטה גמורה שכבר בא העת שצרכן לצאת מד"א המוצמצמים ולהתפשט, באופן המתאים, בין שאר חוגי בני", להפיץ שם המעינות דא"ח ותוה"ח הכללית ותוה"ח חב"ד. כמה דרכיהם בזה, א' מהם – ע"י התועודות ברבים ובהתדלות לשתף אנשים ובפרט הנוגע מhogim שונים, בטח יקווים חפץ ורצו כ"ק אדה"ז, שחב"ד לא יהי עניין דמפלגה אלא דכללות עם ישראל יהו. אגק ז שכו.

להרבות בתועדות מהוגים שעידיין ב'חוצה' (לרוח"מ ובר) נהניתי ממ"ש דהתועודות, והעיקר שמתרכבה המשתתפים, וגם מהhogim שעלי"ע נמצאים עדין חזקה, ובודאי יוסיפו אומץ בזה, והשיית' יצלייחם... אגק י' רץ.

להביא עוד משתתפים לתועדות – נראה מתיירר התועוד' הב' (יוהה"ל יו"ד שבט) שעידיין לא משתדלים כדבעי בהמשכת הנמצאים, לע"ע, בחוצה להזרכת והנוגת תורה"ח

ולימודה, אף שלימוד זכות יש בזה, שדרך הקדושה הוא 'מעט אגרשנו מפניך', הרי גם עפ"ז כבר היל' צ"ל הדבר בהפתחות גדולה יותר, ויה"ר שמאן ולבא יתוסף בזה כל הדrhoש. אגק י' שט-ע.

הנאה בתוועדיות: להמשיך הנמצאים לע"ע מהוצאה כו' ולא באותיות שפיין חב"ד; לדעת שהם מביטים עכאו"א מהນמצאים. בטח לדכוותי לモתר להאריך עד כמה התעניינו נשירבה"ק ובפרט כ"ק מורה"ר כו' בתוועדיות חסידות, וכambil' בכ"מ בכתבם ובנדפסים. א' הכוונות בזה – להמשיך גם את הנמצאים לע"ע מהוצאה להדרכות החסידות והנהגותי, ואח"ג גם ללימוד תורה, מובן שלאנשים מסווג זה צריך לדבר באותיות המתאימות לפי מצבם לע"ע, ולא באותיות דשפיין חב"ד העולמים לדוחתם ולא לכרבם ולהמשיכם. ולא רק באופן הדיבור כ"ה, אלא גם ואדרבה עאכו"כ, בהנאה דעתני מעשה. ואם בדורנו שלפנוי' צרכיהם היו להזהר בזה רashi' אן"ש שבכל מקום ומקום וokaneם, ובאמם הנאהת היה כדבעיל' לא הי' נפק"מ כ"כ אופן הנאהת שאר אן"ש והחסידים, הרי בימינו אלה שמבירים על החסידים, ובפרט חסידי ליבאוייטש בשבע עינים, צרך כא"א, ואפי' הצעררים מס' או' נ' שנה להנתהג באופן כזה שהנאהתו תקרב גם הנמצאים הוצאה, ולא להיפך... בקשתי שייעשו מצדכם ככל יכולתם להשפיע על כל המשתחפים בתוועדיות שתה"י הנאהת המתועדים בדרכי נועם ודרכי שלום, ולא רק בפנימיות שלא נחשדו על כך, אלא אף' בחיצוניות ובדיבורייהם שמן השפה ולהוז, ומובהחני שימלאו בקשתי זו אליבא דנפשי'. ויה"ר שיהי' בהצלחה קרובה, הינו בהגדלת מס' המשתחפים גם שלא מאן"ש הלוך וגدو. בברכה – מהכה לבשו"ט. אגק י' שג-ד.

אגטesson הפעצת המעי"ח – ע"י התוועדיות והוספה משתתפים (לrm"פ צז). בمعנה .. הודיעתו מפרשת התוועדיות דמווץ"ק פ' נח, אף שבכל נהנית מהן"ל, ויישר הilm של כל המסדרים, המתעסקים והמשתחפים, הם וב"ב שי' – כולם יעדמו על הברכה, אבל תמי' ופליה גדולה על כמה מאן"ש, שאין שםם לב להמאמר ולהיעזר הידעע לכשייפוציו מע' הוצאה, ואיזה הפעצת – כשרואים פנים חדשות בתוועדיות ובאסיפות חב"ד. פשוט שאין כוונתי לצזוק על העבר - אלא לעורר בהנוגע להבא- לתוועדיות דמלואה מלכה הבעל', דש'ק מברכים וכו'. וע"פ פtagמ הידעע של הרה"ח והרה"צ וכו' מהר"ה מפאריטש שבכל מעשינו כוונתו שע"ז יתוסף בהנוגע לחסידות וכו'. וכת"ר וחבריו וכאו"א מאן"ש המתihil ומשמיד בערכית התוועדיות וכו' ב – אומרים לו המשיך והוסיף דוקא, וזה נזכה לתגמר - במהירה בימינו בביאת מ"צ- אשר ימולא היעוד ומלאה הארץ דעה את הו"י וגוו. וכלי' שרת* – מלאים – מקדשין (או שעכ"פ-דעמו למלאות), וויתיר – מלאים קרינה כי, בקדושה שמצד הכלים וקדושה שלימה – נסף על קדושת האורות אשר מצ"ע, אשר זה דוקא תכלית ושלימות הבריאה, כambil' בכ"מ בדא"ה. בבר' לבשו"ט בהן"ל. [* במדב"ר פי"ג, גיד: קערה נגד הים מורך כנגד היבשה, שניהם מלאים כו']. אגק יב נת-ס.

שייך גם למדור פעילות והפעצת.

ידעו שמדווחים לכאן

טוב לפועל שידעו משתתפי התוועדיות שמדווחים לכאן. פלא שאינו כו' בארכיות בונגע לב"מ של האברך... שי', שבודאי ניצלו התוועדיות לקרב הלבבות ולהתעוררות לפועל, ובענינים כאלו, כשידעים הנאספים שידייעו למשחו ע"ד החלטותיהם, הרי ז"ע מוסיף חזק בהם וקשרים יותר להבטחת החלטותיהם בפועל. אגק י' ריג.

ידועה על התוועדיות והפעצת. קיב' הפ' ג', לפלא שאינו מזכיר ע"ד התוועדיות, שבודאי נערכו מזמן בזמן במחנו הטע. הפלא גדול יותר עליו, באשר מעבר לים היל' מראשי המתעסקים ברגעון דא – אף שנמצא ביחיד עם כמה מאן"ש, ועתה בעירו אינו מודיע ע"ד פועלותיו בהפעצת המעינות הוצאה, ובכלל בהחזקת היהדות והפעצתה. בודאי ימלא בהזדמנות ה hei קרובה, והשי"ת יצילו. בברכה"צ. ג.ב. מוסג"פ העתק מכל' לסוניipi נשוב"ה, תקוטתי שניצל התוכן, שענינוו לכל השנה, אף כי באיזה שינויים. אגק י' שכז.

אגטesson הודיע עוד מפעולת חדש כסלו – וההתוועדיות (לריימי"ל זלמנוב). בمعנה .. כותב אף כי בקייזור נמרץ, ע"ד הפעولات דחווש כסלו הוא החדש הגאולה, ותנוחה דעתו כאשר הנאה את דעתך – עכ"פ בידיעות הקצרות, ובודאי ימלאמ במכתבו הhai. ובפרט באותם התוועדיות שהוא היל' מראשי המדברים וביחוז התוועדיות

דעתון לצבא. ובהנוגע לשאר התוצאות עכ"פ יירז את אלו ראשי המדברים בכל אחת ואחת שיוודעו הם עד"ז. והש"ית יצלהו לבש"ט תכה"י. ובקרוב ממש מילוי משאלות לבבו וללבב זוג' שי' לוח"ק. בבר'. הניתי במאד ממה שנפגש עם מר .. שי' והלה נתקרב, ובטה ימשיך בזה ויצליה. נת' מהנים' ז-ט, הקטע מה'שלוחות', ות"ח. אג' ב' קע-ז.

בביב"ג או בבית א' מאן"ש?

מזה ומזה אל תנת ידע (ש"ב ר"ל סלינים) – כי שניהם נחוצים עד מאד. וכבר נשאלת השאלה אצל כ"ק מו"ח אדמור"ר כו', וננה עד הנ"ל. ובכלל צרייך להתחשב בזה בתנאי המקום ובאופן שניצלו המועלות והתוצאות במקומות הרבים, הינו בבייה"ג או בבייה"ד, וגם המועלות והתוצאות בבית פרט, שע"ז מקרים את הבית ג"כ, והאופן בזה העשי לסרוגין, אבל א"א לקבוע מסמורות, וכמוון. בברכה לבריאות הנכונה ובשו"ט. אג' י' קפב.

להקשיב בתוצאות (נדמיים...)

ראה מדור חסיד, עבודה החסיד – ליה"ת צ"ל יהוד עם עשי' ומתוך כפי', ועד למס"נ וגם מתוך העונג! – מתחטא בשליחות ולא כ"כ אצל הנשארים לחיות בתוצאות כו'.

הקשבה לתוצאות נשינה: רק א' שאל על מה שנא' בתוצאות הקודמת (ר"ש בן נתנא, רשב"י ועוד), ורצה לנחמוני וכותב שoud שאלו – רואים עד כמה מתעניינים בדברים הנאמרים ואיינם ישנים. עניתי על שאלתו, עם היותה תמורה... בהל' ת"ת נא' שיש לרבות הטעות התל' בשאלותיו ובתשובותיהם שעושה לפניהם כדי להדרם, וכי שידע אם זוכרים מה שלומדים' (לא רק מותר, אלא יש', צרייך). [גמ' חולין מג,ב] ספק דרושא בא לפני רباء, בדק' מבוזן, א"ל אבי והוא מר אין בדיקה אלא מבפני? אפכ' רباء ובדקי', ומסימנת הגמ': ורבא נמי לחיזודי לאבי הוא דעתך]. יש לחקור: בשלמא כשהטענה התל' השומע ושותאל, ניתן לנסתהו שוב, אך כשמתרברר שהتل' אינו שואל מאומה – מה תועלת בהטעע' פעם נוספת? ובנדוו"ד: מפני קוצץ הזמן, זה כמה שנים, שנשארים דברים בתוצאות שאינם מושלמים, ויש הנאמרים לכתילה באופן דלחיזודו, ועפ"כ לא שואלים מאוינה! לשאול יודעים, שהרי בענינים אחרים כותבים ושותאים, ואם לא מקבלים מענה מיידי (ח"י רגעים, כדי הילוך מיל) מהחפשים עצות מה לעשות... אך בענייני תורה לא שואלים! [חיריק: ב"ה שנמצאים בדורות ע"ץ חיים – לית תמן לא קושי' ולא מחלוקת, הכל טוב ויפה!] לכוא', המذובר בליה"ת זהה ב"י אל מקום, שיעשה כ"א החשוב צדק עם ה', ומה נוגע אליו? אלא, הדין שיש לרבות הטעות כו', אך זהו כשותאים ושותאים, משא"כ בנדו"ד, בללא"ה לא שואלים! והענין, ע"פ דין זה יש עוד דין תמורה: 'ולא היא התל' בוש מהבירו שלמד פ"א או שני', והוא לא למד אף' אחר כמ"פ... וע"כ נא' הבישן לא למד ולא הקפדן מלמד. בד"א שלא הבינו מהמת עמקו, או דעתן קצרה, אבל אם ניכר לרבותיהם מתרשלים בד"ת ומחתרפים עליהם ולא הבינו, חייב לכעוס עלייהם ולהכליהם בדברים כו'. ובנדוו"ד זהו המצב. לא שואלים לא מלחמת העדר כשרונות (וهرאי', בדברים אחרים יש כשרונות), אלא מצד רשותם ועצמות כו'. וע"כ יש חיוב להכליהם כו' (לא רק יש', אלא חייב). לאייך, מי שיישן בתוצאות יישן גם עתה ואינו יודע כלל מכ"ז... ומיש הוא עיר ומבייט לצדין כו' אינו נכלם, והושב שאין הדברים מכוננים אליו, ומיש שאליו מכוננים הדברים – אינו נמצא כאן! ע"כ, אין תועלת בדברים. ועוד ועיקר: ליל כ"ז (לכעוס מיידי שבת וו"ט) בשעה שידוע עד כמה חמוץ הкус, עכ"כ שכ' כל הкус .. נשמו מסתלקת הימנו! (שו"ע אדה"ז או"ח סקנו"ס ג'). [כ"ק א"ד"ש הפסיק לרוגע, סיטים: לאمير רעדן פריליכע זאכן ולא בונגע אליו...]
[ש"פ בלק כח סכ"ה.]
[ש"פ פינחס כח ס"ז-ז, המשך:] מודיע ממנה אדה"ז וכותב שצרייך להראות עליהם רוגז' (רמב"ם: לרוגז עליה); שי"ע: לכעוס עליהם?) סיבת השינוי, כיוון שאדה"ז כותב הלי' בטעמייהן, ולכן מספיק שיראו רוגז', ורק אם אי"ז מועל, אזי ירוגז. גמ' (שבת קה,ב) אודות' משבר כליז' בחמתו', ופרש"ז, להראותם שהוא כועס (כדי להביא אימתר' על איש ביתו). אדה"ז בשו"ע אודות כעס: 'מידה רעה מאד .. יתרחק מזה, ואפי' אם צרייך .. להפרישם מדבר עבירה .. לмотב .. יראה עצמו כאילו כועס'. מיסוד על הרמב"ם הל' דעות; אך בונגע לתל' כ' הרמב"ם שצרייך לרוגז', ומיוסד על הגמ' 'זרוק מרה בתל' (אימתר' עליהם), ואיז' ר' רק להראות'. ההבדל: אצל ב"ב שיש בינהם גם ע"ה מספיק להראותם, אך בתל', מביניהם, (ראי', שבינני העולם לייגן זי' זיך ארין' ומצלחים), אף'ל של להראות אין מספיק ואכן צרייך 'לרוגז' כו'

[העיר שבזה גופה יש שיעור עד כמה, בביטחון ומשבר כליו עובר על בל תשחית (ש"ע), ושונה מהנא' בغم' שבת, שם כי הא .. דרב אהא ב"י תבר מנאי תבורי (כלים שהיו כבר שבורים, אלא שב"ב חשבו שהו שלמים). שהרי סוכ"ס מה אשמת הכלים? והתו הסה על ממון של ישראל]. וכ"ז בהמשך להתווועדות הקודמת, שלא שואלים מאמינה וכו', וב"ה עתה שאלות שאלות (ועתה זהו לאחר כ"כ פעמים שהי הענן לדלהראות), ומהן: בלי"ה לא יועילו הדברים .. כך שהצעקה ורוגז, בחינם... הנסי מתיירא שוגם אני ארדם ח"ו (אסתרגד בע"א, קאלט בלוטיק... אלמד לעצמי וכו'); למה אני דורש לכבוד? יש המקבילים כבוד במידה פחותה מזה ... מדו"ע אני כועס כ"כ?! – ובכן, על פעתאך' כזה האב איך זיך ניט געריכט': לפני ח"י שנה (קדום הנשיאות, הועצר), האב איך זיך ניט געיגנט אחר הכבוד, וגם היום אייז' חסר לי... והלוואי גם בעתיד. אי"ץ כבוד וגם לא 'מחר' הכבוד ... לא מהם ולא מהמוןם וכו'... מה שאיכפת לנו: חזורים פתגמ מכ"ק מו"ח וכו', מאביו אדמור' נ"ע, מאדה"ז, מהבעש"ט – ויש ישנים או מפהחים! הר噫 מבישים הבעש"ט! א"כ, הנסי שם בבוש הבעש"ט! ... וויי לי' למען דמליל על אונדין דלא שמען! ... אך יכולם לטעון שכ"ז בונגע לרוב ולהל', אך לא בונגע לב' יידידים שהא' או' ד"ת והב' יכול להקשיב או ללבת לישון ... ובכן, דיין בשו"ע: חיוב בכבוד רבו אפי' לא למד ממנו אלא דבר א', בין קטן בין גדול. והמקור בגמ' (ב"מ לג,א) לא האיר עניינו אלא במשנה א' הריהו רבו, ודוגמא: 'כגון רב שחורה דאסברן זומה ליסטרון'. רשי': לא .. יודע מה כל' הווא, ולמדני, שהוא כף גדולה שמשלקין בו זומן הקדרה והקלחת לצדין'. ובזה רמז: רב ותלמיד, שהטל' בעצם לדברי למהוי, גוטע אידן, והכוונות הם טובים, אלא שלאחר חטא העגל זומה תנו (ועדיין קיים ההבדל דמ"ת בין ישראל לאוה"ע), لكن יש א'abisל שמוץ' שצפה למעלה, ויש מי שלוקח הclf' ומשלק הזומה... ובכן: גם כשרוצים تحت עצות כיצד לסלק הזומה, הנה במקום לשמעו, ישנים... (וסימן): יה"ר שיפעלו הדברים לכה"פ על המדבר, ועד – על השומעים. החשובים שזו מלחמת הכבוד – יהי להם אשר להם, והעיקר – שיקבלו מי שיהי... ובלבד שיתווסף בתורה ויר"ש, ועד – ומלאה הארץ דעה את ה' גו'.

דבר המבלבל: היהנו שיש המסתגלים להירדם ולישון בשעה שמאירים 'געשמאקע' עניינים?
מצאו עליהם לימוד זכות: ע"פ המבוואר בחסידות (תרס"ו ע' קו ואילך. ועוד) שתענוג וצער הם קווין שקולים, העוגן לפיע"ע הצער, ומרז"ל לפום צערא אגרא', וכן, מי שלא הי' לו צער מהקוויות (שהרי נרדם ולא שמעם), אי"ז פלא שוגם כשמערירים אותו לשענוג התירוץ, אינו מתענג מזה!... וכיון שכן, יכולם הם להמשיך לישון מתוך תענוג, ואי"ץ להעיר אותם. ש"פ תצוה, יג אדר, כו, ס"ט ה' 49.

למי נאמרים הדברים בתווועדות? [דובר בארכוה אוותות המצב באה"ק, ואח"כ אמר]: מישחו שאל: לשם מה לדבר בפני הקהיל עניינים שלא שייכים אליהם? ובכן, כששאלים כך, לאמיתו ש"ד יכולם לשאול יתרה מזה: לשם מה הנסי עורך התווועדות, בשעה שאף א' לא מקшиб!... פלוני מהכח עד שאסיים לדבר, כדי שיוכל לומר 'ליהים'; ופלוני מסתכל על השעון וחושב שבשעה פלונית עליון להיות במקום פלוני; פלוני ישן בקושיא; ופלוני ישן בתירוץ; ויש סוג שלישי – ישנים גם בקושיא וגם בתירוץ!... בעש"ק כבר ידע הקושיא, ואעפ"כ הכל לישון במנוחה... כך שוגם במוץ"ש יוכל לישון במנוחה, ואדרבה: שימושיך לישון במנוחה, 'ושכבת וערבה שנתרן...' אלא מא', בinityים חזו מאמר מאוה"ת – האם יעין פעם באוה"ת?!... כל הציור של התווועדות נעשה אצלו כמו 'תיאטרון'... בא ויושב מן הצד, ומסתכל מסביבו על כל הקהיל, וכן עלי – ה'שחקן', לראות איך אני מנהיג את הקהיל... לפעמים אני מצלה להמציא קושיא טובה (שם הרא"ם אינו שואלה עה"פ 'חזק לבתי אכול הדם') – מדו"ע מזכיר רשי' שמותיהם של ר' יהודה ור'ש בן עזאי?), ולפעמים אינני מצלה כ"כ... וכן מסתכל על כל התווועדות כמו 'תיאטרון'; החילוק היחידי הוא – שכאן אינו צריך לשלם... ואדרבה: חסיד יתקרא!... הוא חוזר לביתו ומספר אודות ה'מס' נ' בפועל' להתייגע ולהדחר בהתווועדות ללא אפשרות לישון... אבל כשאלים אותו מה דובר בתווועדות – אינו יכול להשיב! ובמילא, השאלה בכלל אודות כל דברי ההתעוורות והחסידות בתווועדות: למי נאמרים הדברים?! – יש רק אחדים המקשיבים, ואילו בונגע לכל השאר – מה הצורך בדבר?!... אך העניין – כמשל ה'איכר' (כפי שהי נקי ב'חדר': 'דובער') שזרע גרעינים בשדה וידע מרأس שלא מכל גרעין יצמח אילן עושא פרי, אלא רק חלק מהם, ודוגמתו בנמשל, שלכל הפחות תהי מזה תועלת אצל אחדים. ונוסף על

המשל הנ"ל, שהוא מ-שלו, יש גם המثل ברמב"ם, שכך אי כל הנהגת העולם בשבייל חכם אחד! ובכ"א, כיוון שיש אחדים השומעים את הדברים, הרי יש בזה תועלת (בכלן לא יתכן שישארו הדברים ללא תועלת, וכודאי שוכ"ס יפעלו בדברים), ואשריהם וטוב חלקם של אלו הנוטלים חלק ומשתפים בהთווועדות (ולאיך, גدولה הרחמנות על אלו שלא משתפים בו), ובודאי יהיו מזה פירות ופירי פירות, ובאופן ד'ופרצת'. ש"פ ראה תש"ל סי"ב.

מצדק ל"שינה' בתווועדות... כ"ק אד"ש א': מישחו מצא לנכון להצדק על כך שהסיום (דמס' סוטה) היל רק ע"ד הדורש, בغالל שאמרתו היתה בשעה מאוחרת, לאחרי כו"כ שיחות, שזו היל כבר עייף כו', וע"ז א': אמרת השיחות אינה מעיפה, כ"א העדר ההקשבה וההתעניינות בדברים הנאמרים [והסביר], שגם אם פלוני נמצא במאום"ץ'Dושכנת וערבה שנתק' (משל' ג, כד) בקיומו הענין ד'שינה בשבת תענווג', הנה המצואות היא שכasher וראים שפלוני ישן, ה"ז גורם עיפות]. כך, שהדייבור הוא על אודניון דלא שמעין, ובכח'י' דברים בטלים' (כידוע הדיקוק בהז, שכן הכוונה לדברים אסורים ח"ו, אלא גם כאשר הדברים הם טובים ונכונים, הנה אם אינם פעילים פועלותם, ה"ה דברים בטלים). **וסיים:** שאין להאריך בעניינים שהם היפך התענווג, הן מצד יום הש"ק, והן מצד קדושת המקום כו'. משיחק נשא ל"ב שואה"ג להע' 56.

ה'יעד המסדר' מול היישנים בעת התווועדות. מצד 'הויתם נקיים מה' ומישראל' (מטוות לב, כב)

- ברכוני להבהיר: כיוון שיש תרעומת על העובדה שישנם היישנים באמצעות התווועדות*, החבו ב'יעד המסדר על' המצחאה' – לבטל את מקומות הישיבה**, ועי"ז להכריח את כל הקהל לעמוד על רגליין, ובמיוחד לא תה' אפשרות לשון... [מצינו אמנים בוגרים לשמחה ביה"ש שהו יושנים בעמידה, אבל זהה ממצוות רוחקה כו']. ובכן: להו ידוע שלא הייתה זו המצחאה של, ואדרבה, זהו היפך כוונתי והיפך רצוני וכו'. - איני יודע אם 'בכדי שיעשה' לסדר שיוכלו לישב תיכף ומיד, אבל מכאן ולהבא יסדר העניין. - לא יתכן לצער יהודים ח"ו שיצטרכו לעמוד על רגלייהם משך זמן ארוך; מוטב שיימשכו לישון 'געזנטערהייט'... [בגלל שלא איכפת להם אם ל' רשי' הוא האמורים בפרשה' או האמורים למטה', וכמו"כ לא איכפת להם אם ירשמו שתחילת צ"ל ימין מקרבת' ואה"כ 'שמאל דוחה', ע"פ של' הגם' הוא 'שמאל דוחה וימין מקרבת', וכיו"ב. עניינים כאלו אינם מבבלים אותו משנותם, וגם לא יהלמו אודותם...], ובודאי לא תה' קפidea עליהם, וב└בד שלא יכירו אותם להצער ח"ו ולעומוד על רגלייהם במשך זמן ארוך. (והוסף כ"ק אד"ש בת-שוחוק): **ועתה נתישב אצל מה שספר לי כ"ק מו"ח אדמור' לרפני שנים** רבות, **ובמשך כה' לא הבנתי לשם מה ספר** ליאת, עד שאירע מאורע זה: .. ספר לי אודות הסדר שה' אצל אדמור' ר"ש – שכלהות הנהגתו הייתה בהרחבת ביתור – שבשעה שה' או' חסידות, היו מונחים שהחיזקו 'צער' (cashalati) מה זה – השיב לי שזו סמן מבעל ריח חזק (אבק מעור לזרר - ניסען-ביותר). וכאשר היו רואים מישחו שמתנמנם וישן, היו נותנים לו להריה, ועי"ז ה' מתעורר... ובכן: בעקבות ההמצאה הנ"ל של יעד המסדר – נתישב אצל מדוע ספר ליא כ"ק מו"ח אדמור' ספרו הנ"ל!... גם כשמעוררים מישחו מהשינה ע"י ריח חזק – ס'אי ניט אוזי געםמאק, ויש בהז עניין לצער, אבל לכיה' פ' הצער הוא לרגע קצר בלבד, ולא כבנדוד"ד, שמכരיחים מישחו לעמוד על רגליין במשך זמן ארוך. ובכ"א, אם היה' מי שיריצה' לכאן קנתה ה' צבאות'... – יעורר את היישנים ע"י ריח חזק!... ויה"ר **שיתן השית' לכאו"א מישראל-** בין ער ובין ישן - 'מטל השמים ומשמני הארץ', ובאופן השיך ליום השבת, ובפרט לאחר החזות, רעווא דרעוין' – 'נהלה בעלי מצרים', וזה יכול להיות הэнן בוגר לעניינים גשמיים והן בוגר לעניינים רוחניים, ועד להענין ד'ג' עיני ואביטה נפלאות מתרתך', אלא שזה תלוי בבחירה של האדם – שיש לו בחירה חופשית מה לבקש, שכן, אותה חפלה ובקשה יכולה להתרפרש בכמה אופנים, וכך שספר כ"ק מו"ח אדמור' אודות ב' אנשים שביקשו 'פערל', אלא שא' בקש מהרוות פנינים לענוד על הצואר, וא' ביקש 'גריסים' (פערל-גרופן) בתוכ המפרק... ואכן, זה שביקש מהרוות פנינים לענוד על הצואר, קיבל את כל צרכיו עד ל מהרוות פנינים, וזה שביקש 'פערל-גרופן', נתמלהה אמונה בקשו, כיוון שביקש מעומק הלב... אבל לאחרי מילוי בקשו נשר עם 'פערל-גרופן' בלבד!... ויה"ר שיתן השית' לכא' ללב' (יזקאל יא, יט. לו, כו), וידע לנצל את הנהלה בעלי מצרים' באופן המתאים. [* כ"ק אד"ש א' שכבר עורר ע"ז פעם, פעמים ג"פ, ולא הועיל כו'. *]. בהמשך, כשובר בהענן ד'קsha' ס', שזה 'קsha' גם לגבי הקב"ה כביכול (לעיל סי"ב), אמר כ"ק אד"ש בת-שוחוק: כאשר עושים פולוה מסוימת כדי שלא יוכלו לישב על יד השולחן – אי"ז דבר 'קsha', והראוי, ש'יעד המסדר' הצלחה לעשות זאת!...]. משיחק תלות (ב' כסלו) כ"ה סכ"ה-ג.

'לחים', לגימה

לחים. ב' גוסחים: (א) לחיים טובים ולשלום (בפעם הא' ויחל נח', תוצאות לא טובות, והה' ג' גפנו ה', لكن הברכה נ"ל); (ב) הה' מ: 'לחיים ולברכה'. אדה' ז ענה פעם 'לחיים ולברכה'. א' החסידים: היהות ונכנס יין יצא סוד', שענינו התגלות המדות, لكن זוקרים 'לברכה' (לב-רכה) הц"צ: רק חסיד שהתפלל ועסק בעבודה 30 שנה יכול לומר זאת! היו"כ כת' אד"ר.

אמירת 'לחים' לא רק בדיור אלא אף 'לאגימה' (יין, משקה, חמר מדינה וכיו"ב). בהקדם, אין הכוונה לשכר' ח"ו, אף לא הנה' ב, ועכשו' א לא הנה' א; אלא מיסודה ממה' צ' (סנהדר' קג, סע"ב ואילך) 'גדולה לגימה שמקרבת', אף הרחוקים, ו'מרחkat את הקרובים' (בגמ' ראיות זהה מתושב' ב), מיסודה מפס' ד אדה' ז בהל' יו"ט (סתקכ"ט ס' ז) ש'בזמן ביהם' ק' .. היו אוכלייןبشر שלמים לשם (אין שמחה אלא בבשר), וכשוו .. אין יוצאים ידי חובה שמחה (מ"ע מה' ח) אלא ביין (אין שמחה אלא בין'). ומהנה, אך' פ' שעטה אין מדובר ביו"ט הנק' 'מועדים לשם' – אך' כשמתאספים יהודים יחדיו מتوز' כוונות טובות ומקבלים ע"ע החלומות טובות ע"מ לקיימים בטוב, ה' ז יומ' (שהוא) טוב' ... ولكن מקשרים באמירת 'לחים' על דבר גשמי שיש בו ממשות – אך' פ' שעושים ממנו דבר רוחני, בדוגמת חyi גשמי' דבנ' שצ'ל מהם' חיים רוחניים' (כמובן מאגה' ק טז' וביאור), ונמשך למטה מי"ט בחים' גשמי' כפשותם. [ובנוס' פרisa שלום' בציירוף ד"ת – מקשרים עם נהינת דבר גשמי' מהתוועדות, ושגם שם יעשו מעין הא (לחים על דבר גשמי'). ذובר אוזות' קשה עלי' פרידתכם', לנו' התקווה שא"ז פרידתכם', אלא מותך איחוך וקרוב הלביבות כי'. הייתה חילוק משקה, וכל'ו' כ גם' המחות – עיי' ש, ובהערות]. כ' שבט ל' ס"ט-יא.

וראה מדור: **בני ישראל - אהב' ג. גדולה לגימה שמקרבת. ברכנו איבנו כולנו כא'.**

לקחת משקה [שםח' ת. יט' כ. פוריפ] (אדמוורי"ץ): יהודים משלמים מספיק עבור' אתה הראת', והרי היום הוא זמן שמחתו, יש' לקחת משקה, אבל כה' ש לא צריך לשתחות. הרשב' ז ור' הענדל מפעלעשנין הנגו בכל ליל ו' פ' משפטים להתוועד [יום הולדתם החסידי, היוי'], לcko בקבוק משקה, מילאו ב' כוסיות, והתוועדוليلת שלם שלא' שתיתת המשקה. משקה יש' לשתחות רק בשמח'ת, יט' כ' ופורים. סהה תר' פ-פז, ליל שמח'ת פז, 29. סהה תר' פ-ז 81: אם שמח'ת הי' בכ' י וرك' יומ' א' בשנה חול, הלא הי' זה טוב; אבל כשבשה'ת הוא יומ' א', ויט' כ' יומ' א', ופורים יומ' א' – איז' מספיק, אלא צרך שישספיק, ע"י שידאגו שכל דבר ייקלט בפנימיות, ושיפעל על כה' ש. סהה תר' פ-ז 84: אה' כ' א' למסובים: קחו משקה, כי' עצשי' זה הזמן, מהר כבר מאוחר. א"א לומר שמהר לא יקחו משקה כלל. שמעתי מזקני החסידים ג' טעמי' ללקחת משקה: (א) כמו סוטה; (ב) כשם שבשחיטה משקים קודם כדי שיוכלו להוריד בקלות את העור... (ג) להש��תו כדי שלא' יבלבל את המוח.

גירות משקה דוקא בדורנו [בנוסף כו', אין בתוועדיותיו ושיעוריו השגת גבול כו'. להר' פ' מוצקין]. ע"ד המשקה, זהו בהמשך למה שדברתי עם הרה' ח' כו' מורה' ב' צ' שי' ש"ט שד' ר, כנראה לא מסר כל הנימוקים, והוא, שמצד ב' עניינים נשתנה המצב מאז (ה' מהאג' רוח שתיתת משקה בשופי): (א) لأن' ש' נתנו כבר כחوت ע"י רוב המאמרים והשיחות בענייני הסברה והבנה לפועל על השומעים, ללא צורך משקה בשופי, ודוי' ומספיק המעת שבזה. נסתיעתי ממה ששמעתי מכ' ק' מ"ח אדמו'ר בריגא שאמר 'איך בין' איצטער (הכוונה איצטער לא אותה שעה בלבד, אלא לאוון שנים שהתחילה למעט בלקחת משקה) ווי' נאך א' ביסל משקה'. אף שהטעם החיצוני הי' מפני ציווי הרופאים למעט במשקה, אבל מובן שהוא טעם בחיצוניות, ובמיוחד מתקובל רק לחיצונים ולא בתוככי אנ' ש' היודעים ש'חסידות מאנט פנימיות'. בטח זהה הוראה ג' כ' ע"פ הכלל ד' גופא בהר' רישא גרי', הנה החסידים נגררים אחר נשיאנו כ' ק' מ"ח אדמו'ר, שאמר שהוא עתה כמו' נאך א' ביסל משקה' ה' ז הוראה ונתנית יכולת לכל החסידים להיות במצב כזה; (ב) לאחרונה ביחס נדרש מתנו בהדגשה יתרה הפתצת המיעינות חוותה, ומשקה בשופי עלול לבבל זה ביחס לה' לא הי' נוגע כ' כ' כשההפצה היהת בד"א שהחסידים ואנ' ש' בלבד]. בהמשך דברי עם הרב' ב' צ, אמרתי לו בפי' שאין ב' משקה' ח' ז' לא איסור ופקודת וכו' וג' לא מניעה למגרי, אלא זהה הנראת החילוק בין פעליה דהתוועדות במיעוט משקה לבין פעליה אם מרבים בזו עד לגדר יציה מן הכלים.

ברכת הצלחה בעניינים הכלליים, ושישמש ג"כ צנור וכלי להמשכת וקבלת ברכה והצלחה בעניינו הפרטיים. נ.ב. בקשתו לשלווה תעודה שתשמש יסוד לבקשת רשיון להגיע לכאן, מסורתית למל"ח, בטח ישלחו ביוםיהם אלו. מצו"פ קונט' ובטח יזכה הרבים. אגק ז נח-ט.

[ה'מתטאן יזהר שלא להפריז בלבגימה]. הגיעתני שמוועה אשר ציירה אותה, והוא אישר לפעמים איינו נזהר בהנוגע לשתיית משקה, עד שמאפריז על המדה באופן שניcir לככל אשר משתכר, ולפעמים קורה זה גם בפומבי בעת התווועדות וכיו"ב. והנה כבר ידועים דברינו נושא"ק כו' נגד עניינים כאלו, ז.א. נגד שתיתת משקה בכלל מלבד בזמן שמהה, וגם אז במדה מוגבלת, וכך"א באופן המתאים אליו. ז.א. באם יש חשש ומורא שישתכר אף"י במדה קטנה של משקה, גם במדה זו אסור עניין השתי". ואם אף"י בעניין שלא בפרהסיא דרשו את זה, עאכו"כ בעת התווועדות ברבים... והנה רבותינו דרשו את זה, זה העשירות בשמות ומכמה דורות... והנה דוקא בעקבותא דמשיחא מתגבר חזך הגלות, ובמיילא גם חומר הגוף, שלכן עניין האמור (לא רק במקרה להשתכר אלא השתי' בכלל) עלולה להגביר את החומר ולהביא עי"ז לכמה תוצאות שליליות ואסורות. תקוטי חזקה אשר תיכף לקבלת מכתבי זה, יגידר א"ע בעניין האמור ככל הדריש. ובמוקם ספק – הרי ספיקא להחומר, ואחכה לבשו"ט ממנוא בכל האמור, ובಹקם. אגק טז ב-ג.

[ה'ישן פעילות תיקון ורפואה להנופל בשתי' רח"ל]. בمعנה .. אודות החלטתו הטובה בעת קבלתו מכתבי הקודם, שלآخر זמן, בכ"ז לא יכול לעמוד בניסוון וכור. וידועים דברי חכמיינו ז"ל בכגן זה, אשר אל יכול לב האדם עליו באם לא עמד בניסוון ונכשל ח"ג, וכ"ש שלא יבוא לידי יאוש ח"ו במלחמהתו עם היצה"ר, כי אדרבה, היוש ונפלת רוחם מכל זינו ותכסיסי מלחמותו של היצה"ר, באמרו לאדם – ישראל עם קרויבו אתם קרוים אדם – שכ"א מהם נקי' בן אברהם יצחק וייעקב, לשלול המלחמה אותו, כיון שלא הצלחה ח"ו וכו', ואדרבה באם נכשל ורואה איך שרע ומר הכסלון שלא בלבד שזו היפך רצון הבורא נוטן התורה ומוצאה המצוה, אלא שזו ג"כ מביא חורבן והירוס חיו' הגשימים, חיו' בעווה"ג, עי"ז יתרוסף בו כה חדש וחזק במלחמה האמורה וסו"ס מתקיימת ההבטחה, אדם מקיש עצמו מעט מלמטה מקדשין אותו הרבה מלמע'.

(א) ב כדי להזק מלחמה האמורה ולקרב הנצחון, מהనכוון ביותר, שיתתדל שלא יהי' אצלו מעות מלבד סכומים הכי נחוצים לקנות דברים קיטנים וכיו"ב. (ב) ויתחבר ככל האפשריך אך ורק עם אנשים שומרי חומ'צ, ובפרט שכ"א מישראל נצווה ע"ז, וכמ"א' חזו'ל הרבה חברות עושה, וטוב לצדיק טוב לשכנו ולהיפך. (ג) כיון שכמה רפואיים יודיעים תרופות ב כדי להזק ולהתגבר על הרצון, הנוטה למשקים רפואיים כיו"ב ובמשך הזמן לבטלו כליה, ישאל אותם וימלא הוראות שלהם, ויעוד וג"ז עיקר יעשה בקי באיזה פרקים משלנויות איזה סימני תהלים ומזל"ז יחוור עליהם, ובפרט בזמן שנדמה לו שכאילו נתעורר הרצון שלא ציווי האמור... ולעת קבלת מכתבי זה, יי' הזמן בסמיכות ליום ההילולא של כ"ק מוחא"ד מ נשיא ישראל, וכמו מכל עניין גם בזה יש עכ"א מאתנו וגם הוא בכלל כמובן, ללמידה הוראה בעבודת האדם לקונו, והוא: ומה במקום של סכת נפשות ממש אשר אין לך רצון חזק יותר באדם מהרצון לחים, הנה למגע התוה"מ מסר בעל הילולא נפשו בשביב לקיים רצון הבורא ואמר אשר זהה המקוה מכ"א, עאכו"כ כשאין כל סכנה ח"ו כלל וכל כ"א תאוה עוברת ורצון עבר, שלאחרי איזה רגעים יתחרט על הרצון והתאה, שמביא רק לידי הירוס חיו', הרי פשות שציריך לקיים מצות הבורא ולהתנהג בדרך נועם בדרכי שלום דרך תורהנו תורה. ואחכה למענתו בכה"א לעיל בהקדם האפשריתות"ח מראש. אגק כב קי-יב.

גינוי

'האדרת והאמונה' – 'נאפולוינ'ס מאראש' [למהתאוננים שכיוום אין רואים מעשה נסים (כבדות הראשונים), הנה' להאן – דוגמא לנס, ומראה שהטענה מופרכת]. לכל מדינה 'ניגון המדינה' (מייצג אותה) שרים במאורעות רשרים כו' (או כשבאי-כח ונציגי המדינה נסועים למדינות אחרות וכיו"ב). עאכו"כ ניגונה ד'צՐפַת' שנחחבר בעת המהפהכה. בפרט ע"פ פנימיות העניינים, שיזדוע שלכל מדינה יש שר למשען, ויל' שזה ג"כ קשור לניגון המדינה שנכח ר' ע"י המדינה [יהל אור (ע' שעוד) בונגע לניגוני ישמעאל (ניגון דמרה שחורה, ומה מתענגים) ואדום (ניגוני חזקה) – הקשורים עם מהות האומות]. לפני כמה שנים (הкопות ליל שמחה' ל"ד) התחלו

הסידים לשיר ניגון מדינה צרפת – 'המהפכה', במילים 'האדרת והאמונה כו' [רכבה:] ביקש שיודיעו ניגון המארש עמו עברו הצלפתים את גבול רוסי, וכשניגנו בפנוי א' שזה ניגון נצחון, וסימן - לאחרי משך זמן שהי' שטארק פאר-דיבוקות' – סוכ"ס הי' דינז נצח!. זמן קצר Ach' כתרחש דבר פלאי ביותר: מדינת צרפת חוללה שינוי בניגון המדינה הנ"ל [כמה חדשים לאחר שניגנו 'האדרת והאמונה' (תש"ד) – הכרז מנהיג צרפת דאו, שמנני המכודן כדי לשנות קצב הניגון, ובשנת תשמ"א שינה המנהיג דאו ל��בו הקודם. המו"ל]. בסיבת הדבר (מסבירים זקני החסידים) לאחרי שניגנו נתהפק לקדושה (כנ"ל), הרגיש זאת ה'שר' וה'מלך' מדינת צרפת – למלטה, וזה גרם למטה לשינוי בניגון, מצד הרגשה שהניגון נשתייך לתהום הקדושה, ניגון חסידי שרים בהתוועדיות חסידיות, כולל גם – בהתוועדיות מדינת צרפת. בזה רואים בגלוי השינוי הקיצוני שבדורנו לגבי דורו דאה": לcko את הניגון והפכוו לקדושה – 'האדוה"א לחי עולם', ושרים אותו (באותן תנויות) בהתוועדיות חסידיות, בהן מדברים דברי התעוררות בעניני חומ"ץ ותוה"ח. וכך"כ, שיש חסידים שאינם יודעים כלל שניגנו נלקח מ'אי-שם', וחושבים שהוא ניגון חסידי מעיקרא [כי מזמן לזמן מתחדים ניגונים חסידיים ע"י אלו המסוגלים לחבר ניגון טוב, וכשמתקבל ע"י הציבור ושרים אותו, נעשה חלק מהניגונים החסידיים!] ש"פ' וישב נ"ב ס"י.

ניגון 'דורין מאראקא'. ל' הידוע בניגון החסידים (במחוז אוקריינה) – 'דורין מאראקא', היוצר הטיפש, שככל פועלתו אינה אלא לעשות מריבה ומחלקת כו' (סוארכו) בין (כנ"י, וע"ז – בין) ישראל לקב"ה, שהוא קליפת מדין [בסיום הילך זה הדשיה ניגן כ'ק אד"ש ערך טי דורין מאראקא וכו"], ולאחר שניגנו הקהיל משך זמן, אמר שניגנו גם הbabא (הקדמת בסדר הניגון) הנוספת – 'צמאה לך נפשי גו' (אולי בהתאם לתוכן השיחה, שאם דחית הרע צ"ל ע"י תוס' אור הקדשה כו'. המו"ל). משיחק מטו"מ מה הע' 96.

הפסקה - זמנית- מהדעה בראש עלי איזה פרש"י ידובר

שינוי בהנחה. [במשך תקופה hei הרבינו מודיע על איזה פרש"י ידובר בהתוועדיות. בש"פ פרש"י ידובר כת הカリ עלי יוקרא הוב, ויסוד ההכרזה בטעות, הרב לא התקין להתוועד באotta ש"ק. בש"ק הבא, צו, שבה"ג, אמר:] זהו ע"ד המשל לגבי ירידת גשםים: עבד שבא למזוג כוס לרבו כו' (קיתון ע"פ כו'). מי שטעה אנוס hei, אך כמאן דעביד לא אמרין. בודאי זהו בהשגה"פ, א"כ אין מקום לקפידא וכו' (להעיר שענין זה נפס בליקוט דש"פ ויקרא הנ"ל (א"ה כ' לקוש ח"ז ע' 14)). בסיפור דמרע"ה ובנות צלפחד (ויקרב משה .. לפני ה"), כיוון שאמרו לו 'אביינו .. לא hei' בעדת קורח', הרגיש משה שיק לכאן וואפ"א. ולפועל, מכאן ונדם בעת ביאור בפרש"י (אף אף קצחו דמרע"ה שיק לכאן וואפ"א. ולפועל, מכאן ונדם בעת ביאור בפרש"י...) – אין מבטין, ושיש החובבים שהוא שיק לבן ה' והוא הרי מבוגר, ולכן נרדם בעת ביאור בפרש"י...). וא"מ ימשיך א"ה בביור דיקרים בהודעה מוקדמת (השיכת בעיקר בישיבות ליטאיות המודיעים קודם הדרש, מ"מ, א"ז הנגה השיכת לד"א שלו, וזה hei ע"י בקש מישחו, אברך שלמד בתו"ת, בעל קביעות עתים, ראשו ורונו ב תורה), לכוא' ה"ז סימן מלמע', שיש ע"ז קפidea, וזה יבוטל. ואף שהי' דבר טוב לתועלת השומעים, הנה מצינו אצל הוועד בו אלה שביטל הפרוזדות דירבעם בן נבט, ועפ"כ, בסוף ימי ארבע לו מאורע לא רצוי. הסיבה: העבר קולר מצוארו וננתנו 'בצואר הרבים' (ירוש' תענית פ"ד ה"ז). עד"ז בעניןינו: כשהלא מודיעים אודות הפרש"י מראש, א"א להאשים מי שלא מונה זהה, משא"כ כشمודיעים, ויש שהות לעין, אם איינו מונה זהה, ה"ז (לא רק פגיעה בפ"פ, אלא) פגיעה כביבול בראש"י עצמו! א"כ לע"ע יפסיקו להודיע (להעיר, לאחר מכן ביקש האברך הנ"ל ופעל שהרבוי יחוור להודיע מראש). סי"ב-7.

'דברים שאמרתי לך טעות היא בידי'

קראו החזן לקרות בס"ת בזיכרון ולא רצה .. אמר .. לא סדרתי אותה פרשה ב' ג' פעמים, שאין אדם רשאי לומר ד"ת לפניו הציבור עד שיפשוט ב-ג"פ בינו לבי"ע, שכן מצינו בהקב"ה .. התורה גלויל פנוי .. וכשבא ליתן אותה לישראל כתיב (איוב כה, כז-ח) אז ראה ויספרה היכינה וגם חקרה ואחרי כן ויאמר לאדם וגור. **כ'ק מו"ח כו' ספר אודות אבוי אדנ"** ע: שהי' עולה למפטיר בכל שבת. היו זמינים כשהי' בנסיבות ולא רצה שידעו מי הוא, עד שלפעמים hei אומר לכ'ק מו"ח כו' שנסע עמו, שיציג עצמו בתרור ה'רבינער', ואילו הוא (כ'ק אדנ"ע) hei ה'סוחר'; ולהוסיף (כما אמר המօגר) שפעם הגיעו לעיר בדיטשלנד, ובאותו הזמן היו שם 'שנים כתיקונם' במצב היהדות, וחילקו כבוד 'רבינער'

(כ"ק מו"ח כו) להושיבו בראש וכו', ואילו ה'סוחר' (כ"ק אדנ"ע) ישב מצד בין הקהלה. וא' לי
כ"ק מו"ח כו: תאר לעצך, מענדך, איך הרגשתי אז, שאני ה'ריבינער' שiyorש בראש,
ואאמו"ר הוא ה'סוחר' יושב מצד... וכשהאמו"ר הבהיר בכך, בראותו שנשנתנה גונן פני, הסב
פנוי אל הקיר, כדי שלא לראות אותה... בא' מהנסיעות, הנה בבואה לביהכ"ן (שבת, או יום
תענית) אירע שהשמש או הଘאי כיון וקרא את אדנ"ע למפטיר [בוזדיי יכול לומר זאת ללא
הכנות, ובפרט לאחר כמה שנות נשיאות בהם עלה למפטיר בכל שבת. *אעפ"כ*, ביקש שהות לכמה
רבעים, נכנס לחדר צדי ועבר על המפטיר, ורק אז עלה לתורה. מכאן רואים עד כמה
ונגעה ה'אמרה ד"פ בינו לביה"ע, שביקש כמה רבעים מבלי להתחשב בטירחה דעתיבורא,
ובכבוד הס"ת (אף שהיא מכוונה כו). ובכן: כשהכ"ק מו"ח אדמו"ר סיפר לי הנ"ל, לא
ידעתי מהי כוונתו, ורק עכשוו תפסתי – אודות ענין שני' בהთועדות הקודמת ללא
הקדמת העין הראווי, لكن מוכראני לומר דברים שאמרתי כו". [*ראה מדור הגים, הגה"ס:*
שמחת ביה"ש החלה במוציאי יונ"ט]. לפועל, רואים גודל ההכרה לקיום הוראת התורה שלא
לסמור על הזיכרון, או על ק"ו וגז"ש וכו'; טוב יותר – לעצמו והן לזרות – לעין
תחילה במקור הדברים כו', ושלומם על ישראל. ש"פ בראשית – ב- לא, סי"ד וסוט"ו.
